

منتدي اقرأ الثقافي www.igra.ahlamontada.com

پەروەردەكردنى مندال لە چل فەرموودە*ى* صەحىحدا

به بهبدانی بداغزد: م ناریرب ناریرب

نارى كتيربب بهروه رده كردنى مندال له چل فه رموودهى صهحيحدا

نووسين سعد الحمدان الغامدي

وهركيّ رانسي: مامرّستا عمر توفيق الخطاط

نهخشه سازی ناوهوه: کرمپیوته ری نارین (محمد علی)

نۆرە و سالى چساپ: يەكەم ٢٠١١ ز

ژمــارهی سپاردن: (۲۷۲۱)ی سالّی (۲۰۱۰)ی پیدراوه

بازاپی زانست بۆ کتێب و چاپەمەنی website:www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تەلەنتىن: ۲۸۱۱۹۸۲ ۲۳ (۲۰۹۶)

مقبایل: ۲۹۶۲،۹۹۱ ۲۹۹۲۰

پهروهردهکردنی مندال له چل فهرموودهی صهحیحدا

نوسيني

دكتور عادل عبدالله بن سعد الحمدان الغامدي

ومرگيراني ماموستا عمر توفيق الخطاط

ئەم بەرھەمە پېشكەشە بە:

به پیفهمبهری خوا (عَلِیه ماه الله نازداره کانی که نهگهر ههول و ماندویوون و گیان فیدایی نهوان نهبووایه نیستا نیمه لهناو گزمی مهی خواردنه و و و قمارو گوناهو

گەندەلىدا دەتلاينەرە.

* به دایكو باوكم كه شهو و پۆژیان خستبووه سهریهك تا نهوهكانیان صالحو ئیسلام پهروهرین.

* به ههموو مامزستاکانم چ ئەوانهى نووسىينو خويندنهوەيان فيركردم له قوتابخانه، چ ئەوانەشى لە دەرەوە بەرەو گولزارى ئيسلامو رەوشتى بەرزى پيغەمبەر

* به براو هاوریّی خوشهویستم کاك فائق محمد خاوهنی کتیبخانهی نارین لهههولیّر

كه بروهته هزى چاپكردن و بالاوكردنه وهى به رهه مه كانم.

* به ههموو خوينهراني نووسينه كانم.

پیشه کی ومرگیر

سوپاس و ستایشی نهبراوه شایسته ی خوای به دیهینه ری بوونه وه ره و سه لات و سه لامیش به رده وام وه ك لیزمه باران برژیت به سه رگیانی پاکی محمد المصطفی داو سه رجه م ثال و که س و کارو هاوه له دلسورو گیان له سه رده سته کانی.

پهروهردکردن زوّر گرنگه و نابیّت باوکان و دایکان هه ل له کیس بده ن و نابیّت بهیّلان تهمه ن پور به به پور کی دوره به ناگاه اییان لی بکات و کوپو کیه کانیان گهوره ببن له که ش و هه وایه که ی په روه رده نه کراودا، له ناکامدا به رهیه ک دیّته کایه وه هه موو بوچوون و بیروباوه په جینگیره دروسته کانی باوك و باپیریان په د ده که نه وه پیشت له قورئان ده که ن و له ژیانی پیخه مبه ر بی ناگاده بن و له به رقسه ی نه مو نه ویش نه بیت (په نا به خوا) خویان به موسلمانیش نازانن! .

ئهم ئايينه پاكه، نهوه لهدواى نهوه لهريّگهى پهروهردهكردنهوه گويّزراوهتهوه برمان تا گهيشتوّته ئهم ساتهوهخته.. هاوه لان خوايان لى پازى بيّت وهك پازيش بوو ليّيان لهگهل ئهو ههموو ئهركو ئيشو كاره قورسهى بانگهوازو بهرز پاگرتنى ئالاى جيهادو تيّكوشاندا، كهچى بهردهوام وانهيان به مندالهكانيان وتوّتهوه و له قورئان و فهرمووده و غهزاكانى پيّغهمبهر (عَيْنِيُّ) شارهزاكردووه..

شهوه تا پینه مبه رمان (عَلَیْهُ) -به دایك و باوکمه وه به قوربانی بم- له پاشكوی خویسه وه عبدالله ی كوری عه باسی بچكولانه ی سوار کردووه و به سواری ولاخه و بنه ماکانی وه لاء و به راء و بیروبا وه ری ئیسلامی تیده گهیه نیت..

به لام ئهمرنی دایك و باوكان بیانوو ده هنننه وه كه گوایا ئیمه نامان په پرژی و خه ریكی مهینه تی ژیانین، واز له كورو كچه كانیان دینن هاورینی خراپ له ده ره وه و ته له فزین ن و سه ته لایت و ئینته رنیت له ماله وه میشكیان تیك داوه و بیرو باوه ری له ق كردوون و له په و شت دایمالیون..

به لام ئهوهتا (نافیم) گهوره زانای تابیعین دهفهرمویّت: عبداللهی کوپی عمر (خوایان لی رازی بیّت) دهرسی قورئانی پی دهگووتین ئهگهر یهکیّکمان له نهوهکانی خوّی بیویستایه رابکاتو نه یخویّنیّت ده چوو ههردوو قاچی پیّکهوه دهبهستهوه تا له ناکامدا کردنی به گهوره زانایانی تابیعینو تابعی تابعین.

کوردی خوشمان ده لیّت: (تول به ته پی ده چه میّته وه) واته په روه رد له سه رده می مندالیدا که لکی هه یه و دلی منداله که لاپه په یه ی وه ک لوّکه یه و ده توانیت چیت بوویّت تیایدا نه خشی بکه یت و پاشان له سه ریان رادیّت و گه وره ده بیّت و کوژانه و هی مه جاله .

خوینه ری خوشه ویست .. نهم کتیبه ی له به رده ستندایه بریتیه له چل فه رمووده ی پیغه مبه ری نیسلام (عَالَی په روه رده ی له خود که هه موویان صه حیض ، هه موولایه نه کانی په روه رده ی له خود که یه دا ده سورینه وه .

من که سهره تا ئه و کتیبه م به عهرهبیه کهی بینی له ژیر ناوی (الاحتال بأحکام واداب الاطفال) له نووسینی به پرز کاك عادل الغامیدی) نووسیویه تی و منیش ناوم لی نا (پهروه رده کردنی مندال له (٤٠) فهرموودهی پیغه مبه ری خوادا (شیکی) و دوای شهوه ی خویندمه وه برم ده رکه و تهمه ئه و کتیبه یه که چهندان ساله ده مه ویت چاوم پیی بکه ویت چونکه له یادمه کاتیک قوتابی زانکی بووین له به غداد و شه ویک هاور پیه کمان هات بی لامان و میوانمان بو و ده ستمان کرد به تا و تویک ردنی فه رمووده و هاتینه سه ر

فهرمووده یه کی زور کورت که ئهویش نهوه یه پیغه مبه ری ئه کرهم (مَرَانِهُ) ههوالی بالنده ی مندالیّك ده پرسیّت و ده فه رمویّت: ((یا أباعمیر ما فعل النّغیر؟)).

نزیکهی (۳۰) وانهی لی ده رهیننا برّمان و نیّمه ش زوّر چیزهان لی وه رگرت و به تاییه ت هه ر له و کاته و منی والیکرد خولیای نه وه بم بتوانم ده رسو ناموّرگاری و نه حکام له فه رمووده ده ربهینم به لام له و کاته داکه رهسته ی ته واو و تیّشوی زانستیم که م بوو.

به لاّم دواتـر لام کـردهوه به لای قورئانـداو حـهزم کـرد وانـهی بهسـود لـه قورئـان هه لّبگوزم که سهرچاوهی یهکهمی ئیـسلامهکهمانه و لـهو بـوارهدا کتیّبـی (لـه سـورهتی یوسفدا دیومه)م نووسی.

دواتر که نهم کتیبه زور چاكو به پیزهی كاك عادل غامدی م بینی، نیتر به پیویستم زانی خوم شت بنووسم بویه ههستام به وه رگیرانی بو سهر زمانه ناوازه کهی خومان و له بواری پهروه رده کردندا ملویه کم له سهر کتیبخانه ی هه ژاری کوردی دانا و بو زیاتر سووددار کردنیشی خوم له کاتی پیویستدا خالم بو زیاد کردووه و خستوومه ته نیوان که وانه وه و له په راویزی لاپه په کاندا نووسیومه (وته ی وه رگیر).

جا داوا له دایكو باوكانی غهمخوار دهكهم كه ئهم كتیبه زوّر بهجوانی بخویننهوه و پاشان منداله كانیانی لی ناشنا بكهن و لهسه ری پهروه رده یان بكهن..

 له كۆتاييدا له خوا دەپاريمهوه ئهم كارەم لى قبول بكاتو لهناو كۆمهلى موسلمانانيشدا بيكاته مايهى قەبول و سوودى لى وەربگرن انشاءالله. (أقول قولي هذا واستغفرالله لى ولكم امين).

عمر توفیق الخطاط ۲۰۱۰/۱۰/۱۳ – ههله بچهی شههید/ گولان

پیشهکی نووسهر

سوپاس بز ئه و خوایه ی دروستکه ره به ریّك وپیّکی، هه موو شتیّکی دیاری کردووه و پاشان ریّنموونیشی کردووه، هه ردوو پهگه زی نیّرو میّی دروستکردووه، مروّقیشی له خوّل دروستکردووه، پاشان له شیّوه ی توّودا له جیّیه کی نارامشدا دایناوه، پاش نهوه کردویه تی به ناوپاره و ناوپاره که شی کردوته پارچه گوشتیّك و پاشتر کردوویه تی به نیّسقان و پاشان به گوشت دهوری نیّسقانه کانی داوه و پاشان خه لکانیّکی زوّری به و چهشنه دروستکردووه و به رزی و بی هاوتایی بو نه و خوایه ی که باشترین دروستکه ره.

وه شایه تیش ده ده م که محمد (عَلِیَّهُ) به نده و پیّغه مبه ری نُه و خوایه یه و سه لات و سه لامی بیّ شماری بیّ ده نیّرم.

خواى (عز وجل)يش دەف رمويد ﴿يَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوّاْ أَنفُسَكُوْ وَأَهْلِيكُوْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَيْهِكَةً غِلَاظُ شِدَادُّ لَا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَاۤ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ (سورەتى تەحرىم) ئايەتى ٦.

وه پێغهمبهریش (عَلِیَیُّ)دهفهرموێت ((کلکم راع وکلکم مسؤل عن رعیته، فالامام راع، ، وهو مسؤل عن رعیته، والمرأة راعیة فی بیت زوجها وهی مسؤلة عن رعیتها)) رواه البخاری (۸۹۳).

واته: ههمووتان شوانن ههمووشتان بهرپرسیارن له ژیردهستهکنیان، سهرکرده و پیشهواکان شوانن بهرپرس دهبن له میلله ته ژیردهستهکانتان، پیاویش لهناو مالدا شهوانه و بهرپرسه له خانه وادهکهی ژیردهستی، شافره تیش چاودیری مندالی میرده که به تی و بهرپرسه له و شتانه ی له وی د دهستیدان.

وه ههروهها پینههمبهر (مرابطه کاری عهمری فهرموو ((وان لولدك علیك حقاً)) رواه مسلم ۲۷۰۱.

واته ئەي عبداللە كۈرەكەت ماڧى بەسەرتەوە ھەيە.

ئهی برای پهروهرده کارم، سهربهرزو سهرکه و تووو ئه و که سه یه خوا چاکی بۆ ده کات و منداله کانی به جوانی پهروهرده ده کات و له سهر ئیسلام و سونه ت و پیره وی پیغه مبه ر (این کی کوشیان بکات و له خوا ده ترسیت و به چاودیری خیری ده زانیت و منداله کانی پشتگوی ناخات، به نویر کردنیان خوای له خیری پازی کردووه نه ك به پازی کردنی ئه وان خوا له خیری زویر یکات، نور به ناگابووه له به لای مال و مندال و دورمنایه تیان وه ك چین خوای ته عالا فه رمانی به و کاره داوه و فه رموویه تی: ﴿ یَكَا یُهَا لَذِینَ عَامَنُوا إِن مِنْ أَزْوَجِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عَدُوا لَكُمْ فَاحَذَرُوهُمْ ﴾ التغابن ۱۶).

واته: ئهی کومه لی باوه پرداران هه ندیك له خیران و منداله کانتان ده بنه دور منتان ناگاداریان بن و حه زه ریان لی بکه ن.

زانای موسلمان (موجاهد) په حمه تی خوای لی بیّت ده فه رمویّت ((چونکه شهوان هانی پیاوه که ده ده ن سه ردانی خزمه کانی نه کات، هه روه ها سه رپیّچی خوایش بکات، نهویش چونکه خوّشی ده ویّت ناتوانیّت به قسه یان نه کات)) د

۱ راوه ابن جریر فی تفسیره (۲۸/۲۸)

ئه وه ی ئه مروّ سه رنجی په روه رده کردنی مندالان له لایه ن باوك ردایکانه وه بدات بوّی ده رده که ویّت که ته نها گرنگی به لایه نی جه سته یی و خوشگوزه رانی منداله کانیان ده ده نیتر با پیچه وانه ی شهر عیش بیّت، بوّیه ده یانبینیت گرنگی به خواردن و جل و به رگیان ده ده ن و پاره و به خشش ده رژینن به سه ریاندا که ئه وه ش زوّرجار ده بیته هوی لادانی ئه و منداله له ریّگه ی راست، که به و کاره ش خوّیان و منداله کانیشیان به ره هه لدیری و له ناوچوون ده به ن.

ئەمەش (سوفیانی سەوری)یه پەحمەتی خوای لی بیّت لـهم بارەیـهوه دەفـهرمویّت: (فهرمان دەدریّت له پوّژی قیامهتدا بهوهی پیاویّك بخهنه نـاو ئـاگرهوهو پیّی دهلّیّن: ئهمه خیّزانو مالرّو مندالهکهیهتی ههموو چاکهکانیان لهناویردووه)) .

(ابن قیم)یش (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفه رمویّت ((زوّربهی مندالهکان که پهوشتیان تیکده چیّت به هرّی باوك و دایکیانه وه یه پیّگهی پشتگوی خستنیانه وه و ازهیّنانیان له فیرکردنی فه رمانه کانی تایین و سوننه تی پیّغه مبه ره وه (عَیْنِیُّه) و هه ربه مندالی فه و تاندنیان و تیتر نه سوودیان بی خوّیان و نه بی دایك و باوکیان داوه ته وه مدوه ك چوّن مندالی سه رزه نشتی باوکی ده کات کاتیك باوکی پیّی ده لیّت تو کوریّکی نور خرابی بی مندالی له گه لا مندالی ده گه ای مندالی له گه لا مندالی منت فه و تاند و خراب بوویت و منیش له گه و ره ییدا له گه لا تو خراب ده به مندالی منت فه و تاند و منیش به گه روه یی توّم فه و تاند).

١ الحلية (أبو نعيم) (٨١/٧).

بزیه منیش خوای گهوره کرمه کی کردووم بن کرکدنه وه ههموو نه و نه حکام و فهرمانانه ی که پیریسته ههموو موسلمانیک بیزانیت له پهروه رده کردنی منداله کانیدا نه گهر خواوه ند نه وه ی یی به خشیبوو.

تا لهسهر چاوپۆشنی زانست پهروهردهیان بکاتو ئهوکاته فهرمانی خوا جی بهجی بکات که دهفهرمویّت مالنو مندالتان له ئاگری دوّزه بپاریّزن و خوّیشی پزگار بکات له لیّپرسینه وهی له بهردهم خوای پهروهردگاردا دهربارهی خیّزانه کهی ژیّردهستی، که ههردشه ی ترسناك ههیه بو ئه و کهسانه ی که ژیّردهسته کانیان دهفه وتیّنن و فهرمانی گویّرایه لایکردنی خوایان فیرناکهن، ههروه ك له و فهرمووده یه هاتووه که مهعقه لی کوپی یهسار (خوای لی رازی بیّت) ده گیریّته وه دهفهرمویّت:

كويّم له پيّغه مبه رى خوا بووه (عَلَيْكُ) فه رموويه تى: ((مامن عبد يسترعيه الله رعية، يموت يوم يموت وهو غاش لرعيته، الاحرم الله عليه الجنة))

واته: هیچ کهسیّك نیه که خوا که سانیّکی خستبیّته ژیّر دهستی، وه بمریّت و له و کاته دا که دهمریّت ناپاك بیّت به رامبه ریان نه وا خوا به هه شتی لیّ حه رام ده کات ...

که وات شهی داید کو باوکانی شازیز مهسه له که ناسایی نیده و زوّر ترسناکه و لایپرسینه و هکه زوّر گهوره یه، به تایبه تی لهم زدمانه ی دواییه ی خوّماندا، که هاوکارو دهستگر زوّر کهم بوّته و هو چاکه کردن غهریب و نامق بووه و هوّکاری تیّکدانی پدوشت زوّر بووه خوا پدهم بکات.

* *

لهم کتیبهدا (چل) فهرموودهی صهحیحم کوکردوتهوه دهریارهی پهروهردهکردنی مندال پاشان لهسهری رویشتوومو روونکردنهوهم داوه لهسهریان به نهندازهی نهوهی فهرموودهکان هه لیدهگریت، لهم کارهمدا هه ولمداوه به کورتی و به ناسانی روونی

۱ رواه مسلم (۲۸۰)

بكەمەوە، مەگەر فەرموودەكە زياتر بخوازيتو بـه درينى لەسـەرى رۆيـشتووم چـونكە يان لەبەرئەوەى زانيارى لەو بارەيەوە كەمە يان ئەو باسە نەكراوە لەلايەن خەلكيەوە.

بق شهرحی ههندیکی پهنام بردووه بق وتهی زانایانی شهم دواییه (متأخرین) چونکه له زانایانی پیشینه وه شتیکم له بارهوه دهست نهکهوتووه یان ویستوومه باسه که به کورتی ببرمه وه یان شه و مهسه له یه تازه و نامقیه و دهبینم زوّر زهروره قسه بکهم له و بارهیه وه.

وه له ناکامدا سوپاس بی خوا زیاتر له ههزار فهرموودهی پیغهمبهر (عَلِیهُ)و بهسهرهاتی هاوه لانو قسهی زانایانم نهقل کردووه.

* *

پیشه وا مالیکی کوری ئه نه س (په حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموییت: ((شایانه هه لگری زانست خاوه نی ئه ده بو ویقارو له سه رخویی و له خواترسان بیت و ده بینت شوین که و ته ی زانایانی پیش خوی بینت)) ا

پێـشهوا ئهحمـهدی کـوپی حهنبـهل (پهحمـهتی خـوای لێ بێـت) دهفـهرموێت: (هه لگرانی فهرمووده سهیرن! مهسه له یه کیان دێته به ردهسـت لـه حهسـهنی بهسـریو ابن سیرینو عه تاو تاوسه وه گێپراوه ته وه کهچـی ده پۆن بـێ لای خـاوهن پاو بۆچـوون و لهوان دهپرسن، دهی ناکرێت زانست له و زانا گهورانه وهریگرن)٬

پیدشه وا (ئاجوری) (په حمه تی خوای لی بیدت) له کتیبی (السریعة (۳۰۱/۱)) دا ده فه رموید: ((نیشانه ی نه و که سانه ی خوای عز وجل ویستی چاکه ی پییانه نه م په وشتانه یه: کارکردن به قورنانه که ی په روه ردگارو سوننه تو ریپ وه ی پیغه مبه رایس بی و بیشان بی به وونه کانی هاوه لانی له دوای خوی و پاشان بی چوونی نه وانه ی له دوای

ارواه البيهقى فى المدخل (٥١٠) ٢ طبقات الحنابلة (٢٣٨/١)

ئەمانەبورن:

هاوه لان هاتن به چاکه و پاشان زانا مه زنه کانی هه موو شارو هه ریّمه کانی ولاتانی ئیسلام وه ک پیشه وایان ئه و زاعی و سوفیانی سه وری و مالیکی کوری ئه نه س و شافیعی و أحمدی کوری حه نبه ل و قاسمی کوری سه لام و وازهینان له هه ر بزچوون و ریزه و یک که پیچه وانه ی بزچوونی ئه وان بیت).

منیش لهم کارهمدا که ههستاوم به کوّکردنه وهی (٤٠) فهرمووده، ناموّ نیم لهم بوارهداو زانایانی پیشووو نهم کارهیان کردووه که (٤٠) فهرموودهیان کوّکردوّته وه که بالس له یه بابهت بکات و ههریه کهیان به مهبهستیک کوّی کردووه ته وه ههندیّک له بواری حوکمی شهرعیدا نووسیویانه و کوّنترینیان

۱- كتيبى (الاربعين في الحديث)ى عبداللهى كورى موبارهك كه له سالمي (۱۸۱)ى كرچيدا نووسيويهتى.

۲- کتیبی (الاربعین)ی محمدی کوری ئهسلهمی طوسی له (۲٤۲)دا نوسیویهتی
 ۳- کتیبی (الاربعین حدیثا)ی محمدی کوری حوسهین الاجوری له سالی (۳۲۰)ی
 کرچیدا نوسیویهتی.

٤- كتيبي (الاربعين حديثا)ي ئيمام نهوهوي.

دیاره هزی کرکردنه وهی (٤٠) فه رمووده کان ده گه ریّته وه بن نه و فه رمووده یه ی که له چهند ریّگایه که وه گیرراوه ته وه که پیّغه مبه را ریّگایه که وه گیرراوه ته وه که پیّغه مبه را ریّگایه که وه گیرراوه ته وه که پیّغه مبه را ریّگایه که وی خدیثا من أمر دینها، بعثه الله یوم القیامة فی زمرة الفقهاء والعلماء)).

واته: ههر موسلمانیک چل فهرمووده دهربارهی کاروباری تایینهکهی لهبهریکاتو بیپاریزیت بویان تهوه له روزی قیامه تدا له ریزی زانا و شاره زایانی شهریعه تدا حه شرده کریت.

ئهم فهرموودهیه له زیاتر له (۳۰) پیوایهته وه گیپراوه ته وه هموو پیوایه ته کانیش لاوازیان پیوه دیاره) به لام زاناکان به رده وام قبولیان کردووه و کاریان له سه رکردووه نهمه شهمه شهمه شهمه بانی هاندان بی کرده وه باشه کانه و سهله فی صالحی نهم نوممه ته چاویان لی داخستووه.

منیش لیّره دا هاتووم لهم بارهیه وه پشکیّك دهست بخهم و (٤٠) فهرمووده ی (صهحیح)م کوّکردوّته وه له بواری ناداب و پهروه رده کردنی مندالّداو ناوم لیّناوه ((الاحتفال باحکام وأداب الاطفال)).

وه له ژیر رؤشنایی فهرمووده ی پیغه مبه را رخین که فه رموویه تی ((من لم یشکر الناس لم یشکر الله))و ههر که س سوپاسی خه لکی نه کات سوپاسی خوایش ناکات، بزیه ده بیت سوپاسیکی تایبه تی ناپاسته ی ماموستای به ریزم ماموستا عبدالله ی کوری عبدالعزیزی کوری عبه تیل که هه ستا به پیداچوونه و هو پیشکه ش کردنی نه م به رهه مه به چه ند و شه یه کی جوان و سوود به خش.

له خوای (عز وجل) خوازیارم ئهم کارهم پراوپر بن ئه و بنت و له رنب وی سوننه ت نه ترازیت و پیروز و سوودبه خشی بکات و خوایش له پشتی هه موو مه به سته کانه و ه یه و درود و ره حمه تیش بن گیانی پاکی پیغه مبه رمان و ها و ه ان شوینکه و توانی.

أبو عبدالله عادل بن عبدالله الحمدان

چل فەرموودە لەبارەي مندالانەوە

فەرموودەي يەكەم

كۆرپه به سروشتى باومرموه نهدايك دمبينت:

عن أبى هريرة (عُنِّكُ) قال: قال النبي ((عُنِّكُ) ((مَا مِنْ مَوْلُودِ إِلاَّ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأْبَوَاهُ يُهوِّدَانِهِ أَو يُنَصِّرَانِهِ أَو يُمَجِّسَانِهِ، كما تنتج البهيمة بهيمة عجماء، هَل تحسون فِيها مِن جدعاء)).

واته: ههموو کۆرپهیهك لهسهر سروشتی پاکی باوه پلهدایك دهبیّت به لام پاشتر باوك دایکه کهی دهیکهن به جوله که، یان گاور، یان مهجوسیّکی تاگرپهرست، ههروهك چوّن تاژه ل کورپهیه کی ته واو بی عهیبی دهبیّت تایا دیوتانه تاژه لیّکی کولیّان ببیّت.

فهرموودهي دووهم

مندالْ فيْرى يەكتا پەرستى و سوننەتەكانى پينغەمبەر (عَنْ الله) بكريّت:

عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال: كنت خلف النبي (عَلَيْكُ) يوماً، فقال: ((يَا غُلاَمُ إِنِّى أُعلَّمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعت عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلاَّ بِشَيءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِن اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلاَّ بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِن اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلاَّ بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصَّحُفُ)).

واته: عبداللهی کوپی عباس (خوا له ههردووکیان پازی بییّت) ده لیّت: له دوای پیّغهمبهر (عَیْایی الله دولی ده پیّغهمبهر (عَیْایی الله ده پیّغهمبهر (عَیْایی الله الله ده پی الله الله ده پی الله الله دولی ده بیاریّزه خوایش فیّرده کهم: سنوری خوا بیاریّزه خوایش تو ده پاریّزیت، سنوری خوا بیاریّزه خوایش پووی پیروّزیت تی ده کات، نه گهر داوای شتیّکت کرد ته نها له خوای گهوره داوا بکه، نهگهر هانات بو کهسیّك برد ته نها بو خوا هانا ببه، وه (عه باس گیان) چاکیش بزانه

ئهگهر ههموی ئوممهت کوببنه وه که سود نکت پی بگهیه نن، ناتوانن مهگهر ئه و ئه ندازه یه ی که خوای گهوره بزی نووسیویت، ئهگهر کوببنه وه و بیانه و نیت نیان نیکت پی بگهیه نن ناتوانن مهگهر به ئه ندازه ی ئه وه ی که خوا له سهرت نووسیویه تی، قه له مه لگیراوه و لاپه په کانیش و شك بوونه ته وه .

فهرموودهی سێیهم منداٽی صائح:

عن ابي هريرة (عَلِيْكُ) أن رسول الله (عَلِيْكُ) قال ((إِذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلاَّ مِنْ ثَلاَثَةِ إِلاَّ مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِح يَدْعُو لَهُ)).

واته: ههر کاتیّك ئادهمیزاد بمریّت دهستی دهبریّت له چاکهکردن مهگهر له سیّ شـتدا: یهکـهم: خیّریّکـی بـهردهوامی لـهدوای خـوّی بـهجیّ هیّشتبیّت، دووهم: یان زانستیّکی بهسوود، سیّیهم: یان نهوهیهکی صالّحی بـهجیّ هیّشتبیّتو لـهدوای خـوّی دوعای خیّری بو بکات.

فەرموودەي چوارەم قورئان فيركردني مندالان:

عن ابن عباس (رضى الله عنهما): (توفي رسول الله (عَلَيْكُ) وَأَنَا إِبنُ عَشرِ سنين، وَقَد قَراتُ المُحكم، قال شعبة: قُلتُ لأبي بشرِ، ما المُحكم؟ قال: المُفصَّل).

واته: عبدالله ی کوپی عهباس (خوا له ههردووکیان پازی ببیّت) ده فهرمویّت: پیّغهمبه ری خوا (عَلَیْتُ) کوچی فهرموو له دنیا ده رچوو، من تهمه نم ده سالان بوو، ههموو سوره ته (مهحکهمه کانم) خویّندبوو، شوعبه ده لیّت: به باوکی بیشرم ووت: مهحکهم یانی چی؟ له وه لامدا وتی: واته سوره ته دریّژه کان.

فەرموودەي پينجەم مندالان و زانست فيركردنيان:

عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال: ان النبي (عَنِينَ) دخل الخلاء، فوضعت له وَضوءاً، قال: مَن وضع هذا؟ فَأَخبَر، فَقَال: ((اللَّهُمَّ فَقَّهُ فِي الدِّينِ وَعَلِّمْهُ التَّأْوِيلَ)).

واته: (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) ده فهرمویّت: پیّغه مبهر (عَلِی بیّت) سه رئاو، منیش ناوی ده ستنویّرم بی حازر کرد، نه ویش فه رمووی: کی نهم ناوه ی بیّ ناماده کردووم؟ نه وانیش پیّیان ووت، نه ویش فه رمووی: نه ی په روه ردگارم له ناین شاره زای بکه و زانستی لیّکدانه وه ی فیریکه.

فەرموودەي شەشەم ميزى مندال و حوكمي شەرع:

عن أم قيس بنت محصن(رضي الله عنها): انها أتت بابن لها صغير لم ياكل الطعام الى رسول الله (مَالِيَّةُ)، فاجلسه رسول الله (مَالِيَّةُ)في حجره، فبال على ثوبه، فدعاه بماء، فنضحه ولم يغسله).

واته: دایکی قهیسی کچی موحصن (خوا لیّی پازی بیّت) جاریّك کوپیّکی بچوکی خوی هیّنایه خزمه تپیّغهمبهری خوا (میّنیه هیّشتا نه که و تبووه خواردن، پیّغهمبهریش (میّنیه و باوه شیدا داینیشاندو منداله که ش میزی کرد به خوّیداو جله کانی پیّغهمبهری (میّنیه و تهرکردو داوای ناوی کردو ناوه کهی لیّ پراندو نهیشوّرد.

فەرموودەى حەوتەم .

خەتەنەكردنى منداڵ:

عن ابي هريرة (عُلَيُّهُ) قال: قال النبي (عَلَيْهُ) ((الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَـانُ، وَالاِسْتِحْدَادُ، وَنَتْفُ الإِبْطِ، وَقَصَّ الشَّارِب، وَتَقْلِيمُ الأَظْفَار)).

واته: پیغهمبهری خوا (عَلِیه الله علی فهرموویه الله عنی پینج شت له سروشتی پاکهوهن: خهته نه کردنی مووی به ر، بن بال کردن، سمیل کورت کردنه و ه، نینوک کردن.

فەرموودەي ھەشتەم مندالان ئە حەوت سائىدا دەبىت نونىۋ بكەن:

عن عبدالله بن عمر (رحِي الله عنهما) قال: قال النبي (عَلِيْكُ) ((مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِسَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ وَقَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ))

واته: پێغهمبهر (عَلِيَّهُ) فهرموويهتى: فهرمان بهسهر منداله کانتاندا بدهن به نوێژکرن له تهمهنى حهوت سالێيهوهو له تهمهنى ده سالێدا لهسهر نوێژنه کردن لێيان بدهنو کورانو کچان له یه کورانو کچان له شوێنی خهوتنیان.

فەرموودەى ئۆيەم مندان گرتن بەباوەشەوە ئە ئويْژدا :

عن ابي قتادة (العصر، وقد دعاه بلال للصلاة، اذ خرج الينا وأمامة بنت أبي العاصر بنت إبنته على عنقه، فقام رسول الله (العصر، وقد دعاه بلال للصلاة، اذ خرج الينا وأمامة بنت أبي العاص بنت إبنته على عنقه، فقام رسول الله (العصر، في مصلاه ، وقمنا خلفه، وهي في مكانها الذي هي فيه، قال: فكبَّر، فكبَّرنا، قال: حتّى إذا أراد رسول الله (العلي الله عنه) ان يركع اخذها فوضعها ثم ركع وسجد، حتى إذا فرغ من سجوده، ثم قام، اخذها فودها في مكانها، فما زال رسول الله (العلي) يصنع بها ذلك في كل ركعة حتى فَرِغَ من صلاته)).

واته: هاوه لی پیغه مبه ری خوا (اَلَّهُ) (شهبو قتاده) (خوا لیکی پازی بیدت) ده فه رمویّت: نیمه له مزگه وت بووین چاوه پوانی نویّرثمان ده کرد نیوه پیّ یان عهسر، پیغه مبه ریش (اَلَّهُ) فه رمانی دا به بیلال بانگ بدات، له و کاته دا (نومامه ی کچی شهبی عاص) که کچه زای بوو به قه لادوشکانیه وه بوو، پیغه مبه ر (اَلْهُ اَکبر) مه معموو له دوایه وه وه ستاین (الله اکبر) ی کردو نیمه پش (الله اکبر) مان کردو نیمه پش (الله اکبر) مان کردو نیمه پش (الله اکبر) مان کردو نویژمان دابه ست و پیغه مبه ریش (اَلَّهُ اَکبر) نه و منداله ی گرت به باوه شیه وه و هه رکاتیک ده چوو به سوجده دا له به رده می خویدا دایده ناو که هه لاه ستایه وه دوویاره ده یگرته وه باوه شیه وه و جوری کرد تا له نویژ بوویه وه .

فەرموودەي دەييەم

نوێڗٛی مردوو لهسهر منداڵێ کۆچکردوو:

عن المغيرة بن شعبة (ﷺ) قال: سمعت رسول الله (عَلَيْكُ) يقول:))الطُّفْلُ يُصلِّى عَلَيْه)).

واته: مـوغیرهی کـوپی شـوعبه (خـوا لێـی ڕازی بێـت) دهفـهرموێت: گـوێم لێ بـوو پێغهمبهری خوا (ﷺ) دهیفهرموو: مندال ٚنوێڑی لهسهر دهکرێت.

فەرموودەى يازدەيەم رۆژووگرتنى مندالان:

عن الربيع بنت معوذ (رضى الله عنهما) قالت: أرسل النبي (عَلِيكُ) غداة عاشوراء الى قرى الانصار: ((مَنْ أَصْبُحَ مُفْطِرًا فَلْيُتمَّ بَقيَّة يَوْمه ، وَمَنْ أَصْبَحَ صَائمًا فَلْيَصَمُمْ)).

قالت فكنا نصومه بعد، ونصوم صبياننا، ونجعل لهم اللعبة من العهن، فاذا بكى أحدهم على الطعام اعطيناه ذاك حتى يكون عند الافطار)).

فهرموودهى دوازدهيهم

زمكاتي سهرفيتره لهسهر مندالان:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: فرض رسول الله (عَلَيْكُ) ذَكَاةَ الْفطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرِ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرِ عَلَى الْعَبْدِ والْحُرِّ وَالذَّكَرِ وَالأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَأَمْرِيهَا أَن تُوْدِيَ قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ))

واته: عبدالله کوپی عومه (خوا له هه ردووکیان رازی بیّت) ده فه رموی ((پینه مبه ری خوا (مُنِیْنُهُ) زه کاتی سه رفیتره ی مه زه نده کرد به ساعیّك له خورما یان ساعیّك له جیّ — که نزیکه ی دوو کیلیّ ده کات— و فه رزی کرد له سه ر به نده و نازاد و نیّرو می و گهوره و بچووکی موسلمانان و فه رمانی ده رکرد که پیش نه وه ی نویّری جه ژن بکریّت، بدریّت)).

فهرموودهي سيازدهيهم

حه جكردني مندالان:

عن عبدالله بن عباس (رضى الله عنهما) قال: رفعت إمراة صبياناً لها، فقالت يارسول الله الهذا حج؟ قال: ((نَعم وَلَك أجر)).

واته: ئافرهتنك مندالنكى خنى بهرزكردهوه و پرسى: ئايا ئهمه هـ هـ بـ ههـ بـ ههـ ؟ فهرمووى: به لنى تنقش پاداشتى خنرت دەبنت.

فهرموودهى چواردەيهم

كوشتني مندائي كافران له جهنگدا:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: ان إمراة وُجدت في بعض مغازي النبي

واته:عبدالله ی کوری عومهر (خوایان لیّ رازیبیّت) دهفهرمویّ:ئافرهتیّکیان بهرچاو کهوت له غهزایهکدا کوژرابوو،پیّغهمبهر(عَیِیییّهٔ) پیّی رازی نهبوو، فهرمانی دهرکرد به قهدهغهکردنی کوشتنی ژنانو مندالآن))

واته: له عبدالهی کوپی عمرهوه (خوایان لی پازی بیّت) فهرموویه تی: له یه کیّك له غهزاكانی پیّغه مبهردا (درودی خوای له سهربیّت). نافره تیّك به كوژراوی دوّررایه وه پیّغه مبهریش (مینی ناخوّش بوو، له پاش نهوه فهرمانی ده ركرد كه نابیّت ژن و مندال بكوژریّت.

فهرموودهى پازدهيهم

بەشوودانى مندالان:

عن عائيشة (رضي الله عنها) ((ان النبي (عَلَيْكَ) تزوجها وهي بنت ست سنين، والدخلت عليه وهي بنت تسع سنين، ومكث عنده تسعاً))

واته: له عائیشهوه (خوای لی پازی بیّت) که پیّغهمبهر (درودی خوای لهسهر بیّت) مارهی کرد له تهمهنی رشهش سالیدا)و گواستیهوه له کاتیّك تهمهنی بووبه (نوّ سال)و نوّ سالیش لهلای مایهوه.

فهرموودهى شازدهيهم

داري حدد نادريت له مندالان:

عن علي (ﷺ) عن النبي (عَلَّى) قال:((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلاَثَةٍ عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَن الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبَرَ وَعَن المَجِنُّونَ حَتَّى يعقل))

واته: له عهلی (روزای خوای لهسهر بیّت) له پیّفهمبهرووه (درودی خوای لهسهر بیّت) فهرموویهتی: (قهلهم لهسهر سیّ کهس هههٔنگیراوه، لهسهر خهوتوو تا ههٔندهستیّتو لهسهر شیّتیش تا ژیرو چاك دوبیّتهوه)

فهرموودمي حهقدميهم

مندال کهی میراتی دهکهویت:

عن جابر بن عبدالله والمسور بن مخرمة (رضى الله عنهما) قالا: قال رسول الله ((لاَ يَرِثُ الصَّبِيُّ حَتَّى يَسْتَهِلَّ صَارِخًا، وَاسْتِهْلاَلُهُ أَنْ يَبْكِيَ أَو يَصِيحَ أَوْ يَعْطِسَ))

واته: ههردوو هاوه لی پیغه مبهرمان (عَلَیْهُ) گیراویانه ته وه که پیغه مبهر (عَلَیْهُ) فهرموویه تی: مندالی کورپه میراتی ناکه ویت تا له کاتی له دایکبووندا هاواری لی بهرزنه بیته وه وه ک گریان یان هاوار یان پژمه.

فەرموودەي ھەژدەيەم دابينكردنى خەرجى مندالان:

فەرموودەى نۆزدەيەم شىر يېدانى مندالان:

عن أبي امامة الباهلي (عُنْهُ قَاتَيَا بِي جَبَلاً وَعُراا فَقَالاً لِي : اصْعَدْ، حتى إذا كنت في الله أَتَانِي رَجُلانِ فَأَخَذَا بِضَبْعَيَّ فَأَتَيَا بِي جَبَلاً وَعُراا فَقَالاً لِي : اصْعَدْ، حتى إذا كنت في سواء الجبل فاذا أنا بصوت شديد فَقُلْتُ: مَا هَذهِ الأَصْواَتُ قَالُوا : هَذَا عُواءُ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ انْطُلِقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُعَلِّقِينَ بِعَرَاقِيبِهِمْ، مُشَقِّقةٌ أَشْدَاقُهُمْ، تَسِيلُ أَشْدَاقُهُمْ دَمًا، فَقُلْتُ : مَنْ هَوُلاء عَيلَ : هَوُلاء الذينَ يُفْطِرُونَ قَبْلَ تَحِلةٍ صَوْمِهِمْ، ثُمَّ انْطُلِقَ بِي فَإِذَا بقومٍ الشدّ شَدِيء إنتقاخاً، وانتنه ريحاً، واسوئه منظراً، فقلت مَنْ هَوُلاء عَيلَ: الزانون وَالزَواني، ثُمَّ انْطُلِقَ بِي فَإِذَا بِنسَاء تنهش تَدِيهِنَّ الحيّات، فَقُلتُ مَنْ هَوُلاء عَيلَ هَوُلاء وَالزَانِون فَقُلتُ مَن الطّرابي يَمنعنَ أولادهُنَ البَانهِنّ، ثُمَّ انْطُلِقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِغِلْمَان يَلْعَبُون بَينَ نَهرَين، فَقُلتُ مَن

هَوُّلاء؟ هؤلاء ذَراري المُؤمِنِين، ثُم شرف بي شرفاً، فَإِذَا أَنَا بِثَلاثَة يَشربوُنَ مِن خَمر لَهُم، فَقُلتُ: مَن هؤلاء؟ قَالُو: هذَا ابرَاهِيم وَمُوسَى وَعِيسَى وَهُم يَنتَظرُونك)).

واته: پینهمبهری خوا (سیالی دهههرمویّت: خهوتبووم له خهومدا دوو پیاو هاتن بیم کردیان بهبن دهستمدا به که ژبّکی سهختدا سه ریان خستمو پیّیان وتم: سه رکه وه تا گهیشتمه سهر کیّوه که و له پر گویّم له ده نگیّکی زوّر توند بوو، وتم: نهم ده نگه چییه ؟ وتیان: نهمه گریان و هاواری جههه ننه میه کانه .

پاشان بردمیان بز لای خه لکیک که به پهقه لته ی مل هه لواسرابوون، چه ناگهیان شهقو چه ناگهیان خوینی لی ده چوپا، ویم: ئه مانه کین و وییان: ئه و که سانه ن پیش پوژوو شکاندن پوژووه کانیان ده شکینن، پاشان بردمیان به لای خه لکانیکدا له هه موو شتیک زیاتر فویان تی بووبوو، بونیان پیس بوو، شیوهیان ناشیرین بوو، ویم: ئه مانه کین و ویان: ژن و پیاوه زینا که روشه روال پیسه کانن.

پاشان بردمیان به لای کومه له ژنیکدا که مار به ربوو بوونه سنگو مهمکه یان و گزشته که یان و گزشته که یان و گزشته که یان و گزشته که و گزشته که و گزشته که و گزشته و گزشتو و منداله کانیان شیریان بمژن و بیخونه و ه .

پاشان دامیان به لای کرمه لیّك مندالدا لهنیوان دوو پووباردا یاریان ده کرد، وتم نهمانه کیّن؟ وتیان: مندالی باوه رداره کانن (واته به مندالی مردوون).

پاشان له بهرزاییه که وه بردمیان دهبینم سی که س دانیشتون و مهی دهخونه و ویم: نهوانه کین؟ وتیان: نهمانه نیبراهیم و موسا و عیسی پیغه مبهرن و چاوه پوانی تی دهکهن).

فهرموودهي بيستهم

كيّ شايەنە كۆرپەئە بەخيو بكات:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) ان امراة قالت: يا رسول الله (عَلَيْكُ) ان ابني هذا كان بطني له وعاء، وثدي له سقاء، وحجري له حواء، وان أباه طَلقني، وأراد ان ينتزعه مني، فَقال لها رسول الله (عَلَيْكُ)((أنت أحقُ به مَالَم تنكحي))

واته: جاریکیان ژنیک هاته خزمهت پیغهمبهری خوا (سیکی وت: نهم کورپهیهم به پیستی سکم هه لمگرتووه، بهم مهمکانهم شیرم پیداوه، باوهشم بی کردبووه جینی حهوانه وه، که چی باوکی ته لاقی داوم و ده شیه ویت به زور لیم بسه نیت، پیغهمبه ری خوا (سیکی فه رموو: نه و منداله هی تویه تا شوو ده که پیته وه.

فهرموودمي بيستو يهكهم

داد يەرومرى ئەنيوان مندالاندا:

عن نُعمان بن بشير (ﷺ) قال: قال رسول الله (ﷺ): إعدلُوا بَينَ أَبنَاثِكُم، إعدلُوا بَينَ أَبنَاثِكُم، إعدلُوا بَينَ أَبنَاثِكُم،

واته: نوعمانی کوپی به شیر (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: پیّغه مبه ری خوا (مُنْاللهٔ) فه رموویه تی: ((دادپه روه ربن لهگه لاّ منداله کانتاندان). منداله کانتاندا)).

فهرموودمي بيستو دوومم

ناوناني مندالان:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال قال رسول الله (عَلَيْكُ) ((إِنَّ أَحبُ أُسمَائِكُم إِلَى الله: عَبدالله وعَبدُالرَّحمن)).

واته: خوّشه ويسترين ناوى ئيّوه له لاى خوا دوو ناوه: ((عبدالله و عبدالرحمن)).

فهرموودهى بيستو سييهم

شيرين كردنى ناو دەمى كۆريەڭە:

عن عائيشة (رضي الله عنها): ان رسول الله (عَيَّا) كَانَ يُوْتَى بِالصبيَانِ، فَيبرك عَلَيهم وَيحنكهُم)).

واته: مندالی تازه لهدایکبوویان ده هینایه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (عَلَیْ اَقَالَ اَلَّهُ) و نه ویش موباره کو پیر فرزیایی لی ده کردن و پاشان ده مه جوی خورمای بی ده کردن و ده یدا له مه لاشویان).

فهرموودهي بيستو چوارهم

حەيوان سەربرين ئە حەوتەي منداڭدا :

عن سُمره (ﷺ) عن النبي (ﷺ) قَال: ((كُلُّ غُلاَمٍ مُرتَهَنَّ بِعَقِيقَتِهِ تُـذْبَحُ عَنْهُ يَـوْمَ السَّابِع، وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ وَيُسمَّى)).

واته: ههموو مندالیّك پهیوهسته به سهربرینی مه پهکهیهوه، له روّژی حهوتهمدا بوّی سهردهبرریّتو سهری دهتاشریّتو ناویشی دهنریّت.

فهرموودمى بيستو پينجهم

بەزەيى ھاتنەوە بە مندالاندا:

عن عبدالله بن عمرو (رضى الله عنهما) قال: قال رسول الله (عَلِيُّكُ) ((لَيسَ مِنا مَـن لَـم يَرحَم صَغيرَنَا، وَيعرف حَقَّ كَبِيرَنَا)).

واته: پیخهمبهری خوا (عَلِیه) فهرموویهتی: له نیمه نیه ههر کهسیک به زهیی به منداله کاندا نه یه ته وه و قه درو ریزی گهوره و به ته مه نه کانیشمان نه گریت.

فهرموودهی بیست و شهشهم خیرو گهومریی کچ به خیوکردن:

عن انس بن مالك (ﷺ) قال: قال رسول الله (ﷺ) ((مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُفَا جَاءَ يَوْمَ الْقيَامَة أَنَا وَهُوَ، وَضَمَّ أَصَابِعَهُ)).

واته: پێغهمبهری خوا (عَرَّالَهُ) دهفهرموێت: ههر که سێك دوو کچی ههبێتو پهروهردهیان بکات تا پێدهگهن، ئهوه له ڕێژی قیامه تدا منو ئهو پێکهوه دهبین، وه په نجه کانی خستنه پاڵی یه ك.

فهرموودهی بیستو حهوتهم خیرو گهروهیی ههتیو بهخیوکردن:

عن سهل بن سعد (ﷺ) عن النبي (عُلَّا) قال: ((أَنَا وَكَافِل اليَتِيم فِي الجَنَّةِ كَهِذا)) وقال باصبعه: السبَابَة وَالرُسطَى))،

واته: سههلی کوری سهعد (خوا لیکی پازی بیک پیغهمبهرهوه (علیه پیغهمبهرهوه (علیه) ده گیریته و که فهرموویه تی: ((من و سه رپه رشتیار و به خیرکه ری هه تیوان له به هه شتدا تا ناوا پیکه و ه ده بین)) به په نجه ی موباره کی ناماژه ی کرد بی په نجه ی شایه تمان و په نجه ی ناوه پاستی خوی))

فه رموودهی بیست و هه شته م سه برو نارامی نه سه ر مردنی مندان:

عن انس بن مالك (ﷺ) : ان رسول الله (ﷺ) أتى على إمراة تبكي على صبيّ لَها، فَقَالَ لَها: ((إِتّقِ الله وَاصبِري))، فَقَالَت: وَما تبالي بِمصيبتي، فَلما ذَهَب قيل لَها: إنّه رَسول الله (ﷺ)، فَأَخذها مثل الموت، فَأَتت بابه —فلم تجد على بابه بوابين—فقالت: يَا رسُول الله، لَم أعرفك، فقال: ((إنّما الصَّبرُ عِندَ أولِ صَدمَة)) او قال ((عِندَ أوّل الصدمَة)).

واته: پێغهمبهری خوا (عَلِیْکُ) هات بو لای ئافرهتیّك به کول دهگریا بو مندالیّکی که مردبوو، پێی فهرموو: له خوا بترسه و سهبرو ئارامت ههبیّت، ژنه کهش وتی: تو چوزانی من چیم به سهرهاتووه، کاتیّك پیغهمبهری خوا (عَلِیْکُ) پویشت وتیان دهزانی ئهوه پیغهمبهری خوابوو؟ ئهویش خهریکبوو گیانی دهرچیّت و خیرا خوی گهیانده بهر دهرگاکهی که پاسهوانی لی نهبوو و وتی: ئهی پیغهمبهری خوا نهمناسیت، ئهویش فهرمووی: ئارامی دروست ئهوهیه له سهرهتای پووداوه که دا به ئارام و خوگر بیت)).

فهرموودهى بيستو نؤيهم

خيرو گەورەيى ئارامى و خۆگرى ئەسەر مردنى مندان:

واته: ئهبی حهسان ده لیّت: به ئهبو هورهیرهم وت (خوا لیّی پازی بیّت) من دوو کچم مردووه، ده ی فهرمووده یه کم له و بارهیه وه بی بیّن په کچم مردووه، ده ی فهرمووده یه کم له و بارهیه وه بی بیّن په بی خوش بکهین به مردووه کانمان؟ ئهبو هورهیره فهرمووی: به لیّ، ئه و مندالانه ی که دهمرن له بههه شتدا وه ک به رخوله ها توچو ده که ن به توندی کراسی باوک و دایکیان پاده کیّشن یان ده ستیان ده گرن و وازناهی نن تا له ناکامدا له گه ل خویان ده یانبه نه بهه شته وه.

فەرموودەى سى يەم ماچكردنى مندالان:

عن ابي هريرة (﴿ عَنَّهُ عَالَ: قَبَّل رسول الله الحسن بن علي، وعنده الاقرع بن حابس التميمي جالساً، فقال الاقرع: ان لي عشرة من الولد ماقبلت منهم احداً، فَنَظر إلَيه رسول الله (عَنَيْكُ) ثم قال ((مَن لايَرحَم لايُرحَم))

واته: ئەبو ھورەيرە (خوا لينى پازى بينت) دەگيريتەوەو دەلينت: پيغەمبەرى خوا (مَرْنَّكُ) حەسەنى كورى عەلى ماچكرد، لەو كاتەدا ئەقرەعى كورى حابيس لەوئ دانيشتبوو، ھاوارى كردو وتى: دە مندالم ھەيە تا ئيستا يەك دانىءيانم ماچ نەكردووه! پيغەمبەرى خوايش (مَرْنِكُ) سەيريكى كردو پاشان فەرمووى: ((ھەر كەسيك پەحمو بەزەيى يى ناكريت)).

فەرموودەى سى و يەكەم سلاوكردن ئە مندالان:

عن أنس بن مالك (عَنِينَ) قال: أتى على رسول الله (عَنِينَ) وأنا العب مع الغلمان، قال: فسلم علينا، فبعثني إلى حاجة، فأبطأت على أمي، فلما جئت، قالت: ما حبسك؟ قلت: بعثني رسول الله (عَنِينَةُ) لحاجة، قالت: ما حاجته؟ قلت: انها سِرَّ، قالت: لاتحدثنَّ بِسرِّ رسول الله (عَنِينَةُ) احداً)).

واته: ئەنەسى كورى مالىك دەفەرموينت: ئىنمە كۆمەلىك مندال بووین يارىمان دەكرد، پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) ھات بى ناومانو سەلامى لى كردىنو منىشى بى كارىك نارد، بەو ھۆيەوە لە مالەوە دواكەوتمو كاتىك گەرامەوە دايكم لىنى پرسىم بى وا دواكەوتىت؟ وتم: پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) بى كارىك ناردمى، دايكم پرسىى: بىق چ كارىك وتم: كارەكە نەينى بوو، ئەويش پىنى وتم: ھەرگىز نەينى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) لەلاى كەس ئاشكرا نەكەت.

فەرموودەي سى و دووەم دووعاي خراپ ئەكردن ئە مندالان:

عن جابر بن عبدالله (رضى الله عنهما)قال: قال النبي (عَلَيْكُ): ((لاَ تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلاَ تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لاَ تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسأَل فِيهَا عَطَاءً فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ)).

واته: پێغهمبهری خوا (عَلَيْكُ) فهرموویهتی: دووعای شه پله خوّتان مهکهن، دووعای شه پینهمبهری خوا (عَلَیْكُ نهرموویهتی: دووعای شه پیش له مالاو سامانتان مهکهن چونکه نهوهك دووعاكردنه که ت بهری نه و ساته وهخته بکهویّت که خوا داوای ههرچی لی بکریّت و هلام دهداته و ه جی به جینی ده کات.

فەرموودەي سىو سێيەم

مندالان و ئادابي نان خواردن:

عن عمر بن ابي سلمة (ﷺ) قال: كنت غلاماً في حجر رسول الله (ﷺ) وكانت يدي تطيش في الصحفة، فقال لى رسول الله (ﷺ) ((يَا غُلاَمُ سَمِّ اللَّهَ ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ)) فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ)).

واته: عومه ری کوری نه بی سه له مه (خوا لینی پازی بینت) ده نینت: مندال بووم له باوه شی پیغه مبه ری خوادا بووم (سینی کاتی نا نخواردن بوو من ده ستم بی نهم به رو نهو به ده کینی این که به رو نه ده گیرا، پیغه مبه ری خوا (سینی نه کرمووم: بچکول گیان هه رکاتیک نانت خوارد سه ره تا ناوی خوا بینه و به ده ستی پاستت نان بخی، ده ستت بی به رده می خویشت به ره.

فدرمووددي سيو جوارهم

پاراستنی مندالان نه شهیتان:

عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال: كان النبي (عَلَيْكُ) يعُوذُ الحسنَ والحسين: ((أُعيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لأمَّةٍ، ثم يقول: كان أُبوكُم يعوذ بِهما إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ)).

واته: (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّت: پینه مبه ری خوا (عَلَیْتٌ) دوعای ده خویند به سه ری حه سه ن حوسه ینداو ده یفه رموو: په ناتان پی ده گرم به وشه ته واوو دروسته کانی خوا، له هه موو شه یتانیک و نه هامه تبیه کانی شه و، وه له هه موو چاویکی پیسو پاشان ده یفه رموو: باوکیشتان ئیبراهیم شهم دوعایانه ی به سه راسماعیل و اسحاقد ا ده خویند.

فەرموودەي سىو پينجەم

چارەسەركردنى نەخۇشى مندالان:

عن ام قيس بنت محصن (رضى الله عنها): انها أثّت رسول الله (عَلِيْكُ) بإبنِ لَها لَم يبلغ أن يأكل الطعام، وقد أغلقت عليه من العذرة)).

قالت: فقال رسول الله (عَلَيْ) ((عَلاَمَ تَدْغَرْنَ أَوْلاَدَكُنَّ بِهَذَا الْإِعْلاَقِ، عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ -يَعْنِي بِهِ (الْكُسْتَ) - فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ)).

واته: (ام قیس) ده لیّ: چوومه خزمه ت پینه مبه ری خوا (عَلَیْهٔ) کوریکم پیبوو که نهیده توانی هیچ بخوات له به رقورگ ئیشه (لوزتین) ده لیّت: پینه مبه ری خوا (عَلَیْهٔ) فه رمووی: تاکه ی منداله کانتان به شیره ی چاره سه ری هه له دووچار ده که ن، داری هندی به کاربینن چونکه حه وت چاره سه ری تیدایه که یه کینکیان که له که ئیشه یه .

فهرمووددی سی و شهشهم جل وبه رگ و رازاندنه ودی مندالان :

عن ام خالد بنت خالد (رضى الله عنها) اتي النبي (عَلَيْكُ) بثياب فيها خميصة سوداء صفيرة، فقال: ((مَنْ تَرَوْنَ أَن نَكْسُو هَذه ؟ فسَكتَ الْقَوْمُ فقَالَ ((الْتُونِي بِأُمِّ خَالِدٍ)) فَأْتِي بِهَا تُحْملُ، فأَخذَ الْخَميصةَ بِيدِهِ فَٱلْبِسَهَا وقَال ((أَبْلِي وَآخُلِقِي)). وَكَانَ فِيهَا عَلَمٌ ٱخْضَرُ أَوْ أَصْفَرُ فَقَالَ ((يَا أُمَّ خَالِمٍ هَذَا سَنَاهُن وَسنَاهُ بِالْحَبَشِيَّةِ: حَسَنٌ))

واته: دایکی خالد دهگنریّته وه (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: جاریّك كرّمه لیّك جلو به رگیان هیّنایه خرّمه ت پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْنَ) که تیایاندا کراسیّکی پهشی مندالانهی تیّدابوو، فه رمووی: ئیّوه ده لیّن نهمه به کی ده به خشم؟ خه لکه که بیّده نگ بوون، نه ویش فه رمووی: ده ی دایکی خالیدم بی بانگ بکه نو دایکی خالیدیان بی هیّنا که مندالیّکی پی بوو، پیخه مبه ر (عَلَیْنَ) ده ستی دایه (خمیصه) که و کردیه به ری منداله که ی و فه رمووی: یا خوا کونی نه که یت و بیدریّنی، که له و قوماشه دا خه تی سه وز یان زه ردی تیّدابو و فه رمووی: نه ی دایکی خالید نهمه باشترینیانه. که به زمانی حه به شرمووی (سناه) واته باشترینیانه.

فەرموودەى سىو حەوتەم گاڭتەوگەپ كردن لەگەڭ مندالاندا:

عن أنس بن مالك (ﷺ) قال: كان رسول الله (ﷺ) يَدخُلُ علَينًا وَلِي أَحْ صَغِير يُكنَى (أَبَا عُمَير) قال: أحسبه فطيماً، وَكَان لَهُ نُغَرَّ يَلْعبُ بِهِ فَمَاتَ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ النَّبِي (عَيْلُهُ) ذَاتَ يَوْمٍ فَرَاهُ حَزِينًا، فقالَ ((مَا شَأْنُهُ))؟ قَالُوا ماتَ نُفَرُهُ فَقالَ ((يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ).

واته: ئەنەسى كوپى ماليك (خوا لينى پازى بينت) دەفەرموينت: جاريكيان پيغەمبەرى خوا (مُنْالله) دەھات بىلى مالمانو منيش برايەكى بچوكم ھەبوو پييان دەوت (أبا عمير) دەلىنىت: وا دەزانم لىه شىر برابوويەو، بەچكە چىزلەكەيەكى ھەبوو، رۆژىكىان

بالندەكىەى مرداربوويەوھو پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) ھات بىز مالمان دەبىنىت زۆر غەمبارە، پرسى: ئەمە چيەتى؟ وتيان: بەچىكە چۆلەكەكەى مىردورە! ئەويش وتى: ئەى ئەبا عومەير بەچكە چۆلەكەكەت چى بەسەرھات! ؟.

فەرموودەي سى و ھەشتەم

مندالان و سهرتاشینی نافولا:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: ان النبي (عَلَيْكُ) رأى صبياً حلق بعض شعره وتَركَ بَعضه، فَنَهَاهُم عَن ذَلِكَ وَقَال: ((أحلقُوا كُلهُ أَو أتركُوهُ كُلُه)).

واته: پێغهمبهری خوا (عَلِیهُ) چاوی کهوت به مندالێك ههندێك لهسهری تاشرابوو ههندێکیشی نهتاشرابوو، ئهویش بهرگری ئهم کارهی لی کردنو فهرمووی: یان ئهوهتا ههمووی کورت بکهنهوه یان ههمووی بهێڵنهوه)).

فەرموودەي سىو نۆيەم

فەرمان پيدانو بەرگرى كردنى مندالان:

عن ابي هريرة (﴿ عَلَى قَالَ: كنا عند رسول الله (عَلَيْ) وَهُو يقسمُ تَمراً مِن تمر الصدقة، وَالحسن بن علي في حجره، فَلَما فرغَ حمله النبي (عَلَيْ) على عاتقة، فسال لعابة على النبي (عَلَيْ) فرفع النبي (عَلَيْ) رأسه، فإذا تَمرة في فيه، فَحَرك خده، وقال: ((القها يَا بني كِخْ كِخْ ارْمِ بِهَا)) فادخل النبي (عَلَيْ) يده في فيه فَانتزعها مِنه ثم قال: ((أمًا عَلَمْتَ انَّ الصَّدَقَةُ لاتحلُّ لاال مُحمد)).

کخه یه، کخه یه بیتفینه وه، هه ر به وه وه نه وه ستا به لکی په نجه ی خسته ناو ده می و به زور دهری هینایه و ه و نازانی بنه ماله ی محمد زه کاتیان یی ناشیت؟! .

فهرمووددى چلهم

نیشانهکانی پیگهیشتنی مندان:

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: عرضني رسول الله (عَلِيَّ)يَومَ أُحُد فِي الْقِتَال، وأَنَا ابنُ أَربَعَ عَشْرَةَ سَنَة فَلَم يُجِزنِي، وعرَضَنِي يَومَ الْخَنْدَقِ، وَأَنَا إبنُ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي.

قَالَ نَافِعِ: فَقَدِمتُ عَلَى عُمَر بْنِ عَبدالْعَزِيزِ وهِوَ يَوْمَئِنْ خَلِيفَة، فَحَدَّثْتُهُ هَـذَا الْحَدِيث، فقَالَ إِنَّ هَذَا لَحَدٌ بَينَ الْكَبِيرِ والصَّغِيرِ، فَكَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ أَن يَفْرِضُوا لِمَن كَانَ ابْنَ خَمس عَشْرَةَ سَنَة، وَمَن كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَاجعَلُوهُ في الْعيَال.

واته: عبداللهی کوپی عمر (خوا له خوّی و باوکیشی رازی بیّت) فه رمووی: له روّژی جه نگی (توحد)دا پیّغه مبه ری خوا (عَلِیْ) ریزی کردین و سهیری کردین من مندال بووم، چوارده سالان بووم، ریّگای نه دام به شداری جه نگه که بکه م، به لام له جه نگی (خه نده ق)دا ریزی کردینه وه و سهیری کردین من ته مه نم گهیشتبووه (۱۵) سال ، ریّگای دام به به شداریکردنی غه زاکه.

نافیع دەفەرمویّت: کاتیّك عمری کوپی عبدالعزیز (رەحمەتی خوای لیّ بیّت) خەلیفه بوو، چوومه خزمهتی و شهم فهرموودهیهم بی گیّپایهوه، فهرمووی: دهی شهم فهرموودهیه میّپایهوه، بوّیه نامهی نووسی بی فهرموودهیه ناستی گهوره و بیچوك جیاده کاتهوه، بوّیه نامهی نووسی بی کاربهدهسته کانی و بوّی نووسین: ههر کهسیّك تهمهنی دهگاته (۱۰) سال، سالانهی بیّ دیاری بکهن و پیّی بدهن و ههر کهسیّکیش لهوه خوارتره، با لهگهل مالهوهیاندا بنوسریّت (واته حیسابی مندالی بی بکریّت)).

فهرموودهي يهكهم

كۆرپە بە سروشتى باومرەوە ئەدايك دەبيت:

عن أبى هريرة (عَلَيْكُ) قال: قال النبي ((عَلَيْكُ) ((مَا مِنْ مَوْلُودِ إِلاَّ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبُواهُ يُهوِّدَانِهِ أَو يُمَجُّسَانِهِ، كما تنتج البهيمة بهيمة عجماء، هَل تحسون فيها من جدعاء)).

ثمَّ يقولُ ابو هوريرة (ﷺ): اقْرَءُوا إِن شِئتُم: ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّـاسَ عَلَيْهَـا لاَ تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾.

دەرھێنانى ڧەرموودەكە:

بوخاری (په حمه تی خوای لی بینت) له صه حیحه که یداو له کیت ابی جه نائیزی ژماره (۱۳۵۹)دا پیوایه تی کردووه له بابی (نهگهر مندالی موسلمان ببینت و بمرینت نایا نویدژی له سه ر ده خوینریت؟)

وه ههروهها فهرموودهی ژماره: (۱۳۸۰) له بابی (چی وتراوه دهربارهی مندالانی بی باوه پان و کتیبی ته فسیر ژماره (۴۷۷۵) و له بابی (لاتبدیل لخلق الله) (ثاینی خودا) و کتیبی قهدهر ژماره (۲۰۹۹) له بابی (ته نها خوا ده زانی چیان کردووه).

(مسلم)یش (پهحمه تی خوای لی بیّت) پیوایه تی کردووه له ژماره (۹۸٤۹) وه ابوداود له (السنن)دا له کیتابی (السنة)دا ژماره: (۲۷۱۵)و له بابی (وهچهی بت پهرستان)، (تورمذی)یش له کتیبی (قهده ر)دا ژماره (۲۱۳۸)داو له بابی (ههموو کورپهیه که لهسه ر باوه پداری له دایك دهبن).

ئهو ئه حكام و ئادابانهى لهم فهرموودهيهوه دهستمان دمكهويّت:

یهکهم: فهرموودهکه نهوه دهگهیهنیّت که ههموو کوّرپهلهیهك که لهدایك دهبیّت به باوه پهوه لهدایك دهبیّت.

دووهم: زانایانی تههلی سوننه لهسهر مانای وشهی (به سروشت باوه پدار) (الفطرة)دا جیاوازیان ههیه و پای زوریان ههیه و لیرهدا بواری نهوه نیه ههموویان باس بکهین، به لام راستترینیان که ده قه کانی قورئان و سوننه پالپشتی ده که نو زور به ی زانایانی له سه ره نه وه یه مه به ست له (الفطرة) واته: موسلمانه تی، نهم به لگانه یش پالپشتی ده کات:

۱- له ههندیّك فهرموده دا پاسته وخو وشه ی (الفطرة) به مانای موسلمانه تی
 دیّت، له و ریوایه تانه:

فەرموودەى پێغەمبەرى خوا (عُنْكَ) كە فەرموويەتى: ((مَا مِنْ مَوْلُولو يُولَد
 إلا وَهُو عَلَى الملّة)) .

واته: ((هـهموو منـدالْيُك كـه لـهدايك دهبيّت لهسـهر ميللـهتى بـاوهر لـهدايك دهبيّت)).

- يان دەڧەرمويّت: ((مَا مِنْ يولد يُولَد إِلاَّ عَلَى ْفِطْرَةِ الاسلام، حَتَى يُعرِبَ، فَأَبَوَاهُ يُهوِّدَانه أَو يُنَصِّرَانه...)) تا كۆتايى ڧەرموودەكه..

واته: ((ههمو مندالیّك لهدایك دهبیّت لهسهر سروشتی ئیسلامهتی لهدایك دهبیّت تــا گهوره دهبیّت باوكو دایكی دهیكهن به جولهكه و گاور))

۲ له ته نسیری ئه بو هوره یره دا که خنری فه رمووده که ی گیراوه ته وه له پاش گیرانه وه ی گیرانه وه ی گیرانه وه ی فه رمووده که خانه و گیرانه وه ی فه رمووده که مانای وایه مه به ست له (فطرة) اموسلمان بوونه چونکه له زور به ی زانایانه وه وه رگیراوه که مه به ست له ئیسلامه."

۳- پیغهمبهری خوا (عَلِی) له فهرموودهکهدا باسی لادانی مندالی کرد له (فطرة) تهوه بهره و جولهکهبوون و گاوربوون و مهجوسی بوون به لام باسی

۱ رواه مسلم (۱۸۵۳).

٢ رواه الضياء المقدسي في (الاحاديث المختارة) (١٤٤٦) وابن حبان (١٣٢).

١ التمهيد لابن عبدالبر (٢٢/١٨)

موسلّمانبوون ناكات چونكه مندال لهسهرى لـهدايك دهبيّـتو ئـهوان لـهو سروشـته لاى دەدەن.

٤ مسلم له صهحیحه که یدا ژماره (۷۳۰۹) دا له عه یازی کوری حیماره وه (خوا لینی رازی بینت) ده گیریته وه که پیغه مبه ری خوا (سینی) له په روه ردگاریه وه (عزوجل) ده گیریته وه و ده فه رمویت:

((وَانِي خَلَقَت عِبَادِي حُنفَاء كُلُهُم، وَإِنّهم أَتتهم الشَّيَاطِين فَاجتالتهم عَن دِينهم، وَحرَّمت عَلَيهم مَا أُحلُك لَهُم، وَأَمرتهُم ان يشركوا بي مالم أنزل به سلطاناً..))

له پیوایهتی (طبری)داو له معجم الکبیر (۹۹۷)(۳۱۳،۱۷)دا نهم برگهیهی هیّناوه له فهرموودهکه:

((ان الله عزوجل خلق ادم وبنيه حنفاء مسلمين)).

واته: خوای گهوره له فهرمووده قودسیه کهیدا دهفه رمویّت: من ههموو به نده کانی خوّمم به باوه پدار دروست کردووه، به لام شهیتانه کان دیّن و له ناینی پاك دروریان دهخه نه وه هموو نه و شتانه ی من برّم حه لال کردوون برّیان حه رام ده کن و فه رمانیان پی ده ده ن که هاو به ش برّ من پهیدابکه ن که من پیّگام به و کاره نه داوه.

كەواتە بەم كۆمەلە بەلگانەى پېشەوە بۆمان دەركەوت كە مەبەست لـە سروشـتى (فطرة) ئىسلامە.

سێیهم: مەبەست لەومى كۆرپەلە لەسەر ئیسلامەتى لەدایك دمبێت:

- إبن قیم (پهحمهتی خوای لی بیّت) له کتیبی (شفاء العلیل) (۷۸۹/۳–۷۹۰)دا ده لیّت: نهوه ی که له فهرموودهکاندا هاتووه (کقیت: نهوه ی که له فهرموودهکاندا هاتووه ((کقرپهله لهسهر سروشتی باوه پو ئیسلامه تی میله تی نیسلام لهدایکبوون)) مهبهست لیّی نهوه نیه که ههر که منداله که لهدایکی بوو ده رباره ی نیسلام ههموو شتیک بزانیّت و قبولی بکات.

نه خير، چونكه خواى گهوره له قورئاندا فه رموويه تى ((وَٱللَّهُ ٱخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ أَمُّهَا يَكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا))

(واته خوای گهوره له سکی دایکتان دهرتان دههیننیت و له و کاته شدا نیوه هیچ شتیک نازانن)

به لکو مهبهست له (فطرة) ئه وه یه که ئیسلامی له لا جوانه و پینی قبوله و خوشی ده ویت می می اوه و خوشی ده ویت سنی سروشتی باوه و وایه که مرؤفی به ره و په روه ردگاری ده بات و خوشه ویستی ده کات له لایان و دلسوّز ده بن بوّی، ئیتر ناسین و زانیاری ده باره ی ورده ورده پهیدا ده بیت ئه گه ر به ریه سته کان ریّگه ی لی نه گرن.

وه ده لایّت: به لکو مهبه ستی له و (فطرة)یه نه وه یه که له سه رخوشه ویستی په روه ردگاره که ی سه ری په روه ردگاره که ی سه ری به ندایه تی بو نه وی ده کات، نه گهر وازی لی به یّنن و به ربه ست نه خه نه ریّگای هه رگیز له و سروشته لانادت.

ههروهك چۆن بهجۆريك لهدايك دهبيت كه حهزى بهو شتانهيه كه پيويستى پييهتى له خواردنو خواردنهوه، حهزى لهو شيرهى دايكيهتى كه به سروشت بزى گونجاوه.

وهك خواى گەورەيش له سورەتى (طه: ٥٠)دا دەفـهرمويّت ﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيّ أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ, ثُمَّ هَدَىٰ ﴾ وه هـهروهها دەفـهرمويّت ﴿ ٱلَّذِى خَلَقَ فَسَوّىٰ ﴿ ۖ وَٱلَّذِى قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴾ (الاعلى: ٢-٣).

ئه و پهروه ردگاره هه موو گیانله به رانی دروست کردووه و هه ر ئه ویشه پینمونی کردوون بق ئه و شتانه ی به سوده بقیان و دووریش بکه ونه وه له و شتانه ی زیانی هه یه بقیان.

١ سورهتي النحل ئايهتي (٧٨).

ئەم خۆشەويستى و رق و كىنەيە بەپئى پئويست دەست دەكەوئىت، پاشان زۆرىك لە مرۆشەكان ئەم سروشىتە پاكىەيان لى تىكدەچىنىت ھەر ئەمەشىە كە دەللىن لەسەر سروشتى پاك لەدايك دەبىنى)..

چوارهم: فهرموودهکه ئهوه پوون دهکاتهوه که کورپهله لهسه سروشتی باوه پ لهدایك دهبیّت، مهبهستی لهوهنیه که باس له باوه پرداری و بیّ باوه پی مندال بکات له دنیادا، چونکه حوکمی مندالی کافران حوکمی باوك و دایکی دهدریّت بهسه ردا.

مندالی باوه پداران حوکمی باوك و دایکیان ده دریّت به سه رداو هه روه ها مندالی بی باوه پانیش له دنیادا هه ر به و جوّره حوکمی باوك و دایکیان به سه ردا ده دریّت، حوکمی کافریان ده دریّت به سه رداو نویّـ ژیان له سه ر ناکریّـت و له گورستانی موسلماناندا به سپه رده ناکریّن و میرات نابه ن له خزمی موسلمانیان و دروسته و ه ك کافران بکریّنه به نده به رای هه مو و زانایان . ا

پینجهم: بهجوله که کردنی یان به گاور کردنی له لایه ن دایك و با و کییه و ه ، مانای ئه و ه نیه که به راستی کافر بووه ، حوکمی کافری ته واوی به سه ردا نادریّت تا به زمان و به ئاشكرا ده ری نه بریّت ، خوری به ناره زووی خوی کوفر هه لانه بریّت و ئیسلام ره دنه کاته و ه ، به لام به و ه ی که له ژیر رکیّنی باوك و دایکی کافریدایه له دنیا حوکمی کافری به سه ردا ده دریّت ، چونکه نه حکامی دنیایی زور جیاوازه له نه حکامی قیامه تی .

بق نموونه دووپوهکان (منافق) ئهحکامی موسلمانانیان بهسهردا جی بهجی دهکریت کهچی له و پهری قیامه تدا له قولایی دوزه خدان، یان ئه و باوه پداره ی له ریّر دهسه لاتی کافراندایه و له دله و باوه پی هیناوه به لام موسلمانان به و باوه پهیان نه زانیوه هه و حوکمی کافری به سهردا جی به جی ده کریّت له دنیادا و ناشوریّت و نویّری له سه ر ناکریّت به لام له روّری قیامه تدا یه کیّکه له به هه شتیه کان.

۱ سهیری کتیبی (شفاء العلیل)ی ابن قیم بکه (۸۱۲/۲).

ئیمامی شافیعی (په حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (فیتره تی پاك واته نه و سروشته ی که خوای گهوره خه نگیان به دروشته ی که وره خهریان دهرنابین، حوکمی باوكو دایکیان ده دریّت به سه ردا) .

شهشهم: ههر لهبهر نهم سروشت پاکیهی کررپهیه که له غهزاکاندا دروست نیه مندالی کافران بکوژرین.

وهك ئەسوهدى كوپى سەريع (خوا لينى پازى بينت) دەگيپيتەوه كە پيغەمبەرى خوا (مَرْتَكُ لُهُ لُهُ لُهُ لِهُ بِهُ بِاوه پازو بِهِ لايهكدا بِوْ جِهنگ لهگهلا بِيْ باوه پازو بازو بالهوچى ناچاربوون مندالى كافران بكوژن، كاتيك گەپانەوه پيغەمبەرى خوا (مَرْتَكُ)پينى فەرموون ((مَا حملكم عَلى قَتل الذرية؟)): واته: چى واى لى كردن مندالهكانيان بكوژن؟.

ئه وانيش وتيان: ئهى مندالي بي باه ران نين؟! پيغه مبه ريش فه رمووى: ((أو هَل خياركُم إلا أولاد المُشرِكِين؟ وَالَّذي نَفس مُحمد بِيدِهِ مَامِن نسمة تولَد إلا عَلَى الفِطرةِ حَتى يعرب عَنها لسَانها)) أ

واته: پیغهمبهری خوا (سیسی) پینی فهرموون: بن ههر پیاوچاکانی ئیوه کوپی بتپهرستان نین، ههموو مندالیک به سروشتی پاکی باوه پهوه له دایك دهبیت، مهگهر خزی به زمان پیچهوانه کهی دهربریت.

ئیبن قهییم (رهحمه تی خوای لی بینت) له سهر شهم فه رمووده یه ده فه رموید نهم فه رمویده ده فه رموید: لهم فه رمووده یه کوشتنی فه رمووده یه له کوشتنی مندالی کافران، فه رمووده که شهوه دهگه یه نیت به شاشکرا، که وا شهو مندلانه به بی باوه ری له دایك نه بوون، به لكو پاشتر کافربوون دیت به سه ریاندا.

١ رواه البيهقي في السنن البرى (١٣٠/٩) و (شفاء العليل) (٨١١/٢).

٢ رواه أحمد (٢/٤٢٥)

ئەگەر مەبەستى ئەوەبووايە كە كۆرپەلە كاتنىك لەدايك دەبنىت يان بى باوەرە يان باوەرە يان باوەردارە، ئەوە لە علىمو قەدەرى خوادايە، ئەو كاتە ئەوەى كە فەرمووى ((بىق پياوچاكانى ئىرە نەوەو مندالى بى باوەران نىن؟)) خى ئەوە ناگەيەنىت كە نەيھىشتوە لە جەنگدا بيانكوژن وەك ھەندىك بەھەلە لىلى تىگەيشتوونو دەلىن:

لهوانه یه نهیهٔ شتووه بیانکوژن له به رئه وه بووبیّت که له عیلمی خوادا هه یه که گهر بمیّنن موسلّمان ده بن!

نه خیر، به لکو ماناکه ی نه وه به: که پیاو چاکانتان نه وانه ی پیشتر باوه ریان هیندا وه له کوچه ریان و پیشتیوانان که هه موویان نه وه و وه چه ی بی باوه رانن، پاشان منداله کانیان باوه ریان هیناوه و کوفری باوك و باپیریان هیچ زیانیکی پی نه گه یاندوون، نه گه ر باوه ردار بیت خوای گه وره به کرده وه ی چاکی ختری پاداشتی ده داته وه نه ك به کرده وه ی باوك و دایكی، چونکه خوای عزوجل له مردوو زیند و ده رده هینیت و له زیندو ویش مردوو ده رده هینیت. له بی باوه پاوه پاوه پدارو له باوه پدار بی باوه پده هینیته کایه وه. (

حهوبتهم: زانایان نهم فهرموودهیه دهکهنه به لگه لهسهر نهوهی که: مندالی کورپه نهگهر له جهنگدا گیراو باوكو دایکی نهدهزانرا، نهوه حوکمی موسلمانی بهسهردا دهچهسییت و نهگهر لهوی لهگه لیاندا بمریت دهیشون و نویژی لهسهر دهکهن.

به لگه شیان ئه وه یه که: ئه گه ر له سه ر سروشتی پاکی باوه پ له دایك ببینت باوك و دایكی ئه و سروشته ده گزین، به لام هه ر کاتیك موسلمانه کان له شه پدا که و ته ده ستیان به بی دایك و باوکی ئه وه که سیک نیه له دینه که ی بگزییت و حوکمی ئه وه ی ده درینت به سه ردا که له سه ر فیتره تی پاکی موسلمانه تیه، به سروشتی به یه کیک له موسلمانان داده نرینت، به لام ئه گه ر باوك و دایکی هه بوو له گه لیاندا بینت به ناسایی و به بی

١ (أحكام أهل الذمة) ابن قيم (٩٥٥/٢)

ئاراسته کردن و فیرکردن ده یکه ن به بی باوه پ وه ک خویان و نه وکاته نه و منداله حوکمی مندالی کی بالقبووی ده ردی به سه ردا.

ئی ئاشکرایشه مندالی پی گهیشتو ئهگهر له شه پدا گیرا حوکمی کافریه کهی له سه ر لاناچیّت چونکه بووه به کافریّکی ته واو، ئهگهر ئه و منداله ی که لهگه ل دایك و باوکیدا ده گیریّت ئه وه حوکمی کافری ته واوی به سه ردا ده بریّت و له دنیا هه مو و حوکمه کانی کافری به سه ردا جی به جی ده کریّت له به ردایك و باوکی نه ك له به رکافریه تی خیّی. ا

ههشتهم: مهبهستی پیغهمبهری خوا (اسلیم) له فهرمودهکهی که فهرموویهتی: ((کما تنتج البهیمة بهیمة عجماء، هَل تحسون فیها مِن جدعاء)) واته: ناژه لا بهچکهیان دهبیت به تهواوی و به پیکی لهدایك دهبین پاشیان خه لکی خویان گوییچکهی دهبین شاخی دهبینه وه به مندالا لهسهر شاخی دهبینه وه به به فهرمانی پهروهردگاره، ههر به و چهشنهیش مندالا لهسهر سروشت پاکی لهدایك دهبین پاشیان داییك و باوکی بیروباوه پی ددده ن و نهمه شهر به قه زاو قهده ری یهروه ردگاره))

نزيهم:

دوو كەڭك:

۱-بوخاری (رهحمهتی خوای لی بیّت) له صهحیحه که یدا ژماره (۱۳۵۸)دا ده فه رمویّت: نه بولیه مان باسی بق کردین و نه ویش له شوعه یبه ره گیّراویه تیه و ه له (ابن شهاب الزهری) فه رموویه تی: هه موو مندالیّك بمریّت نویّری له سهر ده کریّت ته نانه ت مندالی زوّلیش نه مه ش له به رئه وه یه که له سهر سروشتی پاکی نیسلامه تی له دایک بووه و باوکی و دایکی یان هه رباوکی خوّیان به موسلمان ده زانن نیتر با دایکی له سه رئاینی نیسلام نه بیّت، هه رکاتیک له کاتی له دایک بووندا گریانی

۱ أحكام أهل الذمة، ابن قيم (۱۰٤٧/٢)
 ۲ درء التعارض (ابن تيمية) (۳٦٢/۸)

بیستراو ئهگهر گریانی نهبوو نویدژی لهسهر ناکریدت چونکه حوکمی مندالی لهبارچوی دهدری بهسهردا،

ئەبوھورەيرەيش (خوا لێى ڕازى بێت) لـه پێڧەمبـەرەوە (ﷺ) دەگێڕێتـەوە كـه ڧەرموويەتى: ((مَامن مَولُود بُولَد إلا عَلَى الفطرة…)) تا كۆتايى ڧەرموودەكە.

له (ابن جریج)هوه دهگیّرنهوه که وتوویهتی: پرسیارم کرد له (عطا) دهربارهی مندالّی زوّل لهدایك بیّتو دهنگی لیّوه بیّت، نایا نویّری لهسهر دهکریّت؟

له وهلامدا وتى: بـهلّى، وتم: چـۆن شـتى وا دەبيّـت؟ ئـهويش وتـى: چـونكه لهسـهر سروشتى ئيسلامهتى لهدايكبووه .

۲- ئیمام ئەوزاعی (رەحمەتی خوای لی بیّت) دەلّی: پرسیارم کرد له ئیمام زوههری (به رەحمەت بیت) دەربارەی کەسیّك كە لەسەری پیویسته بەندەیەكی موسلّمان ئازاد بكات ئایا دروسته بیری مندالیّك ئازاد بكات كه تازه لهدایك بووبیّت؟ فهرمووی: بهلیّ، چونه لهسهر فیترەتو سروشتی پاكی باوەپ لهدایکبووه."

مەسەلەيەك:

ئەھلى سوننە لەناو خۆياندا لەسەر رۆشىنايى ئەم فەرموودەيەدا جياوازيان ھەيە: (قەدەريەكان) ئەم فەرموودەيە بە بەلگە دەھێننەوە لەسەر ئەوەى كە كوفرو كافربوون خواى گەورە لەسەر كەس فەرزى نەكردووە و نەيسەپاندووە، بەلكو خەلكى خۆى ئەو كارە ھەلدەبژيريت، چونكە ھەموو كۆرپەيەك لەسەر سروشىتى باوەپ لەدايك دەبيتو بى باوەپبوونى دولىي دەست بى دەكات خەلكى بى باوەرى دەكەن.

۱ رواه عبدالرزاق (۱۲۱۶).

۲ التمهيد ابن عبدالبر (۲۸/۱۸).

پاشتر به ئیمام مالیکیان وت: قەدەریەکان سەرەتای ئەم فەرموودەیە بە بەلگەی خۆیان دەزانن! ئەویش (رەحمەتی خوای لى بینت) فەرمووی: ئینوەش بە كۆتایی فەرموودەكە بەرپەرچیان بدەنەوە، بەوەی كە پیغەمبەری (سیالی كاتیك پرسیاری لینكرا: ئایا مندال پاشەرپۆژی چۆنە ئەگەر بە كۆرپەلەیی بمرینت؟ فەرمووی: ((الله أعلم بما كانوا عاملین)). واتە فەرمووی: خوا زۆر چاكتر دەیزانیت ئەگەر بمانایه چۆن رەفتاریان دەكرد))

شیخ الاسلام (ابن تیمیه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) فهرموویهتی: زانایان ئهوهیان پوونکردوّته وه نهم فهرمووده یه هیچ به نگهیه کی بی قهده ریه کان تیدانیه، چونکه ئهوان نالیّن دایك و باوکی به جوّری دروستکراون که ده بیّت منداله کهیان بکه ن به جوله که و گاور، نه خیّر پاش گهوره بوون به ئاره زووی خیّی جوله که و گاوری دایك و باوکی هه لاده بریّریّت، به نکو نهوان له پیّگه ی ده رسدادان و پی له به رکردنه وه نه و کاره ی یی ده که ن.

وه ئهگهر لهم پووانگهوه سهیری دایكو باوکهکهی بکهین، ئهوه شیاوترو شایانتره که بدریّته پال ئهو خوایهی که دروستکهرو پهروهردگاری ههموو شتیکه، چونکه بهلیّ خوای گهوره له سروشتدا لهسهر فیترهتی پاك دروستی کردووه، بهلام ئهوهشی داناوه و بریارداوه که چوّن و لهلایهن کیّوه لهم فیترهته پاکهی لای دهدهن.

١ رواه اللالكائي في (أصول إعتقاد أهل السنة) (١٠٠٠).

واته: ئەو مندالەى كە (خضر)ى پياوچاك ھەستا بە كوشتنى لەو رۆژەى كە بريارى كافرى و مسلمانەتى خەلكەكان دراوە لـه (لـوح المحفوظ)دا، ئەگـەر گـەورە ببوايسە كاريگەريشى دەبوو لەسەر كافركردنى دايكو باوكى.

وشهی (طبع) واته له (لوح المحفوظ)دا نووسراوه و بپیاری لهسه ر دراوه، ئه وه ناگهیه نیّت که پیّش له دایکبوون بپیاری بی باوه پیوونی درابیّت، ئه و لهسه ر فیتره تی پاك و بیّگه رد له دایك بوو، به لام دوای ئه وه گزرانكاری دیّت به سه ریدا و بیّباوه پ دهبیّت و دهچیّته سه ر ئه و بیرو باوه په که له (لوح المحفوظ)دا نووسراوه . ا

۱ بن زیاتر شارهزایی سه یری نهم کتیبانه بکه ۱- الابانة الکبری(ابن بطة)(۱۹/۲) ۲- درء التعارض (ابن تیمیة)(۲۰۹/۸) ۳- شفاء العلیل لابن قیم (۷۷۰/۲)

فهرموودهي دووهم

(دوو شت فيرى مندال بكريت يهكتا پهرستي و سوننه تهكاني پيغهمبهر (عَيْكَ):

عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال: كنت خلف النبي (عَلَيْكُ) يوماً، فقال: ((يَا غُلاَمُ إِنِّى أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، وَإِذَا سَٱلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اللَّهَ عَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعت عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشِيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ بِشِيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ بِشِيءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلاَّ بِشَيْءٍ قَدْ لِاللَّهِ بَاللَّهُ لَكَ، وَإِنَ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلاَّ بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنَ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلاَّ بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصَّحُفُ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە

ئيبن وههب له (القدر) لاپه ره (۲۸)، ئيمام ئه حمه د (۳۰۷،۳۰۳،۲۹۳/۱) و ترمذی له (السنن) (۲۰۱۱)دا، ئهبو يه علا له (المسند) (۲۰۵۳)دا، (طبری) له (المعجم الكبير) (۱۲۹۸۸) وه الاوسط (۷۱۵۰)دا، (ابن سنی) له (عمل اليوم والليلة) (۲۵۵)دا، وه (الحاكم) له (المستدرك) (۳۲/۵۰–۵۶۱)دا هيناويانه.

ترمندی (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رموید: نهم فه رمووده یه حه سه نو صه حیحه (ابن منده) (ره حمه تی خوای لی بیّت) نهم فه رمووده یه له زوّر ریّگای تره وه له (ابن عباس)وه ریوایه ت کراوه و نه م ریّگایه شی (صحیح) ترینیانه .

(ابن رجب) (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەفەرمويىت (ئىسنادەكەي واتە زىجىرەي گىرەرەوەكانى باشەو ھىچى لەسەر نيە ٔ .

الله عنهما)) ابن رجب لاپهره (۳۰-۳۱).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي لەم فەرموودەيەوە وەردەگيريت:

يەكەم:

ئەم فەرموودەيە ئەوە دەگەيەنىت كە شىتىكى پەواو دروستە منىدال فىدى زانسىتو زانيارى بكرىت، لە فەرموودەي سىيەمدا زياتر لەسەر ئەم مەسەلەيە دەدويىن.

دووهم:

لهم فهرموودهیه دا ئامزرگاریه کی تیدایه بن پهروه رده که رو فیرکارانی مندالان که کات و شوینی گونجاو به ههل بزانن و شیوازی باش به کار بهینن له پرؤسه ی فیرکردندا.

ئەمەش بەرەدا دەردەكەريت كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) باشترين چاكترين مامۆستا بورە ھەروەك ئەو ھاوەللە بەرىزە كە ناوى (معاوى)ى كورى (حكم)ى سوللەمى (خوا لىلى رازى بىت) دەلىت: (ما رأيت معلماً قبله ولا بعده أحسن تعليماً منه).

واته: تا ئیستا نه له پیشترو نه له دواتریشیهوه نهمدیوه ماموستایه باشتر له پیههمبهری خوا (میسیم).

سه یرکه پیخه مبه ری خوا (سیسی به هه لی ده زانیت که ناموزا بچکولانه ژیره که ی له مه سه ی ده زانیت که ناموزا بچکولانه ژیره که ی له مه سه له که سه دوای خویه و سواری وه لاخه که ی کردبوو به پیگادا ده پویشتن، چونکه نه وه ساته وه ختیکه که مندال له خوشترین حاله کانیدایه و دلی کراوه ته وه و هه رچیان بو باس بکریت وه ری ده گرن.

سێيەم:

له فهرمووده که دا نامورگاری مندالان به دی ده کرینت که پنیان ده لینت هه رچی زانست و زانیاریه که فیرده کرین له مندالیدا ناگایان لی بیت له بیریان نه چینته وه، جوان له به دری بکه ن.

وهك چۆن ئيمام (طبراني) له (المعجم الكبير) (١٢٩٨٨) دهگيرينته وه كه پيغهمبه رى خوا (مِيَاللهُ) فهرموويه تى: ((يَا غُلام، إني اعلمك كَلِمات فَاحفَظهنّ)).

وه (ابن یعلی)یش له (معجم)ه کهیدا لاپه په (٦٩): ((یَاغُلام أو یَا غُلَیم احفَظ عَنّي کَلِمَات لَعَلَ الله أن یَنفَعك بِهِن)). واته: ئهی مندالا یان ئهی منداله بچکوله که چهند وشهیه کم لی وه ربگره به لکو خوای گهوره به هزیانه وه سودت پی بگهیه نیّت.

ههردوو زاناو پیاوچاك (حسن البصرى قتاده و نافع) (رهحمه تى خوايان لى بيّت) وتويانه: ((الحفظ في الصغر كالنقش على الحجر)) واته: شت لهبه ركردن له منداليدا وهك هه لكوّلينه لهسه ر به رد) .

چواردم:

ئهم شیوازهیش شتیکی شاراوه نیه که چهنده بهسوده له خوشهویستکردنو دروستکردنی حهز له مندالاندا بو وهرگرتنی ناموژگاری قورنان خویندن و تیکه لیکردنی به کوری زانایان.

خوای گهورهیش له قورئاندا مهدحو سهنای پینهمبهرهکهی خنری (محمد) (عَلَیْهُ) دهکات که نهگهر دلره قو بی سهلیقه بووایه لهگه لا چوارده ورهکهیدا، ههموو خه لکی وازیان لی ده هینا و بلاوه یان لی ده کرد و ه ك ده فه رمویت ﴿ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظً ٱلْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ﴾ آ.

١ رواه ابن الجعد في مسنده (١٠٧٩) و(ابن سعد) له (الطبقات)دا لا(٢٩٩/٧).

٢ رواه (طبراني) في (المعجم الكبير) (١١٥٦٦٠).

۳ (ال عمران) ئايەتى ١٥٩.

ئەوەى كە ئەم مانايە دەگەيەنىت فەرموودەكەى (ابن مسعود)، (خوا لىبى پازى بىنت) كە بە پىغەمبەرى خواى وت: ئەى پىغەمبەرى خوا (عَنْنِكُ لەو شتانەم فىربىكە كە دەيانخوىنىت و پىغەمبەرىش (عَنْنِكُ) پىلى فەرموو: ((يرحمك الله، انك غُلىم معلّم)) واتە: پەحمەتى خوات لى بىت، بەراستى تى ئىستا مندالە چكۆلەيەكى پاشان فىر دەبىت)).

(ابن مسعود) (خوا لیّی رازی بیّت) له دوای شهم فه رمووده یه وه ده فه رمویّت: چل سوره تی قورنانم له زاری پیروّزی پینفه مبه رهوه و هرگرتووه که که س له و بواره دا شان له شانم نادات.

د شانم نادات.
د شانم نادات (ا

ئهم شیوازه جوانو نهرمهی پیغهمبهری خوا (عَلَیْهٔ) له پهروهردهکردنو فیرکردنی مندالدا کاریگهری ههبووه لهسهر زاناو ماموّستایانی سهلهفی صالع (رهحمهتی خوایان لی بیّت) له ههلسوکهوتکردن لهگهل قوتابیانیاندا:

(علقمه) (رمحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: قورتانم دهخویّند له خزمهتی عبداللهی کوری مسعوددا (خوای لی پازی بیّت) ده نگمی زوّر به دل بوو بوّیه پیّی فهرمووم: به رده وامیه و بخویّنه، دایك و با وکم فیدات بیّت!

ئيبراهيم ده ليّت: علقمه دهنگي زوّر خوّش بووه. ٢

* رهبیعی کوپی سولهیمان (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: نیمام شافیعی (پهحمه تی خوای لی بیّت) پیّی وتم: (نهگهر پیّم بکرایه عیلمو زانیاریم وه ک خواردن دهکرد به گهروتدا)."

١ رواه الطيالسي (٣٥١). وأحمد (٣٧٩،٤٦٢/١). إسناده حسن.

٢ رواه (ابن خيثمة) في (التأريخ) (٣٩٤٦).

٣ رواه البيهقي في (المدخل) (٣٧٦/١).

* عبدالرحمن کوری مهدی (پهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: گویّم له چهندان پیاو و زانایان بووه که نهگهر که سیّکیان بدیایه ناستی زانستی له خواری خوّیه وه بووبیّت، خوّبه که م زانینی نواندووه له ناستیداو هه ولّی داوه فیّری بکات. ا

نووسهری نهم کتیبهش ده آیت: شتیکی شاراوه نیه که توندوتیژی نواندنی شیوازی پهق له فیرکردنو پهروهرده کردنی مندالاندا شتیکی زور خراپه و له وه رگرتنی زانست بینراو وه پهسیان ده کات، پاشتره پقیان له زانست هه آگرانی ده بینه وه، زوریک له ماموستاو پهروه رده کاران بون به هوی نه وهی زانست له به رچاوی قوتابیان بخه ن، پاشتریش لایاندا به ره و پیگهی چه و تو خراپه کاری و سه رلیشیوان.

دهى با مامۆستايان و پەروەردەكاران ئاگايان لەم شـێوازە بێزاركەرانـەبێت و بـەدوور بن لەبىريان بێت كە:

* پێغهمبهرهکهیان (عَنْ الله یُ الله الله الله عُدِبُ الرَّفقَ فِي الامرِ كُلَّـه)) واته: خوای (عز وجل) حهزی به نهرمو نیانیه له ههموو کارو کردهوهیهکدا.

* ههروهها دهفهرمویّت: ((مَا كَان الّرفق فِي شَيىء إلا زانه، وَمَا كَانَ الفحش في شيئء قط الا شانه)) واته: نهرمو نياني له ههر شتیّكدا به كارهات نهو شته يان نهو كاره بهرزو به نهرزش دهكات، وه توندوتيژي و خراپه كاري له ههر كاریّكدا بوو نهوه سوكو بی نرخی دهكات.

* ههروهها دهفهرمويّت: ((اللهم مَن وليَّ من امر أُمتي شيئاً فشق عليهم، فاشقق عليه، فاشقق عليه، فاشقق عليه، ومن ولي من أمر أمتي شيئاً فرفق بهم، فارفُق به)) أُ واته: نُهى پهروهردگارم ههر

١ رواه (ابو نعيم) في (الحلية) (١١٨/٩).

٢ رواء البخاري (٦٠٢٤)

٣ رواه أحمد (٢٤١/٣) و ابن حبان في صحيحه (٥٥١).

ع رواه مسلم (٤٧٤٩).

کهسیّك کاروباری موسلّمانان که و ته ژیّر دهستی و توندوتیژو په ق بوو به رامبه ریان، خوایه توش توندوتیژو په به به رامبه ری. وه نهگه ر نه و کاربه دهسته نه رم و نیان و به به زهیی بوو به رامبه ر نوممه ته که م ده ی خوایه توش نه رم و نیان و به به زه یی به به رامبه ری.

پٽنجهم

له فهرمووده که دا ئه وه مان بن ده رده که ویّت که به ناوی خنوش و جوانه و ه قوت ابی و مندالان بانگ بکریّت وه ک له وشه جیاجیا کانی پیوایه ته کاندا هاتووه وه ک (یا غلام) ئه ی منداله جوانه که یان (یا غلیم) واته: منداله چکوّله که یان (یا بنی) واته: کوپی شیرینم...

شەشەم:

له فهرمووده که دا ئه وهی لی وه رده گیریت که پیفه مبه ری خوا (اَلَّهُ اِنَّهُ) تا ج ئاستیکی به رز گرنگی به فیرکردنی مندالان داوه به تاییه ت بواری یه کتاپه رستی و شوینکه و تنی سوننه ت.

ھەرتەم:

ئەوەمان بىق دەردەكەريىت كە پىغەمبەرى خىوا (عَلَيْكُ) گرنگى بە بىرو باوەپو يەكتاپەرستى مندالانى موسلمان داوە پىش ئەوەى فىدى قورئانيان بكات.

واته: ئێمه کۆمهڵێك منداڵی تازه پێگهیشتوو بـووین لـه خزمـهت پێغهمبـهری خـوادا بووینو ئهو بیروباوه پو کتاپه رستی فێر دهکردین پێش ئـهوهی قورئانمـان فێریکـات،

۱ رواه ابن ماجه (۸۱). واسناده صحیح، سهیری (مصباح الزجاجة (۸/۵۰).

بۆیه باوه رمان به قورئان زور زیادی کرد، پاشان قورئانی فیرده کردین، به لام ئیوه ئهمری سهیرن قورئان فیری خه لکی ده که ن پیش ئهوهی بیروباوه ریان تیبگهیهنن و فیریان بکهن.

ھەشتەم:

زانایان و پیاوچاکان (سهلهفی صالح) له سه ر نهم پروّگرامه راست و دروسته کاریان دهکرد و مندالهکانیان له سه ر پهروه رده دهکرد، سه رهتا یهکتاپه رستی و بیروباوه ریان تی دهگه یاندن و سوننه تی پیّغه مبه ریان بی باس دهکردن هه ر له مندالیه و ه .

تا دەبىنى ئەو مندالە دەبىت لاوىكى بارەپ بتەرى يەكتاپەرست و شوينكەرتەى سوننەتى پىغەمبەرى خوا (مَرْالِكُ)و پاشتر ھىچ ئاشوبو خراپەيەك لە رىكەى راست لاى نادات.

* عهلی کوری حوسهین (رهحمهتی خوای لی بیّت) مندالهکهی خوّی فیّر دهکردو پیّی دهفهرمو: بلّی، باوه پم به خوا ههیه و بیّ باوه پم به ههموو ملهورو خودا دروینه کان. ا

* ئيبراهيمى تيمى (رهحمهتى خواى لى بيّت) دهفهرمويّت: موسلّمانانى پيش ئيّوه حهزيان دهكرد يهكهمين شت فيّرى مندال بكريّت وشهى (لا إله إلا الله)بوو و حهوت جار (لا إله إلا الله)يان بهسهردا دهخويّندو پاشان ئهو وشهيهيان پي لهبهردهكرد، كهواته يهكمين وشه كه قسه فيّردهبوو وشهى (لا إله إلا الله)بوو)).

* حهمادی کوری زهید (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: من له ناو کومه لیّك قوتابیدا بووم دهرسم ده خویّند، له و کاته دا مندال بووم په لکه کانم دریّ ژبوون، عهمری کوری عوبه ید (یه کیّك له سه رانی موعته زیله بوو) هات و له سه رم و هستا و پیّی وتم:

۱ رواه ابن ابی شیبة (۲۸/۱).

۲ رواه ابن شیبة (۳٤۸/۱) عبدالرزاق (۷۹۷۷).

ئهی کوره چکۆلهکهم دهریارهی ئهم بانگهوازه چی ده لننی تق؟ ویم: بانگهواز بن ههموو مرزقایه تیه به لام به هرهمه ندبوون به باوه و تایبه تیه، حهماد ده لنیت: به توندی پهلکه کانمی راکیشت و وتی: چاك هه ر به مندالی کوفرو بی باوه ریان له میشکندا چه سپانووه.

عهمری کوری عوبهید (موعتهزیلهبوو) باوه ری به وه نهبوو که خودا رینمایی خه لکی ده کسات بن باوه رهینسان، بزیه تورهبوو کاتیک بیستی که مندالیک پیچهوانهی بیروباوه رهکانیه تی قه ده ری خوایی ده چه سپینیت.

نزيهم:

لهبهریه ک شت و ازانا و پیاوچاکانی پیشووی توممه ته ولیانده دا منداله کانیان سهره تا له سه در بیروباوه ری یه کتاپه رستی و سوننه تی پیغه مبه در (عَلِی پهروه رده ده کرد - شهویش به هوی شهوه ی که شهوان شهوه یان زانیوه که مندال له سه رچی گهوره بوو دوار نوز هه ربه و چه شنه ی لی ده رده چیت .

ئهگهر سهرهتا لهسهر بیروباوه پی پاكو راست و دروست و خوشه ویستی سوننه تو ریخ و می پیغه میه ویستی سوننه تو ریخ وی ریپره وی پیغه مبه را میسی پهروه رده بکریت نهوه به یارمه تی خوا تا مردن له سه رئه و ریپره وه ده روات.

به لام ئهگهر ئه و منداله له سهر گوم پایی و بیدعه و پینچه وانه ی سونه ت په روه رده بکرینت ئه وه په نا به خوات ا مردن له ناو ئه و گوم پاییه دا ده ژی مه گه ر خوای گه وره ره حمی پی بکات خیر و چاکه و رزگاری بی بنیرینت إن شاءالله.

(ابو اسحاق الجبیانی) ده لیّ: ((منداله کانتان مهنیّرنه لای هیچ ماموّستایه ک مهگهر ماموّستایه ک ماموّستایه کی ماموّستایه کی خاوه ن دین و خواناس چونکه قوتابی لهسه رئاینی ماموّستاکه یه تی)).

ده لین: ماموّستایه که ده ناسم که له ژیره وه پهنا بهخوا (باوه پی وابوو قورشان دوایی هاتوّته کایه وه مهخلوقه) کاتیک خه لکی پینی زانی دووریان خسته وه و سزایان داو وازیان یی هیّنا له وانه و تنه وه .

ئەويش پيش ھەلاتن قوتابيەكانى كۆكردەوە و پينى وتىن: دەربارەى قورئان چى دەلين؟ وتيان: نازانين بلين چى، ئەويش وتى: ئەى قورئان مەخلوق نيە، بيشتان كوژن ھەر لەسەر ئەم بيروړايە لانەدەن باشان ھەلاتو خۆى شاردەوه.

(ابن اسحاق) ده ليّ: بيستم كه ئهو مندالانه ههر ههموويانن لهسهر ئهو بيروياوه په چهوته مردن.

پاشان ده لی: بیستوومه ماموستایه کی پاکو باوه پر بته و له دهوری که عبه ی پیروز ده سورایه وه و دهیووت: نهی پهروه ردگارم هه ر قوتابیه ک من فیرم کردووه و پهروه ردهم کردوون، بیانکه به پهکیک له پیاوچاکان.

ده لیّ: بیستوومه (۷۰) قوتابی له سهر ده ستی شهو فیربوون و ههر (۷۰)که یان له ریزی کاروانی صالحاندا بوون… نای له و دوو ماموّستایه چهند پیّچه وانه ی یه کن. ا

* عەمرى كورى قەسى مەلائى (رەحمەتى خواى لى بينت) دەلينت: ھەر كاتيك گەنجيكت بينى سەرەتاى تەمەنى لەگەل ئەھلى سوننە و جەماعەدا بەسەربرد ئەوە ھيواى چاكەت پيى ھەبت لە دوارۆژدا، بەلام ئەگەر لەگەل بىدعەچى و گومراكاندا بىنىت ئەوە ليى بى ھيواببە، چونكە گەنج لەسەر بنەماى سەرەتاى گەورە دەبيت،

وه ده لنیت: گهنج نه گهر بزی بلوی و له خزمه ت زانایاندا گهوره بیت به دانیاییه وه بی وه ده لیت به دانیاییه وه بی وه ی ده بیت له دوورله خوایی و خرایه و به لام نه گهر لابدات به م لاولادا له لای که سانی لارو بساوه په لاوازو بیدعه چی پیهروه رده بیست و کاتیک گهوره بو و روز دووره له سهرگه ردانی و گومرایی و دوره این سهرگه ردانی و گومرایی و دوره این سهرگه ردانی و دوره این دوره این و دوره این دوره

* (ابن شوزب) (رهحمهتی خوای لی بینت) ده لینت: له نیعمهت و به خششی خوایه به سهر گهنجی خوینه به سهر گهنجی خواناس به سهر گهنجی خواناس بن نه و هماریش مامزستایه کی چاکیان بن ده نیریت که بیانخاته سهر ریرهوی

۱ ابن عساكر في (تأريخ دمشق) (۲۳۷/۳٦).

سوننەتى پێغەمبەر (ﷺ) چونكە غەيرە عەرەب چاولێكردنى زياترە لە تێگەيشتن لـه دەقەكان) .

دەيەم:

ههروهها لهسهر پهروهردهکارانو ماموّستایان پیویسته فیّری نهوهیان بکهیت که عیلمو زانست له کی وهردهگرن چونکه زانستو زانیاری خوّی لهخوّیدا تاینداریه.

بۆیـه دەبێـت ناوى زانا چاكەكانى ئـههلى سـوننهو جەماعـهیان تـێ بگەیـهنێت، لەبەرامبەریشدا ناوى زانا خراپو بیدعهچیهكانیشیان پێ بڵێتو ئاگاداریان بكاتـهوه لـه خراپـهو شـهریان، چـونكه دل لاوازه، چاو لهیـهك كـردن ئاسـاییهو ئهگـهر ئهومنداله دووچار ببێـت بـه خـهلكانى بیدعهچیهوه ئـهوه دواجـار قهناعـهت دهكـاتو شـوێنیان دهكهوێت.

*حەمادى كورى يەزيد (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەليّت: ئەنەسى كورى سىرين نەخىرش بوو چووين بى سەردانىو ئەويش ووتى پيمان:

(ئەى كۆمەڭى لاوان لەخوا بترسن، بروانن بزانن لەكيوە فەرموودە وەردەگرن چونكە ئەرە بەشىكە لە ئايىنەكەتان)^٢.

* مهعمهر (رهحمهتی خوای لی بیّت): ده نیّت له لای ماموّستا (طاوس)بووم له مالهٔ کهی خوّیدا.. وه له و کاته دا پیاویّك هات ناوی ((سالّح))بوو دهستی کرد به هه ندیّك قسه له سه ر قه زاو قه ده ر (په نا به خوا)، طاوسیش په نجهی خسته هه ردوو گویّچکهی و به کوره کهی خوّیشی وت: په نجه ت بخه ره گویّچکه ت و توند بیگره با گویّت له قسه کانی نه بیّت چونکه دل لاوازه) .

۱ ههمان سهرچاوه (۵۱۷).

٢ رواه الخطيب في (جامع الاخلاق الراوي) (١٤٣).

٣ رواه ابن بطة في (الابانة الكبرى) (١٧٧٨).

* (عاصم)ی کوری (أبی النجود) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: ئیّمه خویندکاری تازه پیّگهیشتوو بووینو له خزمه ت (أبو عبدالرحمن السلمی)دا بووینو پیّی وتین:

نهچنه كۆرى چيرۆك خوانهكانو گوييان بۆنهگرن مهگهر (أبو الاحوص) نهبيّت، له وانهكانى شهقيقى (ضببيّ)و سهعدى كورى عوبهيدهدا دامهنيشن (كه ههردووكيان لهسهر بۆچوونى خهواريجهكان بوون) .

* (أبو جعفر العقیلی) ده لیّت: به (عبداللهی کوپی ئه حمه دی کوپی حه نبه ل)م وت: برخچی فه رمووده ت له عه لی کوپی جه عده وه وه رنه گرتووه ؟ له وه لام دا وتی: باوکم نه یده هیشت بچم بق لای، چونکه بقیان باس کردبوو که به خرابه باسی هاوه لانی پیّغه مبه ری خوای (عَنِیْ کی کردبوو آ.

* عامری کوری عبدالله ی کوری زوبیر (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لینت: جاریکیان باوکم پینی ویم: نهوه له کوی بوویت؟ منیش ویم: له ناو هه لقه ی کومه لینکدابووم که له وان باشترم نه دیوه (زیکرو یادی خوایان ده کرد)وهه یان بوو جه زبه ده یگرت و ده له رزی تا له ترسی خوای ته عالا له هرش خوی ده چوو، منیش له لایان دانیشتم.

باوکم وتی: لهمه و دوا هه رگیز له لایان دامه نیشه، و ه ك بلیّنی پیّی ناخوّش بو و که به شداری کوّری زیکره که یانم کردبوو، بوّیه وتی: من به چاوی خوّم پیّغه مبهری خوام بینیوه قورئانی خویّندووه، هه روه ها نه بوبه کرو عمرم دیوه (خوایان لیّ رازی بیّت)

١ رواه مسلم في صحيحه (٥٨)

۲ الضعفاء (عقيلي) (۲۲۵/۲).

قورئانیان خویندووه و به و جزرهی نه و جهماعه ته پشیان لی به سه ر نه ها تووه ، دهی نایا تق وا ده زانی نهمانه له نه بوبه کرو عمر له خواترسترن؟ بزیه زانیم مه سه له که به و جزره نیه بزیه وازم لیهینان) .

* مالیکی کوری ئهنهس (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: زیادی کوری ئه بی زیاد که خواناسیّك بوو به منی وت که له و کاته دا من مندال بووم: ده تبینم له گه ل (رهبیعه) دا داده نیشی؟ که واته زوّر ئاگاداری خوّت به) .

*سوفیانی کوری عویه ینه (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: شهویّکیان له که عبه دابووم چاوم که وت به (سه رکرده ی موعته زیله کان) عه مری کوری عوبه ید که له پال مه قامی ئیبراهیمدا دانیشتبوو نویّری نه ده کردو منیش چوم بوّلای، ئه ویش سه یری کردم ووتی: سوفیان ئه مه توّی؟ ئه ی باوکت پیّی نه ووتی نه یه یت بوّلای ئیّمه؟ آ.

* وهههبی کوری مونهبه (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: نه ی لاوو تازه پیّگهیشتوان تیّکه لی حهروریه کان (واته خهواریجه کان) مه که ن، تا نه تانبه نه سه ر راو برّچوونه کانی خوّیان، چونکه نه وانه خراپه و عاری نه م نوممه ته ن. أ

نووسه ریش ده لیّت: به راستی جیّگای داخ و ئه سه فه! که زوری له باوکان و دایکان و په به روه رده کاران لهم پروّگرامه جوان و دروسته لایان داوه (که سه له فی صالح) (ره حمه تی خوایان لی بیّت) منداله کانیان ناگادار کردوّته وه له تیکه لیکردنی بیدعه چیان و ناره زووکاران، نه و کاره یش دوای خوای گه وره باشترین هوّکاره بو نه وه منداله کانیان لانه ده ن و سه ریان لی تیّك نه چیّت، یان نه چنه نا و هه ند یی حیزب و لایه نی

١ رواء أبو نعيم في (الحلية) (١٦٧/٣-١٦٨).

۲ رواه این عساکر (۲۳۷/۱۹).

٣ رواه الفاكهي في (أجناد مكة) (٩٩٤).

٤ تهذيب الكمال (٣١/٥١).

سەرنى تىكدەرو گومراكەر، يان ئارەزووچيان ئەوانەى كە زۆربەى بىرو بۆچوونيان مەلگرتنى چەكە درى حكومەتەكانيان بەبى وردبوونەوە و بىركردنەوە لە چارەسەرىكى تر جگە لە جەنگى نابەرامبەرى خۆبەزىن يان كوشتنى خەلكى مەدەنى بىتاوان،

ئهوه (ابو قلابه)یه (رهحمه تی خوای لی بیّت) جوانی وتـووه که ده لّی: ((ما ابتـدع قوم بدعة الا استحلوا السیف)) .

ههروهها (سهلامی کوری نهبی مطیع) ده لیّت: زانای گهوره (نهیووب) ههموو نهوانهی شویّن بیدعهو داهیّنراو ده کهون به خهواریجی ناودهبردن، دهیووت: خهواریجه کان له ناودا جیاوازیان ههیه به لام ههموویان لهسهر چهك هه لگرتن به پووی حکومه ته کاندا یه کن. ^۲

دهی له خوا بترسن نهی پهروه رده کاران و ناگاتان له مندالی خوتان و مندالی موسلمانان بیت، سوننه تی پیغه مبه رو پهیپه وانی خوشه ویست بکه ن له لایان، ناگاداریان بکه نه وه همو و فیکره و بوچوی نه بیدعه و داهین راوه کان، له به رچاویان قیزه و نیان بکه ن، چونکه نه وان نیستا مندالان نه زانستیان پییه و نه تیگه یشتن، به لکو زانست و ه رده گرن و نه وانه ی نه مان له گه لیان داده نیشن کاریان تی ده که ن.

دهی تا بزتان دهکریّت له مندالهکانتان نزیك ببنه وه، قسه یان لهگه لّدا بکه ن، سهیری بزچوون و پرزگرامه کانیان بکه ن که له مامزستا کانیانه وه فیّری ده بن، نهگه ر بینیتان سونه تی پینه مبه ریان مه لگرتووه و خزشیان لیّی دیّت، نه وه سوپاسی خوای لهسه ر بکه ن و یارمه تیان بده ن به رده وام له سه ر بی لانه ده ن به لاه و پیگایه برزن و لیّی لانه ده ن به لام او هو گرماناویتان تیدا به دی کردن (ناگاداربن لیّیان) نه وه سه ره تا و نیشانه ی بیدعه چیّتی و لادانه له راسته شه قام.

١ رواه اللالكائي (٢٤٧).

٢ رواه الفريابي في القدر (٣٧٥).

ئهوه تا عمرى كورى عبدالعزيز (ره حمه تى خواى لى بيّت) ده فه رمويّت: (إذا رأيت قوماً يتناجون في دينهم بشيء دون العامة، فاعلم أنهم على تأسس ضلالة) أ.

واته: (هەركاتنك تاقمنكتان بىنى بە دزى خەلكىيەرە لە ئاينەكەياندا چفەچىفيان دەكرد، ئەرە بزانە خەرىكى دامەزراندنى كارنكى گومرايين).

به لام ئهگهری که مته رخه میتان کردو پۆله کانتان داییه ده ستی که سانیک که دلنیا نهبوون له چاکی و پاکی خوی و پیره و و بوچوونه کانی، شوینکه و و به سوننه و سهله فی صالح نهبوون نهوه چاوه پوان بن نهوه ی پیغه مبه ری خوا (عَلَیْ الله مه والی داوه له وانه و فه رموویه تی:

* ((يَاتى فِي آخِر الزَّمَان قَومٌ حُدَثَاءُ الأسنانِ، سُفَهاءُ الأحلامِ، يَقولُونَ مِن خَير قَـولِ البَرِيَّة، يَمرُقونَ مِن الإِسلامِ كَمَا يَمرُقُ السَّهمُ مِن الرَّمية، لا يُجَاوِزُ إِيمَانُهم حَناجِرَهم، فَاينَّ مَثْلَهُم أَجرٌ لِمَن قَـتَلَهُم يَـومَ القِيَامَةِ)) أ. واته: له شاخر نهماندا كرمه ليّك گهنجى تازه دان كردووى بيركوّل كه فهرموودهى پيغهمبهرى خوا باس دهكهن به لام له ئيسلام ده چنه دهرهوه وهك چوّن تير له كهوان دهرده چيّت، باوه پ له گهروويان نه چووه ته خوارهوه (بوّ ناو دليان) ئهگهر گهيشتن به و جوّره كهسانه بيانكوژن و كوشتنيان ياداشتى گهورهى لهسهره له روّرى قيامه تدا.

يانزەھەم:

ناگاداریه، نهی نهو که سهی منداله کانت له سهر یه کتاپه رستی و شوینکه و تنی سوننه تن، نه کهی شه یتانی (نه فره ت لیکراو) و هسوه سه ت بخاته ناو دل سه رت لی تیکه دات و پیت بلیت: وازی لی بهینه با تیکه لی هه موو موسلمانان بکات نیتر با پیری بیدعه چیان و شوین ناره زوو که و تو وانیش بن، چونکه هه رکه گه و ره بوو به رگری لی

أرواه اللاكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة) (٢٤٧).

۲ رواه البخاری (۳۲۱۱).

ده که مو نایه لم تیکی بده ن، بزانه نزیکبوونه وه و تیکه لیکردنی تاره زووچیان و بیدعه کاران شه پو خراپه یه بین و دنیات، زانایانی سوننه ت به رگریان لیکردووه و هه رهم موریشیان لهسه رئه وه ن که دوورکه و تنه و لیّیان و به ناگابوون لیّیان واجبه .

فەرمووشیانه: ئەگەر مرۆڭ گوناھكەرو سەرپیچى كار بیت باشتره بۆی لـەوەى كـە بیدعەچىو گومراكەر بیت.

لهم بارهیهوه دهگیرنهوه:

* شوعبهی کوری حهجاج (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: له خزمهت یونسی کوری عوبه یددا بووم (رهحمهتی خوای لی بیّت) له و کاته دا پیاویّك هات و وتی: ئهی باوکی عبدالله جهنابت به رگریمان لی ده که یت که تیّکه لی عهمری کوری عوبه ید بکه ین (پیشه وای موعته زیله کان بوو له و کاته دا) که چی کوره که ی خوّت چوو بی لای، یونس فه رمووی: کوری من؟ وتی: به لیّ، بویه یونس زوّر ناره حه ت بوو، ئه وه نده ی نه خایاند کرده که ی هات و باوکی پیّی وت: کوری خوّم توّ چاك ده زانی عهمری کوری عوبه ید چ راو بوّچوونیّکی هه یه که چی ده بیستم سه ردانت کردووه ؟!

ئەويش خەرىكى بيانوو ھێنانەوەبوو وتى: ئاخر فلان كەسم لەگەلدابوو! .

یونس وتی: من به رگری ده که م له زیناکردن و دزی و مهی خواردنه وه و پیم خوشه به می خواردنه وه و پیم خوشه به می کارانه وه بگه رینه و بی به می کارانه وه بگه رینه کانی به می کارانه و بی بی به می کاری عوبه ید و پیره که ی (واته قه ده ریه کان).

دهربارهی ئهم زانا مهزنهش سهعیدی کوری عامیر ده لی: هه رگیز نه ماندیوه زانایه ك چاكترو باشتر بیّت له ئه و پیاوه (واته یونس ی کوری عوبه ید) .

١ رواه ابن بطة في (الابانة الكبرى) (٤٦٤). وابن حجر في مسنده (١٣٧١)

* سهعیدی کوری جوبهیر (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: (لأن یصحب إبنی فاسقاً شاطراً سنیاً، أحب الیّ من أن اصحب عابداً مبتدعاً) .

واته: (ئەگەر كوپەكەم ھاوپٽيەتى سونىيەكى گوناھبارى لار بكات پيم خۆشىترە لەوەى ھاورتيەتى خواناستكى بىدعەچى بكات).

* عەوامى كورى حەوشەب (رەحمەتى خواى لى بىت) دەڧەرمويىت: (سوينىد بە خوا بىينىم عىساى كورى ھاورىيەتى مۆسىقارەنەكانو ئارەق خۆرەكان بكات پىيم خۆشىترە لەوەى كە بىبىنىم ھاورىيەتى بىدعەچىيان بكات (واتە ئەوانەى لە مەسەلەكانى بىرو باوەردا عەقلاو ئارەزووى خۆيان بەكاردەھىنىن نەك قورئانو سوننەت).

سانزەيەم:

دهبیّت مندال له سه ربنه مای یه کتاپه رستی و شوینکه وتنی سوننه تو له سه ربه ربنه مای یه کتاپه رستی و شویده و به ربی و بیرو به بیرو ب

لهسه رخوّ و قرناغ قرناغ فیر بکریّت و له مهسه له گهوره و گرنگه کانه وه دهست پی بکات که پیّویسته ههمو و موسلمانیّك بیزانیّت وهك: سیّ بنه ما سه ره کیه که: بنچینه ی ئیسلام و پایه کانی ئیسلام و بنه مای چاکه کردن و به رز پاگرتنی خوا له ههمو دروستکراوه کانی و چه ندان مهسه له ی تریش که مندالان پیّویسته فیریکریّن.

دەبنت زۆر نەرمو نیان بنت له پرۆسەی فنرکردنیانداو کتنبی چاكو بەسوودیان پی بدات کے لے نوسیه رهکانی دلنیابنیت و بیشگونجنت لهگهال قۆناغی تەمهان و بیرکردنه وهیاندا، وهك کتنبه کانی (امام محمدی کوری عبدالوهاب) له (توحید العبادة)داو نوسراوه کانی زانایانی سوننه تو فهرمووده له (الاسماء وصفات)دا که

١ رواه ابن بطة في (الابانة الصغرى) (٨٩).

۲ (ابن وضاح) له كتيبي (البدع والنهي عنها) لايهره (۱۳۳)دا گيراويهتيهوه.

ههموو بوون و گهوره یی خوا ده چه سپیننیت له رینگای فه رمووده و و ته ی سه له فی صالحه و یک و دورن له ته تویل کردن و لیچواندن و دانه ده ستی په روه ردگار (تفویض).

به هیچ جۆریک ریگه نه دات کتیبی ئه وانه بخوینیته وه که له سه ربنه مای بیرو بزچوون و ئاره زوات بیروباوه پر تاوتوی ده که ن زور به دووریان بگریّت لیّیان وه ک سه له فی صالح ده یانکرد.

وه له و مهسه لانه به دووریان بگرن که عه قل و ژیریان په ی پی نابات و ناکامه که یشی خراپ ده بینت نه سه ریان و گومانیان له ناینه که یاندا بی دروست ده کات، فه رموون له گه ل هه ندیک نمونه ی سه له فی صالح (ره حمه تی خوایان لی بیّت):

* عهلى كورى ئهبو طالب (خوا لينى رازى بينت) دهفه رمويّت: (حَدثوا النّاس بِمَا يَعرِفون، أتُحِبون أن يكذب الله ورسوله) .

واته: به پیّی ئاستی زانیاری خهلّکی قسهیان بـق بکـهن، ئایـا پیّتـان خوّشـه خـواو پغهمبهرهکهی بهدرق بخریّنهوه؟.

* عبداللهى كورى مهسعود (خوا ليّى رازى بيّت) دهفه رمويّت: (مَا أنت بمحدث قوماً حَديثاً لاتبلغه عقولهم الا كان لبعضهم فتنة) .

واته: تق ههر كاتيّك شتيّك بق كقمه ليّك باس بكهيت كه عهقليان نهيبريّت بيّگومان بق ههنديّكيان دهبيّته فيتنهو ناژاوه.

* وهههبی کوپی مونهبیم (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: (زانا دهبیّت وهك چیّشت لیّنهریّکی تاییه تی لی دهنیّت که

١ رواه (البخاري) معلقاً في كتاب العلم

۲ رواه مسلم في مقدمة صحيحه (۱۵).

حەزیان لنیەتى، ھەروەك لەسەر ھەموو زاناو مامۆستایەك پیویستە زانیاریەك باس بكات بۆ خەلكى كە عەقلیان بیېریت ومیشكیان تەقەبولى بكات) .

* (المروزی) (رمحمه تی خوای لی بیدت) ده فه رموید: ده رباره ی بابه تیکی دادیه روه ی پرسیارم له احمدی کوری حه نبه ل کرد (رمحمه تی خوای لی بید) نه ویش له وه لامدا فه رمووی: له م باره یه وه پرسیار مه که چونکه لیّی تی ناگه ید آ.

* (بخاری) (رهحمهتی خوای لی بیّت) له (صحیح)هکهیدا له بابی (زانست پیش و تهو کردار)دا لهسهر ئایهتی ﴿کُونُوا ربَّانیینَ ﴾ دهفهرمویّت: پهبانی نهو کهسهیه که خه لکی لهسهر زانیاری سادهو وردهکان پهروهرده دهکاتو پاشان ده پوات بی زانسته قورس و گرانه کان.

سيازدەيەم:

دهبیّت مندالآن فیّری ههموو ئه و مانایانه بکریّن که فهرموودهکه دهیگهیهنیّت و دهیدات، چونکه لهم فهرموودهیه دا کرّمه لیّك ئاموّرگاری مهزن و بنه مای گشتگیری باس کردووه که گرنگترین و بهرزترین مهسه لهی ئاینی پیروّیزی ئیسلامه:—

* (ابن رجب) (رمحمهتی خوای لی بیدت) ده فه رموید: (لهم فه رمووده به دا دا رابن رجب) (رمحمهتی خوای لی بیدت) ده فه رموید: (لهم فه رمووده به نامیز گرتووه، مه به ستی له (پاراستنی خوای عزوجل) واته: سنوره کانی په چاوی مافه کانی بکات، که نه وه ش نه ویه پی به ندایه تی کردنی خوایه، نه مه ش یه که مین خالی ده ستینکردنی نامیز گاریه کانی فه رمووده که یه مه رکه سیش نه وه ی کرد پاریزگار کردنی به نده ی له لایه ن خواوه ده ست ده که ویت که نه وه ش لوتکه ی ناوات و داواکاری به نده کانه له خوای خیریان که لیّیان پازی بیّت.

١ الجامع لاخلاق الراوي وأداب السامع, للخطيب (١٣٦٣).

٢ الاداب الشرعية (١٥٥/٢).

پاشان باسی ئەوە دەكات كە بەندە لە كاتی خۆشی فەرحانەدا خوای خۆی بناسینتو بیپەرستینتو ئەوەش وا دەكات لە پەروەردگار (عزوجل) كە لە كاتی ناخۆشی و تەنگانەدا بگاتە فریای، ئەوەش ئەوپەری ئاگاداری و پاراستنی بەندەپە لەلايەن خوای پەروەردگاریەوە.

چونکه له حاله تی خوشی و فه رحانه دا ده بنت خوا بناسریّت وه نهگه روا نه بنّت نه و نهبیّت خوه به که روا نه بنّت به می باوه رانیش له کاتی ناره حه تی و به لاو ناگه هانیدا باوه ربه خوا دیّنن و لیّی ده پاریّنه و ه دلنیان که جگه له خوا که س ناگاته فریایان.

به لام ئه وهی موسلمانی باوه پ بته و له بی باوه پان جیاده کاته وه نه وه یه که بیاوه پداران له کاتی نه مانی نا په حه تیه کانیک ده یه دراران له کاتی نه مانی نا په حه تیه کانیک ده یپه رستن، به لام بی باوه پان وه ک قور نان باسیان ده کات دوای نه مانی نه مامه تیه که خوایان له بیر نامینیت، وه ک نه وه ی هه در بانگیشیان نه کرد بیت له وه و پیش.

پاشان دوابهدوای ئه و باسه یه کسه ر داوای لی ده کات که ته نها هاوار له خوا بکات و داوای کوّمه کی و هاوکاری هه ر له ئه و بکات و له کاتی خوّشی و ناخوّشیدا.

پاش ئەرە باسى بنەمايەكى گەورەو گشتگير دەكات كە ھەموو ئەم داواكاريانە لەخۆ دەگرۆت: كە يەكەم شت ئەرەبە كەوا سەيرى خواى عز وجل بكرۆت كە ئەم شتانەى خوارەوە تەنھا بە دەستى ئەرەو كەسى تىر دەخالەتى تۆدا ناكات: زيان گەياندن، سوود گەياندن، بەخشىن، گرتنەرە، بەندەكان توشى ھىچ شىتۆك نابن جگە لەو شتانە نەبۆت كە خوا لەسەريان نووسيويەتى لە عىلمى خۆيدا، ھەمور خەلكى سەر زەوى بە جنۆكەر ئىنسانەكانەرە ناتوانن قازانجۆك يان زيانۆك بە كەس بگەيەن، مەگەر شىتۆك كە خوا نووسىيىتى قەرارى دابۆت.

ئەمەش وادەكات لە بەندەكە پێويست بێت لەسەرى خۆى پەيوەست نـەكات لەگـﻪﻝ خەڵكىداو داواكارى وپشت بەستنو داواى سودو قازانج گەياندن لە كـﻪس نـﻪكات جگـﻪ له خوا، گویزایه لی نه و بخاته پیش گویزایه لی ههموی دروستکراوه کانی تر، خوی له خهشم و قینی نه و لا بدات، نیتر با ههموی خه لکی قینی لی هه لبگرن و پقیان بیت لیی د

چواردههم:

له فهرمووده که دا ئه وه مان بق روون ده بینته وه که مندالانی هاوه لان (خوا لیبان رازی بینت) تا چه ندی ره وشتی به رزیان تیدابووه و به چ شیواز یکی جوان له گه لا گه وره کاندا ئاخافتنیان کردووه ، وه ک بینیمان چین (ابن عباس) (خوای لی رازی بینت) کاتیک پیغه مبه ری خوا (عَرَاتُ) پینی فه رموو: ئه ی کوره جوانه که ، ئه ویش له وه لامدا وتی: (لبیل) واته: له خزمه تتدام ... پاشان پیغه مبه ری خوا (عَرَاتُ) پروسه ی زانیاری فیرکردنی خسته به رده ستی و نه ویش رور سوربوو له سه ر زانست و زانیاری وه رگرتن فیرکردنی خسته به رده ستی و نه ویش رور سوربوو له سه ر زانست و زانیاری وه رگرتن وتی: (به لی نه که ی پیغه مبه ری خوا (عَرَاتُ)، له ریوایه تی (ابن السری) له (الزهد) لاپه ره (۳۳۵) دا به م جوّره وه لامی پیغه مبه ری دایه وه: وتی: (بلی فِداَك أبی وأمی یا رسول الله (عَرَات بن واته به لی نه که پیغه مبه ری خوا به دایک و باوکم به قوربانت بن .

۱ نور الاقباس في مشكات وصية النبي (صلى الله عليه وسلم) لابن عباس (رضي الله عنه) لا (۷۹–۸۰)

فهرمووددي سٽيهم

صائح بوونى مندالان

عن ابي هريرة (عَيَّلِيَّ) أن رسول الله (عَلِّلَهُ) قال ((إِذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلاَّ مِنْ ثَلاَئَةٍ إِلاَّ مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَمْ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

ئه حمه دی کوپی حه نبه له (المسند) (۲۷۲/۲) گیراویه تیه وه، مسلم له (صحیح) هکه یدا (۲۲۳۲)، أبو داود له (السنن) دا (۲۸۸۰) و له باسی (خیرکردن بی مردوو) دا، (الترمذی) له (السنن) دا (۱۳۷۱) له باسی (وقف) دا وتوشیه تی: شهم فهرمووده یه (حسن صحیح) ه، (النسائی) له (السنن) دا (۳۲۰۱) و له باسی خیرکردن بی مردوو، (ابن ماجة) له (السنن) دا (۲٤۱) و له باسی پاداشتی مامیستای خه لکیدا هیناویه تی.

ئەو حوكمانەي پەيوەستن بەم فەرموودەيھوە:

يەكەم:

فهرمووده که نهوه دهگه یه نیت که چاکی و صالحی مندال سوودی هه یه بن دایك و با و دایك و با و دایك و با و دایك و با و کی با و کی

دووهم:

دەقەكانى قورئان و سوننەت ئەرە دەگەيەنن كە مندال ھەر كردەوەيەكى چاكە دەكات باوك دايكى بەشدارى پاداشتەكەيەتى وەك خۆى، چونكە مندال ئاكامو

سەرئەنجامى ھەولار تىكىرشانى دايكى باوكىيەتى، خواى گەورەيش فەرموويەتى ﴿ وَأَن لَيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴾ ا

واته: مروّق پاداشت نادریّته وه مهگه رکاری خوّی کردبیّتی و هه ول و تیکوشانی بوّ دابیّت.

*عائشه (خوا لني رازى بنت) دهفه رمونت: پنغه مبه رى خوا (عَلَيْكُ) فه رموويتى: ((إن أطيب مااكل الرجل من كسبه، وان ولد الرجل من كسبه) .

واته: پاکترین خواردن که کهسیّك بیخوات، ههول ّو تیکوشان و پهنجهشانی خوّیهتی، (مندالیش) پهنجهشانی دایك باوکیهتی،

سٽيهم:

پلهی دایكو باوك به رز ده بنته وه له به هه شتدا به دوعای خنری منداله كانی بزی: * أبوهریرة (خوا لنے ی پازی بنیت) ده فه رموینت: پنغه مبه ری خوا (علیه) فه رموویه تی ((ان الله عزوجل لیرفع الدرجة للعبد الصالح فی الجنة، فیقول: یارب أتي هذة؟ فیقول: یاستغفار ولدك لك)) .

واته: ئهبوهورهیره (خوا لینی رازی بینت) ده فهرمویت پیغه مبه ری خوا (سینی فهرمویه تی خوا (سینی فهرمویه تی خوای عزوجل پله و پایه ی به نده صالحه کان له به هه شتدا به رز ده کاته وه تا خوی ده لی پهروه ردگارم به هوی چی یه وه وا پلهم به رز ده بینته وه ؟ پینی ده لین به هوی نه وه وی که وه وی که مندالکه ت له دوای خوت دووعا و نزای لیخو شبوونی بو کردویت.

۱ سورهتی (النجم) نایهتی (۳۹).

۲ رواه ابوداود(۲۰۲۸)و(ترمزی)(۱۳۰۸). (النسائی)(۶۶۱۹)، و(ابن ماجه)(۲۱۳۷)و دهان:

فه رموده یه کی (حسن صحیح)ه ۳ رواه احمد (۵۰۹/۲) واسناده صحیح، تفسیر ابن کثیر (٤٣٤/٧).

* سهعیدی کوری موسهیب (رهحمه تی خوای لی بیّت) دهیفه رموو: (مروّق به دوعای مندالّی صالّحی له پاش مردنی پله و پایه ی له لای خوا به رزتر ده بیّته وه) .

چوارهم:

لهبهر ئهوهی مندال جینگای داخوشی و ئومیدی دایك و باوكانه و سوده كانی چ له دنیا و چ له خوای عزوجل كردوه كه روّله یه كی صالحیان پی ببه خشیت..

* ئەرە ئىبراھىم خەلىلە (علىه السلام) چۆن داوا له خوا دەكات كە رۆلەيەكى صالحى پى ببەخشىن وەك لە قورئاندا ھاتورە ﴿رَبِّ هَبَ لِى مِنَ ٱلصَّلِحِينَ﴾ الصافات (١٠٠).

* هەروەها ئەمە زەكەريايە (سەلامى خواى لى بېت) لەكاتى پېربوونداو ژنەكەشى نەزۆك بوو كەچى ھەر داواى لە خوا دەكرد كە رۆلەيەكى پى ببەخشىت تا دواى خىزى دريد بە كاروانى خواپەرسىتى بىدات: وەك دەف ەرمويت: ﴿ وَ إِنِي خِفْتُ ٱلْمَوْلِلَ مِن وَرَاءَى وَرَاءَى وَكَانَتِ ٱمْرَأَقِي عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِن لَدُنكَ وَلِيّا ﴿ وَ لِيتَا ﴿ يَرْثُنِي وَبَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبُ اللهِ مِن لَدُنكَ وَلِيّا ﴿ يَرْثُنِي وَبَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبُ اللهِ عَلَى اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ

پێنجەم:

گرتنه به ری هه موو نه و هزکارانه ی که مندال به ره و صالحبوون ده به ن (به یارمه تی خوا) تا له دنیا و له ناخیره تیشدا سودیان لی وه ریگرینت واته دوای مردنیشی، لهم باره یه وه نایه تو فه رمووده ی زور هه یه له وانه:

۱ دووعای پاپانه وه له خوای عز وجل تا منداله کانی صالح بکات، وه ك چۆن
 پێغهمبه ران ئه و نزایه یان زور کردووه:

١ رواه مالك في الموطأ (٢١٧/١).

* خــوای گــهوره دهفــهرمویّت ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیّاً رَبَّهُۥ قَالَ رَبِّ هَبْ لِی مِن لَّدُنكَ دُوْرَیّهٔ طَیِّبَدَاً اِنْکَ سَمِیعُ الدُّعَلَهِ ﴾ ال عمران (٣٨).

واته: ثا لهو ساته دا زه که ریا هاواری کرده په روه ردگاری وتی: نهی خوای په روه ردگاری وتی: نهی خوای په روه ردگار له لایه ن خوته و نه وهی صالح و باشم پی ببه خشیت چونکه بینگومان تی به جوانی دوعا و نزاکان ده بیستی.

* لەسەر ئەم ئايەتە عبداللەى كوپى عباس (خواى لى پانى بىنت) لەسەر ئەم ئايەتـە شــتىكى جــوان دەفــەرموينت ﴿ وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَـا مِنْ أَزْوَلِجِنَـا وَذُرِيَّكِنِنَا قُــرَّةَ أَعْيُرْنِ وَٱجْعَـكَنْنَالِلْمُنَّقِيرَ } إِمَامًا ﴾ الفرقان (٧٤)

واته: بهنده کانی پهروه ردگار له خوا ده پارینه وه و ده لین: نه ی پهروه ردگارمان له خیر نان و منداله کانمان چاوو دل رؤشنیمان پی ببه خشه و بشمانکه به پیشه وای له خواترسه کان.

ابن عباس دەفەرمويّت: هەرگيز منىدال جيّگاى دلْخوّشى و چاو پونى نيىه ئەگەر جوانو لەش ساغ بيّت بەلكو ئەو كاتەى بيبينن گويّپايەلّى خواى (عز وجل)ه٠١

۲-ئهگهر خوای گهوره مندالی پئ به خشی، با زور له خوا بپاریته وه که رود که مسالح و چاك و بی خوا و خه لکی بشین، هه و به و و از نه هینی که په روه رده یه کی ئیسلامییانه ی بکات و په و شتی جوانیان فیربکات.

ئەوەتا خواى گەورە لەسەر زمانى باوكىك كە نزا دەكات بۆ رۆلەكەى دەڧەرمويىت: ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشَكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِىٓ أَنْعَمَّتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَالِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَلِيحًا تَرْضَىكُ وَأَصْدِلِحْ لِى فِى ذُرِيَّتِیْ إِنِی تُبْتُ إِلَیْكَ وَإِنِیْ مِنَ ٱلْمُسْلِمِینَ ﴾ الاحقاف (١٥).

١ رواه ابن أبي الدنيا في (العيال) ٤٢٧.

واته: ئەی پەروەردگارم مۆلەتم پی بده تا شوکرانه بریّرت بم لەسەر ئەو ھەموو بەخششەی پرژاندوتە بەسەر خرّمو دايكو باوكمداو كردەوەگەلى چاكە بكەم كە تىق پىيى پازى بىت، پۆلەو نەوەكانم صالح بكەيت من پەشىمانىت بىق دەردەبىرمو مىن لە ريىزى موسلمانانم).

* مالیکی کوپی میغوه ل (ره حمه تی خوای لی بینت) جاریکیان (أبو معشر) شکات و سکالای کوپه که که خوی برده لای (طلحة)ی کوپی (مصرف) (ره حمه تی خوای لی بینت)و (طلحة)یش پنی فه رموو: کومه کی بکه به م ثایه ته تا چاك و صالح ده بینت: ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِی أَنَّ أَشَکُر نِعْمَتَكَ الَّتِی أَنْعَمْتَ عَلَی وَعَلَى وَالِدَی وَأَنَ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَا لُه وَأَصَلِحَ لِی فِی ذُرِیَةِ آنِی بَنْتُ إِلَیْکَ وَإِنِی مِنَ ٱلْمُسَامِینَ ﴾ لی فی ذُرِیَةِ آنِی بَنْتُ إِلَیْکَ وَإِنِی مِنَ ٱلْمُسَامِینَ ﴾ الی فی ذُرِیَةِ آنِی بَنْتُ إِلَیْکَ وَإِنِی مِنَ ٱلْمُسَامِینَ ﴾ الله فی ذُریَیّق آنِی بَنْتُ إِلَیْکَ وَإِنِی مِنَ ٱلْمُسَامِینَ ﴾ الله فی ذُریَیّق آنِی بَنْتُ إِلَیْکَ وَإِنِی مِنَ ٱلْمُسَامِینَ ﴾ الله فی دُریّیق آن الله میاد می الله می الله می الله می الله می الله می الله الله می ا

۳-منداله کانی بباته خزمهت ئه و زانایانه ی که دلنیایه له چاکی و پهیپه وی کردنیان له سوننه تی پیغه مبه ری خوا (عَلِیْ اَلَّهُ اِللَّهُ وَ اَلْمُ اَلْهُ وَ اَلْهُ وَ اِلْمُ اِلْهُ وَ اِلْمُ اِلْهُ وَ اِلْمُ اِللّهُ وَ اِلْهُ وَ اِللّهُ وَ اِللّهُ وَاللّهُ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ وَاللّهُ وَالل

* (أم سلمة) (خوا ليّی پازی بيّت) حه سه نی به سری (مندال بوو) ده يگرت به باوه شيه وه و ده يبرده خزمه ت هاوه لانی پيغه مبه ر (عَلِيْنَ) و نه وانيش نزای خيريان بي ده رکرد، برديه خزمه ت عمری کوری خطاب (خوا ليّی پازی بيّت) و نه ويش دوعای خيری بي کردو فه رمووی: (اللهم فقهه في الدين، وحبّبه الی الناس)

١ أخرجه ابن أبي حاتم في الدر المنثور (٤٤٣/٧) وأبو نعيم في الحلية (١٩/٥).

۲ تهذیب الکمال (۱۰۳/۳–۱۰۶).

واته: خوای پهروهردگارم له ئاینی ئیسلام شارهزایی پی ببهخشه و له دلی خه لکیدا خوشه ویستی بکه.

* ئیبراهیمی کوری ادهم (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: (أدهم) (واته باوکی خوّی) پیاویکی صالح بوو، ئیبراهیمی کوری له که عبه دا له دایك بوو (واته خوّی) و پینچای به قوماشیکه وه و بردیه خزمه تخواناس و پیاوچاك و دنیا نه ویسته کانه وه، پینی ده و تن: دوعای خیّری بی بی بکه ن، وادیاره دوعای هه ندیکیان هاتی ته دی دی د

٤- هزيه كى صالحبوونى مندال پهيوهسته به صالحبوونى دايك و باوكيه وه:

له چیرۆکی موسی و خضردا (سه لامی خوایان لی بیّت) که چوّن صالحبوون و پیاوچاکی و خواناسی دایك باوك كاریگهری ههیه لهسه ر مندال و سوودیان پیی دهگه یه نیّت.

وهك خواى كەورە دەف درمويد: ﴿وَأَمَّا ٱلْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي ٱلْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنَرُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَلِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا ٱشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّيِكَ ۚ وَمَا فَعَلْلُهُ مَنْ أَمْرِي ۚ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَالَمْ تَسْطِع عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ الكهف (٨٢).

له سهر ئه م ثایه ته (ابن عباس) (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمویّت ((وکّانَ أَبُوهُمَا صَالِحاً)) واته باوکیان پیاوچاک بووه خوایش به هزی پیاوچاکی باوکیه وه چاکه ی لهگه ل منداله که ی کردو سامانه که ی بن پاراستن . آ

١ رواه أبو نعيم في الحلية (٣٧١/٧).

٢ رواه ابن أبي الدنيا في العيال (٣٦٠).

* له جابرى كورى عبداللهوه دهگيّرنهوه (خواى ليّ رازى بيّت) فهرموويهتى: پيّغهمبهرى خوا (عَلِيْ) فهرموويهتى: ((ان الله يصلح بصلاح الرجل ولده وولد ولده وأهل دويرات حوله، فما يزالون في حفظ الله مادام فيهم)).

هۆيەكى ترى صالحبوونى مندال - چاكە كردن لەگەل دايك باوكدا:

چونکه وهك عهرهب ده ليّن (الجزاء من جنس العمل) واته پاداشت به پني كالآيه و پيّغهمبهرى خوا (مَرَالِيَّهُ) ده فهرمويّت: ((بروا ابداءكم تبرّكم أبناءكم، وعفوا تعف نساؤكم)) .

٦- هۆيەكى ترى صالحبوونى مندال: هەلبراردنى ژنى صالحه و خواناس:

* تُهبو هورهيره (خوا ليّى رازى بيّت) له پيّغهمبهرهوه (عَلِيَهُ) دهگيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((تُنكَحُ المَرأةُ لِأَربَعِ: لِمَالِهَا وَلِحَسنَبِهَا وَبَجَمالِها وَلِدينها، فَاظفر بِذات الدين تَربَت يَداك)) أ.

١ ابن مردوية كما في الدر المنثور (٥/٤٢٢). رواه ابن مبارك وإبن شيبه كما في الدر المنثور (٥/٤٢٢).

٢ رواه أبونعيم في الحلية (٢٧٩/٤).

٣ رواه الطبراني في (المعجم الاوسط)(١٠٠٢) والحاكم من حديث جابر (رضي الله عنه) وقال المنذري في (الترغيب والترهيب) (٢١٨/٣): رواه الطبراني باسناد حسن

٤ رواه البخاري (٥٠٩٠).

واته: ئافرهت لهبهر چوار شت ماره دهکریّت: لهبهر سامانی، نهژادی، جوانیهکهی، دینداری و خواناسیهکهی، دیندارو خواناس هه لّبژیّره دهستت دهچیّت به خیّرو بیّردا.

* (أبو الاسود) رِپَرْیّك به منداله كانی خیری وت: من چاك بووم لهگه لّتاندا چ به مندالی چ به گهوره یی و چ پیش له دایكبوونیشتان! و تیان: چین پیش له دایكبوونمان چاكه ت له گه ل كردووین؟ له وه لامدا و تی: دایكیکم بی هه لبراردوون كه به ناوبردنی شه رم ناتانگریّت، له ریوایه تیکی تردا (دایکیکم بی هه لبراردوون که که س عه یبدارتان ناكات پیی).

۷ مۆيەكى ترى صالحبوونى مندال: هەلبازاردنى باوكو بارى ژن كە ئاقلار
 ژيرو خواناس خيرخوازبنو سيرەتيان پاك بيت:

چونکه له فهرمووده یه کدا هاتووه که سهیری خالوان بکریت چونکه تو و دره تیکه لا دهبیّت و منداله کانی ده چنه و هسهر باوك و براکانی وهك پینه مبهر ده فهرمویّت: ((تزوجوا فی الصی الصالح فان العرق دسّاس))

* (أبو سفیان الحمیری) ده لیّت: جاریّکیان عبدالله ی کوپی زوبیر قسه ی ده کردو زوبیریش (خوای لیّ پازی بیّت) له ویّ بوو فه رمووی: ئیّی عبدالله کوپی خوّم، هه ر ده لّی ئه بوبه کری صدیقی قسه ده که یت و تا وام لیّهات وامزانی نه بوبه کر هاتوّته و و قسه مان بو ده کات، ده ی جوان ورد به رهوه و بزانه چ کچیّك داوا ده که یت چونکه مندال له براو باوکی دایکه و ه نزیکتره و له وان ده کات) .

١ رواه ابن أبي الدنيا في (الاشراف في منازل الاشراف) (٢٧٧) وإبن عساكر (تأريخ دمشق) (١٨٠/٢٨)

۸ هۆيەكى تىربۆ صالحبوونى مندال: جوان پەروەردەكردنو تەربىيەتيان
 دابدات:

واته ههردوو هرٚکاره که به کاربیّت له (هاندان و ترساندن) واته دهبیّت مندال بهره و چاکه و صالحبوون ببریّت، بر نهم کاره دهبیّت جار به جاریش بترسینزیّت و هه پهشه ی لی بکریّت، نهگه ر تاوانیّك یان سه رپیّچیه کی لی ده رکه و تا دووباره ی نه کاته وه)*

(إبن عباس) (خوا ليّی رازی بيّت) دهگيريّتهوه له پيّغهمبهری خواوه (عَلِيْهُ) که فهرموويهتی: ((علُّقوا السوط حيث يراه أهل البيت فإنه له أدب)) .

واته: (دار یان قهمچییه له جینیه کی به رز هه لواسن له مالدا به جوری نه نه ندامانی ماله که بیبین و له سنور لانه دهن) (به لام له فه رمووده که دا نه هاتووه که دایبگریت بویان واته باوك ده بیت وه ك هه ور جار به جار بگرمینیت به لام زور به ده گمه ن ببارینیت و لیدان بکاته ناخر چاره سه رو لیدانه که ش سوك بیت و له جینی ترسناك نه دات)*.

(إبن عمر) (خوای لی رازی بیّت) به پیاویّکی وت: (أدب ولدك، فانك مسؤل عن ولدك فاذا أدبته، وهو مسؤل عن برّك، وطواعیته لك) .

واته: ئهدهبی منداله کهت دابده چونکه تق به رپرسیاری له ئهده بدادان و پهروه رده کردنی و له به دادان و پهروه رده کردنی و له به رامبه ریشدا نه ویش به رپرسیاره له وه که لاتدا جوان ره فتار بکات و گویّرایه لات بیّت.

^{*} وتهى ومركيد

١ رواه عبدالرزاق (٢٠١٢٣) والطبراني في (المعجم الكبير) (١٠٦٧١) واسناده صحيح.

^{*} وتهي ومركير.

٢ رواه أبونعيم في تأريخ اصفهان (٤٦٥/١). والطبري في المعجم الكبير (١٠٦٧١) واسناده حسن.

۹- هۆيەكى تر: سەرەمەشق و چاولێكەرى چاك:

خوای عزوجل ـ کاتیک باسی گومرایی بتپه رست و بی باوه رانمان بی ده کات، باس له وه ده کات که به بی به لگه وه ک چاولیکه ری باوک و باپیرانیان نهم بته در فینانه ده په رستن وه ک له نایه تی ۲۳ سوره تی (زخرف) دا ده فه رموین : ﴿ إِنَّا وَجَدْنَا ٓ ءَابَآ ءَنَا عَلَی اَثَرُهِم مُ مُ مُ تَدُونَ ﴾.

* (فضیل)ی کوری (عیاض) (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: مالیکی کوری دینار پیاویّکی بینی نویّژی دهکرد به لام ههر له نویژ نهده چوو، زوّر هه لهی تیّدا دهکرد، بوّیه فهرمووی: تای چهند به زهییم به منداله کانیدا دیّته وه، پیّیان وت: تهی (أبو یحیی) تهم له نویّژدا هه له ده کات چ پهیوه ندیه کی ههیه به منداله کانیه وه؟ مالیك فهرمووی: به پیروه که ورهیانه، له وهوه شته کان فیرده بن) .

* (مقاتل)ی کوپی (بنان العکی) ده لاّت: جاریّکیان لهگه لاّ باوکم و براکه مدا چوومه خزمه ت (أبو اسحاق) به باوکی وت: نه مانه کوپی خوّتن؟ وتی: به لیّ. وتی ده ی ده خیلت بم، ناگاداریه، با نه تبینن سه رپیّچی خوا بکهیت، چونکه له به رچاویان ده که ویت آ.

١٠- هۆيەكى تر: وتنى بِنـــــــ آللَهِ ٱلرَّغَنَ ٱلرَّحِيهِ لهكاتى كارى شەرعيدا:

(ابن عباس) (خوا ليّى رازى بيّت) له پيّغهمبهرى خواوه (عَلَيْهُ) دهگيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((لو ان أحدهم أراد ان يأتي أهله قال: بِسمِ الله، اللَّهُمَ جَنِّبنَا الشَّيطَانَ وَجَنِّب الشَّيطَانَ مَارَزَقتَنا، فَإِنّه ان يُقدِّر بَينهما ولد في ذلك، لَم يَضره الشَّيطان أبَداً)) .

١ رواه أبو نعيم في الحلية (٣٨٣/٢).

٢ رواه الخطيب في تأريخ بغداد (٣٧/٦).

۳ رواه البخاري (۱۳۸۸).

واته:ئهگهر کهسی له ئیوه ویستی بچیته لای خیزانهکه ی بلی: به ناوی خواوه، پهروه ردگارم ئیمه ش و نهو روله یشی پیمان دهبه خشی، له شهیتان به دوورمان بگره و بمانپاریزه، ئهگهر له ئه نجامی ئه و کاره خوا مندالیکی پیدان، ههرگیز شهیتان ناتوانیت زیانی پی بگهیه نیت و زهبه ردی پیبه ریت.

* حەسەنى بەسرى (رەحمەتى خواى ئى بىنت) فەرموويەتى: دەلىن: ھەر كاتىك پىاو ويستى كارى شەرعى لەگەل خىزانى خىرىدا بكات بلىن: بەناوى خوا، خوايە بەرەكەت بخەرە ئەو رۆلەيەى بىمان دەبەخشى، شەيتان كەمترىن سودى ئى نەبىنىت، دەلىن: ھىوا زۆرە ئەگەر منداليان بوو، دەبىت بە يەكىك لە صالحين) دە شەيتان زيانى پىئ ناگەيەنىت.

۱۱- هۆيەكى تر: دۆزىنەودى ناوى جوانو مانابەرز:

عمرى كورى خطاب (خواى لى رازى بيّت) دهگيريّتهوه كه پيّغهمبهرى خوا (عَلَيْهُ) فهرموويهتى: ((أسلَم سَالَمَهَا اللهُ، غِفَار غفراللهُ لَها، وعصية عصتِ الله ورسوله))".

واته: بهناوی نهسلهم (بێوهی) خوا بێوهی بکات، لێبورده خوا لێی ببورێت، سهرکهشو بێ گوێ سهرکهشی خوا و پێغهمبهرهکهی دهبێت).

* له (ابن المسیب)و ئەویش له باوکیهوه دهگیرینتهوه که باوکی چووهته خزمهت پیغهمبهری خوا (میالی که باوکی پرسیوه: ناوت چیه؟ (ما اسمك)؟ وتی: حهزن، واتا: غهمبار، پیغهمبهر (میالی وا دیاره ناوی رهشینی پی ناخوش بووه و گوریویهتی، بویه پیی فهرموو: ((انت سهل)) واته تق (ئاسان)یت. کابرایش ئهوهنده گیردهبیت

۱ رواه عبدالرزاق (۲۷/٦).

۲ البخاري (۳۰۱٤), احمد (۲۰/۲).

ده لیّت: نهم ناوه باوکم بزی دیاری کردووم نایگزیم! (ابن المسیب) (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: له دوای نه و پووداوه پشتاوپشت غه مباری له گه لماندا هات) .

۱۲ - هۆپەكى تر: گۆشكردنى بە نانى ھەلال:

* جابری کوری عبدالله (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّته وه که پیّغه مبه ری خوا (عَلِیْهُ) فهرمووی ((یاکّعب بن عُجرَة، انه لایدخل الجنة لحم نَبتَ من سحت)) .

واته: ئهی که عبی کوری عوجره! (جوان گوی بگره) ده زانی ئه وهی له سه ر پارووی حورام گزشت بگریت و قه له و ببیت ناچیته به هه شته وه ؟ .

منیش ده لنیم: که سینك له سه رحه رام گزشت و نیسقانی گه وره بو و بیت! ده بی چ هیوایه کت پینی بی و چین صالح ده بیت.

*موعاویهی کوری قورره (رهحمهتی خوای لی بی) دهلیّت: خوای ته عالا له یه ك
رفرژدا رفرزی مانگیك بر به نده دیاری ده کات، ئهگهر به چاکه پهیدای بکاتو به چاکه
سهرفی بکات ئه وه ماوهی ئه و مانگه خوری منداله کانی له خیرو خوشیدا ده ژین، به لام
ئهگهر به حهرامی پهیدای بکات و له خراپه سهرفی بکاته وه ئه وه ماوه ی ئه و مانگه
خوری خیزانه که له خراپه و شه ردا ده ژین) آ.

۱۳ مزیه کی تر: به پاره ی حه لال ژن به نِنتِت:

عوروه له دایکی باوه پداران (عائیشه وه) ده گیپیته وه (خوا لینی پازی بینت) که پیغه مبه ری خوا (بینی بینت) که پیغه مبه ری خوا (بینی بینت) که صداقها، وتیسیر رحمها)) .

۱ رواه البخاری (۲۱۹۱).

٢ رواه احمد (٣٢١/٣) والحاكم (٤٢٢/٤)، واستاده صحيح.

٣ رواه ابو نعيم في الحلية (٢٩٩/٢)

٤ رواه أحمد (٧٧/٦), والحاكم (١٨١/٢) واستاده حسن.

واته: له فه پو به ره که تی ژن و ژنخوازی (ئه وه یه) که دیاریکردن و داواکردنی خن ش دهست و ئاسان بینت، مارهییه که شی که مو ئاسان بینت، به ئاسانی مندالی ببینت).

ههر ئهم فهرموودهیه (ابن حبان) له صهحیحه کهیدا (٤٠٩٥) هیّناویه تی و به زیاده ی وته یه کی جوانی عوروه (که فهرموویه تی): منیش ده لیّم له شوم و نه گبه تی و بی به رهکه تی ژنه، که داواکردن و ماره کردنی قورس بیّت و ماره یشی زیّرو بیّ نه ندازه بیّت.

هـهروهها (امـام البيهقـی) لـه (الـسنن الکـبری)دا (۲۳۰/۷) هيّناويـهتی بـه زيـادهی وتهيهکی تری عوروه که دهفهرمويّت: (تيسير رحمها) واته: پهحمی به ئاسانی مندالی ليّ ديّتهدهرهوه.

* فەرقەدى سەبخى دەلىنى: پىم وايە بەنى ئىسرائىل بۆيە رۆلەى پىغەمبەرانيان تىاھەلدەكەوت چونكە بە ھەلالىرىن پارەى رەنجەشانيان مارەيى ژنيان دەردەكرد).

۱۶ - هۆیسه کی تسر: شسیری ئسافره تی صساله و خواناسسی پسی بسدریّت، لسه فهرمووده ی ژماره (۱۹)دا به دریّژی باسی لیّوه ده که ین (إن شاء الله)

۱٥- هزيه كى تر: دوورخستنه وهيان له هاوړيى خراپ:

(ابراهیم الحزنی) (رهحمه تی خوای لی بیّت) (منداله کانتان له هاوریّی خراپ به دوور بگرن پیش ئهوه ی له به لاو خراپه هه لیان کیشن وه ک چون جل و به رگ له رهنگ هه لده کیشریّت و رهنگاوی ده بیّت) .

* هەروەها دەفەرمويّت: (اول فساد الصبيان بعضهم من بعض).

١و ٢ رواه ابن الجوزي في (ذم الهوي) ص ٩٧.

* عهلی کوری جعفر ده لیّت: باوکم بردمی بیّ خزمهت (احمدی کوری حهنبهل) (رهحمه تی خوای لیّ بیّت)و باوکم پیّی وت: نُهی (أبو عبدالله) نُهمه کوری خوّمه! نُهویش دوعای خیّری بیّ کردمو پاشان به باوکمی فهرموو:

فيرى كاسبى وبازارى بكه و له رهفيقى خراپ زور بيپاريزه ال

١٦- مۆكارىكى تر: له دراوسىيى خراپ دوربخرىنهوه:

* (أبو حاتم) (رهحمه تى خواى لى بيّت) ده فه رمويّت: گويّم له (احمد)ى كوپى (سنان) بوو ده يفه رموو: هه ركاتيّك پياويّك خاوه ن بيدعه يه ك بوو به دراوسيّى، ئهگه ر بيرى كرا با خانووه كه ى بفروّش يّت و باربكات بـ قر جيّيه كى تـر، ئهگه ر وا نهكات ئه وه منداله كانى خـ قى و دراوسيّكه شـى لـه ناو ده بـات) و (ابن سـنان) ئه م و ته يـه ى لـه ژيّر روّش نايى فه رمووده يـه كى پينه مبـه ردا ده ربريوه كه ده فـه رمويّت: ((مَن سمـع مِنكُم بالـدَّجَال فَلينا عنـه، فـان الرجـل ياتيـه وهـو يـرى انـه كاذب فيتبعـه لمـا يـرى مـن الشبهات)) .

واته: ههر کهسێکتان گوێی له دهجال بوو با لێی دووربکهوێتهوه چونکه دێت بێ لایو دلنیایـشه کـه دروٚزنـه کهچـی شـوێنی دهکـهوێت لهبـهر کوٚمـهڵێ مهسـهلهی گوماناوی).

۱۷ – مزکاریکی تر: تیکه ل کردنیان به دنیای زانایان و دنیانه ویستان:

* (أبوهريرة) (خوا ليسى رازى بين الله پيغهمبهرهوه (عَلِيْهُ) دهگيرنهوه كه دهريارهى كوري قورئان خويندنو زانايانو خواناسان فهرموويهتى: ((هم قوم لايشقى بهم جليسهم))".

١ (الحث على التجارة) للخلال ل٢٩٠.

٢ رواه (ابن بطة) في (الابانة الكبرى) (٤٧٤).

۳ رواه مسلم (۲۹۸۹).

واته: ئەو كەسانە كۆرگەلىكى وايان ھەيە كە ھەر كەسىك بەشداريان بكات نائومىدو بى بەش نابىت لە خىرو پاداشتو بەرەكەتيان.

* مەيمونى كورى مەھران دەفەرمويّت: (العلماء هم ضالتي في كل بلدة وهم بغيتي، ووجدت صلاح قلبي في مجالسة العلماء) .

واته: له ههر ناوچههه که سهفهری بن دهکهم یهکهمین شت که بیاندوزهه و زاناکانن نهوانه وونبووی مننو بهدوایاندا کون بهکون دهگه ریّمو من به ژیان له خزمه ت زانایاندا صالحبوونی دلّم بهدی دهکهم).

* زهكه رياى كورى زياد (النحوى) دهليّت: مامرّستا گهوره كانمان دهيان فهرموو: (جالس العلماء، فانك ان اصبت حمدوك، وان اخطأت علموك، وان جهلت لم يعنفونك، ولاتجالس الجهال، فانك ان اصبت لم يحمدوك، وان اخطأت لم يعلموك، وان جهلت عنفوك، وان شهدوا لك لم ينفعوك) .

واته: لهگهل زانایاندا هه نسه و دانیشه، چونکه نهگه و چاکه بکه یت دهستخرشیت لی ده کهن، نهگه و هه نه بکه یت راستت ده که نه و هم گه و جییه کت لی وه شایه وه لیّت توره نابن، به لام هاوریّیه تی نه فامان نه که یت، چونکه نهگه و چاکه ت کرد ده ستخرشیت لی ناکه ن و نهگه و هه نه ت کرد فیّرت ناکه ن، نهگه و گه و جییه کت لی ده رکه و تنیات لی ده هیّته یه ک و نیّت توره ده بن، نهگه و شایه تیت بی بده ن سوودت بی ناگه یه نن).

* لوقمانى حهكيم (سهلامى خواى لهسهر بيّت) به كورهكهى دهفه رمويّت: (يا بنيّ جالس العلماء، وزاحمهم بركبتك، فان الله تعالى يحيي القلوب بنور الحكمة كما يحيى الارض بوابل السماء)*.

١ رواه أبو نعيم في الحلية (٨٥/٤).

٢ رواه الوكيم في (أخبار القضاة) (١١٣/٣).

٣ رواه ابن مبارك في الزهد (١٣٨٧).

واته: کوری شیرینم بچۆره خزمهت زانایان و ئهژنزکانت بنوسینه پییانه وه، چونکه خوای گهوره دله کان به نوری حیکمه تو نامزژگاری جوان زیندوو ده کاته وه وه ک چون له ناسمانه وه به باران سهر زهوی زیندوو ده کاته وه.

* صالحی کوری أحمدی کوری حهنبهل ده لیّت: ههر کاتیّك پیاویّکی دنیانه ویستو خواویست بهاتایه بر لای باوکم، یه کسه رباوکم جوابی ده نارد به دوای مندا تا بیّم و سهیریّکی بکه مو بیناسم، چونکه زوّر حه زی ده کرد منیش به و جوّره م لی ده ربچیّت) .

شەشەم:

ئه م هرکارانه ی پیشوو که باسمان کرد سوود یکی باشی هه یه له بواری صالحبوونی مندالداو به (یارمه تی خوا) به رهه میکی چاکی ده بیت، به لام واده بیت مرز فر زر خوی ماندوو ده کات له گه لامنداله کانیدا، به لام ده بینی هه ندیکیان صالح نابن و خوای گهوره نیاز یکی تری پییانه، به لام ئه وه نده هه یه ئه رکی سه رشانی خوی جی به جی بکات و له په روه رده کردنیان سستی نه نوینیت، به و کاره ی پاداشتی ئه وه ی ده ست ده که ویت که مه به ستی بووه صالح ده رچن، ئیتر ئه گه رکه سیکی خراپیش ده ربچن دوای هه ولی شه مه وه وه (ان شاء الله) هیچ گوناه بار نابیت.

له کاته دا پیویسته له سه ری به نارام و خوگربیت له سه ر ناصالحی کو په که ی و به و هزیه و به و هزیه و می به ناوکان تووشی نه و به لایه ده بن و نه جرو پاداشتیان له و پیگهیه و ه چنگ ده که ویت.

ئەوەتا (نوح) پێغەمبەرى خوايە (عليه السلام) زۆر هەوڵى دا كورەكەى هيدايەت وەربگرێت، بەلام نەيتوانى واى لێ بكاتو له ئاكامدا لەناو لافاوەكەدا بە خنكاندن لەناوچوو.

١ رواه الخطيب في تأريخ بغداد (٣١٧/٩).

* وهلیدی کوپی نومه یری کوپی ئه وس ده لیّت له باوکمم بیست ده یووت: (الصّلاح من الله والادب من الادباء) . واته: صنالحبوون له خوایه وهیه و پهروه رده کردن له باوکان و نه و که سانه وه یه که پهروه رده ی پوّله کانیان داده ده ن.

* (مصعب)ی کوری (الزبیر) ده لیّ: کوریّکی مالیکی کوری نه نه س (په حمه تی خوای لیّ بیّت) له سه ریانه وه ها ته خواره و ه کرّتریّکی به ده سته وه بوو که دایپی شتبو و تا که س نه بینیّت، ده لیّ: نیمام مالیك زانی که خه لکه که زانیویانه برّیه فه رمووی: (الادب أدب الله، لاأدب الاباء والأمهات، والخیر خیرالله لاخیر الاباء والمهات) .

واته: پیشهوا مالیك پووى كرده میوانه كانى و فهرمووى: ئهده بدادانى مندال بهده ست خوایه نهك بهده ستى دایك باوكان، خیرو چاكهیش هه ر له خواوهیه نهك له دایك و باوكانه و باوكان و باوكان و باوكان و باوكان و باوكان و باوكانه و باوكان و با

ھەرتەم:

پهروهردهکردنی مندال بی چاك بوونی گویپایه لی کردنی خوای ته عالا، وای لی ده کات که له روزی قیامه تداله بی وزی که هیچ سیبه ریک نیه جگه له سیبه ری عهرشی پهروهردگار، ده خرینه ژیر سیبه ری عهرشه وه و له گهرمای ساحه ی مه حشه ر پزگاری ده بیت.

(أبو هريسره) (خوا ليني رازي بينت) له پينهه مبه رهوه ده گيرينه وه (عَيْنِيْ) كه فهرموويه تي: ((سَبِعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَومَ لاَ ظِلَّ إِلاَّ ظِلَّهُ الإِمَامُ العَادِل، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عَبَادَةٍ الله...)).

١ رواه البخاري في الادب المفرد (٩٢).

٢ رواء الرامهرمزي (المحدث القاصل) (١٤٨)٠

٣ رواه البخاري (٦٦٠).

واته: حەوت كۆمەل، خواى گەورە دەيانباتە ژير سيبەرى خۆيەوە لـه رۆژيكدا كـه جگه له سيبەرى ئەو ھيچ سيبەريك شك نابريت.

ئیتر له بهرهی پیشووانی ئهم ئوممه ته وه به سه رهاتی زوّد هه یه ده ربارهی ئه و گه نجانه ی به گویزایه لی په روه ردگاره وه گه وره ده بن، وا ده کات له مروّق که هه وال بدات مندالی صالح و په وشت به رزی ببیت و له سه ر خوشه ویستی ئیسلام و شویننکه و تنی سوننه تی پیغه مبه ر (مینی بینه مبه ر رمی بینه به رمی بینه مبه ر

ههمور ئهجرو پاداشتی ئه و روّله صالحه بر باوك دایكشیهتی ئهگه ر چاكی و صالحی و بوخوا ژیان لهخوتدا به و جوّره نههاتبووه دی، دهی ههول بده له روّله كهتدا بیهینیته دی خوا كوّمه كت بیّت:

* موریح کوپی مهسروق (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفه رمویّت: (ههر گهنجیّك لهبه رخاتری خوا واز له خوّشیه کانی دنیاو ئاره زووات بهیّنیّت و گهنجیّتییه کهی بیّ خوا ته رخان بکات، ئهوه -سویّند به و که سه ی که گیانی موریحی به ده سته - ئه جرو پاداشتی (۷۲) (صدیق)ی هه یه) .

* عەتەبەی كوپى عەبدى سەلەمى (خواى لى پازى بیّت) كە يەكیّكە لە ھاوەللە دلسۆزەكانى پیّغەمبەر (مَیّاللهٔ) دەفەرمویّت: (ان الـشباب المـؤمن لـو یقسم علـی الله لأبره).

واته: گهنجو لاوی بروادار –ئهوهنده لای خوا خوّشهویسته– ئهگهر سویّند لهسهر خوا بخوات بنّ ههر شتیّك خوای ته عالا بزّی دهكات.

* * *

١ رواه ابن المبارك في (الزهد) (٣٤٨) واسناده صحيح.

٢ رواه ابن المبارك في (الزهد) (٣٤٨) واستاده صحيح.

فەرموودەي چوارەم قورئان فيركردني مندالان:

عن ابن عباس (رضى الله عنهما): (توفي رسول الله (عَنِّهُ) وَأَنَا إِبنُ عَشرِ سنين، وَقَد قَرَأْتُ المُحكم، قال شعبة: قُلتُ لِأْبي بِشرِ، ما المُحكم؟ قال: المُفصَّل).

واته: عبداللهی کوری عهباس (خوا له ههردووکیان رازی ببیّت) ده فهرمویّت:

پیّغهمبه ری خوا (عَلِیْ) کرّچی فهرموو له دنیا ده رچوو، من تهمه نم ده سالان بوو،

ههموو سوره ته (مه حکه مه کانم) خویّند بوو، شوعبه ده لیّت: به باوکی بیشرم ووت:

مه حکه م یانی چی؟ له وه لامدا وتی: واته سوره ته دریّژه کان.

دەرھينانى فەرموودەكە:

احمد له (المسند)دا (۲۸۷/۱) و (البخارى) له (الصحيح)دا (٥٠٣٥) له باسى قورئان به مندالان وتنهوه و (الطبراني) له (المعجم الكبير)دا (٢٣٤/١٠) (١٠٥٧٧).

ئەو ئەحكامو ئادابانەي لەم فەرموردەيەرە دەستمان دەكەريت:

يەكەم:

پیّغهمبهری خوا (ﷺ) هانی باوکانی داوه بیّ ئهوهی مندالهکانیان فیّری قورئان بکهنو ییّیان لهبهر بکهن:

* عثمانی کوری عهففان (خوا لیّی رازی بیّت) له پینهمبه رهوه (عَلَیه الله دهگیریّته و عثمانی کوری عهففان (خوا لیّی رازی بیّت) له پینهمبه رهوه (عَلَیه الله تعلم القران وَعَلَمه)). الله فهرموویه تی: ((خَیرکُم مَن تَعَلمُ القُران وَعَلَمه)). الله واته: چاکترین و باشترینتان شهو که سانه تانن که خویان فیّری قورئان دهبن و خه لکانی تریش فیّرده که ن.

* (بریده الاسلمی) (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغهمبهری خواوه (عَالِی دهگیریّتهوه که فهرموویهتی: ((مَن قَرأ القران وتعلمه وعمل به، اُلبس یوم القیامة تاجا من نور،

١ رواه البخاري (٥٠٢٧).

ضوءه مثل ضوء الشمس، ويكسى والداه حلَّتان لايقوم بهما الدنيا، فيقولان: بم كُسينا؟ فيقال: بأخذ ولدكما القرآن)).\

واته: ههر کهسیّك قورئان بخویّنیّتو فیّری ببیّتو کردهوهی پی بکات، له پوّژی قیامه تدا تاجیّکی نورین ده کریّته سهری، که وه ك پووناکی خوّر بریقه ده داته وه، باوك و دایکیشی دوو خشلیّان له به رده که نه مهموو دنیا شتی وای به خوّوه نه دیوه: هه ردووکیان ده لیّن: به هوی چییه وه نهم خشله جوانه مان پیاکراوه ؟ ده لیّن: به هوی ئه وه ی منداله که تان قورئانی ده خویّند له دنیادا.

دورهم:

پیشینهی صالّحی توممهتی تیسلام (خوایان لی پازی بیّت) زوّر گرنگیان داوه بهوهی که منداله کانیان فیّری قورتان ببن، ههر له سهرهتای تهمهنیانهوه خیّرا قورتانه کهی پهروهردگاریان پی خهتم کردوون، کردوویانه به یهکهم زانست که دهبیّت مندال فیّری بکریّت بیّگومان لهدوای یهکتاپهرستی و بیروباوه پهسپاندن له دل و دهرونیاندا.

* (عهکرمه) دهگیریته و و ده فه رمویت: عبدالله ی کوپی عباس (خوای لی پازی بیت) له پیناوی شهوه ی قورئان و سوونه تم فیریکات نه یبه ستمه و ه کوتی ده کرده قاچه کانم). "

۱ رواه ابن ابي شيبه (۱۰۰۹۶). وأحمد (۳٤٨/٥) والحاكم (٥٦٧/١) وقال هذا حديث صحيح على شرط مسلم.

٢ رواه الحاكم (٤٢١/٣) وابن عساكر في تأريخ دمشق (٣٠٢/١٩)

٣ رواه أبونعيم في (الحلية) (٣٢٦/٣) وابن عساكر في (تأريخه) (٨٢/٤١).

* عەقەبەی كوری نافیع (خوای لی رازی بیّت) لەكاتی گیان سپاردندا وەسیەتی كرد بۆ كورەكەی و پیّی وت: (كوری شیرینم من له سیّ شت بهرگریم لی كردوون، ئاگاتان لیّی بیّت و لهبیرتان نهچیّت، یهكیّكیان پیّی وتن: ههرگیز خوتان به شیعرو شتهوه خهریك نهكهن با له قورئان خویّندن مهشغولتان نهكات). ا

* (ابن ابی حاتم) (پهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: باوکم نه پهیّشت ده ست بکه م به خویّندنی فه رمووده تا هه موو قورئانم له لای (فضل)ی کوری (شازان) خویّندو خه تمم کرد). ۲

سێيەم:

لەبەر ئەم ھۆيەيە كە پێشىنەى صالحى ئوممەت يەكەمىن كاريان لەبەركردنى قورئان بورە لە مندالادا:

ٹهیاسی کوری موعاویه (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: حهفسهی کچی
 سیرین (رهحمهتی خوای لی بیّت) خوشکی محمدی کوری سیرین بوو له تهمهنی (۱۲)
 سالیدا ههموو قورئانی خویّند)^۲

* سوفیانی کوپی عویهینه (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفه رمویّت: له تهمهنی چوار سالیدا دهستم کرد به نوسینه وهی فه رمووده له تهمهنی حهوت سالیدا). أ

١ الطبراني في (المعجم الكبير) (٢٦٨/١٧). الخطيب البغدادي في الكفاية (٤٩).

٢ تذكرة الفاظ للذمبي (٨٣٠/٣).

٣ السير (٤/٥٠٧).

٤ فتح المغيث (١٤٧/٢).

* ئیمام شافیعی (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (له ته مه نی حه وت سالّیدا هه موو قورئانم له به رکردو (موطأ)ی ئیمام مالیکم له ده سالّیدا له به رکرد)

* وهکیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) دهیفه رموو: ئیبراهیم الحربی (رهحمه تی خوای لی بیّت) کوریّکی ههبوو یانزه سالان بوو قورئانی پی لهبه رکردبوو، فیقهیّکی زوّریشی فیّرکردبوو) آ

* ئیبراهیمی کوری سه عید الجوهری ده لین: مندالیّکم بینی له ته مه نی چوار سالان بوو هینایانه خزمه ت هه ندیّك له خه لیفه کانی عه باسی (که هه موو قورئانی له به رکرد بوو و راویق چوونی فیقهی هه بوو، ته نها ئه وه نه بیّت که برسی بیوایه ده گریا بی نان) آ

* (أبو محمد اللبان) ده لين: له تهمهني پينج ساليدا ههموو قورئانم لهبه ركرد. أ

چوارهم:

ئاستى گرنگى دانيان به قورئان خويندنى مندالله كانيان و لهبه ركردنى گهيشتبووه ئاستيك كه نهيان ده هيشت زانستى فهرمووده بخوينن تا قورئانيان بهجوانى پهوان نه كردايه، ئه مه ش له به رئه وهى هيچ شتيك له قورئان فيريوون خه ريكيان نه كات.

* (أبو العیناء) محمدی کوری قاسم ده لیّ: مندال بووم چووم بی خرمه تی عبدالله ی کوری داود الدُریبی، پیّی وتم: بیّچی هاتووی؟ وتم: بی فیّربوونی فهرمووده، تهویش وتی: له پیّشدا بری قورثان ته واو بکه، وتم: هه موویم له به رکردووه، ته ویش وتی: تاده ی له ویّوه بیلیّ: ﴿وَاتِلُ عَلَیهم نَبَا نوحِ﴾ منیش ده ستم پی کرد تا ته واوم کرد بیّی) .

١ طبقات الحفاظ (السيوطي) (١٥٤).

٢ رواه الخطيب في تأريخ بغداد (٣٧/٦).

۲ السير (۱۲/۱۰۰).

٤ ههمان سهرچاوهي پێشوو.

ه تهذيب الكمال (٢٤/٦٤).

* (حفص)ی کوپی (غیاث) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: چوومه خزمه ت نه عمه ش و پیّم وت: فه رمووده م پی بلّی، فه رمووی: قورئانت ته واو کردووه و له به ریشت کردووه ؟ ویم: نه ع، فه رمووی: برق جوان له به ری بکه و پاشان وه ره بی لام، ده لّی: پیشتم قورئانم خویّند و له به رم کرد به ته واوی، پاشان هایمه وه خزمه تی ته ویش قورئانی پی خویّندم و منیش برّم خویّند، نه وجا فه رمووده ی پی ویم) ا

مەسەلەيەك:

* مەيمونى (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەفەرمويىت: پرسىيارم كرد لە پىشەوا ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى ئى بىت): كامەيانت پى خىرشە: سەرەتا قورئان فىدرى كورەكەم بكەم يان فەرموودە؟ فەرمووى: نا، قورئانى فىربىكە لەسەرەتاى ژيانىدا منىش وتم: ھەمووى پى تەواو بكەم؟ فەرموى: بەلى مەگەر زۆر نارەحەت بىت لەسەرى، چونكە ئەگەر لە سەرەتاوە لەگەل قورئاندا رات ھىنا تا كىرتايى ژيانى لەگەلى دەروات دەورى دەكاتەوە)

پێنجهم:

سهلهفی صالح (رهحمه تی خوایان لی بینت) منداله کانیان وا پاهینابوو که به پهلهپهل قورئانه که یان بین خه تم نه ده کردن به لکو کهم کهم و پاش نه وهی نه وهیان له به رده کرد و کاریان پی ده کرد نایه تی تریان پی ده و تن ته نانه تا مام سای وا هه بووه له (ده) نایه تا زیاتری نه ده دا به قوتابی .

(ابو عبدالرحمن السلمی) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده گیری یه وه و ده لی: شه و هاوه لانه ی کوری هاوه لانه ی کوری عه ففان و عبدالله ی کوری

١ رواه الرامهرمزي (المحدث القاصل) (٨٦).

۲ (ابن مفلح) له (الاداب الشرعيه) (۳۳/۲). دهليّ: تا نهم ساته وهختهش لهسهر نهو ريّرووهى
 اجمد موسلمانان كار دهكهن.

مهسعودو ئوبهی کوپی که عب (خوایان لی پازی بیّت) قورئانیان له لای پیّفه مبه ری خوا (عُنِیْ بیّنه) خویندووه و (۱۰) ئایه تی پی و تنه وه و له و تینه ده په پین تا به وردی کرده وه یان پی ده کرد و ده یان وت: قورئانه که به جوانی فیربوین و کرده وه شمان به ههموویان کرد، پاشان أبو عبدالرحمن فه رمووی: له دوای ئیمه و ه به ره یه که دینند کایه وه ئه م قورئانه ده خوین دو ک چین ئاو ده خواته و ه به لام له گهرویان زیاتر نا پواته خواره و ه (ده ستی برد بی قورگی خوّی) (

* ههشیان بووه له (٥) ئایهت زیاتری نهوتۆتهوه: (یونس)ی کوپی (ابی رجاء) (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهلیّت: (ابو موسی الاشعری) (خوا لیّی رازی بیّت) له (٥) ئایهت زیاتری پیّ نهدهوتینو پیّنج پیّنج فیّری دهکردین. ٔ

(ابوالعالیه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (تعلموا القران خمس ایات، فانه أحفظ لکم) واته: پینج ئایه ت، پینج ئایه ت قورئان فیریبن، چونکه بی لهبه رکردن ئهوه باشتره).

* ههشیان بووه یهك ئایهتی فیری قوتابیه کانی کردووه له پۆژیکدا.

أبوبكر بن عياش (رەحمەتى خواى لى بينت) دەيفەرموو: عاصمى كوپى ابى النجود (رەحمەتى خواى لى بينت) پيلى وتم: ئايا وەك عوبەيدى كوپى نەزل قورئانت پىي بليم كە ھەموو رۆژيك يەك ئايەتى بى خويندى تەوە)

١ رواه عبدالرزاق (٦٠٢٧). وابن أبي شيبة (٩٩٧٨). وابن جرير في تفسيره (٨٢).

٢ جمال القران للسخاوي (٢/٤٤٦).

٣ ابن أبي شيبه (٩٩٨). أبو نعيم في الحلية (٢١٩/٢).

٤ غاية النهاية (ابن الجوزى) (٤٩٨/١).

تەيبى كورى اسماعيل دەلىّ: (قورئانم لەلاى حوسەين دەخويّند ھەموو رۆژى يەك
 ئايەتى فيردەكردمو لە ماوەى (١٥) سالدا پيى خەتم كردم)\

شەشەم:

ئەمەش لەبەرئەوە بوو كە بە ئاسانتر لەبەر بكرينت و جوانتر فينرى خويندنەوەكەى بېيت و بىر لە ماناكانى بكاتەوە پاشتر لە ژياندا بە كردەوە جى بەجينى بكات، مەبەست ئەوە نيە بە پەلەپەل و زور خيرا قورئان تەواوبكريت بەلام لينى تى نەگات لەبەرى نەكات وەك حالى زوريك لە قورئان خوينەكانى ئەمرى.

* (جندب)ی کوری (عبدالله) (خوای لی رازی بینت) ده لی: ئیمه کرمه لی مندالی تازه پیگهیشتو بووین به دهوری پیغه مبه ردا بووین و پیش ئه وهی قورئانمان فیربکات ئیمان وباوه ری ده چه سپاند تیماندا و پاشان قورئانی پی ده گوتینه وه و به و جوره ئیمانمان به قورئانه که زور زیادی ده کرد، به لام ئیوه ئه مربی فیرده بن پیش ئه وه ی ئیمان و باوه رو فیربن و تیبگه ن لیی).

* عبداللهی کوپی عمر (خوایان لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: ماوه یه کی زوّر تیّپه پی و هه موو یه کی له نیّمه بیروباوه پ فیّرده بووین له پیش قورنان خویّندن، سوره تیّك ده ها ته خواره وه بوّ محمد (عَلِیْ نیّمه شحه لالو حه رامو داوا کاری و به رگریکردنه کانی فیّر ده بووین و نیّمه به م شیّوه یه ی نیّوه و نیّستا سوره ته کانی قورنانمان وه رنه ده گرت، من لهم دواییانه دا که سانیّکم دیوه قورنان فیربووه پیش فیربوونی ئیمان و بیروباوه پو تا

۱ ههمان سهرچاوه (۱/۲٤٤).

۲ له فهرموودهي دوو خالي حهوتهمدا دهرهينراوه.

وای لیّهاتووه له سهرتاوه بی کوتایی قورنان دهزانیّت بیخویّنیّتهوه به لام حه لالو حهرامو فهرمانو بهرگریه کانی نازانیّت، که دهبیّت لهسهر نهوانه بوهستایه و به پهله پهرش و بلاوی نه کردایه ته وه). ا

ھەرتەم:

وشهی (المفصل) واته: سورهته دریدژهکان، ئایهت زوّدهکان، که سورهتهکانی کرتایی قورئان دهگهیهنیّت له (الحجرات)هوه دهست پیّ دهکات، ده لیّن وای ناونراوه لهبهر زوّری برگهکانی کوتایی ههمووو ئایهتیّك.

*

١ رواه ابن مندة في الايمان (٢٠٧)، والحاكم في المستدرك (٣٥/١) وصححها،

فهرموودهى پينجهم

مندالأنو زانست فيركردنيان

له (ابن عباس)هوه ده گيرنهوه (خوا ليني رازي بينت) فه رموويه تي: ان النبي (عَرَاهَهُ) دخل الخلاء، فوضعتُ له وَضوءاً، قال: مَن وضع هذا؟ فَأَخْبَر، فَقَال: ((اللَّهُمَّ فَقَهْهُ فِي الدِّين (وَعَلِّمْهُ التَّأْويلَ)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

(بخاری) پیوایه تی کردووه (۱٤۳) له باسی دانانی ناو له پال سه رئاودا، احمدیش (۲۲۲/۱) (۳۱٤/۱) (۳۱٤/۱) و (ابن حبان) (۷۰۰۰) زیادکرنه کهی کوتایی هی نهمانه ی دواییه نه نه بخاری.

ئەحكامو ئادابەكانى قەرموودەكە:

يەكەم:

فهرمووده که مانای نهوه دهبه خشیّت که پینه مبه ری خوا (عَلَیْ اَیْ اَلَیْ اَیْ اَلَا اَلَٰ اَلَٰ اَلَٰ اَلَٰ اَل فیرکردنی مندالآن و نهوه ش له پارانه وهی له خوای گهوره بن عبدالله که عیلمو زانستی پی ببه خشیّت.

دووهم:

دوعاکردنی مامزستاکان بز قوتابیه کانن ئه وه تا پیغه مبه ری خوا (عَلِیَهُ) چه ند جاریّك دوعای بز کردووه بز (ابن عباس) تا خوای گهوره عیلمو زانستی پی ببه خشیّت له وانه:

١- پێغهمبهر (عَلِيْكُ) دهفهرموێت ((اللهم فقهه في الدين وعلمه التأويل)).

٢- پيغهمبهر (سَيَالِيَّهُ)دهفهرمويّت: ((اللهم علمه الحكمة وتأويل الكتاب)). رواه ابن ماجه (١٦٦)

۳-(ابن عباس) (خوای لی رازی بیّت) دهفهرمویّت: (پیّغهمبهری خوا (عَلِیه شاردمی بهخیّیه و ماردروستی بی بهخیّیه و ماردروستی بی واته: خوایه ژیری و کاردروستی بی بهخشه).
 بهخشه).
 رواه البخاری (۳۷۰۹)

3- (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: (دعا لی رسول الله (عَلِیْ اَن یؤتینی الحکمة مرتین). واته: پیّغهمبهری خوا (عَلِیْ) دوعای بی کردم که حیکمهتم یی ببه خشریّت دوو جار.

ه- ههروه ها ده فه دمویّت: (دعا رسول الله (عَرَالِهُ) ان یزیدنی الله فهماً وعلماً) واته پینعه مبه ری خوا (عَرَالِهُ) له خوا پارایه وه بوّم که زانست و تیکه یشتنم پی ببه خشیّت.

سٽيهم:

پینه مبه ری خوا (عَلِی) زور سووربووه له سه ر په رهوه رده ردنی مندالان و یه کیک له و گرنگی پیدانانه فیرکردنی مندالانی نه نساره کان بی نووسین:

* (ابن عباس) (خوای لیّ رازی بیّت) ده فه رمویّت: هه ندیّك له دیله کانی جه نگی به در پاره و سامانیان نه بوو خوّیانی پیّ ده رباز بکه ن له دیلی، بوّیه پیّغه مبه ری خوا (عَیْنِیَهُ) بریاریدا ئازادیان بکنات نهگه ر منداله نه نصاریه کان فیّری نووسین بکه ن، ده لیّن جاریّکیان یه کیّك له و مندالانه به گریانه وه ده ها ته وه بوّ لای باوکی، باوکیشی پیّی وت: خیّره وا ده گریت؟ وتی: مامرّستاکه م لیّی دام، نه ویش وتی: پیسی گه پ ده یه ویّت توّله ی به در بکاته وه، وه لاهی هه رگیز ناتنیّرمه وه بیّ لای). آ

١ رواه الترمذي (٣٨٢٣).

۲ رواه الحاكم (۳/۹۳۶).

٣ رواه أحمد (٢٤٧/١) ، والحاكم (١٤٠/٢).

* موسلمانه کان له و ساته دا زور پیویستیان به پاره و چه ك بوو، که چی له پیناوی خویندن و فیربوون نووسیندا دهستیان له و پاره و چه که هه لگرت و نهمه ش دوو مانای هه یه:

۱ ئەوپەرى گرنگى دانە بە زانستو زانيارى.

۲ دروسته مامزستای کافر دهرس به موسلمان بلایت، که مادهم پهیوهندی به ئایینهوه نهبینی، وهك ئهوهی ئهمرن له پیشهسازی و نهندازیاری و پزیشکی و بورای کشتوکالی و جهنگدا. ۱ میران که داد کشتوکالی و جهنگدا. ۱ میران کشتوکالی و خواند کشتوکالی و خواند که داد کشتوکالی و خواند کشتوکالی کش

منیش ده لیم، نه که ر له فایروسی شه پو گوم پایی و کوفریان دلنیاببین و له ناو موسلمانانیشدا که سیک نه بیت به و نه رکه هه ستیت.

جوارهم:

سەلەفى صالحیش (خوایان لی پازی بیّت) زوّر سووربوون لەسەر گرنگی دان بە فیّرکردنی مندالان:

ئەعمەش (پەھمەتى خواى ئى بىت) فەرمووى: (بەلى هەر ئەمانەن لە دواپۆردا ئاينەكەي تى دەپارىزنن) أ

١ (اضواء البيان) (٣٥٧/٩).

٢ رواه الرامهرمزي في (المحدث الفاصل) (٦٥). والخطيب له (شرف اصحاب الحديث)دا لاپه ره
 (١٣٤).

* سهعیدی کوپی رهمههی (الاصبحی) (رهجمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: منو کوهه لیّك مندالی هاوپیّم پیش برکیّمان ده کرد له شهودا بی وانه کانی عبدالله ی کوپی موباره ك، دوای ئیّمه و خوّی کوهه لیّك له پیاوان ده گهیشتن، پیّیان وت: ئه و مندالانه پیش ئیّمه گهیشتوون؟! ئه ویش فه رمووی من دلّم به ئه وان خوّشتره تا به ئیّوه، ئیّوه جه ند سالی ترتان ماوه برین؟ به لام ئه وانه له وانه یه زوری تر برین، سه عید ده لیّ:

رِوْژانیّك هات جگه له من كهسى ئهو وانهیه نهمانو مردن) .

سبهيني گهوره و ريش سپي خه لکاني ترن.

ئیمهش کاتی ختی مندال بووین، کهچی پاشتر بووین به گهوره و پیش سپی خه لکانی تر) ا

* (ابن مفلح) (رهحمهتی خوای لی بینت) ده لی: (ئهمه راسته و گومانی تیدانیه که وهرگرتنی زانست له مندالایدا به هیزتره، پیویسته گرنگی بدریت به منداله خویندکارهکان به تاییه ت وریا و زیره کو میشکداره کان نه وانه یان که حه زیان له و هرگرتنی زانسته و ههرگیز نابیت له به رکهم تهمه نی یان هه ژاری یان لاوازی پشتگوی بخرین و گرنگی به بواری زانستیان نه دریت) .

١ الرامهرمزي (المحدث) لا (٦٧)، والخطيب في الجامع لا (٦٨٧).

٢ ابن سعد في الطبقات (١٩٣/٤) والبيهقي في السنن الكبرى (٦٣١).

٣ الاداب الشرعية (١/٢٢٥).

پێنجهم:

وهك حەزكردنو سووربوينان لەسەر فيركردنو پيكەياندنى منداللهكانيان پيشينهى صالحى ئوممەت بەشىدارى كۆرۈ وانهكانى فەرموودەيان كردوونو ھانيان داون فەرموودە بنوسنەود.

* (ابو عاصم) ده لیّ: کوره کهم لهگه ل خوّم برد بوّ لای (ابن جریج) که ته مه نی له خوار سیّ سالانه و هبوو، قورتان و فه رمووده ی بوّ باس ده کرد، بوّیه (ابو عاصم) ده لیّ: (زوّر ئاساییه قورئان و فه رمووده باس بکریّت بوّ مندالیّکی له و ته مه نه) .

* (احمدی کوری عبدالوهاب الحوطی) ده لیّ: باوکم لهگه ل خوّیدا بردمی بوّ لای (أبی المغیره) —عبدالقدوسی کوری حجاج الخولانی الحمصی—و پیشر باوکمو براکهم لهلای ئهو فهرموودهیان ده خویندو کاتیّك چاوی پیم کهوت به باوکمی وت: نهمه کیّ یه؟ باوکم وتی: کوری خوّمه، ئهویش فهرمووی: ئهی بوّچی هیّناوته؟ وتی: بو ئهوهی گویّت لیّ بگریّت! وتی: جا بو تیّدهگات؟!

جا له و کاته دا له مزگه وت بووین باوکم پنی وتم: هه سته دوو پکات نوین بکه و به دهنگی به رز هه موو زیکره کانی بخوینه، منیش وامکرد، (ابو مغیره) وتی: زوّر باشه!

١ رواه الخطيب في الكفاية لا ١٥٥.

ئەبو موغیر فەرمووى: ئیتر لەم رۆژە بەدوا پیویستت بە باوكو براكەت نیەو بلّی شەبو موغیره بیزی گیرامهوه، وەرە دانیشه باسی ئەم فەرموودەیەم بیز بکه که گیراتەوە ھەی (بارك الله فیك)

* احمدی کوری حهنبهل (رهحمهتی خوای لی بیّت) باسی (ابن عُیینه)ی دهکردو دهیفهرموو: مندالبوو باوکی لهگهل خوّی دهیبرد بن مهککه و به شداری وانهکانی عهمری کوری دینارو ابن ابی نوجه یحی دهکرد له فیقهدا، دهیخستنه ناو ههر یوّله قوتابیهکه وه

له ههموویان زیرهك تر دهبوو) ٔ

* حهسهنی کوری عهلی کوری بندار (الزنجانی) ده لی: (احمدی کوری صالح) پینی رازی نه ده بور که قوتابی (لوس) یان (کرسه) به شداری وانه کانی بکات نه مه ش له به ر خویاریزی و له به رقسه ی خه لکی.

ئەبو داود بەشدارى وانەكانى دەكردو گوينى لى دەگرت، بەلام كوپينكى كۆسەى مەبوو (لوسو جوان بوو) پينى خۆش بوو لەگەل خۆيدا بيهينىي و بەشدارى وانەكان بكات بەلام دەيزانى كە احمدى كورى صالح پينى ناخۆشە و رازى نابيت، بۆيە ھەستا بە مووى رەش كەميك ريشى بى كورەكەى كرد تا مامۆستا وابزانىي ريشدارە و گەورەيە، ماوەيەك فەرموودەى پىي وتەوە تا رۆژيك ئاگادارى دەكەن، ئەويش بە (أبو داود) دەلى: ئايا وينەى من دەبيت شتى واى لەگەلدا بكريت؟

ئەبوداودىش داواى لىپبوردنى كردو پىنى وت: لىم مەگرە لەسەر ئەم كارەى كردوومە، بەلكو ئادەى لەگەل ھەموو راوى فىقهزانەكاندا كۆى بكەرەوە تاقى كەرەوەو ئەگەر بەسەر ھەمووياندا سەرنەكەوت، مافى خۆتە لە گوئ گرتن بى فەرموودە دەرى بكەو بى بەشى بكە لە وانەكانت.

١ رواه البيهقي في شعب الايمان (٨٣٠٦).

٢ رواه الخطيب في الكفاية (١٤٠).

مامرّستا أحمدیش ههموی قوتابیه زیره کی پیشکه و تووه کانی خوی کوکرده و ه و به به به به مامرّستا أحمدیش ههموی تو ا به رامبه ری نه و منداله داینان، منداله که دهستی کرد به پرسیارکردن لیّیان، سه رکه و ت به سه رههموویاندا له زیره کی و تیگه پشتندا..

ماموّستا أحمد دوای ئه و کیّبرکیّیه شهر نهیهیّشت به شداری وانه کان بکات، به لام کوره کهی (أبو داود) زوّر شانازی به و رووداوه و دهکرد که له سه ردهمی مندالیّدا لیّی رووی داوه).

رووی داوه).

(موری داوه)

(موری داوه
(موری داوه)

(موری داوه
(موری
(مو

* عبداللهی کوپی سلیمان بن ابی داود السجستانی دولی باوکم له سجستانه و گه پانمی به ناو هه موو شاره گه وره کانی و لاتی یه کگرتووی ئیسلامداو بردمیه خزمه ت زقربه ی زانا گه وره کانی ئیسلام، له خوراسان و جبال ئه سفه هان و فارس و به سره و به غداد و مه دینه و مه ککه و شام و مصر و جه زیره و سه رسنوره کان، له ئاکامدا له به غداد گیرسایه و ه و له وی ژیاین).

* عبداللهی کوپی أحمدی کوپی حهنبهل (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: کاتیّك یه عبداللهی کوپی تهکسمین وانهی له لای (ابن المبارك) خویّند، له خوشیاندا باوکی خه لیّی کوپی تهکسمی باشی بو دروست کردن و پاشان پیّی وتن: تیّوه به شایه تا بن کوپه که مندالی وانهی له لای (ابن المبارك) خویّند)

شەشەم:

پیشینهی صالّحی ئهم ئوممهته ئهوهنده سووربون لهسهر فیّرکردنی مندالّهکانیان، وهسیهتیان بق کردوون بق دوای مردنیان:

* شەرحەبىلى كورى سەعد دەلىن: حەسەنى كورى عەلى (خواى لى رازى بىنت) براكانىو برازاكانى كىزكردەوەو پىنى وتىن: ئىەى كورە شىيرىنەكانم، ئىەى بىرازا

۱ رواه ابن عساكر في تأريخه (۸۱/۲۹).

۲ الخطيب البغدادي له (تاريخه که يدا لا (۲۹٤/۹).

٣ العلل ومعرفة الرجال (١٦٣٣).

خۆشەويستەكانم! بەلى ئىرە ئەمىق مىدالانى ناو ھۆزەكەن، بەلام نزىكە مارەيەكى تىر بېنە گەورەو رىش سېى خەلكانى تر، بۆيە شت زۆر فىدىن بخوينن، ھەر كەسىنكتان نەيتوانى فەرموودەكان لەبەربكات، دەى با بىنووسىتەوەو لە مالەكەيدا ھەلى بگرىت)

* یوسفی کوری ماجه شون (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: منو برایه کمو نامیزایه کم چووینه خزمه ت (ابن شهاب)و ده رباره ی هه ندیک فه رمووده پرسیارمان لی ده کرد نه ویش پیّی وتین: خوّتان به که م نه زانن، بلّین مندال و که م ته مه نین، عمری کوری خطاب (خوای لی پازی بیّت) نه گه ر مه سه له یه کی قورسی بهاتایه لا خیّرا گه نجه کانی کوده کرده وه و پاویّدی پی ده کردن و سوودی له ژیریه تیژیه که یان وه رده گرت)

* زەنجى كورى خالد دەلىّ: كۆمەلىّ گەنج بووين چووينه خزمەت پيشەوا (الزهـرى) (رەحمەتى خواى لىّ بيّت) پيّى وتـين: (اطلبـوا العلـم، فـان اردتم الـدنيا نلـتم وان اردتم الخرة نلتم) "

واته : هەولاّى دەسخستنى زانستو زانيارى بدەن، چونكە ئەگەر دنياتـان بـوى لـەو رنگەيەوە دەستان دەكەويتو ئەگەر قيامەتىشتان بويت ھەر لـەو رنگەيـەوە دەسـتتان دەكەويت.

ھەرتەم:

دهبیّت ماموّستا گرنگی به و زانستانه بدات که مندال سوودی لی دهبینی و به کرده وه جی به جین به جین به به به و زانستانه بدات که مندال سوودی لی دهبینی و به کرده و جی به جین به به رزه کان و شتی تریش که پیویستیان پیهتی و له ناستی ژیرییاندا بیّت.

١ رواه الخطيب له (تقليد العلم) لا (٩١)، وابن عساكر في تأريخه (٢٥٩/١٣).

٢ رواه ابن أبي خيثمة في تأريخه (٢٣٢)، وأبو نعيم في الطلية (٣٦٤/٣).

٣ رواه الدينوري في (المجالسة) (٤٧٠).

با وا پهرهوهده بکرینت لهسه ربه لگهی قورشان و فهرمووده و بهدوور بخرینت له پاویزچوونی بی به لگه و لاوازیان در به دهقه کان.

* وهكیع (رهحمه تی خوای لی بینت) فهرموویه تی: (یا فتیان، تفقه وا قبل الحدیث، فإنكم ان تفقه وا فقه الحدیث لم یقهركم اهل الرأي) واته: ئهی لاوه كان، له حه دیث تی بگه ن پیش ئه وهی حه دیس بخوینن و له به ری بكه ن، ئهگه ر تیگه یشتن له قورئان و فهرمووده هیچ تاقمی بی چوونداران و عهقل به كارهینه ران ناتوانن بتانبه زینن).

* احمدی کوپ جیان القطیعی ده لیّ: چوومه خزمه ت اَحمدی کوپی حه نبه لاره حمه تی خوای لیّ بیّت) پینم وت: تایا به ناوی (النوره)ده تنویز دهگیریّت؟ وتی: پیم خوش نیه، وتم: نهی به ناوی پاقله؟ فهرمووی: پینم خوش نیه، ده لیّ: پاشان ویستم هه ستم له لای و بروّم له دواوه جله کانی گرتم و فه رمووی: نهگه ر بچیته مزگه زت چی ده لیّیت؟ بی ده نگ بووم! فه رمووی: نهی نهگه ر له مزگه وت چوویته ده رهوه چی ده لیّیت؟ هه ربی ده نگ بووم، نه ویش فه رمووی: ده جاری تو بروّ نهم شتانه فیربه». "

* ئەحمدى كوپى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىنت) ھەر كاتىنىك پرسىيارىنى لى بكردايە لە لاى ئەو كەسانەى كە تاقمى عەقل بەكارھىنەر دروسىتىان كردبوون، توپە دەبوو دەيفەرموو: بى قەزا بىت زانستىك وەربگرە سودى لى وەربگرىت، دەخىلىت بەلەو شتانە بەدووربە كە داھىنداون، شتىك وەربگرە فەرموودەى لەسەربىت) ئ

* (ابن وهب) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: مالیك وتی: پیاویک پرسیاری كرد له پیاویکی به هه شتی ده رباره ی هه ولدانی ده ستخستنی زانست و زانیاری، له وه لامدا پینی

١ رواه السلفي في (الطوريات) (٦١٠) والحاكم في معرفة علوم الحديث (٦٦).

۲ ئاوی (النوره) له زمانی عهرهبیدا بهو ئاوه ده لّیّن لهگهل کلسو شتی تردا گیراوهتهوهو بق لابردنی مووی شهرمگه بهکاردههیّنرا، رهنگی ئاوهکه وهك (دق) وایه (وهرگیّن).

٣ الاداب الشرعية (٢٩/٢–٧٠)

٤ الاداب الشرعية (٦٩/٢).

وت: هەولدانى دەستخستنى زانست شىتىكى باشە، بەلام لەرە باشىتر ئەرەپيە كە وردبەرەوە بزانە چى پىويستە لە بەيانى تا ئىوارە دەكەپتەرەو لە ئىرارەوە تا بەيانى دەكەپتەرە كە بيانزانىت بىيانلىنىت، دەسىتيان پىسوە بىگىرەو ھەرگىز وازىيان لى نەھىنىت)\

قوّناغ بهندی له کرداری فیرکردنی مندالدا شتیکی زوّر پیّویسته و نابیّت نایهت و فهرموودهی زوّر بخات به سهریدا که بوّی لهبه رنه کریّت:

* حهسهنى بهسرى وقهتاده و نافع وتويانه: (الحفظ في الصغر كالنقش على الحجر) أواته: لهبه ركردن لهكاتي منداليدا وهك نووسين و هه لكؤلين وايه لهسه ربه رد.

*زوهه رى (ره حمه تى خواى لى بيت) ده فه رمويّت: (من طلب العلم جملةً فات ه جملةً، وانما يدرك العلم حديث أو حديثان)

واته: ههر كهسى بيهويت ههمول عيلم له يهك كاتدا فيرببينت، ئهوه به يهك كاتيش لهدهستى دهچينت، به لكل عيلم وهرگرتن به فهرمووده فهرموده و دوو فهرمووده دوو فهرمووده يه.

* شوعبه (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: سهردانی قه تاده م ده کردو داوام ده کرد دو فه رمووده م پی بدات و نهویش بین باس ده کردم و پاشان ده یفه رموو: زیاترت بی باس بکه م؟ منیش ده م وت: نه خیر، تا نه م دووانه له به رده که م تییان ده گه م) نام دووانه له به رده که م تییان ده گه م) نام دووانه له به رده که م تییان ده گه م) نام دووانه له به رده که م تی دووانه که م تی دووانه که دووان

* ئیمام شافیعی (رهجمه تی خوای لی بینت) ناموزگاری ماموستای منداله کانی خهلیفه ی دهکردو پیی دهوتن: له زانستیکه وه مهیان گوزه رهوه بو زانستیکی ترتا

١ رواه البيهقي في المدخل (٣٢٨).

۲ يېشتر سەرچارەكەي درارە،

٣ رواه الخطيب في الجامع (٤٥٢).

٤ رواه الخطيب في الجامع (٤٥١).

به ته واوی لنی تنبگه ن و فنری ببن، چونکه قه ره بالفکردنی زانست له منشکی قوتابیدا سه ری لی تنک ده دات) ا

مەشتەم:

پێویسته لهسهر باوكو دایكو مامۆستایان كه له پێناوی هاندانی ڕۆڵهو قوتابیانیاندا بۆ دەستخستنی زانست دیاریو خهلاتیان یی ببهخشریت.

زۆر دايكو باوك هـهبوون لـه رێگـهى هانـدانو خهلاتكردنـهوه رۆلـهكانيان گهياندۆتـه ئهوپهرى بهرزى وبلندى.

* ئيبراهيمي كورى ئەدهەم (رەحمەتى خواى لى بينت) دەلى: (باوكم پينى وتم: كورى خىزم فسەرموودە لەبەربكه، چونكه هسەر فەرمودەيسەك لەبەربكسەيت لەلايسەن منسەوه درهەميكت پى خەلات دەكەم، لەبەر ئەو خەلاتە ھەموو فەرموودە فيربووم.)

* محمدی کوپی قاسمی کوپی خهلاد ده لین: (نه وقه س) مروّفیکی کورته بالای ناشیرین و ناحه زبوو، دایکی پینی وت: کوپی شیرینم، توّ به جوّریک دروستکراویت بوّ ناو خه لکی ناشیّیت، هه ول بده نیسلامه تیت به هیّز بکه یت و زانست ده ست بخه یت چونکه به و هوّیه وه خه لکی سه یری کورتی و ناشیرینیت ناکه ن! نه وقه س ده لین: نه و قسه یه یه دایکم زوّر به سود بو و بوّم و وای لیّکردم به رده وام فیقه و فه رمووده بخویّنم و دواجار بووم به قازی)

* مالیکی کوری نهنهس (رهحمه تی خوای لی بیّت): ده نه رمویّت: مندال بووم به دایکم وت: ده پوّم ده خویّنم؟ دایکیشم پیّی وتم: ده ی وه ره با جلو به رگی زانایانت لهبه ربکه م نه وجا بیق دهست بکه به خویّندن، بردمی جلو به رگی پان و پـوّری زانایانی

١ رواه ابو نعيم في (الحلية) (١٤٧/٩)، و(ابن ابي دنيا) في العيال (٣٤١).

٢ رواه الخطيب في شرف أصحاب الحديث (١٤٠).

٣ رواه الدينوري في (المجالسة) (٢١٢٦) والخطيب في (الفقه والمتفقه) (٣٢،٣١/١).

کرده بهرمو کلاوی کرده سهرمو پاشان عهمامه ی لی به ست بوم وقی: نا نیستا برق بهدوای زانست و زانیاریدا. ا

* وهکیعی کوری جیراح (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: دایکی سوفیانی سهوری به سوفیانی و ت بیر بخوینه و زانست به ده ست بهینه و خهمت نه بیّت من به ته شیبه که مهسروفت ده کیشم، نهگهر (۳۰،۲۰) فهرمووده ت نووسیه و ه سهیری ده روونی خوّت بکه بزانه به ره و خیرو چاکی ده تبات، نهگهر زانیت نه یبردووی به ره و صالحبوون ده ی ثیتر خوّت ماندوو مه که به درووه)

نزيهم:

ئهگەر باوكو دايك يان مامۆستا بۆى دەركەوت قوتابيەكەيان خاوەنى زيرەكى تۆگەيشتنو دەرككردنە بەلام تاقەتى خوينىدنى نيه! بۆيان ھەيە زۆرى لى بكەن تا لەسەر خويندن بەردەوام بيت.

* عهکریمه ده لیّ: عبداللهی کوری عباس (خوای لیّ پازی بیّت) لهکاتی فیّرکردنی قورئان و فهرمووده دا ههردوو قاچی دهبهستمه وه "- تا پانهکه مو واز نه هیّنم! .

* سوفیانی سهوری (رهحمه تی خوای لی بینت) ده نینت: بن مروّق هه به روّر له منداله که ی بکات بن به رده وامی له سهر خویندن و ته واوکردنی قورئان و فه رمووده چونکه نه و به رپرسه لینی له قیامه تدا) أ.

١ رواه الرامهرمزي في (المحدث الفاصل) (٨٠).

٢ رواه الجرجاني في (تأريخ جرجان) ٤٩٢٧، تأريخ الاسلام (٢٢٥/١٠).

۳ پیشتر سهرچاوهکهی دراوه

٤ رواه الخطيب في (شرف أصحاب الحديث) (٢٩٧).

دەيەم:

دەبىنت گرنگى بە رەوشىت ھەلسوكەوتى خوينىدكار بىدرىن چونكە ئەوھ جوانى زانستو رازاندنەوھيەتى.

* حەمدانى ئەسبەھانى دەڭى: من لە خزمەت زانىاى گەورە (شەرىك)دا بووم (رەحمەتى خواى ئى بىت) ھەندىك لە كورەكانى خەلىفە مەھدى ھاتى بى لاى پرسىيارى ئى دەكرد دەربارەى فەرموودەو لەو كاتەدا بە پىرە پائى دابوويەوە بە دىوارەكەوە – بۆيە شەرىك وەلامسى نەدايەوەو لاى كىرد بە لايەكى تىردا و ئەويش دووبارە پرسيارەكەى ئى كردەوە —ئەمىش ھەر لاى ئى نەكردەوە، ئەويش خىزى پى نەگىرا وتى: دەلىيى سوكايەتى بە كورانى خەلىغە دەكەيت؟!

شەریکیش فەرمووی نەخیر: بەلام زانستو زانیاری زوّر لەوه گەورەترو جوانتره که خەلگى لەناو خوّیاندا بیّ ریّزی بکەنو بیفەوتیّنن، دەلیّ: کوری خەلیفه ئهو قسهیهی بیست خیّرا دانیشت لەسەر ئەژنق له خزمهت ماموّستا شهریکداو پرسیارهکهی لی کردهوه؟

شەرىكىش فەرمووى: ئا بەم شۆوەيە داواى زانستو زانيارى دەكرێت. ْ

مالیکی کوپی ئەنەس (رەحمەتی خوای لی بینت) به کۆمەلیّك له لاوانی قوپویشی
 فەرموو: (یا ابن اخی الادب قبل أن تتعلم العلم)^۲

واته: (ئەى برازاكەم ئەدەبو پەوشتى بەرز فۆربىە پى<u>ۆش</u> ئىەوەى زانسىتو زانيارى فۆربېيت).

١ رواه ابن الحجد في (مسنده) (٢٥٣٨). والخطيب في (٣٤٦).

٢ رواه أبو نعيم في (الحلية) (٦/٣٣٠).

* ئیبراهیمی کوری حهبیبی کوری شههید ده لی: باوکم پینی وتم: کوری شیرینم بیزره خزمهت زانایان و فیقهزانان، زانستیان ای وهریگره و له هه لس و که وت و په وشتیان که لك وهریگره و کاری پی بکه، من ئه مهم پی خوشتره له زور له به رکردنی فه رمووده)."

* سوفیانی سهوری و محمدی کوری نهزری حارسی (رهحمه تی خوایان لی بینت) فهرموویانه: (ان أول العلم الصمت، ثم الاستماع له، ثم العمل به، ثم النشر)

واته: سهره تای زانست بی دهنگیه، پاشان گوینگرتن بنی، پاشان کردهوه کردنه پنی، پاشان گهیاندن و بلاوکردنه وهی.

يانزدههم:

لهم فهرموودهیه ئهوهمان دهست دهکهویت که دهبیت بچوك خزمهتی کهوره بكات.

ىوانزەھەم:

لهم فهرموودهیهوه ئهوهمان دهست دهکهویت که دوعاو نزا بکهین بق مندالهکانمان تا تاکیکی به سودو چاکه خواز دهرچن..

سياردهههم:

له وتهکهی (ابن عباس)دا (خوای لی رازی بیّت) که ده لیّ: پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهُ) گوشاردمی به سنگیهوهو پیّی فهرمووم: ((خوایه حیکمهتو ژیربیّژی فیّربکه)) به لگهیه لهسهر نُهوهی دروسته له بابی سوّزو به زهیهوه مندال ٔ بگوشریّت به سنگهوه،

١ رواه الخطيب في (الجامع) (١١).

٢ رواه أبو نعيم في (الحلية) (٣٦٢/٦) (٢١٦/٨).

چواردهمهم:

له سوننهتی پیفه مبهر (عَلِی)و کاری هاوه لاندا نهوه مان بی دهرده کهویت که نافره تانیش وه ک پیاوان مافی نهوه یان هه یه فیری پهروه رده و زانست بکرین:

واته: ((ئهم ژنه فیدری دوعای نهخوشی (میروله) ناکهیت ههروهك چون فیدری نووسینت کردووه)و نهخوشی میروله لهوهوه هاتووه که نازارهکهی دهایی میروله گازت لی دهگریتو ناو و کیمه له ههردوولای مروقهوه دهردهچیت.

* عائیشهی کچی طلحة ده لیّ: من له خزمه تی عائیشه دا بووم (خوای لیّ رازی بیّت) و زانایان له هه موو لایه که وه ده هاتنه خزمه تی و له به رئه وهی من زوّر نزیك بووم لیّیه وه ئه و زانایانه ده هاتنه لای من و گه نجه کانیش ریّزی منیان زوّر ده گرت و نامه و پرسیار و مه سه لهی شهرعیان بوّ ده نووسیم و له گه لیسیدا دیاریان ده نارد، منیش به عائیشه م ده ووت: پوری گیان، نه مه نووسینی فلان که سه و دیاریه کیشی له گه لدایه، نه وه یش ده یفه رموو: کچی شیرینم، وه لامی هه موو نامه کان بده ره وه و له سه ر دیاریه کانیشیان بده ره وه و نه گه ر هیچت پی نه بوو، من ناگادارکه با شتیّکت پی بده م بویان، ده لیّن شتیشی پیّده دام. ا

* * *

ا رواه أحمد (٣٧٢/٦) وأبوداود (٣٨٨٧) وهو حديث صحيح.
 ٢ رواه البخاري في (الادب العفرد) (١١١٨).

فهرموودهى شهشهم

دمربارمی میزی مندال

عن أم قيس بنت محصن (رضي الله عنها): انها أتت بابن لها صغير، لَم ياكل الطعام الى رسول الله (عَلَيْكُ) في حجره، فبال على ثوبه، فدعاه بماء، فنضحه ولم يفسله).

دەرھێنانى فەرموودەكە :

ئیمام بخاری گیّراویه تیه وه له (کتاب الطهارة) (باسی میزی مندال)داو مسلم (۹۹)و (النسائی) (۳۰۲) له باسی (میزی مندال که نه که و توته خواردن)و (أبوداود) له (۳۷۶) له باسی میزی مندال به ری جلو به رگ بکه ویّت، (ابن ماجة) (۹۲۵)و (ابن خزیمة) (۲۸۵).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەو قەرموودە ومردەگىرىت:

يەكەم:

فەرموردەكە ئەرە دەگەيەنئىت كە مىزى مندال ئەگەر بەر جلو بەرگى كەسئىك كەرت ئەگەر كورپور ئارى لى دەپرژىنرىت

دووهم:

له سوننهتی پیغهمبهردا (عَلَیْهُ) هاتووه که جیاوازی ههیه لهنیوان میزی مندالی کورو مندالی کورو مندالی کورو مندالی

* (ابی السمح) (خوا لیّی پازی بیّت) ده لّی: من خزمه تکاریی پیّغه مبه ری خوام ده کرد (حه سه ن یان حسین)یان (خوا لیّیان پازی بیّت) هیّنا بوّلای پیّغه مبه رو گرتی به باوه شو نه ویش میزی کرد به خوّیداو منیش ویستم به ناو جیّگاکه ی بشوّم فه رمووی: ((یفسل من بول الجاریه ویرش من بول الغلام)) .

۱ رواه أبوداواد (۳۷٦) وابن ماجة (۵۲۱) وابن خزيمة (۲۸۳) و بخاری دهليّ: فهرموودهيه کی حهسهنه.

واته: جلو به رگ ئهگهر کچی شیره خزره میزی پیدابکات ده شوریت، به لام ئهگهر کور میزی پیداکرد ته نها ئاوی لی ده پژینریت.

سێيەم:

له سوننه تدا هاتووه که نه شوّردنی جلو به رگ کاتیّك کور میزی پیّدا بکات به دوو مهرجه:

- ۱- دەبيت منداله كه كوربيت.
- ۲- دەبنت نەكەرتبنتە خواردنو تەنها شىرەخۆرە بنت.
- * عهلی کوری ئهبوطالب (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: میـزی کچ بهری جـلو بـهرگ کـهوت دهشـوریّت بـهالام میـزی کـور ئهگـهر نهکـهوتبووه خـواردن ئـاوی لیّ دهپژینریّت. ا
- * قەتادەيش دەلىّىت: ئەمـە ئەگـەر نەكەوتبوونـە خـواردن بـەلام ئەگـەر كەوتبوونـە خواردن دەبىّىت لە ھەردووكىان بشىررىّىت. '
- * ئیسماق کوری راههوی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: به رده وام سوننه تی پیّغه مبه ری خوا (عَرَالِیَّ) وابووه که میزی کور ناوی لی پیژاوه و میزی کچ شوراوه نهمه نهگه ر نه که و تبنه خواردن.

پاشان ده لی: ههموو زانایانی هاوه لانو دوای ئهوانیش لهسه ر نهمه کوکن، له پیغهمبه ر رسیسی ای هاوه لان و شوین که وتوانی دوای نه وانیش له کهس نهبیستراوه که به یه چاو یان به یه کوچوان کردبیت. آ

۱ رواه ابوداود (۳۷۷)، اسناد صحیح،

۲ ابوداود (۲۷۸)، والترمذي (۲۱۰)، وابن خزيمة (۲۸٤).

٣ تحفة المودود باحكام المولود (ابن القيم) (٣٦٠).

جوارهم:

دهربارهی ههندیک له هزیه کانی جیاوازی کردن لهنیوان میزی کورو کچدا:

* (ابو یمان المصری) ده لی: ده رباره ی نهم فه رمووده یه که پیغه مبه ر (علیله) ده فه رموید یه نیمام شافعی ده فه رموید: ((یرش من بول الغلام ویفسل من بول الجاریه)) پرسیارم له نیمام شافعی کرد وتم ختی هه ردوو میزه که یه ك شتن؟

له وه لامدا فه رمووی: چونکه میزی کوپ له ناوو خاك دروستبووه، به لام میزی کچ له خوین و گوشت دروست بووه و پاشان پینی وبم: تیگهیشتی، وه رت گرت؟ وبم نه ، وتی: کاتیک خوای گه وره ناده می دروست کرد، له خولاو ثاو دروستی کرد به لام دوایی حه وای له په راسویه کی کورتی ناده م دروستی کرد، میزی کوپ له و خولاو ثاوه و میزی کچ له خوین و گوشت، پاشان وتی پیم: خو نیستا تیگهیشتی؟ وبم به لین، وتی: خوا سود به خشی بکات بوت)

* هۆپىكى تىرىش لەبەرئەوەپىك كىك كىوپ مىزەكىكى بىلەولادا ھەڭدەداتو زۆر ئارەخەتە شۆردنى، بەلام كچ مىزەكەى دەكاتە يەك جېگاو شۆردنى ئاسىتەمو قورس نيه.

* میزی کچ بۆنی ناخۆشتره له میزی کوپ چونکه گهرمای کوپ به هیزنتره و کاریگهری زوره له سهر که مکردنه وه ی بونه که ی و سوك کردنی.

ئهگەر ئەم جىاوازىانە جىڭگىر بىن ئەوە شىتىكى بىاشو سروشىتىه، ئەگەرنا دەبىيىت پىشت بەوە ببەستىن سوننەتى پىغەمبەرە (ئىرىلىنىڭ)و ئەو واي كردووه. '

١ رواه ابن ماجة في (السنن) (٥٢٥).

٢ ذكر الفرق (٣٠٢) تحفة المودود ٣٦٠٠.

پێنجهم:

چۆنيەتى پاككردنەوەى جلوبەرگ كاتنك كوپ ميزى پندا دەكات:

* (البغوی) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: هه ر به وه نده ده بیّت که شاو لی پژانه که به جوّریّك بیّت به ده ست بیپژینیّت پرژی ناوه که بگاته هه مو جیّگا ته په کان و نیت به ده سوینی ناویّت) ا

شەشەم:

دەبنىت ئەندازەي ئەو ئاوەي لنى دەپزىنىن چەندبىت؟

* عبداللهی کوپی عباس (خوایان لی پازی بیّت) ده رباره ی میزی کوپ ده فه رمویّت: به نه ندازه ی میزه که ناوی لی ده پژینریّت، پیغه مبه ری خوا (میّالیّه) به و چه شنه ی کرد کاتی: حوسه ینی کوپی عه لی میزی کرد به باوه شیدا. آ

ھەرتەم:

- * میزی کور وهك میزی کچ پیسه و نویزی نیه، ئیتر با شیرهخوره بن یان نان خور.
- * حەسەنى بەسىرى (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەفەرمويّت: ميز هـەمووى وەك يـەك
 ان."
- * (البغوی)یش ده لیّت: میزی ئه و کوره ی که شیره خوره یه و نه که وتوته خواردن ههروه که میزیکی تر پیسه، به س ئه وه یه به ناو لیّپژان خاویّن ده بیّته وه. أ

۱ (شرح السنة) (۸۰/۲).

٢ رواه عبدالرزاق (١٤٩).

٣ رواه ابوداود في سنته (٣٧٦).

٤ شرح السنة (٢/٨٥).

ھەشتەم:

کهی ئه و منداله به نان و چیشتخور دادهنریت و ئیتر جی میزهکهی دهشوریت وهك جی میزی که؟

* احمدی کوپی حهنبهل (رهحمه تی خوای لی بیّت) مندال کاتی خواردنی خواردو خوّی داوای دهکردو حهنی لی دهکردو ههلیهی بو دهکرد، نه که ههر خواردنی خوارد چونکه مندال واده بی هه د له دایک ده بیّت که و چکی هه نگوینی ده که ن به دهمدا، پینه مبه ری خوا (عربی به به نجه خورمای کردووه به دهمی کوّر په دا، به لام کاتیک ده بیّت که خواردن بخوات و داوایشی بکات. ا

* (ابن قدامه)یش (رهحمه تی خوای لی بیّت): هیچ کاتیّك ئاودان یان خواردن پیّدان نابیّته هزی ئه وه ی ده بی جیگا ته په که بشوری، ئه و خواردنه به نان خواردن داده نریّت که منداله که حه زی لی بکات و هه لپه ی بی بکات و نه وه پیّویسته بشوریّت (خوایش باشتری لی ده زانیّت).

نۆيەم:

دوو شتی گرنگ دهربارهی میزی مندال:

١- پاككردنه وه شۆرىنى جێگاى لهنوێژچوو دەستنوێژ ناشكێنێ بههيچ جۆرێك.

۲- که سینك ده سیتی به ری دوو عه وره ته که ی مندال بکه وینت نایا ده سیتنویژه که ی ده مینینت یان ده شکینت؟:

* زانایان جیاوازیان ههیه تیایدا زوربهیان ده لین به لی ده ستنویژه که ده شکیت له وانه عطا، شافیعی، ابوثور، أحمد، اسحاق (ره حمه تی خوا له هه موویان بین).

١ المغنى (٤٩٧)

٢ المغنى ههمان سهرچاوهو لاپهره.

* به لام کرمه لیّکی تریش که که مترن له کرمه لی یه که مده لیّن ده ستنویر ناشکینیت وه ک زوهه ری و نه وزاعی و مالیک (ره حمه تی خوایان لی بیّت) که به لگه ی به هیّزیان پی نیه، به لام کومه لی یه که م ده لیّن ده ست به رکه و تنی عه وره ت به بی جل یان ده ستکیش ده ستنوی ی ناهی لیّن ته به نامه ده فه رموده یه کی پیّغه مبه ره (عَلَیْ که ده فه رمویت: (من مس فرجه فلیتوضاً)) واته: نه وه ی ده ستی دا له عه وره تی ختری با ده ستنوی ی بگریته و ه.

دەيەم:

ئهم فهرمووده یه شهوه ی لی وه رده گرین که دروسته و شتیکی سوننه ته مندال بخه ینه باوه شمان. ته نانه ت بخاری (ره حمه تی خوای لی بیّت) له (صحیح)ه که یدا باسیّکی تاییه ت کردووه به (مندال به باوه شه وه گرتن و له گرش گرتنی).

مەسەلەيەكى تايبەت بەم فەرموودەيە:

ئەوەى پېشوو تايبەتە بە مندالى كورەوە، بەلام ئەى بۆ كچيش ھەر وايه ؟:

* (ئەبو حازم) لە سەھلى كورى ساعى يەوە (خواى لى رازى بينت) دەگيريتەوە كە جاريكيان كچينكى بچكۆلەيان رازانبوويەوە و هينايان بى لاى ئەويش داواى كىد بىقى بينىن سەيرينكى كىردو گرتى بە باوەشى دەسىتى ھينا بەسەريداو نىزاى خيىرو بەرەكەتى بى كرد. أ

* به لام ئیمام احمد (رهحمه تی خوای لی بیّت) له یه ک حاله تدا پیّی باش نیه (ئه ویش ئه گهر به شههوه ته وه بیخاته باوه شیه وه) و نه گهر له نه و مهسه له ی تیدا نه بیّت شتیکی باشه و هیچی تیدانیه."

١ رواه مالك في الموطأ (٤٢/١).

٢ رواه ابن أبي شيبة (٤١٠/٤) واسناده حسن.

٣ المغنى (٥٠١/٩-٥٠٠).

فهرمووددي حموتهم

خەتەنەكردنى مندالان

عن ابي هريرة (عُلَيُّهُ) قال: قال النبي (عَلَيْهُ) ((الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ، وَالاِسْتِحْدَادُ، وَنَتْفُ الإِبْطِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الأَظْفَارِ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

بوخاری لے (۱۲۹۷) لے باسی خهته نے گهورهییداو (۵۸۸۹) لے باسی کورتکردنه وهی سمیّلداو (۵۸۹۱) له باسی نینوّک کردن مسلم (۵۱۸) و أبو داود (٤١٩٨) الترمذی (۲۷۰٦) و ابن ماجه (۲۹۲) لهباسی (الفطرة)دا.

نهو نه حکام و نادابانهی نه فهرموودهکه ومردمگیریّت:

یهکهم: مانای خهتهنهکردنی چیه؟ (ماناکهی له پیاودا ئه و هه نقه یه که له سهره تای زهکه ریدایه و زیاتر له (۳۰۰) حوکمی له سهر هاتووه، به لام له نافره تدا به رزاییه که وه ک پاپوکی که نه شیر وایه و نه و به شه به رزه ده بردریّت. ا

دووهم:

فەرموودەكــه ئــەوە دەگەيــەنيّت كــه خەتەنــەكردن دروســتەو ســوننەتى گــشتى پيّغەمبەرانە:

* ابن عبدالبر ده لّی: هه موو زانایان له سه ر نه وه کوّکن که (إبراهیم پیّغه مبه ر) (سه لامی خوای له سه ربیّت) یه که مین که س بووه که خه ته نه کردنی داهیّنا، هه موویان له سه ربیّت که له سوننه ته مونه که ده کانی پیّغه مبه رانه و له فیطره و سروشتی ئیسلامه و بر پیاوان نیه وازی لی بهیّنن. آ

١ تحفة المودود- ابن القيم لا (٢٥٦-٢٥٨) به كورتى.

۲ التمهيد (۲۱/۹۹).

سێيەم:

خهتهنه کردن واجب نیه بق نافره تان به لام له سوننه تی (صحیح) دا هاتووه:

- * عائيشه (خوا ليّى رازى بيّت) دەفەرمويّت: پيّغەمبەر (عَلَيْهُ) فەرموويەتى: ((اذا التقى الختان وجب الغسل)) واتە: ھەر كاتيّك دوو عەورەتەكە، دوو خەتەنەكراوەكە بەريەك كەوتن خۆشوردن پيويست دەبيّت.
- * ئەحمەدى كىورى خەنبەل (رەخمەتى خىواى لى بىلىت) دەفەرمويىت: ئەم فەرموودەيە ئەوە دەگەيەنىت كە بى ئافرەتانىش سوننەتە خەتەنەكردن. أ
- * ئەرەشى بەلگەيە بى ئەم مەسەلەيە كىردەرەي ھارەلانى پىغەمبەر (عَلَيْكَ)و سەلەفى صالْحى پاش ئەرانىش:
- * أم علقمه ده لّى: برازاكانى عائيشه (خوا ليّى رازى بيّت) خهته نه كران و به عائيشه يان وت: ئايا يارى و شتيان بي نه هينين تا بي ئاگايان بكه ين له و كاته دا؟ فه رمووى: به ليّ. أ

۱ رواه مسلم (۷۱۱).

٢ المفتى (١١٦/١).

۳ أبوداود (۲۷۱ه).

٤ دواتر سەرچاوەكەي دەدەين.

- عبداللهی کوری عباس (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: خهتهنهکردن بق پیاوان سوننه ته و بق باشه ای می باشد ای باشد این باشد این
- * یحیای کوپی سعید القطان (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: خهته نه کردنی تافره تان سوننه تیّکه و موسلمانان وازیان لی نه هیّناوه. ۲
 - * مالیك (رەحمەتى خواى لى بیّت) دەفەرمویّت: ((الفطرة، ختان الرجل والنساء)) * چوارەم:

حيكمەتەكانى خەتەنەكردن:

* له (ابن تیمیه)یان پرسی (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهربارهی نافرهت نایا خهتهنه بکریّت باشه یان نا؟

له وه لامدا فهرمووی: سوپاس بن خوا، به لی خه ته نه بکات و خه ته نه کردنیشی شه و به رزاییه لاده بات که وه ک پاپنکی که له شیر وایه، پیغه مبه ر استی به نافره ته خه ته نه که وه ک پاپنکی که له شیر وایه، پیغه مبه ر استی به نافره ته خه ته که رهوو: ((أشمی ولاتنه کی، فانه ابهی للوجه وأحظی لها عند الزوج)) واته: زوری لی لامه به چونکه روو به جوانی ده هیلایته وه و پیاویش زیاتر رووی ده داتی، حیکمه تیش له خه ته نه کردنی پیاوان نه وه یه که نه و بازنه پیسته ی ده وری ملی زه که ر پیسایی تیدا ده وه ستیته وه نه گه ر لانه بریت.

به لام مهبهست له خهته نه کردنی ئافره تان: که مکردنه وهی شههوه تو ئاره زووکردنی پیاوه تی، چونکه ئه گهر ئه و به رزاییه ی بمیننی زیاتر شههوه تی ده جولی، هه ربزیه کاتیک جنیو به یه کیکی تر ده دات ده لین: ئهی دایك قه لفاء واته (دایکت سوتاوه بر پیاو) و زور جه زی لی ده کات.

١ روا البيهقي –السنن الكبرى (٨٢٤/٨).

٢ رواه عبدالمك بن حبيب في (اداب النساء) (١٣٧).

۳ التمهيد (۲۱) (۲).

بزیه دهبینی ئافرهتانی فهرهنساو تهتهرهکان زورتر حهز به پیاوانو بهدپهوشتی دهکهن که له ئافرهتی موسلماندا بوونی نیه، به لام ئهگهر زوری لی ببریت ئهوه حهزی شههوهتی دادهبهزیتو لاواز دهبیتو حهزو ئارهزووی پیاو ناهینییتهدی و به لام ئهگهر کهمیکی لی قرتا حیکمه ته کهی تیدا دیتهدی (خوایش باشتری لی دهزانیی)

* (ابن القیم)یش (رمحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: نهوهنده ی له خهتهنه کردنی پاكو خاویّنی هه یه و له جوانکردنی ده مو چاو و که مکردنه وه ی ناره زوو کردنی جنسیدا هه یه به لام به شیّوه یه کی میانه پرهوی، چونکه نه گهر لانه بریّت نه وه مروّق وه ك ناژه لانی دیّت و حه زی جنسی زال ده بیّت به سه ر دان و ده رون و گیانیدا و نه گهر زوری لی لاببریّت حه زو ناره زووی جنسی ده تویّته وه و وه ك بی گیانه کان دلّی بو نه و کاره لی نادات، هه ر بویه (قه لفاء) واته خه ته نه نه کراوان چ له پیاوان یان ژنان له و کاره تیّر ناخون و هه میشه هه لیّه یان دیّت بوی. آ

منیش ده لیّم: به رده وام لیّکولینه وهی زانستیه کانی سه رده م سود و که لّکه کانی ته م یاسایه ی په روه ردگار تاشکرا ده کات و هه ندیّك له و حیکمه تانه:

۱- خەتەنـەكردن بۆرپـەكانى مىــز لــه ســوتانەوە (التهـاب) دەپارىزىــت يــان لــه تىكەلبوونيان.

ه- به لکه زانستیه کانی سه رده م نه و ه ناشیکرا ده که ن که خه ته نه کراوان به دوور ده بن که نه خوشی نه مانی به رگری سروشتی واته نایدز.

۲- پیاو له شیریه نجهی زهکهر دهپاریزیت،

٣ - مرزة دەپاريزيت له نەخۇشيە جنسيەكان.

³⁻ كەمترين ريدهى ئيش ئازارو نەخۆشى ھەيە لەو مندالانەى خەتەنە كراون.

۱ مجموع الفتاوی (۲۱۲/۲۱).
 ۲ تحفة المودود (۳۰۹-۳۱۵).

۳-ئەو بىردۆزە شكستى ھێنا كﻪ دەڵێ پاكو خاوێنى كۆئەندامﻪكانى زاوزێ لﻪ ھﻪردوو ڕەگەزەكەدا ھۆكارن بۆ روونەدانى ئەم نەخۆشيانە.

وه له سهرسامترین ئه و ئه نجامانه ی که لینکولینه وه ی سه رده م له سه ر ئه و که سانه کردویانه که موسلمان نین و خه ته نه کراون، به تاییه ت ئه و تاقیکردنه وه یه ی له سه د شیر په نجه ی زه که رکراوه، ئه وه ش له سالی ۱۹۳۲ تا سالی ۱۹۹۰ هه زارو شه ش سه د حاله ت تووشیو و هه بووه و یه ک که س له وانه خه ته نه کراو نه بووه له کاتی مندالیدا. د

پێنجهم:

مندال کهی خهتهنه بکریّت؟

زانایان له دیاریکردنی رۆژی خهتهنهکردنی مندالدا جیاوازیان ههیه:

یه کهم ده لین له روزی حه و ته مدا سوننه ته به م به لگانه:

* جابری کوپی عبدالله (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّته وه که پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) له روّژی حه و تهمی له دایکبوونی حه سه ن و حوسه یندا عه قیقه ی بی کردن. آ

* أحمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى ئى بيت) دەفەرمویّت: پرسیاریان كرد له وهبى كورى منبه دەربارەى خەتەنەكردن له وەلامدا فەرمووى: له روّژى حەوتەمدا سوننەته، چونكه ئەوە ئازارى كەمترە بىق مندالاو مندالا لەو كاتەدا لەشى شىيوە بەنجكراویّكە و ھەست به ئازار ناكاتو ئەگەر لەو حەوتەدا نەكرا ئەوە ئىيتر وازى ئى بەنجكراویّكة و ھەست بە ئازار ناكات ئەگەر لەو حەوتەدا نەكرا ئەوە ئىيتر وازى ئى بەنجىراویّكة تا لەشى خۆى دەگریّت.

* وه أحمد دهفه رمويّت: خهته نه كردن له روّرْي حهوته مدا ئاساييه و هيچي تيّدانيه.

* ناگاداریه ك: حهسهنی به سری و مالكی كوری ئهنه س (ره حمه تی خوایان لی بیّت) خه ته نه كردنی مندالیان پی ناخوش بووه له روزی حه و ته مدا چونكه لاسایی كردنه و هی

١ أحكام الادوية في الشريعة الاسلامية لا (١١٢).

۲ البيهقي في (الكبرى) ($^{(4)}$ وابن ابي الدنيا في (العيال) ($^{(4)}$ و ($^{(4)}$).

جوله که ی تیدایه و ئیمه ش فه رمانمان پیکراوه که سه رپیچیان بکه ین، نه حمدیش له رپیوایه تیکدا له گه لیاندایه به لام پاشتر نه وه جیگیربووه که له و رایه گه راوه ته وه سوفیانی سه وری (ره حمه تی خوای لی بینت) خه ته نه کردنی له روژی حه و ته مدا پی مهکروه بووه و فه رموویه تی: زور ترسنا که له سه ر منداله که . ا

رای دورهم/ ده لین خه ته نه کردن دواده خریّت تـا منداله کـه کـه میّك گـه وره ده بیّت و له شـی به **می**ز ده بیّت:

* سهعیدی کوری جوبهیر (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: پرسیار کرا له ابن عباس (خوا لیّی رازی بیّت) که تهمهنت چهندبووه لهو کاتهدا پیّغهمبهری خوا ابن عباس (خوا لیّی رازی بیّت) که تهمهنت پهندبووه لهو کاتهدا من خهتهنه کرابووم.

دەڭى: ھاوەلان كورەكانيان خەتەنە نەدەكرد تا گەورە دەبوونو ھەستيان پەيدا دەكرد. '

هـ هـ و و ها (لیـ ث)ی کـ و پی سـ ه عدو مـ الکی کـ و پی نه نـ ه سو زه یـ دی کـ و پی نه سـ له م (ره حمه تی خوایان لی بیّت) نه م رایه یان هه بووه .

رای سینیهم/ده نیت: کاتیکی دیاریکراو نیه بی خهته نه کردن و پیغه مبه ری خوا (مَانِیُهُ) فه رمانی داوه به خهته نه کردن، به لام دیاری نه کردنی روزیکی تایبه تی لیوه سابت نه بوده:

* سوفیانی کوری عویه ینه (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: سوفیانی سهوری (په حمه تی خوای لی بیّت) لیّی پرسیم: نایا هیچ فه رمووده یه کت له لای تی شدی کاتی خه ته نه کردن دیاری بکات؟ له وه لامدا وتم: نه ع، لیّم پرسی نه ی له لای تی شدی کی له و جوّره هه یه ؟ فه رمووی: نه ع . "

١ شرح السنة للبغوي (١١١/١٢) والتمهيد لابن عبدالبر (٦١/٢١) وتحفة المودود (٣٠٥–٣٠٧).

۲ رواه البخاري (۲۲۹۹).

۲ التمهيد (۲۱/۲۱).

لــه ئەحمـــهدى كـــورى حەنبـــهليان پرســـى: ئايـــا لــه چ تەمەنێكـــدا منـــدال
 خەتەنەدەكرێت؟ فەرمووى: پێ نازانم لەو بارەيەوە ھيچم بيستبێت.

* (ابن منذر)یش (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: لهم باسه دا هیچ فه رمووده یه ك نیه به سابتی پوژیکی قه ده غه کردبینت، کاتیکیش بی خه ته نه کردن سابت نه بووه که پیشتی پی به سابتینت، نه سلیش له شیته کاندا دروسیتیه تی و پیگه پیدان به لگهی پیویسته و نه وانه ی له حه و ته م پوژدا خه ته نه کردنیان پی باش نیه بی به لگهن. ا

كەڭكىك:

* (ابن عبدالبر) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: له کوّمه لیّك له زانایانه وه به ته اتوره که وتوویانه: ئیبراهیم (سه لامی خوای له سهر بیّت) ئیسماعیلی کوری (سه لامی خوای له سهر بیّت) له (۱۳) سالیدا خه ته نه کردو (اسحاق)یشی له (۷) سالیدا خه ته نه کرد.

* ابن تیمیه (رمحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: له وه و دوا کو پانی ئیسماعیل له سهر شیّوازی خه ته نه کردنه که ی باوکیان کاریان کردو کو پانی ئیسحاقیش له سهر شیّوازی باوکیان واته له حهوت سالیدا. ۲

شەشەم:

به لگهی دروستی دروستکردنی خواردن (ولیمه) له رۆژی خهتهنهکردندا:

عهرهب كۆمهلنك ناويان لهو دهعوهته ناوه وهك (العذير، ، العذيرة، الاعذار)و خهليلى كورى أحمد (رهحمهتى خواى لى بينت) دهلى: (العِذار) خواردنيكه دروست دهكريت له روژى خهتهنهكردنداو خهلكى بن بانگ دهكريت. "

١ سەيرى (تحقه المودود) بكه لايەرھ (٣٠٧).

٢ تحفة المودود لا (٣٠٨).

٣ كتاب العين لا (٦١٤).

دروستكردنى ئەم خواردنه لەو بۆنە دروستانەيە كە ئىسلام پێى جوانەو ھاوەلانىش كاريان لەسەر كىردووەو خەلكىان بىق دەعوەت كىردووەو ئەوانىش چوون بەدەم دەعوەتەكەيانەوە:

* القاسم (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەلىن: عائىشە (خوا لىلى رازى بىت) (۱۰۰) درهەمى بى ناردمو بىلى وىم: خواردنى بىي دروست بكه به بىندى خەتەنەكردنى كورەكەتەوە. دروست بىلى دىروست بىلى بىلىندى ئىلىدى كورەكەتەوە. دىروست بىلى دىروست بىلى بىلىندى ئىلىندى ئىلىندى بىلىندى بى

* سالم (رمحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: ابن عمر (خوا لیّی رازی بیّت) منو نه عیمی خه ته نه کردو، به ارنیکیشی بی سه ربرین، نیّمه ش دوات ر له ناو مندالاندا خوّمان به وه هه لّده نا که له بوّنه ی خه ته نه کردنماندا به رانیّکمان بی سه ربراوه . ۲

* البغوی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: سوننه ته مروّهٔ کاتیّك له لایه ن خواوه به خششیّکی ده پرژیّت به سه ردا، سوپاسیّکی به دوادا نه نجام بدات وه ك ده عوه تكردن بو بونه ی ناونان و خه ته نه کردن و هاتنه وه خزمیّک ته سه نه دریّکی دوور، هه موو نه مانه سوننه تن و وه ك سوپاس گوزارین له به رامب ر نه و به خشانه ی پهروه ردگاردا و سوننه ترینیان وه لیمه ی شایی و خه ته نه کردن و که و بتنه قسه یه .

هەروەها سەلەفىش (رەحمەتى خوايان لى بينت) گرنگيان بەم بىنەيە داوەو وەلامى دەعوەتيان بى داوەتەوە:

* مهکحول له نافعی پرسی (رهحمه تی خوای لی بیّت) نایا ابن عمر (خوا لیّی رازی بیّت) دهچوو بی به شداری خواردنی بیّنه ی خه ته نه کردن؟ فه رمووی: به لیّن ۲

١ رواه ابن ابي الدنيا في العيال (٥٨٦).

۲ البخاري في الادب المفرد (۱۲٤٦) لهباسى دەعوەت له بۆنهى خەتەنكردندا، رواه ابن ابي شيبه (۳۱۵–۳۱۵).

٣ رواه ابن ابي الدنيا في العيال (٥٨٥).

شەروەھا احمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىنت) بانگ كاروە بىل خواردنى خەتەنەكردن ئەرىش چورەو لەرى خواردوريەتى.\

شافیعی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: وه لامدانه وه ی ده عوه تی شایی واجبه، به لام ریّگه ناده م به وه ی به شداری نه کریّت له بیّنه کانی ده ستکه و تنی خانوو و زهوی و مندالبوون و خه ته نه کردن و پرووداوی خوش و نه مانه وا نازانم جگه له (ولیمه العرس) له سه ر وازلیّه یّنان و نه چرون بی ده عوه ته کانیان مروّق به گوناه بارو سه رییّچیکار له قه له ده دریّت. آ

* ئەوەى لە (عثمان)ى كورى (ابى العاص)وە (خوا لتى پازى بتت) دەگتېنەوە كە بانگكرا بى بۆنەى خەتەنەكردنى كچتكو ئەويش نەپۆيىشت، وە اسىنادەكەى لاوازەو ھەندىك لە زانايان دەلتى ئەگەر پاستىش بىت ھۆكارەكەى ئەوەبووە كە سىوننەت وايە خەتەنەكردنى كچ بشارىتەوە.

* بۆیلە للهم بارەیلەوە أبوزید القیروانی (رەحملەتی خلوای لی بیدت) دەللی: لله خەتەنەكردنی كچدا گرنگ دەعوەتكردنی خەلكی نیە بەلكو گرنگ ئەوەیلە بىشاریتەوەو باسی نەكریت."

حەرتەم:

دروسته لهکاتی خهتهنهکردندا یاری گهمه بق مندالهکه سازبکریّت تا تازاری لـهبیر بچیّتهوه:

هاوه لآن (خوایان لی پازی بیّت) هه رکاتیّك منداله کانیان خه ته نه بکردایه ، بانگی گهمه و مه زاقیان ده کرد تا به و هزیه وه منداله که نازاری خه ته نه کردنه که ی بیربچیّته وه و هه روه ها خرّشی و سرور ده ربرینیش بیّت به برنه ی خه ته نه کردنه که وه:

١ المغنى (١٠/٢٠٨).

۲ الاستذكار (۱/۵۳۱).

٣ النوادر والزيادات (٣٣٨/٤).

* ام علقمه ده للى: برازاكانى عائيشه (خوا ليلى رازى بينت) خەتەندەكران، به عائيشه يان وت: ئايا گەمەو مەزاقو خۆشيان بۆ بانگ نەكەين تا خەتەنەكەيان لىەبىر بچيتەوه؟ فەرمووى: بەلى،

منیش جوابم نارد بق عهدی و نهویش هات بق لایان و دهستی کرد به گورانی وتن و سهرهله قهی بوو که قره دریزه کهی دهله قانده و ه ، عائیشه یش (خوا لیّی پازی بیّت) که نه و دیمه نه ی بینی فه رمووی: به سه با برواته ده رهوه شهیتانه . ا

* عهکریمه له ابن عباسه وه (خوا لیّی پازی بیّت) دهگیّریّته وه که کوپهکانی خهته نه کرد و منی نارد به دوای یاریزانیّك و هاتو دهستی کرد به یاریکردن له بهردهمیانداو له دواییدا چوار درهه می پیّدان یان سیّ درهه م. ۲

* البغوى (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەلى : دەف ليّدان لـه شايىو خەتەنەسوراندا ريّگەى پيدراوه. "

١ رواه البخاري في الادب المفرد (١٢٤٧) واسناده صحيح.

٢ رواه ابن ابي شيبة (١٩٣/٤) وابن ابي الدنيا في العيال (٥٨٧).

٣ شرح السنة (٤٩/٩).

فهرموودهی ههشتهم مندالان و نویژکردنیان

عن عبدالله بن عمرو (رضى الله عنه) قال: قال النبي (عَلَيْكُ) ((مُرُوا ٱبْنَاءَكُمْ بِالصَّلاَةِ لِسَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ سِنِينَ وَقَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ))

دەرھينانى فەرموودەكە:

(ابن أبی شیبه) له (مصنف)هکهیدا (۳٤٧/۱) پیوایهتی کردووه و أحمد له (مسند)دا (ابن أبی شیبه) له (مصنف)هکهیدا (۴۵۷/۱۸۰/۲) و (أبو داود) له (السنن)هکهیدا (۴۹۵) له باسی (کهی فهرمان به مندال بدریّت به نویّژکردن؟)و (الدار قطنی) له (السنن)هکهیدا (۲۳۰/۱)و (البغوی) له (شرح السنة) لا(۵۰۵)دا.

وینهیشی ههیه له فهرموودهی سهبرهی کوری مهعبهدی جوههنی (خوا لینی پازی بینت) که دیسان (ابن أبی شیبه) (۳٤٧/۱)و أحمد له (مسند)دا (۲۰۱/۲)و (أبو داود) له (سنن)دا (٤٩٤)و (الترمذي) (٤٠٧)و (الدارمی) (۸۹۷/۲)و (ابن خزیمه) (۱۰۰۲) و (الحاکم) (۲۰۱/۱). فهرموودهکه صحیحهو ترمذی و ابن خزیمه و حاکمو کهسانی تریش وتوویانه صحیحه.

ئەو حوكمانەي پەيوەستن بەم ھەرموودەيەوە:

يەكەم:

فه رمووده که نهوه دهگه یه نینت که واجبه فه رمان به مندال بدریت که نوین بکات کاتیک ته مه نوین بکات کاتیک ته مه نی له نیوان (۷) تا (۱۰) سالاندابیت، پاشان فه رمانی داوه به لیدانیان له ته مه نی (۱۰) سالیدا تا بالق بوون نه گهر ساردی و سریان له کردنیدا ده نواند.

سەرپەرشتيارى مندال (چ باوكو دايكى يان مامۆستاكانى) بەرپرسيارنو لـە رۆژى قيامەتدا لێيرسينەوەيان لەگـەل دەكرێت ئەگـەر ئـەم فەرمانـەيان جـێ بـﻪجێ نـﻪكردو گەورەترىن بنەماى ئىسلام (كە نويىۋە) بە منداللەكانيان نەكردو،، وەك پىغەمبەر (ئُلْكُ) دەڧەرمويد: ((كُلُكم رَاعٍ وَكُلُكُم مَسؤول عَن رَعيتِه)) ا

* ئیمام شافعی (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: (لهسهر دایكو باوك واجبه ئهدهبی منداله کانیان بهجوانی دابدهن، فیّری پاكو خاویّنی و دهستنویژو نویّریان بکهن، ئهگهر فامیشی پهیداکرد دهبیّت لیّی بدریّت و ههر کاتیّك لهشی گران دهبور یان کچه که وته سوری مانگانه وه یان پانزه سالّی ته واوکرد، نویّژو روّژووی لهسهر فهرز دهبیّت). آ

دووهم

فهرمان دان به مندال به نویزگردن له میانه ی پاهینانیه وهیه تی، نه گهر به مندالی پاهات له سهری به گهوره یی نایفه و تینی، نه ک له به رئه وهی که فه رزه له سه ریان له و سالانه دا واته (۷ بق ۱۶).

* عبداللهی کوری مهسعود (خوا لئی رازی بئت) دهفه رموئت: (به نویْر پیکردن منداله کانتان بهاریزن و لهسه ر خیر رایان بهینن، چونکه خیرو چاکه عادهت ییوه گرتنه)

* محمدی کوپی نهسری موروهزی (ره حمه تی خوای لی بیّت) لهسه ر ته م و ته یه یه دراین مهسعود) ده فه رمویّت: به م فه رمایشته دا برّمان ده رده که ویّت که مندال پیویسته به بچکوّله یی نویّریان پی بکه یت تا رابیّن بو کاتی گهوره یی، چونکه نهگه ر پیش نهوهی فه رزبیّت له سه ریان لهگه لی راهاتن، نه و ه زوّر ناساییه که له کاتی گهوره بووندا لهگه لی رادیّن و پابه ند ده بن پیّره ی). أ

۱ رواه بخاری (۸۹۳)، ومسلم (٤٧٥١).

۲ شرح السنة (۲/٤٠٧).

٣ رواه عبدالرزاق (٤٧٤٢)، و(ابن ابي شيبة) (١٦٤١٩).

٤ قيام الليل لا (٢٤٣).

* (ابن المنذر) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: له پیّفه مبهره وه (عَلَیْنَ) جیّگیربووه که فهرموویهتی: ((رفع القلم علی ثلاثة: عن الصبی حتی یحتلم)) واته: قهلهمی گوناه نووسین لهسهر سی کهس هه لگیراوه یه کیّکیان مندال تا بالق دهبیّت، کهواته نویّدی ههینی و ههمو و نویّده کانی تر واجب نیه لهسهر مندالیّك که بالق نهبووبیّت به به لیّهی قورنان و فهرمووده و کوده نگی زانایان)

سێيەم:

له سوننهتی پیخهمبه ردا (عَلَیه هاتوه که سه رپه رشتیار -دایك و باوکی مندال له سه ریانه له منداله کانیان بپرسنه وه و ده ریاره ی نوید و کانیان پرسینه وه یان له گه ل بکه ن:

* (ابن عباس) (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: شه ویکیان له مالی پوری مهیمونه م مامه و ه میانی پاوری مهیمونه م مامه و ه میدواره پینه مبه ری خوا (مینی مهیمونه مامه و ه میداله نویژه که ی کردووه ؟ وتیان: به لیّ. آ

نووسه ر ده لی: نه مه ش جیگای داخ و نه سه فه که له م پیزگاره دا زیری موسلمانان (مه گه رئه نه فانه ی خوا په حمی پی کردوون) که سه رپه رشتیاری منداله کانیان له کاروباری دنیایی وه ک خواردن و خواردنه وه و جل و به رگ و شتی تر لیّیان ده پرسنه وه ...

دهبینی کابرا دوای ئهوهی چهندان کاتژمیر له مال دوورکهوترتهوه هه که دیتهوه دهبینی کابرا دوای ئهوهی چهندان کاتژمیر له مال دوورکهوترتهوه هه که دیتهوه دهبینی ههموو مندال کانی خهوتوون ئیتر ئهو پرسیارهی پیغهمبهریان لی ناکات (عَلَیْهُ) که فهرموویهتی: ((ئایا نویژهکانیان کردووه؟)) به لکو دهپرسیت: ئهوه نانیان خواردووه یان چهند پرسیاریکی تر که هیچ پهیوهندیان به کاروباری ئیسلامهتی

١ الاوسط (٤/١٥ – ١٦).

۲ رواه أبو داود (۱۳۵٦).

منداله کانیانه وه نیه! دهی سه یری نهم دوو پرسیاره بکه و بزانه چ جیاوازییه کی گهوره به دی ده که یت له نیرانیاندا، دهی خوا ره حم بکات به سه ره نجامی نهم نوممه ته .

چواردم:

ههر کهسیّك فهرمان نهدات به نویّرژکردن لهناو مالهکهیداو نویّرژ نهکات به مندالهکانی لهلای زوّریّك له زانایان دهبیّت سـزا بـدریّت بـه سـزای تـهمیّکاری کـه پیّـی دهوتریّت (تعزیر).

* (ابن تیمیه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) دهفه رمویّت: (واجبه له سه رهه رکه سیّك که خه لّکی به قسه ی ده که ن فه رمان به ژیرده سته کانی بدات به نویژکردن ته نانه ت نه و مندالانه یش که هیشتا بالق نه بوون، چونکه پینه مبه ر (عَلِی که دهفه رمویّت: فه رمان بده ن به سه ر منداله کانتان له ته مه نی حه و ت سالیه و ده ست بکه ن به نویژو له ده سالیه و ه به دواوه سزایان بده ن له سه ری و نه گه رگه و ره یش بوون کوران و کچان پیکه و مه خه وینن). أ

ههر کهسیّك مندالیّکی خوّی یان هه تیویّك یان کوری کهسیّکی تر، فه رمان ده رنه کات به سه ریاندا به نویّژکردن ئه وه سزای گهوره کان ده دریّت نهگه ر فه رمان به بچوکه کان نه ده ن بیّ نویّر و سیزایه کی ته می نامیّزی توند ده دریّت چونکه سه رییّچی خواو پینه مبه ره که ی کردووه)

يێنجهم:

ههر له سووربوون و گرنگی دانی سهله فی صالح (خوایان لی پازی بیّت)به نویّثو خواپهرستی منداله کانیان ئه وه بوو ههر له مندالیه وه فیّری الحمدلله و تحیات و هه موو زیکره کانی تریان کردوون له پیش حه وت ساله که ی ته مه نیشیانه وه:

۱ مجموع الفتاوي (۲۲/۰۰–۰۱).

۲ ههمان سهرچاوهی پیشوو

- * نافع له (عبداللهی کوپی عمر)هوه (ضوا لیّی پازی بیّت) دهگیّریّتهوه که فهرموویه تی: (یُعلَّم الصبی الصلاة اذا عرف یمینه من شماله) واته: دهبیّت مندال فیّری نویّر بکریّت له و دهمه ی که پاست و چه پی خوّی دهزانیّت.
- * هشام له عوروهوه دهگیرینتهوه نهویش له باوکیهوه (خوا لینی رازی بینت) که همهر کاتیک مندالیکی فامی یه یدا ده کرد فیری نویزی ده کرد.
- * جوندویی کوپی ثابت (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (پیشینه کانی تیّمه منداله کانی خوّیانیان فیّری نویّر ده کرد کاتیّك بیانتوانیایه تا رهاره (۲۰) برمیّرن). آ

شەشەم:

دەبئت مندال هان بدریّت بق نویّرو حهزی تیا دروست بکریّت که بهردهوام له مزگهوتدا نُهنجامی بداتو نافهرینو بهخششو دیاری پی بدریّت تا زیاتر رابیّت لهسهر نویّر به مهرجیّك دیاریهکان شتی بهسودو شهرعی بن.

* عائیشه (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: (کنا نأخذ الصبیان من الکتاب فنقدمهم یصلون لنا شهر رمضان ونعمل لهم القلیة والخشکنات) واته: ئیّمه وه ک نافره تان له شهوانی په مه زاندا یه کیّك له منداله قورئان خوینه کانمان ده هیّناو به رنویّژیمان پی ده کردو له پاشان خواردن و —خه شکه نانمان — پی ده دان) که وه ک کیّك یان کولیچه ی نه مروّیه.

* زیاد ده لیّ: زوبیّدی ئه یامی (ره حمه تی خوای لیّ بیّت) بانگبیّ ری مزگه و ته که ی خویان بوو، به مندالانی گه په کی ده ووت وه رن بیّ نویّ ردوایی گویّزتان ده ده میّ، ئه وانیش ده هاتن و نویّریّان ده کردو پاشان ده وریان لیّ ده دا بیّ گویّز خواردن، ئیّمه یش

١ رواه عبدالرزاق (١٥٣/٤).

٢ ابن أبي شيبه (٧/٧٤ -٣٤٨). والعيال لابن أبي الدنيا (٤٦٣/١).

٣ رواه ابن المنذر في الاوسط (١٩٣٦/١٥٠/٤)

پیّمان دەووت: بق ئەم كارە دەكەیت؟ لە وەلاّمدا دەیفەرموو: دە چیم كردووە تـەنھا ئـەوە نـەبیّت بـایی پیّنج درهـەم گـویّزم بـق كړیـونو بـەو هۆیـەوە لەسـەر نویّـژكردنو هاتوچۆی مزگەوت رایان دەهیّنم) ٔ

ھەرتەم:

مندالیّك که فامی پهیدانه کردووه و نازانی ئاگای نویّژو دهستنویّژو تارات گرتن نیه، نابیّت فهرمانی نویّژی به سهردا بدریّت و نابیّت له پیزی نویّژگه راندا بوهستیّنریّت له کاتی نویّژدا..

ئهم کیارهش باوکیان بیه غه آله تنگهییشتوون لیّی و واده زانین چیاك دهکه ن مندالهکانیان دههیّنن بیّ مزگهوت که هاوار هاوار دهکهن و به به ردهمی نویّژگه راندا دیّن و دهچن له و هه لانه:

۱ له ریزه کاندا دهیوه ستینی ئهویش له نیوه ی نویژه که دا تاقه تی نامینی و اده کات به به رده م نویژگه ره کاندا به مو لادا چونکه مندال حه وسه له ی و هستانی نیه .

* عبداللهی کوری عمر (خوایان لی رازی بیّت) له پیّغه مبهری خواوه (سَلِیّهٔ) دهگیریّته وه که فه رموویه تی: ((من وصل صفاً وصله الله ومن قطع صفاً قطعه الله)) واته: ههر که سیّك ریزیّك بگهیه نیّت به یه ك، خوایش نه و دهگهیه نیّت و هه ر که سیش ریزیّك تیّك بدات یان نیّوانی تیّبخات نه وه خوایش نه و تیّك ده دات و نیّوانی تیّده خات.

۲ مندال له و تهمه نه دا زور عه جول و جموج ولکه ره و نازاری نویژگه ران ده دات سه ریان لی تیک ده دات و خشوعیان ناهی لیت.

١ رواه أبونعيم في الحلية (٣١/٥).

٢ رواه أحمد (٩٧/٢-٩٨)، وابن خزيمة ١٥٤٩ إسناده صحيح.

ھەشتەم:

دەبئت مندال که فەرمانی نویزی بەسەردا دەدریّت، فیّری چۆنیەتی کردنەکەشی بکریّت ئەسەر شیّوزای نویّری پینفهمبەری خوا (عَلَیْهُ)و دەبیّت ئەسەر نەکردنی یان فەوتاندنی لیّپرسینهوهی ئهگه بکریّتو ئەگەر پیّویستیشی کرد لیّی بدریّت ئەسەری.

چونکه پێغهمبهری خوا (عُرِیهُ)و سهلهفی صالح لهدوای ئهو زوّر سووربوون لهسهر ئهوهی که چونیهتی تهمیّیان نویّژیان فیّربکهنو لهسهر نهکردنی تهمیّیان بکهن.

ههموو زانایان لهسهر ئهوهن که نابیّت بهیّلریّت مندال بهبی دهستنویّر نویّر بکات. ا

* (أبوعالیه) له (إبن عباس) هوه (خوای لی پازی بیّت) ده گیّرته وه ده لیّن: (إبن عباس) فیّری چوّنیه تی رکوع بردنی ده کردین وه ک چوّن پیّغه مبه ری خوا (عَبِیْ) پیّشتر فیّری کردبوون، به جوّریّك رکوعی ده برد بوّمان که ته گهر تکهیه ک تاوت له سهر پیشتی دابنایه نه بوّ پیشه وه و نه بوّ دواوه نه ده روّیشت) ا

* (إبن عباس) (خوای لی پازی بیّت) دهفه رمویّت: (کان رسول الله (عَلَیْهُ) یعلمنا التشهد کما یعلمنا السورة من القران) واته: پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) (ته حیات)ی فیرده کردین وه ک چوّن سوره تی قورتانی فیرده کردین).

* (أبو مالك الاشعرى) (خوا لينى رازى بينت) هۆزهكهى خۆى كۆكردەوهو بىلى دەووتن: ئەى خزمانى ئەشعەرى خۆتانو مندالاو خيزانەكانتان كۆببنەوه تا نوينى بىغەمبەرتان فىربكەم وەك چۆن لە مەدىنە نوينى بى دەكردىن، ھەموو ھۆزەكە كۆدەبوونەوەو لەبەر چاويان دەستنويزيكى دەگرت زۆر بە تەواوەتى، تا خۆر كەوت

۱ فتح الباري (ابن رجب) (۳۰/۸).

٢ رواه الطبراني في المعجم الكبير (١٥٩/١٢) (١٢٧٥٥).

۲ رواه مسلم (۸۳۳).

به و دیواو سیّبه ری هاته وه ، هه ستا و بانگیّکی دا ، خه لّکه که ی پیزکرد بن نویّـژی کومـه لّ به جیّریّك پیاوان له پیّشه وه و مندالآن له دوای ئه وان و ژنـانیش لـهدوای ئه وانـه و ه دانـا و پاشان قامه تی کرد خیّی چووه پیّشه و ه و به رنویّژی بن کردن) ا

* (عمران الضبي) ده لیّ: سوفیانی سهوری (رهحمهتی خوای لیّ بیّت) دای به لای زیادی کوری کثیردا که کومه لیّ مندالی ریز دهکرد بیّ نویژو دهیووت: (ریّك راوهستنو ریزین شان و په نجه پیّتان پیّکه وه بنووسیّنن، خوّت به لای قاچی چه پتا بخه، لای راست قیت بوهستینه، دهسته کانتان بخه نه سه ر نه ژنو کانتان و سلاو مهده نه وه تیمام سلاوی دووه م ده داته وه).

سوفیانی سهوری (ره حمه تی خوای لی بینت) سه یری ده کردن و پاشان فه رمووی: (پینم گهیشتووه که پهوه شدوه ردگار داده مرکننیته وه) ۲.

نزيهم:

ههرودها ئهگهر مندال نویزی دهفه و تاند یان به ناته واوی ده یکرد له پاش فیرکردن یان به چاوی سوك سه یری ده کرد، دهبیت ته می بکریت چونکه سه له فی صالح ئه دهبی منداله کانیان داداوه و لیسیان ده دان ئهگهر وه ك شیوازی سوننه تی پیغه مبهر (عید) نویزیان نه کردایه:

* موجاهید (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده گیّریّته وه و ده لیّ: جاریّکیان عمری کوپی خطاب (خوای لی رازی بیّت) چاوی کهوت به یه کیّك له کوره کانی نویّری ده کردو سهری

١ رواه أحمد (٥/٣٤٣).

٢ رواه ابن ابي الدنيا في العيال (٣١٥).

بردبوویه وه بن پشته وه و پهلکه کانی کردبوو به هه ناو خستبوویه ته وقی سه ری! عمریش چوو بنوی وا رایکیشت کوره له ترساندا له هن شخری چوو. ا

^{*} موجاهید (رهحمه تی خوای نی بیّت) ده گیریّته وه و ده لیّ: حوزه یفه (خوا لیّی پانی بیّت) دای به لای کوریّکیدا نویّری ده کردو په لکه کانی بی ته وقی سه ری به رز کردبوویه وه، زوّر ناره حه ت بوو، داوای شفره یه کی تیری کردو بوّیان هیّنا و یه ك په لکه یانی بری و پاشان وتی: نه گه رحه زت کرد خوّت نه ویشیان بیره و نه گه رنا بیهیّنه ره وه. ۲

^{* (}إبن عباس) (خوای لی پازی بیّت) ده گیریّته وه که پیّفه مبه ری خوا (عَبِیْنِیُهُ) فهرموویه تی: ((امرت أن اسجد علی سبعة، ولا اکف شعراً ولا ثوباً)). واته: فه رمانم پی دراوه له کاتی کینووشدا حهوت جیّگام بکه ویّته سهر زهوی، نه قرمو نه جله کانم کرّنه که مهوه).

^{*} قەيسى كورى عوباد (رەحمەتى خواى لى بىنت) دەلىن: بەرەو شارى مەدىنە كەرتمە رى بەرەم ھيوايەى چاوم بە ھاوەلانى پىغەمبەر (عربىلىنى) بىكەويىت لەناوياندا كەسىم ئەوەندەى ئوبەى كورى كعب خۆشنەويست، قامەت كراو، عمرى كورى خطابو ھەموو ھاوەلان ھاتن بى نويىۋو من لە ريىزى يەكەمدا وەسىتام، پياويىك ھاتو سەيرى ھەموو خەلىكەكەى كردو تەنھا منى نەناسىيەوە شانى گرتمو بردمى بى ريىزى دواترو خىرى چووە جىنگاكەم، نەمزانى ئەو نويىۋەم چىن كرد، كاتىك لىپوويەوە رووى تىكىردمو وتى: ئەى گەنج، پىت ناخىرش نەبىت كە وام كرد، لە نەزانىنەوە نەمكرد بەلكو پىغەمبەرى خوا

١ رواه عبدالرزاق (٢٩٩٢).

۲ رواه عبدالرزاق (۲۹۹۰).

۳ رواه البخاري (۸۱٦).

(عَرِيْكُ) پِنِي دەفەرمووين: ((كونوا في الصف الذي يلينى)) منيش سەيرى خەلكەكەم كرد ھەموويم ناسى جگە له تق. ا

* ئیمام ئەحمەد (پەحمەتى خواى لى بینت) دەربارەى ئەوەى كە ئوبەى كوپى كەعب (خواى لى پازى بینت) قەيسى كوپى عوبادەى بردە دواوە ، ھۆكەى ئەوەبوو كە قەيسى مندال بوو. آ

منیش ده لیّم نهمه به لگه یه له سه ر نه وه ی که مندال نه گه ر له پیزی یه که مدا بوو دروسته بخریّته وه پیزی دووه م، هه موو سه له فی صالح له سه ر نه مه بوون و بروا ناکه م نه یاریّکیان بووبیّت له م مه سه له یه دا.

(ابن صهیب) ده لی:)هه ردوو زانا (زرَّ وأبو وائل) ئه گه ر ئیمه یان له ریزی یه که مدا
 بدیایه ده یانکردینه دواوه بق ریزی دووه م له به رئه وه ی مندال بوین). آ

* (محاربی) ده لیّ: ههر کاتیّك سوفیانی سهوری مندالیّکی بدیایه لـه ریـزی یهکهمدا لیّی دهپرسی ئایا بالّق بوویت؟ ئهگهر بیووتایه: نـهخیّر دهیـووت: بـریّ دواوه بـیّ ریـزی دووهم. ٔ

* محمدی کوری سیرین (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (نیّمه مندال بووین نهگه ر له نویّژدا پیّبکه نینایه (ماموّستایانمان) نویّژه کانیان پیّ دوویاره دهکردینه وه) مُ

* عمری کوری عبدالعزیز (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: نیمه مندال بووین له مه دینه نه گهر له نویژدا ده ستمان به رز بکردایه ته و ته مییان ده کردین. ا

١ رواه عبدالرزاق (٢٤٦٠)، وأحمد (١٤٠/٥)، وابن خزيمة (١٥٧٣)، وحديث صحيح.

۲ بدائع الفوائد (ابن قیم) (۸۱/۱۳).

٣ رواه ابن أبي شيبه في (المصنف) (٤١٣/١).

٤ رواه ابونعيم في الحلية (٧/١٥).

ه رواه ابن ابي شيبه (۲۸۸/۱).

٦ رواه البخاري في رفع اليدين (١٧).

* له مروانی کوپی عبدالعزیزه وه ده گیپنه وه که عمری کوپی عبدالعزیزی کوپی نارد بر مهدینه تا له وی نه ده به رووشتی به رز فیرببیت، بر نه و مه به سته دایه ده ستی زانا (صالحی کوپی کیسان) تا ناگای لی بیت، به رده وام نوییژه کانی به کومه ل پی ده کرد به لام جاریخیان له نوییژدا دواکه وت، صالح لینی پرسی: برچی دواکه وتی؟ وتی: قرداهینه ره کهم قری داده هینام و صالح وتی: یانی وات لی ها تووه قر داهینانه که تخرشه ویستتر بوو تا نوییژه کهت؟! بریه شم هه واله ی نارده وه بر باوکی و باوکیشی پیاویکی نارد بر مه دینه و رای سیارد که قسه ی له گه ل نه کات تا سه ری سفر ده کات) ا

* موجاهید (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموید: گویم له هاوه لیکی پینه مبه ری خوا بوو (این این این به کوره که ی خوی خوا بوو (این این به کوره که ی خوی وت: فریای نویژ که وتیت له گه لماندا؟ وتی: به لین، وتی: فریای (الله أکبر)ی ئیمام که وتیت؟ وتی: نه خیر! با وکی پینی وت: نه وه ی له ده ستت چوو له (۱۰۰) حوشتر باشتر بوو که هه رهه موویان چاوه ره ش بوونایه .

ئەمسەش ھەنسدىك بسوولسە پەوشستو ھەلسوكسەوتى سسەلەفى صسالحان لەگسەلا مندالله كانيان كاتىك سارديان نواندېيت لە نويرد كاندا.

دەيەم:

هۆيەكى سەرەكى فەرتاندنى نويْژ لەلايەن مندالانەوە و نەزانىنى شىيوازى دروسىتى، دەگەرىنتە بۆ ئەر كەسەى كە سەرمەشقى چاكو صالح بەدى ناكەن لـه مالەكانـدا كـه هەدى ورىننماييەكانى پىغەمبەر (عَلَيْكُ) جى بەجى بكەن لـه نويْـردا و ئـەوان چاويان لى بكەن بەلگو پىچەوانەى سوننەتى پىغەمبەريان لى دەبىنىن.

۱ رواه ابن عساكر ني تأريخ دمشق (۱۳٦/٤٥).

۲ رواه عبدالرزاق (۲۰۲۱).

* (فضیل)ی کوری (عیاض) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: مالیکی کوری دینار پیاویّکی بینی له نویّردا هه له ی ده کرد، فهرمووی: چهند به زهییم به منداله کانیدا دیّته وه ؟! وتیان: نهی باوکی یه حیا، سهیره نه و پیاوه نازانیّت نویر بکات که چی تیّ به زهییت به منداله کانیدا دیّته وه!! فهرمووی: نهمه گهوره یان بیّت و لهمه وه شت وهربگرن! \

يازهمهم:

له فهرمووده که دا وا دیاره ده بینت کو پان و کچان له یه که جیابکرینه وه له کاتی خهوتندا به لام مانای نه وه شی لی وه رده گیرینت که کو پان و کچانیش ده بینت پیکه وه نه خه ون له ژیر لیفه یه کدا:

* احمدی کوری حەنبەل (رەحمەتی خوای لی بیّت) دەفەرمویّت: (له یەکتری جیادهکریّنهوه لهکاتی خەوتندا، کورانو له کورانو کچان له کوپان شه کچانیش، چونکه له (۱۰) سالی بەدواوه حەزو ئارەزوو دەخروشیّت)

دوانزهمهم:

له فهرمووده که شدا ئه وه ده گهیه نیّت که ده بیّت مندال فیّری نادابی خهوتن بکریّت به و شیّره یه ی پیّغه مبه ری خوا (میایی میایی میان از میایی میایی میان از می

* عبداللهى كورى عهمر (خوايان لى رازى بيّت) دهليّت: پيخهمبهرى خوا (عَلَيْكَ) ههنديّك دووعاى فير دهكردين كه پيش خهوتن بيخويّنين بن ترس شكاندن وهك ((بسم الله، أعوذ بكلمات الله التامة، من غضبه وعقابه وشر عباده، ومن همزات الشياطين وان

١ رواه ابو نعيم في الحلية (٣٨٣/٢).

٢ أحكام النساء (٨١) (لأحمد بن حنبل).

یحضرون)) عبدالله بهردهوام نُهم دووعایهی فیّری نهوهکانی دهکرد نهوانهی بالق بوون که پیّش خهوتن بیخویّنن) .

* حەمىدە خزمەتكارى ئازادكراوى عمرى كورى عبدالعزيز (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەلىّت: نەيەلىت كچەكانى بەدەما بخەون، چونكە شەيتان بەنيازە لەو حالەتەدا شتىكيان بى بكات) (واتە توشى گوناميان بكات)

سێزدههم:

ههندیّك له زاهیربینه کان وا ده زانن که مندال تا نهبیّت به ده سال نابیّت لیّی بدریّت له سهر نویّژنه کردن!

ناتهواوی ناراستی نهم وتهیه شاراوه نیه، چونکه مندال ههر دهبیّت تهمیّ بکریّت، لهکاتیّکدا که فامی ههبیّت و له مانای لیّدان تیّبگات.

تەنانەت ئەر بۆچورنەى كە دەدرىتە پال سەلەف گوايە وتوويانە:

مندال لني ناگيريت ههرچى بكات وهك ئارهق خواردن و قوماركردن و شكاندنى شتى خه لك و خين و مندال لاي ناگيريت هه رچى بكات وهك ئاره ق خولات و سهرپيچى و بى گويييه كانى و نابيت له سهر نهمه ليى بدريت!! پيش تهمهنى (١٠) سالان!!.

۱ لهمهولا سهرچاوهکهی باس دهکهین.

۲ رواه إبن أبي شيبه (۲٤۸).

٣ رواه إبن أبي شيبه (٣٨٣/٤).

نادروستی ئهم برچوونه شاراوه نیه له لای پهروه رده کاران و مامرستایان چونکه: ههر له سه له فی صالح روزیك هه بووه که ته مینی منداله کانیان کردووه لیّیان داون وهك:

* عبداللهی کوری زبیر (خوا لیّیان رازی بیّت) دای له مندالیّکی بچوك، خهلّکی چواردهوری وتیان: نهدهبوا لیّت بدایه و باشت نه کرد، تق له مندالیّك دهدهیت که هیشتا هیچ حوکمیّکی لهسه ر نیه ؟ له وه لامدا فه رمووی: ههستم کرد که زهره رو قازانجی خوّی دهزانیّت بوّیه پیّم خوشه نهده بی جوانی دابده م. ا

* ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بينت) دەفـەرمويىت: (ئەگـەر منـدال بچوك بور نەيدەفامى دروست نيه ليى بدرينت)، أ

به لام لیّدانی مندال مه رجی خوّی هه یه له شه رعداو ده بیّت ره چاو بکریّت نهگه رنا زیانی له سوودی زیاتر ده بیّت.

١ رواه ابن عساكر في تأريخ دمشق (٢٠٠/٢٨).

٢ الاداب الشرعية (١/١٥٤).

فەرموودەى نۆيەم ھەنگرتنى مندال لە نوێژدا

واته: (ئهبو قتاده) (خوا لیّی پازی بیّت) هاوه لّی پیّغهمبه ری خوا بوو (عَلِیّهٔ) دهگیریّته وه و ده لّیّ: له کاتیّکدا ئیّمه چاوه پوانی قدومی پیّغهمبه ری خوامان ده کرد (عَلِیْهٔ) له مزگه وت تا به رنویژیمان بیّ بکات، له نیوه پیّ یان عه سر، که بیلال ئاگاداری کرد بیّ نویژ، له ناکاو پیّغهمبه ری خوا (عَلِیْهٔ) هاتو ئومامه ی کچی ئه بی عاص که کچه زای بوو و به قه لادوشکانیه وه بوو، هه ربه و شیّوه یه پیّغهمبه ری خوا (عَلِیهٔ) چووه مینبه ره که و هدر کچه که شی به قه لادوشکانه وه بوو (الله اکبر)ی نویّژدابه ستنی کردوو ئیّمه یش نویّدهان دابه ست، هه رکه پینه مبه ر (عَلِیهٔ) ویستی بچیّت به رکوعدا له ته نیشت خوی کچه که ی داناو له پاش ته واوبوونی سوژده هه ستایه وه بی پکاتی دووه م منداله که ی هه لگرته وه و خستیه وه قه لادوشکانی، هه ربه و شیّوه یه ی کرد تا ته واوبوونی ، نویژه که).

دەرھينانى فەرموودەكە :

بوخاری (۹۱۳) له باسی هه لگرتنی مندال له نویزدا، مسلم (۱۱٤۹) به کورتی، أبو داود (۹۱۷–۹۲۰) له باسی ئیشکردن له نویژدا، وشه کان هی ئه وه، النسائی (۱۲۰۵–۱۲۰۵) له باسی بردنی کوریه بن مزگه وت، (ابن خوزهیمه) له (صحیح)ه که یدا (۷۸۳) له راسی نویژکردن به جلویه رگی منداله وه) هیناویانه.

ئەو فەرمان و وانانەي لەم فەرموودە وەردەگيريّت:

يەكەم:

فەرموودەكـه ئـەوە دەگەيـەنىت كـه دروسـته منـدالى بـچوك بـه باوەشـەوەبگىرىت لەكاتى نويزدا.

* (ابن جریج) ده لیّ: له ماموّستا (عطا)م پرسی ئایا ئافرهت دهتوانیّت له نویّدوا منداله که ی بگریّت به به روّکیه وه بی شهوه ی نه گری؟ فه رمووی: به لیّ: چونکه پینه مبه ری خوا (عَرَالُهُ) له نویّرودا حهسه نی گرتووه به باوه شهوه و هه رکاتیک چووبیّت بو سورژده له سه رزه ویه که دایناوه، ده لیّ: ویم: له نویّری فه رزه کاندابوو؟ فه رمووی: دلنیانیم). ا

نووسه ر ده لایت: به دلنیاییه وه له پیغه مبه ری خواوه (علیه) پیمان گهیشتووه که نومامه ی له باوه شدابووه و له نویری فه رزیشدا بوه وه ك فه رموده که گهتاده (خوا لیی پازی بیت).

* ئەبوبەكر (الاثرم) (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەلّى: گويّم لـه أبو عبدالله (واتـه احمدى كورى حەنبەل) (رەحمەتى خواى لى بيّت) پرسيارى لى كرا دەربارەى ئايا پياو دەتوانيّت له نويّژدا كورەكەى به باوەشەوە بيّت؟ له وەلامدا فەرمووى: بەلىّو بەلگەى فەرموودەكەى قەتادەى ھينايەوە)

دووهم:

بهم فهرموودهیه دا بوّمان دهرده که ویّت که دهست دان له کچی بچوك دهستنویّرٔ ناشکیّنیّت (لهسهر رای نهوانه ی که دهلّیّن دهست دان له نافره ت دهستنویّرُ دهشکیّنیّت).

١ رواه عبدالرزاق (٣٢٨٦).

٢ الاستذكار (٣٤٩/٢) الاوسط (ابن المنذر) (٢٧٧/٣).

* (ابىن المندر) (رەحمەتى خواى ئى بىنت) دەربارەى فەرموودەكەى پىغەمبەر (ئىن المندر) (مەلكىنىڭ) ھەلگرتنى ئومامە لە نويى دەفەرمويىت: (ئەمە بەلگەيە لەسەر وتەى زۆربەى زانايان (كە لەناوياندا شىتىكى پوونو ئاشكرايە كە ھەلگرىنى كىچى بىچكۆلانە بەدەرنيە لەوەى دەستى بەر پىستى نەكەويىتو خۆى دەبىيت لەگەل دەستنويى شكاندا دەستنويى بشورىتەوە دەى ئەگەر فەرز بىنت دەبىيت بە بەلگەوە فەرز بكرىت.

به لام خه لکی له کون و نویدا خوویان پیوه گرتووه که مروّق دهست ده کاته ملی دایکی و نه نکی خوی و کچه که ی ماچ ده کات له بابی سوّزو به زهییه وه و دهستنویژ گرتنه وه شیان بر دانه ناوه، نه گهر ده ستنویژی بشکاندایه نه وه زاناکان له و باره وه قسه یان ده کرد وه ك چوّن له باسی به رکه و تنی پیستی پیاو له ژنی خوّی به دریدژی باسکراوه).

سێيەم:

لهم فهرموودهیه دا ئه وهمان بن ده رده که ویّت که ریّگه دراوه له جلو به رگی منداله که نه کرّ لینه و به باشکرا نویّر پیّیه و ه دروسته مهگه ر پیسی ناشکرای پیّوه بیّت.

* ابن خوزهیمه (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: باسی ریّگه پیّدان به نویّژکردن به جلوبهرگی مندالهوه، مهگهر به ناشکر ا پیسی پیّرهبیّت، چونکه به فهرموودهکهی ههلگرتنی کچهکهی زهینهبدا (خوا لیّی رازی بیّت) دیاره که نهگهر نویّژکردن به جلوبهرگی مندالهوه دروست نهبووایه ههرگیز ههلی نهدهگرت له نویّژدا، هیچ جیاوازیهکیش نیه لهنیّوان جلوبهرگی پیسو نیّوان ههلگرتنی جلوبهرگی پیس له نویّژدا.

* هـهروه ها ابـن المنـذر (رهحمـهتي خـواي لي بيّـت) لـه (الاوسـط)دا (٥/٦٥-٥٠)دا هيناويهتي.

١ (تحفة المودود) لا (٣٧٤). الاوسط (١٠/١-١٣١).

۲ ابن خزیمة في صحيحه (۳۸۳/۱).

چوارهم:

بهم فهرموودهیه دا دیاره که دروسته مندالی بچوك خوار تهمیز پهیداکردن و فامگرتن ببریته مزگه و ته به به نگانه ی خواره و ددا:

* (ابو هریره) (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: لهگه ل پیخه مبه ری خوا (سَالِیّ) بچوایه به سوژده دا حه سه نویژی عیشامان ده کرد، هه رکاتیّك پیخه مبه ر (سَالِیّ) بچوایه به سوژده دا حه سه نویژی عیشامان لی پازی بیّت) ده چوونه سه ر پشتی موباره کی و نهگه ربیویستایه هه ستیّته وه به سوکی دایده نانه سه ر زه ویه که و هه رکه ده چووه سوژده، ده چوونه وه سه ر پشتی، کاتیک له نویژ بوویه وه یه یکیکی له م لای خوی و نه وی تری له ولای خویه و دانیا، منیش چوومه خزمه تی وتم: نه ی پیخه مبه ری خوا (سَالِیّی) بیانبه مه وه لای دایکیان؟ فه رموی: نه وی کاته دا یه که بریقه دای له سه رزه وی دنیا پوشن بوویه وه پیخه مبه ر (سَالِیّی) فه رمووی: ناده ی برونه وه بر لای دایکتان و تا خویان کرد به مالّدا پووناکیه که به رده وام بوو. '

* عبداللهی کوری شداد له باوکیهوه دهگیریتهوه و ده لیّ: له یه کیّك له نویّد هکانی نیوه رق یان عهسر بوو هات بی مزگهوت و حهسه نو حسه ینی به باوه شهوه بوو، كاتیك پینههمبه روسیایی چووه مینبه ره كه وه نویژی دابه ست هه ردوو مند له كهی له پال خویدا دانا، كاتیك چوو به سوژده دا (سوژده كهی زوری خایاند)

١ رواه احمد (١٩/٢) والحاكم (١٦٧/٣). وقال: هذا حديث صجيج الاسناد ولم يخرجاه،

نيگات بن هاتبنيت، پيغهمبهريش (عَنِينَ) فهرمووى: ((فَكُلُّ ذَلِكَ لَمْ يَكُنْ وَلَكِنَّ ابْنِي ارْتَحَلَنِي فَكَرَهْتُ أَنْ أُعَجِّلُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ)) .

واته: نه م، هیچ شتیّك له وانه پووی نه دا به لکو کوپه که چووبووه سه ر پشمو منیش نه مویست په لهی لی بکه م تا به ویستی خوّی داده به زیّت.

ئەم روودانى چوونە سەرپشتەى ھەسەنو ھسەين (خوايان لى رازى بىيت) بىق سەر پشتى پىغەمبەر (ﷺ) لە زۆر فەرموودەى تردا دووبارەبۆتەوە.

نووسه ر ده لیّت: ئه و فه رمووده یه ی که له پیّغه مبه ره و (عَلَیْ اَلَیْ) ده یگیّ پنه و که به رگری ده کات له وه ی مندال بهیّننه ناو مزگه و ته کانه و هه رمووده یه کی زوّر لاوازه و (زهعیفه) که نهمه ده قه که یه تی: ((جنبوا صبیانکم مساجد کم ومجانینکم)) کم و اته: مندالان و شیّته کانتان له مزگه و ته کانتان به دوور بگرن.

پێنجهم:

ئهمهش لهبه رئه وه یه که زوریهی مندالآن خراپ فیرکراون و به گویی گهوره کان ناکه ن:
* عمری کوری خطاب (خوای لی پازی بینت) کرمه لیک مندالی بینی له ناو مزگه و تدا یاری و شه پهشه قیان ده کرد چوو بی ناویان و به داره که ی دهستی لینی دان) آ

(ابن قاسم) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەفەرمويت: پرسياركرا له (ابن مالك)
 (رەحمەتى خواى لى بيت) كه ئايا مندالى بچوك بهينريت بى مزگەوت؟ فەرمووى: ئەگەر

١ رواه احمد (٤٩٣/٣-٤٩٤)، وابن ابي شيبه (١٢٢٣٩)، والنسائي (١١٤١) واسناده صحيح.

٢ رواه عبدالرزاق (المصنف) (١٧٢٦) (١٧٢٧) وابن ماجة (٧٥٠).

٣ انظر تفسير ابن كثير (٦٤/٦).

لهبهر مندالی و بی ئاوهزایی دهستکاری شت و مهکی مزگه وتی نه دهکرد قه یناکات، وانابینم هیچی تیدابیّت نهگه ر بهینریّن بن مزگه وت). ا

* ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىنت) دەفەرمويىت: (دەبىنت مندالانى بچوك لە مزگەوتەكان بەدوور بخرين)

* ئیسحاقی کوری راههویهی (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: (نهگهر کورپیّت، نهگهیشتبیّته حهوت سالان، نههیّلریّت بیّته مزگهوت گوناه نیه، به لام ریازی یهکهمی نویّژ نابیّت مندلی تیدابیّت، بههیچ جوّریّك دروست نیه مندالیّك گهیشتبیّته حهوت سالی له مزگهوت دهربکریّت، که پینهمههری خوا (میّایی فهرمانی پیداوه نویّد بکات.

سوننهت وایه له غهیری کاتی نویژهکاندا به هیمنی بکرینه دهرهوه له مزگهوت ئیتر گهیشتبووه حهوت سالی یان که متریش بوون، ئه مه ش له ترسی ئه و گهمه و مهزاقه ی له حهره می مزگه و تدا به رپای ده که ن، به لام ئه گهر له کاتی نویژه کاندا هاتن بن نویژ نابینت دهریکرینه ده رهوه)."

* (ابن تیمیه) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: (ده بینت مزگه و تبیاریزرینت استیک کسازاری ده دات یان نسازاری موسلمانان ده دات ته نانسه ده نسگ به رزکردنه و دی مندالان، هه روه ها پیس و پیخلکردنی فه رشه کانی و له م شیرانه، به تاییه تک کاته کانی نویژ، چونکه نه و ه مونکه رو خراپه گه و ره کانه) أ.

١ المدونة (١٠٦/١).

۲ فتح الباري (ابن رجب) (۳٦/۳).

٣ قيام الليل (مروزي) (٢٤٣).

٤ مجموع الفتاوى (٢٢/٢٢).

نووسه رلهسه رئه م بابه ته ده لایّت: ئه مه ی پیشوو پای زانایان بوو، له مه سه له ی مندالا بردن بر مزگه و به دریّری دواون، باسی مندالایکیان کردووه ئه گه ریاری نه کات و ته شویش دروست نه کات به جموج برل بی نویژگه ران و ده نگی به رزنه کرده وه له مزگه و تناکریت ده ره وه چونکه وینه ی نه وانه وه ک چون ریکا ده دات به حه سه ن و حسه ین بینه مزگه و تبه مندالی، ریکه یش ده دریّد به وان.

به لام ئهگهر به عهجول و یاری و گهمه وگه پکه ر ناسرابو و ، زور ها وارو قیره قیره ی ده کد ، شهرمی له گهوره کان نه ده کرد و نهگهر پیت بگوتایه بی ده نگ به بی ده نگ نه بووایه ، وینه ی نهم منداله لای زانایان ده بیت نه هینریت بی مزگه و ت ، چونکه ئازاری موسلمانان ده دات و مزگه و ته که شه پیس ده کات .

* عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: (پیّفهمبهری خوا (عَلَیْهُ) نهگهر ههستی به بوّنی دهمی موسلمانیّك بكردایه لهوانهی پیازو سیریان خواردووه، فهرمانی دهدا بیكهنه دهرهوه بروات بوّ بهقیع، ههر كهسیّك بیهویّت نهو دووانه بخوات با به لیّنراوی بیخوات). در این بینورات با به لیّنراوی بیخوات). در این بینورات با به لیّنراوی بیخوات). در این بینورات با به لیّنراوی بینورات).

زیانی بۆنی دهمی پیازو سیر خوّر تهنها بوّ دهورویه ری خوّیه تی به لام مندالّی بچوك زیانه کانی له گریان و یاری و عهجولییه کهی دهگاته ههموو نویّژگه ران.

۱ رواه مسلم (۱۱۹۵).

ههروهها به لگه کان به گشتی ئه وه دهگه په نن که مزگه و ته کان بن زیکرو یادی خواو نویژکردن دروستکراون نه ک بن یاری و پیکه نین و هاروها جی (والله أعلم).

شەشەم:

هەلگرتنى ئومامە لەلايەن پێغەمبەرى خواوە (عَنْ الله بەلگەيە لەسەر سۆزو بەزەبى هاتنەوەى پێغەمبەرى خوا (عَنْ بُهُ) بە كچاندا.

ھەرتەم:

فەرموودەكە ئەوە دەگەيەنىت كە دروستە كچى بچكۆلە لەلايەن باوكو دايكىيەوە بخرىتە سەر شان (قەلادوشكان)و ھەلگرتنى لەناو خەلكىدا.

فهرموودهى دهيهم

نوێڗٛکردن نهسهر مندائی مردوو

عن المغيرة بن شعبة (ﷺ) قال: سمعت رسول الله (ﷺ) يقول: اَلطَّفْلُ يُصلَّى عَلَيْهِ)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

احمد ریوایه تی کردووه (۲۲۷/۶)و (ترمذی) (۱۰۳۱) له باسی نویدژکردن له سهر مندال و ده لیّ: حدیث حسن صحیح، (النسائی) (۱۹۶۸) و (ابن ماجة) (۱۵۰۷)، (الحاکم) (۲/۵۵۳–۳۹۳)و (ابن ماجة) (۳۰۶۹).

ههروهك (عبدالرزاق) (۲۹۰۲) له باسی نویّر لهسهر مندالاّو زوّلاّ، (ابن أبی شیبه) (۳۱۷/۳) له بابی زوّلاّو نُهوانهی ده لَیْن نویّری لهسهر دهکریّتو (احمد) (۲٤۹/٤)و أبو داود (۳۱۸۰). والحاکم (۳۹۳/۱).

ئهم فهرموودهیه إمام احمد به (صحیح)ی داناوه لهگهل ترمذی و حاکم و (الذهبی) و (ابن قیم) له زاد المعاد (۱۳/۱).

ئەو فەرمان و وانانەي ئەم فەرموودەيە وەردەگيريّت:

يەكەم:

فەرموردەكە ئەرە دەگەيەنىت كە دروسىتە نويىژى مىردور لەسەر منىدال بكرىيت، ھەمور زانايان لەسەر ئەرە كۆدەنگ*ن:*

(ابن منذر) (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: (زانایان ههموو لهسهر شهوهن
 که کوّپهله دهرکهویّت زیندووه بهگریانو هاوار، نویّژی لهسهر دهکریّت) .

١ الاجماع لا٥٠.

* (ابن عبدالبر) ده لین: ههموو زانایان و فیقهزانان له سهر ئه وهن که مندال نویدی له سهر ده کریّت و ژماره یه کی زور که م و نامل پیه چه وانه ی ئه م و ته یه ن و ده لیّن: مندال نویّری له سه ر ناکریّت و نه م رایه بیدعه چیه کان ده ستیان پیّوه گرتووه...

دهليّ: ئههلي فهتواچ له حيجازوچ له عيراق وازيان ليّ هيّناو فهتواي نويّـرُكردنيان داوه لهسهر مندالآن. ا

دووهم

له رینماییه کانی پیغه مبه ری خوایه (عَلِیه عَهْم کاتیْك بانگ بکرایه بن لای ته رمی مندالیّك یان بیانهیننایه بن لای تا نویّری له سه ر بکات، خیرا ده چوو به ده میانه وه و نویّری له سه ر بکات، خیرا ده چوو به ده میانه وه و نویّری له سه ر ده کرد:

* عائشه (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: (ته رمی مندالیّکی نه نصاریان هیّنایه خرمه ت سه روه ر (آلیّهٔ) و نه ویش نویّدی له سه ر کرد) که له اللی مسلم (۱۸۹۲) به م شیّوه یه هاتووه: (پیّفه مبه ری خوا (آلیّهٔ) بانگ کرا بیّ نویّدگردن له سه ر کورپه یه کی نه نصاری).

سێيهم:

ههر کهسیّك مندالیّکی بمریّت ده توانیّت ههر له مالهکهی خوّی نویّری له سهر بكات و پیّویست ناکات بیباته دهرهوه بی مزگهوت:

* ئیسحاقی کوری عبدالله کوری (أبو طلحة) له باوکیهوه دهگیریتهوه که (أبوطلحة)کاتیك عومهیری کوری گیانی سپارد، پیغهمبهری خوای (عَالِی الله کارد بن ماله کهی خوی تا نویژی لهسهر بکاتو نهویش رؤیشت بن مالیان و نویژی لهسهر خویند

۱ الاستذكار (۳۸/۳)

٢ رواه النسائي (١٩٤٧).

(له ماله که یاندا) و خوی له پیشهوه و (أبوطلحة) له دواوه و (أم سلیم)یش له دوای نهوه و ه ا

* نافع دولاّت: عبدالله ی کوری عمر (خوایان لی رازی بیّت) نویّر تی کرد له سه ر کرریه له یه کوریه له بارچوو که روون نه بوو نایا نوّزه ی هات یان نا؟ له ماله که ی خوّیدا نویّری له سه ر کرد و پاشان بردیان و له گزرستان ناشتیان). ا

چواردم:

له زانایانی سهلهف دهربارهی نهو مندالهی لهباری دایکی دهچیّت به مردوویی یان به ناتهواوی لهدایك بووبیّت، نایا نویّژی لهسهر دهکریّت؟

ئەوەى (صحيح)ەو جێگاى بايەخە ئەوەيە كە: ئەو مندالەى لەبارى دايكى دەچێت لە سى خالەت بەدەرنيە:

۱- ئەو مندالەى لەبارى دايكى دەچێت پێش ئەوەى گيانى تى بكەوێت واتـە پـێش چوار مانگى لەدايك ببێت، وەك لە فەرموودەى (ابن مسعود)دا ھاتووە (خـوا لێـى ڕازى بێت) لە پێغەمبەرى خواوە (﴿الْمِيْكُ) كە نوێژى لەسەر ناكرێت.

* محمدی کوری سیرین (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (نهگهر به ته واوه تی نهندامه کانی دروست نه بوویوون نه وه ده نیژریّت و نویّژی له سه ر ناکریّت) "

۲-ئەو منداللەي لەدايك دەبئىت لەپاش ئەوەي گىانى تىن بكەوئت ئەوە لە
 (مىحىح)دا نونئى لەسەر دەكرئىت:

۱ رواه (الطحاوى) شرح معاني الاثار (۵۰۸/۱) والحاكم (۳۲۵/۱)، وصححه ووافقه الذهبي، رواه احمد في مسنده (۲۱۷/۳).

۲ رواه عبدالرزاق (۲۲۰۰).

۳ رواه عبدالرزاق (۲۹۰۳).

* موغیرهی کوری شوعبه (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغه مبه رهوه (عَلَیْهُ) ده گیریته و که فهرموویه تی: ((والسقط یصلی علیه، ویدعی لوالدیه بالمغفرة والرحمة)) .

* سهعیدی کوری موسه یب (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده رباره ی نه و منداله ی به مردوویی له باری دایکی ده چیّت ده فه رمویّت: (نهگه رگیبانی تی کرابوو نویّن له سه رده کریّت و نه وه ش پاش چوار مانگی ده بیّت). آ

* (اسحاق)ی کوپی (راهویه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: سوننهت وابوو له سهردهمی هاوه لانی پیغهمبه ردا (عَلَیْ که نه و مندالهی به مردوویی له دایك ده بیّت دوای ته واو کردنی ههموو نه ندامه کانی له شی و گیانی پی به خشرا (که نه وهش به چوار مانگو ده پوژ دانراوه) نویّری له سهر ده کریّت، به لام میرات بردن دوای ده رکه و تنی نیشانهی ژیانه له سهر کوریه که، به لام بوچی نویّری له سهر نه کریّت که له قیامه تدا به جوانی زیندوو ده کریّت وه و له لای خوا (پاشه پوژی به خته وه ریان نه گبهتی بو نووسراوه) که پیغه مبه ری خوا (عَلیْ فه رموویه تی: ((صلوا علی أطفالکم)) نویّر بکه ن له سهر منداله کانتان، موغیره ی کوپی شوعبه (خوا لیّی پازی بیّت) پیوایه تی کردووه . "

پێنجهم:

ئهم دوعایانهی له نویزکردن بهسهر مندالدا دهخوینریت:

* (ابو هریره) (خوای لی پازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهُ) لهسهر جهنازهیه ک نهم نزایه ی خویّند: ((اللهم اغفر لحینا ومیتنا وصغیرنا وکبیرنا وذکرنا

۱ پیشتر دهرهینراوه.

۲ رواه عبدالرزاق (٦٦٠١) ابن ابي شيبه (٣١٨/٣).

٣ (الاوسط) ابن منذر (٤٠٥/٥). و(الترمذي) (٣٥٠/٣–٥٥١).

وأنثانا، وشاهدنا وغائبنا، اللهم من احييته منا فأحيه على الايمان ومن توفيته منا فتوفّه على الاسلام، اللهم لاتحرمنا أجره ولاتضلنا بَعدَه)) أ.

واته: ئهی پهروهردگارا له زیندوانو مردوانمان، له گهوره و بچوکمان، له نیرو میمان، له نیرو میمان، له نیرو میمان، له ناماده و نادیارمان خوش ببه، خوایه ههر کهسیکمان ده ژینی له سهر نیمان بیرژینه و ههر کهسیشمان دهمرینی به نیسلامه تیه وه بیمرینه، خوایه بی به شمان نه کهیت له پاداشتی نهم مردووه و له پاش نه ویش گوم پامان نه کهیت) امین.

* محمدی کوپی سیرین (رهحمه تی خوای لی بیّت) له نویّردا دووعای بوّ مردووی مندالاو گهوره دهکردو داوای لی خوشبوونی بوّ دهکرد، پیّیان وت: قوربان خوّ نهم منداله گوناهی نهکردووه؟ له وه لامدا فهرمووی: (پیّغهمبهر (عَلَیْهُ) خوای گهوره له ههموو گوناهه کانی پیشترو پاشتری خوش بووه که چی فهرمانم پیّدراوه صه لاواتی لهسه ربدهم).

* سهعیدی کوری موسهیب (پهحمهتی خوای لی بیّت) دهفه رمویّت: نهبو هورهیرهم بینی (خوای لی پازی بیّت) نویّـری دهکرد لهسه و تهرمی مندالیّك که هه رگیز تاوانی نهکردووه و دهیفه رموو: (نهی خوای په روه ردگارم له سزاو عهزابی ناو گرّپ بیپاریّزه). آ

* له ثهبوهورهیرهوه (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیّرنهوه که نویّری کردووه لهسهر موسلّمانیّکی مندال که ههرگیز گوناهی نهکردووه و دهیفهرموو: (اللهم اجعله لنا سلفاً وفرطاً وذخراً) واته: پهروهردگارم ئهم منداله بکهیته تویّشوو و زهخیرهی روّری قیامهتمان.

١ رواه ابو داود (٣٢٠١)، والترمذي (١٠٢٤) وصححه، وابن ماجة (١٤٩٨) واسناده صحيح.

٢ رواه اسماعيل بن اسحاق القاضي في فضل النبي (صلى الله عليه وسلم) الا(٧٨).

٣ رواه عبدالرزاق (٦٦٠٠) وابن ابي شيبه (٣١٧/٣) ومالك في الموطأ (٢٢٨/١) واسناده صحيح.

٤ رواه البيهقي في السنن الكبري (٩/٤–١٠).

شەشەم:

ئهگهر له یهك كاتدا پیاویّك و مندالیّك مردبوون چوّن نویّژیان لهسهر دهكریّت؟: پیاوهکه لهبهردهم ئیمامدا دادهنریّت و مندالهکه ش لهپیّش ئهوه و دادهنریّت:

* ئەبو ئىسحاق دەلىّ: پىشەوا (الشعبى) (رەحمەتى خواى لىّ بىّت) نويّىژى كرد ئەسەر پیاویّىك مندالىّك بەجۆرىيّك پیاوەكەى لەبەردەمى خۆيىدا داناو منداللەكەشى خستە پیّشى ئەوھوھ.\

حەرتەم

ئەگەر مندالنىك و ژننىك مردن، سوننەت وايە مندالەكە لەلاى ئىمامەوەبىت و ژنەكەش لەپىنشى ئەرەرە واتە لەبەردەمى قىبلەدا:

* عهممار مهولای (حارث بن نوفل) ده لی من خوم جهنازهی (ام کلشوم)ی کچی عهلی کوچی ئهبوطالبو کوچهکهیم بینی نویزی لهسه ر ده کرا، به جوّریّك دانرابوون که منداله که لهبه رده م ثیمامه که دا بووو دایکیشی له وبه رده می دا، واته له پووی قیبله وه، منیش نه وهم به دل نهبوو، هاوارم کرد، به لام له ناو خه لکه که دا (ابن عباس)و (ابو سعید الخدری)و (أبو قتاده)و (أبو هریره)یان له ناودابوو (خوایان لی پازی بیّت) فه رموویان: ته واوه به و جوّره سوننه ته، آده لیّن نیمامه که (ابن عمر) بوو (خوای لی پازی بیّت)

مەشتەم:

ئهگەر لە يەك كاتدا مندالْيْكو ژنيْكو بِياويْك مردن:

* شافعی (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: (نه گهر جه نازه ی ژنید و پیاوید و نیر هموکین مندالید دانرابوو، نه و پیاوه که له به رده م نیمام داده نرید و له دوای نه و

۱ رواه ابی ابن شیبه (۳۱۲/۳).

٢ رواه أبو داود (٣١٩٣)، والنسائي في الكبرى (٢١٠٤). واسناده صحيح،

منداله که و له دوای ئه ویشه و ه نیره موکه که و له دوای ئه ویشه و ه ژنه که) .

ئەحمەدى كورى حەنبەلىش (رەحمەتى خواي لى بينت) ھەروا دەفەرمويىت. ً

نزيهم

ئهگەر مندالایکی کافر موسلمان بوو پاشان مرد، ئایا نویّژی لەســەر دەکریّـت؟ بــهلّیٰ نویّژی لەسەر دەکریّتو له گۆرستانی موسلماناندا دەنیّژریّت.

* ئەنەس (خوا لىنى پازى بىنت) دەفەرمويىت: پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) سەردانى مندالىنىكى جولەكەى كىرد كە خىرمەتكارى بوو، پىنى فەرموو: بالىن: (لا إلىه إلىا الله) مندالەكەش سەيرى باوكى دەكردو ئەويىش پىنى وت: (أبوالقاسم) چىت بىي دەلىي بىلىي ئەويىش وتى: (لا إله إلا الله)و گيانى سپارد، پىغەمبەر (عَلَيْكُ) فەرمووى: ((صلوا على أخيكم)) واته نويىر بكەن لەسەر براكەتان.

*

١ الام (١/١٦٤).

۲ المغنى (۱۰/۳).

٣ رواه أحمد (٢٦٠/٣) والحاكم (٣٦٣/١) واصله في الصحيحين وبوب له البخارى.

فەرموودەي يازدەيەم مندالان و رۆژووگرتن

عن الربيع بنت معوِّد (رضى الله عنهما) قالت: أرسل النبي (عَلَّا) غداة عاشوراء الى قرى الانصار: ((مَنْ أَصْبَحَ مُفْطرًا فَلْيُتمَّ بَقيَّةً يَوْمه ، وَمَنْ أَصْبَحَ صَائمًا فَلْيَصُمُ)).

قالت فكنا نصومه بعد، ونصوِّم صبياننا، ونجعل لهم اللعبة من العهن، فاذا بكى أحدهم على الطعام اعطيناه ذاك حتى يكون عند الافطار).

دەرھينانى فەرموودەكە:

بخاری (۱۹۹۰) له باسی رِفِرُووی مندالان و (مسلم) (۲۹۳۹) هیّناویانه.

ئەو ھەرمان و وانانەي ئەم ھەرموودەيە وەردەگىرىت:

يەكەم:

فهرموودهکه نهوه دهگهیهنیت که دروسته پوژوو به مندالان بگیریت و زوریک له زاناکان له کتیبهکانیاندا کردوویانه به سهریاس..

* عبداللهی کوپی ئهبی هوزهیل ده لیّ: پیاویّکی به تهمهنیان هیّنا بی بهردهستی عمری کوپی خطاب (خوا لیّی پازی بیّت) ئاره قی خواردبوویه وه له مانگی پهمهزاندا، عمر (خوای لیّ پازی بیّت) پیّی فهرموو: وه ک کهر پرمهت لیّ دیّت و تاره قت خواردووه له پهمهزاندا که منداله کانیشمان به پوروون ؟! برّیه هه شتا داری لیّداو پاشان دووری خسته وه بر ولاتی شام. ا

دووهم:

له چ تەمەننكدا فەرمان بە مندال دەدرنت بن پۆژورگرتن؟

سەلەفى صالح (رەحمەتى خوايان لى بيّت) لـەو كاتـەوە رۆژوويان پــى گرتـوون كـە توانيويانە بيگرن.

١ رواه البخاري (معلقاً) (٢٢٠/٤) وعبدالرزاق (١٣٥٥٧).

* هیشامی کوری عوروه (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: (باوکم نویدی به مندالان دهکرد کاتیک لیی تی بگه یشتنایه، روزوویشی پی دهگرتن کاتیک بیانتوانیایه) . سیپیهم:

فەرمان دان بە مندالان بۆ رۆژووگرتن سوننەتە بۆ راھێنانيانـه لەسـەر گوێڕايـهڵىو بەندايەتى.

چواردم:

ئایا مندالیّك که بتوانیّت به پرورو بیّت به لام ههندیّك پورووی فه و تاندبیّت، ئایا قه زاکردنه و ه ی له سه ره .

* (ابن قدامه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فهرمویّت: (نُهو پوٚژانهی فهوتاوه لهپیّش بالغبوونی، گیّرانه وهی لهسه رنیه نیتر با پوٚژووی گرتبیّت یان هه رنه یگرتبیّت، نُه مه رای زوّریهی زوّری زانایانه)".

به لام پیشه وا ئه وزاعی ده لیّت: (ده بیّت بیگیریّت ه وه ئهگه ر شکاند بووی له کاتیکدا ده شیتوانی روّژوو بگریّت).

به لام ئەرە لاى ئىنمە بەل جۆرەيە ئەل سەردەمە سەردەمى مندالىيەل لەسەرى نىيە رۆژۈم فەرتارەكانى بگىرىتەرەر، رەك ئەل كەسە رايە كە دواى تىببەربورنى مانگى رەمەزان بالق دەبىت. ئ

يێنجهم:

١ المغنى (٤١٣/٤) مصنف عبدالرزاق (١٥٣/٤-١٥٤).

٢ الأقناع (١٩٤/١).

٣ المغنى (٤١٤/٤).

٤ المغنى (٤١٤/٤).

ئەم فەرموودەيە ئەوە دەگەيەنىت كە دروستە مندال بېرىتە نىاو مزگەوتـەوە پىـِشتر لەسەر ئەمە بەدرىي*رى دواين*.

شەشەم:

فهرموودهکه ئهوهش دهگهیهنیت که دروسته بوكو یاری مندالان ببریته مزگهوتهوه به مهرجیک شدتی حهرام نهبیت، بی نهوهی مندالی پیوه خهریك بکریت برسیتی و ماندوویی و تینویتی لهبیر ببریتهوه پیی.

ھەرتەم:

له فهرموودهکهوه روّلی شافرهتی صهحابیمان بن دهردهکهویّت (خوایان لی رازی بیّت) له پهروهردهکردن و راهیّنانی مندالهکانیان لهسهر خواناسی و گویّرایه لی.

بهردهوام ئافرهتانی سهلهفی صالّح (خوایان لی پازی بیّت) لهسهر ئهم پیّپهوه بهرزه ده رزیشتن له پهروهردهکردنی مندالهکانیانداو بهردهوام دایکان هانی مندالهکانیان دهدا تا بچنه کوّپی زانایان ههولی کوّکردنهوهی فهرمووده و زانستی شهرع بدهن تا ئهوهبوو له بهرههمی ئه ههوله پیروّزهیان کهسانی وهك سوفیانی سهوری و مالیكو شافیعی و احمدو کهسانی تریش هه للهوتن (رهجمهتی خوایان لیّ بیّت).

به لام دایکانی ئهمرق مهگهر کهمیّکیان خوا رهحمی پی کردوون -ئهگهرنا ههموویان له بهروریان له بهروویان له بهروریان له بهرپرسیاریّتی پهروهردهکردنی مندالهکانیان دوورکهوتوونه ته و پیّغهمبهری خوا

((والمرأة راعية في بيت بعلها وولده وهي مسؤلة عنهم)) واته: نافرهت بهرپرسياره له مالي ميرده که ی ده کريت ... مالي ميرده که ی ده کريت ...

به لام زوریک له نافره تان له پیناوی به رژه وه ندی و رابواردن و خورازاندنه وه یان نایان پرژیته سه رکورپه کانیان و ناچار ده یانده نه ده ستی دایه ن خزمه تکاری کری گرته!

وازده هینن له و فه رمانه ی خوای عزوجل که له سه ریان فه رزی کردووه سه په رشتی و په روه رده ی منداله کانیان بکه ن، ده ی خوا په حم بکات! .

فهرموودهى دوازدهيهم

سهرفيتره لهسهر مندالان

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: فرض رسول الله (عَلَيْكُ) زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرِ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرِ عَلَى الْعَبْدِ والْحُرِّ وَالدُّكَرِ وَالأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرِبِهَا أَن تُوْدِيَ قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ))

واته: عبدالله کوری عومه (خوا له هه ردووکیان رازی بیّت) ده فه رموی ((پینهه مبه ری خوا (مُرَانِیُنَهُ) زه کاتی سه رفیتره ی مه زه نده کرد به ساعیّك له خورما یان ساعیّك له جن که نزیکه ی دوو کیلیّ ده کات و فه رزی کرد له سه ربه نده و نازاد و نیّر و می و گه و ره و بچووکی موسلمانان و فه رمانی ده رکرد که پیش نه وه ی نویّری جه ژن بکریّت، بدریّت)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

أحمد ریوایهتی کردووه (۲/۰۰) و بوخاری (۱۰۰۳)و (۱۰۱۲) له باسی (سهرفیتره لهسهر گهوره و بچوکه)و موسلیم (۲۲٤۰)و أبو داود (۱۹۱۳)و تورمـذی (۱۷۰۰)و ابن خزیمه (۲٤۰۳).

ئەو فەرمان و ئادابانەي ئەم فەرموودەيە وەردەگيريت:

يەكەم:

فەرموودەكە ئەوھ دەگەيەنىت كە زەكاتى سەرفىترە واجبە لەسەر گەورەو بچوك.

* ابن خزیمه (رهحمه تی خوای لی بینت) (ئه م باسه باسی ئه وه ده گهیه نینت که زه کاتی سه رفیتره واجبه له سه رگه وره و بچوکه، به پینچه وانه ی ئه وانه ی که ده لین نه فه رز نیه له سه رکه سیک هیشتا فه رزه کانی له سه رفه رزنه کراوه). د

۱ صحيح ابن خزيمة (۸٤/٤).

دووهم:

ئایا زهکاتی سهرفیتره له پارهی تایبهتی مندالهکه دهدریّت یان له پارهی وهلی و سهریهرشتیاری؟

* (ابن منذر) (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەلىت: زانايان بەكۆى دەنگ ئەسەر ئەوەن كە ھەمووو كەسىكى موسلمان زەكاتى سەرفىترەى ئەسەرە، ئەگەر بووى ھى خىزى خىزانى و منداللەكانى دەدات ئەوانىەى خىزانى بارەيان نىيە، بەلام ئەگەر منداللەكان بارەيان ھەبوو لەو بارەيە دەرى دەكات) ا

سێيەم:

هەندىك له زانايانى سەلەفى صالح به سوننەتى دەزانن زەكاتى سەرفيترەى مندالىك بدرىت كە ھىشتا لە سكى دايكى دايه.

* حهمید له عوسمانی کوپی عهفانه وه دهگیْریّته وه که زهکاتی سه رفیتره ی له باتی مندالّی ناو سکی داوه . ۲

* (ئەبو قولابە) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەليت: زۆر ھەزيان لـەوەبوو زەكاتى
 سەرفيترەكانيان دەربكەن تەنانەت لەباتى كۆرپەلەي ناو سكى دايك.

چوارهم:

ئەو ئەندازەيەى كە دەبيت لەباتى ھەر كەسيك بدريت چ گەورە يان بچوك: ساعيكە بە ساعەكەى بىغەمبەر (مىلىلى).

۱ (الاقناع) ابن منذر (۱۸۱/۱).

۲ رواه ابن ابی شیبه (۲۱۹/۳).

۳ رواه عبدالرزاق (۵۷۸۸). له باسی نایا زهکاتی کورپهله دهردهکریّت؟ وابن ابي شیبه

.(۲۱۹/۳).

فهرموودهی سیازدهیهم مندالان و حهجکردن

عن عبدالله بن عباس (رضى الله عنهما) قال: رفعت إمراة صبيّاً لها، فقالت يارسول الله الهذا حج؟ قال: ((نَعم وَلَك أُجرّ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

ئەحمەد پیوایەتی كىردووە (٢٤٤/١)و مسلم (٣٢٣٢)و تورمـذی (٩٢٤)و ابن ماجـه (٢٩١٠) له باسی حەجی مندالاندا.

ئەو فەرمان و ئادابانەي ئەم فەرموودەيە وەردەگيريّت:

يەكەم:

فەرموودەكە ماناى ئەوە دەبەخشىت كە دروسىتە منىدال حەج بكاتو ئەمانەش بالبشتى ئەو مانايەن:

* (سائب)ی کوری (یهزید) (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّت: (باوکم له (حهجه تول و هداعدا) حهجی پئ کردم له گه ل پینه مبه ری خوادا (علیم الله که له و کاته دا تهمه نم حهوت سالان بوو). د

*(ابن عبدالبر) (رهحمه تی خوای لی بیّت) له تیگه یشتنی نهم فه رمووده یه نه وه مان بیّداوه بی ده رده که ویّت که حه جکردن دروسته به مندالان، کرّمه لیّ له زانایان ریّگه یان پیّداوه له حجازو شام و عیراق و میصر، به لام هه ندیّك له بیدعه چیان به بی به لگه ریّگه ناده ن حه ج به مندالان بکریّت، به لام نهم رایه ی دووه م بی به هایه و وازی لی هیّندراوه چونکه یینه مبه ری خوا (میّایی کرد به کوّمه لی مندالی (بنی عبدالمطلب).

دەربارەى مندالان فەرموويلەتى: ((لله حلج وللذي يحجه أجر)) واتله: حلاجى بىل دەنوسريتو بى ئەو كەسەشى حەجى بى دەكات باداشتى ھەيە.

١ رواه البخارى (١٨٥٨) والترمذي (٩٢٥).

ههروهها ئەبوبەكرى صديق (خوا لينى رازى بينت) حەجى كردووه به عبداللهى كورى زوبير (خوا لينيان رازى بينت) لەناو پارچه قوماشيكدا.

دووهم:

ئەم فەرموودەيە ئەوە دەگەيەنىت كە مندال ھەر كارىكى چاكە ئەنجام دەدات لەنامەي چاكەكانىدا بۆي دەنووسرىت:

* عمرى كورى خطاب (خوا ليّى رازى بيّت) دەفەرمويّت: (تكتب للصبي حسناته، ولاتكتب عليه السيئات) واته: مندال چاكهكانى بق دەنوسىريّت به لام گوناهى لهسهر نانووسريّت.

سٽيەم:

مه رج نیه حه جی مندالیّك قبول ببیّت که فامی کردبیّته و ه ته میزی هه بیّت چونکه نه و منداله ی که پیّفه مبه ر (ان له حجاً) به یهه قی ده لیّت: نه و منداله شیره خوره بووه . آ

ئەم رپوايەتە وەلامىكە بى ئىمام مالىك (رەحمەتى خواى لى بىـِت) كـە فەرموويـەتى: حەجى مندالى شىرەخىر دروست نيە. ً

چواردم:

حهج و عهمره كردني مندال جيها دكردنيانه:

* (ابو هریره) (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) ده گیریّته وه که فهرموویه تی: ((جهاد الکبیر والصغیر والضعیف والمرأة الصح والعمرة)) واته: حهجی گهوره و بچوك و لاوازو ژنانی موسلمان حهج و عهمره كردنه.

۱ الاستذكار (۲۹۸/٤).

۲ البیهقی (۵/۵۵/).

٣ المنتقى (الباحي) (٧٨/٣).

٤ رواه عبدالرزاق (٩٧٠٩) وأحمد (٤٢١/٢) والنسائي (٢٦٢٦) واسناده حسن.

پێنجەم:

سهله فی صالح (خوایان لی پازی بیّت) زوّر گرنگیان داوه بهوه ی حهج به منداله کانیان بکه ن چونکه پیشانی په روه ردگاری ده ده ن تا په حمو به زهیی خوا له و مهوسیمه ییروزه دا نه وانیش بگریّته و ه :

* سوفیانی کوری عویهینه ده لی: به محمدی کوری مونکه دیریان وت: تی مندال دهبهیت له گه ل خوّت بی حدم می دهبهیت له گه ل خوّت بی حدم که دهبهیت له گه ل خوّت بی حدم می دهبهیت له گه ل خوّت بی حدم می دهبهیت له گه ل خوّت بی حدم می دهبه بی محمد کاریان ده ده می در می در

 (ابن عبدالبر) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: (له کوّن و نیّستاشدا سهله ف حهجیان کردووه به منداله کانیان و پیشانی رهحمه تی خوایان داون). ۲

شەشەم:

ههموو زانايان لهسهر ئهوهن كه مندال تا بالق نهبيّت حهجي لهسهر فهرز نيه:

(ابن منذر) (رەحمەتى خواى لى بيت) كۆدەنگى ھەموو زانايان دەھينىيت لەسـەر
 ئەوەي مندال حەجى لەسەر نيە تا بالق نەبيت.⁷

ھەرتەم:

له په حمو سۆزى پهروهردگاره به مندالان ئەوەيە: كه ههر يەكۆكيان به مندالى حهج بكاتو پێش بالفبوون كۆچى دوايى بكات، ئەرە حەجه مەزنەكەى ئيسلامى بۆ دەنووسرێت.

* (ابن عباس) (خوا لنيان رازی بنيت) ده فه رمونت: پنغه مبه ری خوا (علیه) فه رموویه تی: ((إذا حج الصبي فهي له حجة حتى یعقل، وإذا عقل فعلیه حجة أخری)) واته: نه گهر مندال حهج بكات نه وه تا بالغ ده بنیت بنی ده نووسرنیت، هه ركاتی بالغ بوو حهجه كهی تری له سه رفه رزه.

١ رواه ابن الجعد في (المسند) (١٧٥١). وابن أبي الدنيا في (العيال) (٦٤٧).

۲ الاستذكار (۲۹۸/٤).

٣ الاجماع ٢٧٧

٤ رواه إبن خزيمة (٣٠٥٠) والحاكم (٤٨١/١) والصحيح حديث مرفوع.

ھەشتەم:

ئەگەر مندال بە بچوكى ھەجى كردبيت ئايا كاتيك گەورەبوو ھەجى تىرى لەسەرە يان نە؟

* (تورمذی) (رەحمەتى خواى ئى بىنت) دەئىنت: ھەموو زانايان ئەسەر ئەوەن كە ئەگەر مندال پىش گەورەبوون ھەجى كردبوو، ئەوە كاتىك گەورەبوو دەبىنت ھەج بكاتەوە، چونكە ئەو ھەجەى مندالى جىلى ھەجى گەورەيى بىل ناگرىنتەوە، ئەمەش وتەى سوفيانى سەورى شافعى أحمدو ئىسحاقە (رەحمەتى خوايان ئى بىنت).

نۆيەم:

ئەو كەسەى ھەج بە مندالەكەى دەكات دەبئت لە مەسەلەى (ئىحرام)دا گەورە چى دەكات ئەو مندالەشى ئەوە بكاتو بەرگى ئىحرامى لەبەر بكات:

* عبداللهی کوری عمرو عائیشه (خوا لیّیان رازی بیّت) (مندالانیان له کاتی ئیحرامدا له جلو به رگ داده مالی، لهنیّوان سه فاو مهروه دا ته وافیان پی ده کردن) ا

دەيەم:

ئەگەر مندالەكە فامو تەمىزى پەيداكردبوو، دەبنىت فىدى ئىصرام پۆشىن (لبيك اللهم لبيك) بكرينتو ئەگەر زۆر مندال بوو دەبنىت كەسەكەى لەباتى ئەو ئەو كارانەى بىق بكات:

* جابر (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: لهگه لاّ پیّغه مبه ری خوادا (عَلَیْهُ) حه جمان کردوو ژنو مندالمان لهگه لدابوو، له باتی منداله کان (لبیك اللهم لبیك) مان کردو په جمی شه یتانمان کرد. آ

۱ السنن (۲/۵/۳).

۲ رواه إبن أبي شيبه (۲۷۵۷).

٣ رواه ابن أبي شيبه (٢٧٥٩) ابن ماجة (٣٠٣٨).

* عبدالملك له عهتاوه دهگیریتهوه که پرسیاری لیکرا دهربارهی ئه و مندالهی حهجی پی دهکریت خوی نازانیت تهلبیه بکات؟ عهطا فهرمووی: باوك یان سهرپهرشتیارهکهی بزی دهکات. (

عـهتا (رهحمـهتی خـوای لی بیّـت) دهفـهرمویّت: هـهر کاتیّـك منـدال فـامی
 پهیداکردبوو، لهسهر باوكو کهسی واجبه فهرمانی تهلبیهی پی بدهن. ۱

* بهغهوی (رهجمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: نهگهر هاتوو مندال عهقلو فامی تهمهنی خوّی ههبوو دهبیّت به خوّی نیحرام بپوشیّت، به لام نهگهر ژیری هاوتهمهانی خوّی نهبوو نهوه کهسهکانی نیحرامی پیّ ده پوشنو له جلهکانی داده مالریّت و له بونی خوّش دوور ده خریّته وه و له ههر شتیکیش گهوره ی لی دوور بخریّته وه و آ

يازهههم:

تهوافكردني مندال

(ابن منـذر) (رهحمـهتی خـوای لی بیّـت) ده لیّـت: زاناکـان بـهکوّی دهنگ ده لیّن:
 ته واف به مندال ده کریّت. ¹

* (ابن قدامه) (رمحمه تی خوای لی بینت) ده نینت: (ته وافکردن به مندال: نهگهر خوی توانی با به پویشتن بینتو نهگهر نه یتوانی با به باوه شیان به سواری و لاخ (یان له ههر شتیکی تردا و ه که مهره بانه ی نه مرفی) ته وافی پی ده کرین چونکه (ابوبکر) (خوا

١ رواه ابن ابي شيبه (١٧١٢) (٢٥٨٥) ابن ابي الدنيا في (العيال) (٦٥٤).

٢ إبن أبي الدنيا في (العيال) (٦٥٢).

٣ الشرح السنة (٢٣/٧).

٤ الاجماع لا ٧٠.

دوانزهمهم:

زۆربەى زاناكان لەسەر ئەوەن كە چى لەسەر ھاجى گەورە قەدەغەبيت ھاجى منداليش ليى قەدەغەدەبيت:

(عەتا) (رەحمەتى خواى لى بىنت) دەلىنت: مندال دووردەخرىندەوە لـ هـ هـ د شـ تىنك
 گەورەى لى دووردەخرىتەوە وەك بىنى عەترو خىرجوانكردن.

سيازدەيەم:

ئەگەر مندالەكمە كاريكى قەدەغەكراوى لەكاتى ھەجدا ئەنجامدا لەباتىدا فىدىمە دەدات:

* مالیك (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: ئه وه ی له گه وره قه ده غه ده كرینت له مندالیش قه ده غیرت به لام نه گه ر پیویست بو هه ندیك بونی خوشی یان جوانكاری به كاربهینی ئه وه له به رامبه ردا (فدیه)ی بی ده درینت. آ

۱ المغنى (۵/۷۰–۵۳).

۲ رواه ابن ابي شيبه (۲۷۰۸) وأبوداود (۲۷٦).

٣ المدونة (١/٤٢٤).

* به غله وی (ره حمله تی خلوای لی بیست) ده لسی نه گله ر منداله کله یله کیك لله قه ده غه کراوه کانی حه جی نه نجامدا نه وه نه گه رخوی نیحرامی پی شیبوو نه وه له پاره ی تایبه تی خوی فیدیه ی ده دریت، به لام نه گه رحه جی پی کرابوو نه وه دوو را هه یه که نایا له پاره ی خوی یان له پاره ی سه رپه رشتیاری پاره ی فیدیه که ده دریت . د

چواردەيەم:

پیغهمبهری خوا (عَلِی) پوخسهتی داوه به مندالان که له نیوهی شهودا ده توانن له موزدهلیفهوه بینه خوارهوه:

(ابن عباس) (خوا لێی ڕازی بێت) دهفهرموێت: من یه کێك بووم له و مندالانه ی که پێغهمبهری خـوا (عَرَاكُ) ڕێگـه ی پێدام لهگـه ل ناتوانا کانـدا لـه موزده لیفـه و ه بێنـه خواره و ه٠.

* (ابن قدامه) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەليت: نابينم كەس پیچەوانەى ئەم رايە بیت هەروەها بەزەيى هاتنەوەى پییانداى تیدایەو دورخستنەوەیانە له قەرەبالغىو جەنجالى، ھەروەھا شوین پی ھەلگرتنى پیغەمبەرى خوایه (سیالی دوروەها شوین پی ھەلگرتنى پیغەمبەرى خوایه (سیالی دارایی د

پانزەيەم:

ئهگهر زور مندال بو نهیده توانی شهیتان به ردباران بکات، له باتی ئه ودا سه رپه رشتیاری ئه و کارهی بو ده کات، به لام نهگهر بتوانیت ده بیت خوی نه و کاره بکات:

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: له گه لاّ پیخه مبه ری خوادا (عَلَیْهُ) حه جمان نه نجامداو نافره تو مندالهان له گه لدا بوو، نیّمه یش له باتی منداله کانیش ته لبیه و شهیتان به ردبارانمان کرد. نا

١ شرح السنة (٢٣/٧–٢٤).

۲ رواه البخاری (۱۹۷۸).

٣ المغنى (٥/٢٨٦).

٤ پيشتر سهرچاوهکهي دراوه.

* (ابن منذر) (رهحمه تی خوای ای بیّت) ده لیّت: له ههموو نه و زانایانه ی من گویّم لیّیان بووه بیستوومه که نه و منداله ی توانای په جمی شهیتانی نیه، په جمی بیّ ده کریّت و ابن عمریش (خوا لیّی پازی بیّت) وای کردووه و عهتا و نوهه ری و مالیك و شافیعی و ئیسحاقیش نه م برّج و ونه یان هه یه .

له (ابن عمر) دوه (خوایان لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: حهجی به منداله کانی ده کرد، هه ر منداله کانی ده کرد، هه ر مندالیّکیش نه یتوانیایه په جمی شهیتان بکات خوّی ده یکرد، هه ر مندالیّکیش نهیتوانیایه نه و ه خوّی له باتی نه و په جمه که ی شهیتانی ده کرد. ا

* (أيوب السختيانی) (رمحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: کوریّکی عبدالرحمنی کوری قاسمم بینی له کاتی حهجدا وتم: نهمه چیّن حهجی پیی دهکهن؟ وتیان: بهردهکان دهخهینه دهستی، نهگهر نهیتوانی بیوهشیّنی برّی دهوهشیّنین. آ

شانزەيەم:

ئهگهر منداله که نهیده توانی ره جمی شه یتان بکات ئه وه سه رپه رشتیاره که ی بوی ده کات، به لام به ئاماده بوونی منداله که نه ک له حه وانگه به جی به یلرین:

* عهتا (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: ئهگهر مندالهکه زوّر مندال بوو فیّریش بکریّت ههر نهیزانی رهجم بکات، دهبیّت ببریّت بوّ شویّنی رهجمکردنهکه و لهوی بیّت وهك چوّن دهبریّت بوّ عهره فه و ئهمیش وهك ئه و وایه مهگهر نهخوّش بیّت. "

١ المغنى (٥٢/٥).

۲ رواه ابن ابی شیبه (۱۷۱۰).

٣ رواه ابو داود في (المسائل) (٧٧٤).

حەقدەيەم:

ئەگەر ھەجى تەمەتوع يان ھەجى قيرانى پى دەكىرا، ئەرە ھەيوانەكەى بىل سەر دەبردريّت:

* زوههری (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده ربیاره ی نه و منداله ی که حهجی پیی دهکریّت پرسیاری لی کرا؟ فه رمووی: به لی حهجی پی دهکریّت ههر شتیّك له حاجی قهده غه بیّت له ویش قهده غه ده کریّت له جل و به رگو بونی خوش و سه ری دانا پوشریّت، خرمه کانی ره جمی شه یتانی بو ده که ن و حه یوانی بو سه رده برن. ا

ھەۋدەيەم:

ئەگەر مندالەكە ھەر ئەركىكى ھەجى پەراندو بەجىيى نەھىننا دەبىيت قەزاى بىق بكرىنتەرە.

* عهتا (رهحمه تی خوای لی بینت): ههموو شتیکی حهج بی مندال قه زا ده کریته و ه جگه له نویژکردن نه بینت. آ

نۆزدەيەم:

ته وافى مالتاوايى كردن به مندالان:

* عەتا (رەحمەتى خواى لى بىت) دەلىّت: مندالى بچوك ئەگەر كەسو كارەكەى حەجيان لەسەر دانا، دەبىّت چى لەسەر حاجيەكى گەورەپ لەسەر ئەويش بىّت، لە بۆنى خۆش بى بەش دەكرىّت، نابىّت ببرىّتەوە تا دوا مەنزلى تەواف پىكردنى نەبىّت بەدەورى كەعبەى پىرۆزدا، ئەگەر خزمەكانى ويستيان عەمرەشى پى بىكەن لەدواى حەجەكە بىرى ھەيە."

١ رواه ابن ابي الدنيا في (العيال) (٢٥١).

٢ رواه أبوداود في (المسائل) (٧٨٠).

٣ رواه أبوداود في (المسائل) (٧٧٦).

فدرموودهى چواردهيهم

كوشتنى مندائى كافران له جهنگدا

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: أن إمراة وُجدت في بعض مغازي النبي (مَرَاقَةُ) مقتولة، فأنكر، فنهى رسول الله (مَرَاقَةُ) عن قتل النساء والصبيان)).

واته: عبدالله ی کوپی عومهر (خوایان لی پازیبیّت) دهفهرموی:ئافرهتیّکیان بهرچاو کهوت که عدرانی که دهرکرد به کهوت له غهزایه کدا کوژرابوو،پیّغهمبهر(عَبِیِی پازی نهبوو، فهرمانی دهرکرد به قهدهغهکردنی کوشتنی ژنان و مندالآن)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

بوخاری (۳۰۱۶) له باسی کوشتنی مندال له جهنگدا هیناویه تی، موسلیم (۴۵۹۸) أبو داود (۲۲۲۸) له باسی کوشتنی ژناندا، تورمذی (۱۵۹۹) و ابن ماجه (۲۸٤۱) رپوایه تیان کردووه.

ئەو فەرمان و وائانەي ئەم فەرموودەيە وەردەگىرىت:

يەكەم:

فەرموردەكە ئەرە دەگەيەنىت كە بەرگرى قەدەغەدەكات لە كوشتنى منىدال لـەناو غەزاكاندا:

* (ابن عبدالبر)ده لیّ: له پیغه مبه رهوه ده گیّرنه وه (عَلَیْهُ) که قه ده غه ی کردووه ژنان ومندالان له جه نگدا بکوژرین وه ک (ابن عباس)و (عائشه)و (ابوسعیدالخدری)و (أنس)و (أسودی کوری سه ریح) وکه سانی تریش (خوایان لیّ رازی بیّت) ۰

زاناكان ههموو لهسه رئه وه كۆكنو تهنانه ت پيشيان وايه ئهگه ر ژن و مندال شه پيش بكه ن هموو له سه ريش بكه ن همو ن مندال شه پيش بكه ن هم ن ساكو ژرين چونكه به عاده ت شه و دو ده سنه په شه پناكه ن خواى (عزوجل) پيش ده فه رمويد: ﴿ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ ٱللّهِ ٱلَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُر ﴾. ا

دووهم:

له گرنگی دانی پیخه مبهر (سیالی به کاری نه کوشتنی ژنان و مندالان ئه وه بوو ناموژگاری نه میرو سه رکرده کانی سوپای ده کرد بن نه و مه به سته:

* سلیمانی کوپی به ریره له باوکیه وه ده گیریته وه و ده نی: هه رکاتیک پیغه مبه ری خوا (عَلَیْ) نه میرو سه رکرده ی سریه یه کی ده خسته پی ، نامیزگاری ده کرد به وه ی له خوابترسیت و چاکبیت له گه ل سه ربازانی نیسلامداو پاشان پیی ده فه رموو: ((اُغزوا باسم الله و فی سبیل الله، قاتلوا من کفر بالله، اُغزوا ولا تغلوا ولا تغدروا ولاتمثلوا ولا تقدروا ولیدا درد.) ک

واته: بهناوی خواوه و لهپیّناوی خوادا بجهنگن، شه پیکهن لهگه ل نه وانه ی باوه پیان به خوا نیه، غه دا بکه ن به لام دری له ده ستکه وت مهکه ن و به سته مهشیّویّینن، مندال مهکوژن۰۰۰))

سٽيهم:

ئەو ھۆيانەي كە بوونەتە ھۆي قەدەغەكردنى كوشتنى مندال لە جەنگدا ئەمانەن:

۱-له راستیدا له سه فیتره ی پاك لهدایك بوون که موسلمانه تیه وهك ییشتریاسمان کردووه .

۲-زۆرجار مندال لەبەر ناتواناییو لاوازیه که ی شه پکهرنینو حیسابی شه پکه ریان
 بۆ ناکریت.

١ سورهتي البقره(١٩٠).

٢ رواة مسلم (٤٥٤٢) وابن ابي شيبة(١٤٠٦٤)

چوارهم:

به لأم ثه گهر مندالآن له گه ل مۆزه كه ياندا جهنگيان ده كرد يان هاو كاريان ده كردن له جهنگ دري موسلمانان ده بيت بكوردين:

تهسهنی به سری (ره حمه تی خوای لی بیت) ده فه رمویت: هاوه لانی پیفه مبه ری خوا (میلی بینه مبه ری خوا (میلیه مندالی بی باوه رانیان ده کوشت نه که رهاو کاری جه نگی سوپاکه ی خویانیان کردبیت). ا

* (ابوداود) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: گویّم لیّبوو له احمدی کوپی حه نبه لیان پرسی ده رباره ی مندالیّك شه پ بکات له دری موسلمانان: ئایا ده کورژریّت؟ فه رمووی: به لیّ، وتم: ئهی ئه گه ر له قه لاّکه وه به ردی ده گرته سوپای موسلمانه کان؟ فه رمووی: هه رده کورژریّت). آ

*(إبن عبدالبر) (رەحمەتى خواى ئى بيّت) دەلىّت: زاناكان جياوازيان ھەيـە لـە كوشتنى ئەو ژنو مندالانەي كە شەردەكەن :

جمهوری زانایان وهك سهوری و ئهوزاعیو لهیسو شافیعیو أبوحنیفه و أحمدو ئیسحاق و أبوثورو كهسانی زوری تریش پیّیان وایه كه ئهگهر ژنو مندال شهر نهكهن به هیچ جوریّك دروست نیه بكوژریّن به پیّی فهرمووده که (والله اعلم). "

پێنجهم:

ئایا ئەگەر گومان ھەبوو لە مندالى بالقبوونى ئەو منداللە بى باوەرەدا چى دەكرىنت؟

پیشی دهرکردبوو ئهوه گهورهیه، عطیةالقرضی ده لی: من یه کیک بووم له
 دیله کانی به نی قورهیزه، موسلمانه کان ده یانروانی هه ر مندالیّك ریشی کردبیّت به

١ رواة إبن أبي شيبة(١٤٠٨٥).

٢ رواة أبو داود في المسائل (٩١٩)٠

٣ التمهد(١٣٨/١٦)، (شرح السنة) بغوى(١٩/١١)٠

گەورە لەقەلەميان دەداو دەكوررا، من خۆم يەكۆك بووم لەوانـەى مـووم لى نـەهاتبوو نەيان كوشتم.

له ریوایه تیکی تردا ده لی: سهیری بهریان کردم دهبینن موی لی نه ها تووه به په لایان کردم). (

شەشەم:

زاناکان جیاوازیان ههیه دهربارهی کوشتنی ژنو مندال بههوی دان بهسهری سوپای کافراندا لهشهودا:

راستترینیان ئەرەپ كە دروستە لەو كاتەدا ژنو مندالیش بكوژرین چونكه دەستیاریزی زوّر نارەھەتە لەوجەنگەدا:

* (صعب)ی کوپی(جثامه) (خوا لیّی پازی بیّت) ده لّی: له ناوچه ی ته بواء یان بوددان پیّغه مبه ری خوا (مَیْلِیُّ) هات بق لامو له وی پرسیاری فی کرا ده رباره ی هیرشی شه وانی کتوپپی و کوشتنی ژنو منداله کانیان؟ له وه لاّمدا فه رمووی: ((هم منهم)) واته ته وانیش له وانن، گویّم فی بوو فه رمووی: ((لاحمی الا لله تعالی ولرسوله (مَیْلِیُّ)). واته باراستن نیه مه گه ربق خواو پیّغه مبه ره که ی نه بیّت،

* أحمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىيت) دەفەرمويىت: (دروستە بىدرىت بەسەر كافراندا لە شەودا، بىلى رىلى ئەلى كارەوھ تىك شكان، دەلىي: يىلى ئازانم كەسىك كارى دان بەسەرى دورىمنان لە شەوداى يى ناخىش بىت) "

حەرتەم:

چۆن ئەم دوو بۆچوونە دەخەينەيەك: نابيّت مندال ٚبكوژريّت! و بەلاّم شەو بـدريّت بەسەر بى باوەراندا ئەوانىش دەكوژريّن!

١ رواه أبوداود (٤٠٤٤) و(٤٤٠٥) والترمذي (١٥٨٤) وقال: حديث حسن صحيح.
رواه البخارى (٣٠١٢) ومسلم (٤٥٧٢) بلفظ (لوان خيلاً اغارت من الليل، فأصابت من أبناء
٢المشركين؟ قال: هم من اباهم).

٣ المغنى (١٤٠/١٣)٠

بن وه لامدانه وه ی نهمه زانایان ده لین نه که ربه نه نقه ست (عمد) بیکوژیت تاوانباره و دروست نیه به لام له که ل موزه که یدا دروسته چونکه بن نهو ناچن به لام نهویش پیوه ده بیت:

* أحمد (رهحمه تى خواى لى بينت) دهفه رموينت: (ئهگهر به ئاره زوو بيكوژينت دروست نيه واته به ئه نقه ست) به لام له حاله ته كانى تردا كوشتنيان دروسته . آ

ھەشتەم:

دروسته تۆپبارانی سوپای بی باوه پان بکریّت (مهنجهنیق) ئیتر با مندالاو ژنیش تیدا بچن، ئهگهر ئه بۆردوومانه پیویست بیّت، ئهمه ئهگهر بی باوه پان لهنیّوان ژنو مندالدا خویان حهشاردابوو دروسته بوّردومان بکریّت چونکه ئهگهر بهبوّنهی ئهوانهوه هیچ ههنگاویّك نهنریّت ئهوه کاری جیهاد به کی ده کهویّت:

* (ابن مندن) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: له فه رمووده دا ها تووه که پیّغه مبه ری خوا (مَرَّالِنَّهُ) مه نجه نیقی تاودا بیّ شاری تائیف، عه مری کوپی عاص (خوا لیّی رازی بیّت) مه نجه نیقی تاودا بیّ خه لّکی نه سکه نده ریه ی میسر...

* سوفیانی سهوری (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: هیچی تیدانیه و دروسته قه لای سویای بی باوه ران توپ باران بکریّت ثیتر با مندالیشی تیدابیّت.

 $\mathring{}^*$ ماليكو شافيعيو أحمدو كەسانى تريش ئەم بۆچوونەيان ھەيە، $\ddot{}^*$

نۆپەم:

ديلكردني مندالاني بي باوهران دروسته لهلايهن سوپاي ئيسلامهوه:

۱المغنی (۱۳/۱۲).

۲ سنن أبي داود (۱۲۶/۳) و سنن الترمذي (۱۷۵۰).

٣ المغنى (ابن قدامة) (١٤٠).

* نهبی سه عیدی الخدری (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: خه لکی قوره یزه به حوکمی سه عدی کوپی موعاز (خوا لیّی پازی بیّت) پازی بوون و پینه مبه ریش (عَیْنَهُ) بانگی کرد و پیّی فه رموو: ((هوّلاء نزلوا علی حکمك)) نه وانه به حوکمی تو پازین، سه عیدیش فه رمووی: جه نگاوه ره کانیان په می بکه نو منداله کانیشیان بکه ن به دیل و ژیرده سته، پینه مبه ریش (عَیْنَهُ) فه رمووی: ((قضیت بحکم الله)) واته: به حوکمی خوا حوکمت کرد، یان فه رمووی ((بحکم الملك)) به حوکمی پادشای جیهان حوکمت کرد. د

*

۱ رواه بخاری (۳۰٤۳) ومسلم (۲۱۸).

فەرموودەى پازدەيەم ھاوسەرگىرى مندالان

عن عائشة (رضي الله عنها) ((ان النبي (عَلَيْكُ) تزوجها وهي بنت ست سنين، وأدخلت عليه وهي بنت تسم سنين، ومكث عنده تسعاً)).

واته: عائیشه دایکی باوه پداران (خوای لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: که پیّغه مبه ری خوا (مَرَانِهُ) له تهمهنی شهش سالیدا مارهی کردو له تهمهنی نوّ سالیدا گواستیه وه، نوّ سالیش له گه لیدا ژیاوه).

دەرھينانى فەرموودەكە:

بوخاری (۵۱۱۳۳) له باسی بهشودانی مندالان لهلایهن باوکیانهوه ریوایهتی کردووه، مسلم (۳٤٦٤) و (أبو داواد) (۲۱۲۱)و ابن ماجه (۱۸۷٦).

ئەو فەرمان و ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگيريت:

يەكەم:

فهرمووده که به لگهیه له سهر ئهوه ی که دروسته پیاوی به ته مه ن کچی گه نج ماره بکات، چونکه کاتیک پینه مبه ری خوا (عَلَیْ) عائیشه ی ماره کرد ته مه نی له (٤٥) سالیدا بوو، که چی عائیشه (٦) سالان بوو له نز سالیدا گواستیه وه.

دووهم:

ئهم حوکمهش تایبهته نیه به پیخهمبهری خواوه (سی به به به به به به اوه لان (خوایان لی پازی بیت) لهدوای خوی کاریان پی کردوه و نه وه کانی دواتریش و کوده نگی زانایان له سهر دروستی پروسه که به .

* عهکریمه ده لی: عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) (ام کلتوم)ی کچی (عه لی کوری تُهبوطالب) (خوا لیّی رازی بیّت) مارهکرد که له و کاته دا کچیّکی بچکوّله بوو له کوّلان لهگه ل مندالان یاری دهکرد.

هاوریّکانی هاتن بوّلای پیروزباییان لی کرد نهویش فهرمووی: من لهبه رحه زی ژن هینان نهم کارهم نهکردووه به لکو خوّم له پیّغه مبه ری خوام بیستووه (عَلِیهُ) که فهرموویه تی: ((ان کل سبب ونسی منقطع یوم القیامة الا سببی ونسبی))

واته: له روّژی قیامه تدا هو کاری پهیوه ندی و خزمایه تی نامیّنی جگه له هو کاری پهیوه ندی و خزمایه تی من نهبیّت، بویه منیش حه زم کرد له نیّوان من و پیّغه مبهری خوادا (مَرْالِهُ) پهیوه ندی خزمایه تی هه بیّت. ا

* عوروهی کوری زوبیر (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: زوبیری کوری عهوام (خوا لیّی رازی بیّت) چوو بی سهردانی قودامهی کوری مضغون که نهخوش بوو لهجیّگهدا کهوتبوو، لهوکاتهدا مژدهیان هیّنا بی زوبیّرو وتیان کیژیکت بووه، ههر لهویّدا قودامه وتی: مارهی بکه له من!

زوبیّر فهرمووی: دهی کیچیّکی بچوکت بیّ چیه؟ ئهویش وتی: نهگهر مام ئهوه بهختهوهرم به کچی زوبیّرو نهگهر مردیشم ئهوه کچی زوبیّر خوّشهویستترین کهسمه میراتیهکهم دهبات، زوبیّریش لیّی مارهکرد. ^۲

* ابن منذر (ره حمه تی خوای لی بیّت) کوّده نگی زانایان نقل ده کات له سهر شهوه ی بوّ باوك دروسته کچی بچوکی خوّی بدات به شوو نه گهر به که سی شیاوو شایسته ی بدات."

سٽيهم:

ئهگەر كچينكى بچوك درا به پياوينكى گەورە، هيچ مەسىرفينكى ناكەويته سەر ئەو پياوە هەتا واى لى نەيەت بىز گويزانەوە بىشىنت، چونكە پىغەمبەرى خوا (سيسنى) نەفەقەى عائىشەى نەكىشا تا لە مالى باوكىدا بوو واتە تا دوو سال دواى مارەبرين:

عەتاو شەعەبى حەسەن كەسانى ترىش پێيان وايە كە پياو نەڧەقەى ناكەوێتــە
 سەر ھەتا نەيگوێزێتەوە.²

* أحمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بينت) دەفەرموينت: ئەگەر پياو ژنى هيناو ژنى هيناو ژنى هيناو ژنى هيناو ژنەك نەيدەهيىشت بيگويزيتەرە ئەوە نەفەقلەي لەسلەر نيلەو ئەگەر هىزى نەگويزانەوە پياوەكە بور ئەرە نەفەقلەي لەسلە واجبلە، ئەگەر كىچەكە مندال بور تا

١ رواه عبدالرزاق (١٠٣٥٤) والحاكم (٦٤/٧) إسناده صحيح.

۲ رواه سعيد بن منصور في سننه (٦٣٩).

٣ الاجماع لا (١٠٣) الأشررف (٣٧/٤).

٤ رواه عنهم ابن ابي شيبه (٥/٥١٦–٢١٦).

تهمهنی نو سالی نهفه قه ی له سهر پیاوه که نیه، چونکه پیغه مبه ری خوا (عَلَيْكُ) عائیشه ی له تهمه نی ۹ سالیدا گواسته وه . ا

(ابن هانيء) دهڵێ: له احمدی کوری حهنبهلم پرسسی: تهگهر تافرهته گهورهبوو
 به لام کورهکه مندال بوو نه فه قه له سهر کێیه؟

له وه لامدا وتى: ئەگەر ئەگويزانە وەكە خەتاى كورەكە بوو، ئەوە نەفەقى كەسەر واجب، ئەگەر كورەكە تىنگەيشتوربور بەلام كىچەكە منىدالار بىي ئاوەزابور، ئەرە ئەفەقەى لەسەر كورەكە نىھ تاگەورە دەبىت. "

چوارهم:

ئهگەر پیاویّك كچیّكی بچوكی خواستو پهلهی گویّزانهوهی دهكرد، به دزی كهسو كارهكهیهوه چووه لایو زیږهی پیّ كردو مـرد، دهڵیّ: دهبیّت خویّنهكهی به تـهواوی بدات چونكه پیّش ئهوهی ئهو كچه بگاته تهمهنی خرّگری ئهو كارهی پیّ كردووه. "

پێنجهم:

ئهگەر بووكو زاوا ھەردووكيان مندال بوون:

* هیشامی کوری عوروه (ره حمه تی خوای لی بینت) ده لی: باوکم ژنی بی کوریکی هینا که ته مه نی (۱) سالان بوو، کچه که ش (۵) سالان بوو، کوره که مرد، نزیکه ی (٤) هه زار دینار له میراتی کوره که ی دا به کچه که . ث

١ احكام النساء (١٥٤).

٢ رواه ابن هانيء في مسائله (١٠٤٦).

۳ رواه عبدالرزاق (۱۸۱۰۳)

٤ رواه سعيد بن منصور في سنن (٩٤٥).

٥ رواه عبدالرزاق (١٠٣٥٩) وسعيد بن منصور في سننه (٧٧٥).

شەشەم:

ئايا باوك دەتوانىت ژن بهىنىت بى كورى بچكۆلەي؟ بەلى:

* دیسان ده لیّ: أحمد (رهحمه تی خوای لیّ بیّت) به لگه ی دروستی ئه و کاره به فهرمووده که ی (ابن عمر) ده هینیته وه که ژنی بی کوره که ی هیناو کوره که شدال بوو، مه سه له که یان برده به رده ستی زهید (خوا لیّی رازی بیّت) و ئه ویش فه رمووی دروسته. ۲

حەرتەم:

سهلهفی صالح وایان پی خوش بووه که نهگهر (وهلی) کورو کچی مندالیان دا به یه کتری مهسهله که به نهیننی بهیلنهوه و نهو دووانه خویان نه زانن به مهسهله که تا مهسهله که به سوك سهیر نه کاتو ته لاق نه په ته دهمیدا.

* نیبراهیمی نهخه عی (ره جمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: منداله کانیان ده دا به شوو یان ژنیان بی ده هینان به لام له خزیانیان ده شارده و همینان و شهی ته لاق به کاریهینن. "

* هـهروهها لـه عـهلی کـوری ئـهبو طالب (خـوا لێـی رازی بێـت)و زهحاکی کـوری موزاحیمهوه گێړاویانهتهوه. أ

ھەشتەم:

كچى ھەتيو بەزۇر نادريت بەشور بەلكو پرسى پى دەكريت:

* (ابو موسى) (خوا لێى ڕازى بێت) له پێغهمبهرى خواوه (ﷺ) دهگێڕێتهوه كه فهرموويهتى: ((تستأمر اليتيمة في نفسها، فإن سكتت، فقد أذنت، وان أبيت لم تكره))

١ الاجماع لا (١٠٣).

٢ الاشراف (٣٨/٤).

٣ رواه ابن ابي شيبه (٥/٥٠) وسعيد بن منصور (١٧١١).

٤ ابن ابي شيبه في (مصنف) (٣٥/٥).

واته: کچی ههتیو (بی باوك) بن شووکردن پرسی پی دهکریّت، ئهگهر بی دهنگ بـوو ئهوه رازیهو ئهگهر نهیکرد زنری لی ناکریّت.

* تورمذی (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: زانایان جیاوازیان ههیه له مهسه له ی به شرودانی کچی بی باوکدا: هه ندیکیان ده لین ده دریّت به شوو به لام نیکا حه که دانامه زریّت تا گهوره ده بیّت پرسی پی ده کریّت، ئه و کاته ئه گهر پیی خوش بوو ئه وه باشه، ئه گهر پیی خوش نه بوو ده توانیّت هه لیوشینی نهمه رای تابیعینه کانه.

هەندىكى تریش دەفەرموون: دروست نیه بدریّت بەشوو ھەتا گەورە دەبیّت، چونكه پەشیمان بوونەوە له نیكاح نیه، ئەمەش وتەی: سوفیانی سەوریو شافیعیو كۆمـهلّی زانای تریشه.

ئه حمدو ئیسحاق ده لین: ئهگهر (بی باوك) تهمه نی گهیشته (۹) سالی و درا به شوو، رازیش بوو به شوو، نیکا حه که دهمه زراوه، دوایی بی نیه پاشگه زبیته و لینی، به لگه شیان فه رمووده که ی عائیشه یه (خوا لینی رازی بیت) که پیغه مبه ری خوا (سیالی له تهمه نی (۹) سالیدا گواستیه وه و ده لیت: هه رکاتیک کی گهیشته نی سالان نهوه ژنه. در دانید ا

نۆيەم:

قەلەوكردنى كچى بچوك بە مەبەستى بەشوودانى:

دەيەم:

جوانکردن و رازاندنه وهی کچان بق نه وهی داوا بکرین:

له رینموونیه کانی سه له فی صالحه رازاندنه وه و جوانکردنی کچان و بردنیان بی مالی خزمه کانیان تا دلیان بچیته سه ریان و بیانخوازن، به لام نهگه ر نزیکی بالق بوون و پیگهیشتن بوونه و نابی جوان بکرین بی خه لک مهگه ر له به رده می نافره تاندا نه مه ش بی نه وه و ه و به که نیشی و گه نجه کانیش سه رگه ردان نه کات:

١ رواه الترمذي في السنن (٤١٧/٣).

٢ رواه أبو داود (٣٩٠٣) وإبن ماجة (٣٣٢٤) اسناده صحيح.

* عائیشه (خوا لنی پازی بنت) دهفهرمویّت: ئوسامهی کوپی زهید (خوا لنبی پازی بنت) کهوت و سهری دای به کهناری دهرگاکهداو سهری شکا، پنغهمبهر (عَلَیْ به عائیشه ی فهرموو: ((أمیطی عنه الاذی)) واته: خویّن و پیسیه کهی پاك بکهرهوه و بیسپههی فهرموو: ((أمیطی عنه الاذی)) واته: خویّن پیسیه کهی پاك بکهرهوه و بیسپهه ی منیش قیّزم لی کردو نه چووم، پنغهمبهری خوا (عَلِیْ)خوّی چوو خویّنه کهی دهمو چاوی به زمانی مژی و دهیفهرموو: ((لو کان أسامة جاریة لکسوته وحلیته حتی أنفقه)) واته: نه گهر ئوسامه کچ دهبوو سهرتاپا جلی جوان و خشل و زیّرم پیدا ده کرد.

* (به هی) ده لیّ: پینه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) به نوسامه ی کوری زهیدی فه رموو: ((قد أحسن الله بنا اذ لم یکن اسامة جاریة، ولو کانت جاریة لحلیناك، حتی یرغب فیك))

واته: خوا چاکهی لهگهل کردووین که ئوسامه کچ نهبوو، ئهگهرنا ئهوهنده خشلاّو زیّرم پیّدادهکردی که خهلّکی بیانخراستیتایه،

* (أب حازم) له سه هلی کوپی سه عد (ساعدیه وه) (خوا لیّی پازی بیّت) ده گیریّته وه: کچیّکی بچوکی بینی زوّر جوان پازاندبوویانه وه و جوانیان کردبوو ته ویش بانگی کردو سه یریّکی کردو کردی به باوه شه وه و ده ستی هیّنا به سه ریداو دووعای به ره که تی بر کرد. "

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) کچیّکی رازانده وه و جوانی کردو بردی بی حهجو تهوافی که عبه ی پی کردو ده یووت: (لعلنا نصطاد به شباب قریش) واته: به لکو لاویکی حاجیّلی قوره یشی پی راو بکه م.

(إبن جریج) دہ لیّ: بوّیان باس کردووم که عمری کوپی خطاب (خوا لیّی پانی
بیّت) دہیفه رموو: ئه و کچه ی که بالغ نهبووہ پیشانی خه لکی بده ن تــا لــه پاشــه پورّدا
ئاموٚزاکانی داوای بکه ن و بیخوازن. °

١ رواه أحمد في (السنن) إبن ماجة (١٩٧٦) واسناده حسن.

٢ رواه إبن أبي الدنيا في (العيال) (٢٣٠) و له شاهد مرسل قويّ في الطبقات (٦٢/٤).

۳ پیشتر سهرچاوهکهی دراوه.

٤ رواه إبن أبي شيبه (٤١٠/٤).

ه روام عبدالرزاق (۱۰۳۳٤).

فهرموودمى شازدهيهم

مندال داری حهدی لی نادریت

عن علي بن طالب (عَلَيْهُ) عن النبي (عَلَيْهُ) قال: ((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلاَثَة: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبَرَ وَعَنِ المَجِنُونُ حَتَّى يعقل))

دەرھينانى فەرموودەكە:

(أبو داود) (۲۳۹۸) (۴۳۹۹) پیوایه تی کردووه و (النسائی) (۳۲۳۲) و (الترمذی) (۱۶۲۳) ده لیّن: فه رمووده یه کی حه سنی غه ریبه ، (الدارمی) (۲۳۲۲) و (ابن خزیمه) له (صحیح) هکه یدا (۱۰۰۳) و (ابن حبان) (۱۶۲ – ۱۶۳) و الصاکم (۱۰۸/۱) (۲۰۸/۱) به (صحیح)ی له قه له م داوه و (البیه قبی) له (السنن الکبری) (۸۳/۳) فه رمووده یه کی صحیحه .

ابن تیمیه (رهحمه تی خوای لی بیّت) له (مجموع الفتاوی) (۱۹۱/۱۱) ده لیّت: هـهموو ئه هلی زانست و زانیاری له سه ر ئه وهن که ئه م فه رموده یه قبولگراوه.

ئەو فەرمانو ئادابانەي ئە فەرموودەكە ومردمگيريّت:

يەكەم:

ئەم فەرموردەيە بنەمايەكە لەر بنەما سەرەكيانەى زۆربەى ئەحكام رئادابى مندالى لەخۆگرتورە.

دووهم:

ئەم فەرموودەيە ئەوە دەگەيەنێت: كە مندال تا بالق نەبێت گوناھى بۆ نانوسرێت. سێيەم:

چەندان دەقى قورئان وفەرموودە لەسەر ئەرەن كە مندال ھەر كردەوەيەكى چاكەو خواناسى دەكات بۆى دەنووسريت:

* (ابن خزیمه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: حه جکردنی مندالان له پیش بالق بوونه وه واجب نیه، به به لگهی وتهی پینه مبهر (علیه الله))

مەبەستى لە قەلەمى گراند نووسىينە كە لەسەر كەسىكى بالق دەنووسىرىت، ئەرە ناگەيەنىت كە قەلەمى چاكەي لەسەر لادەبرىت بىزى نانووسىرىت. ا

* (ابن عبدالبر) ده لَيْت: عمرى كورى خطاب (خوا ليّى رازى بيّت) ده فه رمويّت: (تكتب للصبيّ حسناته، ولاتكتب عليه السيئات) واته: مندال كرده وهى چاكى بق ده نووسريّت و له كرده وهى خراب گوزه شت ده كريّت.

سهلهف له کونو ئیستادا حهجیان به مندالهکانیان کردووه و پیشانی پهحمه تی خوایان داون. ۲

* (أبوداود) به سهنه دى ختى له پيخه مبه رهوه ده گيرينه وه كه فه رموويه تى: ((مروا الصبي بالصلاة اذا بلغ سبع سنين واذا بلغ عشر فاضربوه عليها)) واته: فه رمانى نويزكردن به سه ر منداله كانتاندا بدهن له تهمه نى حهوت ساليداو له تهمه نى ده ساليدا لييان بدهن له سه ر نه كردنى.

هەروەك نوپژكردنى بن دەنووسرين، نوپژنەكردنى لەسـەر نانووسـرينتو ھـەجكردنى بن دەنووسرينت بەلام لەسەرى فەرز نەكراۋە و ھەجى فەرزى لەسەر دەمينينت.

زۆرۆك له زاناكان پۆيان وايه مالى هەتيو زەكاتى دەكەوۆت مەحاله پاداشتى چاكەى لەسەر وەرنەگرنەوە، بەلكو قەلەميان لەسەر ھەلگىراوە لە كردنى گوناھو سەرپۆچيەك كە خۆيان پۆيى ھەلسابن، ئەى نابينن ھەر سامانۆك لەناوبەرن پۆيان دەبژۆردرۆت ھەروەھا لە مەسەلەى كوشتنو خويندا، بە عەمدىش كەسۆك بكوژن بە ھەلە (خطأ) بۆيان دەنوسرۆت خوينەكەى لەسەر ئەوانەيە كە خوينى گەورەكان دەبرۇرن.

چوارهم:

زانایان ئهم فهرموودهیه دههیّننهوه لهسهر بهلگهی ئهوهی که مندال ههستیّت به همر کاریّك لهو کارانهی داری حهدیان لهسهره، حهدی لیّ نادریّت وهك زیناو دزی و هند.

۱ صحیح ابن خزیمة (۴٤٩/٤).

۲ الاستذكار (۲۹۸/٤).

* (إبن جریج) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: عبدالعزیزی کوپی عمر ناگاداری کردم که له نامه یه کی عمری کوپی عبدالعزیزدا که له عمری کوپی خطابه وه دهستی که و تبایدا نووسیبوی: (نه توّله سه ندنه وه و نه کوشتن و نه لیّدانی داری حه د هه یه له بریندارکردندا، توّله سه ندنه و ه و لیّدانی مندال نیه نه وانه ی که نه گهیشتوونه ته حه دی بالقبوون تا وایان لی دیّت بزانن نیسلام چی بی داناون و چیشی له سه رداناون). (

سوفیانی سهوری (رهحمهتی خوای لی بیّت): (توله ناکریّتهوه مهگهر له کهسیّك بالق بووبیّت، فهرمووده هاتووه لهسهر نهمه)

زیاتر له یهك كهس كۆدەنگى زانایانى لهم بارەیەوە بۆمان گواستۆتەوە $^{ extsf{T}}$ یینجهم:

تەمىكردنى مندال:

ههموو زانایان لهسه رئهوه نکه مندال نهگه ریهکیك له و کارانه ی نه نجام دا که داری حهدی لهسه ره، نه وه سزایه ی لهسه رجی به جی ناکریّت، به لام نهمه مانای نهوه نیه که وازی لی ده هینریّت و سزا نادریّت له سه رکاره چه په لاو هه له شه کانی، به لکو له نیسلامدا سزای — ته عزیر — ی هه یه که منداله که ی پی ته می ده کریّت اله سه ر پای هه موو زانایان. أ

شەشەم:

ئەگەر مندال تاوانىكى كىرد كە شايستەى دارى ھەدبوو، بەلام گومان ھەبوو لە بالقبوونىدا چى لى دەكرىت؟

* ئەنەس (خوا لىنى رازى بىت) دەگىرىتەرە كە ئەبوبەكرى صىدىق (خوا لىنى رازى بىت) مىدالىكىيان ھىنايە بەردەستى كە دزى كردبوو، بەلام بالقبوونى روون نەبوو، بۆيە بە بست پىواى ئەرەندەى پەنجەيەكى كەمتر بوو، دەستى نەبرى بەرەلاى كرد). "

۱ رواه عبدالرزاق (۱۸۰۹۶).

۲ رواه عبدالرزاق (۱۸۰۲۷).

٣ الاستذكار (٨/٥٦–٥٧). المغنى (٤٨١/١١) .

٤ سهيري (منهاج السنة) بكه (٤٩/٦) ابن تيمية.

ه رواه ابن أبي شيبه (۸۲۰٤).

* عبداللهی کوری عمر (خوایان لی پازی بیّت) ده فه رمویّت: (نهگه ر مندال کاریّکی وای کرد شایانی داری حه د بیّت گومان هه بوو له گهوره بوونیدا، سه یری به ری بکه ن بزانن موی کردووه یان نا) واته نهگه ر وابوو نه وه گهوره یه و مندال نیه و حه دی خوای لی ده دریّت.

* محمدی کوپی یه حیای کوپی حه بان ده لیّ:کوپیّکی لاساریان هیّنایه خزمه ت عمری کوپی خطاب (خوا لیّی پازی بیّت) که به شیعره وه قسه یه کی زوّر ناشیرینی به ژنیّك وتبوی به جوّریّك که ده یووت وام لهگه لیدا کردووه! عمر فه رمووی: شهرواله کهی لابه ن و سهیری عه وره تی بکه ن، ئه وانیش سهیریان کرد ده بینن مووی لی نه ها تووه، ئه ویش فه رمووی: ئهگه رمووی لی بها تا یه داری حه دم لی ده دا، آواته حه دی (قذف).

حەرتەم:

مندال به ئەنقەست وبەويستى خۆى تاوانىكى كرد، لەبەر منداليەكەى حوكمى (خطأ) و ھەلەى دەدرىت بەسەرداو تۆلەي لى ناكرىتەوه.

پیشهوا (الزهری) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: (سوننه ت ههر وابووه کاری (عمد)و به نه نقه ستی مندال به هه له بی ی داده نریّت) "

* پیشه وا (مالیك) (ره حمه تی خوای لی بینت) ده لینت: نه وه ی که هه موومان له سه ری کو کی نه وه ی که مندالان له نیوان خویاندا توله یان لی ناکریته و ه کاره نه نقه سته کانیان به هه له زمار ده کریت له سه ریان، مادام بالق نه بوون و داری حه دیان له سه ر واجب نه بووییت، مندال هه رکه سیک بکوریت به کوشتنی هه له بوی هه زمار ده کریت. أ

(ابن عبدالبر) ده ليّت: (تۆلەكردنهوه نيه لهنيوان مندالاندا، ئهمهش جيّگاى جياوازى ناكۆكى نيه لهنيوان زاناياندا).

واته: کاری به ئەنقەستى مندال به ھەللە دادەنرينتو خىزمو ھۆز خوينەكلەي بۆ دەدەن، ئەو منداللەي كە ھەللەي لەسەر تۆمار دەكريت مندالليكە تەمىزى يەيداكردېيتو

۱ السنن الكبرى (بيهقي) (۸/٦).

٢ رواه ابن ابي شيبه (٨٢٠٣)، والبيهقي في (الكبرى) (٨/٦).

۳ رواه عبدالرزاق (۱۸۰۸۸).

٤ الموطأ (٢/٢٥٨).

به ئەنقەسىتىش كردبىنتى ئەگەر وانەبىت منىدائى شىرەخۆرە يان تازە پىكرتىووە مەرچيەك بكات لىلى ئاگىرىتى دابىت ھەروا مەرچيەك بكات لىلى ئاگىرىت دابىت ھەروا دەروات). \

منیش ده لیّم: ئهگهر مندالیّك دای له که سیّك و ئه ندامیّکی له شی قرتاند، یان که سیّکی کوشت، ئیتر فامدار بیّت یان نه فام توّله ی ای ناکریّته وه له دروستترین و ته ی زانایاندا، به لام خویّنه که ی واجبه و دهبیّت له پاره ی خوی خویّنه که ی بدریّت، به لام ئهگهر خویّنه که ی له (۳/۱)ی خویّن زیاتر بوو، دهبیّت خزمه کانی بچنه ژیّر ئه و پاره یه که هموو خزمه کانه له لای باوکیه وه (عصبه) و ههروه ک چیّن ئهگهر خویّنی ته واوبوو همر نه وان ده یده ن چونکه له هموو حاله تیّک دا به هه له بوّی ده نووسریّت).

مەشتەم:

مندال کاتیك زیانیکی مالی به کهسیك دهگهیهنیت:

ئهگەر ئەر كارە مندالەكە بە ھەزى خۆى بە ئەنقەست كردبيتى كەمتەرخەمى خارەن مالەكەى تيدا نەبور، ئەرە دەبيت لە مالى مندالەكە ببىژىررىت، لەسەر راى ھەمور زانايان.

* (ابن تیمیه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: فه رمایشتی پیّفه مبه ررجیه ده فه رمویّت: ((رفع القلم عن الصبي حتی یحتلم)) مهبه ست له وه ی قه له می تاوانی له سه ر هه لاه گیریّت نه ک قه له می بژاردن نهمه ش به کوّی ده نگی هه مو و موسلمانان، که نهگه ر که سیّك بکوژن یان مالیّك به زایه بده ن ده بیّت بیبژیریّن، له سه ر نه وه ش کوّکن که سیّت و مندال اله به راه ی خوّیان زیانیان ده بریّرن وه ک مه سروفکردن وایه به لام له زه کاتدا جیاوازیان هه یه).

۱ الاستذكار (ابن عبدالبر) (۱/۸ه–۰۷).

٢ منهاج السنة (٤٩/٦).

پیداویستیه کی دادپه روه ریه و به رژه وه ندی به وه نه بیت نایه ته دی هه روه ك چین پیویستی کردووه له سه ر کوشتنی هه له خوینه که ی بی بی ته مه ن و بالغبوون ده وری نیه تیاید او شیت و مندال و خه و تویش هه رچی به زایه بده ن پییان ده بر ژیر ریت ، نه مه ش له و یاسایانه به رژه وه ندی خه لکی تیاده چیت و نه گه ر پییان نه برژه وه ندی خه لکی تیاده چیت و نه گه ر پییان نه بر ژیر در ریت نه وه خه لکی هه ندیکیان مال و سامانی نه وانی تر له ناوده به ن و ده شلین: به هه له کردم و مه به ستم نه بو و زیانی لی بده م). ا

به لام ئهگهر كهمته رخه مى و ده ستى خاوه ن ماله كه ى تيدابوو، وهك ئه وه ى ختى به ئهمانه ت له لاى داينابوو يان به قه رز پينى دابوو يان پينى فروشتبوو، له و قه ى دروستى زانايان منداله كه تاوانبار نيه و پينى نابژيردريّت، چونكه هه لسوكه و تو مامه له ى له گه لامدالدا كردووه به هه موو ره زامه نديه كه و والله أعلم.

* سوفیانی سهوری (رهحمه تی خوای لی بینت) ده نینت: نهگه رکالایه کت به نه مانه ت له لای مندالیّك دانا و نهویش سوتاندنی، نه و منداله هیچی له سه ر نیه، به نکو تی خیرت فه و تاندوو ته که داوته ده ستی مندالان) ا

نۆيەم:

فەرموودەكــه ئــهوه دەگەيــهنيّت كــه (لەشــگران بــوون) نيــشانەى بــالقبوونور گەورەبوونه.

١ اعلام الموقعين (٢/١٥٧–١٥٨).

۲ رواه ابن المقرى له (معجم)دا لا(۳۵۱).

فهرموودهى حهقدهيهم

مندال کهی میراتی دمکهویت

عن جابر بن عبدالله والمسور بن مخرمة (رضي الله عنهم) قالا: قال رسول الله ((لاَ يَرِثُ الصَّبِيُّ حَتَّى يَسْتَهِلَّ صَارِخًا))، قال: وَاسْتِهْلاَلُهُ: أَنْ يَبْكِيَ أَو يَصِيحَ أَوْ يَعْطِسَ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

إبن ماجه (۲۷۵۱) و (ابن ابی الدنیا) له (العیال) (٤١٣)داو (الطبرانی) (۲۰/۲۰–۲۱)(۲۱) ریوایهتیان کردووه و فهرموودهیه کی صهحیحه .

ئەو فەرمان و ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگيريت:

يەكەم:

فەرموودەكە ئەوە دەگەيـەنێت كـە كۆرپـە ئەگـەر بـە زينـدوويى لـەدايك بـوو بەشــە ميراتى دەكەوێت، بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەش كە دەفەرموێت:

* (أبو هريره) (خوا ليّی رازی بيّت) له پيّغهمبهرهوه دهگيّريّتهوه كه فهرموويهتی: ((إذا استهل المولود وُرِّرثَ)) واته: ههر كاتيّك مندال نيشانهی زيندوويی پيّوه ديار بـوو لهكاتی لهدايكبووندا ئهوه بهشه ميراتی دهكهويّت.

(أبو عبید) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەلىت: استهلال واتە: دەركەوتنى ژیان مەبەستى فەرموودەكە ئەوەيە نیشانەيەكى واى لى دەربكەويت لەكاتى لەدايكبووندا كە بەلگەى ژیانى بیت.

دووهم:

(به هاواری دهنگی مندال ده لین (استهلال) له پاستیدا خه لکی که مانگ ده بینن هاوار ده که ن مندال ده که ن به به به دهنگی منداله که ده بیت بی یه که مجار هه موو له خیشیاندا هاوار ده که ن). آ

١ رواه أبوداود (٢٩٢٠) و(ابن ماجة) (٢٧٥٠) واسناده صحيح.

٢ المغنى (١٨١/٩).

سێيەم:

زانایان لهسه رئه وه یه کن: که مندال نهگه ربه گریان یان هاوار یان پرژمین نیشانه ی ژیانی لی ده رکه وت میراتی دهبات و میراتیشی لی دهبریت چونکه نهم نیشانانه تهنها له زیندووه و دهرده چینت.

چوارهم:

زانایان له مهسهلهی جولهی مندالدا جیاوازیان ههیه که نایا بهلگهی ژیانی کۆرپهلهیه که میراتی بکهویتو لیی ببریت بهو هزیهوه؟

ئه وه ی دروسته (صحیح) له لای زوّریه ی زاناکان ئه وه یه که جگه له (استهلال) جووله و هیچ شتیکی تر ده وری نیه و کاری پی ناکریّت وه ک چوّن فه رمووده که ی جابر (خوای لی پازی بیّت) ئه وه ی ده گه یاند و ئه وه ش ده قیّکه و ناکوّکی ناهیّلیّ، مانای فه رموده ی پیّغه مبه ر رَبِّنَا الله استهل المولود وُرِّرثَ) واته نه گه ر نیستهلالی کرد میرات ده بات مانای وایه نه گه ر نیستهلال نه کات میرات نابات..

ئهمه پای (إبن عباس)و حسن کوپی عهلیو أبوهریره و جابر (خوایان لی پازی بیّت)و ههروهها له تابعین: سهعیدی کوپی موسهیبو عهتاو شوپهیجو حسنو ابن سیرینو نهخهعی شهعهبی و پهبیعه یهحیای کوپی سهعیدو (أبو سلمه)ی کوپی عبدالرحمنو مالكو أبوعبیدو ئیسحاقو أحمدیش له پای مهشهوریدا (پهحمهتی خوا له ههر ههموویان بیّت).

له بهرامبه ردا ئه م رایه ی جمهوری زانایاندا رایه کیش ههیه که ده لی جوله جیگه ی ئیستهلال ده گریته وه، ئه مه ش بوچ وونیکی لاوازه چونکه جووله جاری وا ههیه مردویش ده یکات و گزشت ده خزیت به تایبه تله جیده کی ته سکه وه بچیته جیده کی فراوان ده جوولی و مهرجیش نیه زیندو بیت نازانیت نایا ئه م جوله یه هی زیندوویه تیه یان وه ک چین ههندیک گزشت له پاش سه ربرینی حهیوانه که ش پل ده دات و ده جولی . آ

۱ سهیری (مصنف)، ابن أبی شیبه بکه (۲۸۲/۱۱–۳۸۵). المغنی (۱۸۰/۹–۱۸۱). ۲ مصنف عبدالرزاق (۲۹/۳ه–۵۳۳).

پێنجهم:

وهك پیشتر باسی حوکمی نویزی لهبارچوومان کردو (صحیح) وایه ئهگهر گیانی تی کهوتبوو که دوای چوار مانگو ده روّژ له سکی دایکیدا بیّت نویّژی لهسهر دهکریّت.

فەرموودەي ھەژدەيەم خەرجى مندالان

عن عائشة (رضي الله عنها) قالت: دخلت هند بنت عُتبة (إمراة أبي سفيان) (رضى الله عنهما) على رسول الله (عَلَيْكُ) فقالت: يارسول الله ، ان أبا سفيان رجل شحيح، لايعطيني من النفقة مايكفيني ويكفي بنيَّ، الا ماأخذت من ماله بغير علمه، فهل علي في ذلك من جناح؟ فقال رسول الله (عَلِيْكُ): ((خُذِي مِنْ مَالِه بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكِ وَيَكُفِي بنيْ))

واته: عائیشه (خوای لی پازی بیّت) دهفهرمویّت: هیندی کچی عوتبهی خیزانی ئهبو سفیان (خوا له ههردوکیان پازی بیّت) هات بی لای پیّفهمبهری خوا (عَلَیْهُ)و عهرزی کرد که ئهبوسفیان پیاویّکی پهزیله (بخیل)و ئهوهندهم پی نادات بهشی خوّمو منداله کانم بکات مهگهر به دری خوّیهوه لی بیهم، ئایا گوناهبار دهبم؟

پینهمبهر (علیه نهرمووی: به شیوه یه کی جوان پارهی لی ببه نهوه ندهی بهشی خوت و منداله کانت بکات).

دەرھينانى فەرموودەكە:

ئه حمه د پیوایه تی کردووه (7/700،000) و بوخاری (7700) و (7700) و موسلیم (7700) ده قه که ش هی ئه وه، و أبوداود (7000) و ابن ماجه (7000) و الدارمیّ (7000).

ئەو فەرمان و ئادابانەي لەم فەرموودەيە وەردەگيريّت:

يەكەم:

فهرمووده که ئه وه دهگه یه نیت که له سه رپیاو واجبه خه رچو مه سروفی منداله کانی بکیشیت، (الدرامی) (ره حمه تی خوای لی بیت) باسیکی ناوناوه (باسی خه رجی پیاو بی مالاو منداله کانی) و هه موو زانایان له سه رئه وه یه کده نگن.

* (ابن منذر) (پەحمەتى خواى ئى بىت) دەلىت: ھەموى زانايان لەسەر ئەوەن كە ئىاندنى مندالى بچوك لەسەر باوكەكە پىويستە ئەوانەيان خۇيان پارەيان نىه.

دووهم:

فەرموودەكمە ئىەرە دەگەيەنئت كە پىار ئەگەر كەمتەرخەمى و چرووكى كىرد لە مەسىروف و خەرجى منداللەكانى ئەرە بىق خىزانەكەى ھەيە بەبى پرسى خىزى لە پارەكانى ببات و بەپنى پىرىست خەرجى بكات بى خىرى منداللەكانى.

سێيهم:

مەسروفو خەرجى مال و مندال گەورەترىن خىرەو بەرزترىن بەندايەتيە كە مىرۇڭ لە قىامەتداو لەلاى پەروەردگارى پاداشتى چاكەى دەدرىتەوە لەسەرى:

* (مقدام)ى كورى (معدي) (خوا لينى رازى بينت) ده لنى: پيغه مبه رى خوا (عَلَيْهُ) فهرموويه تى: ((ما أطعمت نفسك فهو لك صدقة، وما أطعمت ولدك فهو لك صدقة، وما أطعمت زوجتك فهو لك صدقة، وما أطعمت خادمكك فهو لك صدقة))

واته: ئه و خواردنه ی به خوتی ده دیت خیرت بی ده نووسریت له سه ری، ئه و خواردنه ی به خیزانتی خواردنه ی به خیزانتی ده دیت بی منداله که تی ده دیت بی منداله که تی ده دیت بی منداله که تی ده دیت بی خیرو چاکه، ئه و خواردنه شی ده دیت به خزمه تکاره که تی بی تی ده بیته خیرو چاکه،

* (ثوبان) (خوا لیّی رازی بیّت) له پینهمبهری خواوه (عَلِی دهگیریّتهوه که فهرموویهتی: ((أفضل دینار ینفقه الرجل، دینار ینفقه علی عیاله..))".

١ الاجماع لا(١١٠).

٢ رواه أحمد (١٣١/٤) والبخاري في (الادب المفرد) (١٩٥،٨٢) اسناده صحيح.

۲ رواه مسلم (۲۲۷۳).

واته: باشترین گهورهترین پارهیهك که پیاو خهرجی بکات، ئه و دینارهیه که بن مالاو منداله که ی دهکات.

* (أبو قلابه)یش لهسه رئهم فه رمووده یه ده فه رمویّت: له مال و منداله وه ده ست پی ده کات، ده ی چ پیاوی که وه به پیزترو گهوره تره که سامانی خهرج ده کات بی به خیر کردنی منداله بچوکه کانی و له ده ست پانکردنه و ه ده یانپاریزیّت و به خاویّنی ده یان هیّلیّته و ه.

* (أبو هريره) (خوا ليني رازي بينت) له پينه مبه ري خواوه (عَلَيْنَ) ده گيريته وه كه فهرموويه تي: ((دينار أنفقته في سبيل الله، ودينار أنفقته في رقبة، ودينار تصدقت به على مسكين، ودينار أنفقته على أهلك، أعظمها أجراً الذي أنفقته على أهلك))

واته: دیناریّك له پیّناوی خوادا خهرجی بکهیتو دیناریّك بهندهیه کی پی تازاد بکهیت، دیناریّك بدهیت به هه ژاریّك، دیناریّك بیّ مال و منداله که تی خهرج بکهیت، گهوره ترین پاداشت له لای خوا بیّ نهوه یه که له پیّناوی منداله کانتدا خهرجی ده کهیت.

* دایکی باوه پداران (عائیشه) (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: ژنیّکی هه ژار که دوو مندالّی پیّبوو هات بیّ لامو منیش (۳) ده نکه خورمام پیّدان، ئه ویش یه کی دانه یه کی پیّدانو نه وان نه وه ی خیّیان خوارد، نه ویش ویستی نه وه ی خیّی ببات بیّ ده می و بیخوات، که چی گه پاندیه و ه و کردی به دوو له ته وه و یه کی له تیّکی دا پیّیان، من زور سه رسام بووم به و کاره ی، پاشان بی پیّعه مبه ری خوام گیّرایه و ه (عَیْنِیْ) ئه ویش فه رمووی: ((ان الله قد أوجب لها بها الجنة أو اعتقها بها من النار))

۱ رواه مسلم (۲۲۷۶).

۲ رواه مسلم (۱۷۸۷).

* مسلم ده لى: من له بازار گه رامه وه (معاویه)ى كورى (قرة)م پى گه يشت ليكى پرسيم: چيت ده كرد له وى وي ويم: شتو مه كم بن مال و منداله كهم كرى، فه رمووى: به حه لال دهستت كه وتووه ؟ ويم: به لى فه رمووى: (لأن اغدو فيما غدوت به كل يوم، أحبُّ الى من أن أقوم الليل وأصوم النهار)

واته: ئەوھى تۆ بۆى رۆيشتوويت من ھەموو رۆژێك بۆى بـرۆم پـێم خۆشــتره لــەوھى بە شەو شەونوێژ بكەمو بە رۆژيش بەرۆژوويم.

* (عبدالقوی) ده لیّ: ئیبراهیمی کوپی ئه دهه م نامه ی نووسی بیّ (عبّاد)ی کوپی (کیثیر) له مه ککه و پیّبی وت: ته واف و حه جو سه فاو مه روه ت وابزانه سه رخه و شکاندنیّکی موجاهیدیّکه له پیّناوی خوادا، ئه ویش له وه لامدا بیّ نووسی: ئیّشکگری و غه زاو جیها ده که ت وابزانه سه رخه و شکاندنیّکی کاسبی کاریّکه بی به خیّوکردنی مالو منداله که ی. آ

* (سوفیانی سهوری)یش (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: (علیك بعمل الابطال، الکسب من الحلال والانفاق علی العیال) واته: كردهوهی پالهوانه كان ئه نجام بده: كردنی كاسبی حه لال فه رجكردنی له پیّناوی مال مندال.

* ئەحمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى ئى بيّت) دەليّت: گريانى منىدال لەبەر دەستى باوكىدا بى پارەو خواردن خىقشىرە لەلاى خوا لە ھەر شتيّكى تىر بىبيّت لەبەر دەستىدا. '

١ رواه أبو نعيم في (الحلية)دا (٢٠٠٠٠/).

٢ رواه أبو نعيم في (الحلية)دا (١٩/٨).

٣ رواه الخطيب (الجامع الراوي واداب السامع) (٤٨).

كتاب الورع (٤٢٩). (الاء الصبي بين يدي أبيه متسخطاً يطلب منه خبزاً، أفضل من كذا زكذا عيراه الله بين يديه).

چوارهم:

پیغهمبهری خوا (مُنْاَلِثُهُ) به گوناهباری داناوه ئهو کهسانهی پارهو خواردن له مالو مندالیان دهگرنهوه:

* عبداللهی کوری عهمر (خوا لیّی رازی بیّت) له پینهمبهری خواوه (عَلِیْهُ) دهگیریّته وه که فهرموویه تی: ((کفی بالمرء اشاً أن یحبس عَمَّن یملك قوته)) واته: به سه مروّف نه وه نده گوناهی هه بیّت که پاره بگریّته وه له مال و منداله که ی و مهسروفیان نه کات.

يينجهم

له پەوشتى سەردەمى ئەفامى پىيش ئىسلام ئەوەبوو منداللەكانيان لىەناوبردووەو دەيانكوشتن لەبەر ئەوەى خەرجيان نەكيشن.

* خوای گەورە دەفـەرمویدت: ﴿ وَلَا نَقَنْلُواْ أَوْلَدَكُمُّ خَشْیَةَ إِمْلَاقِ نَقَنُ نَرْزُفُهُمُّ وَإِیّاكُرُّ إِنَّ قَنْلُواْ أَوْلَدَكُمُّ خَشْیَةَ إِمْلَاقِ نَقَنُ نَرْزُفُهُمُّ وَإِیّاكُرُّ إِنَّ قَنْلُواْ أَوْلَدَكُمْ خَشْیَةَ إِمْلَاقِ نَقْوْلُونُ وَاللّهُ عَنْدَالله مُعُورُونُ له ترسی هه ژاری، تیمه ریوزی ئهوانیشو ئیوهش دهده ین، کوشتنی ئه و مندالانه تاوانیکی زوّر گهوره یه.

(ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) دەفـهرمویّت: (امـلاق) واتـه هـه ژاری، لهترسـی فهقیریو نهبوونی منداله کانیان لهناودهبرد. ۲

* عبدالله (خوا لیّی پازی بیّت) دهفه رمویّت: وتم: نهی پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْ) چ تاوانیّك گهوره ترین گوناهه ؟ فه رمووی: ((أن تجعل لله نداً وهو خلقك)) واته: هاوبه ش پهیدابکهیت بر خوا که دروستی کردوویت، وتم: پاشان چی تـر؟ فه رمووی: ((ان تقتل ولدك خشیة أن یأکل معك)) واته: منداله که ت بکوژیت له ترسی نهوه ی له گه لات نان

اً رواه مسلم (۲۲۷۵).

۲ الاسراء (۳۱).

۳ (طبري) له ته فسيره كهيدا ريوايه تى كردووه (۸۲/۸).

بخوات، وتم: ئەى پاش ئەوه؟ فەرمووى: ((أن تزنى حليلة جارك)) واته: زيناكردن لەگەل كچى دراوسيكەت.\

* عهلی کوری به کار ده لّی: پیاویّك سكالای ختری هیّنا بتر لای ئیبراهیمی کوری ئهدههم (ره حمه تی خوای لی بیّت) وتی: چیم لی ده که ی مندالم زوّره و فریایان ناکه وم؟ ئیبراهیم فه رمووی: نه ی برای خترم، کام له و مندالانه ی له ماله که ی تردان و پزقیان له سه رخوا نیه بینیّره بتر ماله که ی من. آ

* *

١ رواه البخاري (٦٠٠١) ومسلم (١٧١).

۲ رواه البيهقي له (شعب الايمان)دا (۱۳۳۳)ء (ابن عساكر في تأريخه) (۳٤٥/٦).

فەرموودەى ئۆزدەھەم شىر يېدانى مندالان :

عن أبي امامة الباهلي (﴿ الله عَلَمُ الله (الله عَلَمُ الله الله عَلَمُ الله الله عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ الله عَلَمُ الله عَلَمُ اللهُ عَلْمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلْمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَمُ ا

واته: (أبو امامه الباهلی) (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: گویّم له پیّفه مبه ری خوا بوو (عَلَیْاتُ کُرتمو بردمیان، تا گهیاندمیانه لای کیّویّکی زوّر سه ختو لیّر، پیّیان ویم: ئاده ی سه رکه وه به سه رئه و کیّره داو تا سه رموه نه وه ستی، منیش گویّم له هاوارو ناله یه کی زوّربوو، پرسیم: ئه مه هاواری کیّیه؟ و تیان: ئه مه هاوارو پوّپوّی جه هه ننه میه کانه! پاشان بردمیان و گهیشتم به که سانیّك به پاژنه ی پی هه لواسرابوون و کاکیله یان دوو که رت کرابوون و خویّنیان لی ده چوّپا، ویم: ئه مانه کیّن؟ و تیان: ئه مانه ئه و که سانه ن که پیش واده ی خوّی پوّژوو ده شکتن.

پاشان بردمیان و کهسانیکی ترم بینی زوّد ناوسابوون و بونیان ناخوش بووو چیز میان زوّد تال بوو، وتم: نهمانه کین؟ وتیان: ژنان و پیاوانی شهروال پیسو

زیناکهرانن. پاشان بردمیان تا گهیشمه کومه لایک شافره ت که مار په لاماری مهمکهی ده دان و بوی ده پنین! ویم: نهی نه مانه چیان کردووه؟ وتیان: نه مانه شهو نافره تانه ن که نه یان هیشتووه کورپه کانیان مهمکیان بمژن و شیر بخون.

پاشان بردمیان تا کومه نیک مندالم بینی لهنیوان دوو پووباردا یاریان دهکرد وبم: ئهمانه کین؟ وتیان: ئهمانه مندالانی موسلمانانن (به مندالی مردوون) ههر کتوپ سی کهسم که وته به رچاو عهره قیان ده خوارده وه (عهره قی پاک) وبم: ئهی ئهمانه کین؟ وبیان: پیغهمبه ر ابراهیم و موسا و عیسان و چاوه پوانی هاتنی تی ده کهن (سه لامی خوایان له سه ربیت).

دەرھينانى فەرموودەكە:

ابن خُزیمه (۱۹۸۹) و ابن حبان (۷٤۹۶)و الطبرانی له (المعجم الکبیر)دا (۱۰۰/۸–۱۰۰۷) و الحاکم (۲۳/۱) به کورتی نه مانه ریوایه تیان کردووه حاکمیش ده لی: له سه رمه مهرجی مسلم صحیحه و فه رمووده که ش نیسناده که ی صحیحه و

ئەو فەرمان و ئادابانەي فەرموودەكە دەيپەخشيّت:

يەكەم:

له فهرموده که دا هه په شههه کی گهوره ی تیدایه بن شه و نافره تانه ی که ناهیّلان کوریه کانیان شیریان بخین.

مهسهلهیهك: شیرپیدانی مندال لهسه رکی واجبه ؟ زاناكان لهمه دا جیاوازیان ههیه ، ئه وانهی ده لین واجبه لهسه ر دایك شیر بدات به منداله کهی شهم فه رموده یه به به لگه ده هیننه وه ، هه روه ك شهم ثایه ته ش ده هیننه و ه که خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ وَٱلْوَالِدَاتُ يُرْضِعَنَ أَوْلَدَهُنَ حَوْلَیْنِ كَامِلَیْنِ کَامِلَیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کِیْنِ کِیْنِ کِیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کِیْنِ کِیْنِ کِیْنِ کِیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُلْمِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُوامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُولْیْنِ کَامِلْیْنِ کُونِ کَامِلْیْنِ کُولِیْنِ کُولِیْنِ کَامِلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُونِیْنِ کَامِلْیْنِ کُونِ کُلْیْنِ کَامِلْیْنِ کُونِیْنِ کُونِ کُونِیْنِ کُونِیْنِ کَامِلْیْنِ کُونِیْنِ کُونِیْنِ کُونِیْنِ کُونِیْنِ کُونِیْنِ کُون

١ البقرة (٢٣٣).

بهلام جمهوری زانایان لهسهر شهوهن که فهرز نیبه لهسهر دایک شهربدات به کوّرپهکهی مهگهر له سیّ حالهٔ تدا نهبیّت:

ا- كەسى تر نەبئت شىرى پى بدات، ھىچ ھۆكارئىكى بەدەستەوھ نەبئت بى شىر
 يى نەدانەكە.

٢-كەسى تر ھەبيت بەلام مندالەكە شىرى كەسى تر نەخوات.

به ئايەتئىكى قورئانىش بەلگە لەسەر قسەكەى خۆيان دەھئىننەوە كە دەفەرموئىت: ﴿وَإِن تَعَاسَرُيُمُ فَسَرُّضِعُ لَهُۥ أُخْرَىٰ ﴾ ئەوەتا خواى گەورە زۆرى لى نەكردووە كە ھەردەبئىت شىر بدات بە مندالەكەي.

* (ابن قدامه) (رمحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: (شیرپیدانی مندال لهسه رباوکه، بیّی نیه زوّر له دایکه که بکات که شیر به منداله کهی بدات ئیتر با که نیزه ک بیّت یان ئافرهتی سه ربهست، ژنی خوّی بیّت یان ته لاقدراو، ئهگه رته لاق دراو بیّت ئه وه لهسه رای ههموو زانایان لهسه ری نیه شیری پی بدات، له لای ئیّمه ش ئه و ژنه شی له لای پیاوه که یه هه رزوری لی ناکریّت و (الثوری) و (الشافعی) و (أصحاب الرأی) لهسه رئه م رایه ن.

به لام له لاى (إبن أبى ليلى)و (حسن بن صالح) پٽيان وايه ده توانٽت زوّر لـه ژنه كـه ى بكات بو شيرپٽدانى، (الثورى) له وته يه كيداو (مالك)يش له رپيوايه تٽكيدا هـه روا ده لـێن. چونكه خواى گـه وره ده فـه رموٽت: ﴿ وَٱلْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيَنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُرَخِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيَنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ أَلَّاضَاعَةَ ﴾.

پیشه وا (مالك) (ره حمه تی خوای لی بینت) رایه کی نینوانی هه یه که ده لینت: نه گه ر نافره ته که له ناست به رزو شه ریفه کان بوو، وینه ی نه و شیری به مندال نه ده دا نهوه

^١ الطلاق (٦).

نابیّت زوّری لیّ بکریّت به لام نهگهر نافره تیّکی ناسایی بوو هاوویّنه کانی شیریان ده دا به کوّرپه کانیان نهوه بی میّرده کهی ههیه زوّری لیّ بکات.

به لام لای نیمه نه و نایه ته وه لامی نه مانه ده داته وه که له سه ری فه رز نیه ﴿وَإِن تَعَاسَرْتُمُ فَسَتُرْضِعُ لَهُ وَأَخْرَىٰ ﴾ واته نه گه ر نه توانرا با که سیکی تس شیری پی بدات). نه توانین واته ناکوکی نیوانیان...) ا

دووهم:

ئەو حوكمانەى لەكاتى شىرېپىداندا ئافرەتەكە دەگرىتەوە:

۱- پۆژووى لەسەر لادەچيت لەو پۆژانەدا كە شير دەدات بە كۆرپەلەكەى:

* نهنهسی کوری مالك له پیاویّك له وهچه كانی عبدالله ی كوری كه عبه وه (خوا لیّی رازی بیّت) ده گیریّته وه كه فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (عَرَاتُ) له گه لا سواره كانیدا دایان به سه ر ناوچه كه مانداو من ریّیشتم بیّلای و ده بینم نان ده خوات، پیّی فه رمووم: (ادن فكل) وه ره لیّم نزیك ببه وه نانم له گه لّدا بخیّ منیش ویم: به ریّق ووم، فه رمووی پیّم: (أدن احدثك عن الصوم، ان الله تعالی وضع عن المسافر الصوم وشطر الصلاة، وعن الحامل والمرضع الصوم) واته: وه ره نزیك به ره وه با ده ریاره ی ریّق بیّت باس بکه م، خوای ته عالی ریّق وی له سه رگه شتیار لابردووه له گه لا نیوه یه کی نویّد هک نویّد و کان و هم روده ها له سه رئافره تی سکیرو شیرده ریّق وی هه لگرتووه.

دەلىّ: سويّند بەخوا پىغەمبەرى خوا (عَلِيْكُ) ھەردووكيانى فەرموو، ئاى داخەكەم بىل چى لە خواردنى بەردەستى پىغەمبەرم نەخوارد! . ً

* (ترمذي) دهڵێ: زانايان بهم فهرموودهيه كاريان كردووه، ً

۱ المغني (۲۱/۲۱)، (إبن أبي شيبه) و (الاشراف على مذاهب العلماء) إبن منذر (10./8). ۲ رواه احمد (10./8) والترمذي (10.0) و دهقه که ی شهوه و ده لیّ فه رمووده یه کی (حسن) ه 10./8 السنن، ترمذی (10./8).

وهك له فهرموودهكهى (أبو برده)دا (خوا ليّى رازى بيّت) هاتووه لهسهر ئهو ئافرهتهى كه دانى بهوهدا نا كه زيناى كردووه و داواى له پيغهمبهر (عَرَالُهُ) كرد كه رهجمى بكات خاوينى بكاتهوه، پيغهمبهر (عَرَالُهُ) پيّى فهرموو: ((فاذهبي حتى تلدي)) واته: بروّرهوه بن مال تا سكهكهت دهبيّت، دواى ئهوهى مندالهكهى بوو، پيّچاى به پهروّيهكهوه و هينايهوه خزمهت سهروهر (عَرَالُهُ) وتى: ئهوهتا مندالهكهم بوو!

پیغه مبه ر (عَیْنَ الله فهرمووی: ((ادهبی فارضعیه حتی تفطمیه)) واته: بروّره و شیری پی بده تا له شیر دهبریّته وه) ژنه که پاش ماوه یه که هاته وه و پارچه نانیّکی دابوو به دهستی کوّرپه که یه وه و وتی: نهی پیغه مبه ری خوا (عَیْنَ) نه وه تا له شیرم براندوّته وه و نان ده خوات، پیغه مبه ریش (عَیْنَ) منداله که ی دایه دهستی پیاویّك، بوّ ژنه که ش فه رمانی دا چالیّکیان هه لکه ند بوّی تا سنگی ده هات، فه رمانی دا به خه لکه که تا ره جمی بکه نو نه وانیش ره جمیان کرد...

٣-دروسته له ماوهى شيرداندا پياو بچيته لاى خيزانى (الفيلة):

* (جذامة)ى كچى (وهب الاسديه) (خوا لينى رازى بينت) له پينهمبهرى خواى بيستووه (عَلَيْهُ) كه فهرموويهتى: ((لقد هممت ان انهى عن الغيلة حتى ذكرت ان الروم وفارس يصنعون ذلك فلا يضر أولادهم)) .

واته: هات بهبیرمدا که (غیلة) قهده غه بکهم به لام بیرم کرده وه که روّم و فارسه کان ئه و کاره لهگه ل خیزانه کانیان ده که ن و زیانیشی نیه بی منداله کانیان، وازم له و بیره هینا.

١ رواه أحمد (٥/٣٤٨) ومسلم (١٥٤١).

۲ رواه مسلم ۲۵۵۳.

* سه عدی کوری نه بی وه قاس (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: پیاویّك هات بیّ لای پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْ) و پیّی وت: من ناچمه لای خیّزانم، پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْ) و پیّی وت: من ناچمه لای خیّزانم، پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْ) واته: بیّچی وا ده که یت، پیاوه که ش وتی: به زهییم به کیّر په که یدا دیّته وه، پیّغه مبه ر (عَلَیْ) فه رمووی: ((لو کان ذلك ضارًا، ضرَّ فارس والروم...)) واته: نه گه رئه وه زیانی هه بوایه (بی مندال) نه وه زیانی له فارس و پیّمه کان ده دا، چونکه نه وان وایان ده کرد.

٤ دایك دەتوانیت له کاتى نویژدا شیر بدات به منداله که ی به مهرجیك مهمكی
 دەرنه کهویت:

خەسەنو ئىبراھىم نەخەعى (رەحمەتى خواى لى بىت) دەلىن: ئن دەتوانىت شىر
 بە كۆرپەكەى بدات لەكاتى نويىردا. ^٢

(ابن مننذر) (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەلّى: زاناكان جياوازيان ھەيلە للەو
 مەسەلەيەدا (واتە شىرىيدانى مندال لە نويْژدا):

۱- (اوزاعی) جاریّك ده لیّ نویژه که ی ببریّت و جاریّك ده لیّت نهگه ر پیویست بوو قهیناکات دروسته.

۲ ﴿ أَبُو ثُورٍ) دَهُلَيْ: ئَهُگَهُر مَهُمَكُهُ كَانِي دَهُرَنَهُ كَهُويِّتَ نَويِّژُهُ كَهِي دَرُوسَتُهُ. ۖ

سێيەم:

ماوهى تهواوى شيرپيدانو حوكمي لهشير برانهوهى مندال پيش ئهو وادهيه:

ماوهى شيرپيندانى تەواو وەك خواى گەورە دەفەرمويىت: ﴿ وَٱلْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلِدَاهُ مُوَالْدَهُ مُوَالْدَهُ مَا وَهَى دو سالى تەواو شىير حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُبَمِّ ٱلرَّضَاعَةَ ﴾ أواته: دايكان بىق ماوهى دو سالى تەواو شىير دەدەن بە منداللەكانيان.

۱ رواء مسلم (۳٤٥٤).

۲ ابن رجب له (فتح الفارس)دا (۱٤٤/٤)دا دهڵێ اسنادهکهی صحیحه.

٣ الاوسط (٣/٨٧٨).

٤ البقرة (٢٣٣).

به لام له شیر برانه وهی مندال پیش نه و ماوه یه ، نه گهر به ره زامه ندی دایك و با و که که بو نه و مدویت: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن رَوْ نَهُ وَ مُنْ وَاللَّهُ مَنْ مُنْ اللَّهُ مَنْ مُنْهُمًا وَنَشَاوُر فَلَا جُنَاحٌ عَلَيْهِمًا ﴾ .

* سوفیانی سهوری (په حمه تی خوای لی بینت) ده لین: به مشاوه ره و په زامه ندی هه ردوولا بوو پیش دوو ساله که نه وه دروسته وه ك خوا ده فه رموین : ﴿ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُر ﴾ و به لام نه گهر ژنه که وتی: له شیری ده بریننمه وه و پیاوه که شوی نه خیر، نه وه بی ژنه که نیه له شیری ببریننیته وه . `

مەسەلەيكى بەسورد:

ههنديك له سهلهفي صالح نهيانهيشتووه لهپاش دوو سال شير بدريّت به مندال:

* (علقمه) (رەحمەتى خواى لى بيت) جاريكيان ئافرەتيكى بينى لەدواى دوو سالهكه هەر بەردەوام شير به مندالهكهى دەدات پينى وت: بەسە شيرى پىي مەدە ئيتر)".

(ابن کثیر)یش ده لیّت: باس کراوه که شیردان به مندال لهدوای دوو سیال
 زیانبه خشه بوی چ له پووی به ده نیه وه یان له پووی عهقلیه وه.³

سوودێکی دیکه

* (ابن قیم) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لینت: (پیویسته تا کاتی ددان دهرهاتن ته نها شیری پی بدات چونکه له و کاته دا گه ده یان لاوازه و توانای هه رسکردنی خواردنی

١ البقرة (٢٣٣).

۲ (ابن جریر) له تهفسیرهکهیدا هیّناویهتی (۰۷/۲).

۲ (الطبري) له تهفسيرهكهيدا هيناويهتي (٤٩٢/٢).

٤ (ابن كثير) له تهفسيرهكهيدا هيّناويهتي (٦٣٥/١).

چوارهم:

مندال دانه دهست شیرپیده ری تر جگه له دایکی خوی:

عادهتی عهرهب وابووه له سهردهمی نه فامی و ٹیسلامیشدا که منداله کانیان بنیّرن بنیّرن بنیّرن بنیده دهستی دایان نهمه ش لهبه رئه وهی منداله که رهسه ن ده رب چیّت و میّشکی خاویّن و دوور له تهمه لی بیّت و به هوّی ژیانیان له و لادیّیانه دا زمانیان به عهره بی پارا و راده هات و دوور ده بوون له (لحن) واته: نه زانینی ده ربرینی و شه کان.

* ئەنەسى كورى مالىك (خوا لىنى رازى بىن لە پىغەمبەرى خوارە (سَالَكُ) دەگىرىنتەرە كە فەرموريەتى: ((ولد لى الليلة غلام فسمىتە باسىم أبى ابراھىم)) واتە: ئەم شەو كورىكىم بور ناوم لىنا ابراھىم بە ناوى باوكم ئىبراھىم پىغەمبەردودو پاشان دايە دەستى (ام سىف) كە ھاوسەردكەى ناوى قەين بور، ئەبو سوفيان پىنى دەگوت: (قەين أبو سىف) بور.

دیسان ئەنەسى كوپى مالیك (خوا لینى پازى بینت) دەفەرمویت: (كەسىم نەبینیوه بەسىزو میهرەبان بینت لەگەل مالاو مندالیدا به وینهى پیغەمبەرى خوا (سینیه)، ئیبراهیمى كوپى له دییهكى سەروى مەدینه دابوویه دەستى دایهنیك، دەكەوت پى بىق ئەوى ئیمهیش لەگەلیدا دەچووین، كاتیك دەچوو ژوورەوە دەبینى پیاوەكە خەریكى ئاگر كردنەوەیه، مندالەكەى ھەلدەگرت به باوەشەوەو تیپوپ ماچى دەكردو پاشان دەگەرایەوه).

١ (تحفة المودود) لا(٣٨٨).

۲ مسلم گێڕٳويهتيهوه (٦٠٤٥).

۳ مسلم ریوایهتی کردووه (۲۰۹۵).

* (ابن قیم) (رەحمەتى خواى لى بیّت) دەلىي: پیویستە دایك لـەدواى روّدى دووەم یان سیّیهم شیر بدات بـه مندالهكهى چونكه پییش ئـهم كاتانـه شیرهكهى خەسـتو خلتهداره، وهك شیرى ئهو ژنه نیه كـه دهگیریّت بیّى تـا شیرى پـی بدات وهك چیون عـهرهب منداللهكانیان دهدایـه دهسـتى دایهنـهكانى بیاباننـشینو پیّغهمبـهریش (میالیه) درایه دهسـتى (حلیمه السعدیه) (خوا لیّى رازى بیّت).

پێنجهم:

ئەو حوكمانەى تايبەتن بە شېرپېدانەو، جگە لە دايكى خۆى:

* (ابن عباس) (خوای لی رازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّفه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) ده رباره ی کچه که ی حه مزه ی مامی فه رموویه تی: ((لاتحل لی، یحرم من الرضاعة ما یحرم من النسب، هی بنت امی من الرضاعة))

* بزانه که ئوممهت ههموو لهسهر ئهوهن حوکمی شیر خواردن پراوپر وهك حوکمی دایکایهتی نیه: بق نمونه میرات له یه کتر نابه ن، خهرجیان لهسهر یه کتر نیه، یاسای ئازاد کردنی به نده نایانگریّته وه، خویّن برژاردنیان لهسهر نیه، شایه تیان بق یه کدروسته، به کوشتنی یه کتری توّله یان لی ده کریّته وه، به لکو ده ستنویّر نه شکاندن و سهیر کردن و تیکه لی یه کتر حه لال ده کات. آ

شەشەم:

۱-دەبنت ئەو شىرپندانە (٥) جارى جياجيا بنت وتنرى خواردبنت:

* (عائیشه) (خوای لی پازی بیّت) دهفهرمویّت: که قورئان هاته خوارهوه کاتی خوّی به (۱۰) ده جار شیرپیدانی تهواو حهرامی دهکرد، پاشان ئهو حوکمه سـپایهوهو

١ تحفة المودود لا(٣٨٨).

۲ بوخاری ریوایهتی کردووه (۲۹٤٥).

٣ الاعلام بفوائد عمدة الاحكام (١٣/٩).

بوو به (پێنج) جاری تهواو، پێغهمبهری خوا (ﷺ) له دنیا دهرچوو له قورئاندا ئهم پێنج جاره کاری پێ کراوهو خوێندراوهتهوه. ۱

يەك جار يان دوو جار شيرپيدان حەرامى ناكات:

* (أُم الفضل) (خوا لێی ڕازی بێت) دهفهرموێت: پیاوێکی نهوهی عامیری کوپی سهعسهعه دهڵێ: نهی پێغهمبهری خوا (عَنِیْهُ) نایا به یهك جار شیر خواردن حهرام دهبێت؟ پێغهمبهر (عَنِیْهُ) فهرمووی: (لا) واته: نهخێر). ٔ

له ربوایه تیکی تردا فهرمووی: ((لاتصرِّم الرضعة أو الرضعتان، أو المصه أو المصه أو المصه أو المصه أو المصتان)) واته: یه که جار شیر خورادن و دوو جار شیرخواردن حهرامی ناکات و یه که مژین یان دوو مژینیش حهرامی ناکات.

ئهم مهسه له جیّگهی مشتوم پو جیاوازیه له نیّوان زاناکاندا به لام نهوه ی که زیاتر به لگه مهسه له جیّگهی مشتوم پو جیاوازیه له نیّوان زاناکاندا به لام نهوه ی که زیاتر به لگه کان پشتگیری ده کات پیّنج جار شیر خواردنی جیاجیایه وه ک به لگه ی فهرمووده که ی (عائیشه) (خوای لی رازی بیّت) و نهمه ش رای (ابن مسعود) و (ابن زبیر) و (عائیشه)یه (خوایان لی رازی بیّت) و ههروه ها رای عطاو شافیعی و أحمده له یه کیّك له بیّ چوونه کانیدا و رای ئیسحاقه (والله أعلم).

۲- شیرپیدان له دوای دوو سالیهوه کهس حهرام ناکات:

* (أُم سلمه) (خوا ليّى رازى بيّت) دهفه رمويّت: بينغه مبهرى خوا (عَلِيّهُ) فهرموويه تى: ((لاتحرم من الرضاعة الا ما فتق الامعاء في الثدى، وكان قبل الفطام)). أ

۱ مسلم ریوایهتی کردووه (۲٦٤٥).

۲ مسلم ریوایهتی کردووه (۳۰۸۲).

۳ مسلم (۳۸۸۳).

٤ ابن ماجه له (۱۹٤٦)دا پیوایهتی کردووهو (ترمذي) له (۱۱۵۲)دا دهڵێ: فهرموودهیهکی (حسن صحیح)ه.

واته: ئه و شیره ی که حه رام ده کات دهبیّت پیخوّله کان بکاته و ه پیش له شیر برانه و ه بیّت.

* (إبن عباس) (خوا ليني رازي بيّت) دهفه رمويّت: پينغه مبه ري خوا (عَلِيَّ) فه رمووي: (لا رضاع الا ماكان في حولين)) واته: شيرخواردن تهنها له دوو سالي يه كه مدا ده بيّت و به س.

دیسان لهم مهسههههشدا جیاوازی ههیه لهنیوان هاوه لانی پیغهمبهرو دوای نهوانیشدا، به لام راوبچوونی راستو دروست نهوه یه که له دوای دو سالان که س به شیر خواردن حه رام نابیّت نهمهش رای: عمرو ابن مسعودو أبوهریره و إبن عباس و ابن عمره (خوا لیّیان رازی بیّت) ههروه ها رای (ابن مسیب)و (الشعبی)و (سفیان)و (الشافعی)و (أحمد)و (اسحاق)و (ابی عبید)و (ابن منذر).

ھەرتەم:

زانایان پنیان خوش بووه که شهو که سهی دیاری دهکرینت بن شیرپیدانی مندال خاوهنی په په به به به به به به به به به خواردن کاریگهری ههیه لهسهر گورینی خووی مروّد (طبع).

* عمری کوری حبیب له پیاویکی کهنانه ییه و ابزانم (عهتواری) بوو دهگیریته وه و ده لیّ: له لای (ابن عمر) دانیشتم (خوا لیّی رازی بیّت) و پیّی ویم: تی له نهوه ی فلان که سی؟ ویم: نا، به لام شیریان پیّ داوم، نهویش فه رمووی: له عمری کوری خطابم بیستووه (خوا لیّی رازی بیّت) فه رمویه تی: (ان اللبن یشتبه علیه) واته: شیر کاریگه ری هه یه له سه رله یه کچوون. ۲

١ الدار قطني (١٧٤/٤).

۲ عبدالرزاق (۱۳۹۰۳) و البيهقي له (الكبريّ) (٤٦٤/٧) وسعيد بن منصور (٩٩٧). السنن.

(ابن عمر) (خوا لیّی رازی بیّت) له وته یه کیدا ده فه رمویّت: (ایاکم ورضاع السوء)
 فانه لابد ان یتندم یوماً ما) واته: ده خیلتان بم شیرده ری خراپ شیر به کوّریه کانتان
 نه دات چونکه روّژیک هه ردیّت شویّنه واره که ی به منداله که تانه و ه ده رده که ویّت.

* قەتادە دەلىّ: دايكى حەسەنى بەسىرى كەنىزەكى ئازادكراوى (أُم سلمە) بوو (خوا لىيى رازى بىنت)و ناوى (خەيرە)بوو جارىلىك خىدە حەسەن بەجى دەھىلىّىت و بىق كارىلىك دەرواتو حەسەن دەسىت دەكات بە گرىسان (أُم سىلمە)يىش دەيگرىلىت بە باوەشەوەو شىرى خىزى بىي دەدات تا دايكى دەھاتەوەو ئەويش تىدى شىرى (أُم سىلمە)ى دەخوارد، زانايان ئەو ژيريەى حەسەنى بەصىرىو رەوانبىترىيەكەى بىق ئەو شىرە دەگىدىنەوە.

* هەندىك دەلىن: عورف عادەت وابورە كە پەوشت و ھەلس كەوتى ئافرەتى شىردەر لە كۆرپەدا پەنگى داوەتەو كاتىك گەورەبووە، ھەر لەبەرئەوەپ پىغەمبەر (بَيْنِيْنَ) فەرموويەتى: ((تخيروا لنطفكُم)) واە: بزانن كى ھەلدەبرىرن بى ھاوسەرى. د

* (ابن قدامه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: أحمدی کوری حه نبه ل (رهحمه تی خوای لیّ بیّت) به مه کروهی زانیوه شیری نافره ته به ده په وشت و باوه پ کزه کان بخریّته ده می منداله وه ، عمری کوری خطاب (خوا لیّی پازی بیّت) و عمری کوری عبدالعزیز (رهحمه تی خوای لیّ بیّت) فه رموویانه: (اللّبنُ یشتبه) واته شیرپیدان له یه ک چوون دروست ده کات.

١ غريب الحديث (الخطابي) (١٢٠/٢-١٢١).

٢ أبونعيم في (الحلية)دا (١٤٧/٢) والدينوري في (المجالسة)دا (٢٤٣٥).

٣ (كشف الخفاء) (٤٣١/١).

چونکه لهوانهیه شیری به در هوشتان وا له منداله که بکات بچیته سه ر رهوشتی شیر پیده دره که ی ده کات به دایکی خوّی بزانیّت و به هوّیه وه عهیبدار ده بیّت ریانی لی ده کات مهکروهه شیری نافره ته گیّل گهمژه کان بدریّت به منداله ، بوّ نه وهی منداله که ش گیّل نه بیّت ، چونکه وه ک ده لیّن (شیر پیّدان خوو ده گزریّت) (والله أعلم). ا

ھەشتەم:

ئەر كۆرپەيەى لە جەنگدا لەگەل سىوپاى كافرانىدا دەكەريّتـە چىنگى موسـلمانانو كەسىشى نيە شىرى پى بدات، حوكمەكەى چيە؟

* (أبوبكر المروزي) (پهحمه تى خواى لى بينت) ده لى پرسياريان كرد له أحمدى كورى حه نبه ل (رهحمه تى خواى لى بينت) ده رباره ى مندالى كۆرپ كه ديل دهكرينت و كهسى نيه شيرى بداتى؟ فهرمووى: خن وازى لى ناهينرينت به لكو هه لده گيريت و خواردن و خواردنه و يى دهدرين، ئهگهر مرديش با بمريت دواى ئه وه.

* إسحاقی کوری ئیبراهیم ده لیّت: پرسیارم له (أبو عبدالله) أحمدی کوری حه نبه ل کرد (ره حمه تی خوای لی بیّت) که له ولاتی روّم و له ناو نه سیره کاندا مندالی ساوا هه یه و که س نیه له ریّگا شیری پی بدات نایا له گه ل خوّمان بیانهیّنین؟ (أبو عبدالله) فه رمووی: ده بیّت بهیّنریّت نیتر با له ریّگهیش گیان له ده ست بدات له گه ل موسلماناندا، نه که ر ریایش نه و ه خوا روّنی ده دات له گه ل سویای موسلماناندا، آ

نۆپەم:

فەرموودەكە ئەوەمان پى دەبەخشىت كە مندالى موسلمانان لە بەھەشتنو لەئ گەمەو يارى دەكەن تا رۆژى قىيامەت. أ

١ المغنى (١١/٣٤٦).

٢ خه لال له (الجامع لاحكام أهل الملك)دا هيناويه تي لا (٣٨).

٣ ههمان سهرچاوهي پيشو(٤٠)

٤ له فهرموودهی (۲۹)دا هاتووه،

دەيەم:

ئەو مندالەي پېش شىرخواردنى تەواو كۆچى دوايى بكات؟

له فهرموودهی (صحیح)دا هاتووه که ئیبراهیمی کوری پیفهمبهر (عَلَیْ) به مندالی کوچی وایی کرد پیش ئهوهی شیرخواردنی تهواو بکات، ئهوه له بههه شتدا شیری تهواوی پی دهدریّت:

* بەراء (خوا لێی ڕازی بێت) کاتێك ئيبراهيم (سەلامی خوای لێ بێت) کۆچی دوایی کرد، پێغهمبهر (عَبِیِیُّهُ) فهرمووی: ((ان له مرضعاً في الجنة)) واته: دایهنی بۆ دهگیری له بهههشندا. ا

* ئەنـەس (خـوا ليّـى رازى بيّـت) دەفـەرمويّت: پينغەمبـەر (عَلِيْكُ) فـهرمووى: ((ان ابراهيم ابني، وانه في الثدي، وان له ظئرين يكملان رضاعه في الجنة))

واته: ئیبراهیمی کوری من، لهکاتی شیرخواردندا مردووه، ئیستا لـه بهههشـتدا دوو هاوریّی ههیهو شیری پی دهدهن.

* خالیدی کوری مهعدان (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: له به هه شتدا دره ختیّك هه یه یکی ده لیّن (توبا) و هه موولق و چله کانی مه مکه و نه و مندالانه ده یمی ثن که پیش ته واو کردنی ماوه ی شیر خواردنی ده مرن. ۲

*

۱ بخاری گیراویهتیه وه (۱۳۸۲) و مسلم (۲۰۹۵),

۲ أحمد ريوايهتي كردووه (۱۱۲/۳).

٣ ابن ابي حامم وهك له (الدر المنثور)دا (١٥٠/٤) هاتووه كيراويهتيهوه.

فەرموودەی بیستەم کیّ شایەنە مندالْ ئەلای ئەو گۆش بکریّت؟

عن عبدالله بن عمرو (رضى الله عنهما) ان امراة قالت: يا رسول الله (عَلَيْكُ) ان ابني هذا كان بطني له وعاء، وثدي له سقاء، وحجري له حواء، وان أباه طَلقني، وأراد ان ينتزعه مني، فقال لها رسول الله (عَلَيْكُ) ((أنت أحقُ به مَالَم تنكحي)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

(عبدالرزاق) له باسی دایك باوك شایانه به كۆرپهدا (۱۰۳/۷) و (احمد) (۱۸۳/۲)داو أبوداود (۲۷۲) له باسی كی شایانه به مندال ادار قطنی (۳۰۵–۳۰۵) و البیهقی (۸/٤/۳) و البیهقی (۸/٤/۰) و الحاكم له (۲۰۷/۲) دا گیراویانه ته وه و حاكمیش به (صحیح) دایناوه و (الذهبی)یش دانی پیداناوه، فه رمووده یه كی (صحیح)ه.

ئەو فەرمان و ئادابانەي فەرموودەكە دەييەخشيت:

يەكەم:

(ابن قدامه) (رمحمه تی خوای لی بینت) ده لی: (گرتنه نه ستو و خزمه تکردنی کوریه واجبه، چونکه به بی نه وه له ناوده چینت و پیویسته له له ناوچوون بیاریزرینت، هه روه ک چین مه سرو فکردنی واجبه و پاراستنی له له ناوچوونی تیدایه، مافی خزمایه تی بوونی پیوه به نده، چونکه نه و سه رپه رشتیاری کورپه که یه و له گه لی نه ودا ده بینت و مافی هه یه له سه ری وه که به خیوکه ری مندالی دوزراوه)

دووهم:

فهرموودهکه ئهوه دهگهیهنیّت که دایك شایانی ئهوهیه کوّرپهی لهلابیّتو مادهم مندالّن تا تهمیز پهیدادهکهن ئهو بهخیّویان دهکات.

١ المغنى (ابن قدامة) (٤١٢/١١).

(ابوبکر الصدیق) (خوا لێی ڕازی بێت)و ههموو هاوه لانیش لهسهر ئهوهن که مندالان له لای دایکی دهبێت:

* قاسمی کوپی محمد (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّت: عمری کوپی خطاب (خوا لیّی پازی بیّت) خیّزانیّکی نه نساریی ههبوو (عاصم)ی لی بوو پاشان له یه ک جیابوونه وه عمر هات دهبینی عاصم له لای حهوشه ی مزگه و تدا یاری ده کات، بالی گرت و خستیه پیّشی خوّی له سهر و لاخه که یدا، له پیّگا دایکی منداله که ی لی تاین بوو، داوای کوپه که ی لی کردو نه ویش پیّی نه ده دا تا چوونه خزمه ت (ابوبکر الصدیق) (خوا لیّی پازی بیّت)و نافره ته که و تی: کوپی منه و عمریش فه رمووی: کوپی منه ، نه بوبه کریش به عمری فه رمو: وازبیّنه با بچیّته وه باوه شی دایکی، ده لیّ: عمر هیچ قسه ی له قسه یدا نه کرد. \

* هـهر ئـهم فهرموودهیـه بـهلام بـهم زیادهیـهوه (عبـدالرزاق) دهیگیریتـهوهو دهفهرمویّت: (وقـضی لهـا بـه) واتـه حـوکمی دهرکـرد کـه بـدریّت بـه دایکهکـهیو فهرموویشی پیّی: برّنی باوهشی نُهو زوّر له توّ باشتره تا گهوره دهبیّتو خوّی لایـهك ههادهبریّریّت.

(ابن منذر) (رهحمه تى خواى لى بيّت) ده لى: ئيجماعو كۆدەنگى لەسەرە و هـهموو زانايان لەسەر ئەوەن كە ئەگەر ژنو پياو منداليّان بوو پاشان لەيەك جيابوونەوە، ئەوە منداللهكه بەرى دايكەكە دەكەويّت مادەم شوو نەكاتەوە.

واته ههموویان لهسهر شهوهن که ژن شهووی کردهوه مافی نامینیت بهسهر منداله کانیهوه و لیی دهسه نریتهوه بی باوکه که .

رواه مالك في الموطأ (٧٦٧/٢) و (ابن عبدالبر)يش ده لين: ئهم فه رموده يه جيكاى قه بوولي ازانايانه و كاريان له سهر كردووه.

٢ الاجماع لا (١١١-١١٢).

سێيەم:

(ابن قیم) (رهحمه تی خوای لی بیت) دهفه رمویت: لهئه ستوگرتنی مندال دوو جوره:

یهکهم: له دوو لایهنهوه مافی پیاوهکهیه وهك مهسروف فهرجیو هاوسهرگیری پیّکردنی مندالهکه.

دووهم: له دوو لايهنيشهوه دايكهكهى لهپيشه وهك بهخيوكردنو شيرپيدانى، دايكو باوكيش ههر شتيك له بهرژهوهندى مندالهكه بيت پيشكهشى دهكهن كه بههزيهوه مندالهكه پيويستى نهمينيت.

به لام لهبه رئه وهی نافره تان ناشناترن به پهروه رده کردن و گزشکردنی مندال و به نارامتر و خزگرترن و زیاتر ده یانپه رژیته سه ری و به به زهیتریشن بزیه نافره ت پیش باوك خراوه له به خیر کردنیدا.

له پیشخستنی دایك له پهروهرده كردنی منداله كهیدا له جوانییه كانی شهریعه ته و بی منداله كهش وا باشتره، به لام له پیشخستنی باوكدا له مهسه لهی خزمه تكردن و مهسروفكردن و هاوسه رگیری كردنیدا هه رله جوانی و ته واوی شهریعه ته .

چوارهم:

ئهگەر مندال گەيشتە تەمەنى تەمىز پەيداكردن كە زۆرجار لەدواى (٧) ساليەوەيە، خۆى سەرپشك دەكريّت لاى دايكى يان لاى باوكى دەميّنيّتەوە.

* (ابو هریره) (خوا لیّی پازی بیّت) ده فهرمویّت: نافره تیّك ها ته خزمه ت ابیغه مبه ری خوا (عَرَاتُ) پیّی وت: دایك و با وكم به ساقه ت بیّت، میّرده کهم ده یه ویّت نهم منداله م لی بسه نیّت که من زوّر سوودی لی وه رده گرم و ناوم له بیری عینه بی ده هیّنیّت، میّرده که شدی هات و وتی: کیّه ده یه ویّت نهم کو پهم لی زهوت بکات ؟ پیّغه مبه ریش میرده که شدی یا غلام هذا ابوك وهذه أمك، فخذ بید أیهما شئت)). واته: کو په که ،

ئەمە باوكتەر ئەمەش دايكتە بە ئارەزورى خۆت دەستى يەكۆكيان بگرەو ھەلبىژىرە؟ مندالەكەش دەستى دايكى گرتو پۆكەوە رۆيشتن. ا

پێنجهم:

زاناکان بق سەرپشککردن دوو مەرجيان داناوه:

(ابن قدامه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: مندال به دوو مهرج سهر پیشك دهكریّت:

یه کهم: دهبیّت ههردووکیان شایستهی مندال به خیّوکردن بـن، نهگهر لایه کیان وانه بوو نه وه مانای وایه نه و که سه ههر نیه و منداله که ده دریّت به که سی دووهم.

دورهم: نابیّت منداله که ناته واو بیّت (معتره) چونکه نهگهر ناته واو بیّت له لای دایکی دهمیّنیّته وه، چونکه نهوه وه وه مندالی کوّرپه وایه با به تهمه نیش گهوره بیّت، چونکه دایك شایسته تره به به خیّوکردنی کوّرپه که ی نهگهر ناته واو و مه نغوّل بوو با پاش بالق بوونیشی. آ

۱ رواه أبوداود (۲۲۷۷) والنسائی (۳٤۹٦)و وشه کان هی ثه وه و (الترمذی)یش له (۱۳۵۷)دا ده لَیّت: فه رمووده یه کی (حسن صحیح)ه و (حاکم) (۹۷/٤) به صحیحی داناوه و (الذهبی)یش پیّی پازیه. ۲ سنن الترمذی (۱۳۸/۳).

٣ المغنى (١١/١١).

شەشەم:

فهرموودهکه مانای ئهوه دهبه خشیّت که دایك به شوکردن مافی به خیّوکردنی مندالهکه ی نامیّنیّت:

زانایان لهم مهسهلهیه دا جیاوازیان ههیه: پاستترینیان که زوّربه ی زانایانی لهسه ره نهوه یه که: دایك به شوو کردنی مافی به خیّو کردنی منداله که ی نامیّنیّت، ئیتر جیاوازی نیه منداله که کورپیّت یان کچ، (ابن منذر)یش کوّده نگی زانایانی له و باره یه وه نقل کردووه، ده لّی: هه موو ئه م زانایانه ی من پیّیان گهیشتووم ئه م پایهیان بووه و شوره یحیش حوکمی به مه کردووه. ا

به لام لیره دا مه سه له یه و ده بیت ناگامان لینی بیت که نه گهر دادگای شه رعی مافی به خیر کردنی له دایك سه نده وه به هی شو کردنه وه یه وه و درا به که سینکی تر، به لام ده رکه و تحگه له دایکی که سی نیه نه وه ده دریت وه به دایکی، چونکه نه و شایسته تره به کررپه که ی له که سینکی بینگانه که دادگا بیداتی، په روه رده کردنی مندال له باوه شی دایکیداو له ژیر چاودیری نه و دا چاکترو گونجا تره له باوه ش و چاودیری که سینکی بینگانه و له مالیکی بینگانه دا که هیچ خزمایه تیه کیان له گه لادا نیه که بینته هی که سیز و میهره بانی، که واته رود مه حاله شه ربیعه تی خوا خراپه یه ک لابدات به جینگیر کردنی خراپه یه کی گه وره تر، پیغه مبه ری خوا (بیایی گاستی له م باره یه وه دانه ناوه که له هه مو و حاله تیکدا نافره ته که شو و بکات یه کسه ر مافی به خیر کردنی منداله که که له هم و حاله تیکدا نافره ته که باسمان کرد ییچه وانه ی نه و خاله نیه . آ

۱ زاد المعاد (۵/٤٥٤)و تيايدا ڕا جياوازهكانيشي هێناوه.

٢ زاد المعاد (٥/٤٦٣-٤٦٣).

حەرتەم:

کاتیّك منداله که کهسیّکیان هه لده بریّریّت که ببیّته هوّی تیّکدانی پهروه رده کردنی:

* (ابن قیم الجوزیة) (ره حمه تی خوای لیّ بیّت) ده فه رمویّت: له ماموّستای
گهوره مان بیستوومه (مه به ستی ابن تیمیه یه (ره حمه تی خوای لیّ بیّت)) که
فهرموویه تی: نهگهر دایك و باوکیّك له سهر مندالیّکیان تیکگیران له به رده محاکمداو
نهویش سه رپشکی کردو منداله که ش باوکی هه لبرارد، به لام دایکی وتی: جهنابی حاکم
لیّی بیرسه بوّیی باوکی هه لده بریّریّت؟

حاکمیش لیّی پرسی و له وه لامدا منداله که وتی: چونکه دایکم دهمخاته به رخوینندن و مامیستاکه شلام حوجره لیم دهدات، به لام باوکم وازم لی دینیت و نامنیریّت به بی خویندن له ناو مندالاندا بی خوم یاری بکهم، حاکمیش حوکمی ده رکرد که بدریّت به دایکی و وتیشی: تی شایانتریت ییی.

ماموّستامان دەفهرمویّت: ئهگهر دایك یان باوك وازی له پهروهردهكردنی مندالا هیّناو فهرمانی نهدهدا بهسهریدا به خواناسیو گویّرایه لی پهروهردگار، ئهوه تاوانبارهو بو ویلایه تو سهرپهرشتیكردنی دهست نادات، به لّکو ههر کهس به کاری پیّویستی سهر شانی خوّی هه لنهستیّت له کاتی سهرپهرشتیكردندا ئهوه مافی سهرپهرشتی کردنی نامیّنیّت یان ئهوه یه خوّی له سهرپهرشتی کردن دهست هه لّبگریّتو بدریّته دهستی کهسیّکی تر که به و کاره هه لدستیّت.

یاخود ئەرەپە كەستكى دىكەش لەگەل خۆيدا دابتت كە ئەر بەر كارە ھەلبىستتت، چونكە مەبەستەكە دىتەدى كە گويراپەلى خوار پىغەمبەرەكەپەتى بەپىيى توانا.

ههروهها مامرّستامان دهفهرمویّت: خرّ نهم مافه بهشیّك نیه له میراتی که بههرّی خرمایه تیه میراتی که بههرّی خرمایه تیه و دهست بکهویّت یان ژنو ژنخوازی و سهرپهرشتی کاریهوه، ئیتر نه و سهرپهرشتی کردنه سهرپهرشتی کردنه

پێویستی بهوه ههیه بتوانێت نهم واجبه جێ بهجێ بکاتو بیزانێت، بهپێی پێویست کاری یێ بکات.

وه ده فه رمویّت: ئهگهر پوویدا باوکهکه ژنی هیّنایه وه به لام شهم ژنه پهچاوی به رژه وه ندی نهم منداله ناکات و کاری له سهر ناکات، دایکی زوّر له و هه ویه یه باشتره بوّ منداله که و نا له م حاله ته دا بیّگومان منداله که ده بیّت بدریّته ده ستی دایکی خوّی.

ده لَیْت: ئه وه ی پیوسیته بزانریّت ئه ویه که خواو پیخه مبه ر (اَلَیْهٔ اَنْ اَلَٰهُ اَنْ اَنْ اَنْ اَنْ اَنْ ا نه فه رمووه که باوك یان دایك له پیشتر بگریّت له سه رپه رشتی کردنی منداله که دا ا هه روه ها منداله که شی به ته واوی سه رپشك نه کردووه که به ئاره زووی خوّی کامیانی بویّت هه لیبژیریّت).

زانایان لهسه رئه وه کوکن که دانه نراوه که یه کیکیان به هه میشه یی له پیشتر بیت به به نمی نه به به نمی نه بین به به نمی که به نمی به نمی دوره نمی دوره نمی دوره نمی که نمی به نمی

مەشتەم:

خوشكى دايك له سهرپهشتيكردني مندالدا له ئاستى دايكدايه:

 ئەرموو: ئەرە ئامۆزاكەتە بىبە لاى خۆت، ئەرەبوو عەلى جعفرو زىد ھەريەكەيان داواى دەكرد بۆ ئەر بېت، عەلىش (خوا لىلى خۆت، ئەرەبوو عەلى جعفرو زىد ھەريەكەيان داواى دەكرد بۆ ئەر بېت، عەلىش (خوا لىلى پازى بېت) فەرمووى: شايانى منه چونكە كچە مامەمه، جەعفەرىش فەرمووى: كچى مامى منىشەو خىزانىشم پوريەتى و زەيدىش فەرمووى: كچى مامى منىشەو خىزانىشم پوريەتى و زەيدىش فەرمووى: (الخالة فەرمووى برازاى منه، پېغەمبەرىش (مىلىلىلىكى) داى بە لاى جەعفەرەوە فەرمووى: (الخالة بەرمۇلى دايك لە حوكمى دايكدايه) .

نۆيەم:

زاناکان کۆمەلنىك مەرجىيان داناوە بۆ ئەو كەسەى مندالەكەى پى دەدرىت كە دەقى فەرمودەو ئايەتى قورئان يالىشتىيان دەكات:

۱ دەبئت ئايينيان يەكئك بئت چونكە كافر نابئت مندالى موسلمان بەخئوبكات
 لەبەر ئەم ھۆيانە:

أ – به خیوکه رهه ول ده دات منداله که له سه رئاین و بیروباوه پی خیری گهوره بکات و ئیتر کاتیک گهوره بکات و ئیتر کاتیک گهوره به بنایت و از له و بیروباوه پائیت، هه ول ده دات له و فیتره ته پاکه ی په روه ردگار لای بدات و هه رگیز نه توانی بگه پیته و سه ری.

ب- خوای (عزوجل) بهرگری کردووه لهوهی پهیوهندی دوستانه لهنیوان موسلمانو کافردا دروست بیت، موسلمانه کانی کردوته دوست خوشه ویستی یه کتری، کافرانیش ههروا لهناویه کدا، دهی به خیو کردنی مندال به هیزترین هو کاری دوستایه تی کردنه که خوای گهوره نهو پهیوهندیهی لهنیوان کافرو موسلماندا پچراندوو.

١ رواه البخاري (٢٦٩٩).

*

۲ - دەبيّت ئەن ئافرەتە شورى نەكردبيّتەن وەك فەرموردەكەي پيشتر.

۳- ژیری، نابیّت شیّت یان کهم عهقل مندال به خیّوبکات، چونکه نهوانه خوّیشیان پیّویستیان بهوهیه خرمهت بکریّن ئیتر چوّن سهرپهرشتی به خیّوکردنی که سی تر له ئه ستق بگرن؟!.\

فهرموودمی بیست و یهکهم دادیهرومری نهنیوان مندالاندا:

عن نُعمان بن بشير (ﷺ) قال: قال رسول الله (ﷺ): إعدِلُوا بَينَ أَبِنَانِكُم، إعدِلُوا بَينَ أَبِنَائِكُم)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

أحمد ريوايهتى كروووه (٤/٥٢٥/٤) و أبوداود (٣٥٤٤) له باسى جياكردنهوهى باوك يهكيّك له مندالهكانى له بهخششدا، النسائى (٣٦٨٧) و (السنن الكبرى) (٦٥١٤).

له ئهسلّدا فهرموودهکهی نعمانی کوری بهشیر له (الصحیحین)دا هاتووه، بخاری ریوایهتی کردووه له (۳۲۵۰) و مسلم (٤١٨٩) به چهند رستهیهکی جیا، ترمذی (۱۳۲۷).

ئەو و ئادابو قەرمانانەي قەرموودەكە دەيپەخشىت:

یه که م: فه رمووده که شهوه ده به خشینت که ده بینت و فه رمان کراوه به دادپه روه ری له نیوان مندالاندا:

* (ابن قدامه) ده لّی: جیاوازی نیه لهنیوان زانایاندا لهسه ر باشی دادپه روه ری و که راهه تی جیاوازی کردنیان . ا

ئه و زانایانه ی که ده لین دادپه روه ری له نیوان مندالاندا واجبه: طاوس و ابن مبارك و الثوری و أحمد و أسحاق و بوخاری (رهحمه تی خوایان لی بینت) و زانایانی تریش جگه له وان.

۱ المفنی (۲۰۹/۸).

دووهم: فهرموده که ئهوه دهگه یه نیت که دادپه روه ری له نیوان مندالدا یه کیکه له مافه کانیان به سه ر دایك و باوکانه وه.

وهك چۆن له ريوايهتى أحمددا هاتووه دهفهرمويّت: (ان لِبَنيكَ عَلَيكَ حق ان تعدل بينهم) واته: يهكيّك له مافهكانى مندالهكهت بهسهرتهوه تُهوهيه كه دادپهروهربيت لهناوياندا.

سێيهم: هڒى ئهم فهرموودهيه:

* نوعمانی کوپی به شیر (خوا له خوّی و باوکی پازی بیّت) ده گیّپیّته وه و ده لّیّ: عه مره ی کچی ره واحه داوای له به شیری کوپی ابن سعد کرد که له سامانه که ی شتیّکم بوّ جیابکاته وه، به لام باوکم وتی شتی وا ناکه م، به لام پاش یه ک دو سال خوّیشی پای هاته سه ر نه وه ی کاریّکی وام بو بکات، بوّیه به دایکمی وت: نه وه ی که تو نه وساد داوات کرد لیّم بو نوعمان نیّستا ده یکه م.

دایکیشم وتی: نهوه للا شتی وا نهکهیت، تا دهستی نهگریتو نهیبهیته خزمهت پیّغهمبه ری خوا (مُنْاِسُّ). تا نهو پیّی رازی نه بیّتو شایه تی لهسه ر نه دات.

ده لىن: دەستى گرىم و بردمى بى خزمەت پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهُ) و بەسەرھاتەكەى بىل گىرايەوه، پىغەمبەرى خوا (عَلِيْهُ) پىنى فەرموو: ((ھل لك معه ولد غیره)) واته: جگه له ئەم مندالى تریشت ھەيە، وتى: بەلىن.

فه رمووى: ((فهل اتيت كل واحد منهم مثل الذي اتيت هذا؟)) قال: لا، قال: ((فاني لا أشهد على هذا، هذا جور، اشهد على هذا غيري، اعدلوا بين أولادكم في النُّحُل~ كما تحبون ان يعدلوا بينكم في البرِّ واللطف)) .

۱ المسند (۲۲۹/۶).

۲ رواه البخاري (۲۲۵۰) ومسلم (٤١٨٩) و (ابن حبان) في صحيحه (٥١٠٤) وشهكان هي تُهوه.

واته: ئایا به ههموو مندالهکانت بهخشیووه وهك بهم کوپهت بهخشیووه؟ وتی: نهخیّر، فهرمووی: من شایهت نابم لهسهر نهمه، نهمه ستهمکردنه، با یهکیّکی تر شایهت بیّت لهسهری، دادپهروهربن له بهخشینهکانتان به مندالهکانتان وهك چوّن نیّوه پیّتان خوّشه له چاکهو سوّردا).

چوارهم:

نوعمانی کوپی به شیر له و کاته دا که باوکی دیاریه که ی پی به خشی مندال بو و بالق نه بووبو و و ه که پی به خشی مندال بو و بالق نه بووبو و و ه که پیوایه تی بوخاریدا هاتو و ه ((. . . فأخذ بیدی وانا غلام، فأتی بی النبی (مُنْالِهُ))).

وه له لاى (مسلم)يش دهفه رمويّت: ((انطلق بي ابي يحملني الى رسول الله (عَلَيْكُ))). ييّنجهم:

چاكەو خيرى ئەو باوكانەى دادپەروەرن لەنيوان مندالەكانياندا:

* عبدالله ی کوری عهمر ده گیریته وه و ده فه رمویت: پیغه مبه ری خوا (اسلیمی کوری عهمر ده گیریته وه و ده فه رمویه تی: ((ان المقسطین عند الله علی منابر من نور عن یمین الرحمن (عز وجل) و کلتا یدیه یمین، الذین یعدلون فی حکمهم و آهلیهم وما و آوا)) .

واته: دادپهروهران لهلای پهروهردگار لهسهر مینبهری نور دانیشتوون لهلای راستی پهروهردگارهوه که ههردوو دهستی راسته، ئهوانهی له حوکمرانیداو لهگهل ژیردهستهکانیاندا دادپهروهرن.

شەشەم:

گهروهترین به خشش که باوکان بیبه خشن به روّله کانیان شهده بی جوان و پهروه رده کردنی دروستیانه: –

* ئەيوبى كوپى موساى كوپى عەمرى كوپى سەعيدى كوپى عاس، لـه باوكيـەوەو ئەويش له باوكيـەوەو ئەيش لە باوكيـەوەو ئەيش لە باوكيـەوە ئەيش لە باوكيـەو، دەڭئى ئىڭىل ئەيش لە باوكيەو، دەڭئى ئىڭىل ئادىر دەئى ئىڭىل ئادىر دەئى ئىڭل ئادىر دەئى ئادىر دىسن) .

۱ رواه مسلم (۸۶۷۶).

٢ رواه أحمد (٢١٤/٣) الترمذي (١٩٥٢) والحاكم (٢٦٤/٤) و ده ليّ (صحيح الاسناد)ه.

واته: هیچ باوکیک خه لاتی مندالی خوی نه کردووه گهوره تر بیت له وه ی که په وشتی جوانیان فیریکات.

حەوتــهم: فــهرمان دراوه بــه دادپــهروهرى لــهنێوان مندالهكانـدا كــه هــهموو شــتێك دهگرێتهوه لهوانه:

۱ - دادیهروهری له ماچکردنیاندا.

۲- دادیه روه ری له فیرکردنیاندا.

* (مجاهد) (رمحمه تی خوای لی بینت) له پؤژی قیامه تدا ماموّستای مندالآن ده هینریّت و نهگه ر جیاوازی کردبوو له نیوانیاندا شهوه له پیزی سته مکاراندا داده نریّت) (

(حسن البصری) (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهربارهی نه و ماموستایانه ی که لهباتی فیرکردنی مندالان مووچه وهربگریّت و کهچی دادپه روه ر نهبیّت لهناویاندا له ریزی سته مکاره کاندا دهنو و سریّت. ۲

۳-دادپهروهري له له خواردندا:

* (السری کوپی یه حیا) ده لیّ: ئه وانه ی که متمانه م به زانستیان هه یه بزیان باس کردم که عمری کوپی عبدالعزیز (ره حمه تی خوای لیّ بیّت) کوپیّکی خوّی گوشارد به خوّیه و روّری خوش ده ویست، پیّی وت: نه ی فلان که س سویند به خوا خوشم ده ویّیت، به لام ناتوانم جیاوازی بکه م له نیّوان توّو براکه تدا به یاروویه کیش بیّت. "

١ (ابن قتيبة) له (عيون الاخيار) (١٤٤/١).

٢ رواه ابن ابى الدنيا له (العيال)دا (٣٥٥).

٣ رواء ابن ابي الدنيا في العيال (٤٠).

٤- دادپهروهري له خهوتندا:

* عبدالعزیزی کوپی عمری کوپی عبدالعزیز ده لیّ: عمری کوپی عبدالعزیز (محمه تی خوای لیّ بیّت) کوپیکی هه بوو له ژنیکی هی بودی هی برزی که عب، زوری خوشده ویست و له گه لیدا ده خه وت، ده لیّ: شه و یکیان چوه ه پیّگه ی! و تی: عبدالعزیزی؟ و بی به لیّ، و تی: چیه خراپه یه که پووی نه داوه وا ها تووی و هره ثووره و ه، منیش چوه ه ثروره و ه دانیشتم و تی: چیت ده و یّت؟ و بی تی به جو بریک کوپی نه م حارسیه دا هه لسوکه و تده که یت که له گه لا نیّم مدا واناکه یت، و ه من له و ه دلتیا نیم که بلیّن: دیاره شتیک له و دا هه یه که له کوپه کانی تریدا نیه، فه رمووی: که س نه مه ی پیّ و تیت؟ و بی نه و هه رمووی: ناده ی بیلیّره و ه منیش فه رمووی: به و منیش گه رامه و ه درمووی: به و منیش گه رامه و ه درمووی: به و منیش و بی و تیت؟ و بی خوت، منیش گه رامه و ه درمووی: به و منیش گه رامه و در در بی بی درمووی: به و درمووی درمووی: به و درمووی: به و درمووی درمووی در د

من ئیبراهیمو عاصمو عبدالله پیکهوه له ژووریکدا دهخهوتین، ههر ئهوهندهمان زانی جیگهکه نهو کورهی هه نگرتو هات بی ژوورهکهی ئیمهو کورهکهشی بهدواوه بوو و بتمان: نهوه چیه خیره ؟ وتی: خیری چی نهوهی تی پیت کردم، نهعیمی کوری مهیسهره ده نی نهمه ی کرد له ترسی نهوه ی نهوه کسته مککردن بووبیت. (

مەسەلەيەكى تاپبەت:

* (ابن قدامه) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: نهگهر مندالین جیاکرایه وه لهبهر پهوشتیک که پیویسته جیابکریته وه لهبهر نهخوشی کهم نهندامی یان یان مندال زوری یان خهریکبوون به زانسته وه یان ههر شتیکی تر، یان پوژانه گرتنه وه له ههندیک مندالی لهبهر سهرفکردنی له حهرامدا یان لهبهر بیدعه چیتی یان له وانه یه له گوناه و سهرپیچی خوادا به کاری بهینیت، نه وه له نه حمه دی کوری حهنبه له وه

١ رواه ابن المبارك في (البر والصلة) (١٥٩).

دهگیرنهوه که دروسته ئه و کاره، وهك ده لی: ئهگهر شتیکی له سهر وه قف بکرینت له به رپیّویستی بیّت دروسته به لام ئهگهر له به ر جیناوازی کردن بیّت نهوه که راهیه تی هه یه .

منيش دەلدىم ئايـەتى: ﴿وَتَمَاوَنُوا عَلَى ٱلْهِرِ وَٱلنَّقُوَىٰ ۖ وَلَا نَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْمُدُّوَٰنِ ﴾ الله به لكهى ئەو وتەيەى سەرەوەيە.

ههروها ئهی چۆن رەوايه كه جياوازی نهكات لهنێوان كوره شهلاتی و خراپهكارهكهی يان گهمژهيهك كه پارهی باوكی له حهرامدا خهرج دهكات يان له ئازاردانی خه لكيداو نێوان كوره صالّحو چاكهكهی كه ههموو پارهو پولی له چاكسازی و خێركردندا خهرج دهكات؟ والله أعلم.

ھەشتەم:

ئاگاداریے کے جیاوازی کردن لےنیوان منداله کاندا دهبیت هوی پقو کینه و دوژمنایه تی لهنیوانیاندا:

هەروەك چۆن خواى گەورە دەربارەى براكانى يوسف دەفەرموينت: ﴿ إِذْ قَالُواْ لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَيْنَامِنَا وَنَحْنُ عُصّبَةً إِنَّ أَبَانَا لَغِى ضَلَالِ تَبِينٍ ۞ ٱقْنُلُواْ يُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضَا يَخْلُ لَكُمْ وَجَهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُواْ مِنْ بَعْدِهِ وَقَوْمًا صَلِيحِينَ ﴾ "

نۆيەم:

زاناكان له دادپهروهرى نواندن لهنيوان مندالاندا جياوازيان ههيه

١ المائدة (٢).

۲ المغنى (۲۰۸/۸).

۳ يوسف (۹،۸).

* (ابن قدامه) (رمحمهتی خوای لی بیّت) دمفهرمویّت: (دادپهروهری جوانو سوننهت نهوهیه که دادپهروهربیّت له بهشکردنی میرات به و شیروهیهی خوا فهرمانی پیّداوه که کور دوو نهوهندهی کچ دهبات) نهمهش برّچوونی عهطاو شورهیجو نیسحاق و محمدی کوری حهسهن)

شورهیح پۆژیکیان بینی پیاویک سامانه که ی لهنیوان کو په کانیدا به ش کرد پینی وت: به و جوره به به به خوای عز وجل به شی دیاری کردوون له قور باندا. ۲

به لام أبو حنیفه و مالك و شافیعی و ابن مبارك ده لین: كو پو كچ داد په روه رانه وه ك یه کیان پی ده دریّت له خه لاتکردن و به خشیندا، چونکه پیفه مبه ری خوا (علیه ای به به شیری كو پی سه عدی فه رموو: ((سوی بینهم)) واته: (یه کسان به له نیّوانیاندا) و پاشان فه رمووی: ((أیسرك أن یستووا فی برّك؟)) واته: ئایا خوش حال نیت کاتیّك له چاکه کردن له گه لندا داد په روه رانه بن؟.

* (ابن عباس) (خوا ليّى رازى بيّت) ده گيريّته وه كه پيّغه مبه رى خوا (عَلَيْهُ) فهرموويه تى: ((سوّوا بين أولادكم في العطية، ولو كنت مؤثراً لاحد لاثرت النساء على الرجال)).

واته: له خه لاتكردندا دهبيّت يهكسان بن لهنيّوان مندالهكانتانداو ئهگهر دروست بووايه كهسيّكم فهرق بكردايه ئهوه ئافرهتم فهرق دهكردو له پياوان باشترم پيّدهدان.

چونکه خه لات و به خشین بق ژیانی دنیایه و ژن و پیاو وه ك یه ك پیویستیان پییه تی وه ك خواردن و جل و به رگ.

۱ المغنى (۲۲۰/۸-۲۰۰).

فەرموودەی بیستو دوومم ناونانی مندالان

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال قال رسول الله (عَلِيْكُ) ((إِنَّ أَحب أَسمَائِكُم إِلَى الله: عَبدالله وعَبدُالرَّحمن)).

واته: عبداللهی کوپی عمر (خوا لیّیان رازی بیّت) ده لیّت: پیّغه مبهری خوا (عَلَیْتُ) فهرموویه تی: خوّشه ویستترین ناوتان له لای خوا دوو ناوه: عبدالله و عبدالرحمن).

دەرھينانى فەرموودەكە:

(ابن ابی شیبه) له باسی -ئه و ناوانه ی سوننه تن- لا (۹۹۲) و أحمد (۲٤/۲) و مسلم (۹۹۳۸) ووشه کان هی ئه ون، أبو داود له باسی گۆرینی ناوه کانداو (الترمذی) (۲۸۳۳-۲۸۳۳) و (إبن ماجه) (۳۷۲۸) له باسی ئه و ناوانه ی که سونه تن.

نهو و نادابو فهرمانانهی فهرموودهکه دهییه خشیت:

يەكەم:

فهرموودهکه نهوه دهگهیهنیّت که سوننهته ناوی مندال بنریّت عبدالله و عبدالرحمن.

دووهم:

دەقە شەرعيەكان ئەرە دەگەيەنن كە كۆمەلتك ناو ھەن سوننەتن ناوى مندالى پىي بنريت:

١ - عبدالله و عبدالرحمن وهك فهرموودهكهى پيشوو.

۲-ئەو ناوانەى كە وشەى (عبد) بخريّت ، پيش ناوەجوانـەكانى خـواى گـەورە
 وەك: عبدالعزيزو عبدالملكو عبدالرزاق ، هتد...

۳-ناونان بهناوی پیغهمبهرهوه (علیه) واته محمد:

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغه مبه ری خواوه (اَلَّیُ ده گیریّته وه که فه رموویه تی: ((تَسَمَّوا بِاسْمِی ، وَلاَ تَکنُوا بِکُنیَتِی، فانی أنا أبوالقاسم، أقسم بینکم)). اواته: ناوی مندالتان به ناوی منه وه بنیّن به لام به نازناوی منه وه نه خیر، چونکه من (أبو القاسم)م و له نیّوانتاندا به شکه رم.

٤- ناونان بهناوى پێغهمبهرانهوه سهلامى خوايان لي بێت:

* (أبى وهب الجشمى) (خوا لينى رازى بيّت) كه هاوه لنى پيّغه مبه رى كردووه ده لنيّ پيّغه مبه رى كردووه ده لنيّ پيّغه مبه رى خوا (عَلِيْ) فه رموويه تى: ((تسموا بأسماء الانبياء، واحب الاسماء الى الله عبدالله وعبدالرحمن، وأصدقها حارث وهمّام وأقبحها حرب ومرّة)) الله

واته: ناوی مندالتان بهناوی پیغهمبه رهکانه و بنین، خوشه ویستترین ناو له لای خوا (عبدالله و عبدالرحمن) ه، دروستترین ناویش ههمام و حارث و ناشیرینتریشیان حه رب و موره یه .

* سه عیدی کوری موسه یب (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (خوّشه ویسترین ناو له لای خوای گه وره ناوی پیّغه مبه رانه)".

* (ابن القیم) (رهحمه تی خوای نی بینت) ده فه رموین: پیغه مبه ران له گهوره و سه رداره کانی نه وه ی ناده من و په و شتیان به رزترین په و شته و کرداره کانیان دروست ترین کرده و هیه و ناوه کانیشیان جوانترین و به پیزترین ناوه ، بویه پیغه مبه ری خوا (سینی هانی خه لکی داوه که ناوی منداله کانیان به ناوی نه وانه و ه ناو بنین .

١ رواه البخاري (٣٥٣٨)، مسلم (٦٤٢٥).

۲ رواه احمد (۴٤٥/٤) وأبو داود (٤٩٥٠) واستاده حسن بشواهد.

۳ رواه ابن ابی شیبه (۹۹۱).

ههروهك له سونهنی (ابی داود)دا هاتووه ((تسمّوا باسماء الانبیاء))و ئهگهر ههر ئهو سوودهشی ههبیّت که مروّق ههولیّ دهدات وهك ناوهکهی خوّی بیّت بهسه که ناو بنریّت بهناوی پیّغهمبهرانهوه، ئیتر جگه لهوهی که پاراستن و لهیادکردنهوهی ناوی بهرزیانی تیّدایه و ژیان و بهسهرهات و شیّوازیان لهبیری خهلکدا دهمیّنن. (

ئاگاميەك:

هەندىك لە زانانيان پىيان وايە باش نيەو كەراھەتى ھەيە ناوى مندال بنيىت بەناوى پىغەمبەرانەوھو ئەمەش بى (ابن عمر) دەگىرىنەوھ (خوا لىلى رازى بىت) لەگەل ھەندىك زاناى تردا، ئەم بى چوونەش لەبەرئەوھىيە كە ناوى پىرىزنى پىغەمبەران لە بى رىدى بىرىندو لەكاتى تورەبووندا بەخراپ ناو نەبرىن:

* نُهوهتا (أبو العالیه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لّی: (ئیّوه لهمهش خراپتر دهکهن، منداله کانتان بهناوی پینغهمبهرانهوه ناودهنینو که لیّیان تورهش دهبن نهفرهتیان لی دهکهن)

نووسه ری نهم کتیبه شده لیّت: شتیکی شاراوه نیه که له سوننه تدا چه سپاوه ناونان به ناوی پینه مبه رانه وه شتیکی چاك و جوانه، ئه وه تا پینه مبه رانه وه شتیکی چاك و جوانه، ئه وه تا پینه مبه ری خوا (عَلَيْكُ) كوره كه ی ختری ناوناوه ئیبراهیم به ناوی بایبری ئیبراهیم.

٥- ناونان بهناوي ههمامو حارث

* ئەمەش لـه فەرموودەكـهى (أبـى وهـب الجشمى) گێڕايـهوه كـه تيايـدا هـاتووه: ((واصدقها حارث وهمام)) واته: راستترينيان ناوى حارثو ههمامه.

١ زاد المعاد (٢٤١/٣ ٣٤٢).

۲ رواه ابن ابی شیبه (۹۹۹).

٦-ناونان بهناوى يياوچاكانهوه:

* (مغیره)ی کوری (شوعبه) (خوا لئی پازی بئت) ده فه رمویّت: به سه ردان چووم بق نه خران و له وی لئیان پرسیم که ئیوه له قورئاندا ده خویّنن ﴿یَا أُختَ هَارُون ﴾ و خق موسا زوّر له پیش عیساوه هاتووه به چه ندان سال ؟ منیش هاتمه وه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (عَلَیْ الله کانوا یسمون بیغه مبه ری خوا (عَلِیْ الله کانوا یسمون بانبیائهم والصالحین قبلهم)) واته ئه وان به ناوی پیغه مبه ره کانیان و پیاوچاکانه وه ناوی خه لگیان ناوه.

سەردارى پياوچاكانىش لە ئىسلامدا ھاوەڭە بەرپۆزەكانى پېغەمبەرى خوان (عَلَيْهُ) كە ھاورى قاودەمى پېغەمبەرەكەمان بوون (خوا لېيان رازى بېت).

سێيەم:

پێغهمبهر (عَيْلِهُ) فهرمانی داوه به جوانکردنو خوٚشکردنی ناوهکان، زوّر خوشحال بووه بهناوی خوّشو نگینی تیدا بینیوه:

* (ابی الدرداء) (خوا لیّی پازی بیّت) له پیّغه مبه ری خواوه دهگیْریّته وه (سَلِیُهُ)
فهرموویه تی: ((انما تُدعون یوم القیامة باسمائکم واسماء ابائکم، فاحسنوا أسمائکم))
واته: ئیّوه له پوّژی قیامه تدا به ناوی خوّتان و ناوی باول و باپیرتانه و مانگ ده کریّن،
ده ی که واته ناوی جوان هه لبرژیرن.

چوارهم:

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ناوى ناشىرىنو خراپى پى ناخۆش بورە، بەلكو ھەولايشى داوە بىيانگۆرىت بەناوى خۆشو مانابەخش، "

۱ رواه مسلم (۲۶۹ه).

٢ رواه أحمد (١٩٤/٥) وأبو داود (٤٩٤٨).

۳ رواه الترمذي (۲۸۳۹).

ئەو ناوانەى كە پېغەمبەرى خوا (الله على كۆرپويەتى زۆربوون لەوانە:

* (أبو داود) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده نینت: پیخه مبه ری خوا (عَلِیْ ناوی (عاص و عزیزو عتله و شیطان و حَکَم و غُراب و حُباب و شیهاب)ی گوریوه به (هشام) و (حه رب)ی کردووه به (منبعث)، (عضرة)ی کردووه به (منبعث)، (عضرة)ی کردووه به (خَضر)، دولی گوم رایی کردووه به دولی رینمایی، بنوا الزنیه ی کردووه به به نی رشدة. "

پٽنجهم:

زاناکان کۆمەلنےك ناویان دیاری کردووه که دروست نیه ناوی مندالی پیوه بنریت:

۱ وشهی (عبد) بدریّت پالی جگه له ناوی خوای گهوره وهك عبدالرسول،
 عبدالعزی، عبدالكعبه و هاوشیّوهكانی ئهم ناوانه.

* (هانيء)ى كورى (يەزيىد) (خوا لينى رازى بينت) دەلىن: وەفىدىك هاتنـه خزمـەت پيغهمبەرى خوا (عَبِيْكُ) گوينى لى بوو بـه يـهكيكيان دەووت (عبـدالحجر) واتـه: بهنـدەى بەرد!

۱ رواه مسلم (۱۹۵۵).

۲ رواه مسلم (۲۵۷۵).

٣ رواه ابو داود في سننه (٥/٢٤٦-٢٤٢). ابن ابي شيبه (٦٦٢/٨-٦٦٥).

پێغهمبهر (عَلِيَهُ) پێـی فـهرموو: ((مـا أسمـك)) نـاوت چـیه؟ وتـی: عبـدالحجر! پێغهمبهری خوا (عَلِیهُ) پێی فهرموو: ((انما انت عبدالله)) به لکو تـۆ (عبـدالله)یـتو تـۆ بهندهی خوایت. د

لهسهر نهم شيّوهيهش دروست نيه بليّى به يهكيّك (غلام رسول)و (غلام محمد) كه مهبهست ليّى عبدالرسول و عبدالمحمده.

دهبیّت بزانین که ناوهکانی خوای (عز وجل) لهلایهن شهرعهوه دیاری کراون (توقیفیه)، کهواته: مقصودو موجود له ریزی ناوهکانی خوادا نینو دروست نیه کهسیّك ناوبنریّت عبدالموجود یان عبدالمقصود،

۲- ناونان بهناوی ناوهکانی خوای ته عالاوه، وهك:

الاحد، الصمد، الخالق، الرزاق، ناوى رحمنو رحيم كه تايبهتن به خواى گهورهوه، دروست نيه به پاشاكان بگوتريّت: قاهر، ظاهر، جبار، متكبر، الاول، الاخر، الباطن، علام الغيوب.

* یهزیدی کوری میقدام له باوکیه وه و نهویش له باوانیه وه شوره بحو نهویش له (هانیء) هوه (خوا لیّی رازی بیّت) ده گیریّته وه: که کاتیّك وه فدیّك هات بی مهدینه بیّلای پیّفه مبه ری خواو بینی یه کیّکیان ناوی (ابی الحاکم) بوو، پیّفه مبه ر (عَالَی الله بانگی کردوو پیّی فه رموو: ((ان الله هو الحکیم والیه الحکم)) و پاشان نازناوه که ی گوری بی گهوره ترینی کوری و ناوی (نه بو شوره یج).

ئەمە مەبەستى لەو ناوانەى كە تايبەتن بە خوا، بەلام ئەو ناوانەى دروستن كە بەسەر جگە لە خواى گەورەيشدا دەبريت وەك: سميع، بىصىر، رۇوف، رحيم بەلام تەنها وەك ناون نەك پراوپر بە ھەموو مانايەكيەوە بېريت بەسەر كەسيكدا.

١ رواه ابن أبي شيبه (٥٩٥٢). والبخاري في الادب المفرد (٨١١).

۲ رواه ابو داود (٤٩٥٥) اسناده صحیح.

دهليم: ههروهك دروست نيه نازناو به ناوه تايبهتيه كانى خواوه وهك (أبو الاعلى و أبو العلى و أبو العلى و

٣- دروست نيه ناونان بهناوي شاو سولتان وشاهنشاوه:

* (ابو هريره) (خوا ليني رازي بينت) له پيغهمبهري خواوه (عَلَيْكُ)دهگيْريْتهوه كه فهرموويهتي: ((إنَّ أقبح اسم عندالله رجل تُسمى ملك الاملاك))

* له ريوايه تى (مسلم)دا هاتووه: ((أغيظ رجل عندالله يوم القيامة واخبثه وأغيظه عليه، رجل كان يُسمى ملك الاملاك لا ملك إلا الله))

واته: خراپترینو ناحهزترین کهس لهلای خوا له رؤژی قیامه تدا که سیکه ناوی شاهه نشاهه، و یادشا نیه جگه له خوا.

ههروهها حهرامه ناو بنریّت (سهرداری ههمووان)و (سهرداری خه لّکی) یان سهرداری نهوهکانی ئادهم که نهو ناوه تایبه ته به پیّغه مبهری خواوه (عَلِیْنُ که پیّی ده لیّن (سید ولد ادم).

٤- ناوى بنگانه كه كافران ناوى مندالى خۇيانى پى دەنين:

که ئهمپن نهگبهتی موسلمانان لهوهدایه که ئه و ناوانه لهناو موسلماناندا ته شهنهی کردووه و زوّد جار گویّت له به چکه موسلمانه و ناوی جورجه یان دهیانا، سوزان یان جهرجیس و چهندان ناوی تر که له ولاتای بی باوه پهوه هیّنراوه ته وه ناو موسلمانان.

١ رواه البخاري (٦٢٠٦) ومسلم (٦٦١٥).

۲ مسلم (۲۲۲۵).

٦- هـهروهها دروست نيه ناونان به ناوهكاني شهيتانهوه وهك ئيبليسو
 خهنزهبو وهلهانو ئهعوهرو ئهجدهع:

* له شهعبهبیهوه دهگیّرنهوه و نهویش له مهسروقهوه که دهلّی: گهیشتم به عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) پیّی ویم: تر کیّی؟ ویم: مهسروقی کوری نهجده عم، نهویش فهرمووی: له پیّغهمبهری خوام (عَرَاتُ الله بیستووه که فهرموویه تی: ((الاجدعُ شیطان)) واته نهجده ع ناوی شهیتانه.

شەشەم:

ئەو ناوانە زۆرن كە لەلاى زانايانى ئىسلام مەكروھنو پېيان ناخۇشبوو، لەوانە:

۱- ناویک مانای خق به چاك زانینی تیدابیت (التزكیه):

واته: خۆتان به چاك مەزانن، تەنها خوا خۆى دەزاننىت كى چاكە لەناوتانىدا، وتىيان: كەواتە ناوى بننين چى؟ فەرمووى: ناوى بننن زەينەب

۲- ئەر ناوانەى كە باش نيە ناوى مندالى پى بنريتو پيغەمبەر (عَلِيْنَةُ) بەرگرى لى كردوون لەوانە:

* عن سمره بن جندب (الله عن الله عن سمره بن جندب (الله عن سمره بن جندب (الله عن سمره بن جندب الله عن سماراً ولا رباحاً ولا نجيحاً ولا أفلح، فانك تقول: اثم هو؟ فلا يكون فيقول لا)) .

١ رواه أحمد (٣١/١). و أبوداود (٤٩٥٧).

۲ رواه مسلم (۲۳۰۰).

۳ رواه مسلم (۲۰۲۰).

واته: (منداله که تبه ناوی په سارو رباح و نه جیح و نه فله ح مه نی، چونکه تی ده لیّی: له راستیدا وایه ؟ چونکه وانیه ده لیّ: نه م).

له سهر ئه و شيوازه ناوى (خهيرو سرورو نعيمه و مبارك)يش مهكروهن چونكه پرسياركهر ده لي خيريان سرور ليرهيه؟ ده لي: نهء دليش خهفه تبار ده بيت و دهروونه كان ناره حه تدهبن.

۳ هـهروهها ناوی سـتهمکارانو فیرعهونـهکان دروسـت نیـه وهك فیرعـهونو
 قارونو هامان.

٤- هـهروهها ناوی فریـشته کان وه ک جبریـلو میکائیـلو اسـرافیل، ناونانی ئادهمیه کان به و ناوانه مه کروهن.

* ئەشھەب دەلىّى: پرسىيار كرا لە ئىمام مالك دەرباردى ناونــان بـەناوى جبريـل؟ بـە مەكروھى زانىو پىيّى خۆش نەبوو، بەلام ھەندىك لە زانايان رىنگەيان پىداود.

مەروەھا ھەموو ئەو ناوانەى كە دەروون پێى ناخۆشـەو ناگونجێـت لەگـﻪل
 ناسكى رۆح وەك: جەنگ، تال، شێواو، داماو، سەگ، توولە، مار و ھاوشێوەكانيان.

* به حیای کوری سه عید (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: پیغه مبه ری خوا (بینت) و مینت که سینک حه یوانیکی بی بدوشینت فه رمووی: کی نه مه مان بی ده دوشینت؟ پیاویک هه ستایه سه رپی، پیغه مبه ر (بینتی فی مورو ((ما اسمک)) ناوت چیه؟ وتی: موره! پیغه مبه رفه رمووی: ((اجلس)) واته: دانیشه

پاشان فهرمووی: ((من یحلب هذه)) کی نهمهمان بق دهدوشینت؟ پیاویک ههستایه سهرپی و پیغهمبهریش (مرابطه) فهرمووی: ناوت چیه ؟ وتی: حرب فهرمووی: ((اجلس)) واته: تویش دانیشهوه، پاشان فهرمووی: کی نهمهمان بی دهدروشینت؟ پیاویک ههستایه سهرپی، پیی فهرموو: ناوت چیه ؟ وتی: ناوم یه عیش واته نه ژی، فهرمووی: تو بومان بدوشه) .

١ رواه مالك (الموطأ) (٩٧٣/٢).

٦- ناوهکانی قورئان مهکروهن ناونان پێیانهوه وهك: طه، یاسین، حم، پێشهوا مالیك (ڕهحمهتی خوای لێ بێت) به ڕاشکاوانه کهراهیهتی ناونان بهناوی (یاسین)ی فهرمووه. ٔ

ئاگادارىيەك:

نه وه ی که خه لکی باسی لیزه ده که ن که یاسین و طه دوو ناوی پیخه مبه ری خوایه (میانی)، پاست نیه و له هیچ فه رمووده یه کی صحیح یان حسن یان مرسل یان و ته یه کی هاوه لاندا نه هاتووه، به لکو پیتی جیا جیان وه ک هه موو پیته کانی تری سه ره تای قورئان وه ک حم، الر، الم و هند...

۷-ناونان بهناوی هونهرمهنده رهوشت نزمه کانه و دروست نیه و مهکروهه، وه
 گورانیبیژو یاریزانه کانیشه و ه

۸ هـهروهك ناونان بهناوى ئاژه له ناسـراوهكان بـه پهوشـتى ناشـيرين وهك:
 حمار، قردان، كلب، كليب واته سهگـو كهرو مهيمونو چهقه لاو هند...

۹- ههروهك مهكروهه دوو ناو تێكهڵكێش بكرێت بهتايبهت (حمه) يان (محمد)
 بخرێته پێشیهوه بێ پیرێزی وهك حمهعلیو حمهصاڵح محمدقادرو محمدسعیدو
 هتد...

حەرتەم:

دەبىت باوكانو سەرپەرشتياران ناوى جوان ھەلبژيرن بىق رۆللەكانيان، چونكە ئاو كارىگەرى لەسەر ناونراوەكە ھەيە:

* (ابن المسیب) له باوکیه و ده گیریته و ه که به مندالی باوکی ها تبووه خزمه ت پیغه مبه ر میانی باوکی ها تبووه خزمه ت پیغه مبه ر میانی برسیبوو: ((ما اسمك؟)) ناوت چیه، وتی: حزن، واته: غهمبار، پیغه مبه ریش (میانیه) فه رمووی: ((انت سهل)) واته تی ناوت سانایه،

۱ سوههیلی هیناویهتی.

پیاوه که ش وتی: (لا أغیر إسماً سمانیه أبي) واته: ناویک ناگورم باوکم بوی هه لبزاردووم!

(ابن المسیب) ده لی: تا مردن ئه و پیاوه لهناوماندا هه ر غهمبارو دلته نگ بوو)

* (ابن القيم) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەڧەرمويت:

پیغهمبهر (عَلِی الله گرنگی داوه به ناونان، نهگهر به وردی سهیری سوننه ته کانی بکه ین بزمان دهرده که ویت که ههموو ناوه کانی که له و سهرده مهدا بووه مانای ناوه پرزکی که سه کهی گهیاندووه و له وه و هرگیراوه، لهم فه رموده یه وردبه رهوه که ده فه رمویت: ((أسلم سالمها الله، وغفار غفر الله لها، وعصیة عصت الله)) واته: بی وهی خوا بی وهی بکات، لیبوورده خوا لینی ببوریت و سهرکه ش له خوا یا خیه.

یان نه کاتهی صولحی حوده یبیه به سوهه یلی کوری عه مری فه رموو: ((سَهُلَ الله مُلَان نه کات کارت ناسان خوا کارت ناسان بکات.

* یان جاریّکیان به بورهیدهی فهرموو: ناوت چیه؟ نهویش فهرمووی: (بُریدة) واته: فیّنك، پیّفهمبهر (مِیّالیّه) به نهبوبه کری فهرموو: ((یا ابابکر برد امرنا)) واته نهی نهبوبه کر فیّنکی بق کارهکانمان دیّت).

پاشان فهرمووی: (ممن أنت؟) واته: له چ هـۆزێکی؟ وتـی: هـۆزی أسـلم، ئـهویش فهرمووی: بی وهی دهبـین، پاشـان پێـی فـهرموو: (ممـن): لـه چ تیرهیـهکی ئهسـلهم؟ ئهویش وتی: له سههم، واته بهش، فهرموی بهشت دیاری کرا ((خرج سهمك))"

١ رواه البخاري (٦١٩٣).

٢ تحفة المودود لا(٢٠٣–٢٠٥).

٣ الاستذكار، أبوعمر.

ھەشتەم:

كاتى ناونانى مندال:

له سوننهتی صحیحدا هاتووه که کوّریه ناودهنریّت له:

۱- پۆژى لەدايكبوونى. وەك چۆن پێغەمبەرمان (عَلَيْكُ) كە ئىبراھىمى كورى ناونا لە رۆژى لەدايكبوونىدا.

۲- ناونانی مندال له روزی سییهمدا:

* خهلال (رمحمهتی خوای لی بیّت) له باسی ناونانی مندالّدا دهلّی: عبدالملك ی کوری عبدالحمید دهلّی: پیّکهوه لیّکوّلینهوهمان دهربارهی کاتی ناونانی مندال دهکرد که نایا کهی دهنریّت؟

ئه حمه دی کوپی حه نبه ل (ره حمه تی خوای لی بینت) فه رمووی: ئه وه ی که سابت و جینگیره له سوننه تدا ها تووه که ئه نه س (خوا لینی رازی بینت) له سی روزه دا مندالی ناوناوه به لام سه مره (خوا لینی رازی بینت) له حه و ته م روزدا ناوی ده نا.

-رۆژى ھەوتەم: وەك لە فەرموردەي سەمرەدا باسى دەكەين انشاء الله.

منیش ده لیّم: هه رکه س ویستی با له روّژی له دایکبووندا ناوی منداله که ی بنیّت، به لام نه گه رخزی یه کلا نه کردبوویه وه با دوای بخات بن روّژی سیّیه م یان حه و ته م تا شیّوه سوننه تیه که بییّکیّت (والله أعلم).

نۆيەم:

له و سوننه تانه ی که له لای زور که س وازی لی هینراوه دانانی نازناو بو مندال.

ئەوە پێغەمبەرى خوايە (ﷺ) برايەكى بچكۆلەى ئەنەس (خوا لێى رازى بێت) دەبينێت كە ھێشتا شيرەخۆرەبوو پێى دەفەرموێت: ((يا أبا عمير)) واتە ئەى باكى عومەير، واتا نازناوى خۆى بۆ دانا.

ههروهها جاریکیان کچیکی بچوکی بانگ کرد به ((أم خالد)) واته دایکی خالد.

١ تحفة المودود لا ١٦٧ لة باسى كاتى ناوناندا.

* عمری کوپی خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) فهرموویه تی: (عجلوا بکنی أولادکم، لاتسرع الیهم القاب السوم) خیرا نازناو دابنیّت بی منداله کانتان پیش ئهوهی ناتوره و نازناوی خراب وهرگرن.

* زاناکان دهفهرموون: بزیه مندالهکانیان ههر له مندالیهوه به نازناو بانگ کردووه و گهشبینیه به به به کهوره دهبنو دهبن به باوك یان دایكو ههروهها بق شهوهی نهوه که گهوره دهبن به باوك یان دایكو ههروهها بق شهوهی نهوه که گهوره دوایان.

ههروهها وا باوه که نهگهر یهکیّك کهسیّك به گهوره سهیر بکات پووی نایهت بهناوی خوّیهوه بانگی دهکات. ا

دەيەم:

ناونانی مندال مافی باوکه به پلهی پهکهم:

ئهگەر ھاتوو ناكۆكى كەوتە نيوان دايك باوك لەسەر ناونانى منداللهكانيان گومانى تيدانيه كه ئەو ماقە دەدريت به باوك لەسەر رۆشنايى ھەموو ئەو قەرموودانەى پيشوو، بەلام ئەگەر بە ليكگەيشتن وپرسورا بيت لاى خوا خۆشەويسترە.

ياردەيەم:

پێغهمبهری خوا (عَلِيَهُ) سوعبهتو شۆخى كردووه لهگهان مندالانداو بهناوى بچوككراوهوه بانگى كردوون.

* ھەردەم بە ئەنەسى دەفەرموو: (يا أُنيس) واتە ئەى ئەنەسە خنجييلەكە. ً

* ئەنەسى كورى مالىك (خوا لىنى رازى بىت) دەڧەرمويىت: پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) سوعبەتى دەكىرد لەگەل زەينەبى كىچى ئوم سەلەمەدا دەكىردو ناوەكەى بىچوك دەكردەوەو پىنى دەڧەرموو: ((يا زوينب!)) ئەى زەينەبە گچكەكە!) يان زەينەبۆلكە. د

١ عمدة القاري (١٨/٢٦٥).

۲ رواه مسلم (۲/۸۱).

هٔدرموودهی بیست و سیّیهم ته حنیکی مندال به دهمه جوی خورما

عن عائشة (رضي الله عنها): ان رسول الله (عَلَيْكُ) كَانَ يُؤتى بِالصبيَان، فَيبرك عَلَيهم وَيحنكهُم)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

ئه حمه د گیراویه تیه وه له (۲/٦٦–۲۱۲) و مسلم (۲۷۰ه) و أبو داود له (۵۱۰٦) له باسی بانگدان به گویی مندالدا، ابن حبان له صحیحه که یدا (۱۳۷۲).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەم فەرموودەيە وەردەگىرىت:

يەكەم: تەحنىك ماناى چيە؟

* ئەبو عوبەيد (خوا لێى ڕازى بێت) دەڵێ: پێشەوا يەزيدى دەڵێ: تـەحنيك واتـە: خورمايەك بجوێنرێت پاشان بە پەنجە دەھێنرێت بە ئاسمانەى دەمى كۆرپەكەدا.

دووهم: فهرموودهکه ئهوه دهگهیهنیّت که تهحنیك سوننهته:

- * هاوه لان (خوایان لی پازی بیّت) منداله تازه لهدایکبووهکانیان دههیّنایه خزمهتی پیّغهمبهری خوا (مَانِیْ) تا دهمهجوی خورمایان بیّ بکات دومهای فه پو به رهکهیان بیّ بکات.
- * (أبو موسى) (خوا ليّى رازى بيّت) دهلّى: كوريّكم بوو، هينامه خزمهتى پيّغهمبهرى خوا (عَيْكُ)و ناوى ليّنا ئيبراهيمو به خورمايهكيش دهمهجوى بق كرد. ا
- * عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: یه که م مندال له ئیسلامدا له دایك بوو، عبدالله ی کوری زوبیر بوو هیّنایان بر خزمه ت پیّغه مبه ریش

١ رواه البخاري (٤٦٧) و مسلم (٦٦٦٥).

منیش ده لیم: به لگه زوره له سه رئه وهی که ته حنیك له روزی له دایکبووندا سوننه ته و زانا کان له سه رئه و سه ریاسیان نووسیوه و به شیان جیا کردونه وه:

* (ابن أبی شیبه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) له باسی خورما کاتیّك دهجویّنریّت و دهدریّت به مندالّ. ٔ

پیشه وا بوخاری (ره حمه تی خوای لی بیّت) له (صحیح) هکه یدا سه رباسیّکی ناوناوه (باسی مندال له و پوّره دا که له دایك ده بیّت و عه قیقه و ته حنیکی بی ده کریّت) می مدودها به رده وام زانایان کاریان له سه رئه مه کردووه له گه لی منداله کانیان:

* خهلال (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: محمدی کوپی عه لی هه والّی پیدام و و تی:
له خیّزانی ته حمه دی کوپی حه نبه لم بیست ده یووت: کاتی ژان زوّری بی هینام تیمام
خه و تبوو، پیّم و ت: ته ی سه ردارم خه ریکه ده مرم، ته ویش فه رمووی: خودا ده روو
ده کاته وه.. ته و قسه که ی ته و او نه کرد من سه عیدم بوو.

کاتیّك منداله کهم بوو فه رمووی: ئه و خورمایه بهیّنن (که له مه ککه وه برّمان هاتبوو) منیش به دایکی عه لیم وت: جوان بیجووه و پاشان دهمی منداله کهی پی شیرین بکه و ئهویش وای کرد. أ

* (ابن منذر)یش (رهحمهتی خوای لیٰ بیّت) ده لیّت: تهحنیکی کوّرپه سوننهته.°

۱ رواه البخاري (۳۹۱۰) ومسلم (۳۹۸۸).

٢ المصنف (٢٠،١٩/٨).

٣ صحيح البخاري. وفي الادب المفرد لا (٣٦٦).

٤ تحفة المودود لا(٦٦).

ه الاقتاع لا (١/٣٧٩).

منیش ده نیم: هه ندیک پنیان وایه نه م سوننه ته تایبه ت بووه به پینه مبه ره وه (مَرَاتُهُ) به لام نه م قسه یه به نگهی ده ویت، خق راسته هاوه لان (خوایان نی رازی بیت) منداله کانیان ده هینایه خزمه تی پینه مبه ری خوا (مَرَاتُهُ) تا ته حنیکیان بی بکات و به ره که تی لیکی پینه مبه ر (مَرَاتُهُ) بچیته ناو ده می کورپه کانیانه وه نه مه یان تایبه ته به پینه مبه ره وه (مَرَاتُهُ).

سێيهم: كێ ههستێت به تهحنيك كردنهكه؟

ههر کهسیّك له و کاته دا که له دایك ده بیّت ناماده بیّت له خزمه کانی و ه ك چوّن نیمام أحمد به دایکی منداله که ی وت که ته حنیکه که ی بر بکات.

منیش ده لیّم: به لام ئه وهی ئه مرقی زقری له نووسه رو زانایانی ئه م دواییانه که خاوه نی (تربیة الاولاد فی الاسلام) یه کیّکیانه ده لیّن: سوننه تا وایه ئه و که سه ی که ته حنیکی ئه و منداله ده کات که سیّك بیّت به خواناسی و له خواترس بناسریّت، ئه مه ش له به دوری به دوریچیّت.

ئەمەش راست نىيە بەلكو بىدعەيەو لە ئىسلامدا داھىنىراوەو شەرع شىتى واى نەفەرمووە، سەلەفى ئەم ئوممەتەيش جگە لە پىغەمبەر (رَالِيَالِيَّةُ) كەسىي تىر شىتى واي نەكردووه، بۆيە زاناكان لەمە ھۆشداريان داوه.

* سولهیمانی کوپی عبداللهی کوپی محمدی کوپی عبدالوهاب (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّن: ههندیّك له زانایانی نهم دواییه (متأخرین) باسی نهوهیان کردووه سوننه ته پاشماوهی دهمی پیاوچاكان بخوریّته وه به مهبهستی فه پو به ره که تیان دهست هیّنان به جلو به رگیاندا یان ماچکردنی دهست و قاچیان، بردنی مندال بیّ لایان تا ته حنیکیان بکهن بریان و تا یه که مین شت برواته گهدهیانه وه لیکی پیاوچاكان بیّت، یان به ره که و هرگرتن له عهره قیان یان له هه ر شتیکی تر...

 وای گومان بردووه که ههمان شیوهیش لهگهلا پیاوچاکانو زانایاندا دهکریت که نهمه شرور ههاله یه کی ناشکرایه له چهند روویه کهوه:

۲- هەروەك هاوەلان (خوايان لى پازى بيت) جگە لە پيغەمبەر (عَلَيْكُ) لەگەلا هيچ هاوەلايكى دواى خۆيدا شتى وايان نەكردووە، خى ئەگەر شتيكى دروستو چاك بووايه لەپيش ئيمەوە ئەوان دەيانكرد، تەنانەت لەگەلا ئەبوبەكرو عمرو عثمانو على ئەوانى تريشدا شتى وايان نەكردووە ھەرچەندە ئەوانە مىردەى بەھەشتيان يى دراوە.

هەروەها تابعین لهگەل سەعیدی کوپی موسەیبو عەلی کوپی حوسەینو ئووەیسی قەرەنی حەسەنی بەصىری کەسانی تریشدا ئەم كارەیان نەكردووه، بە مەرجیك هەموو لا لەسەر تەقواو خواناسینیان یەكن، ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی كە ئەو بەرەكەت وەرگرتنە تایبەت بووە بە پیغەمبەرەوە (

۳ هەرگىز مىچ كەس لە پىغەمبەرەوە نزىك ئابىتەوە لە فەزلۈ بەرەكەتدا،
 چجاى بچىتە ئاستى ئەو زاتەوە.

3 - كەس ناتوانىت صالحيەت و پياوچاكى مرۆڭ بكىشىت، چونكە ئەرە كارىكە لەناو دلدايە و دلايش كەس پىلى نازانىت مەگەر بە ئايەت ئاشكراى بكات وەك ھاوەلان كە قورئان وەسىف و سەناى چاكيان دەكات يان پىغەمبەر (عَلَيْكَ)، ھەروەھا سەردەمى تابيعىن بە دەقى فەرموودەى پىغەمبەر (عَلَيْكَ): ((خىر القرون قرنى ثم الذين يلونهم)). بەلام خەلكانى تىرى بىجگە لەوان خەلك گومانى پياوچاكىيان ئى دەكات و دلنيانىن لىيان و هيوادارىن واش بن ان شاء الله.

٥- ئەم بە پیرۆزو گەورە راگرتنەی جگە لە پینەمبەری خوا (عَنْالَهُ) كى دەلیّت نابیّتەهیزی فیتنه و فیزو بهگەورە سەیری خیرکردن و رووپامایی نواندن كه ئەوەش لەلایەن خەلگیهوه وەك مەدحكردن وەسفكردنیان وایه به كردەوه كه زور له دەربرینی دەم گەورەترە.

کەوات بەمەدا بۆمان دەردەكەويت كە ھەلگرتنى كۆرپەلەو بردنى بۆخزمەت پياوچاكان بەھيواى تەحنىك كردنيانو بەرەكەتاوى كردنيان بىدعەيەو داھينراويكى ترسناكەو پيشىنەى چاكى ئەم ئوممەتە نەيانكردووە لە دواى پيغەمبەر (عَرَالَيْكَ).

چوارهم:

ئايا ته حنيك به چي ده كريت؟ له سوننه تدا هاتووه به خورما ده كريت:

* عائیشه (خوای لی پازی بینت) ده فه رموینت: عبدالله ی کوپی زوبینرمان هیننایه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (عَبِی بین به دوای خورماداو زور به ناره حه ت ده ستمان که وت. آ

له رپوایه تیکی تری (مسلم)دا هاتووه که پیغه مبه ری خوا (عَلَیْ الله وه رگرت و خستیه باوه شی و داوای خورمایه کی کرد، عائیشه (خوای لی رازی بیت) ده فه رمویت: بینماوه ی سه عاتیک و هستاین ئه و جا پهیداکراو پیغه مبه ر (عَلَیْ) خستیه ده میه و هوری و پاشان ده مه جووه که ی کرده ده می عبدالله و به و جزره یه که مین قه تره یه کووه ناو سکی عبدالله و ه تفی پیغه مبه ری خوابو و (عَلَیْ). آ

١ تيسير العزيز الحميد شرح كتاب التوحيد (١٨٥–١٨٦).

۲ مسلم (۲۷۱ه).

۲ مسلم (۲۲۷ه).

تهنانهت (ابن ابی شیبه) (رهحمهتی خوای لیّ بیّت) یهك باسی جیای نووسیهوه بهناوی (خورما كاتیّك تهحنیكی كۆرپهلهی پیّ دهكریّت). ا

منیش ده لینم: ئهگهر خورما دهست نه کهوت، به ههموو شیتیکی شیرینی تیر ده کریّتو ئهگهر هه نگوین بیّت چاکتره:

* ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بيّت) فەرموويەتى: لەكاتى لەدايكبوونيدا ھەنگوين دەدريّت لە مەلاشوى. أ

بينجهم:

مهبهست له وته که ی عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) که فه رموویه تی (فیبرك علیهم) واته داوای به ره که تو پیروزبوونی بی ده کردن.

* وهك چۆن له پيوايهتى (أبو داود)دا هاتووه دهفهرمويّت: (يؤتى بالصبيان فيدعوا لهم بالبركة) واته مندالانيان بر دههيّناو ئهويش دوعاى بهرهكهتى بر دهكردن.

شەشەم:

چۆنيەتى دووعاكردن بە پېرۆزى ئەوەيە بالنيت: (بارك الله فيك)

* وهك له فهرمووده يه كى دريّرى (ابن مسعود)دا هاتووه (خوا ليّى رازى بيّت) كه تيايدا هاتووه دهفه رمويّت: وتم: ئهى پيّغه مبهرى خوا (عَيَّالُهُ) فيّرم بكه؟ ئهويش دهستى هيّنا به سهرمداو فهرمووى پيّم: ((بارك الله فيك، فانك غلام مُعلَّم)) آ

* سەلەمەى كورى وەردان دەلىّت: ئەنەسى كورى مالىكم بىنى (خوا لىّى رازى بىّت) تەوقەى لەگەل خەلىّكەكەدا دەكرد گەيشتە سەرەى من لىي پرسىم: تى كىّى؟ وىم: من له (بىنى لىش)م سى جار دەستى ھىنا بەسەرمداو فەرمووى: (بارك الله فىك). ئ

١ مصنف ابن ابي شيبه (كتاب الطب) (١٩/٨).

٢ المغنى (٤٩٧/٢).

۳ پیشتر سهرچاوهکهی دراوه،

٤ رواه البخاري في الادب المفرد (٩٦٦).

ھەرتەم:

فەرموودەكە ئەوە دەگەيەنىت كە سوننەتە كۆرپە بېرىت بۆلاى كەسانىك كە دووعاى فەروبەرەكەتى بۆ بكەن.

ئه م کاره تایبه تنه به پینه مبه ری خواوه (عَلَی) و به س، به لکو پیشینه ی چاك (ره حمه تی خوایان لی بین بین منداله کانیان بردووه بی لای پیاوچاك و زانا و له خواترسان به هیوای ئه وه ی دووعای خیریان بی بکه ن و دووعای صالحیه ت بی کررپه کانیان بکه ن:

* عەلقەمە لە دايكيەرە دەگيرپتەرە كە عائيشە (خوا لينى رازى بينت) فەرموريـەتى: (كە خەلكى منداليان دەبور دەيانهينا بر لاى ئەر، ئەرىش دورعاى فەرو بەرەكـەتى بىر دەكردن)

* موعاویهی کوپی قبوره (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: کاتیک (إیاس) له دایکبوو، کومه لی له هاوه لانی پیغه مبه ری خوام کوکرده وه و ده عوه تم کردن و پاش نان خواردن هه موویان دووعای خیری زوریان کرد، منیش وتم: ئیوه دووعاتان کرد و (بارك الله) له هه موو دووعاکانتان، به لام منیش هه ندیک دووعا ده کهم ئیوه نامین بکه ن بوی، ده لی دووعای زورم کرد بو دینداری و عاقلی و شتی تریش، پاشان ده لی من که پاشتر سه یری نه و منداله م ده کرد ناسه واری نه و دووعایانه م تیدا به دی ده کرد. آ

* ئیبراهیمی کوری ئەدههم (رەحمهتی خوای لی بیّت) دەلّی: ئەدههم پیاویّکی صالْح بوو، کاتیّك له مهککهدا ئیبراهیمی بوو، خستیه پارچهیهك قوماشو گهراندی بهسهر خواناسو پیاوچاكانو دنیانهویسته کاندا پیّی دەوتن: دووعای خیّری بی بکهن ئیبراهیم دهلیّ: وادیاره دووعای ههندیّکیانی به ئاشكرا تیّدا دیاربووه.

١ رواه البخاري به (الادب المفرد)دا (٩١٢).

۲ ههمان سهرچاوه (۱۲۵۵).

٣ رواه ابو نعيم في الحلية (٣٧/٧) وابن عساكر في تأريخه (٢٨٦/٦).

ھەشتەم:

مندال له کاتی له دایکبووندا چی لی ده کریت:

فەرموودەكە ئەرە دەگەيەنىت كە سوننەتە ئەمانەي لەگەلدا بكريت:

۱-ته حنیك كردنی به خورما.

۲- بردنی بۆ خزمەت ئەوانەی دووعای فەرو بەرەكەتى بۆ دەخوازن.

٣- ناوناني.

٤-سوپاسكردنى پەروەردگار لەسەر لەدايكبوونى مندالەكە بەبى ناتەواوى بەسەلامەتى:

* نُهنه س (خوا ليّى رازى بيّت) دهفه رمويّت: پيّغه مبه رى خوا (عَلَيْكُ) فه رموويه تى: ((ما أنعم الله على عبد نعمة (في أهل ومال و ولد) فقال: الحمدلله (رب العالمين)، إلا كان قد على خيراً مما أخذ))

واته: خوا هیچ بهخشینیکی (له مالاو مندالاو کهس) نهداوه به هیچ بهندهیهکیو وتبیّتی (سوپاس بو خوا پهروهردگاری جیهانیان، مهگهر نهوهی پیّی درابیّت پاشتر باشتره لهوه ی لیّی سهنراوه ته وه).

* كثيرى كورى عهبيد ده لى : عائيشه (خوا ليى رازى بينت) ههر كاتيك منداليكيان ببوايه نهيده پرسى كوره يان كچ، به لكو ههميشه دهيفه رموو: (خُلق سوياً) واته تهواوه و نوقسان نيه ؟ دهيان وت: به لى : ئهويش دهيفه رموو (الحمد لله رب العالمين). لا

١ رواه ابن ماحة (٣٨٠٥) واسناده حسن.

۲ رواه البخاري في (الادب المفرد)دا (۱۲۵٦). (له باسى گوئ نهدان نه نيرو مينيو ههوالى تهواوى پرسين).

انگدان بهگویی مندالهکهدا:

* (أبی رافع) (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: (کاتیّك فاطمة (خوا لیّی رزای بیّت) حهسه نی بوو پیّفه مبه ری خوا (مَرَالِيُهُ) بانگی دا بهگویّی حهسه نی کوری عه لیدا). ا

* عبداللهی کوری نهبوبه کر ده گیرینته وه که عمری کوری عبدالعزیز (ره حمه تی خوای لی بینت) هم رکاتین که دادا خوای لی بینت به گویی به گویی که ده دا به گویی به گویی چه پیدا ده خویند. آ

٦- دروستكردني خواردن له رۆژى لەدايكبوونيدا:

که عهرهب پێی دهڵێن: ڕۄٚڗٝی خورس که بریتیه له خوارنێك که لهو ڕۄٚڗٝهدا لێ دهنرێتو خهڵکی برٚ بانگ دهکرێت که ژنهکه به بێوهی له ژانو ئێش ڕزگاری بووهو مندالهکهی بووه.

ئەم خواردنە لە سەردەمى نەفامىشدا دروستكراوەو ئىسلامىش ھۆشتوويەتيەوە.

* بیلالی کوپی عه کی (العکی) ده لیّ: منو ئیبراهیمی کوپی ئه دهه مو عبدالعزیزی کوپی قه ریرو موسای کوپی یه سار چووین بی سه ردانی یه حیای کوپی حه سانی (البکری) فه له ستینی له لادیکه ی خوّی، ئه ویش خواردنی زوّری خسته به رده ستمان، موسا چووه دواوه و وتی من به پورووم، یه حیا وتی: بوّماوه ی چل سال ئا له مرگه و ته دا هاوه لیّکی پیغه مبه ری خوا (بیّنی کنانه) بو و به رنویژی بوّده کردین (أبا قرصافه)یان پی ده ووت، پوریک نا پوریک به پوروو ده بوو، من کوپیکم بو و له و پوره ی به پوروو و ده عوم می کردو ئه ویش پرووه که ی شکاند، ئیبراهیم هه ستا مزگه و ته که ی گسکدا و موسایش پوروه که ی شکاند. آ

١ رواه أبو داود (٥١٠٥) والحاكم (١٧٩/٣) وصححه الحاكم والترمذي.

۲ رواه عبدالرزاق في (مصنف)دا (۷۹۸۵).

٣ رواه البخاري في (الادب المفرد)دا (١٢٥٣). وه دهلي ناوي ئهو هاوهله (جندرة بن خيشنة)بوو
 (خوا لێي ړازي بێت).

* موعاویهی کوپی قوپپه ده لی: کاتیک إیاس له دایکبوو، کومه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ری خوام ده عوه ت کرده له پاش نان خواردن دووعای خیریان کرد. ا

* شافعی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: چوون بی ده عوه تی (وه لیمه ی مندالبوون) واجبه، هه رچه نده ریّگه یش ناده م به نه چوون بی ده عوه ته کانی تری وه ك أملاك، پزگاربوونی ژن له حه مل، خه ته نه سوران و پووداوی خوّش، به لام وانازانم جگه له (وه لیمه) که س گوناهبار نابیّت نه چیّت به ده میانه و ه . آ

منیش ده لیّم: ئهم خواردنه جیاوازه له خواردنی (العقیقه) که له پوّری حهوتهمدا حهیوانیّك یان دووان سهردهبردریّتو دواتر باسی دهکهین إن شاء الله.

نزیهم: سوننهته مژدهدان و پیروزبایی له و کهسه ی مندالی دهبیت:

* خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ رَبِّ هَبْ لِی مِنَ ٱلصَّلِحِینَ ﴿ اَلَّ فَبَشَّرْنَهُ بِغُلَامٍ حَلِیمٍ ﴾ * چونکه میژده دان دلّی موسلمان خوش ده کات، سوننه ته میروّق دلّی برا موسلمانه که ی خوش بکات، نه گهر مژده ی له ده ست ده رچوو با پیروّزبایی لی بکات، چونکه موژده دان بوّ دلخوشکردنه، به لام پیروّزبایی دووعای چاکه کردنه بوّ منداله که له پاش زانینی هه واله که:

ههر بزیه کاتیک خوای گهوره تهویهی که عبی کوپی مالیک و هاوه آه کانی پاگهیاند (خوا لیّیان پازی بیّت) مـ ژده ده ریّک پایکرد بـ برّلای مـ ژده ی دایـه و پاشــ تر خه آگه که لـه مزگه وت پیروزیاییان لی کرد. ^ئ

له سەلەفى صالحەوم ھەندىك شىنوازى پىرۆزبايى دەگىرىنەوم لەوانە:

۱ ههمان سهرچاوه (۱۲۵۵).

۲ الاستذكار (٥/١٦٥).

٣ الصافات (١٠١).

٤ تحفة المودود (٨٥–٥٩).

*

* هیشمی کوری جمّاز ده لیّ: له خزمهت حهسهنی به سریدا پیاویک به پیاویکی تری وت: پسیروزت بیّت سوارچاک ایک ناون ده رده چیّت؟ کی ده لیّ حوشتره وان یان گاوان ده رناچیّت؟!

 ackprime به لكو بليّ: شكرت الواهب، وبورك لك في الموهوب، وبلغ أشده، ورُزقت برَّه

واته: سوپاسگوزاری بهخشندهبیت، بهخششهکهت لی پیروزبیّت، پی بگاتو لهگه ل توشدا چاك بیّت.

* ههروهها سهری بن یهحیا ده لیّ: جاریّك له حزور حهسهنی بهسریدا (رهحمهتی خوای لیّ بیّت) پیاویّك به هاوریّیه کی خوّی وت: پیروّنت بیّت نهو سوارچا کهت (که بووتانه) لهویّدا پیشهوا حهسهن فهرمووی: به چیدا دهزانیت سوارچاك دهرده چیّت؟ نهی کیّ ده لیّ دارتاش یان خهیات دهرناچیّت؟!

پیاوه که ش وتی: نُهی چی بلیّم قوربان؟ نُهویش فهرمووی بلّی: (جعله الله مبارکاً علیك وعلی الله مبارکاً علیك وعلی امة محمد (عَلِیْ)) واته: خوا پیروزی بكات بن تنو نُوممه تی محمد (عَلِیْ). آ

ههر بهم شیّوهیهش له (أیـوب السختیانی)یـهوه دهگیّرنـهوه (رهحمـهتی خـوای لیّ بیّت). "

١ رواه ابن الجعد في (المسند)دا (٣٥٢٣) وابن ابي الدنيا في (العيال) (٢٠١).

٢ رواه الطبراني في (الدعاء)دا (٩٤٥).

٣ رواه ابن ابي الدنيا في (العيال)دا (٢٠٢) والطبراني في (الدعاء)دا (٩٤٦).

فهرموودهی بیست و چوارهم دداند: تاتی

((العقيقة))

سەربرینی حەیوان ئە رۆژی حەوتەمدا

عن سُمره بن جندب (ﷺ) عن النبي (ﷺ) قَال: ((كُلُّ تُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُطْقُ رَأْسُهُ وَيُسمَّى)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

ئه حمه د ريوايه تى كردووه (٥/٧-٨،١٢) وه أبو داود (٢٨٣٧) له باسى (العقيقه)و ترمذي (١٥٢٢) و النسائى (٢٢٢١) و إبن ماجه (٣١٦٥) و الدارمى (٢٠٢١) و الصاكم (٢٣٧/٤) و كه سانى تريش.

فه رمورده یه کی (صحیح)ه، ترمذي و حاکمو أشبیلی به صحیحیان داناوه. نُمُو فَهُرَمِانُ و نُادَابِانَهُ ی لَهُ فَهُرَمُوودُهُکُهُوهُ وَمُردُهُکِّرِیْتَ:

یه کهم: مانای وشهی (العقیقه): سه ربرینی حهیوان به بۆنه ی له دایکبوونی منداله و ه له رۆژی حه و ته مدا.

دووهم: فهرموودهکه ئهوه دهگه پهنیت که عهقیقه شتیکی دروست و رهوایه:

- * (ابن منذر) (رهحمه تى خواى لى بينت) ده لى: به رده وام له حيجازدا عه قيقه كراوه له كون و نويداو زاناكان كاريان له سهر كردووه و ماليك ده لى نهمه يه كيكه له و مه سه لانه ى هه مووله سه رى كۆكنو كه س قسه يه كى له سه رنيه .
- * هـهروهها ده لني: ئهوانه ی که (عهقیقه) به سوننه تده زانن: عبدالله ی کوپی عباس و عبدالله ی کوپی عباس و عبدالله ی کوپی عبر و دایکی برواداران عائیشه (خوا له ههموویان رازی بنت) و تهنانه ت کرمه لنکی زور له ژماره نه ها تووی زانا کانیش ئه مه به سوننه تی پنهه مبه ری خوا (ایرانی مهر کاتیکیش که مهسه له یه که سوننه تدا چه سپا کارپیکردنی واجب ده بنت.

ابن منذر ده لّی: کوّمه لیّك لهوانهی که به (أصحاب الرأی) ناسراون عهقیقه به سوننه تنازانن و به مهش پیّچه وانهی سوننه تی چهسپاوی پیّغه مبه ریان کردووه (عَلَيْنَهُ)و ههروه ها پیّچه وانهی هاوه لانو تابیعینیان کردووه . ا

سێيهم: مهكروهه عهقيقه نهكردن بۆكەسێك له توانايدا ههبێت بيكات:

(أبو زناد) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەلىن: (عقيقه تايبەتمەنديەكى موسلمانانەو
 پييان ناخۆش بووه وازى لى بهينريت)

* حەنبەل دەڭى: (أبوعبدالله أحمدى كورى حەنبەل) فەرموويەتى: پىيم خىرش نىيە بىلى كەسىنىڭ بتواننىت عەقىقە بىكاتو كەچى وازى ئى بەيننىتو نەيكات چونكە پىغەمبەرى خوا (المُكَانُّةُ) فەرموويەتى: ((المُكَامُ مُرتهنُّ بِعَقِيقَتِهِ)) واتە: مندال پەيوەستە بە عەقىقەكەيەوەو ئەمەش توندترىن فەرمودەيە لەم بارەيەوە ھاتبىت)

چوارهم: ئایا ئهگهر لهو کاتهدا پارهی نهبوو دهتوانیّت قهرزی بر بکات؟

*حارث ده لین: له أحمدی کوری حه نبه لم پرسی: ئهی ئه گهر له کاتی مندالبوونه که دا پارهی له ده ستدا نه بوو چی بکات؟ أحمد فه رمووی: ئه گهر قه رزی بز بکات هیوام وایه خوای گهوره بزی ببژیریت چونکه سوننه تیکی زیندوکرد ته وه."

پێنجهم: بن کوپ چهندو بن کچ چهند حهیوان سهردهبردرێت؟

* (أم كُرن) (خوا ليّى رازى بيّت) ده ليّت: له پيّغه مبه رى خوام بيست (عَلِيْكُ) دهيفه رموو: ((عن الغلام شاتان، وعن الجارية واحدة، لايضركم ذكرانا كنّ أو اناشاً)) واته: بن كور دوو مه ر، بن كچيش يهك مه ر، زيانى نيه ئهگه ر مه ره كان نيّربن يان ميّ).

١ تحفة المودود لا (٦٩).

٢ تحفة المودود (١٠٠،٧٧).

۲ تحفة (۱۹).

٤ رواه أبوداود (٢٨٣٥، ٢٨٣٤) والترمذي (١٥١٦) والحاكم (٢٣٧/٤) وصححه الترمذي والحاكم

شەشەم: فەرموردەكە ئەرە دەبەخشىن كە ھەقىقەكردىنەكە لە رۆژى ھەرتەمدا دەبىنت:

ئهگەر لەو كاتەدا رۆك نەكەوت زانايان پۆيان وايـه كـه بخرۆتـه رۆژى چـواردەيەمو ئەگەر ئەو رۆژەيش رۆك نەكەوت با رۆژى بىستو يەكەمىن بۆت.

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: ئهگه ر له روّژی حه و ته مدا عه قیقه ی بی نه کرا با له روّژی چوارده دا بکریّت ئهگه ر له و روّژه یشدا نه کرا با له روّژی بیست و یه کدا بکریّت. ا

* ترمذی (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: له لای زانایان به مه کار کراوه و پیّیان خوش بووه له روّژی حه و ته مدا بیّی سه رببریّت و نهگه ر نه کرا با له روّژی چوارده دا بیّت و نهگه ر نه شکرا با له روّژی بیست و یه کدا بکریّت . آ

منیش ده لیّم: نُهمه وهك سوننهت نهك وهك واجب، به لّكو له هـهر پوّژیّكدا بكریّت دروسته.

* محمدی کوپی سیرین (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: (هیچی تیدانیه نهگهر له پیش روزی حه و تیدانیه نهگهر له پیش روزی حه و تیدانیه گزشته که شی به ناره زووی خوی ده به خشینته وه)"

حەرتەم: مەبەست لە فەرموردەى پيغەمبەر (عَلِيَّ) چيە كە دەفەرمويت ((كُل غُـلأم مُرتهنَّ بعَقيقَته))؟

* یه حیای کوری حه مزه ده لمی: له (عطاء الخراسانی)م پرسی ده ربارهی مانای (کُل غُلاَم مُرتهن بِعَقِیقَتهِ)) له وه لامدا وتی: له شه فاعه تی منداله که ی بی به ش ده بیت.

١ التمهيد (ابن عبدالبر) (٣١٢/٤) و (شرح السنة) بغري (٢٦٨/١١).

۲ السنن (۸٦/٤).

۳ رواه ابن ابی شیبه (٤٣٠٨).

ههروهك حهسهنی بهسری و عطای كوری ئهبی ريباح و قهتاده و احمد و بغویيش ههمان مانای ئه و فهرمووده یان كردووه (رهحمه تی خوایان لی بیّت). ا

ھەشتەم:

كۆمەلنىك مەسەلەي بەيوەست بە عەقىقەرە:

۱-سهربپینی باشتره لهوهی پارهکهی بکات بهخیر با زیاتریش بدات:

(أبو داود) (رەحمەتى خواى لى بيت) گويم ليبوو جاريكيان له ئەحمەدى كورى
 حەنبەليان پرسى ئايا كاميانت پى خۆشە سەربرينى حەيوانەكە يان خيركردن بە
 پارەكەي؟ فەرمووى: سەربرين. أ

ئهمهش لهبهرئهوهیه که سهربرینی حهیوان سوننهتیکی شهرعیه بههوی دووباره بهخشندهیی خوا لهگهل دایکو باوکهکهدا، وه نهینیه کی شاراوهی جوانی تیدایه که له کرندا یادهوهری سهربرینی ئهو مهرهیه لهجیاتی اسماعیل پیغهمبه (سهلامی خوای لهسهر بیّت) —لهلایهن باوکیهوه ئیبراهیم پیغهمبه ر—و لهدوای ئهو بوو به سوننهت لهناو نهوهکانیدا که لهکاتی لهدایکبووندا حهیوانیّك سهرببریّت لهجیاتیدا، ئهمهش دوورنیه که لهبهرئهوه بیّت که له شهری شهیتان بهدووربیّت وهك چیزن لهکاتی دروستبوونی دایکو باوکدا (ناوی خوا دههیّنریّت تا پاشتر له شهری شهیتان بهدوور بیّت که بیرت بهدوور بیّت که به بهروه واز له عهقیقه بهیّنی مهگهر پاشان شهیتان جووبیّته بنگیّشهی مندالهکهیو نهیّنیهکانی شهرعیش زوّر لهمانه زیاترو گهورهترن."

١ العيال (ابن ابي الدنيا) (٧٦) و شرح السنة للبغوي (٢٦٨/١١).

٢ رواه الخلال في (تحفة المودود) لا(١١١).

٣ تحفة المودود (١١٢،١١١).

۲- هـهر كهسـێك بـه سـكێك دوو كـوڕ يـان بـوو لـهباتى ههريهكـهيان يـهك مـهڕ
 سهردهبرێت:

- * (لیث)ی کوپی سهعده (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده ربارهی ژنیّك دوو کوپی ببیّت به سكیّك، ده لیّ: یه کی مه ریّك له باتیاندا سه ر ده بریّت والله أعلم.
 - ۳- ئەو مەرجانە چىن كە دەبئت لەو مەرەدا ھەبئت كە سەرى دەبرئت:
- * مالك (رەحمەتى خواى لى بىنت) دەفـەرموينت: هـەر كەسـىنك عەقىقـە بـى منـدالىنك بكات ھەروەك قوربانى وايە، نابىنت حەيوانەكە كوير يان شەل يان شويننىكى شكا بىنت، يان نەخىش بىنت يان نابىنت لە گىشتەكەى يان پىستەكەى بفرىشىنت.\
- ترمذی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: زانایان پیّیان وایه نهو مه پهی دروسته عهقیقه ی پی بکریّت که دروسته قوربانی پیّ بکریّت.
 - ٤- عقيقه كردن به مه يان به مانگا يان به حوشتر باشه؟
- * (ابن ابی ملیکه) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: کاتیک خوشکیکی عائیشه (خوا لیی بینت) کوریکی عائیشه (خوا لیی پازی بینت) کوریکی بوو (دوو به چکه حوشتریان سه ربپی) کاتیک عائیشه یان لهمه ناگادارکرد فه رمووی: (پهنا به خوا به لکو ده بینت وه ک پیغه مبه رفه رموویه تی: (شاتان مکافئتان)".
- ابو داود (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: بیستم له نه حمه دی کوری حه نبه ل
 دهیفه رموو: (مکافئتان) واته: و ه ك یه ك وابن، له یه که و نزیك بن)³

١ الموطأ (٥٠٢/٢).

۲ السنن (۱۸/٤).

٣ رواه ابن ابي الدنيا في العيال (٥٩).

٤ السنن (٢٨٣٤).

٥- لەكاتى سەربرينى حەيوانەكەدا چى دەليّت:

* له عائیشه وه ده گیرنه وه (خوا لینی رازی بینت) و نه ویش له پینه مبه ره وه (حَالِیْ) که فه رموویه تی: ((اذبحوا علی إسمه، فقولوا: بسم الله، اللهم لك والیك، هذه عقیقة فلان)) واته: سه ری برن به ناویه وه و بلین: به ناوی خواوه، نه ی په روه ردگارم بن تقیه و بن لای تقیه ، نه مه عه قیقه ی فلان که سه (…) ناوی منداله که ده برین .

(ابن منذر) ده ليّ: ئهمه شتيكي باشه به لام ئهگهر نيهتي عهقيقه بيّو هي چيش
 نه ليّ ههر دروسته.

زانایانی فهرموده لهسهر ئهوهن که وهك چنن له قوربانیدا ناو دهبریّت له عمقیقهیشدا ناودهبریّت، ئهمه وتهی: قهتادهو عطاو أحمدو ابن منذره (رهجمهتی خوایان لیّ بیّت).

٦- شكاندنى ئيسقانەكانى مەرەكە:

زۆربەى زانايان پێيان باش نيـه كـه ئيـسقانەكانى ورد بكرێـتو پێيـان خۆشـه لـه جومگەكاندا لەت بكرێت.

* جهعفه رله باوکیه وه ده گیریته وه که پیغه مبه ری خوا (عَلِیْ) فه رمانی دا که له و عهقیقه یه یک فاطمة بن حسن و حسینی سه ربری یه ک لاقی بنیّرن بن مامانه که و ((ولا یکسر منها عظم)) وه نیّسقانه کانی نه شکیّنن) ۲

 عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) دهفهرمویّت: له جومگهکاندا دهبپدریّتو لیّدهنریّتو ئیسقانهکانی ناشکنت.

١ رواه عبدالرزاق (٧٩٦٣)، وابن ابي الدنيا في العيال (٤٣).

٢ رواه ابن ابي شيبه (٤٣١٤)، صحيح الاسناد.

۳ رواه ابن ابی شیبه (٤١١٥).

- (عطاء)یش ده لیّ: هاوه لان (خوایان لیّ رازی بیّت) حه زیان نه کردووه ئیسقانه کانی
 عه قیقه بشکینریّت.
- * جابری کوری عبدالله (خوا لینی رازی بینت)و زوهه ری و ابن جوره یجو شافعی و احمدی کوری حهنبه ل نهم رایه یان هه بووه .

٧- گزشتهکهی چۆن دهبهخشریتهوه:

زانایان وایان پی خوشه که ههروهك قوربانی ببهخشریّتهوه که خـوّی لیّی بخـواتو لیّی بکات بهخیّرو لیّشی بدات به دراوسیّکانی.

(ابن عبدالبر) ده ليّ: ههمان شت له عائيشهوه گيّپراوه ته وه جمهوري زانايانيش
 له سهر ئه وه ن . '

۸ گزشته که ی به کولاوی ببه خشریته و ه :

زانایان وایان پی خوش بووه که گوشته که به کولاوی بنیردریت بی دراوسیکان چونکه به و کارهی شهرکی لینان له سهر هه ژاران و دراوسیکانی ناهیالی شهرکی لینان له سهر هه ژاران و دراوسیکانی ناهیالی و شهوه شهر چاکه یه کی زیاتره و سوپاسیکی زیاتری شهم نیعمه ته یه و زیاتریش دلّی دراوسیکان، خوش ده کات، چونکه که سیک گوشتی به حارزکراوی و لینراوی بی بنیردریت خوش حالتر ده بیت له وه ی که به کالی بوی بنیردریت و نه رکی کولان و لینانی بخاته نه ستند. آ

* جابری کوپی عبدالله (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: لـه عهقیقه دا مه ره که لـه جومگه کانیـدا دهبردریّـت و لـهناو ئـاوو خویّدا دهکوانیـدا دهبردریّـت و لـهناو ئـاوو خویّدا

۱ التمهيد (۲۲۱/٤).

٢ تحفة المودود لا(١٢٦).

دراوسنکان، دەوتریّت ئەمە عەقیقەی فلان كەسە، (أبو زبیر) دەلیّ بە جابرم وت: ئایا سركەی تیبكریّت؟ فەرمووی: بەلیّ خوشتری دەكات. ا

* (الفضل)ی کوپی زیاد ده لی: به احمدی کوپی حه نبه لیان وت: تاییا به تاوو خوی لیده نریّت؟ فه رمووی: وا سوننه ته، وتیان: نهی نه گهر به شتیکی تر لیّنرا؟ فه رمووی خراپی چیه.

له ریوایه تیکی تردا ده لی پییان وت: ناخر قورسه له سه ریان لیشی بنین، فه رمووی: با ته حه مولی نه وهش بکه ن. آ

نۆيەم:

(ویحلق رأسه) به لگهیه لهسه رئه وهی سوننه ته له روّژی حه و ته مدا سه ری منداله که بتاشیریت، ئه وهش مه به ستی پیغه مبه ره (علیه که ده فه رموید: ((وأمیطوا عنه الاذی)) خراپه و پیسی لی دوور بخه نه وه:

سلمانی کوری عامیر (الضبيّ) (خوا لێی ڕازی بێت) دهڵێت: پێغهمبهری خوا
 سُوالیّه نهرموویهتی: ((مع الغلام عقیقه، فاهریقوا عنه دماً وامیطوا عنه الادی))

واته: مندال عهقیقهی لهگه لدایه به سه ربرینی مه ریک و کورتکردنه وهی قری رزگاری بکه ن لیی.

* حەسەنى بەسرى (رەحمەتى خواى لى بيّت) دەفەرمويّت: ((اماطة الاذى)) واته سەرتاشىنى مندالەكه. 4

١ رواه ابن ابي الدنيا (العيال) (٤٨) استاده حسن.

٢ رواه الخلال كما في (تحفة المودود) لا (١٢٦)

٣ رواه البخاري (٥٤٧٢).

٤ رواه ابو داود (۲۸٤٠).

مەسەلەيەك:

ئايا سەرى كچيش دەتاشريت؟ بەلى

* مالك له (الموطأ ۰۰۱/۲) دا هیناویهتی: له جهعفهری کوپی محمده وه و نهویش له باوکیه و ه و تا میناویه ای باوکیه و ه و تویه تی ناظمه ی کچی پینه مبه ری خوا (الله ای این و تا میناوی و تا میناوی و تا میناوی و تا میناوی به خشی ا

و ((يحلق رأسه)) گشتيه و كچيش دهگريته وه.

پینهه مبه ری خوا (سیلی کی حیکمه تی لابردنی مووی سه ری مندالی به لابردنی ده ردو داو خراپه یا ده ردو داو خراپه ی لی سه ری بتاشن و خراپه ی لی دوور بخه نه و به مه ش کورو کچ ده گریته و ه والله أعلم.

دهیهم: سوننهت وایه قرهکهی بکیشریتو به قورسایی مووهکانی زیو بکریت به خیر:

* عهلی (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهری خوا (عَلِیْهُ) عهقیقهی کرد به سهربرینی مهریّك بیّ حهسهنو فهرمووی: یا فاطمة، احلقی رأسه و تصدقی بزنـة شعره فضة))

واته: ئهی فاطمة ، سهری بتاشه و به قورسایی مووهکانی قری زیو بکه به خیر. ده لی: فاطمة کیشای و قورسایی درهه میک یان چهند درهه میک بوو. ۲

* حنبل ده لیّ: گریّم لیّ بوو أبوعبدالله (أحمدی کوری حهنبهل) دهیفه رموو: ئاساییه ئهگهر به قورسایی مووه کانی قری کوریه له بکات به خیّر. آ

۱ حدیث مرسل صحیح.

٢ رواه ابن ابي شيبه (٤٢٨٦)، والترمذي (١٥١٩) وقال حديث حسن غريب.

٣ رواه الخلال في (جامعه) تحفة المودود لا (١٦).

یازده یه م: سوننه تیکی فه راموشکراو: له پاش تاشینی سه ری منداله که سه ری بساوی به زه عفه ران:

* بورهیده (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّت: له سهردهمی نه فامیدا نه گهر عه قیقه یان بق مندال بکردایه، به خوینه که ی لوّکه یان لی ده ژه ندو له پاش سه رتاشین ده یانهیّنا به سهریدا، به لام پاش شهومی ئیسلام هات ئیّمه مهریّکمان سهرده بری و سهری منداله که مان ده تاشی و پاشان به زه عفه ران ده مان هه سوی). ا

عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) دهفهرمویّت: له سهردهمی نهفامیدا کاتیّك عهقیقهیان بیّ مندالیّك دهکرد و له پاش سهرتاشین دهکرد و له پاش سهرتاشین دهیانهیّنا به سهریدا، پیّغهمبهر (عَیِّالیًّه) فهرمووی: ((اجعلوا مکان الدم خلوفاً)) واته: لهجیاتی خویّنه که دا شتیّکی بیّن خوشی لی بدهن.

دوانزەيەم: ئايا وەليەكەي لەپێشدا سەرى بتاشێت يان مەرەكە سەربېڕێت؟

به دهقانهی پیشوودا ده رده کسه ویّت که عهقیقه که له پیشه و ه یه دوایدا سه رتاشینه که دیّت و پاشتریش زه عفه رانه که ده دریّت له سه ری.

* عطاء (رەحمەتى خواى لى بيت) دەلى: لەپيشدا سەردەبريت بىرى پاشان سەرى دەتاشريت). آ

سێزدهیهم: سوودهکانی تاشینی سهری مندالی تازه لهدایکبوو:

ابن قیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) هه ندیّك له سووده كانی سه رتاشینی كورپه
 له وه دایه كه خراپه و زیانی لی دوور ده كه ویّته و هه روه ك لابردنی مووه لاوازه كانه و له
 شویّنیدا مووی به هیّز سه و ز ده بیّت و به سوود تریش ده بیّت بی سه ر، سه ر سووكیه كه

١ رواه أبو داود (٢٨٤٣) واستاده صحيح.

۲ رواه ابو یعلی نی مسنده (۲۸٤۳) وزاسناده صمیح.

٣ رواه ابن ابيي الدنيا في (العيال) لا (٧٧).

بۆمندالهکه، کونه ووردهکانی سهر والادهبنو هالاو گهرماوی سهر لهویوه دهرده چیت و به مویه شهوه چاوو گوی و برنی به هیز دهبیت.

چوارده یه م: فه رمووده که نه وه دهگه یه نیت که له پوژی حه و ته مدا سوننه ته ناوی منداله که بنریت که پیشتر به دریژی له سه ری دواوین.

فهرموودهی بیستو پینجهم بهزهیی هاتنهوه به منداندا

عن عبدالله بن عمرو (رضى الله عنهما) قال: قال رسول الله (عَلَيْكُ) ((لَيسَ مِنا مَن لَم يُرحَم صَغيرَنَا، وَيعرف حَقَّ كَبِيرَنَا)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

احمد له (۲۲۲،۱۸۰/۲) گیّراویه تیه وه و بوخاری له (الادب المفرد)دا (۳۵۱–۳۵۸–۳۵۸ (۳۹۳) له باسی به زهیی هاتنه وه به مندالانداو أبوداود (۴۹٤۳) و الترمذی (۱۹۲۰) و الحاکم (۱۲/۱) دهلیّ: فه رمووده یه کی (صحیح)ه و له سه ر مه رجی مسلمه.

لەراستىشدا فەرموودەيەكى (صحيح)ه.

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەم فەرموودەيە ومردمگيريّت:

- ۱- بهزهیی هاتنه وه به مندالاندا واجبه.
- ۲- ريزگرتني مندالانيش له گهورهکان واجبه.

دووهم: پێغهمبهري خوا (عَلِيُّ) به بهزهيترين کهس بووه بهرامبهر به مندالان:

* ئەنەسى كوپى مالىك (خوا لىنى رازى بىنت) دەفـەرموينت: پىنغەمبـەرى خـوا (ﷺ) بە بەزەيىترىن كەس بووە بە خىزانى و مالاو مندالللان (سالان كەس بووە بە خىزانى و مالاو منداللله كالله بەزەيىترىن كەس بووە بە خىزانى و مالاو مندالله كالله بىلىدى ئىلىدى ئىلى

نموونه ش له سهر سوزو به زهیی هاتنه وهی پیغه مبهر (عَلِیه مندالاندا زورو له باسکردن نایه ت:

١ رواه البخاري في الادب المفرد (٣٧٦) وابن عساكر في (تأريخ دمشق) (٤-٨٨).

۱- ماچکردنی مندالآن و باوهش پیداکردنیان و نه و فه رمووده یه ی که به رامبه را مهره به ده شته کیه که به رمووی:

(ثایا ئیّوه مندالان ماچ دهکهن؟ ئیّمه ماچیان ناکهین پیّی فهرموو: ((أو املك لك ان نزع الله من قلبك الرحمة)) الم

واته: جا من چیم له دهست دیّت نهگهر خوای گهوره په حمو به زهیی له دلدا ده رهینایی.

۲ کورټکردنهوه و خيراکردنی نویژه که ی کاتينك گويی له گريانی منداليك
 بووایه:

* (أبو قتاده) (خوا ليني رازي بينت) كه پيغهمبهري خوا (عَلَيْكُ) فهرموويهتي: ((أنّي لأقوم في الصلاة أريد أن أطول فيها فاسمع بكاء الصبي فا تجوز في صلاتي كراهية ان أشق على أمه)) لأ

واته: من دهچمه ناو نوێژهوهو دهمهوێت درێژي بکهمهوه به لام که گوێم له گريانی مندالێك دهبێت نوێژهکهم کورت دهکهمهوه له ترسی ئهوهی نهوهك دایکی نیگهران بکهم.

* نُهبو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) له پيّغهمبهرى خواوه (عَنَالَهُ) دهگيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((اذا أم احدكم الناس فليخفف، فانّ فيهم الصغير والكبير والضعيف والمريض، فاذا صلى وحده فليصل كيف شاء))"

١ رواه البخاري (٥٩٩٨).

۲ رواه البخاري (۷۰۷).

۲ رواه مسلم (۹۷۹)،

واته: ههر کاتیک به رنویزی موسلمانانتان کرد با به سووکی پییان بکهن، چونکه ههیانه منداله و ههیانه به تهمهنه و ههیانه لاوازه و ههیانه نهخوش، به لام ههر کهسیک به تهنها نویزی کرد به ناره زووی خوی دریزی بکاته وه.

۳۵ سەردانى كردنى مندالان كاتنىك نەخۆش بن، وەك لە فەرموودەى (۳۵)دا
 بەدرىژى ھىناومانە.

٥- گريان بزيان كاتيك دهمرن: وهك چنن پيغهمبهرمان (عَلِيَهُ) گريا بن ئيبراهيمي كوري كاتيك به مندالي مرد.

ههروهك كچهزاكهى گرته باوهش كاتيك گيانى دهداو چاوهكانى پرپوون له ئاو سهعد (خوا لينى رازى بين وتى: ئهمه چيه؟ ئهى پيغهمبهرى خوا (عَيَّالِكُ) تـوّش دهگريـت؟! پيغهمبهر (عَلِيْكُ) فهرمووى: ((هذه رحمة جعلها الله في قلوب عباده، وانما يـرحم الله من عباده الرحماء))

واته: ئەمە سۆزو رەحمو بەزەيى خواپەو خستوويەتيە دلّى بەندەكانيەوە، بەراستى خوا رەحم بەو كەسانە دەكات لە بەندەكانى كە بەرەحمو بەزەين.

٦- سوعبه تو شۆخى كردنو يارى كردنى پێغهمبهر (عَيَّهُ) لهگه ل مندالاندا زور زورن، ههندێكى له فهرمودهى (٣٧)دا باس دهكه ين.

۷- هه لگرتن و له باوه ش گرتنیان چ له نویژو ده رهوه ی نویژیشدا.

۸− برینی وتارو هاتنه خواره وه اله مینبه ره که ی له به رخاتری مندالان وه ک چؤن
 بق حه سه ن وای کرد (خوایان لی پازی بیّت)

* بریده (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: پینه مبه ری خوا (عَلَیْ اَی وَتَاری بیّ ده داین و له کاتدا حه سه ن و حسه ین هاتن که یه کی کراسیکی سووریان له به ردابوو، ده که وتن و (تازه پیّیان گرتبوو) پینه مبه ر (عَلَیْ اَلَّهُ) له مینبه ره که ی دابه زیه خواره وه و هه لّی گرتن و

١ رواه البخاري (١٢٨٤،٥٥٥) ومسلم (٢٠٩٠).

له بهردهمى خوّيدا داينان، پاشان فهرمووى: ((صدق الله ورسوله ﴿إِنَّمَا أَموَالُكُم وَأُولادُكُم فِتنَة﴾ نظرت الى هذين الصبيين يمشيان ويعثران، فلم أصبر حتى قطعت حديثي ورفعتهما))

واته: به راستی خواو پیغه مبه ره که ی راستن (سامان و مال و مندالتان هنی فیتنه و تاقیکردنه و هتانن) ﴿إِنَّمَا أَموَالُكُم وَأُولادُكُم فِتنَه ﴾ من له کاتی وتاردا که نهم دوو منداله م بینی له به رده ممدا ده هاتن و ده که وتن خیر مین نه گیرا و وتاره که میری و هه لم گرتن.

۹ هیشتوویهتی مندالان یاری لهگه لدا بکه نوبچنه سهر پشتی له نویژدا به لکو نویژده که یشتوویه یا میشتوویه ایم ایم نویژه که یشتی دریژبکاته و هه له کاتی سوژده دا له به رخاتری ئه وان و بفه رمویت ((ان ابنی ارتحلنی فکرهت آن أعجله حتی یقضی حاجته))^۱

۱۰ ههروهها ئه و ئافرهته زیناکه رهی که دوو گیان بوو به زیناکه یه وه النی رازی بیّت) له به رخاتری کوّرپه کهی سکی حوکمی زیناکه ری به سه ردا نه دا له جیّدا به نگو دوای خست بن پاش ئه وهی منداله کهی ببیّت و گه وره بیّت.

۱۱-بانگکردنی مندالان به وشهی ((یا بُنّی)) واته کوری خوّم، کوری شیرینم.

* ئەنەسى كورى ماليك (خوا ليّى رازى بيّت) دەگيْريّتەوە كە پيخەمبەرى خوا (يَّابِنِيِّ) كَانْ بِيْي فەرموو: ((يَا بِنِيِّ)) ً

۱۲-نزاکردنی بزیان و دهستهینانی به سهریاندا وهك سوزو بهزهیی بزیان.

۱۳ زور له باوه شگرتنی مندالان و دانانیان لهسه ر رانی و باوه شیدا.

* ئوسامهی کوری زهید (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: پینه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) ده یبردم و له باوه شیدا دایده نام و حه سه نیشی له سه ر نه و رانه که ی داده نا و پاشان

١ رواه أحمد (٥/٤٥٣) وابن خزيمة (١٤٥٦) والحاكم (٢٨٧/١).

۲ پیشتر راویه کهی دراوه.

۳ رواه ابن ابي شيبه (٦٦٠٨) و أبو داود (٤٩٦٤).

هـهردووكيانى بهخريـهوه دهگوشــىو پاشـان دهيفـهرموو: ((اللـهم ارحمهمـا فـاني أرحمهما)) واته: ئهى پهروهردگارم رهحميان پي بكه چونكه من پهحمم ههيه بريان.

سێيهم: بەزەيى ھاتنەوە بە مندالدا دەبێتە ھۆى چوونە بەھەشت:

* وهك له چيرۆكى ئەو ئافرەتەدا دەردەكەويت كە خورماكەى خۆيشى كىرد بە دوو لەتەوھو بە ھەر يەكەيان لەتىكى پيدان، وە خۆى ھيچى نەخوارد پيغەمبەرمان (عبيله) فەرمووى: ((ان الله قد أوجب لها بها الجنة، او اعتقها بها من النار))

واته: خوای گهوره به و هزیه وه به هه شتی بریارداوه بن نه و ژنه، یان به و هزیه وه له ناگر رزگار ده کات.

چوارهم: نابيت له هه له و ناشه رعيان چاوپرشي بكريت:

نه وه تا پیغه مبه ری خوا (عَلِیْهُ) له گه لا نه و سیزو خوشه ویستیه یدا بی مندالان هه رگیز چاوپوشی نه کردووه له هه له و خراپه ی مندالان با نزیکترین که سیشی بووین و با منداله کش پینی ناخوش بینت و خه فه تی پین بخوات یان بیگرینینت، وه ک چون له گه لا حه سه نی کچه زایدا کردی کا تیک له خورمای زه کاتی خوارد و به زور له ده می ده رهینایه وه به لیکه که شیه وه.

پێنجهم: بهشی دووهمی فهرمودهکه ((وَیعرف حَقَّ کَبیرَنَا)) پێویسته لهسهر باوكو دایكو ماموّستاو سهرپهرشتیاران که رێزگرتنی گهورهو به ئهدهب بوون لهگهاّیاندا یان تیدا دروست بکات که ئهمهش مافی منداله لهسهر باوکان.

* سوفیان (رهحمهتی خوای لی بینت) دهفه رموینت: جاران دهیان فه رموو: له مافی مندال به سهر باوك و دایكیه وه نهوه یه فیری نه دهب و ریزی بكات. "

۱ رواه البخاري (۲۰۰۳).

۲ رواه مسلم (۲۷۸۷).

٣ العيال (٣٣٢).

* (أبوالحسن المداینی) ده لیّ: کاتیّك زیاد بوو به والی عیراق چووه سهر مینبه رو سوپاسو سهنای خوای کردو پاشان وتی: نهی خه لکینه من کومه لیّ خه له لو ناته واوی و به لا دهبینم، که خه لکی قسه ی خیرو ناموژگاریان تیدا ناکه ن و وازیان لی هیناوه د دهبینم ریزنگرتنی گهوره پیاوان و حورمه ت دانان بی زانایان و به تهمه ن و ریش سپیه کان ته واو نیه ، من پهیمانم داوه به خوا نه گهر پیریّك بیّت بی لامو ریّن ی لی نهگیرابیّت له لایه ن گه نجه کانه و ه و به سوك سهیر کرابیّت سزای له سهر ده ده م چونکه ریّن و حورمه تی خه لکی به گهوره پیاو و زانایان و به ته مه نه کانیانه و هیه . ا

شهشهم: ههنديّك ئادابي ريزليّنان كه دهبيّت مندالآن فيربكريّن:

١-دهبيّت بچوك سالاو له گهوره بكات:

* أبو هريره (خوا ليّی رازی بيّت) دهگيْريّتهوه که پيّغهمبهری خوا (عَلَيْكَ) فهرموويهتی: ((يسلم الصغير علی الکبير)) واته: مندال سلّو له گهورهتر لهخوّی بکات.

٢-بچوك لەينش گەورەوھ قسە نەكات:

* سههلی کوری ئهبی حهسه مه و رافعی کوری خه دیج ده گیّرنه وه که موحه یسه ی کوری مه سعود و عبدالله ی کوری سه هل به ره و خه یبه رکه و تنه ری و له ناو دارخور ماکاندا له یه که دابران، له وی عبدالله کوژرا، جوله که یان ترمه تبار کرد، حوه یسه و مه حیسه ی نامرّزای و عبدالرحمنی برای هاتنه خزمه ت پینه مبه ر (عبی الله که یان باسکرد و سه ره و کاربوو، پینه مبه ری عبدالرحمنی برای که و ته قسه کردن که له هه ردووکیان بچرکتربوو، پینه مبه ری

١ مكارم الاخلاق للخرائطي لا (٣٥٢).

۲ رواه البخاري (۲۲۳۶).

خوا (عَلَيْكُ) فهرمووی: ((الكُبرَ الكبرَ)) يان فهرمووی ((ليبدأ الاكبر)) واته: (گهورهتر قسه بكات گهورهتر) يان با گهورهتر دهست پي بكاتو ئيتر ئهو دووانه که دهستيان کرد به گفتوگزکردن)، (

٣- پێش گەورەكان ئاو نەخواتەوە:

* (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریته وه که پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) هه رکاتیّك ناو بگیردرایه دهیفه رموو: ((ابدأوا بالکبیر)) واته: له گهوره کانه وه دهست پیّ بکه ن یان ((بالاکابر)) واته له گهوره کانه وه. آ

منیش ده لیّم: نه مه له خواردنه و هدا له گه وره و ه ده ست پی ده کریّت پاش نه و له لای پاستی نه و گه وره یه و ه ده ست پی ده کات به و جوّره سوننه ته نیتر با نه و هی لای پاستی مندالیش بیّت و نه گه ربیه ویّت به گه وره کانی تری بدات ده بیّت پرس بکات به نه و منداله ی لای پاستیه و ه یه چونکه مافی خوّیه تی.

* سه هلی کوری سه عد (خوا لیّی رازی بیّت) ده گیریّته وه که خواردنه وه یه که هیّنرایه خزمه ت پیّغه مبه ر آلی گی درده و ه بین بیت که درده و کوریّک خزمه ت پیّغه مبه ر آلی گیه و کوریّک دانیشتبوو له لای چه پیه و ه به سالاچوان دانیشتبوون، رووی کرده کوره گه نجه که و پیّی فه رموو: ((أتأذنُ لي أن اعطي هؤلاء)) ئایا ریّگام ده ده ی له پیّش تو بیده م به نه وان؟

کورهش ووتی: سویند به خوا نهی پیغه مبه ری خوا پاش ماوه ی دهمی تق به که س ناده م، پیغه مبه ریش (مینینه) ناوه که ی دایه دهستی ".

١ رواه البخارى له (الصحيح)دا و أبوداود (٤٥٢٠) وشهكان هي تهوه.

۲ أبو يعلى له (مسند)هكهيدا (۳۱۰/٤) اسنادهكهي صحيحه.

۳ رواه البخاري (۹۲۲۰).

٤-دەبيت خزمەتى گەورەسالان بكات:

- * ئەنـەس (خـوا لێـى پازى بێـت) دەفـەرموێت: كاتێـك پێغەمبـەرى خـوا (عُنِيُكُ)
 تەشرىفى بۆ شارى مەدىنە ھێنا من تەمەنم دە سالان بوو، كاتێك له دنيا دەرچـوو من
 تەمەنم بیست سالان بوو، دایكانی باوەپدارانم ھانیان دەدام كه بـەردەوام خزمـهتی
 بكهم).

ه-دهبیّت پیشی گهوره نهکهویّت له روّیشتندا:

* مالیك كورى میفوه لده نین له گه ن طلعة ی كوری مصرفدا به رینگایه كدا ده رؤیشتین تا گه یشتینه ته نگه لانیك و نه ویش پیشكه و تو لای كرده و ه و تی به س بمزانیایه یه ك روز له من گه و ره تری پیشت نه ده كه و تم . "

٦- بانگکردنی گەورەكان بە (مامەگیان) یا عمی:

١ رواه البخاري (١٥٢) ومسلم (٢٧١).

۲ رواه ابن ابی شیبه (٤٢٤٧).

٣ رواه الخطيب له (الجامع لاخلاق الراوي) (٢٥٢).

وتم: به لیّ، ئیشت پیّی چیه برازای خوّم؟ وتی: ههوالم پیکهیشتووه که جنیّوی به پیّغهمبهری خوا داوه (عَرَاتِهِ)، دهی سویّند به و کهسهی گیانی منی بهدهسته ئهگهر به سهاوی بکهویّت لهکوریّت، به سه چاوم به چاوی بکهویّت لهکولی نابمه وه تا یه کیّکمان یه کیّکمان نه کوریّت،

زور سەرم سورما لەو كارەى، ئەوى تريشيان بەو شيوە سەيرى كردمو بەو جورەى ئەوى پى وىم). ا

١ رواه البخاري (٣١٤١) ومسلم (١٧٥٢).

فەرموودەى بىستو شەشەم گەومرىي چاكە ئەگەڭ كچان

عن انس بن مالك (ﷺ) قال: قال رسول الله (عُلِّهُ) ((مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا جَاءَ يَوْمَ الْقيَامَة أَنَا وَهُوَ)) وَضَمَّ أَصَابِعَهُ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

ابن ابی شیبه له (۱۹۱۹)دا پیوایهتی کردوه له باسی (نواندنی سوّز لهگهان کیچاندا) له لایه با باسی باوکانه و ۱۷۸۸) و الترمذی له (۱۹۷۱) و الترمذی (۱۹۱۶) و الحاکم (۱۷۷/۶).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەم فەرموودە وەردەگىرىت:

يەكەم:

له رەوشتى سەردەمى ئەفاميەر خواى گەورە بە قيزدەون باسى كردووە كە ناوچاو دان بەيەكداو پىي ناخۇشبوونى لـەدايكبوونى كىچ، تەنانـەت ھـەيانبووە بـە زينـدويى كردوويەتى بەژير خۆلەوە ئەوەندە رقى لە كچ بووە!

خواى (عزوجل)يش لهم بارهيهوه فهرموويهتى: ﴿ وَإِذَا بُشِرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَ وَجُهُهُ. مُسْوَدًا وَهُوَكَظِيمٌ ﴿ فَالْمُنْ عَلَى هُونٍ آثَرَ وَجُهُهُ. مُسْوَدًا وَهُوَكَظِيمٌ ﴿ فَالْمُؤْنَ هُونٍ آثَرَ يَدُسُهُ. فِي النَّرَابِ آلَا سَاءً مَا يَعَكُمُونَ ﴾ .

واته: ههرکاتیک مژده بدرایه به یه کیکیان به وه ی کچی بووه، ده مو چاوی په ش هه لده گه پاو پشی ده خوارده وه، له شهرماندا ختری له خه لکی ده شارده وه که کچی بووه، ئایا به سه رشتری گهوره ی بکات یان بیکات به ژیر ختر فه به پاستی شتیکی خراب و چه وت ده که ن.

۱ النحل (۸۵–۹۹).

دووهم:

خوای گەورە ئىسلامى بە چەشنىك ھىنا، كە ھانى خەلكى دەدا ھەز بكەن كچيان بىئتو كچ گەورە بكەن، لەسەر ئەوەش پاداشتى گەورەي داناوە، لەوانە:

۱ پەروەردەكردن وفېركردنى كې دەبېتە ھۆي چونە بەھەشت.

* ابن عباس (خوا ليّى رازى بيّت) دەفهرمويّت: پيغهمبهرى خوا (عَلَيْهُ) فهرموويهتى: ((مَن كانت له أنثى فلم يئدها ولم يهنها ولم يؤثر ولده عليها -يعني الذكور- أدخله الله الجنة))

* جابری کوری عبدالله (خوا لیّی رازی بیّت) له پیخه مبه ری خواوه (عَلَیْ اَلَهُ بینه مبه ری خواوه (عَلَیْ اَلَهُ ده گیریّته وه که فه رموویه تی: ((من کنّ له ثلاث بنات یؤویهنَّ ویرحمهنَّ ویکفلهنَّ، وجبت له الجنة البتة، قیل یارسول الله: فان کانت اثنین؟ قال: وان کانت اثنتین قال: فرأی بعض القوم ان لو قالوا واحدة، لقال: واحدة))

واته: ههر کهسیّك سیّ کچی ههبیّت گرشیان بكاتو سوّزو به زهییان پیّ ببه خشیّت و ئهرکیان له ئهستق بگریّت، ئه وه بی دوو دلّی به هه شتی مسوّگهر کردووه، هاوه لان وتیان: ئهی ئهگهر دوو کچی هه بوو، فه رمووی: با دوو کچیشی هه بیّت، روای ده لّیّ: هه ندیّك پیّیان وایه ئهگهر بیان ووتایه یه كچ، ده یفه رموو: یه ك كچیش.

۲ وهك له فهرمووده كه ى ئەنەسدا پيشتر باسمان كرد ههر كەسىتك كچى
 هەبيت و گەورەيان بكات دەبيته هاورينى پيغەمبەر (بين) له بەھەشتدا.

٣- چاكبوون لهگهل كچدا دهبيته هزى پاراستنى باوكو دايك له ئاگرى دۆزهخ.

١ رواه أحمد (٢/٣٢١) و أبوداود (١٤٦٥).

٢ رواه أحمد (٣٠٣/٣) و البخاري له (الادب المفرد)دا (٧٨) واسنادهكهشي صحيحه.

* عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: نافره تیّك هات بیّلام که دوو کچی پیّبوو، داوای خواردنیان کرد، هیچم شك نهبرد پیّیان بده م ته نها ده نکه خورمایه ك نهبیّت، که دام پیّی لهتی کردو دای به هه ردوو کچه که ی، خوّی هیچی نه خوارد، پاشان ههستان و چوونه ده ره وه و پینه مبه ر (عَلَیْ) هاته ژووره وه و مهسه له که م بی گیّپایه وه و نهویش فه رمووی: ((مَن ابتلی من هذه البنتان بشیء کن له ستراً من النار)) و له وشه یه کدا ((مَن ابتلی بشیء فاحسن الیهن من البنات کن له حجاباً من النار) .

* هـهروهها لـه عائيـشهوه (خـوا لێـی پازی بێـت) دهگێپنـهوه کـه فهرموويـهتی:
(ئافرهتێکی ههژار هات بێ لامو دوو کچی خـێی پـێ بـوو، منـیش سـێ دهنکه خورمـام
پێدانو ئهویش یهکی دهنکێکی دا به کچهکانیو خواردنیان ویستی دانهکهی خـێی ببات
بـێ دهمـی، دهبینێـت هـهردووکیان سـهیری دهکـهن ئـهویش خورماکـهی کـرد بـه دوو
کهرتهوه و یهکی لهتێکی پێدان، منـیش زوّر سهرسـامی ئـهو دیمهنـه بـووم و پاشـان بـێ
پێغهمبهری خوام گێڕایهوه (عُنِالِهُ) و ئهویش فهرمووی: ((ان الله قد اوجب لها بها الجنة،
او اعتقها بها من النار))

واته: خوا به و هزيه وه به ههشتى بى دهبه خشيت يان له ئاگر دهيپاريزيت.

* عەقەبەی كوری عامر (خوا لئى رازی بئت) دەفەرموئت: له پئغەمبەری خوام بیستووه (عَلَیْتُ) كه فەرموویهتی: ((من كان له ثلاث بنات وصبر علیهن وكساهن من جدّته كنّ له حجاباً من النار)) .

۱ رواه البخاري (۱٤۱۸) ومسلم (۲۷۸۳) وترمذي (۱۹۱۳).

۲ رواه مسلم (۲۸۷۳)،

٣ رواه أحمد (١٥٤/٤) والبخاري له (الادب المفرد)دا (٢٧٦١)، اسنادهكهي صحيحه.

واته: هـهر کهسـیّك سـیّ کـچی هـهبیّتو بـه سـهبرییّت لهگـهنّیانو بـه جـوانی جـلو بهرگیان برّ بکات دهبنه هرّی پاراستنی له ئاگری درّزهخ.

سێيەم:

پیّویسته لهسه کهسی موسلّمان دوای ئه وهی ئه م هه موو میژده خوّشانه ی بیست لهسه ر به خیّوکردن و په روه رده کردنی کچ پیّریسته سوپاس و ستایشی خوا بکات لهسه ر ئه و کچه نازدارانه ی خوای میهره بان پیّی به خشیوه تا ببنه هیّی پاراستنی له ئاگری در زدخ و هرّی چونه به هه شتی، هه رگیز تووره نه بیّت و ده موچاو نه دات به یه کدا له سه ر ئه م نیعمه ته:

* صالحی کوپی احمدی کوپی حهنبهل (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: باوکم هه ر کاتیک کچیکی ببووایه دهیفه رموو: پیغه مبه ران باوکی کچ بوون، دهیووت: که ده رباره ی کچان فه رمووده ی زورم پی گهیشتووه . ا

* یه عقوبی کوری به ختان ده لیّت: حه وت کچم بوو، هه رکه کچیّکم ده بوو، ده چووم بو لای احمدی کوری حه نبه ل (ره حمه تی خوای لی بیّت) و ته ویش ده یفه رموو: ته ی باوکی یوسف پیّفه مبه ران باوکی کچ بوون، تیتر به و قسه یه ی خه فه تم نه ده ما و تاوی ده کرد به ده روونمدا. آ

* رەبىعى كوپى رۆحى كوپى سەفوان دەلىن: ھەوالى ئەو ئافرەتەيان لەلاى وەلىدى كوپى مسلمدا باسى كرد كە (١٠) كچى بورە، لىنيان پرسىيوە ئايا ئەگەر كچىكى تىرت بىئت سوپاسى خواى لەسەر دەكەيت؟ لـه وەلامـدا وتوويـەتى: نـه، ھـەرگىز، سـەرى يازدەيەم مەيمونىكى مىنينەى بوو.

١ تحقة المودود لا(٥٦).

۲ ههمان سهرچاوه لا (۲۵۷۰۹).

٣ رواه ابن عساكر في تأريخه (٣٦٢،٣٦١/٢٢).

فەرموودەى بىستو حەوتەم گەروەيى ئەئەستۆگرتنى ھەتيوو

عن سهل بن سعد (عُلَيْهُ) عن النبي (عَلَيْهُ) قال: ((أَنَا وَكَافِل الْيَتِيم فِي الْجَنَّةِ كَهِذَا)) وقال باصبعه: السبَابَة وَالوُسطَى)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

ئه حمه د (۲/۰۷۷) ریوایه تی کردووه و بوخهاری (۲۰۰۵) و له (الادب المفرد) لا (۱۳۳)دا و مسلم (۷۰۷۸)و أبو داود (۵۱۰۰)و ترمذی (۱۹۱۸)و ابن حبان (٤٦٠).

ئەو ئەحكامو ئادابانەي ئە فەرموودەكەوە وەردەگىرىت:

يەكەم: ھەتيو ئەر كەسەيە پێش باڵقبورن باركى مردبێت.

دووهم: ئهگهر ههتیو بالق بوو ئیتر ناوی ههتیووی لی دهکریتهوه.

* عهلی کوری نهبوطالب (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: له پیّغه مبه ری خواوه (مُنْالِنِّهُ) نهوهم لهبه رکردووه که فه رموویه تی: ((لاییتم بعد احتلام)) واته: لهدوای بالقبوون و پیّگهیشتن هه تیوی نامیّنیّت و له هه تیوی ده رده چیّت.

سێيهم: مهبهست چيه له گرتنه ئهستزي ههتيرو؟

مەبەست ئەرەپە: ئىشو كارەكانى بەرى بكاتو بەرۋەوەندىەكانى بپارێزێت لەخواردنو جلوبەرگو پارەكانى بخاتە كاسبيەوەو ئەگەر پارەشى نەبوو خۆى خەرجى بكێشێتو جلى جوانى لەبەر بكاتو تەنھايش لەبەر رەزامەندى خواى تەعالا.

چوارهم: قورئانی پیرۆز گرنگی داوه به گرنگیدان به ههتیوو سهرپهرشتی کردنیانو پاراستنی بهرژهوهندیهکانیان له بیستو سی جیکادا بق نمونه:

۱ رواه أبوداود (۲۸۷۳). والبيهقي له (السنن الكبرى) (۷/۲۰) واسنادهكهى صحيحه. ۲ الكبائر (الذهبي) لا (۱۱۰).

۱ چاکهکردن لهگهل ههتیوانی خستزته دوا بهدوای یهکتاپهرستی:

وهك خواى (عز وجل) دهفه رمونيت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ، شَيْعًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِخْسَنَا وَبِذِى الْقُسْرَبِي وَالْجَسَنِ وَالْجَسَانِ فَوَا اللّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ، شَيْعًا وَالْجَسُنِ إِخْسَنَا وَبِذِى الْقُسْرَبِي وَالْجَسُنِ وَالْجَسَانِ فَوَا اللّهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللهُ ا

۲ سـووکایه تیکردن و ریزلینه نانی هـه تیوانی بـه ره وشـتی سـه ردهمی نـه فامی نابردووه: وهك ده فه رمویّت: ﴿کُلَّ بُل لَّا تُكُرِمُونَ ٱلْیَیّیمَ ﴾ الله الله می نـه فامی نـی فامی نـه فامی نـی فامی نـه فامی نـ

۳ کردوویه تی به پهوشتی ئهوانه ی ئیسلام به درن ده خه نه وه که سووکایه تی
 به هه تیو ده که ن و به په هه نیان ده جروانینه وه .

وهك دهفــــه معينة: ﴿أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ۞ فَلَالِكَ ٱلَّذِى يَدُعُ ٱلْمِيَنِــمَ ﴾"

٤- هەرەشە لەو كەسانە دەكات كە بە ستەم ماڵى هەتيوان دەخۆن كە لە رۆژى
 دوايدا سكيان پر دەبيت لە ئاگر.

وهك ده فه رمويّت: ﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ آمُولَ ٱلْيَتَنَعَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَازًا ۗ وَسَيَصْلَوْكَ سَعِيرًا ﴾ '.

واته ئەوانەى مالاو سامانى ھەتيوانى ژێردەسـتيان دەخـۆن بـه سـتەم وەك ئەرەيـە ئاگر بكەنە سكيانەوە بە ئاگرو بلێسەى دۆزەخ دەگەن.

۱ النساء ۳۲.

۲ الفجر: ۱۷.

۳ الماعون: ۱، ۲.

٤ النساء: (١٠).

* ابو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) له پيّغهمبهرى خوا (عَلِيُّ) دهگيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((اجتنبوا السبع الموبقات)) قالوا يارسول الله وماهنّ؟ قال: الشرك بالله والسحر وقتل النفس التى حرم الله الا بالحق واكل الربا واكل مال اليتيم…)) ا

واته: له حهوت لهناوبه ره که دوورکه ونه وه وتیان کامانه ن نهی پیغه مبه ری خوا (مَرَّالِثُّ)؟ فه رمووی: هاوه لا برخوا پهیداکردن و جادووگه ری و پیاوکوژی و سووخواردن و خواردنی سامانی هه تیو...هند.

٥- له قورئاندا به رگری له پینهه مبه ره که ی ده کات که هه تیوان دل شکینی نه کات وه که ده نه ده ده ده ده ده ویت: ﴿ فَأَمَّا ٱلْمَاتِيمَ فَلَا نَقْهَرُ ﴾ `

-٦ خيرو مال بهخشين به ههتيواني كردووه به بهشيك له كارى چاكه:

وهك خواى كەورە دەڧەرمونيت: ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَاِئِنَ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَتَهِكَةِ وَالْكِنَابِ وَالنّبِيْنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى مُجِيّهِ دَوِى الْشُرْبَى وَالْمُتَنَمَىٰ وَالْمَسَنَكِينَ وَابْنَ السّبِيلِ وَالسّابِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَصَامَ الصَّلَوٰةَ وَءَاتَى الزَّكُوٰةَ وَالْمُوفُوبَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَنهَدُولُّ وَالْهَدِينِ فِي الْبَالْسَاءِ وَالطَّمَّلَةِ وَحِينَ الْبَاشِ أُولَئِهِكَ الذِينَ صَدَقُولًا وَأُولَئِهِكَ هُمُ الْمُنْقُونَ ﴾ "

پێنجهم:

ههروهها له سوننهتو رینموونیه کانی پیغه مبه ری خوادا (عَلِی کُلنگی دان هاتووه به ههتیوان و چاکه کردن لهگه لیان و دلخوش کردنیان.

۱- پیغهمبهر (مرابطی میسلمانان دهدات تا ههتیوان له نهستق بگرنو پاداشته کهیشی به هاورییه تی کردنی خوی له به ههشتدا دیاریکردووه وه ک فهرمووده که ی سهر باسه که .

١ رواه البخاري (٢٧٦٦) ومسلم (١٧٥).

۲ الضحی: (۹)،

٣ البقرة: (١٧٧)،

۲- پیغهمبهرمان (عَلِیْ) پاداشتی ئه و ژنانه ی که شوو ناکهنه وه و خویان تهرخان ده کهن بن به خیوکردنی هه تیوه کانیان له دوای مردنی میرده کانیان به هه شتی به رینی داناوه بزیان:

* ابو هریره (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغه مبه ری خواوه (عَلَیْ اَلَیْ دهگیریّته وه که فهرموویه تی: ((أنا أول من یفتح له باب الجنة، الا انه تأتی إمراة تبادرنی: فأقول لها: مالك؟ تقول انا إمراة قعدتُ علی ایتام لی))

واته: من یه که مین که سم که ده رگای به هه شتم بن ده کریته و کاتیک ده مه ویت برن مه رود و کاتیک ده مه ویت برن مه ثووره و ه ده بین ما نافره تیک شانه خریی چوونه ژووره و مه که لدا ده کات و منیش پیی ده لیم: چیته ؟ بن وا ده که ی ؟ نه ویش ده لیم: من ژنیکم که دانی شتم به سه رکن مه لیم هه تیومدا و به خیوم کردوون (واته شووم نه کردن ته وه له به رئه وان).

۳- دەست ھێنان بەسەرى ھەتيوانى داناوە بە ھۆكارى نەرمبوونى دل:

* ابو هریره (خوا لیّی رازی بیّت)دهگیریّته وه که پیاویّك هاته خزمه ت پیّغه مبه ری خوا (مَرَالِنَهُ) و سكالای دلّره قی خوّی كرد، پیّغه مبه ریش (مَرَالِنَهُ) پیّی فه رموو: ((إن اردت تلین قلبك فاطعم المسكین وامسح رأس الیتیم))

واته: ئهگهر ده تهویّت دلّت نهرم ببیّت خواردن به هه ژاران بده و دهست به سهری هه تیواندا بهیّنه).

٤-دووعابۆكردنى هەتيوان لەكاتى مردنى باوكيانداو دەستەپنان بەسەرياندا: كاتنك جەعفەرى كورى أبوطالب شەھىدبوو پنغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) دەستى هننا بەسەرى عبداللەي كورپداو فەرمووى: ((اللهم اخلف جعفراً في أهله، وبارك لعبدالله في صفقة يمينه))".

۱ رواه ابو یعلی (۱۹۵۱) منذري له (ترغیب وترهیب)دا دهلّی: اسنادهکهی (حسن)ه.

٢ رواه أحمد (٢٦٣/٢) والطبراني له (مكارم الاخلاق) (١٠٧) و اسنادهكهي حسن)ه٠

٣ رواه أحمد (١/٤/١) و (الضياء في الاحاديث المختارة) (١٦٨/١) (١٤٤).

واته: پهروهردگارم جێگای جهعفهر پریکهرهوه بۆ کهسهکانیو بهرهکهتیش بخهیته رزقو کهسایهتی دهستی عبدالله.

* ابو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) له پيّغهمبهرى خواوه (عَلَيْ الله دهگيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((خير نساء ركبن الابل —قال أحدهما — صالح نساء قريش —وقال الاخر نساء قريش احناه على يتيم في صغره وارعاه على زوج في ذات يده))

واته: باشترین ژنانیک که سواری حوشتربوون سیه که میان ژنه چاکه کانی قورهیشه، سووه میان نهگه ل منداله هه تیوهکانی منداله هه تیوهکانیانداو زوریش له دلی میردان له کاتی دهست ته نگیدا).

٥-پێغهمبهری خوا (عَنِّ) مهدحو سهنای ئافرهتانی عهرهب ده کات لهبهر سۆزو شهفه قهیان بز هه تیوه کانیان.

شەشەم: كارى ھەتيو بەخيوكەرو كارى پيغەمبەر (عَلِيْكُ)و لەيەك دەچن:

(... لهوانه یه بزیه به خیرکه ری هه تیوان ده چینته به هه شت یان پله و پایه ی له پیغه مبه ریخه مبه ریخه مبه و پایه ی له پیغه مبه ریخه مبه ریخه مبه و پیغه و پیغه

ههروهها بهخیوکهری ههتیویش ههر وایه کومهانیك مندال دهگریته نهستو که له نایینهکهی و له کاروباری دنیایش سفره و ناشارهزایه و نهو دهستی دهگریت و فیری دهکات و نهده بی جوانی داده دات). ۲

۱ رواه مسلم (۱۵۶۵).

۲ (الفتح) (۱۰/۲۳۷).

حەرتەم: ئەگەر بەختوكەرى ھەتيوو نەداربوو دەتوانتىت لە پارەى ھەتيوەكان بخوات بەننى يتويست:

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) له سه ر نه و نایه ته: ﴿مَن كَان غَنیاً فَلیَ سَتَعفِف ومن كَان فَقیراً فَلیَ سَتَعفِف ومن كَان فَقیراً فَلیَا كُل بالمَعرُوف﴾ واته هه ركه س ده وله مه نده با خوی له مالی هه تیو بپاریزیّت و هه ركه سیش هه ژاره با به پیّی پیوسیت و به جوانی لیّی بخوات)

دەلىّت: دەربارەى بەخىۆكەرى ھەتىوان ھاتۆت خوارەوە: كە ئەگەر ھەژارو نەداربوو دەتوانىّت لە پارەكانىان بخوات بەلام بەشىنوەيەكى جوان واتە بەپىيى پىۆرسىت). \

* عەمرى كورى شوعەيب لە باوكيەوە ئەويش لە باپىريەوە دەگىرىنتەوە كە پياويك هاتە خزمەت پىنغەمبەر (عَلِيْكُ)و پىلى وت: مىن زۆر دەسىت كورتو نىەدارمو كۆمەلىك ھەتيوم لەلايە، پىلى فەرمو: ((كل من مال يتيمك، غير مسرف، ولامبادر ولامتأثل))

واته: قهیناکات له پارهی ههتیوهکان بختی به لام زیاده روی نه که پتو ده ست پیشخه ری نه که یت و ده ست پیشخه ری نه که یت له خه رجیداو لینی هه لنه گریت بی خوّت.

ههشتهم: ئايا مالى ههتيو زهكاتي لى دهدريّت؟

* له عومهری کوری خطابهوه دهگیرنهوه (خوا لینی رازی بینت) که فهرموویه تی: (ابتغوا باموال الیتامی لاتذهبها الصدقة) واته: ناگات له مالی هه تیوان بینت و بویان بخه نه کاسبیه وه با زه کات گشتی ته واو نه کات.

١ رواه البخاري (٢٧٦٥).

۲ رواه ابو داود (۲۸۷۲) و ابن ماجة (۲۷۱۸).

٣ رواه ابو عبدالله له (الاموال)دا (١٣٠١) والدار قطني (١١٠/٢).

* أبوعبید (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: له لای نیّمه له ژیّر روّشنایی نه و پاشماوانه ی له پیّفه مبه ری خواو هاوه لانی به درو که سانی دوای نه وانیش له تابیعینه و ه دمگیرنه و ه کیّرنه و ه کیّرنه و ه کیّرنه و ه کیّرنه و که زه کات ده رکردن له مالی هه تیوان واجبه). ۲

* هەروەها دەلىّت: لەلاى ئىمە زەكات دەركردن لە مالى مندالى بچكۆلەدا واجبە، سەرپەرشتيارەكەى بىتى ھەلدەستىّت وەك چۆن كرينو فرۆشتنەكانى بى دەكات، ھەر كاتىّك گەورەبوو بارەو پوولەكانى دەداتەوە دەستى خىۆى وەك عبداللەى كورى مەسعود (خوا لىّى رازى بىّت) دەلىّ: فىرى كاسبى بكات چونكە گوناھبار دەبىّت بارەكانى بداتە دەستى ئەو ئەويش ھەمووى فەوتو رەوت بكات وەك (طاوس) دەلىّن: ئەگەر وانەكات گوناھبارە."

نۆپەم: لىدانو تەمىكردنى ھەتيووان:

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیاویّك به پیّغهمبهری خوای (عَلَیْهُ) وت: لهسهر چی دهتوانم له ههتیوه کانی ژیردهستم بدهم؟ پیّغهمبهر (عَلَیْهُ) فهرمووی: ((مما کنت ضارباً منه ولدك، غیر واق مالك بماله ولامتأثل من ماله مالاً))

واته: لهسهر ههر شتیک که له کورهکهی خوّت دهدهیت به لام مال و سامانت له مال و سامانت له مال و سامانه کهی نه و بیاریزه و پاره کانی نه و مهخه ره لاوه و کوّی مهکه ره و بر خوّت).

۱ الاستذكار (۳/۱۵۵).

٢ الأموال (٤٦٠).

٣. ههمان سهرچاوه لا (٤٦١)..

٤ رواه الطبراني في (الصغير)دا (٢٤٤) و ابن حبان (٢٢٤٤) و استادهكهي لاوازه

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) دهربارهی ئهدهب دادانی ههتیوان دهفهرمویّت: (اني لاضربه حتی ینبسط)

واته: جارى وا دهبيّت ئەوەندەى لى دەدەم له زەويەكەدا تەخت رادەكشيّت.

١ البخاري في الادب المفرد (١٤٢)، اسناده حسن.

فهرموودمی بیست و ههشتهم خوّگرتن و ئارامی نهکاتی مندال مردندا

عن انس بن مالك (عليه الله على الله على الله على إمراة تبكي على صبي لها، فقال لها: (إتّق الله واصبري))، فقالت: وما تبالي بمصيبتي، فلما ذَهَب قيل لها: إنّه رَسول الله (عَلَيْهُ)، فأخذها مثل الموت، فأتت بابه —فلم تجد على بابه بوابين—فقالت: يَا رسُول الله، لَم أعرفك، فقال: ((إنّما الصّبُرُ عِندَ أولِ صَدمَة)) او قال ((عِندَ أوّل الصدمَة)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

بوخاری (۱۲۵۲) پیوایده تی کردووه و (۱۲۸۳)، (۱۳۰۲) و (۷۱۵٤) و مسلم (۲۰۹۰) و شدکانیش هی شهوه، أبوداود (۳۱۲۶) وه الترمذی (۹۸۷) و النسائی (۱۸۲۹)، ابن ماجه (۱۵۹۱) گیراویانه ته وه.

نهو نه حکام و نادابانهی نه فهرموودمکه ومردمگیریّت:

یه کهم: مانای ئارامگرتن چیه؟

ئارامگرتن: سی بنه مای هه یه: یه که م اله دل و ده روونه و ه و بریاره ی خوا دلگران و زویر نه بیّت، دووه م ازمانی بگریّت له وشه ی ناشو کری و ناره زایی ده ربین، سیّیه م اب به بهندامه کانی له شی ناره زایی ده ربه بریّت و ه ک له خوّدان و ره ش پوشی و سینگ دادران و قور پیّوان.

* ناصرالدین الدمشقی له کتیبی (برد الاکباد) لا(۱۷)دا ده لیّ: ههر کهسیّك ئه و سیّ بنه مایه ی پیشوو له خویدا بهیننیّته دی ئه وه کاره ساته گهوره کهی بی دهبیّته پاداشت و به خششیکی زور گهوره و وای لیّ دی موسیبه تو پووداوه دلّته زیّنه کان به به خشنده یی خوای ده زانیّت و بینی خوشه نه ک دلّته نگ.

دووهم: سەبرو خۆگرى لەسەر بەلاو قەزاو قەدەرەكانى خوا لەلاى ھەموو زانايان واجبه، نيودى باودرد، ئيمان دوو بەشە: بەشىپكيان سەبرو ئاراميە بەشەكەى تريان شوكرو سوپاسەو خواى گەوردىش دەفەرمويت: : ﴿ٱسْتَعِينُواْ بِٱلْصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ﴾. ا

* احمدی کوری حهنبهل (رهحمه تی خوای لی بینت) دهفه رموینت: سهبرو ئارامگرتن له نزیکهی (۷۰) ئایه تی قورئاندا باسکراوه .

سێيهم:

مەبەست لـه فەرموودەكەى پێغەمبەر (عَلَيْكُ) كـه دەفەرموێت ((الـصبر عند أول صدمة)) واته ئارامگرتنى راستەقىنە ئەوەيە كە لە ساتەوەختەكانى سەرەتاى بىستنى ھەواڭ ناخۆشـەكەدا خـۆى بگرێـت ئەگـەرنا ھـەموو كەسـێك بـه مـرورى كـات ھێـور دەبێتەوە و ئارامى رووى تى دەكاتو لەبىرى دەچێتەوە، بەلام ئـەجرو پاداشت لەسـەر خۆگرى يەكەمجارى كارەساتەكەيە چونكە ئاكامى ھەموو كارەستاێك سـەبرو خـۆگرىو لەبىرىكردنە ئىتر با ماوەيەكى زۆرىش لەسەر گۆرەكەى دانىشنىت)."

چوارهم:

پیغهمبهر (عَلِیْ) هاوارو روّله روّو دهنگ بهرزکردنه وهی قهده غهکردووه له کاتی مردندا یان ههر کاره ستیکی تر.

* أبوهريره (خوا لني رازى بنت) دهفه رمونت: كاتنك ئيبراهيمى كورى پنغه مبهرى خوا (عَلَيْكُ) مرد ئوسامه هاوارنكى كرد، پنغه مبهر (عَلِيْكُ) فه رمووى: ((ليس هذا مني، وليس بصائح حق، القلب يحزن والعين تدمع ولانقول ما يغضب الرب))

١ البقرة: (١٥٢).

۲ مدارج السالكين (۱۵۲/۲).

٣ برد الاكباد لا(١٥).

٤ رواه الحاكم (٣٨٢/١) وابن حيان (٣١٦٠) واسناده حسن.

واته: ئهم کارهی ئوسامه له کاری ئیمه نیه، ئهم هاوارهیشی هاواریکی راستو لهجیکهی خویدا نهبوو، به لی دل خهفه تبار دهبیت و چاو فرمیسك ده رییژیت به لام ههرگیز شتیك نالیین که پهروه ردگار زویرو توره بکات.

هەروەك پێغەمبەر (ﷺ) هاوارو شىيوەنگێڕىو يەخـەدادڕينو لـە كوڵمـدانو شـتى ترى قەدەغەكردووە،

پێنجهم: لهکاتی پوودانو کارهساتی ناههمواردا موسلمان دهبێت چی بلّیٚ؟

* خواى كەورە دەڧەرمويىت: ﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِثَىٰءٍ مِّنَ ٱلْخَوْفِ وَٱلْجُوعِ وَنَقْسِ مِّنَ ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَنْفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتُّ وَبَشِرِ ٱلصَّابِرِينَ ﷺ ٱلَّذِينَ إِذَاۤ أَصَابَتْهُم مُصِيبَةٌ قَالُوّا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّاۤ إِلَيْهِ رَجِعُونَ ۚ ۚ أُولَئِهِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَتُ مِّن رَبِهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَتهِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ ﴾ `

واته: ئهی مروّقه کان تاقیتان ده که ینه وه به ترسو له رزو برسیّتی و که مبوونه وه ی سامان و مندال و باخ و باخاتتان، به لام مژده له سابیر و خوّگران ئه وانه ی که کاره ساتیّك لییّیان رووبدات یه کسه ر ده لیّن ئیّمه مولّکی خواین و سه ره نجامیش هه ر ده گه ریّینه وه بق لای ئه و، ئه وانه لیّخوشبوون و ره حمه تی په روه ردگاریان به سه ردا ده رژیّت و ئه وانه هیدایه ت دراوانن.

* (أبو موسى الاشعري) (خوا لني پازى بنيت) له پنغهمبهرى خواوه (عَلَيْكُ) ده گنرينته وه كه فهرمويه تى: ((اذا مات ولد العبد، قال الله للملائكة: قبضتم ولد عبدي؟ فيقولون: نعم، فيقول: ماذا قال عبدي؟ فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول: ابنوا لعبدي بيتاً في الجنة وسموه بيت الحمد)). أ

۱ البقرة (۱۵۵–۱۵۷).

٢ رواه أحمد (٤١٥/٤) والترمذي (١٠٢١) وابن حبان (٢٩٤٨).

واته: ههرکاتیک مندالی بهندهیه به بمریّت، خوای عزوجیل به فریشته کان دهفه رمویّت: مندالی بهنده که متان گیان کیشا؟ ده لیّن: به لیّن، ده فه رمویّت: به رهه می دلیّتان کوشت؟ ده لیّن: به لیّن، ده فه رمویّت: نهی باشه بهنده که مه لویستی چوّن بوو؟ ده لیّن: سوپاسی ده کردیت و (انا لله وانا الیه راجعون)ی ده وت، خوای گهوره یش ده فه رمویّت: ده ی کرشکی ک له به هه شتدا بر نه م بهنده یه م دروست بکه ن و ناوی بنیّن کرشکی سویاس.

* (أُم سلمه) (خوا ليّى رازى بيّت) دهفه رمويّت: له پيّغه مبه رى خوام بيست (عَلَيْكُ) دهيفه رموو: ((مامن مسلم تصيبه مصيبة، فيقول ما امره الله، (انا لله وإنا اليه راجعون) اللهم اجرني في مصيبتي واخلف لي خيراً منها، إلا اخلف الله له خيراً منها)) .

واته: ههمو موسلمانیک که تووشی کارهسات یان مهرگهساتیک دهبیت و ئه و ده لی که خوا فه دمانی داوه که بلی: (انا لله وإنا الیه راجعون) پاشان بلی: ئهی خوای گهوره پاداشتی چاکه م بدهیته وه لهسه ر ئه م کارهساته م و چاکترم پی ببه خشه رهوه لینی، ئه وه بیگومان خوا شوینه کهی پر ده کاته وه به چاکتر.

* (أُم سلمه) (خوا ليّی رازی بيّت) ده فه رمويّت: چ موسلمانيّك باشتره له (أبو سلمه) يه که مين خانه واده بوو کوچی کرد بوّلای پيّغه مبه ری خوا (عَلَيْكُ) و کاتيّك له دهستم چوو نهم دوعايه م خويّندو خوايش له (أبوسلمه) چاکتری پيّ به خشيم که پيّغه مبه ری خوابوو (عَلَيْكُ). ۲

شەشەم:

خەفتاربوون و فرمیسك پشتن درایهتی نیه لهگه لا ئارامگرتندا لهسه ر مردنی مندالا به لكو ئه وه په حمه تیكه و خوا خستوویه تیه دلی هه ر كه سینك له به نده كانی كه خوی بیه ویت.

۱ رواه مسلم (۲۰۸۲).

۲ رواه البخاري (۱۳۰۳).

واته: چاو فرمیسك دەرپیژیتو دلیش غهمبار دەبیت، بهلام هیچ شتیك نالیین جگه لهو وتانهی خوا پینی پازیه، ئیمهیش ههموومان ئهی ئیبراهیم بهم كرچهت دلگرانو خهفه تبارین.

* ئوسامه ی کوری زهید (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: کچیکی پیّغه مبه ر (عَلَیْهُ) جوابی نارد بر پیّغه مبه ری خواو پیّی وت: کوریّکمان خه ریکه ده مریّت وه ره بر لامان، ئه ویش به نویّنه ریّکدا سلّاوی بر ناردو پیّی فه رموو: ((ان لله ما اخذ وله ما اعطی، وکلّ عنده بأجل مسمّی، فلتصبر ولتحتسب)) واته: شهوه ی ده یباته وه و شهوه یش ده یبه خشیّت هه مووی هی خوایه، هه موو شتیّك له لای خوا ماوه ی دیاریکراوی بر دانراوه، با نه و کچه م نارام بگریّت و چاوه روانی پاداشتی لای خوا بیّت.

له دریّرهی فهرمووده که دا هاتووه: منداله که یان دایه ده ستی پیخه مبه ری خواو ئه ویش گیانی ده داو ئه میش چاوه کانی پربوون له ئاو وه ک بلیّ: بووه به پیسته کزنه، سه عد (خوا لیّی رازی بیّت) وتی: نهی پیخه مبه ری خوا نهم گریان و شنه ت له چیه ؟ پیخه مبه ریش (مُنْالِلُهُ) فه رمووی: ((هذه رحمة جعلها الله في قلوب عباده، وانما یرحم الله في عباده الرحماء)). د

١ رواه البخاري (١٢٨٤) (٦٦٥٥). ومسلم (٢٠٩٠).

واته: ئەمە سۆزو بەزەپيەو خواى گەورە خستووپەتيە نێو دڵەكانەوە، خوايش بەس رەحم بەو كەسانە دەكات كە بەرەحمن.

* (ابسن قسیم) (رهحمه تی خسوای لی بیست) ده لیست: پیغه مبه ر (الله الله علی خسوعی و غهه مباری و گریانیک که ده نگی نه بیت و نیگه رانبوونی دلسی به سوننه تداناوه بی نوئوممه ته که ی ده فه رموییت: ((العین تدمع، ویصن القلب ، ولانقول الا مایرضی ربنا)) ا

ههروهك به سوننهتی داناوه بق ئوممهت که سوپاسی خوا بکریّتو (انا لله وإنا الیه راجعون) بگوتریّتو پازیبوون به و کاره ی خودا ده رببپدریّت، ئه مه ش درایه تی نیه لهگه لا فرمیّسك پشتنو خه فه تباربوونی دلا، چونکه پازیترین که س به کاره کانی خواو سوپاس گوازرترین که س بی کی (محمد) بووه (مرایی که چی بی مردنی کوپه کهی گریاوه و خه فه تباریش بووه، به لام دلّی کیویّك بووه له په زامه ندی و زمانیشی به زیکره و ه خه ریك بووه.

حەوتەم: ئارامگرى سەلەفى صالحى ئەم ئوممەتە لەسەر مردنى رۆلەكانيان:

* ئەنەس (خوا لىنى پازى بىنت) دەگىپىنتەوە كە كوپىكى (أبوطلحة) (خوا لىنى پازى بىنت) دەمرىنت، (ام سلىم) (خوا لىنى پازى بىنت) دەلىن: كەس بە باوكى نەلىنت تا مىن خۇم بىلى باس دەكەم، تەرمى جگەر گىزشەكەى خۇى لە ژوورىكى مالەكەيدا داپىرشت، كاتىنك (أبوطلحة) گەپايەوە ھەوالى كوپەكەى لىنى پرسىي وتىي: كوپەكەم چىزنە؟ (ام سلىم) وتى: زىر نتمو بىن دەنگ بووە، ھىوادارم بە جوانى بحەويتەوە، (أبوطلحة) واى زانى مەبەستى ئەوەيە خەوتووە.

١ زاد المعاد (١/٤٩٩).

بۆیه (ام سلیم) خواردنی ئامادهکردو خستیه بهردهستی (أبوطلحة)و پاشان خۆی بۆ جوان کردو بۆنی خۆشی لهخۆی داو ئهویش کاری ژنو پیاوی لهگه لدا ئه نجامداو پاشان رووی کرده (أبوطلحة)و پینی وت:

ئهی (أبوطلحة) فلان مال شتیکیان قهرزکرد له فلان مال و ههر ویستیان لیّیان داوا بکه نه وه، چوون به گریانداو وتیان ناتانده ینه و ! (أبوطلحة)یش وتی: هه قی نیه وایان بکردایه چونکه ئه مانه ت ده بیّت بگه ریّته وه بی خاوه نه کهی (ام سلیم)یش وتی: ده ی کوره که ت سیارده یه کی پهروه ردگار بوو له لای ئیّمه بوو، ده ی خوای (عز وجل) سیارده وه و گیانی سیاردووه، ئه ویش هیچی پیّی نه کرا جگه له وه ی وتی: (انا لله وإنا الیه راجعون).

ئەنەس دەفەرمويىت: لە رۆۋەكەيىدا مەسەلەكەيان بىق پىغەمبەر (ﷺ) گىپرايەرەو پىغەمبەرىش (ﷺ) فەرمووى: ((بارك الله لهما في لىلتهما)) ا

واته: ئەو شەوھيان ئى پيرۆزو موبارەك بيت.

* (ابو علی رازی) ده لیّ: ماوه ی سی سال هاوریّی (فُضیل)ی کوری (عیاض) بووم، نهدیوه پیبکهنی یان زهرده خه نه یه بکات ته نها شه و شهوه نه بیّت که عه لی کوری گیانی سپارد، منیش به سه رسامیه وه له هرّی شه و پیّکه نینه یم لیّ پرسی؟ له وه لامدا وتی: خوای گهوره کاریّکه و پیّی خوّش بووه بیکات ده ی منیش پیّم خوّشه شهوه ی خوا خوّشی ده ویّت و حه زی پی ده کات. آ

* زوهه ری بانی ده لیّت: کوریّکی (مطرف)ی کوری عبدالله ی کوری شیخیر مرد،
 ئه ویش هه ستا ئه سپه که ی زین کرد و جلی جوانی له به رکرد، و تیان پیّی: ئیّمه رازی نین
 تق ئاوات کردووه له م وه خته دا که کوره که ت مردووه ؟!

١ رواه أحمد (٣/٢٨٨/٣) والبخاري (١٣٠١) ومسلم (١٣٦٥).

٢ رواه ابونعيم في الحلية (٨/١٠٠).

ئەويش لە وەلامدا وتى: بۆ ئۆوە دەتانەونت لە بەردەم كارەساتىكدا چۆك دابدەم، دەى سا وەللاھى ھەموو دنياو ئەوەشى كە تۆيدايە ھى مىن بووايەو خواى گەورە بەرامبەرى پەرداخىك ئاو لىلى بىسەندمايە قبولام بوو، دەى چى دەللىن كە لەجياتىدا لىنبووردنو لىخىشبوونو رىنموونى بدات بە خاوەنەكەى.

ده لیم سهبرو نارامی سهله فی صالح له م باره یه وه گهیشتبووه ناستیک که نهوه نده پازی بوو به قه زاو قه ده ری پهروه ردگار یه ك گریان و کپوزانه وه ی لی نه بیستراوه .

ئەوە پێغەمبەرى خوايە (عَلِيْكُ) ئەوەندە رازيە بە قەزاو قەدەرى خوا كە سوپاسى دەكات لەسەر كارەساتى مردنى كورە گەورەكەى ولەبەرامبەريىشدا ئەوەندە بەسىۆزە بۆى چاوەكانى پردەبێت لە ئاو، ئەمەش جوانترين شێوازى پرسەگێڕانە. آ

هه شته م: سوننه تى ئىسلام وايه كه سهر هخو شى و دلنه وايى ئه و كه سه بكريّت كه كه سيّكى ده مريّت:

* بورهیده ی کوپی حهسیب (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: پیّغه مبه ری خوا (مُنِیْنَهٔ) نه نساره کانی به سه رکرده و هو سه ردانی ده کردن و هه والّی ده پرسین، جاریّك هه والّی ژنیکی زانی که کوپیّکی مردبوو، ئیتر که سی دیکه ی نه مابوو، بیّه زوّر گریابوو به سه ریدا، پیّغه مبه ر (مُنِیْنَهٔ) هات بی سه ردانی کردنی و فه رمانی پیّدا به ته قواو له خوا ترسان و نارامگرتن، ژنه که ش وتی: نه ی پیّغه مبه ری خوا (مَنِیْنَهٔ) چیّن ها وار نه که مو چیّن نه گریم، که من ژنیکم مندالم نابیّته و هو ده مرن و مندالی دیکه م نیه جگه له نه و.

١ رواه ابونعيم في الحلية (١٩٩/٢) و ابن عساكر له (تأريخه كه يدا) لا(٣١٩/٨).

۲ ئەمەش ئەرپەرى گەررەيى بەرنامەى ئىسلام دەردەخات كە شوپنكەوتووانى وائى دەكات لەبەردەم گەررەترىن توشهاتدا خۆگرو بەئارام بن كە لە ھىچ قوتابخانەيەكى پۆژئاوادا شتى وا بەدى ناكريت. وەرگیر.

پێغهمبهریش (عَلِیْهٔ) فهرمووی: ((الرقوب الذي یبقی ولدها)) واته: ئهو ژنانهی مندالیان بێنامێنێتو دهمرن ههر ئهوانه مندالیان بێ ماوهتهوه، پاشان فهرمووی: ((ما من امراة مسلمة یموت لها ثلاث أولاد —یحتسبهم الا ادخلهم الله بهم الجنة)) واته: هیچ پیاوو ژنێکی موسلمان سی مندالیان نامریّت به مهرجیّك خوّیان بگرنو ناشوکری نهکهن بههویانهوه خوای گهوره دهیانباته بهههشتهوه، عمریش لهویّدا فهرمووی: ئهی پیغهمبهری خوا (عَرَانِیْهٔ) ئهی نهگهر دووان بوون؟ فهرمووی: دووانیش).

* ابن قدامه (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی سوننه ته مستحب پرسه و سهره خوّشیکردن له که سو کاری مردوو، هیچ یه کیّك له زانایان جیاوازیان لهمه دا نیه،... مه به ستیش له سهره خوّشیکردن واته: دلّنه وایی کردنی که سو کاری مردووه که و جی به جیّ نه کردنی کاره کانیان و مانه وه له نزیکیانه وه، چونکه پیداویستی دوای ناشتن وه ک پیداویستی پیش ناشتنه که وایه.

هەروەك سوننەتە لـه هـەموو ئەندامانى بنەمالەكـه سەرەخۆشـى بكرێـت، گـەورەو بچوكيان. ۲

هـهر لهسـهر خيّـرو چـاكهو گـهورهيي سهرهخوّشـيكردني كـهسوكاري مـردوو ئـهم فهرموودهيه هاتووه:

* ئەنەسى كورى مالىك (خوا لىلى رازى بىلت) له پىغەمبەرى خواوه دەگىرىتەوه (مَالَّهُ مُلَالَّةُ خَصْراء، (مَن عزى أخاه المؤمن في مصيبته كساه الله حُلة خضراء، يحبر بها يوم القيامة)) قيل يا رسول الله، مايحبر؟ قال يُغبط))

١ رواه البزاز في كشف الاستار (٨٥٧١) والحاكم (٣٨٤/١) و ده ليّ: (صحيح الاسناد)ه.

۲ المغنى (۲/٤٨٥).

٣ رواه الخطيب في (تاريخ بغداد) (٣٤٧/٧) و(ارواء الغليل) (٢١٧/٣).

واته: ئهو کهسهی سهرهخوشی له بیرا موسلمانه کهی بکیات له کاتی میردن و کارهساته کاندا خوای گهوره له به هه شتدا جلوبه رگیکی سهوزی پی ده به خشیت، له پوژی قیامه تدا خوی پی هم لده نیت، وتیان: (یحبر) یانی چی؟ فه رمووی: زور دلخوش بوون.

فهرموودمی بیست و نۆیهم خیر و گهورهیی ئارامی و خوگری نهسهر مردنی مندان:

عن ابي حسان قال: قلت لأبي هريرة (عليه الله عن الله عن الله إبنان، فما أنت محدثي عن رسول الله (عليه الله عن رسول الله (عليه الله عن رسول الله (عليه الله عن رسول الله عن رسول الله (عليه الله عن رسول الله عن يدخه الله عن أباه، أو قال: أبويه فيأخذ بثوبه، او قال: بيده، كما اخذ الله يصنفة ثوبك هذا، فلا يتناهي او قال: فلا ينتهي حتى يدخله الله وأباه الجنة)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

أحمد (۲/۸۸٪) پیوایهتی کردووه و بخاری له (الادب المفرد) لا (۱٤٥)داو (مسلم)یش له (۱۷۹۶)داو وشهکانیش هی ثهوه.

ئەو ئەحكامو ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگىرىت:

یه که م: فه رمووده که شهوه ده گه یه نینت که پاداشتی شه و که سه زوّر گهوره یه که مندالا مندالای ده مریّت و به نارامیه و به قه زاوقه ده ری خوا رازی ده بیّت، چونکه مندالا مسردن گهوره ترین تاقیکردنه و هیه و قورسترین کوس که وتنه، ناگریّک جگه رده سوتیّنیّت و برّی باداشتی شارامگرتن له سه ری زوّر گهوره یه و له روژی قیامه تداو له ناوی کرده و هکانیدا زوّر کیشی قورسه . ا

دووهم: مهبه ست له برگهی فه رمووده کهی پیفه مبه ر (عَلِیْ اَلَیْ که ده فه رمویت: (صغارهم دعامیص الجنة)):

* خەلىلى كورى احمدى فەراھىدى دەلىّ: (دعموص) واتە: گيانلەبەرىّكى ناو ئاوەو زۆر دىٚتو دەچىٚت يان (دعموص): پياوىٚكە دەچىٚتە ھەموو مەسەلەيەكەوە، واتە: ئەو مندالانە گەشـتيارن لـەناو بەھەشـتداو دەچـن نـاو مالەكانـەوەو كـەس دەسـت ناداتـه

١ برد الاكباد عند فقد الاولاد لا(٢٠).

رِیّگهیان وهك چۆن لهم دنیایه دا مندال خوّی دهكات به ههموو ژووریّكداو كهس لیّی تورهنابیّتو كهس دهرگایان بهروودا داناخات. ا

سیّیهم: لهبهرتهوهی مندال مردن زوّر ناره حه ته له سهر دل و دهروونی دایك و باوك، پاداشته که شی زوّر گهوریه بق ته وانه ی نارام دهگرن و به ته مای پاداشتی خوان:

۱ – مردنیان به مندالی دهبنه هنری چوونه بههه شتی دایك و باوك: وهك له فهرمووده کهی (ابو هریره)دا باسمان کرد.

* موعاویهی کوری قوره له باوکیهوه ده گذریّتهوه: که پیاویّك هاته خزمه ت پیّغهمبهری خوا (عَرِیْکی) کوریّکی (بچوکی) خوّی پیّبوو، پیّغهمبهر (عَرِیْکی) لیّی پرسی: (اتحبه؟) نایا خوّشت دهویّت، وتی: نهی پیّغهمبهری خوا، نهوهندهی من خوّشم دهویّت خوایش توّی خوّش برویّت، پاش ماوهیه ک پیّغهمبهر (عَرِیْکی) فهرمووی: ما فعل ابن فلان؟ واته نهوه کورهکهی فلان که س چی به سهرهات؟ وتیان: نهی پیّغهمبهری خوا مرد، پیّغهمبهری خوایش (عَرِیْکی) به باوکی فهرموو: ((أما تحب ان لا تأتی باباً من أبواب الجنة تستفتح الا جاء یفتح لک)) واته: نایا حهز ناکهیت بتهویّت ههر دهرگایه کی به هه شت بکهیته وه یه کسهر بکریّته وه بوّت؟

١ لسان العرب (٣٦/٧).

۲ رواه البخاري (۱۲٤۸).

رواه أحمد (۲/۲۳) السنائي (۱۷۸۰) والحاكم (۲/۲۸)و به (صحیح)یشی داناوه. (الذهبي)یش گیشتگیری كردووه.

هاوه لآن وتیان: ئهمه تهنها بق ئه و پیاوه یه یان بق هه ر ههموومانه ؟ پینههمبه ر رسینی فهرووی: ((بل کلکم)) واته: بق ههمووتانه .

۲ ئەگەر بە مندالى بمرن ئەوە لە قيامەتدا شەفاعەت وتكا بى دايك باوكىيان
 دەكەن.

* هەندىك له هاوەلان دەگىرىنەوە كە لە پىغەمبەرى خوايان بىستووە (عَلِيْكَ) كە فەرموويەتى: (يقال للولدان يوم القيامة: أدخلوا الجنة، قال: فيقولون: يارب حتى يدخل أباءنا وامهاتنا، قال: فيأتون، قال: فيقول الله عز وجل: مالي اراهم محبنطئين؟ ادخلوا الجنة، قال: فيقولون: يارب اباءنا وامهاتنا، قال، فيقول: ادخلوا الجنة أتنم وأباءكم)) الجنة، قال: فيقولون: يارب اباءنا وامهاتنا، قال، فيقول: ادخلوا الجنة أتنم وأباءكم))

واته: له روّری دواییدا به مندالان ده لیّن: فه رموون بچنه ناو به هه شته وه، ده لیّ: ئه وانیش ده لیّن: خوایه گیان —ناروین — تا له گه ل دایك و با و کماندا نه بیّت، ده لیّ: با وك دایکیان دیّن و خوای (عز وجل)یش ده فه رمویّت: ئه م خاوه خاوه یان له چیه ؟ بی ناچنه ناو به هه شته وه ؟ ده لیّ: ئه وانیش ده لیّت: ئه ی خوایه گیان له گه ل دایك و با و کماندا ده روّین، ده لیّ: خوایش ده فه رمویّت: له گه ل دایك و با و کتاندا بچنه به هه شته وه .

٣- مردني مندال به بچوكي دهبيته هؤى هه لوهريني گوناهي دايكو باوك:

* أبو هريره (خوا ليني رازي بينت) له پيغهمبهري خواوه (عَلَيْكُ) ده گيرينتهوه كهي فهرموويه تي: ((ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه و ولده وماله حتى يلقى الله وما عليه خطيئة))

واته: بهردهوام خوا ژنانو پیاوانی موسلمان تاقی دهکاتهوه به لهدهستچوونی ئهندامیّکی لهشی خزی یان مردنی مندال یان لهدهستچوونی سامانی تا له تاکامدا وای لی دهکات گوناهی پی ناهیّلیّتو پاکی دهکاتهوه له تاوان.

۱ رواه أحمد (۱۰۰/٤) و (استاده حسن).

٢ رواه أحمد (٤٠٠/٤) والترمذي (٢٣٩٩)و ده لئي فه رمووده يه كي (حسن صحيح)ه٠٠

 $^{-8}$ مردنی مندال به بچوکی دهبیته پاریزهری دایكو باوك له مُاگری دوّره خ

* له (أبو سعید) هوه ده گیرنه وه (خوا لیّی رازی بیّت) که نافره تان به پینه مبه ری خوایان وت به لکو روّزیکمان بی دابنیّیت و تیایدا ناموّرگاریمان بکهیت، نهویش بی دانان و تیایدا فه رمووی: ((ایما امراة مات لها ثلاثة من الولد، کانوا لها حجاباً من النار)) قالت امراة: واثنان؟ قال: ((واثنان))

واته: ههر ئافرهتیکی موسلمان سی مندالی بمریّت، دهبنه بهربهست لهنیّوان شهو و دورده در نافرهتیّك و تی: نهی دووان؟ نهویش فهرمووی: دووانیش.

مردنی مندال به مندالی دهبیّته هـنی سهنگین کردنی تهرازووی چاکهی
 دایكو باوکی:

* (أبو سلمى) (خوا لينى رازى بينت) شوانى پينهمبهرى خوابوو (عَلِيْ)دهلى: له پينهمبهرى خوابوو (عَلِيْ)دهلى: پينهمبهرى خوام بيست (عَلِيْ) دهيههرموو: ((بخ بخ لخمس ماأثقلهن في الميزان: سبحان الله والحمدلله ولا إله إلا الله والله أكبر والولد الصالح يتوفى للمسلم فيحتسبه)) واته: بهه، بهه، پينج شت چهند قورسن له ميزانى كردهوهكاندا: (سبحان الله)و (الحمدلله)و (لا إله إلا الله)و (الله أكبر)و منداليكى صالحى موسلمانيك بمريّت و باوكو دايكى خوراگرو بهنارام بن له پاداشتهكهى.

۳- ئەگەر بە مندالى بمرن دەگەن بە باوكو دايكيان لەبەردەمى دەرگاكانى
 بەھەشتداو دەراكانيان بۆ دەكەنەوە:

* عوتبهی کوپی عبدالسُلمی (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّتهوه که له پیّغهمبهری خوای بیست (مَالِلهُ) که فهرموویهتی: ((مامن مسلم یموت له ثلاث من الولد لم یبلغوا الحنث، الا تلقوه من ابواب الجنة الثمانیة، من أیهما شاء دخل)) واته: ههر موسلمانیك

١ رواه البخاري (١٢٤٩) وشهكانيش هي ئهوه، مسلم (٦٧٩٢).

٢ رواه أحمد (٥/٥٦٥–٣٦٦)، (٢٣٧/٤) والبزاز.

٣ رواه أحمد (١٨٣/٤) و ابن ماجة (١٦٠٤).

سىيّ منىدالّى نابىالغى بمريّىت لەببەردەمى دەرگاكىانى بەھەشىتدا دەوەسىتنو لىە ھىەر دەرگايەكەوە ييّى خۆش بيّت دەيبىنە ژوورەوە،

چوارهم:

هه ندیک که سه له ف (ره حمه تی خوایان لی بیّت) شاواتی مردنی منداله کانیان خواستووه، له به رئه و پاداشته گهوره و گرانه ی بی باوك و دایکیان ناماده کراوه نهگه ر خویان بگرن و ناشو کری و له خودان و سه رم فرگرتن نه که ن:

* سـههلی کـوری حنظلـة (خـوا لێـی رازی بێـت) هاوه لێـك بـوو منـدالّی نـهدهبوو، دهیووت: حهزم دهکرد له ئیسلامدا مندالێکم ببوایه ئیتر با لهباریش بچووایه لـه هـهموو دنیا که هـی مـن بووایـه پـێم خوشـتر بـوو بـن ئـهوهی ئـارام بگـرمو پاداشـتی باوکـانی بهئارامم دهست بکهوتایه لهسهر مردنی روّلهکانیان. ا

* أبو الاحوص (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەلىّ: چووىنە خزمەت عبداللەى كوپى مەسعود (خوا لىّى رازى بىت) سى كوپى جوانى لەپالىدا بوون ئەوەندە جوان بوون وەك دىنار پرشەيان ئى دەھات، ئىمەيش سەيرمان دەكردن، ئەوىش ھەستى كرد بىريە فەرمووى: دەلىّنى (شاكامى)م بىي دەبەن؟ وتمان: بەلىّى ئەى توخوا وىندى ئەوانە شاكامى بى نابرىت؟ ئەويش سەرى بەرزكردەوە بىلى بنمىچى دىوارەكە كە پەرەسىىلكە ھىلانەى تىدا كردبوو، فەرمووى: ئەگەر بەدەستى خىرم بياننىدىم خىرىلى بىكەمە سەر قەبرەكانيان بىيم خىرىستى خىرىم بىلىندەيە بىكەرىتە خوارەوە بىشكىت)

* محمدی کوری خهلهفی کوری وکیع ده لیّ: (ابراهیم الحریی) (رهحمه تی خوای لیّ بیّت) کوریّکی ههوو یانزه سالان بووو ههموو قورتانی پی لهبه رکردبوو له فیقهدا زوّد شاره زای کردبوو، ده لیّ: مرد منیش چووم بزلای تا سهره خوّشی لیّ بکه م، نهویش وتی حه زم کردووه نهم کورهم بمریّت.

١ رواه البخاري له (الادب المفرد)دا (١٥٢).

٢ رواه عبدالرزاق (٢٠٦٤٨) وابونعيم في (الطلبة)دا (١٣٣/١).

ده لین: وتم بق خاتری خوا (باوکی ئیسحاق) تق زانای ههموو دنیای کهچی دهریارهی مندالیّک که قورئان و فهرموده و فیقهت فیرکردووه وا ده لیّی؟!

ده لىن: وتى: له خهومدا قيامهت هه لسابوو، كۆمه لاك مندالم بينى يه كى گازهيه كيان بهده سته وه بوو ئاوى تايدابوو، پايشوازيان له خه لكه كه ده كردو ئاويان پايده دان، پايده دان، پايده كاوى تايده دوكردو ئاويان پايده دان، پايده كاور گهرم بوو، ده لىن: وتم به يه كايكيان ئاوم پاي بده، سهير يكى كردم و وتى: ئاخر تاق باوكم نيت! وتم ئايوه كين؟ وتى: ئايمه ئه و مندالانه ين كه له دنيادا مردين و باوكمان بسه جى هايشتوه وا ئايستا ئاويان پاي ده ده يا ده ده لىن: له به رئه وه يا واته خواز بووم بمرايد.

* سوفیان (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: سه عیدی کوری جوبه یر (ره حمه تی خوای لی بینت) که بینت که عبه ی ده کرد، خوای لی بینت که عبه که خوای یک بینت که سه که خوشه ویسترین که سه که لام، هیچم نه وه نده ی نه و پی خوش نیه که بچیته ناو ته رازووی چاکه کانم. آ

* عەمرى كوپى مەيمونى كوپى مەھران (رەحمەتى خواى لى بىنتى) دەلىن: لەگەلا باوكمدا بووم، لە كەعبەدا تەوافمان دەكىرد، باوكم گەيشت بە پىياويكى بەتەمەن باوەشيان كرد بەيەكداو لەگەلا كوپىكى بەتەمەنى مندالدا بوو، باوكم پىلى وت: ئەمە كىيە؟ وتى: ئەى بىنا ھىچ پەوشىتىكى خىرو كىيە؟ وتى: كوپمە، بى وت: ئەمە پازىت لىلى؟ وتى: ئەى بىنا ھىچ پەوشىتىكى خىرو چاكە نىه كە لەم مندالەمدا نەبىت ھەموويانى تىدا بەدى كىردووە تەنھا يەك شت نەبىت، وتى: ئەو شتە چىه؟ وتى: دەمەويت بەرىد بىلەمە ئەجرو پاداشتى دايكو باوكە ئارامگرەكانى لەسەرى دەست بىكەويت!! پاشان باوكى لىلى جىيابوويەوە وتى باوكە ئارامگرەكانى لەسەرى دەست بىكەويت!! پاشان باوكى لىلى جىيابوويەوە وتى باوكە ئەرە كى بوو؟ وتى: مەكھول بوو. "

١ رواه الخطيب في (تأريخ بغداد) (٢٧/٦).

٢ رواه المدائني في (التعازي) (٦٦) وابونعيم في (الحلية)دا (٢٧٥/٤).

^{*} مەكحول: زانايەكى پايە بەرزى فيقهى ناو شامە.

٣ رواه القشيري في (تأريخ الرقة) (١٠٠) وابو نعيم في (الحلية) (٩٠/٤-٩١).

پٽنجهم:

ئەم ھەلويستەى سەلەفى صالح پيچەوانە نيە لەگەلائەوھى كە ھەنديك لـە زانايـان لەلايان مـەكروھ بـووھ ئـاواتى مـەرگى منـدالاكـە مەبەسـت ليّـى ترسـى هـەژارىو كـەم دەستى بيّت.

●لهلای (ابن عمر)دا (خوا لیّی رازی بیّت) پیاویّك (كه كۆمهلیّك كچی هـهبوو) ئاواتی مردنی خواستنو ابن عمریش زور تورهبوو و فهرمووی: بن ئیّره روزییان دهدهن. ا

به لام ئاواتی زانایانی سه له ف (ره حمه تی خوایان لی بیّت) له به ر ترسی هه ژاری و که م ده رامه تی نه بوه به لکو له به ر ده سته که و تنی نه و کیّوه نه جرو پاداشته یه که بی باوك و دایکانی به نارام و خوّگر ناماده کراوه کاتیّك مندالیّکیان ده مریّت والله أعلم.

* احمدی کوری حهنبهل (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (هیچ جیاوازیه ك نیه لهنیّوان زانایاندا که وان له به هه شه تدا). آ

به لام مهسه له ی مندالی بی باوه ران جیکای ناکوکی و جیاوازیه لهنیوان زانایاندا له به رئه و هه موو فه رموده یه ی به هه ردوو باره که دا ها تووه ، بزیه زوریک له زانایان پییان خوش نه بووه له م مهسه له تیکه له دا قسه بکه ن چونکه:

* عبدالله ی کوپی عهباس (خوا لیّی پازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّغه مبه ری خوا (مَرَّالِثُ) فه رموویه تی: ((لایزال أمر هذه الامة موائماً -مقارباً- مالم یتکلموا فی الولدان والقدر)) "

واته: ئیشو کیاری شهم نوممه ته زوّر ته باو له یه که وه نزیکه میادهم ده ربیاره ی سه رئه نجامی قیامه تی مندالآن و مهسه له ی قه زاو قه ده رقسه نه که ن و بی ده نگ بن،

١ رواه البخاري في (الادب المفرد)دا (٨٣).

٢ رواه الخلال في (أحكام أهل الملل) (١٤).

٣ رواه الحاكم (٣٣/١) وصححه ووافقه الذهبي.

* (ابو عبدالله) ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىنت) دەفەرمويىت: ھەر كەسىنىك دەربارەى سەرئەنجامى مندالانى بى باوەران دوا (ئەوە سەرچاوەى ھەموو ناكۆكيەكە) كەس لەو بارەيەوە ناپرسىت جگە لە كەسىنىك مەگەر خوا خىرى بزانىت چى لە دايدايە.

هەروەھا دەلىّ: ئىدە دەدەين بەلاى ھەموق ئەق فەرموقدانەداق لە خۇمانەۋە قسەيان لەسەر ناكەين. \

* دیسان (ابو عبدالله) ئه حمه دی کوپی حه نبه ل ده نیّت: (بیشری کوپی سهری) پرسیاری کرد له سوفیانی سهوری ده رباره ی قیامه تی مندالانی بی باوه پان؟ ئه ویش هاواری کرد به سه ریداو پیّی وت: ئه ی مندالا تق ده رباره ی شتی وا ده پرسی؟! ۲

* حەنبەل: دەڵێ: گوێم له (ابو عبدالله) ئەحمەدى كوڕى حەنبەل بوو كە كوڕەكەى ئىمام شافىعى پرسىيارى لێكرد دەربارەى دواڕۆژى منداڵى مردوو؟ له وەلامدا فەرمووى: مەبەستت منداڵى موسلمانه يان بێ باوەڕان؟ وتى: بێ باوەڕان، أحمد هاوارى كرد بەسەريداو فەرمووى: ئەم مەسەلانە ئەهلى زەيخو گومانچيان دەيجولێنن؟ تـێ هـەقت چيە بەسەر ئەم جۆرە مەسەلانە وە؟

ده لين: كوره كه ى شافعى (كه والى حهله بوو) بي دهنگ بوو هه ستاو رؤيى و هه رگيز نه گه رايه و خزمه ت أبوعبدالله تا له نيا ده رجوو."

*

١ رواه الخلال في (احكام أهل الملل) (٢١).

۲ ههمان سهرچاوه (۲۲).

٣ ههمان سهرچاوه (٢٢) لهگهل (الاداب الشرعيه) (ابن مقلح) لا (٦٩/٢).

فەرموودەي سى يەم ماچكردنى مندالان

دەرھێنانى فەرموودەكە:

بوخاری له (۹۹۷)دا رپوایهتی کردووه و له (أدب المفرد)دا (۹۱)و مسلم له (۲۰۹۷)دا و أبوداود له (۸۱۸)و الترمذي له (۱۹۱۱)دا گێڕاویانهته وه .

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگىرىت:

یه که م: فه رمووده که به لگه یه له سه رئه وه ی دروسته مندالآن ماچ بکرین له به ر هزکاری ره حمو به زهیی وه ک بوخاری (ره حمه تی خوای لی بینت) سه ریاسینکی ناوناوه (باسی به زهیی هاتنه وه به مندالداو ماچکردن و دهست کردنه ملی).

فەرموردەيش لەم بارەيەرە زۆرە:

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: عه ره بیّکی ده شته کی ها ته خزمه ت پیّغه مبه ر (مُرَاتِیُّ) وتی: نایا نیّوه مندالان ماچ ده که نیّمه هه رگیز مندالی خوّمان ماچ ناکهین، پیّغه مبه ری خوایش (مُرَاتِیُّ) فه رمووی: ((أو املك لك ان نزع الله من قلبك الرحمة)) واته: من چ ده سه لاتیّکم هه یه که خوا سوّزو به زه یی له ناو دلّندا ده رهیناوه.

دووهم:

دادیهروهری له ماچکردنی مندالاندا:

* ئەنەس (خوا لێی ڕازی بێت) دەفەرموێت: پياوێك له خزمـهت پێغهمبـهردا (ﷺ) دانيشتبوو لهو كاتهدا منـداڵێكي هـات بـێ لاىو پياوهكـهش ماچـي كـردو لـه باوهشـيدا

١ رواه البخاري (٥٩٩٨) ومسلم (٦٠٦٩).

داینا، پاشان کچیکی هاتو دهستی گرتو لهلای خویدا داینشاند، پیغهمبهر (عَلَیْهُ) فهرمووی: ((فما عدلت بینهما)) واته: دادپهروهر نهبوویت لهنیوانیاندا.

له ئيبراهيمهوه (رهحمهتى خواى لن بنت) دهگنرنهوه فهرموويهتى: سهلهف
 پنيان خۆش بووه دادپهروهرين لهنيوان مندالهكانياندا تهنانهت له ماچكردنيشياندا)^۲

سنيهم: كوني مندال ماج بكريت؟

۱- ماچکردنی دهم:

* ابوهریره (خوا لیّی پازی بیّت) ده لیّت: بهم دوو چاوهی خرّم دیومه و بهم گریّیانهی خرّم بیستوومه له پیّغهمبه (ایسی که دهستی حهسه نیان حسهینی گرتووه و پیّی فهرموو: ((ترق عین بقه)) واته: خوّت بهرزکهره وه چاو بچکوله، ده لیّ: منداله که شده ده چوه سهر قاچی پیّغهمبه رو نهویش بهرزی ده کرده وه و ده یخسته سهر سنگی و پیّی ده فهرموو: ((افتح فاك)) ده مت بکه ره وه ؟ ده می ماچ ده کرد و پاشان ده یفه رموو: ((اللهم انی أحبه فأحبه)) واته: نهی خوایه من خوشم ده ویّت توش خوشت بویّت. "

٣- ماچكردنى ناوك:

* عومه یری کوپی ئیسحاق (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: ئه بوهریره م بینی (خوا لیّی پازی بیّت) به حهسه نی کوپی عه لی فه رموو: نه و جیّگایه م پی پیشانده که پیّغه مبه ری خوا (عَرِی اللّه که پیّغه مبه ری خوا (عَرِی علی کردووه له جه سته ت؟ نه ویش ناوکه ی ختری پیشاندا. نُ

أ رواه البزاز (الزوائد) (۱۸۹۳) والبيهقي في (الشعب الايمان)دا (٤١٠/٦) واسناده صحيح.

٢ رواه ابن ابي شيبه (١١٠٤٢) وابن ابي الدنيا في (العيال) (٣٧)دا.

۳ رواه ابن ابی شیبه (۱۲۲٤۱).

٤ رواه ابن ابي الدنيا في (العيال)دا (٢١٢).

چوارهم:

له بارهی ماچکردنی مندالهوه بههزی رهحمو بهزهیی و خوشهویستیهوه:

۱- مژینی لیّوی دهمی:

- * موعاویه (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهری خوام بینی (عَلَیْ) زمانی یان لیّوی حهسهنی کوری عهلی دهماژی، ههرگیز لیّویك یان زمانیّك پیّغهمبهری خوا (عَلَیْنَ) مرْیبیّتی به ناگری دوّره خ ناسوتیّت. (عَلَیْنَ) مرْیبیّتی به ناگری دوّره خ ناسوتیّت. ا
- تُ نُهبو هریره (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّغه مبه ری خوام بینی (عَلِیّهُ) (مَانی حسینی کوری عهلی دهمژی وهك چوّن مندال خورما دهمژیّت. آ
- * ههروهها ئهبو هريره (خوا لٽي رازي بٽت) دهفهرموٽت: پٽغهمبهري خوام بيني (آئي بٽت) حهسهني له باوه شدا بوو دهستي دهڪرد به ناو ريشي پٽغهمبهرداو پٽغهمبهرداو پٽغهمبهرداو (آئلهم اِنَي أُحبه فاحبه) واته: ئهي خوايه من خوشم دهوٽت توش خوشت بوٽت.

٢- بزنكردنى مندال لهگهل ماچكردنيدا:

* له ئەنەسەرە دەگێڕنەرە كە فەرموريەتى: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئيبراھيمى ماچ دەكردو بۆنى دەكرد. ٔ

* ئەسماى كچى عومەيس (خوا لتى پازى بيّت) دەلىّ: كاتيّك جعفر (خوا ليّى پازى بيّت) لەگەل ھاورىّكانىدا شەھىدبور پىتغەمبەر (عَلَيْكُ) فەرمورى: منداللهكانىم بى بىيّىن ((ائتنى ببنى جعفر)) دەلىّى: منىش ھەمورىانم بى ھىنناو يەك يەك بىرنى دەكىردنو چارەكانى پربوون لە ئاو. "

١ رواه أحمد (٩٣/٢) وابن عساكر في (تأريخ دمشق)دا (٢٢١/١٣) (اسناده صحيح).

۲ رواه (ابن عساکر) نی (تأریخ دمشق) (۱۹۹/۱٤).

٣ رواه الحاكم (١٦٩/٣) دهليّ: (صحيح الاسناد)ه.

٤ رواه البخاري (١٣٠٣).

ه رواه أحمد (۲/۰۲۷).

پێنجهم: ئايا پياو دەتوانێت كچى خەڵكى ماچ بكات؟

بەلى، دەتوانىت ئەگەر لەبەر سۆزو خۆشەويستى و بەزەيى بىنتو كىچەكەش بىچوك بىنتو لەيدى بىندۇ كىچەكەش بىچوك بىنتو لە فىتنەو خراپەيش دلنىيابىت).

* بوکه یر دهگیریّته وه و ده لیّ: بینیم عبدالله ی کوری جعفر (خوا لیّی رازی بیّت) زهینه بی کچی عومه یری کوری ابی سلمه ی ماچ ده کرد که ته مه نی نزیکه ی دوو سالان بوو. \

مەسەلەيەك:

ماچکردنی کوری جوان یان کۆسه یان نیرهموك:

نێرهموك به كورێك دهڵێن تهمهنى بگاته ئاستى ريشو سمێـڵ بـهلام ريـشو سمێڵى دەرنهكات..

هەندىك لە سىوفىيەكان كەوتوونەت هەللەي ماچكردنو ساھلامكردن لا كۆسەكانو شەيتان بەھەدەرى بردوون لەم مەسەلەيەدا، تەنانەت يەكىكىيان ئەگەر بيەويت كورىكى ئىرەموكى جوان ماچ بكات فىللىكى ئى دەكاتو پىلى دەلى بىلى: (لا إله إلا الله). ھەر كە مىنداللەكە ئەوەى وت: سوفىيە نەگبەتەكەش دەلىن: دەى لىم بگەرى با ئەو دەمەى كە (لا إله إلا الله)ى بى وتراوە تىر ماچى بكەم.

* شیخ الاسلام (ابن تیمیه) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّت: مندالی جوانی (بی موو) وه ک کچی بیّگانه وایه له زوّر شتدا،نابیّت ماچ بکریّت بی چیر وه رگرتن، به لکو نابیّت ماچ بکریّت مهگهر که سانیّک که دلنیابن له خرابه و فیتنه و (مه حرم بن) وه ک باوک و برا، هه روه ها سه یر کردنیشی دروست نیه. آ

١ رواه البخاري في (الادب المفرد)دا (٣٦٥).

۲ مجموع الفتاوي (۳۲/۲۲).

فەرموودەى سىو يەكەم سلاوكردن ئە مندالان

عن أنس بن مالك (عُلَيْهُ) قال: أتى على رسول الله (عَلَيْهُ) وأنا العب مع الغلمان، قال: فسلم علينا، فبعثني إلى حاجة، فأبطأت على أمي، فلما جئت، قالت: ما حبسك؟ قلت: بعثني رسول الله (عَلَيْهُ) لحاجة، قالت: ما حاجته؟ قلت: انها سِرُّ، قالت: لا تحدثنَّ بِسرِّ رسول الله (عَلَيْهُ) لحداً)).

قال أنس : والله لو حدثتُ به أحداً لحدثتك يا ثابت،

دەرھينانى فەرموودەكە:

أحمد ریوایهتی کردووه (۱۹۰/۳) و مسلم (۲۶۱۱) وشنه کان هی شهوه، وه أبوداود (۵۲۰۳).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي فەرموودمكە دەييەخشيت:

يهكهم: فهرموودهكه به لكهيه لهسهر سوننه تنكى پينهه مبهر (عَلِيْكُ) كه لهم روزگاره دا فهرامو شكراوه تهويش سه لامكردنه له مندالان.

دووهم: چۆنيەتى سەلامكردن لە مندالان:

* ئەنەس (خوا لىپى رازى بىت) دەفەرمويت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) داى بەلاماندا كە يارىمان دەكرد فەرمووى: ((السلام علىكم يا صبيان))

سنيهم: تەرقەكردن لەگەل مندالان:

* سەلەمەى كورى ويردان دەلىّ: ئەنەسى كورى ماليكم بينى (خوا ليّى رازى بيّت) تەوقەى لەگەل خەلكدا دەكرد، گەيشتە سەرەى منو وتى: تۆ كيّى؟ وتم: مەولاى بىەنى لەيسم، سىّ جار دەستى ھيّنا بە سەرمدا وتى: (بارك الله فيك) .

١ رواه أحمد (١٨٣/٣) و ابن ابي شيبه (٨٢٦).

٢ رواه البخاري في (الادب المفرد) (٩٦٦).

چوارهم: سلاوکردن له گهنجی جوان یان ساف و لووس یان نیرهموك:

* أبوسهل ده لى: له ناو ئوممه تدا سى جور نيرباز (لوطى) په يدا ده بن پيريك به سه يركردن و به ته وقه كردن و پيريك به كردنى كاره خراپه كه). ا

* شیخ الاسلام (ابن تیمیه) (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده آیّت: ((چیژ وهرگرتن به دهست بهرکه و تنی کوپی جوان و لوس وه ک ته و قه کردن له گه آلیدا حه رامه له سه ر پای هه مو و زانایان، هه روه ک چیّن حه رامه چیژ وه رگرتن له دهستدان له دهستی نه و که سانه ی حه رامن لیّی وه ک خوشک و دایک و نافره تی بیّگانه یش، نه وه ی پای زوریه ی زانایانی له سه ره دهستدان له و که سانه ی حه رامن بیّ ی به مه به ستی چیژ وه رگرتن له ده ستدان له و که سانه ی حه رامن بیّ ی به مه به ستی چیژ وه رگرتن له ده ستدان له نافره تی بیّگانه ترسناکتره و گوناهه که ی گه و ره تره).

پینجهم: له فهرمووده که دا نهوه ده گهیهنیت که دروسته سلاو له مندالان بکریت کاتیک خهریکی یاری و گهمه ی خویانن.

شهشهم: مندالان فيردهكرين كه سلاو بكهن لهو كهسانهي لهخويان گهورهترن:

* ئەبوھرىرە (خوا لىنى رازى بىت) لـ پىغەمبەرى خواوه (عَلَيْ) دەگىرىتەوه كە فەرموويەتى: ((يُسلم الصغير على الكبير، والمار على القاعد والقليل على الكثير)). آ

واته: مندال سلاو له گهوره دهکاتو سوار یان پیاده سلاو له دانیشتوو دهکاتو کهم سلاو له زوّر دهکهن.

حەوتەم: مندال فیرى شیوازى سلاوكردن و پوخسەت خواستن دەكریت.

* خواى كەورە دەفەرمونىت: ﴿ يَكَأَيُّهُمَا ٱلَذِينَ ءَامَنُواْ لِيَسْتَغْذِنكُمُ ۗ ٱلَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُرْ وَٱلَّذِينَ لَرَ يَبْلُغُواْ ٱلحْمُلُمُ مِنكُرْ ثَلَثَ مَرَّتَوْ مِّن مَبْلِ صَلَوْةِ ٱلْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ

١ رواه ابن ابي الدنيا (ذم الملاهي) (١٤٠).

۲ مجموع الفتاري (۲۱/۲٤٥).

٣ رواه البخاري (٦٢٣٤).

صَلَوْةِ ٱلْمِشَاءِ ثَلَثُ عَوْرَتِ لَكُمُّ لَيْسَ عَلَيْكُو وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّفُوك عَلَيْكُر بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضِ كَذَلِك يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيْنَتِ وَٱللَّهُ عَلِيدً حَكِيدٌ ﴿ وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمُ فَلْيَسْتَغَذِنُوا كَمَا ٱسْتَغَذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَلِك يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ وَالنَّهُ عَلِيدً حَكِيدٌ ﴾ .

واته: ئهی کرمه لی ئیمانداران با که نیزه کو منداله بچوکه کانتان ئه وانه ی بالق نهبوون له سی کاتدا بی پرسکردن خویان نه که ن به ژووردا که پیش نویدی به یانی و پاش نیوه پور دوای نویدی عیشا ئه م سی کاته (عهوره تن)، جگه له م سی کاته چ کاتی بیانه ویت قهیناکات با خویان بکه ن به ژووردا بو لاتان چونکه ئیره به رده وام دین و دهچن به ناویه کداو نا به و جوره خوا نایه ته کانی خوی پوشن ده کاته وه بوتان، به لام ئه گه ر نه و مندالانه گهیشتنه ناستی بالغبوون وه که وره کان پوخسه ت وه ربگرن نا به و جوره خوا نایه ته کان دو وسته).

* عامری کوری عبدالله ی کوری زوبیر (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: پهیحانه ده لیّ که سو کاره که ی ناردیان بی لای عمر (خوا لیّی پازی بیّت) بی کاریک و بی پارس چووه ژووره وه بی لای، عمریش فیّری کردو پیّی فهرموو: کچم بی و دهره و و سه لام بکه و پاشان داوای روخسه ت بکه . آ

* زەيدى كورى ئەسلەم (رەحمەتى خواى لى بينت) دەلىن: باوكم بى كاريك ناردمى بىل لى عبداللەي كورى عمر (خوا لينى رازى بينت) وىم: بيمه ژوورەوه؟ ئەويش وىلى: كورى خىزم وامەلىن، بەلكو ئەگەر چوويت بىل ناو كۆمەلىن كەس بلىن: السلام علىكم، ھەر كاتيك وەلامى سلاوەكەيان دايتەوە بلىن: رينگام دەدەن بيمه ژوورەوە؟."

۱ النور (۹٬۰۸۰).

۲ رواه ابن أبي شيبه (٥٧٢٥).

 $[\]Upsilon$ رواه أحمد (Υ / Υ) و ابن اي شيبه (Υ

* محمدی کوپی سیرین (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: له سه ر نه و نایه ته ی که ده فه رموینت: ﴿وَالَّذِینَ لَرَیَبُلُغُوا اَلْحُلُمُ ﴾ ماله وه مان فیریان ده کردین که سلاو بکه ین و نه گه ده یدویت: السلام علیکم من فلانم نایا بیمه ثووره وه ؟ ا

ههشتهم: فهرموودهکه ئهوه دهگهیهنیّت که دهبیّت ریّگا به مندالآن بـدریّت پیّکـهوه یاری بکهن.

نۆيەم: فەرموودەكە ئەوە دەگەيەنىت كە دروسىتە بىق راپەرانىدنى ئىيشو كارەكان مرۆۋ مندالى دراوسىي بەكارىھىنىت ئەگەر نارەھەتى فەوتانى لى نەكەويىتەرە.

دەيەم: مەسەلەيەكى گرنگ: پرسياريك: ئايا ئەگەر مندالىّكى دراوسى بنىّردرىّت بىق كارىّكو لەوى منداللهكە تىاچوو يان كارەساتىكى بەسەرھات تىق تاوانبارو زامنىت؟ بەلىّ.

(ابن منذر) (رەحمەتى خواى لى بيت) (ھەموو ئەو زانايانەى كە ئىدە شىتمان لى
 وەرگرتوون لەسەر ئەوەن كە ئەگەر مندالىكى نابالق يان خىزمەتكارىك بەبى پرسى
 مالەوەيان بىنىردرىت بى جىگەيەكو تىاچوو، ئەوە تاوانبارو زامنىشە)¹

* مالیك (رەحمەتی خوای نی بیت) دەفەرمویت: ئەوەی زانایانی فیقهی لەسەرە ئەوەیه كە ئەگەر كەسیك مندلیّك یان خزمەتكاریّكی نارد بی كاریّك ئەوە شتیّكی نی بیت ئەق زامنو بەرپرسە لیّی، ئەگەر بەبی پرسی مالەوەیان بنیردریّت، وه ئەگەر كەسیك بە مندالیّك بلی بیق ناو ئەو بیره یان بیق سەر ئەو درەختەر لەوی تیاچوو ئەوە زامنو بەرپرس دەبیّت بەرامبەری.

۱ رواه ابن ابی شیبه (۵۸۷).

٢ ابن منذر في الاشراف (١٢٥/٣–١٢٦).

به لام ئهگهر به پرسو رهزامهندی مالهوهیان ئهو کارهی کرد هیچ بهرپرس نابیّت بهرامبهری:

* عهلی کوری ئهبوطالب (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: ئهگه ر پیاو مندالیّك تا (٥) بست دریّژ نهبوو، ناردی به لایه کدا بق کاریّك ئهوه به رپرسه لیّی تا دیّتهوه به لام ئهگه ر پرسی به که سوکاری کردبوو هیچ به رپرس نیه لیّی (

یازده یه م نه رمووده که نه وه ده گه یه نیت که ده بیت مندال فیری په وشتی جوان و نادایی کومه لایه تی دروست بکریت، نه و په وشتانه ی که شهر عگرنگی پیداون و هانی خه لاکی داوه تا خویانی پی برازیننه وه وه ك نهمانه ت پاراستن و ده ستپاکی و نهینی پاریزی و پهیمان بردنه سه ر و پاستگریی له قسه کردندا و سهتد.

تا منداله که له سهر نهم رهوشتانه گهوره ببینت ببینته به شیك له خوو هه لسو که وتی روزانه ی تا مردن:-

* نوعمانی کوری به شیر (خوا لیّی پازی بیّت) ده لّی: له شاری (طائف)هوه به دیاری تریّیان هیّنا بر پیّغه مبه ری خوا (عَرِیْ اُلِیْ) و منی بانگ کردو پیّی فه رمووم: ((خذ هذا العنقود فابلغهٔ اُمك)) واته: نهم برّشکه تریّیه بگهیه نه ره دایکت، منیش پیش نهوه ی بگهمه دایکم هه موویم خوارد، پاش چه ند شه ویّك پیّغه مبه ر (عَرِیْ اَلِیْ) پیّی فه رمووم: ((ما فعل العنقود؟ هل ابلغته امك؟)) واته: چیت کرد به برّشکه تریّیه که؟ گهیانته ده ستی دایکت؟ وتم: نه م، پیّغه مبه ر بر خرّشی پیّی فه رموو: ((یا غُدر)) واته: مُنی غه دار واته نه ی ناپاك.

١ المحلى (٦٤/١١) وهو صحيح عن علي.

٢ رواه ابن ماجة (٣٣٦٨) دهليّ (إسناده صحيح).

* عبداللهی کوپی بسر المازنی (خوا لیّی پازی بیّت) ده لیّ: دایکم هه ندیّك تریّی پیّدا ناردم برّ پیّغه مبه ری خوا (عَرَانِیُّ) پیش نه وهی بیگه یه نم پیّی لیّم خوارد، کاتیّك برّم هیّنا، گویّچکهی پاکیشتمو فه رمووی: ((یا غُدر)) واته: نیّی غه دار واته: نهی ناپاك.

*عبداللهی کوری عامیر (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: روّژیّك پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهُ)
له مالّمان بووو، دایكم پیّی وتم: با بتدهمیّ، پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهُ) پیّی فهرموو: ((ما
أردت أن تعطیه؟)) واته: ده تویست چی پییّ بده یت؟ وتی: خورمایه کم ده دایه
پیّغهمبه ری خوا (عَلیْهُ) فهرمووی: ((أما إنك لولم تعطیه شیئاً، کتبت علیك کذبة)) واته: نه گهر هیچت نه دایه پیّی دروّیه کت بوّ ده نوسرا..

* عەكرىمەى كوپى خالىد دەڭى: لە خزمەت عمرى كوپى خطابدا دانىشتبووين (خوا كۆپى پازى بىلىت) كوپىكى كەشخەى خىزى كىد بە ژووردا كە قىژى داھىنىابوو، جلى سېۆرتى لەبەركىدبوو، عمرىش (خوا لىلى پازى بىلىت) ھەستاو دارىكى لىداو گراندى، حفصەيش (خوا لىلى پازى بىلى وت: خى ھىچى نەكىدبوو بىلى لىلىدا؟ بىنىم زۇر لەخىرى بايى بوو بوو، ويستم لەبەرچاوى خىزى بچوكى بكەمەوه."

* عەونى كورى عبداللەيش دەلىّت: دايكم جلىّكى جوانى لەبەركردم، پىّيەوە چوومە دەرەوە، ھاورىّكانم پىّيان وىتم: دەلىّنى پاشا (أمیر) پىّنى بەخشىويت؟ منىش حەزم كىرد ھەروا بزانم ئەمىر بىرى كريووم بىّيە وىتم:، خوا پاداشتى ئەمىر بداتەوە و خواى گەورە لە بەھەشتدا جلو بەرگى ئاواى پى ببەخشىت، مەسەلەكەم بىر باوكم گىرايەوەو ئەويش وىتى: كورى خىرى خىرم درى نەكەيتو خىرت بەدرىرىن پىشان مەدە. ئ

١ رواه ابن السنى -عمل اليوم والليلة - (٤٠١).

٢ رواه أبو داود (٤٩٩١) إسناده صحيح.

۳ رواه عبدالرزاق (۱۹۵۶۸).

٤ رواه ابن ابي الدنيا في (الصمت) (٥٣٦).

* عمری کوری عبدالعزیز (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت به کورهکه ی: کوری خیّم، ئهگهر وشه یه کت له موسلمانیّکه وه بیست به گومانی چاکه وه لیّکی بده وه مهگهر هه ر مانای چاکه هه لنهگریّت. (

* محمدی کوری عبدالله الرداد ده لین: محمدی کوری واسیع (رهحمه تی خوای لی بیت) چاوی که وت به کوریّکی که دهسته کانی به جوّریّك راده وه شاند که خوّی زوّر به گهوره ده زانی پیّی وت: نه گبهت: ده زانی توّ کیّی؟ توّ کوری ژنیّکی به دوو سه د درهه م کریم و باوکیشت پیاویّکه له موسلمانان که نموونه ی له ناو موسلماناندا دوویاره نه بیته وه (واته له خراپیدا).

* ئيبراهيم النخعى (رهحمهتى خواى لئ بيّت) دهفهرمويّت: مندال بووين لهسهر
 شايهتيدانو پهيمان شكاندن ليّيان دهداين. "

دوانزهیهم:

فهرمووده کهش ئهوه دهگهیه نیّت که سهرپه رشتیاری مندال دهبیّت له مندال بپرسیّته وه له ئه نجامی دواکه و تنی له گه پانه وه بوّمال، چونکه کهمته رخه می کردن لهگه لیان و چاودیّری نه کردنیان و لی نه پرسینه وه یان گهوره ترین هرّکاری تیکچوونی رهوشت و هه لسوکه و تیانه .

چونکه ئهوانهی چورادهوره کاریگهریان لهسهری دهبیّت که لهگهاّیان دهگهریّن و تیّکهانی هاوریّی خبراپ دهکات وهك ئیبراهیم النخعی (رهحمهتی خوای لیّ بیّت) دهفهرمویّت: (سهرهتای خراپ بوونی مندالان لهناو خوّیانه وه دهست پیّ دهکات). أ

١ رواء ابن ابي الدنيا في (مدارات الناس) (٣٩).

٢ رواه ابونعيم في (الحلية) (٣٥٠/٢).

٣ رواه البخاري - معلقاً (٣٦٥١).

٤ رواه ابن الجوزي في (ذم الهوي) لا (٩٧).

زور به داخه وه که ئه مروّ سه رپه رشتیارانی مندال وازیان هیناوه له چاودیریکردن و لیپرسینه وه یان له کاته کانیان، له هاوریکانیان، هه ربه و هوّیه شهوه یه زوری له مندالی موسلمانان ئه مروّ له سه رجاده کان و قه راغ ده ریاو ناو پارکه کاناندا چهندان سه عات ده میّننه و ه به بی هیچ چاودیرو لیّیرسینه و ه یه یا!!

له بهرامبه رئهمه شدا كرمه لاك باوكان هه ن به پنچه وانه وه ناهيد نه ده كاديان له مال ده ربچن و وه ك زيندانى له مال ده يانه يلنه وه به بيانووى ئه وه ى نه وه ك هاو پيه تى كه سانى خراب بكات، به لام له لايه كى تره وه و له پيگهى ته له فزيون و سه ته لايت و ئينته رنيت و گوشاره بى ئاب وه كانه وه هه موو گورانى بيرو ته مسيلكه ره بين ئاب پووه كانه وه هه موو گورانى بيرو ته مسيلكه و به رده ستى ئه م مندالله داما وه كه ئه و شتانه غه زووى هه موو مالله موسلمانه كانيان كردووه، مه گه ركه سيك خوا په حمى پى كردبيت كه مندالله داما وه كان چه ندان سه عات له به رده مياندا داده نيشن و هه موو هزكاريكى خرابه يان داما وه كان ده وانه:

۱- شههه وات و ثاره زو کاری که رایان ده کیشی به ره و به د ره و شتی.

۲- شتی گوماناوی که لادانیان تیدا دروست دهکات یان پوو یان گوی پینهدانو دهرچوون له پهیپه و و پروگرامی سهله فی صالح و هیچ زانیاریه کی پیشتریان نیه که بهرگری پی بکهن له خویان وه که که که که سهیان لیدیت که عهلی کوری نه بوطالب (خوا لیی رازی بیت) وهسفیان ده کات و ده فه رمویت:

(گیّل و گهوارن، شویّن ههموو ویقه یه ده کهون، لهگه لا بادا لار دهبنه وه، به پووناکی زانست چوارده وری خوّیان پووناك نه کردوّته وه، پشتیّکی بته ویان بی خوّیان دروست نه کردووه) .

ا بواه ابو نعيم في (الحلية) (١٠/١).

دهبیّت نهی پهروهردهکارانو سهرپهرشیاران لهخوا بترسنو ناگاتان لهوانه بیّت که خوا خستوویه تیه بهردهستتانو ژیّر دهستتانو وتهی پیّغهمبهرتان لهبیر بیّت که (عَنْ الله معنه به ردههرمویّت: ((مامن عبد یسترعاه الله رعیة، یموت یوم یموت وهو غاش لرعیته الا حرم الله علیه الجنة))

واته: ههر بهنده یه ک خوای گهوره ژیرده سته ی پیدابیت و کاتیک دهمریت غهش و ناپاکی لهگه ل کردبن نه و خوای (عز وجل) به هه شتی له سه ر حه رام ده کات).

زۆر بكۆشن ئەى ئەوانەى خواى گەورە كردوونى بە سەرگەورەى مالاو مندالاو سووربن لەسەر پەروەردەكردنيان، لەسەر پرۆگرامى پينغەمبەر (عَلِيَّ)و سەلەفى صالح، چونكە ھەرگيز كۆتايى ئەم ئوممەتە چاك نابيتەوە مەگەر بەوەى ئەوەل جار چاكبوو پينى ئەمەش وتەى: پيشەوا ماليكى كورى ئەنەس (رەحمەتى خواى لى بيت).

له پهروهردهکردنی مندالهکانتاندا پشت بهخوا ببهستن له ههموو حالهتهکاندا چونکه مهسهلهکه ترسناکه و بهرپرسیاریّتیه کی گهورهیه، بهتایبهت لهم سهردهمهی دواییماندا که یارمهتی کهم برّتهوه، ناموّیی پهرهی سهندووه، هرّکاری خراپه و خراپهکاری زوّربووه، بانگخوازانی تاگری دوّره خ زوّربوون، لهوانهی که جگه له ریّبازهکهی محمد (عَرَیْنُ) ریّچکهی تریان گرتوتهبهر، شتی تر به ریّنمونیکهر دهزانن (لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم)

به لام به وه دلی خومان خوش ده که ین که خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿وَمَن یَتِّق اللّهَ عَجْمَل لَهُ عَزْمًا ﴾ واته: هه رکه سیّك له خوا بترسیّت خوایش ده رووی لی ده کاته وه، یان نایه تی ﴿ وَالَّذِینَ جَهَدُوا فِینَا لَنَهْدِینَهُمْ سُبُلنَا ﴾ واته: نه وانه ی بق نیّمه خویان ماندوو ده که نو ده ره نجیّنن، ریّبازی راسته قینه ی خومانیان پیشان ده ده ین و ده یا نخه ینه سه ریی.

۱ رواه مسلم (۲۸۰).

٢ الطلاق (٢).

٣ العنكبوت (٦٩).

سێزدەيەم:

له فهرمووده که نهوه وهرده گرین که ده توانین له پاراستنی نهینیدا متمانه به مندال بکهین، فیری وانه ی که تمانیان بکهین.

چواردەيەم:

له فهرموودهکهدا ئهوهش وهردهگرین که بچوك دهبیّت خزمهتی گهوره بکاتو کاری بق راپهریّنیّت.

پازدەيەم:

ئەگەر كارمان بە سەر مندالدا دا با لەسەرخۆو بە نەرمى ھەلسوكەوتيان لەگەل بكەين و پنيان ھەلنەشاخنىن لىكىن كەمنىڭ دواكەوتن يان سستيان نواند لە جى بەجى كردنەكەدا.

* ئەنـەس (خـوا لێـى ڕازى بێـت) دەفـەرموێت: مـاوەى دە سـال خزمــەتكارى پێغەمبەرى خوابووم ڕۆژێك پێى نەوتووم: ئۆف لە دەستت، بۆچى ئەمەت كرد يان بڵـێ ئەوەت نەكردووە؟ ا

* ههروهها دهفهرمویّت: ماوهی ده سال خزمهتی پیّفهمبهری خوام کردووه (عَلَیْهُ)
لهسهر کاریّك که نهمکردبیّت یان سستیم نواندبیّت یان شتیّکم ون کردبیّت، لاّمهی
نهکردوومو نهگهر کهسیّکیش لاّمهی بکردمایه پیّی دهفهرموو: وازی لیّبیّنن قهدهر
وابوو ((دعوه لو قضی ان یکون کان)).

١ رواه البخاري (٦٠٣٨).

٢ رواه أحمد (٢٣١/٣).

فەرموودەي سى و دوومم دووعا ئەكردن ئە مندالان

عن جابر بن عبدالله (رضى الله عنهما) قال: قال النبي (عَلَّى): ((لاَ تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلاَ تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لاَ تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسأَل فيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە :

موسلیم پیوایهتی کردووه (۷٦۲۲) و أبو داود (۱۵۳۲).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگىرىت:

یهکهم: فهرموودهکه ئهوه دهگهیهنیّت که بهرگری کراوه له باوكو دایکان دووعا لـه مندالهکانیان بکهن.

دووهم: له پیغهمبهری خواوه (عَلِیْهُ) سابت بووه که دووعای باوك لهسهر منداله کانی گیرایه.

* ئهبو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) دهفهرمويّت: پيّفهمبهرى خوا (عَلَيْكُ) فهرموويهتى: ((ثلاث دعوات مستجاب لاشك فيهنَّه: دعوة المظلوم، ودعوة المسافر، ودعوة الوالد على ولده))

واته: سیّ دووعا ههیه بیّگومان دیّنهدی خوا وهری دهگریّت: دووعای ستهملیّکراو، دووعای ستهملیّکراو، دووعای باوك له مندالهکهی.

* حهسهنی بهسری (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: دووعای دایكو باوك ریشكی مال و مندال دهردههیننیت) پیّیان وت: مهبهست چیه له دووعای دایكو باوك لهسهر كوّرپهیان؟ فهرمووی: (نجاه) واته: لیّی گیرا دهبیّت) وتیان لهسهر مندالهكهی؟ فهرمووی: له ریشه دهری دههیّنیّت) ا

١ رواه أحمد (٢٨/٢) والبخاري في الادب المفرد (٤٨١) والترمذي (١٩٠٥).

٢ رواه ابن الجوزي في (البر والصلة) (١٦١).

پیاویّك هات خرمه تی عبدالله ی کوری مباره ك (ره حمه تی خوای لی بیّت) و
 سكالای ناسالمی کوره که ی ده کرد له لایدا، ئه ویش فه رمووی: دووعات لی کردووه ؟ وتی:
 به لیّ، عبدالله فه رمووی: خیّرت فه و تاندوو ته.

* محمدی کوپی فضل البلخی ده لیّ: به مندالّی محمدی کوپی تیسماعیل البخاری چاوی کویّر بوو، دایکی له خهودا چاوی کهوت به تیبراهیم الخلیل (سهلامی خوای لهسهر بیّت) پیّی فهرموو: ها، ژنه که لهبهر خاتری نهو ههموو گریان و دووعاکردنانه ت بیّی خوای (عز وجل) چاوه کانی بی گیّرایه وه، ده لّیّ: بهیانی له خه و ههستاین چاوه کانی بو بوونه وه. (

* خواى گەورە دەفەرمويىت: ﴿وَيَدَعُ ٱلْإِنسَانُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَانُ عَجُولًا ﴾ `

* حەسەنى بەسرى (رەحمەتى خواى ئى بىت) لەسەر ئەو ئايەتە پىرۆزە ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَنُ بِاللَّمْرِ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ عَبُولًا ﴾ دەفەرمويت: مەبەستى لەوەيە كە باوك تووپە بوو دوعاى شەپ لە مندالاو خيزانو مالاو سامانى دەكات ئەگەر ئەم دووعايە بىتەدى تەواو ناپەھەت و پەنجەپۆ دەبىت بەلام پاشان دووعاى خىدر دەكات ئەو دووعايەدى قوراد دەبىت. "

* إبن جرير الطبرى (رەحمەتى خواى لى بيت) له تەفسىرەكەيدا دەفەرمويت: خواى گەورە (وەك يادخستنەوەيەكى بەندەكانى) مىرزة دوعاى شەر لـه مالاو منداللهكانى

١ رواه اللالكائي في (كرامات الاولياء) (٢٢٩).

۲ الاسراء (۱۱).

٣ رواه عبد بن حميد و ابن منذر وابن أبي حاتم في (الدر المنثور) (٥/٢٤٦).

ده کات و ده لی: خوایه له ناویان به ره، خوایه له عنه تیان لی بکه و ه ک چون له کاتی خوشیدا دووعای خیر ده کات و ده لی: خوایه مال و مندال و خیرانمان بی و ه ی بکه یت.

دەڵێ: وەك چۆن پێشتر دووعا چاكەكانى بۆ هێناوەتەدى، ھەر بەر شێوەيش دووعا شەرەكانى بهێنايەتەدى تيادەچوو، بەلام خوا بەرەحمو بەزەيى خۆى دووعا شەرەكانى ناھێنێتەدى. \

چوارهم:

هەندىك له پیشهوايانی سەلەفی صالح ئەگەر زۆر لىه مندالله كانیان تـوره ببونايـه، پییان دەووت: (بارك الله فیك):

* ئەحمەدى كوپى حەنبەل (رەحمەتى خواى ئى بىت) دەڧەرمويىت: ابن عوڧ ھەر كاتىك توپە ببوايە لە خىزانى يان مندالايكى بىلى دەوت: (بارك الله فىك) تا پۆژىكىان وتى بە كوپىكى (بارك الله فىك) كوپەكەشى وتى: من خوا موبارەكم كات؟ وتى: بەلى، يەكىك لە ئامادەبووان وتى: ئى خىل شتى خراپى بى نەوتووى، كوپەكەش وتى: نا قەد شتى وام بى نالايت مەگەر كاتىك زۆر توپە بىت لىم.

پێنجهم:

سوننهتی پیغهمبهری خوا (عَلِیه که موسلمان دوعای خیر زور بکات بی مالاو مندالی خوی به لکو خوای گهوره دووعاکانی گیرا بکات، پیغهمبهری خوا (عَلِیه) زور دووعای کردووه بی مندالان:

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریتهوه که پینهمبهری خوا (عَلِیْ) ههر مندالیّکیان دههینایه خزمهتی دووعای خیری بو دهکردن. آ

۱ تفسير الطبري (۱۵/۱۵).

٢ رواه ابن عساكر في تأريخه (٣٥٢/٣١).

٣ رواه البخاري (٦٣٥٥).

* ئەنەس (خوا لىنى رازى بىت) دەگىرىتەوە كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهُ) سەردانى ئەنصاريەكانى دەكردو سالاوى لە مندالەكانيان دەكردو دەستى دەھىنا بە سەريانداو دووعاى خىرى بى دەكردن. \

شهشهم: له دووعاكاني پيغهمبهري خوا (عَلِيُّ) بن مندالان:

۱- دووعای فه پو به ره که تبزیان وه ک چنن له فه رموده که ی سائیبی کوپی یه زیددا (خوا لنی پازی بنت) هاتووه که پنغه مبه ری خوا (عربه که منداوه به سه ریداو دوعای به ره که تی بزکردووه .۲

۲ دووعای بن حهسه ن و نوسامه ی کوپی زهید کرد (خوایان لی پازی بیّت) و فهرمووی: ((اللهم ارحمهما فانی ارحمهما)) واته: خوایه من زور به زهیم پیّیاندا دیّته و ه بیّیاندا. "

٣- نزاكردن بۆمندال بن ئەوەي خوا خۆشى بويت:

* بهراء (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهری خوام بینی (سَلِیّهٔ) که حهسهنی بهسهر شانهوهبوو دهیفهرموو: ((اللهم انی أحبه فاحبه)) واته: نهی خوایه من حهسهنم خرّشدهویّت ترّش خرّشت بویّت.

منیش ده لیّم: ئاشکرایه ههر کهسیّك خوا خوّشی بوویّت ده یخاته سهر ریّگای خیّرو چاکه.

٤- دووعاكردن بن مندال بهوهى كه له ئيسلام شارهزا بينت:

* (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّفه مبه ری خوا (عَلَیْ) گوشاردمی به خویه و فه رمووی: ((اللهم علمه الکتاب)) واته خوایه له قورئان شاره زای بکه.

۱ رواه النسائي في (الكبرى) (۱۰۱٦۱).

٢ رواه البخاري (٦٣٥٢).

٣ رواه البخاري (٦٠٠٣).

٤ رواه البخاري (٣٧٣٥) ومسلم (٦٣٣٨).

٥- دووعاكردن بۆمندال كه دەولەمەندو كورو كچدار دەربچيت:

* ئەنەس (خوا لىنى رازى بىت) دەگىرىتەرە و دەلىن: دايكم وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا (عَرَاقِيَّ) ئەمە ئەنەسى خزمەتكارتە دووعاى بۆ بكە، پىغەمبەرىش (عَرَاقَ) فەرمورى: ((كثر ماله و ولده، بارك له فىما أعطيته)) .

٦- دووعاكردن بزيان به هيدايهتو رينمووني:

* کاتیّك پیّغهمبهری خوا (عَلِیه) مندالیّکی سهرپشك کرد له ههلبـژاردنی دایکی یـان باوکی ههلبـژارد. ۲ باوکی فهرمووی: ((اللهم اهده)) خوایه ریّنموونی بکه، مندالهکهش باوکی ههلبـژارد. ۲

٧- دووعاكردن بق مندال كه بهرهكهت بكهويّته كاسبى و بازرگانيهكانى:

* عەمرى كورى حورەيس (خوا ليّى رازى بيّت) دەلّى: پيغەمبەر (عَلِيْ داى بەلاى عبداللهى كورى جەعفەردا يارى به خۆل دەكرد فەرمووى: ((اللهم بارك لـه فى تجارتـه)) واته: خوايه بەرەكەت بخەرە بازرگانيەكەيەوە،

داوای لێخێشبوون کردن بێی: $-\lambda$

* (أبو أياس) ده ليّ: باوكم —أياس كورى رياب المزنى — هاته خزمهت پيّغهمبهرى خوا (مَالِكُ) لهو كاتهدا منداليّكى بحوكى بوو، دهستى هيّنا بهسهريداو داواى ليّخوشبوونى بوّ كرد. أ

١ رواه البخاري (٦٣٤٤) ومسلم (٦٦٠).

٢ رواه أحمد (٥/٤٤٦) والنسائي (٣٤٩٥)

٣ رواه ابن عساكر في تأريخه (٢٦٠/٢٧) و (ابن قانع) في (معجم الصحابة) (٣٠٢/٢).

٤ رواه أحمد (١٩/٤) و (ابن ابي عاصم) في (الاحاد والمثاني) (١٠٩٨).

فهرمووددی سی و سێیهم

مندالان فيرى ئادابي نان خواردن بكرين

عن عمر بن ابي سلمة (ﷺ) قال: كنت غلاماً في حجر رسول الله (ﷺ) وكانت يدي تطيش في الصحفة، فقال في رسول الله (ﷺ) ((يَا غُلاَمُ سَمِّ اللَّهَ ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ))

دەرھێنانى فەرموودەكە:

بوخاری له ژماره (۳۷٦) و (۵۳۷۷) و مسلم (۵۳۱۷) و الترمـذی (۱۸۵۷)و ابـن ماجه (۳۲۲۷) له باسی خواردن به دهستی راستدا.

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەم ھەرموودەيە وەردەگىرىت:

یهکهم: فهرموودهکه ئهوه دهگهیهنیّت که سوننهته مندالآن فیّری پهوشتی خواردن و خواردنهوه بکریّن.

دووهم: فهرموودهکه شهوهش دهگهیهنیّت که سیوننهت واییه نههیّلی منیدال پیّچهوانهی شهرع بکاتو ههولّی راستکردنهوهی بدریّتو ریّرهوی سوننهتیان بیّ روّشین بکریّتهوه تا لهسهر ریّبازی سوننهت گوش بکریّنو دووربن له سهرییّچی کردنی.

چوارهم: فهرمووده که نهوه ده گهیه نیت که ده بیت مندال فیر بکریت پیش نان خواردن ناوی خوا به پنینیت و بلی (بنیم آنواز آنوی کواردن ناوی خوا به پنینیت و بلی (بنیم آنواز آنوی کوارد نه پیغه مبه رده نه مینن: بووه که شه بیتان له گه ل مندالدا نان ده خوات کاتیک ناوی خوای گه وره نه مینن:

* حذیفة (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: نه گهر له گه ل پیّغه مبه ری خوا بووینایه (عَلَیْهُ)
له کاتی نان خواردندا ...له فه رمووده که دا... کچیّك هات و ده ستی برد بی خواردنه کان و
پیّغه مبه ریش (عَلَیْهُ) ده ستی گرت و نه یه ییشت، پاشان ده شته کیه کیش هات و ویستی
خبری بکات به ناو خه لکه که داو ده ست ببات بی خوارنه که و دووباره پیخه مبه ر (عَلِیْهُ)
ده ستی نه ویشی گرت و فه رمووی: ((ان الشیطان یستحلُّ الطعام ان لا یذکر اسم الله

عليه، وإنه جاء بهذه الجارية، ليستحل بها، فأخذتُ بيدها، فجاء بهذا الاعرابي ليستحل به فاخذت بيده، والذي نفسى بيده أن يده في يدي مع يدها)). \

واته: شهیتان خواردنه که بی خوی مسوّگهر ده کات به وه ی ناوی خوای له سه رنه به نه نه نه نه نه نه به نه بریّت، شهیتان ویستی له ریّگه ی شهم کچه وه لهم خوارنه بخوات و من نه مهیّشت، پاشان نه و عهره به لادی نشینه ی هیّنا تا بیّته ناو خواردنه که وه و دووباره من بوارم پیّنه داو ده ستیم گرت، سویّند به و که سه ی که گیانی منی به ده ستی شهیتان که و ته ناو ده ستم کاتیّك ده ستی جاریه که م گرت.

پێنجهم: فهرمان بهمندال دهدرێت به دهستی راستی نان بخواتو فێریکرێت که تهنها شهیتان به دهستی چهپی نان دهخواتو ئاو دهخواتهوه:—

* (ابن عمر) (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّت وه که پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) فهرموویه تی: ((اذا اکل أحدکم فلیأکل بیمینه، واذا شرب فلیشرب بیمینه، فان الشیطان یأکل بشماله ویشرب بشماله))

هه رچه نده لهم رۆژگاره دا زورنك له دايك و باوكان و سه رپه رشتياران ئهم سوننه ته گه وره يان فه رام نش كردووه مه گه ريه كنك خوا ره حمى پئ كردبنت (له خويدا چجاى منداله كانيان) لهم كاره شياندا كتومت چاو له جوله كه و گاور ده كه نه وان به دهستى چه يان ده خون.

شهشهم: مندال فیری نهوه دهکریت که دهست بق بهردهمی خوی ببات و لهبهردهمی خوی ببات و لهبهردهمی خویه بخوات:

ئەمە ئەگەر خواردنەكە يەك جۆر بوو، بەلام ئەگەر زياتر بوو لە يەك جۆر ئەوە بـۆى ھەيە شەرعەن دەست ببات بۆ ھەر لايەكى سفرەكە بە ئارەزووى خۆى:

۱ رواه مسلم (۳۰۷ه).

۲ مسلم (۲۱۲ه).

* ئەنەس (خوا لىخى پازى بىئت) دەگىپىتەوەو دەلىن: بەرگ دروويەك پىغەمبەرى خواى (مَوْلِيَّهُ) دەعوەت كىرد بىق نان خواردنىك منىش چووم لەگەلىداو پىغەمبەر نانەكەى نزىك كردمەوە لەگەل قاپىك شىلەى كولەكەدا، پىغەمبەرم (مَوْلِيُّهُ) بىنى كەلەناو تەشتەكەدا دەستى دەگىپاو بى كولەكە دەگەپا. د

حەرتەم: وشەى ياغلام (يا بنُيّ) بەلگەيە لەسەر ئەوەى پێغەمبەر (عَلَيْهُ) بە جوانترین شىێوە مندالانى بانگ كردووە و قسەى لەگەل كردوون و بەلگەيە لەسەر خۆشەرىستى و سۆزو مىھرەبانى پێغەمبەر (عَلَيْهُ) لەگەل مندالاندا.

هه شته م: وشه ی (أُدن یا بني) واته: کوری خرّم نزیك به رموه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که دروسته به مندالی خه لك بلیّی کورم یان کوری خرّم به پیّچه وانه ی هه ندیّك له سه له ف که پیّیان ناخرّش بوه چونکه جرّریّکه له درق. "

نۆيەم:

وتهى عمرى كورى سهلهمه (خوا ليّى رازى بيّت): (كنت غلاماً في حجر رسول الله (عَلَيْتُ)) واته: له ماله كهيداو له ريّر چاوديرى ئهودا بوومو مهبهست له (تطيش في الصحفة) واته دهستم دهبرد بق ئهملاو ئهولاى خواردنه كهو له يهك لاوه نهم دهخوارد.

دهیهم: مهبهست له وشهی عمری کوپی سهلهمه که ده لیّ: (فما زالت تلك طعمتی) واته له و پوژهدا به دوا به و جوزه نام ده خوارد که پینه مبه دی خوا (عَلَیْ) پینمونی کردم بوی) به لگهیه له سه ر پاپه ندبونی مندالانی هاوه لان به پینمونی و سوننه ته کانی پینه مبه رهوه (عَلَیْ) و لیّیان لانه داوه .

۱ رواه البخاري (۲۰۹۲).

۲ يابنيّ له (مصنف عبدالرزاق)دا (۱۹۰۶٤).

٣ مصنف ابن ابي شيبه (٨٢/٩) والبخاري (الادب المفرد) لا (١١٧) و أبوداود لا(١٨٣).

فەرموودەی سی و چوارەم پەنادانی مندال ئە خرا پە

عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال: كان النبي (عَلِّهِ) يعُوذُ الحسنَ والحسين: ((أعيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لاَمَّةٍ، ثم يقول: كان أبوكُم يعوذ بِهَما إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

أحمد ريوايهتي كردووه (۲۷۰/۱)و ابن ابي شيبه (۳٦۲۹) و البخاري (۳۳۷۱) و أبو داود (٤٧٣٧) و الترمذي (۲۰٦٠)و ابن ماجه (۳۵۲۰)و ابن حبان (۱۰۱۲).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئە فەرموودەكە وەردەگيريّن:

يەكەم:

فهرمووده که به لگه یه له سهر دروستی سوننه تیکی فه رامو شکراو نه ویش: (پهنادانی منداله له خراپه)، به لکو تهنانه ت فه رمانیش دراوه به وهی مندالان پهنا بدرین وه ك پیفه مبه رسیسی ده فه رموید: ((عود و اینانه و اینا

واته: منداله کانتان پهنابگرن له خوا به و دووعایانه ی پیشوو چونکه ئیبراهیم (سه لامی خوای لی بیّت) ده یخویند به سه ر اسماعیل و ئیسحاقی کوریدا.

دووهم:

له سوننه تدا ریّنمونی کراوه بـق کوّمـه لیّك شـت کـه به هوّیانـه وه منـدالان لـه شـه پو خراپه ی شهیتان به دوور دهگیریّت له وانه:

* ابن عباس (خوا ليّى رازى بيّت) دهگيْريّتهوه له پيّغهمبهرهوه (عَلَيْهُ) كه فهرموویهتى: ((لو ان أحدكم اذا اتى أهله قال: اللهم جنبني الشيطان وجنب الشيطان ما رزقتنى، فان كان بينهما ولد، لم يضره الشيطان ولم يسلط عليه))

۱ مصنف –عبدالرزاق (۷۸۹۷).

٢ رواه البخاري (٣٢٨٣).

واته: ئهگهر بیتو ههر یه که نیوه کاتیک ده چیته لای خیزانی بلی: خوایه له شهیتان بمپاریزه ئهگهر به هوی شهیتان بمپاریزه ئهگهر به هوی ئهو (کاته وه) مندالیان ببیت شهیتان ناتوانیت هیچ زیانی پی بگهیه نیتو دهستی به سه ریدا ناروات.

۲- پهناگرتنی له شهیتان له کاتی مندال بووندا:

وهك چۆن خواى عز وجل باسى خيزانى عمرانمان بۆ دەكىات كاتنىك مەرىيەمى بـوو، كە چۆن فـەرمووى: ﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أَنْثَىٰ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ ٱلذَّكِرُ كَالْأُنْثَىٰ ۗ وَإِنِي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّ أَعِيدُهَا بِكَ وَدُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَنِ ٱلرَّجِيمِ ﴾

سەيركە چۆن لەپاشى بوونى يەكسەر فەرمووى: خوايە وەك دەبينى كچ بـووە دەى پەروەردگار من پەناى خۆىو نەرەكانىشى بە تۆ دەگرم لە شەيتانى نەفرت لێكراو.

* (ابو هريره) (خوا لتى رازى بيّت) له پيّغه مبه رى خواوه (عَلِيَّ) دهگيريّته وه كه فهرموويه تى: ((مامن بني ادم مولود الا يمسه الشيطان حين يولد، فيستهل صارخاً من مس الشيطان غير مريم وابنها))

واته: ههرچی منداله کاتیک لهدایک دهبیت شهیتان دهستی بن دهبات لهکاتی لهدایکبووندا دهگری جگه له مریهمو عیسای کوری.

وه (ابو هريره) له پاش ئهم فه رمووده به فه رمووى: (ئهگهر حه ز ده که ن ئه و ثايه ته بخوينن که ده فه رمويّت: ﴿وَإِنِّ آُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَنِ ٱلرَّجِيمِ ﴾) .

۱ ال عمران (۳۱).

٢ رواه البخاري (٣٤٣١) ومسلم (٦٢٠٩).

۳ له کاتی خور نیشتن یان سه ره تای شه و دا نه هی لین بچنه ده ره و ه، چونکه شه یتانه کان له و دو و کاته دا بالا و ده بنه و ه:

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) له پیغهمبهری خواوه (سَلِیَ) دهگیریّتهوه که فهرموویهتی ((اذا کان جنح اللیل أو امسیتم فکفوا صبیانکم فان الشیاطین تنتشر حینئز، فاذا ذهب ساعة من اللیل فخلوهم...))

واته: ههر که شهو داهات یان لهکاتی ئیّواراندا (پییّش نّاوابوون) مندالّهکانتان له شهیتانهکان بهدوور بگرن چونکه لهو دوو کاتهدا بلاودهبنهوه، ههرکه ماوهیهك له شهو تیّپه ری نیتر وازیان لیّ بهیّنن —واته قهیناکات له دهرهوهبن بوّ کاریّك-

٤- پهنایان پی بگرن له خوا ههر به و شیوازه ی که پیغه مبه ری خوا (میسی) و
 ئیبراهیم (سهلامی خوای لی بیت) پهنای منداله کانیان پی ده گرن له شهیاتین.

٥-هەر لە مندالىيەرە دورىمنايەتى شەيتانيان يى بكەن:

* وهك چۆن خواى گەورە لەسەر زمانى يەعقوب (سەلامى خواى لى بىيت) يوسىفى بچكۆلە لە دوژمنايەتى شەيتان حالى دەكات وەك دەفەرمويىت: ﴿قَالَ يَنْبُنَى لَا نَقْصُصْ رُءً يَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيْدًّا إِنَّ ٱلشَّيْطَكَنَ لِلْإِنسَكِيْ عَدُوًّ مَيْبِيثُ ﴾

(رُءً يَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيْدًّا إِنَّ ٱلشَّيْطَكَنَ لِلْإِنسَكِيْ عَدُوًّ مَيْبِيثُ ﴾

سێیهم: ئهگهر مرؤق بی ٹاگایانه وازبهیّنی له پهنادانی مندال له خراپهی شهیاتین، ئهو کاته شهیتانهکانی جنزکه دهست دهگرن بهسهریانداو ئازاریان دهدهن، ههروهك له چیرزکی ئهم ئافرهتهدا دهردهکهویّت:

* یه علای کوری موره (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّفه مبه ری خواوه (عَلِیْ) ده گیریّته وه که: نافره تیّك کوره بچوکه کهی هیّنایه خزمه ت پیّفه مبه ری خوا (عَلِیْهُ) که شتیّکی به سه رها تبوو، پیّفه مبه ر (عَلِیْهُ) پیّی فه رموو: ((اخرج عدو الله انا رسول الله)) واته: واز له و منداله بیّنه نه ی دوژمنی خوا، من پیّفه مبه ری خوام) ده لیّن منداله که چاکبوویه و ه و دایکیشی دوو به ران و هه ندیّك که شك روّنی به دیاری دا به

١ رواه البخاري في (صحيحه) (٣٢٨٠) و (الادب المفرد) (١٢٣١) ومسلم (٢٩٨٥).

۲ يوسف (۵).

بِيْغهمبهر (عَلِيَّ)و تُهويش فهرمووى: ((يا علي خذ الاقبط والسمن، وخذ احد الكبشين وردٌ عليمها الاخر))

واته: عهلی برق کهشك و رؤنه که ی لی وه ریگره و به رانیکیان گل به ره وه و نه وی تر بده ره وه به خوی.

چوارهم: لهبهرئهوهی که جنزکهکان توانای ئازاردانی مندالیان ههیه و مندالا ناتوانیّت خوی دهرباز بکات لیّیان بوّیه لهسه رسه رپه رشتیارهکه یه تی که: ئه و دوعایانه ی به سه ردا بخویّنیّت که پهنای پی دهگریّت له شهیتان و له بهیانیان و نیّواراندا به رده وام بیانخویّنیّت به سه ریدا، له وانه:

۱- خویندنی (قُل أَعُوذ)وه کان-یه کی سئ جارو فوو بکاته دهسته کانیداو
 بیهیننیت به سه ر چاو و له شی منداله که دا.

۲- سورهتی فاتحهی بهسهردا بخوینیت:

* سائیبی کوری یهزید (خوا لنی رازی بنت) دهگنریتهوه و ده لی: پیغه مبه ر (عَلِیهٔ) فاتحه ی به سه ردا خویندنم و باشان فووی کرد پیامدا) ا

٣- خويندني ئايەتى كورسى بەسەر مندالەكەو مالەكەشدا:

* (أبو هريره) (خوا لٽي رازي بٽِت) دهفهرموٽِت:: پێغهمبهر کاري ئاگاداري زهکاتي رهمهزاني خسته ئهستوي من، يهکٽِك هات بو لام، دهستي خسته ناو خواردنه که، منيش گرتمو وتم پٽي دهبٽِت بتبهم بو لاي پێغهمبهري خوا (عَرَائِكُ)... ئهويش وتي: مهمبه به لام ههر کاتێِك چويته سهر جێگا بخهويت (اية الکرسي) بخوێنه بێگومان لهلايهن خواوه دهپارێزرێيتو شهيتان نزيکت نابێتهوه تا بهياني و کاتێِك مهسهله کهم

۱ رواه أحمد (۱۷۲/٤) والطبراني (۲۲/۲۲–۲۹۵) والحاكم (۲۱۷/۲) وقال صحيح الاسناد و وافقه الذهبي.

٢ رواه الطبراني (المعجم الكبير) (١٥٩/٧) ٦٦٩٢.

بق پینفهمبه ری خوا (میانیه) باس کرد فه رمووی: ((صدقك وهو کذوب، ذلك الشیطان)) ا واته: راست دهکات، هه رچه نده ختی در فرزنه و نه وه شهیتان بووه.

* یه حیای کوپی مه عین (ره حمه تی خوای لی بیّت) له شه و دا که ده ها تمه و ه بی ماله و ه (۵) جار نایه تی کورسیم ده خویّند، جاریّکیان ده مخویّند ده نگیّگ هات و پیّی ویم: تا کهی هه ربه رده وام ده یخویّنیت ده لیّ که س جوان نایزانیّت تی نه بیّت ا ویم: وابزانم پیّت ناخرشه ا ها ا ده ی وه لله ی زیاتری ده خویّنم و نه و شه و ه به دواو ه کردم به (۰۰) تا (۲۰) جار.

يێنجهم:

دەبنت منداله که خویشی فنری ئه و دووعایانه بکرنیت که له شهری شهیتانه کان دهیپارنزنیت به یارمه تی خوا:

* عەمرى كورى شوعەيب لە باوكيەوەو لە باپيريەوە (خوا لينى رازى بينت) دەلىن: پيغەمبەرى خوا (عَلِيَّ) ھەنديك وشەى فيركردين كە لەكاتى لە خەو راچلەكاندا بيخوينين: ((بسم الله، أعوذ بكلمات الله التامة، من غضبه وعقابه وشر عباده، ومن همزات الشياطين وان يحضرون))

واته: بهناوی خوا، پهنا دهگرم به وشه تهواوهکانی خوا له تووپهبوونو سزای و خراپهی بهندهکانی و لاقرتیکان و نامادهبوونی نادروستیان.

عبداللهی کوپی عهمر (ضوا لیّی رازی بیّت) ههر مندالیّکی پیبگه بشتایه شهم دووعایهی پی لهبهر دهکردو نهگهر زوّر بچرکیش بووایه دهینوسیهوه به بهروّکیدا ههالیده واسی. "

۱ رواه البخاري (۵۰۱۰).

٢ سير اعلام النبلاء (٨٧/١١).

٣ رواه أحمد (١٨١/٢) والترمذي (٣٥٢٨) وقال حديث حسن غريب.

شهشهم: زانایانی نههلی سوننه جیاوازیان ههیه له مهسهلهی هه لواسینی دووعا به مندالدا، کرمه لیّکیان پیّگهیان پیّداوه وهك عائیشه و عبداللهی کوپی عهمر (خوایان لیّ پازی بیّت) و سهعیدی کوپی موسهیب و یحیی کوپی سهعید و سهعیدی کوپی جوبهیرو موجاهید فسحاك و مالك و احمد له ریوایه تیّکدا و زانایانی دواتریش لهسه رئه و پیّپه و پیّیشتوون.

له بهرامبهردا دهستهیه کی تریش نهیان هیشتوه نهم کاره بکرینت و به رگریان لی کردووه له وانه:

* عەقەبەى كورى عامير (خوا لنى رازى بننت) دەلىن: ھەولواسىنى دووعاو نوشتە بە مرۆقدا ھاوبەشى بى خوا پەيدا كردنه. ا

*حهرب (رهحمه تی خوای ئی بیّت) ده لّی: به احمدی کوپی حه نبه ام وت: هه لواسینی نوشته که نایه تی قورنانی تیدابیّت یان شتی تر دروسته ؟ له وه لامدا فهرمووی: (ابن مسعود) (خوا لیّی رازی بیّت) زوّری پی ناخوّش و مهکروه بووه به کهراهه تیکی زوّر توند. آ

منیش ده لیم: هیزی پین ناخوشیبوونه که یان ده گه ریسه و بی شهوه ی که هه لواسینه کهی سووکایه تی به نایه ته کانی قورنان و فه رمووده یه بردنی بن سه ر شاوو شوینی پیس.

* ئيبراهيم نهخهعي (رهحمهتي خواي لي بيّت) پيّي ناخرش بووه دوعاو نوشته به
 مندالاندا ههلبواسريّتو دهيوت: دهچنه سهرئاو پيّيهوه٠٣

لهلایه کی ترموه که لایه نیکی روّر گرنگه و به تاییه ت لهم روّرگاره ی نه مروّماندا که خه لاکی ده ریاره ی یه کتایه رستی و هاویه ش پهیداکردن بن خوا هیچ نازانن و جادو

۱ رواه ابن ابی شیبه (۳۵۱۹).

۲ ابن ابي شيبه (۲۰۱۸).

۳ رواه ابن ابی شیبه (۳۰۲۷).

نوشتهی پروپوچ (شعوذة) زورپووه - لهبهر ئهوهی ناتوانریّت ئهوهی به ئایهتی قورئانی کراوه لهوهی به ئایهتی قورئان نهنوسراوه جیا بکریّتهوه لهبهر ئهوه فهتوا دراوه به نهکردنی بهم سیّ بهلگهیهی خوارهوه:

۱- به گشتی بهرگری کراوه له هه لواسینی نوشته و تهمیمه.

۲ ئەگەر رۆگە درا بە ئايەتى قورئان بنوسىرۆت ئەوە سەردەكۆشۆت بۆ ھاوبەش پەيداكردن چونكە ھەموو جۆرە تەمىمەو نوشتەيەك دەنوسىرۆت نازانى كاميان قەدەغە بكەيت چونكە تۆكەل دەبن.

۳- سوکایهتی کردن به قورئانی پیرۆزی تیدایه بهوهی دهبریته سهرئاو.

حەرتەم: لەسەر باوكان پێوستە كە مندالەكانيان لەچاو بپارێزن چونكە پێغەمبـەر مئاللە (عُلِيَّے) ھەوالى داوھ كە چاو راستەو كاريگەرى ھەيە بەتايبەت لەسەر مندالان زياتر:

* ئەرەتا خواى گەورە باسى يەعقوب پېغەمبەرمان بى دەكات (سەلامى خواى لەسمەر بېت بادەۋە ۋەك خواى گەورە لەسمەر بېت كە چىق ترساۋە كورەكانى بىن بە چاۋەۋە ۋەك خواى گەورە دەفسەرمويت: ﴿ وَقَالَ يَنَبَىٰ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَخِيرِ وَادْخُلُوا مِنْ أَبُوْبٍ مُتَفَرِقَةٍ وَمَا أُغْنِى عَنكُم مِن اللهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكُمُ إِلَّا لِلّهِ عَلَيْهِ تَوكَلّهُ وَعَلَيْهِ فَلْيَـتَوكُلُ الْمُتَوكِدُونَ ﴾ .

* ضحاك (پەحمەتى خواى لى بيت) دەربارەى ئەم ئايەتە دەڧەرمويت: پيغەمبەرى خوا بە يەعقوب (سەلامى خواى لى بيت) لەوە ترساوە كوپەكانى ببن بە چاوەوە چونكە زۆر جوانو پيكەوتە بوون. ٢

* (ابن قیم) (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لین: له چاره سه ره کانی گرفتی چاوو خوپاراستن لینی، نه وه یه جوانیه کانی مندال له به رچاوی خه لک بشارینته و وه ک به غه وی له (شرح السنه) دا له عثمانی کوری عه فانه وه (خوا لینی رازی بینت) ده گیرینته وه که جاریکیان چاوی که وت به مندالیکی زوّر جوان فه رمووی: چه ناگه ی ره ش بکه ن با له چاو پاریزراو بینت.

۱ پوسف (۱۷).

۲ رواه ابن جرير في تفسيره (۱۳/۱۳).

ههشتهم: هـهر کاتێـك مندالهکـه بـه چـاولێکردن دووچـار بـوو دووعـای تایبـهتی بـۆ دهکرێت وهك پێغهمبهر (ﷺ) کردوويهتی:

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: پیّغه مبه ری خوا (عَلَیْ اَبه ته سمای کچی عومه یسی فه رموو: ((مالی أری اجسام بنی أخی ضارعة تصیبهم الحاجة؟ واته ته وه چی ده بینم له شی برازاکانم لاوازه تایا له نه بوونیدایه؟ وتی: نه ع، به لام چاو کاریان تیده کات، پیّغه مبه ر (عَلَیْ فه رمووی ((ارقیهم)) واته دووعایان بق بکه ن، ده لّی بردنم بق لای دیسان فه رمووی: ((ارقیهم)) دووعایان بق بکه ن.

* (ام سلمه) خیزانی پیغهمبهرمان (سیکی اخوا لینی رازی بینت) دهگیریتهوه که پیغهمبهری خوا (سیلمه) خیزانی پیغهمبهرمان (سیکی اینه میلی رائم سلمه) که دهمو چاوی زهرد هه لگه را بوو فهرمووی: ((بها نظرة، فاسترقوا لها)) واته: رهنگی زهرده (چاو کاری لیکردووه) دووعای بزبکهن. آ

* عائشه (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّغه مبه ر اینیه است ژووره و گویّی له مندالیّك بوو ده گریا فه رمووی: ((ما لصبیكم هذا یبكی افه لا استرقیتم له من العین؟)) واته: نهم منداله تان بیّ چی ده گری؟ نایا دوعایه کی بی ناکه ن بی کاریگه ری چاو لیّی؟

نزیهم: پێچهوانهی یهکتاپهرستیه که ههندێك له نهفامان له کاتێکدا منداڵێکیان دهبێت شتی سهیرو سهمهره دهخهنه ژووری سهری یان بهناو چاویدا ههڵیدهواسن یان به بهر دهرگاکانیدا ههڵیدهواسنو لهو باوه پهشدان (پهنا بهخوا) که ئهوانه سودیان پی دهگهیهنێتو له چاو دهیانپارێزێت:

۱ رواه مسلم (۷۷۷ه).

۲ رواه مسلم (۲۷۷۵).

* عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) ههر کهسیّك مندالّی دهبوو دهیان هیّنایه خزمه تی دووعای بق دهکردن، جاریّکیان مندالیّکیان بق هیّنا که پشتیه کی له ژوور سهردابوو پشتیه کهی هه لّدایه وه دهبینی موسیّکی له ژیردایه، پرسیاری لیّ کردن دهربارهی نه و موسه ؟ وتیان: لهبهرئه وهی له جنق که پاریّزراو بیّت، عائیشه یش (خوا لیّی پازی بیّت) موسه کهی گرت و فریّی داو وتی شتی وانه که ن و فهرمووی: پیّفه مبهری خوا (میسیه) بی ناخوش بووه و عائیشه یش بهرگری لی کردووه.

دهيهم: مهبهست چيه له وشهى (من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامّة)؟:

* أبو عبیده (رهحمه تی خوای لی بینت) ده لی: وشه ی (هامة) واته: جانه وه ری زهوی وه که دوپشك و مارو هه موو شتیکی تر که به سه ر زه ویدا بروات و بگه زینت. ا

مهبهست له وشهى (ومن كل عين لامّة):

^{*} الحربي (رهحمهتي خواي لي بيّت) دهليّ:مروّڤ دووچار دهكاتو ليّي دهپچريّت. ً

١ غريب الحديث (٢/٢٥).

۲ ههمان سهرچاوه (۱/۳۱۹).

فەرموودەى سىو پينجەم چارەسەركردنى مندالان

عن ام قيس بنت محصن (رضى الله عنها): انها أتّت رسول الله (عَلَيْكُ) بإبن لها لَم عنها أن يأكل الطعام، وقد أغلقت عليه من العذرة، قالت: فقال رسول الله (عَلَيْكُ) ((عَالَمَ تَدْغَرْنَ أَوْلاَدَكُنَّ بِهَذَا الْإِعْلاَقِ، عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ -يَعْنِي بِهِ (الْكُسْتَ) - فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ)).

دەرھێنانى فەرموودەكە:

أحمد ريوايسه تى كردووه (٦/٥٥٥-٣٥٦)و ابسن ابسى شديبه (٣٤٨٧)و البخارى (٣٩٦٠)له باسى (الطب) و مسلم (٨١٦٥)و أبو داود (٣٨٧٧)و النسائى له (الكبرى) (٧٥٨٣) و ابن ماجه (٣٤٦٣).

ئەو ئەحكام و ئادابانەي ئەم قەرموودەيە وەردەگيريّت:

یه که م: فه رمووده که نه وه دهگه یه نینت که دروسته مندال چاره سه ر بکرینت له سه ر نه و ده ردو داو و نه خوشیانه ی توشی ده بینت و چی باشه بزی بکرینت.

دووهم: پاداشتی چاك لهلایهن خواوه بق باوكو دایك ئامادهكراوه ئهگهر خترگرو به ئارام بن لهسهر نهخوشی مندالهكهیان چونكه ئهوهش بهلاو تاقیكردنهوهیهكی قورسه:

* أبو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) له پينهمبهرى خواوه (عَلِيْكُ) ده گيريّتهوه كه فهرموويهتى: ((مايزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه ولده وماله، حتى يلقى الله وما عليه خطيئة)) .

١ رواه أحمد (٢/٤٥٠) والبخاري في الادب المفرد (٤٩٤) والترمذي (٢٣٩٩) وقال حديث حسن صحيح.

واته: بهردهوام به لاو تاقیکردنه وه به شوین پیاوان و ژنانی باوه پرداره ویه، چ له خزیدا یان منداله کانی یان منداله کانی خوا یه کوناهی نامینیت، واته دهبنه که فاره تی تاوانه کانی.

سیّیهم: چارهسهر دوو جوّره (ماددی مهعنه وی) به لاّم لهم پوّرگاره دا زوّریّك له موسلّمانان پست به به شه ماددیه کهی دهبه ستن وه ك دهرزی و دهرمان و به شه مهعنه و یه گرنگه که یان فه راموّش کردووه که چاره سه ره به تایه ته کانی قورنان و دووعاکانی پیّفه مبه ر (سَیَالِیَّهُ):

ئه وه تا خوای (عز وجل) ده فه رمونیت: ﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ واته: ئه و قورئانه ی ناردوومانه چاره سه ره و رمعه ته بن باوه پرداران به لام سته ماران جگه له زیانی سودی لی نابینن.

* عبداللهی کوپی مهسعود (خوا لێی ڕازی بێت) فهرموویهتی: دوو چارهسهره مهزنهکه بهکاریهێنن یهکهم قورئان دووهم ههنگوین. ۲

چوارهم: له و سوننه ته فه راموش كراوانه ى كه لهگه ل مندالى نه خوشدا به كاردين:

١-خويندنى هەر سى (معوذات) واته: ﴿قُل هُوَ اللهُ أَحَد﴾ و ﴿قُل أَعُود بِرَب النّاس﴾ و ﴿قُل أَعُود بِرَب الفّلق﴾ فووكردن بهسهر نهخوشهكهدا.

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغهمبهری خواوه (عَلِیهُ) دهگیْریّتهوه که ههر کاتیّك یهکیّنیّت و که ههر کاتیّك یهکیّك نهخوش بکهوتایه (معوذات)ی بهسهردا دهخویّندو فووی دهکرد پیایدا. آ

۱ الاسراء (۸۲).

۲ رواه ابن ابي شيبه (۳۷٤۱) واسناده صحيح.

۳ رواه مسلم (۲۵۷۰).

٢-خوێندني سورهتي فاتيحه بهسهريدا:

* (ابو سعید الخدری) (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: کرّمه لیّك له هاوه لانی پیّغه مبهر (عَلِیهُ) چوونه ناو هه ندیّك له هـ قرزه عه ره به كان، به لام به گـه رمی خولگیان نه كردن، له و كاته دا سه روّك هوزه كه یان مار پیّوه ی دابوو، وتیان: نایا چاره سه ریّك، دوعایه، شتیّكتان پی نیه ؟

پێنجهم: ههر له سوننهته فهرامێشکراوهکانه دهست هێنان به سهری نهخێشهکهداو دووعاکردن بڒی:

* عائيشه (خوا لينى رازى بينت) فهرموويهتى: ههر كاتيك يهكيكمان ئازاريكمان ههبووايه پيغهمبهرى خوا (عَلِيْكُ) دهستى دههينا به سهر ئازارهكهداو دهيفهرموو: ((إذهب البأس، رب الناس، واشف انت الشافي، لاشفاء الا شفاءك، شفاءً لايفادر سقماً)).

واته: ئازارهکه لابه ئهی پهروهردگاری خه لکی، چارهسهری بکه چونکه تهنها تۆیت چارهسهرکهر، جگه له چارهسهری تق چارهسهریکی وای بکه نه خوشی تیدا نه مینینیت.

١ رواه البخاري (٧٣٦).

٢ رواه البخاري (٥٧٥٠) و مسلم (٥٧٥٨) واللفظ له.

* محمدی کوری حاطب (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: مهنجه لیّکی گهرمم بی دایکم هه لگرت و دهستم سووتا، ئه ویش بردمی بی لای پینه مبه ررای بیّنه) و ئه ویش: دهستی هینا به سه ر دهسته سووتا وه که مدا و شتیّکی به سه ردا خویّند که من له به ر مندالیم نه مزانی چی خویّند، پاشان له دایکم پرسی ئه وه چی خویّند به سه رمدا؟ ئه ویش وتی: ئه مه ی ده فه رمو و: ((إذهب البأس، رب الناس، واشف انت الشافی، لاشفاء الا شفاء ک))

* أبو سعید الخدری (خوا لیّی پازی بیّت) ده گیریّته وه که: جیبریل (سه لامی خوای له سهر بیّت) هات بیّلای پیّغه مبه رو پیّی وت: نهی محمد، نازارت هه یه ؟ فه رمووی: به لیّ، نه ویش وتی: ((بسم الله أرقیك، من کل شیء یؤذیك، من شر کل نفس أو عین حاسد، الله یشفیك بسم الله أرقیك))

* عائیشه ی کچی سه عد (خوا لیّی پازی بیّت) ده لیّ: باوکم وتی له مه ککه بووین —
پیش کوّچکردن بی مهدینه — نازاریّك که و ته سه رم، پینه مبه ر (عیالیه میات بوّلام بیّ
سهردانم دهستی خسته سه ر ناوچه وانمو پاشان دهستی گه پاند به سه ر سنگ و سکمداو
فه رمووی: ((اللهم اشف سعداً واتمم له هجرته))

واته: ئەى پەروەردگارم شىفاى سەعد بدەر كۆچەكردنەكەى بۆ تەوار بكه.

شهشهم: پێغهمبهری خوا (عَلِیه الله مندالانی فێر دهکرد ههر کاتێك نهخوش بوون به تاو لهرزیان ههر نهخوشیه کی تر هاوار بکهنه خوا تا چاکیان بکاته وه:

* ابن عباس (خوا لنبی رازی بنت) دهفه رمونت: پنغه مبه ری خوا (اَلَّ اَلَّهُ) له کاتی له رزو تاو ههر نازار نکدا فنری ده کردین بننین: ((بسم الله الکبیر، من شرِّ عرق نعّار، ومن شر حر النار)) آ

واته: بهناوی خوای مهزنهوه، پهنا دهگرین له خوین بهربوونی پهگهکانی لهشو خراپهی سوتانی تاگر.

۱ رواه أحمد (۲۰۹/۶) والنسائي في الكبرى (۷۰۳۸) والطبراني في الدعاء (۱۱۰۷) واسناده صحيح. ۲ رواه البخاري (۹۵۹۰) وابو داود (۳۱۰۶) واللفظ له.

٣ رواه أحمد (٢٠٠/١) والترمذي (٢٠٧٥) وابن ماجة (٣٥٢٦) والحاكم (٤١٤/٤) وصححه.

* (عوثمان)ی کوری (ابی العاص الثقفی) (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: له و کاته وه موسلّمان بوو بوو ثیّشیّك پهریبوه سكی، پیّغه مبه ری خوایش (عَلَیْ) پیّی فهرموو: (ضع یدك علی الذی تألم من جسدك (امسحه بیمینك سبع مرات) وقل: بسم الله (ثلاثاً) وقل سبع مرات: (أعوذ بالله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر)) واته: دهست بخه ره شوینی ئازاره که و حه وت جار دهستی راستی پیدا بیّنه و سی جار بلّی به ناوی خوا، حه وت جاریش بلّی: په نا ده گرم به خواو ده سه لاتی خوا له هه مو شیّش و ئازاریّك که تیمدا بیّت و لیّی بترسم.

دهلیّ: به و جوّره م کرد و خوای گهوره یش نازاره که ی هه لگریم و به رده وام به مال و منداله که م ده لیّم و ا بکه ن ، ا

حەرتەم: فەرموردەكە گرنگىدانى پىغەمبەر (عَلَيْكُ) دەگەيەنىت بە چارەسەرى مندالانو ياراستنى لە دەردو داو نەخۆشى كە دەبىتە ھۆى گريانو ئازاريان.

وهك چۆن له فهرموودهكهدا بهرگرى لێكردن لهوهى پهڕۆ بكێشنه لـوتى مندالهكـهو جێگه ئازارهكه بكولێننهوهو خوێنى رهشى لێ دهربهێنن، كه لهو كاتهدا باوى بووه٠

تهنانهت ویستیشی به رگری بکات له موسلمانان که له ماوه ی شیرپیدانی مندالدا پیاوان بچنه لای خیزانه کانیان که پینی ده لین -غیله-:

* (جدامه)ی کچی (وهب الاسدیه) (خوا لیّی رازی بیّت) له پیّغهمبهری خوای بیست (عُنِیْ) که دهیفهرموو: ((لقد هممت ان انهی عن الغیلة، حتی ذکرت ان الروم والفارس یصنعون ذلك فلا یضر اولادهم)) .

واته: نیازم کردووه قهده غهی بکهم له سهر پیاوان له ماوه ی شیرپیدانی مندالدا بچنه لای خیزانه کانیان به لام بیرم کردهوه روّم و فارسه کان شه و کاره ده که ن و هیچ زیانیکیشی نیه بر منداله کانیان، برّیه نه و کاره م نه کرد.

١ رواه مسلم (٧٨٨) وابو داود (٣٨٩١) وابن ماجة (٣٥٢٢).

٢ رواه مسلم (٣٥٥٤) وابو داود (٣٨٨٢) والترمذي (٢٠٧٦).

ھەشتەم:

فهرمووده که ئه وهش ده گهیه نیّت که دروسته مندال چاره سهر بکریّت له کاتی نه خوش که وتنیدا، ئه وه پیخه مبه ری خوایه (عربیت شیّوازی چاره سه رکردنی نه خوشی گهروو -عذرة - یان فیّر ده کات، به رگریان لی ده کات به و شیّوه یه ی پیشوو چاره سه ری بکه ن که زیان به منداله که ده گه یه نیّت.

وشهى (عذرة) واتاى چيه له فهرموودهكهدا؟

عذرة: ئازاریکه له گهرووداو به زوری مندالان تووشی دهبن و برینیکه لهنیوان گوی و گهروودا.

* مصعبی کوپی عبدالله ده لیّ: عذرة له و سه رده مه دا به و شیّویه چاره سه رده کرا که نافره تان په پوّیه کی دریّـ ژیان ده ناخنیه لـووتی و ده گهیشته نه و په پی برناخ و برینه که ی ده کولانده و هو خویّنی په شی لی ده هات و له وانه یه نه و برینه دوای نه و ه ه م خوّش نه ده بوویه و ه نه و ه ش مانای (العُذرة)یه . ا

* پزیشك محمد بن علی البار ده لین: وا دیاره به نیشانه کانیدا (العذرة)یه به مانای سوربوونه وه ی لهوزه کانی گهروه واته (لهوزه ته ین) ا

نۆپەم:

له فه رمووده که دا ته وه هاتووه که دروست نیه بق دایك و باوکان چارهسه ری منداله کانیان بکه ن به شتانیکی ترسناك که له وانه یه ببیته هوی مردنی منداله که:

* (ابن حبیب) له کتیبی (الطب النبوی) لاپه په (۱۲۲)دا ده لی: قدامه پیی وتم (الاعلاق) واته: ئاسنیك سوورده کریت وهك نوکی تیری لی ده کریت و روز تیژ ده کریت و پاشان ده کریت به قورگی منداله که داو ده یچه قینن پیایدا تا خوینی لی دیت.

١ غريب الحديث/ للحربي (٢٦٩/١).

٢ حاشية الطب النبوي- ابن حبيب- لا (١٢٢).

دەيەم: لەبەرئەوەى ئەو چارەسەرەى پێشەوە بە ئازارو ترسىناكە بۆ مندالەكەو لەوانەيە تووشى خوێنبەربوون ببێت لە ھەندێك حالەتدا، بۆيە پێغەمبەر (عَالَيْكُ) بەرگرى لى كردووه، رێنمونى كردووه بۆ چارەسەرێكى گونجاوتر:

* جابر (خوا لنبی رازی بنت) ده گنرینته وه که پنفه مبه ری خوا (ایسانی چووه ته ژوره وه لای عائیشه (خوا لنبی رازی بنت) ده بیننیت مندالای که بریناخیه وه دینته خواره وه ، فه رمووی: ((ما شأن هذا الصبی))؟ نهم منداله چیه تی؟ عائیشه فه رمووی: (نه خنرشی گهرووی هه یه (العذرة)، پنفه مبه رفه رمووی: ((لاتقتلوا اولادکم، ولکن آیة امراة تصیبها (العذرة)، أو وجع فی رأسه، فلتأخذ قُسطاً هندیاً، ثم لتحته بالماء -سبع مرات ثم لتسعطهٔ إیاه))

واته: ههر کهس تووشی ئه و نهخوشیه بوویان سهری ده نیشا شتی وا مهکه ن منداله کانتان مهکوژن، با پووه کی هندی بهینن، بیکه ن بهناو ئاودا —حهوت جارو پاشان له پیگهی لوته وه بیدهنی، پاشان فه رمانی دا به عائیشه وابکات و نهویش به و جوّره ی کردو چاك بوویه وه .

يازدەيەم: مەبەست چيە لە (القسط البحري) لە فەرموودەكەدا:

* (ابن قیم) (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیی: داری هندیه و پهنگی سپیه و تامی شیرینه و سودیکی زوری ههیه و چاره سهری منداله کانیان پی کردووه و به پهنجه برینه که یان کون کردووه یان شتیان به منداله که دا هه لواسیوه و پیغه مبه رقه ده غه ی کردن له م شتانه و رینمونی کردن بی شتانیکی به سود ترو ناسانتر.

به لام (السَّعوط) ده رمانه که یه له لوته وه ده دریّت به منداله که (وه ك قه تره ی ئه مروّمان) ده رمانه له گه لا گیراوه ی تردا جوان ده شیّلریّت و پاشان و شك ده کریّته وه و له کاتی ییویستدا ده تویّنریّته وه و ده کریّته لووتی نه خوّشه که ...

١ رواه أحمد (٣١٥/٣) والحاكم (٢٠٥/٣-٢٠٦) واستاده حسن.

به جۆرێك نەخۆشەكە لەسەر پشت دەخرێت وملى دەخرێ به پشتدا به ئاسانى دەرمانەكە بگاتە مێشكى دەست دەكات به پـژمين ھەرچى دەردو دايەكى ھەيە دەرى دەداتە دەرەوەو ئەم كارەيش پێغەمبەرى خوا (عَيَّ) مەدح و سەناى كردووەو أبو داود له (سنن)ەكەيدا ھێناويەتى كە پێغەمبەر (عَيَّ) بۆ خۆى بەكارى ھێناوه. لا پێناسەيەكى وشەى (القُسط) له فەرموودەكەدا:

(القُسط) پیشی ده لین (الکُست)و پیشی ده لین (العود) واته دارو جوّره دهرمانیکی دهریاییه.

جۆرەكانى:

یه که م: سپیه کی کال مهیله و زهردو بۆن خۆش و عهرهبیه و پیشی ده لین (العربی). دروه م: ره شیکی توخ و پینی ده لین (هندی).

سێيهم: له سوريا ههيه و رهنگي وهك رهنگي تهختهيه.

باشترین جۆری سپی عەرەبیەكەیەتی كە تازە بینتو پىر بینتو كۆن نەبینتو بىزنى نەكردبینتو ئەم جۆرە ھندیەكەیەتیو نەكردبینتو ئەم جۆرە ھندیەكەیەتیو رەشى شامى، بەلام باشترینیان دەریاییە تویكل تەنكەكەیە وەك (ابن سینا) دەلى.

* ابن حبيب ده لين: مه به ست له (قسط) واته قسطي هينديه.

* (إبن قیم)یش ده لیّ: (قسط) به ههردوو جوّره که یه وه سودبه خشه، چ سپیه که ی که پیّی ده لیّن ده ریایی، شهوی تریش جوّری هیندیه و شهمه زوّر گهرم و توونه و سپیه که شی زوّر نه رمه، هه ردووکیان نیّجگار به سوودن. آ

دوازده یهم: دروسته بن مرزق که مندالنکی نهخوشی ههبوی بیبات بنولای که ساننکی خواناس و له خواترس تا له خوا بیاریته و منوی داوای شیفای بن بکات:

* سائبی کوری یهزید (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: نهخوش بووم نازارم ههبوو پـورم بردمیـه خزمـه پینههمبـهری خـوا، ئـهم

١ زاد المعاد (٤/٩٥-٩٦).

٢ أحكام الادوية لا (٢١٣–٢١٤).

خوشکهزایهم ئازاری ههیه، ئهویش دهستی هیّنا به سهرمدا دووعای فهرو بهرهکهتی بیّ کردم. ا

سێزدهیهم: ههر له سێزو بهزهیی پێغهمبهری خوا (عَلَيْكُ) بێ مندالان سهردانی مندالان مندالانی مندالانی مندالانی نهخوش):

* ئوسامهی کوپی زهید (خوا لیّی رازی بیّت) ده لّی: کچیّکی پیّغه مبه ر (عَلَیْهُ) جوابی نارد بق پیّغه مبه ر (عَلَیْهُ) که له و کاته دا ئه و سه عدو ئوبه ی له گه لدابو و پیّی وت: منداله که م گیان ده دات به لکو بیّیت بق لامان...

له فهرمووده که داه لین مه مستاو نیمه یش له گه لی هه ستاین و چوین و منداله که ی خسته سهر رانی و دوا هه ناسه ی ده داو چاوه کانی پیغه مبه ر پرپوون له ناو، سه عدیش پینی وت: نه ی پیغه مبه ری خوا (عَلِی) نه م گریانه چیه ؟ نه ویش فه رمووی: (هذه رحمة وضعها الله فی قلوب من یشاء من عباده، ولا پرحم الله من عباده الا الرحماء))

ئاگاميەك:

سوننه ته نه که ر سه ردانی نه خوشمان کرد له پال سه ریدا دابنیشین و دووعای بی بکهین:

* (ابن عباس) (خوا لينى رازى بينت) له پيغهمبهرهوه (عَلِيْهُ) دهگيريتهوه كه فهرموويهتى: ((مامن مسلم يعود مريضاً لم يحضر أجله فيقول سبع مرات: اسأل الله العظيم، رب الرش العظيم أن يشفيك، الاعوفي))".

واته: ههر کهسیّکی موسلّمان سهردانی نهخوّشیّك بكات و تهم دووعایه بكات چاك دهبیّته وه مهگهر ههر تهجهلّی هاتبیّت و بلّی: داوا له خوا له پهروهردگاری گهوره و مهزن دهکهم، پهروهردگاری خاوهنی عهرشی مهزن، که خوّشت بکاتهوه.

١ رواه البخاري (٢٧٠ه).

٢ رواء االبخاري (٥٦٥٥).

٣ رواه أحمد (٢٣٩/١) والبخاري في الادب المفرد (٣٦٥).

له فهرموودهی (أبو داود)دا هاتووه که (صحیح)ه و دهفهرمویّت: (پیّغهمبهری خوا (مَرْالِلَّهُ) سهری له ههر نهخوّشیّك بدایه له ژووری سهریدا دادهنیشت و نهم دوعایهی دهخویّند: ((أسأل اله العظیم رب العرش العظیم أن یشفیك)).

* رەبىعى كورى عبدالله دەلىّ: لەگەل خەسەندا چووين بىل سەردانى قەتادە كە نەخۇش بوو، لەلاى سەرىدا دانىشتو پرسىارى نەخۇشىيەكەى لىكردو پاشان دووعاى بىل كردو وتى: اللهم اشف قلبه، واشف سقمه)

واته: پهروهردگارم دلی چاك بكهرهوه نهخوشیهكهی چاك بكهرهوه.

* (ابن عباس) (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: پینه مبه ری خوا (عَلَیْهٔ) سه ردانی نه خوشیدی کرد فه رمووی پیّی: ((لا بأس طهور إن شاءالله)) واته: هیچ نیه، چاکه بیته وه ان شاءالله.

چوارده یه م: هه ر له به زهیی سوزی پیخه مبه ر (عَلَیه مندالآن به تایبه ت له و کاته دا که نه خوش بوون یان له کاتی گیان ده رچووندا و هك له فه رمووده که ی توسامه دا ها تووه .

پازدهیهم: دروسته موسلّمان سهردانی نهخوّشی مندالّی بیّ بـاوهران بکـاتو لـهویٚش بانگی بکات بیّ موسلّمان بوونو شایهتومان هیّنان نهگهر له سهرهمهرگدا بوو:

* ئەنەس (خوا لىنى پازى بىت) دەلىن: مىدالىنكى جولەكە خىزمەتى پىغەمبەرى خواى (عَلَيْكَ) دەكىد پۆژىك ئەخۆش كەوت، پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكَ) بە ھاوەلانى فەرموو: ((إذهبوا بنا اليه نعودە)) واتە با برۆين بى سەردانى كىدنى.

چوون بۆلاى له كاته دا باوكى له ژوور سه ريدا دانيشتبوو، پێغه مبه رى خوا (عَلَيْكُ) پێى فه رموو: ((قل لا إله الا الله، اشفع لك بها يوم القيامة)) واته: بلّى، (لا إله الا الله) له پێى فه رمود دا به و هێيه وه تكاى لێخێشبوونت بێ دهكهم.

١ رواه البخاري في الادب المفرد (٥٣٦).

٢ رواه البخاري (١٣٥٦) وابن حبان (٢٩٦٠) واللفظ له.

شازدهیهم: ههندیّك له و دهرمانانه که سوننه ته به کارهیّنانیان که له لایه ن زوریه ی موسلّمانانه و ههرموّش کراوه و له جیاتیدا دارو دهرمانی سهرده م به کارده هیّنن که زوریه ی ناسه واری خرابی له سه ر مندال هه یه له وانه:

۱- مەنگوين:

واته لهپاش ئەرەي خواى گەورە باسى شويننو ماواى ھەنگ دەكات مەدحو وەسىفى ھەنگوين دەكاتو دەفەرمويىت: شيفاو چارەسەرى نەخىرشىيەكانى خەلكىيە.

* ابن عباس (خوا لينى رازى بينت) له پيغهمبهرهوه (عَلِيْ) دهگيريتهوه كه فهرموويهتى: ((الشفاء في ثلاثة، في شرطة محجم، او شربة عسل، او كية بنار، وانهى امتى عن الكى))

واته: چارهسه رله سی شتدایه یه که م که نه شاخ گرتن دووه م هه نگوین خواردن و داخکردن به ناگر، نایه نم نوممه ته که م داخکردن چاره سه ری خویان بکه ن

* أبو سعید (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّتهوه و ده لّی: پیاویّك هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا (مِیَاللهٔ) پیغه مبهری خوا (مِیَاللهٔ)

۱ النحل (۲۸–۲۹).

٢ رواه البخاري (٦٨١ه).

فهرمووی: ههنگرینی بده ری ((إسقه عسلاً)) و نه ویش هه نگوینی پیدا و پاش ماوه یه که اته وه و و تی: هه نگوینم پیدا به لام سکچونه کهی خراپتربو و، سی جار نه مهی دووباره کرده وه و له چواره م جاردا هه رپینی فه رموو: ((إسقه عسلاً)) و نه ویش و تی: هه نگوینم پیداوه به لام سکچوونه که ی خراپتر بووه، پینه مبه ری خوا (سیای فه رمووی: ((صدق الله و کذب بطن أخیك)) واته خوا راستی فه رمووه به لام سکی براکه ی تی دری ده کات) و دیسان هه نگوینی پیدا و چاکبوویه وه .

٢-الحبة السوداء- روشكه:

* خالیدی کوری سه عد ده لیّ: له مال ده رچووین به رهو شاری مه دینه و له ریّگا غالبی کوری ئه بحه رمان له گه لا ابوو نه خوّش که وت و شیّوه یه وه چووینه وه شهوی و ابن ابی عتیق) هات بی سه ردانیکردنی و پیّی وت: شه و ده نکه رهشانه پهیدا بکه ن (په شکه) پینیج تا حه وت دانه ی لی ورد بکه ن و پاشان بیتکیننه لووتیه وه له گه لی زهیت الله هه ردوو کونی لووتیه و چونکه عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) خوّی باسی بی کردم که له پینه مبه ری خواوه (بی بیستوویه تی که فه رموویه تی : ((إن هذه الحبة السوداء شفاء من کل داء الا من السّام)) واته: شه ده نکه پهشانه (پهشکه) چاره سه من بی هموو نه خوّشیه ک جگه له (سام) و تیان: سام چیه ؟ فه رمووی: ((الموت)) واته مردن. آ

(أبو ذر) (خوا ليّی رازی بيّت) ده ليّ: پيّغهمبهری خوا (عَلِيُّهُ) فهرموويه تی: ((إنها مباركة، إنها طعام طعم و(شفاء سقم))".

واته: ئاوێکی موبارهكو به فه په، ئاوێکه جێگهی خواردنو نان دهگرێتهوه و چارهسه ری نهخوشیه.

١ رواه البخاري (٦٨٤) ومسلم (٥٨٢٣) واللفظ له.

٢ رواه البخاري (٥٦٨٧).

٣ رواه مسلم (٦٤٤٢) والزيادة للطيالسي (٤٥٩) والزيادة صحيحه.

- * جابر (خوا لیّی پازی بیّت) دهلّی: پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهٔ) فهرموویهتی: ((ماء زمزم لما شرب له)) واته: ئاوی زهمزهم چارهسهره بیّ ههر نهخوشیهك لهبهر ئهو بخوریّتهوه.
- پابن عباس (خوا لیّی پازی بیّت) دهفه رمویّت: ئیّمه شاوی زهمزه ممان نابوو
 تیرکه ر، وامان ده زانی باشترین هاوکاره بق خیزانه فره منداله کان. ۲
- * عبداللهی کوپی عوسمانی کوپی خهسیم (خوا لیّی پازی بیّت) ده لیّ: وهبی کِوپی مونبه هات بن لامان بن مهککه، له وی نه خوّش که و تو نیّمه ش چووین بن سه ردانی و دهبینین ناوی زهمزهمی له لایه، پیّمان وت: بن چی ناویکی شیرین و خوّش ناخوّیته و ه نهم ناوه خهسه.

فهرمووی: نامه وی ثاوی تر بخ قرمه وه و شتی ترم لی بچیته ده ره وه ، سویند به وه ی که گیانی وهه بی به ده سته نهم ناوه له قورناندا (مضنونة) واته: ناوی نه براوه به وه ی که بیری ناوه یان شتی تر، له قورنانه که ی خوادا خواردنه خواردن و چاره سه ری نه خو شیه ، هه روه ها سویند به و که سه ی که گیانی منی به ده سته هه رکه سیک په لاماری بدات و تیری لی بخواته وه تا په لوپی و ده کریته وه نه و نه و نه خوشی و نازاره ی له سه رلاده بات و شیفای بی ده نیریت.

* بوکه بر ده گیری نه وه و ده لی: دایکی بنی باس کردووه و و تویه تی چووم بنی لای عائیشه (خوا لینی پازی بینت) و مه خره مهی برازام له گه از خوم برد که شهوکات شه و تیماری برینی مندالانی ده کردو کاتیک له مه خره مه لی بوویه و ه ، بینی خالفالی له قاچدا بوو که ناسن بوون، فه رمووی به دایکی: نیوه وا ده زانن شه م خالفاله ی کردووتانه

١ رواه أحمد (٣٥٧/٣) و ابن ماجة (٣٠٦٢) وهو حديث حسن بشواهده.

۲ رواه ابن ابی شیبه (۲۰۰۸) و عبدالرزاق (۹۱۲۰).

٣ رواه الازرقي في (اخبار مكة) (٤٩/٢-٥٠).

قاچی نهم منداله به لاو توشهاتیکی لی دوورده که ویته وه که خوا له سه ری نووسیبی ؟!! جاریکی تر نه مه ی پیوه ببینم چاره سه ری ناکه مو ده ستی پیوه ناده م، به ته مه نمه که رخالخالیکی زیوی پیوه بیت خاوینتره . ا

هه ژدهیهم: نه خوّشی (ذات الجنب) که له که نیشه:

ابن قیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: (ذات الجنب) له لای دکتوره کان دوو
 جوّره جوّریّکی راستیه و ناشکرایه و جوّریّکی ناراسته و خوّ و نادیاره:

یه که م / راست و ناشکراکه یان: نیسینکی تونده ده که ویته نهم به رو نه و به ری که له که ی مروّق و هرکاره که ی له ناو له شیه و ه دیارنیه ،

دووهم/ ناراست و نادیاره: ئهویش ههروهك ئیدشه کهی پیدشووه به لام به هزی رهشه باو کزه بای تونده وه توش ده بیت،

ده لیّ: ئه و چاره سه ره ی له فه رموود که دا ها تووه بر به شی یه که م نابیّت به لکو بر به شی دووه م چاره سه ره که به هری ره شه با و کزه بای تونده و ه تووش ده بیّت، وه (قسط البحری) که داریّکی هندیه به جرّریّکی زوّر نه رم و شله و له گه ل زهیتی کو لاود ا تیّکه ل ده کریّت و نه و شویّنه ی پی ده سوی یان پی ده دریّت به که و چك تا بیخوات و زوّر به سووده و نه خوّشه که چاك ده کاته و ه ، ده لیّ: (نه خوّشی (ذات الجنب) یه کیّکه له نه خوّشیه ترسنا که کان)

نۆزدەيەم: زانايان ھەر لە كۆنو نويدا گرنگيان داوە بە زانستى پزيشكى مندالاو لەو بارەيەوە چەندان كېبيان نووسيوە لەوانە:

- ۱- (رسالة في طب الاطفال) محمدى كورى زهكهرياى (الرازى) (۳۱۳) كۆچى.
 - ٢- (سياسه الصبيان وتدبيرهم) لابن جزار القيرواني (٣٦٩).

* *

۱ رواه ابن وهب في (الجامع) (٦٦٨)، والحاكم في (المستدرك) (٢١٨/٤–٢١٨) قال هذا الحديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه واقره الذهبي.

۲ زاد المعاد (۱/۵۳۸۸).

فهرموودمی سی و شدشهم جل وبهرگ و جوانی مندالان

عن ام خالد بنت خالد (رضى الله عنها) اتى النبي (عَلَيْكُ) بثياب فيها خميصة سوداء صفيرة، فقال: ((مَنْ تَرَوْنَ أَن نَكْسُو هَذه؟ فسنكتَ الْقَوْمُ فقالَ ((الْتُونِي بِأُمِّ خَالِدِ)) فَأْتِيَ بِهَا تُحْمَلُ، فَأَخَذَ الْخَمِيصَةَ بِيَدِهِ فَٱلْبَسَها وقال ((الْلِي وَأَخْلِقِي)). وكَانَ فِيهَا عَلَمٌ أَخْضَدُ أَوْ أَصْفَدُ فَقَالَ ((يَا أُمَّ خَالِدٍ هَذَا سَنَاهُن وَسَنَاهُ بِالْمَبَشِيَّةِ: حَسَنَّ)) فيها عَلَمٌ أَخْضَدُ أَوْ أَصْفَدُ فَقَالَ ((يَا أُمَّ خَالِدٍ هَذَا سَنَاهُن وَسَنَاهُ بِالْمَبَشِيَّةِ: حَسَنَّ))

أحمد ریوایه تی کردووه (۱/۲۶۳–۳۹۰) و البخاری (کتاب اللباس) (۸۲۳) (۳۰۷۱) و (۳۰۷۱) و (۳۸۷۶) و (۵۸۷۶) و (۵۸۷۶) و (۵۸۷۵) و (۵۸۹۳) و (۵۸۷۵)

ئهو ئه حكام و ئاداباندى لهم فهرموودهيه ومردمگيريّت:

یه که م: پینهه مبه ر (عَلِیْ اُلَّهُ) و هاوه له کانی (خوایان لی رازی بیّت) زوّر گرنگیان داوه به جوانکردن و رازاندنه و هی کچه کانیان و له به رکردنی جوانترین جل و به رگ:

* عائیشه (خوا لیّی پازی بیّت) ده لیّ: کاتیّك ئوسامه ی کوپی زهید سهر سمیّکی داو که وت پیّغه مبه ری خوا (مِیّایی الله مه لیسانده وه و فه رمووی: ((لو کان أُسامة جاریة لحلیته وکسوته حتی أنفقه)) واته نهگه رئوسامه کچ ده بوو له ئالتون هه لم ده کیّشا و جلو به رگی جوانیشم له به رده کرد.

* أبو هريره (خوا ليّى رازى بيّت) ده لّى: جاريّك لهگه لاّ پيّغه مبه رى خوادا (عَلَيْكُ) ده رچووم ... له فه رمووده كه دا ها تووه ... تا گهيشته ژووره كه ى فاطمة (خوا ليّى رازى بيّت)و فه رمووى: ((أشم لُكَعُ، أشمَّ لَكَعُ)) واته ديسان حهسه نتان لال كردووه؟ أبو هريره ده لّى گومانمان برد كه فاطمة شوردويه تى و گوريويه تى و ئه وه نده ى نهبرد به

۱ بیشتر سهرچاوهکهی دراوه.

٢ لكع: اصمعى ده لي واته كه سيك قسهى بن نايه ت (لسان العرب) (٣٢٣/٨).

راکردن هاتو باوهشیان کرد به یهکداو فهرمووی: ((اللهم انی أحبه فاحبه واحب من یحبه)) واته: نهی خوایه من خوشم دهویت (تکام وایه) توش خوشت بویتو نهویشت خوش بویت که خوشی دهوین.

دووهم: مرزق حهز دهکات مندالهکانی به شیره یه کی گهوره و خاوه ن که سایه تی گهوره بین و زانا و ناودار ده ربچن له پاشه پرژدا، کاریگه ری ختری ده بینت له سه ریان و ههول ده ده ن ختریان چاك بکه ن و چاو له زانا و ته هلی زانست و چاکه خوازان بکه ن، بزیه هه ربه مندالی عهمامه کانی ختریان کردت ته سه ریان تا شه رمی نه و عهمامه بیانگرینت و زانان و ناودار ده ربچن:

* ئیبراهیمی کوری سهعد ده لی: له بیرمه باوکم کرمه لی عهمامهی ههبوو (نهمده زانی چهن دانهن) خیری عهمامهیه کی لهسه ر ده کرده دانهیه کییشی ده کرده سه ری من، من له و کاته دا مندال بووم و هاور پکانیشم عهمامهیان ده به ست. آ

* مالیکی کوپی ئەنەس (رەحمەتی خوای لی بینت) دەلیی: (مندال بووم) به دایکم وت: دەپۆم دەخوینمو زانست وەردەگرم، دایکم وتی: جاری وەرە پیشه کی جلو بەرگی زانایان بپۆشە و پاشان زانست بنووسە وه، دەلی: گرتمی و دەستیك جلی شوپی لەبەركردمو به پەرۆیەك سەری بەستم و عەمامە يەكىشى كرد بە سەرمدا و پاشان وتى: ئا ئیستا برق زانست و زانیاری بچنەرە وه. "

* پێشهوا ماليك (رهحمهتى خواى لێ بێت) دهفهرموێت: نابێت عهمامه لاببرێتو من له سهردهمێكهوه عهمامهم لهسهر كردووه كه دهمو چاوم مووى لێ نههاتووه.

* هـهروهها دهفهرمویّت: عبدالعزیزی کـوری ابن المطلب بـوّی بـاس کـردم کـه جاریّکیان بهبیّ عهمامه خوّی کردبوو به مزگهوتداو دهلیّ: باوکم زوّر زوّر قسه و جنیّوی

١ رواه البخاري (٢١٢٢) (٥٨٨٤) ومسلم (٢٤٤٢).

٢ رواه ابن سعد في الطبقات لا(٢٠٥).

٣ رواه الرامهرمزي في (المحدث الفاضل) (٨٠).

پیّ وتم، تەنانەت عبدالعزیز پیّی وتم: کە پیّم ناخۆشە جنیّوەکانت بۆ باس بکەم کەچی پیّی وتمو وتی: ئایا بەسەری رووتی خۆت دەکەیت بە مزگەوتدا؟. ٔ

سنيهم: پينغهمبهري خوا (عَلِيْكُ) ههنديك جار كچى بچوكى رازاندوتهوه به ثالتون:

* عائیشه (خوا اننی پازی بنت) ده آنیت: پنغهمبه ری خوا (برای های ده ندیک خشلی له الایه ن پاشای حهبه شه وه پی گهیشت که نه نگرستیله ی نالتونی تندابوو نقیمدار بوو (نقیم واته موسیله که موروی تندایه)، عائیشه ده آنیت: پنغهمبه ری خوا (برایالی به داریک گرتی یان به هه ردوو په نجه و پاشان نومامه ی کچی ابی العاص که کچی زهینه بی کچی بوو فه رمووی: ((تطی بهذا یابنیّة)) واته: ها کچی خقم نهمه بق تق خقتی پی جوان بکه).

* یه زیدی نه حه وی ده لی: فه رقه دی سه به خی چوو بق مالی حه سه ن، له وی کچینکی حه سه ن، له وی کچینکی حه سه نی بینی نالتوونی پیوه بوو، وتی به حه سه ن: نهی باوکی حه سه ن توش کچت به نالتون و زیر ده رازینیته و ه ؟ حه سه ن زور توره بوو ته نانه ت فه رمووی: نه ی فه رقه د بچکول - فریقد - بق تق ده ته ویت کچه که م و ه ک نارد بیژو نانکه ر نیشان بده م. آ

مەسەلەيەك:

هیچی تیدانیه و ئاساییه کونکردنی گویی کچ (گوی سمین) لهبه ر جوانی:

* أحمدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بينت) دەلى: بى كور بە باشى نازانم (مەكروھە) بەلام بىر كىچ ئاساييە)و مەھنا دەلىي: پىيم وت لاى كى مەكروھ بووە؟ فەرمووى: لەلاى جريرى كورى عثمان. أ

١ الجامع لاخلاق الراوي واداب السامع-خطيب (٩٠٠).

٢ رواه أحمد (١١٩/٦) وأبوداود (٤٢٣٥) وابن ماجة (٢٦٤٤) واسناده حسن.

٣ رواه ابن ابي الدنيا (الاشراف في منازل الاشراف) (٤٧١).

٤ الاداب الشرعية (٣٤١/٣).

* ابن قیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: له (صحیحین) دا هاتووه که کاتیّك پیّغه مبه ری خوا (میّاییهٔ) هانی نافره تانی صحابه ی ده دا بی به خشین و خیرکردن نافره تی وا هه بوو گواره کانی خیّی داده که ندو ده یبه خشیه پیّغه مبه ری خوا (میّاییهٔ). ا

به سه به وه ی که شتیکی دروسته که خواو پیغه مبه ره که ی ده یان بینی نافره تان گوییان ده سمی و هیچیان له باره یه وه نه فه رمووه واته رازی بوون به و کاره یان و نهگه رحه رام بووایه به رگریان لی ده کرد له قورنان و فه رمووده دا.

چوارهم: هاوه لان (خوایان لی پازی بیّت) (سخّاب)یان ده کرده ملی منداله کانیان چ کوپ بوونایه یان کچ که بریتیه له ملوانه که یه که میخه کو ههر به رهه میّکی تر بهرونایه یان کچ که بریتیه له ملوانه که یه که یدا باسیّکی ناوناوه به ناوناوه ده که که یدا باسیّکی ناوناوه (ملوانه که که سه خاب بی مندالان) و فه رمووده که ی نه بوهریره شی به به لگه هیّناوه ته وه .

ئیمام ئەحمەد له (مسند)دا بەئاشكراتر هێناوەيەتى دەڵێ: ئـەبوهريره (خـوا لێـى رازى بێت) دەڵێ: دايكم نەيهێشت له مال بێمـه دەرەوە بـݞ ئـەوەى ملوانەكـەى سـخابم بكاته مل. '

پێنجهم: دروست نيه ئاڵتون بكرێته به منداڵي كوردا:

* یه حیا ده لی: له ئیمام مالیکم بیست ده یفه رموو: پیم ناخوشه و به مهکروهی داده نیم که ئالتون بکریت به مندالی کوردا، چونکه پیمان گهیشتووه که پیغه مبه ری خوا (می نالتون له دهست بکات و منیش بی گهوره و بچوك به مهکروهی ده زانم.

١ تحفة المودود لا (٣٤٩-٣٥٠).

٢ المسند (١/١٣١).

* (ابن عبدالبر)یش ده لی: له ده ستکردنی ئه لقه بن پیاو وانازانم یه ك که س له پیشه وایانی فه توا رینگه یان پیدابیت و هه موویشیان له لایان مه کروهه بن مندالی کو پ چونکه باوکان به منداله کانیاندا خواناسیان ده رده که ویت . \

شهشهم: سوننهت وایه ئهگهر مندالیّك جلوبهرگی تازهی لهبهركرد سیّ جار پیّی بگوتریّت: (أبلي واخلقي)و ئهمهش به (صحیح)ی هاتووه لهلای ئیمام بوخاری (رهحمه تی خوای لی بیّت).

حەوتەم: ماناو مەبەست چيە لە وشەى (أبلي واخلقي):

ئهم وشه یه له لای عهره ب دووعای چاکه یه بن ته مه ن درین ری منداله که به کاردینت، واته ئه وهنده ته مه ن درین ببیت تا ئه و جلانه کن بکات و بیاند رینیت،

* خەلىل لە (كتاب العين)دا دەلىي: واتە: بـ ثيت تـا ئـهم جلانـهت كـۆن دەكـهيتـو دەيانىرزىنىت.

به لام له ریوایه تی (أبو داود)دا به سه نه دی صحیح له (ئه بی نضرة)وه ها تووه و ده لی ده لی نظره ای نخه می ده لی ده لی ده لی ده لی تازه ی بکردایه پیّیان ده وت: (تبلی ویخلف الله) واته: له ناوبچیّت و خوا خوّت بهیّلیّت.

له ریوایه تی نهبو وهلیدا هاتووه دهیانوت: (ابلی وخلقی) ایان دهیان ووت (ابلی وخلقی): واته بیدرینیتو خوت بمینی.

هه شته م: فه رمووده که ش ئه وه ده گه یه نیت که هانی مندال بدریّت و دلّی خوش بکریّت نه گه ر جل و به رگیّکی تازه ی له به رکرد و پیّیان بوتریّت: وه ك چوّن پینه مبه ر

١ ابن عبدالبر (الاستذكار) (٢٠٣/٨).

٢ الفتح لابن حجر (١٠/٢٨٠).

متالی به دایکی خالیدی فهرمور که تهمهنی بچوك بوو: ((یا ام خالد هذا سناه)) به زمانی حهبه شیه کان واته: جزریکی ئهسله، جزریکی باشه.

(ئەمەش بە پێچەوانەى ھەندێك لە موسلمانانەوە كە دەبىنىن كەسێك جلوبەرگى نوێى لەبەردايە تالىقى لى دەدەنو دەلێن ئەمە رەنگ نەمابوو ئەمە نەبێت؟! وادىارە ھەرزانەكەيت كريوە؟! زۆر ناشىرىنە؟! نا ئەسلە؟ من بىكەم لەمەى تۆ ناكەم!!) ئەم وتانە حەرامنو بۆنى حەسووديان لى دێت)*

شتنك كه زور پنويسته دايكو باوكو سهرپهرشتياراني مندالان بيزانن دهربارهى جلو بهرگى منداله كانيان ئهمه ههندنكه لهوانه:

۱- دەبیّت جلوبهرگی بی باوه پانیان لهبه رنه کهن و چاو له جلوبه رکی مندالی ئهوان نه کهن تا منداله که لهسه رئه و شیویه گهوره نهبیّت:

* عبداللهی کوری عهمری کوری عاص ده لیّ: پیّغهمبه ری خوا (عَلَقَ) دهستی جلی لهبه ری مندا بینی نه خشو نیگاری تیدابوو (معصفرین)و فه رمووی: (ان هذه من ثیاب الکفار، فلا تلبسها) واته: نهمه له جلو به رگی کافرو بیّ باوه رانه لهبه ری مه که.

۲ دەبیّت جلو بەرگى كورت (وەك تەنورە) نەكاتە بەرى كچە بـچوكەكانى تـا
 لەسەر ئەو شیوازە رانەيەتو ئاسايى نەبیّت لەلاى كاتیّك گەورە ئەبن.

له و به لاو نههامه تیانه ی ئه م سه رده مه که تووشی زوری له خه لکی بووه و له سروشتی پاکیان ده رچون و سه رسام بوون به جل و به رگی کافران و چاولی کردنیان و جل و به رگی جوله که و گاوریان پی باشه که هیمای به دره و شتی و دارنینی ییوه دیاره.

بهجۆریک که پیچهوانه بوتهوه! کوپهکانیان جوان داپوشیوه به جلوبهرگو تهنها دهستو دهمو چاویان دیاره!! کهچی له ههمان کاتدا جلوبهرگی کورتو تهسك

^{*} وتهى وهرگيّرٍ.

۱ رواه مسلم (۵۶۸۵).

دهکه نه به ری کچهکانیان که ههموو له شیان له خه لکیه وه دیاره و به رله عنه تی پیغه مبه ربه رله عنه تی پیغه مبه ی پیغه مبه ری خوایان ده خه ن (عربی) که فه رموویه تی: ((کاسیات عاریات)) واته پیشته یشن و پروتیشن! .

۳ نابیّت جلویه رگیّك بكاته به ری كوره كه ی كه له به ری تاوانباران و له خوا
 یا خیاندا بینراوه و به هی نه وان مهشهور بووه:

* (الاجرى) (رەحمەتى خواى لى بيت) دەلىي: لەسەر (إمام) واتىه كاربەدەستان پيويستە قەدەغەى بكەن كورانى موسلامان جلوبەرگى فاسىقو تاوانباران لەبەربكەنو نەشھيلان ھاورييەتى ئەو كەسانە بكەن كە ناسىراون بە بەدردوشتو نيرباز، ھەروەھا باوكانيش نابيت بهيلان منداللەكانيان بەرگى فاسىقيان لەبەربكەنو ھاورييەتيىشيان بكەن.\

3− نابیّت جلی دریّر دهرهدامان بکهیته بهری کورهکان و پیّغهمبهر (عَلِیْهُ) لهم کاره بهرگری کردووه:

* عبداللهی کوری عومه (خوا لیّی رازی بیّت) جاریّك بینی کوره که ی جله کانی شوّره و به دوای خوّیدا رایده کیّشیّت فه رمووی: دامیّنه که تبه رز بکه ره و چونکه له پیّغه مبه ری خوام بیستووه (عَرَاللهٔ) که فه رموویه تی: ((من جرّ ثوبه من الخیلاء لم ینظر الله الیه)) واته: هه رکه سیّك جلوبه رگی له زهوی بخشیّت له خوّبه زلزانیه وه نه و کاره بکات نه وه خوا له روّژی قیامه تدا بوّی ناروانیّت.

* ابوهريره (خوا ليّي رازي بيّت) له پيغهمبهرهوه (عَلِيُّ دهگيريّتهوه كه ابوهريره (ما أسفل من الكعبين من الازار ففي النار))

١ النظر في أحكام أهل النظر- إبن قطان (١٢٩),

٢ رواه أحمد (٣٣/٢).

٣ رواه البخاري (٧٨٧٥).

واته: جلوبه رکی خواری پهقه له ی قاچ خاوه نه که ی ده باته ناو ناگرهوه. له سهر سه رپه رشتیاری منداله هه ول بدات منداله کانی له ناگری دوزه خود به دوور بگریت و له سه رپه و شتی پیغه مبه رو سوننه ت رایان بهینی له سه ر نه و شتانه ی که پیچه وانه ی شه رعی خوا نین.

۵- دەبیت کورەکانی بەدوور بگریت له لەبـهرکردنی ئاوریـشم چـونکه لهسـهر
 نیرینه حهرامه گهوره بیت یان بچوك:

جابر (خوا لیّی پازی بیّت) دهفهرمویّت: لهبهری کوپهکانماندا داماندهکهندو
 لهبهری کچهکانماندا دهمان هیّشتهوه واته: ئاوریشم)^۱

* ابن قیم (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: نایه لی کوره که ی ناوریشم له به ر بکات چونکه ره وشتی تیّك ده دات و سروشتی کچانه و ناسکوّله یی وه رده گریّت، هه روه ك چیّن ده بیّت له نیّربازی و عه ره ق خواردنه وه و دزی و دروّزنی دووری بخاته و ، پیّغه مبه ری خوا (عَیْنِیُّ) ده فه رمویّت: ((یصرم الذهب والحریر علی ذکور أمنی وأحل لانا شهم)) واته: ئالتون و ناوریشم له سه ر نیّرینه کانی نومه تم حه رامن و بیّ میّینه کان حه لالن.

خق ئهگهر مندال ئه و شتانه ی لی قه ده غه نه کرابیّت خی له سه ر سه رپه رشتیاره که ی پیویست کراوه که نه هیلّی بیانکات و بواری نه دات حه رامه کان ئه نجام بدات، چونکه له سه ریان رادیّت، زوّر ئه سته مه وازپیّهینانی، ئه مه ش راست ترین و ته ی زانایانه.

ئەوانەى كە دەڭين دروستە ئاڭتونو ئاورىشم بى كورپانى مندال، بەڭگەيان ئەوەيە كە تەكلىفى لەسەر نيەو ھىچى لەسەر حەرام نيە، قياس لەسەر ولاخ دەكەن كە گوايە ھىچ حەرام نيە بىرى، ئەمەش قياسىيكى زىر ناشىياوھو خراپ چونكە بەلى مندال ھىچى لەسەرى دەبىت، بىرى نابىت مندال بەبى دەسىتنويىر

١ رواه أبوداود (٤٠٥٩) استاده صحيح.

نویّرْ بکات یان به پووتی یان به پیسی، نابیّت ئارهق بخواته وه و قومار بکاتو کاری ناشایسته ی جنسی بکات (لواطة). ا

۲- نابیت به هیچ جزریک باوک دایکان جل بهرگی کچانهی لهبهر بکات بیرازینیتهود:

* ابن تیمیه (ره حمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: رازاندنه وه ی کور به شیوه ی کچ دروست نیه، چونکه نابینت خه لک حه زی لی بکات (نه وه تاییه ته به نافره تانه وه) به لکو ده بینت له هه موو شتیک دووری بخاته وه که ژنانی ده ربچینت و له وان بکات و نه وه وای لی ده کات که گه وره ش بوو هه ر ناسکو له و ژنانی ده بینت، له وانه شه چه ندان فیتنه و خرابه ی تری لی بکه و ی ته و ه

۷− نابینت بهیلرینت جلوبه رگیک لهبه ربکات له وینه ی گیانلهبه ری لهسه ر نهخش کرابینت بهیلرینت جلوبه رگیک لهبه ربکات له وینه ی گیانلهبه ری نهخش کرابینت و نهمه ش نهخی شده که وینه ی گیانلهبه رانی ده گمه نه بتوانیت دهستی جل بی کوره که تدهست بخه یت که وینه ی گیانلهبه رانی تیدا نهبیت و نهوه ش غهریبی ئیسلام دهگهیه نیت پهنامان به خوا:

* أبوطلحة (خوا ليني رازي بينت) له پينهمبهري خواوه ده گيرينهوه (عَلِيْ) كه فهرموويه تي: ((لاتدخل الملائكة بيتاً فيه كلب ولا صورة)) واته: فريشته كان روو ناكه نه ماليك سه گي تيدابيت يان وينه ي تيدا هه لواسرابيت.

۸ هەروەها نابنت جۆرە جلو بەرگنكيان لەبەربكرنت كە ھەندنك وشەو دەستەواژەى بنگانەى پنوەنوسرابنت چونكە زۆربەيان وشەكانيان بى باوەرى يان نارەوشتيە.

١ تحفة المودود لا (٣٠٤).

٢ شرح العمدة من كتاب الصلاة، لا(٢٩٣).

۲ رواه البخاري (۳۲۲۳).

۹- ههروهها نابیّت ئه و جلو به رگانه ی لهبه ریکات که هیما و دروشمی بی باوه رانی پیوه یه وه ک خاچ یان ئه ستیره ی شهش پالو یان ئالای یه کی له ولاتانی بی باوه رو له م وینانه.

* ئەمە ھەندىك بوون لە جىلى بەرگە قەدەغەكراوەكان لەسەر مندالانى مەبەست لىلىي: ئەرەپە كە دايكى باوكان بە ئارەزووى خۆيان ھەموى جلىكىيان بى نەكەن بەوەى بىلىن گوايە مندالان ھىچيان لەسەر نىيە، لەسەر سەرپەرشىتيارەكەيانە كە لە خىوا بىرسىيارە بەرامبەريان:

* سفیان الشوری (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموین: فه رمان ده دریست به فریدانی که سیک بی ناو شاگری دوزه خو پینی ده لین: نهمه مال و منداله که ی هه موو چاکه کانیان خواردووه . ا

نۆيەم: لە فەرموودەكەشدا ئەوە ھاتووە كە گەورە دەتواننىت شىقخى سوعبەت لەگەل مندالى كچى تەمىزدار بكات:

وهك چۆن له هەندىك ريوايەتى بوخاريدا هاتووه لەسەر ئەم فەرمودەيە لا (٩٩٩٣):

* کچه صحابیه که ده لی: مندال بووم له گه ل باوکمدا رؤیشتینه خزمه ت پیغه مبه ر (عَلَیْ) و من له وی به نه لقه که ی ده ستی پیغه مبه ر (عَلَیْ) یاریم ده کرد و با وکم لیم توره بوو، پیغه مبه ریش (عَلَیْ) فه رمووی: ((دعها)) وازی لی بینه و پاشان فه رمووی: ((أبلي واخلقي...)) واته سی جار فه رمووی: نه م جلانه بدرینی و خزت بمینی.

دهیهم: له فهرموودهکه شدا ئه وه ها تووه که دروسته نازناو بنریّت له کچی بچکوّله، چونکه پیّغه مبه ری خوا (سَالِیْ) به و کچه بچکوّله یه ی فهرموو: ((یا ام خالد)) ئهی دایکی خالد، که ناوی خوّی (أمة)ی کچی خالد بوو. ۲

١ رواه أبونعيم في (الحلية) (٨١/٧).

۲ الاستيعاب (۱۷۹۰/٤).

يازدهيهم: مهبهست له (خميصة سوداء صغيرة):

* خەلىلى كورى ئەحمەد دەڭى: جلوبەرگىكى رەشى خەت خەتەو لـ خورى دروستكراوه. \

سیّزده یه م: ((فأخذ الخمیصة بیده فالبسها)) واته: به دهستی خوّی کردیه به ری و ئهمه ش به نگهی به ره می پیّغه مبه ره هه روه ك به نگهی بی فیزی و ته وازعیه تی.

چواردهیهم: لهوهدا که به دهستی خنری جلهکهی کرده بهری (أم خالد) به لگهیه لهسهر ئهوهی سوننه ته کهسیک دیاری دهدات به کهسیک ئهگهر کهسه که مندال بوو خنری بیکاته به ری و بیگومان به سهر جله کانی ژیره و هیدا.

پازده یه م: فه رمووده که نه وه ده گهینیت که سوننه ته به زمانیک له گه ل مندالدا قسه بکریت که لینی تیبگات نه وه تا پیغه مبه ر (این که سوننه ته و منداله له حه به شه ژیاوه و زمانی نه وان شاره زا بووه به زمانی حه به شیه کان فه رمووی: (سناه، سناه)، بو خاریش باسیکی ناوناوه (باسی نه و که سه ی به فارسی قسه ده کات) – (۳۰۷۱).

١ كتاب العين لا(٢٦٨).

شازدهیهم: به فهرمووده که دهره کهویت که دروسته موسلمان ههندیک دهسته واژه ی نمانه کانی تر به کار بهیننیت نه گهر کارنه کاته سهر زمانه سهره کیه کهی خبری و شهی بینگانه تیکه لا نه کات، و ه ک به کارهینانی و شه ی (فیری گود:Very good) برافی مهرسی، ...هند). ا

۱ ئەم خالەي (۱٦) وتەي وەرگىرە.

فەرموودەى سى و حەوتەم يارى كردن شۆخى كردن ئەگەل مندائدا

عن أنس بن مالك (ﷺ) قال: كان رسول الله (ﷺ) يَدخُلُ عَلَينَا وَلِي أَحْ صَغِير يُكنَى (أَبا عُمَير) قال: أحسبه فطيماً، وَكَان لَهُ نُغَرَّ يَلْعبُ بِهِ فَمَاتَ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ النَّبِي (عَلَيْهُ) ذاتَ يَوْمٍ فَرَاهُ حَزِينًا، فقالَ ((مَا شَأْنُهُ))؟ قَالُوا ماتَ نُغَرُهُ فَقَالَ ((يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّغَيْرُ؟)).

دەرھينانى فەرموودەكە:

أحمد ریوایه تی کردووه (۱۱۶/۳–۱۱۰)و البضاری (۱۲۰۳)و (۱۱۲۹)و له (الادب المفرد) (۲۲۹) له باسی -سوعبه ت کردن له گه ل مندال، مسلم (۲۲۹ه)و أبو داود (۴۹۹۹) له (باسی به که سیّك بلیّی باوکی فلانو مندالیشی نه بیّت)و الترمذی (۱۹۸۹) و ابن ماجه (۲۷۲۰) له باسی (المزاح)دا.

ئەو ئەحكام و ئادابانەي لەم فەرموودەيە وەردەگيريّت:

يەكەم: ئەم فەرموودەيە ئەسلى دوو مەسەلەي زۆر گرنگى ژيانى مندالانە:

۱ – مندال بزی ههیه یاری بکات.

 Y^- شۆخى كردنو پووخۇشى دان بە مندالان.

مەسەلەي يەكەم:

فەرمودەكە ئەوە دەگەيەنئىت كە دروستە رېنگا بدرئىت بە مندالان يارى بكەنو نابئىت بەرگريان لى بكرئىتو بەلگەيش لەسەر ئەوە زۆرە لەوانە:

۱- بي دهنگبوونيان لێيانو بهرگري نهکردن له ياري کردنيان:

* عبداللهی کوری عباس (خوا لنّی رازی بنّت) دهفهرمونّت: (لهگهلّ مندالآندا یـاریم دهکرد، لهو کاتهدا پنّغهمبهر (عَلِیه ماتو منیش له پالّ دیوارهکهدا خوّم حهشاردا، له

دواوه هاتو رای وهشاندمو فهرمووی: ((اذهب وادع لي معاوية)) بروّ موعاويهم بوّ بانگ بکه.

* عائشه (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: لهگه ل ده سته یه ك له کچانی هاوریّمدا یاریم ده کرد و له کچانی هاوریّمدا یاریم ده کرد و له گال ده سه روورداو هه موو ره فیقه کانم خوّیان داپوشت (خوّیان حه شاردا) و که نه و روّیشت ده ستیان کرده و ه به یاری له گه لّمدا. آ

۲ پینه مبه ر (عَیْنِیْ) دهیدا به لای مندالاندا یاریان ده کردو ئه ویش سلاوی لی ده کردن و به کاره که یان رازی بوو:

ا نهنهس (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهری خوا (عَرَاتُهُ) دای به لامداو لهناو مندالاندا یاریم دهکرد سه لامی لی کردین و پاشان منی بانگ کردو ناردمی بی کاریّك. "

۳ - پیغهمبهر (عَلِی سهیری مندالانی دهکرد کاتیک خهریکی یاریکردن بوون:

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) دهفهرمویّت: پیّغهمبهر (عَرَاهِیُّهُ) دههات بیّ لام کاتیّك من یاریم دهکرد به یاریهکانمو لهلامدا دادهنیشتو ماوهیهکی زوّر سهیری دهکردمو یاشان ههادهسا. أ

٤- پێغهمبهر (ﷺ) بواری ڕهخساندوه بێ مندال بێ سهيرکردنی ياری:

* عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) ده فه رمویّت: ده مبینی پیفه مبه ری خوا (عَلَیْ الله که واکه ی به که واکه ی به دی دای ده پی دای ده پیشتم، منیش سهیری حه به شیه کانم ده کرد له مزگه و تدا یاریان ده کرد تا وام لی ده هات بی تاقه ت ده بووم له سهیر کردن، ناگاتان له کچانی بچوك بیّت حه زله سهیری یاری ده که ن واته: بواری سهیر کردنی پی بده ن .

۱ رواه مسلم (۱۷۲۰).

۲ رواه البخاري (٦١٣٠) ومسلم (٦٣٧٨).

٣ رواه أحمد (٣/٣٥) إسناده حسن.

٤ رواه أبو يعلى في مسنده (٤٩٠٨).

ه رواه البخاري (٢٣٦ه).

دووهم:

یاریکردن و خوشی نواندن و پابواردن کاریّکی زوّر گرنگی مندالانه، بوّیه دهبینی سهله فی صالّحی نهم نوممه ته گرنگی ته واویان بیّداوه:

* هیشامی کوری یه حیای غه سسانی باسی باوکی ده کاتو ده لنی باوکم ده یووت: خه فه ته مددن به منداله کانمو نیگه رانیان مه که ن چونکه خوشی و سرور گه شه به مندالان ده دات. آ

شیبراهیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: سه له فی صالّح هه موو یاریه کیان به
 په وا ده زانی بی مناله کانیان ته نیا یاری کردن به سه گ نه بیّت. آ

سینیهم: فهرموون لهگهل ههندیک له و یاریانه ی که سهله فی صالح رینگایان به منداله کانیان داوه نه نجامی بدهن، که نهگه ربه وردی سهیریان بکهن ههمو و سودی بی خودی منداله که ههیه بی له شیان یان بی عهقل و بیریان یان جوانکردنی ره و شتیان و جهندان سودی تر له وانه:

۱- تیر ئەندازی (الرمایه):

* موسسعه بی کوپی سه عد له سه عده وه ده گیریته وه (خوا لیسی رازی بیت) فه رموویه تی: کوپه کانت تیر نه ندازی فیریبن چونکه نه وه باشترینی یاریه کانتانه . أ

١ روام ابن ابي الدنيا في العيال (٥٩٠)،

٢ رواه ابن ابي الدنيا في العيال (٥٩٤).

٣ رواه البخاري في الادب المفرد (٢٩٧).

٤ رواه ابن ابي شيبه في (الادب) لا (٨٠).

* ثمامةی کوری عبداللهی کوری ئەنەس دەلىّى: ئەنەس (خوا لیّی رازی بیّت) جیّگایان بىق رادەخىستو لەسەری دادەنىشتو مندالله کانیشی بەسەریدا نیشانه شكیّنیان دەكرد (واتە تورە نەدەبوو) جاریّکیان ماتە لامان دەبینى تیرئەندازی دەكەین فەرمووی:

(کوردکانم ئهمه کهی نیشانه شکینیه ئیوه دهیکهن بیدهن به منو ههرچهندی پیوهنا ههمووی پیکای). ا

* عمری کوپی عبدالعزیز (رهحمه تی خوای لی بیّت) نامه ی نووسی بی ماموّستای کوپه که ی وت: با سه ره تا هه ریه که یان قورنانه که ت بی بخویّنن و جوان فیّریان بکه، نهگه ر لی بوویه و م با تیرو که وانه که ی هه لبگریّت و نیشانه ی بی بنیّره و ه و حهوت تیری پیّوه بنیّ و پاشان با بروات سه رخه وی قه یلوله – بشکیّنیّت ...) ا

۲- زورانبازی (مصارعه):

* أبوهريره (خوا ليّى رازى بيّت) دهفهرمويّت: حهسهن حسهين (خوايان ليّ رازى بيّت) پيّكهوه زوّرانبازيان دهگرتو پيّغهمبهرى خوايش (عَلِيْكُ) دهيفهرموو ((هى حسن، هى حسن)) واته: حهسهن دهيباتهوه، حهسهن دهيباتهوه، فاطمة (خوا ليّى رازى بيّت) پيّى وت: بوّچى وا دهليّى؟ پيّغهمبهر (عَلِيْكُ) فهرمووى: ((ان جبريل يقول: هى حسين)) واه: جبريل دهيووت: حسين يهكهم دهبيّت).

٣- پێشبرکێ (مسابقه):

* عبداللهی کوری حهرس (خوا لیّی رازی بیّت) ده لیّ: پیّغهمبهری خوا (عَلَیْهُ) عبدالله و کوره کانی تـری عهباسی کوّکرده و هو ریـزی دهکردن دهستی دهکرده و هو باوه شی بالاوده کرده و هو دهیفه رموو پیّیان: ((من سبق الی فله کذا وکذا)) واته هه رکه سیّك زوو بگاته لای من دیاریه کی پی ده ده م، ده لیّ (فتسبقون) واته

١ رواه الطبراني في (المعجم الكبير) (٦٧٩) واسناده صحيح.

٢ ابن ابي الدنيا في الدر المنثور (٥٠٦/٦).

٣ ابن ابى الدنيا في العيال (٥٩٥) في اسناده ضعف.

ئەوانىش ھەموويان پايان دەكىرد بەرەو پووى دەكەوتى بەسەر پىشتو سىنگىداو ئەويش (عَيْنِيَّةُ) باوەشى پىدا دەكردنو ماچى دەكردن). \

٤-مهله واني (السباحه):

* ابی امامهی کوری سههل (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) نامهی نووسی بر (أبی عبیده)ی کوری (الجراح)و پیّی فهرموو: منداله کانتان فیّری مهله بکه نو فیّری تیرنه ندازیان بکهن). آ

ه-ئەسپ سوارى (الفروسيه):

* مەكحول (رەحمەتى خواى لى بيت) دەلىى: عمرى كورى خطاب (خوا ليسى رازى بيت) نامەى نارد بى خەلكى شامو تيايدا پيلى وتىن: مندالله كانتان فيلى مەللەكردن و تيرئەندازى ئەسپ سوارى بكەن). "

٦-ياري كردني كچان به بووك:

١ رواه أحمد (٢٦٤/١) والطبراني في المعجم الكبير (١٨٨/١٨)

٢ رواه أحمد (٤٦/١) وإسناده صحيح.

۳ رواه القراب في فضائل الرمي (۱۰) ئەسپ سوارى ئەمرى لە ئۆتۆمبىل لىخورىندا خىرى دەبىنىتەوە--وەرگىر.

٤ رواه النسائي في السنن الكبرى (٥/٣٠٠-٣٠٧)، و أبوداود (٤٩٣٢) واسناده صحيح.

۷- یاری کردن به بالنده:

- * فەرموودەى سەرەتاى ئەم باسە بەلگەيە لەسـەرى بـە مـەرجێك ئـازارى نـەداتو خزمەتى بكات.
- * هیشامی کوری عوروه ده لیّ: عبداللهی کوری زوبیر له مهککه بـوو لـهو کاتـهدا هاوه لانی پیّغهمبهر (عَلِیَیُهُ) بالندهیان ههبوو لهناو قهفهزدا بوو رایانگرتبوو. ا

٨- بەرزكردنەوەى قورسايى -زەختكردنى شت- (رفع الاثقال):

* طاووس (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: عبدالله ی کوپی عباس (خوا لیّی پازی بیّت) دای به لای کوّمه لیّك که سدا به ردی گهوره یان زه خت ده کرد (نه و چاوه کانی له ده ست دابوو) فه رمووی: نه وه خه ریکی چین؟ و تیان به رد هه لاه گرن تا بزانن کامیان به هیّزتره، نه ویش فه رمووی: (عمّال الله أقوی من هؤلاء) واته: تیّکوّشه رانی پیّگه ی خوا له وان نازاترن).

چوارهم: لهم پۆژگارهدا زۆربهی باوكو دايكانی موسلمان (به داخهوه) پۆلهكانيان پيشتگوی خستووه و بهجۆرهها ياری، ياری دهكهن به ئارهزووی خۆيانو بهبی پهچاوكردنو گويدان به شهرعی خواو پيغهمبهر (عَنِيْنَ و حهرامو حه لاليهكهی، به بيانووی ئهوهی كه جاری مندالن و هيچيان لهسهر نيه!.

به لّی وایه هیچیان له سهر نیه، به لام باوكو دایكیان به رپرسن لیّیان و له روّری قیامه تدا لیّیان و له روّری قیامه تدا لیّیرسینه و منداله کانیان که و تو و به تدان حه رام و ناشه رعیه و ه :

ثەوە پەروەردگارە لە قورئاندا دەفەرمونىت: ﴿يَثَائَتُهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَيْهِكُهُ عِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَاۤ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ ".

١ رواه البخاري في الادب المفرد (٣٨٣) له باسى بالندهي ناو قهفهس.

٢رواه عبدالرزاق (٢٠٩٦٠).

٣ سورة التحريم (٦).

واته: ئەى كۆمەلى باوەرداران خۆتانو خانەوادەتان لـه ئـاگرى دۆزەخ بىـارىنن كـه سوتەمەنيەكەى مرۆۋو بەردەو فرىشتەگەلىك سەرپەرشتى دەكات كە زۆر دلـپەقنو زۆر بەھىننو سەربىنچى خوا ناكەنو چيان بى بگوترىت بەگوىى دەكەن.

* عبداللهی کوپی عمر (خوا لیّی پازی بیّت) ده فه رمویّت: له پیّغه مبه ری خوام بیستوه (سَالِیَّ) ده نفه رموو: ((کلکم راع وکلکم مسؤل عن رعیته، الامام راع ومسؤل عن رعیته، والرجل راع فی آهله وهو مسؤل،...)) واته: هه مووتان شواننو هه موویشتان به رپرسیارن له ژیرده سته کانتان، ئیمام به رپرسه له میلله ته که ی پیاویش شوانه و به به رپرسه له مال و منداله که ی و لیّپرسینه و هی له گه لدا ده کریّت له سه ریان...

بۆیە زۆرى له سەلەفى صالح نەیانهنشتووه مندالله کانیان به ئارەزووى خۆیان هەرچى یاریه حەزیان لى بووبینت بیکەن لەوانه:

۱ - نه یانه پشتووه منداله کانیان یاری به بوکله یه ک بکه ن که و پنه و په یکه ری تیداییت:

* أبوطلحة (خوا لني رازى بنت) دهلى: پنغهمبهر (عَلَيْهُ) فهرموويهتى: ((لاتدخل الملائكة بيتاً فيه كلب أو تصاوير))

واته: فریشته کان روو ناکه نه مالیّك سه گ یان ویّنه ی پهیکه ری تیدابیّت.

* ئیمام مالیکیش (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (له لام مه کروهه پیاو په یکه ربی کچه که ی بکریّت) آ

* پرسیار کرا له ته حمه دی کوری حه نبه ل (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده رباره ی فه رمووده که ی عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) که ده یووت (من به بوکلّه یاریم ده کرد) فه رمووی: (ئاساییه یاریکردنی کچان یه بوکلّه به مه رجیّك (صورة)ی تیّدا نه بیّت، ئهگه رویّنه ی تیّدابوو نابیّت) أ.

١ رواه البخاري (٨٩٣).

٢ رواه البخاري (٣٣٢٢).

٣ الجامع لابن ابي يزيد لا (٢٣٤).

٤ الاداب الشرعية (٣/٥٠٩).

۲- ياريكردن به جۆرنك قومارى تندابنت:

* محمدی کوپی سیرین (رهحمه تی خوای لی بیّت) کوّمه لیّك مندالی بینی له پوّری جه رئندا یاریان ده کرد له سهر شت (واتا قوماریان ده کرد)، فه رمووی: قومار مه که ن چونکه بردنه وهی تیّدابیّت له یه کتری قوماره)

۳-ياريکردن به سهگ:

* ئیبراهیمی النخعی (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: (هاوریّیانی مه زهه بمان ریّگایان داوه به مندال یاری بکه ن جگه له یاریکردن به سهگ)^۲

٤- ياريكردن به چواردهخانه:

ئهم ياريه تهختهيهك دههيننو سي خهتى تيدا هه لده كولنو مندالان به بهرد يارى تيدا دهكهن (پيشى ده لين) شههارده.

* صفیه دهگیرینته وه که عبدالله ی کوری عومه ر (خوا لیّی رازی بیّت) جاریّك چووه مالّه وه دهبینیّت ههندیّك له منداله کانی به شه هارده یاری ده که ن دای به سه ری خوّیداو شکاندی) "

* سهلهمهی کوری ئهکوه ع (ره حمه تی خوای لی بینت) ده گیرینته و ه که به رگری کردووه له مندال کاتیک که ئهم یاری (چوارده خانه) بکه ن، پییان وت: به رگری لی دهکردن؟ فه رمووی: به لی چونکه له و یاریه دا مندالان سویند ده خون و درویش ده که ن. أ

٥-ياريكردن به تاوله (النرد):

نه رد ئه وه یه زاریّك له ته خته یان له ئیسك دروست ده كریّت و له شهش لاكهیه و ده دارد ده نووسریّت و له نه رمووده دا دمنووسریّت و له ناو تاولهیه كی ته خته دا یاری پی ده كریّت. له فه رمووده دا هاتووه كه به رگری كراوه له كردنی:

۱ رواه إبن أبي شيبه (٦٢٢١) له ياري كردن به گويّز يان خورمادا.

۲ پیشتر ریوایه ته که ی دراوه

٣ رواه ابن ابي شيبه (٦٢١٣) و البيهقي في الكبرى (٢١٧/١٠).

٤ رواه ابن ابي شيبه (٦٢١٢) و البيهقي في الكبرى (٢١٧/١٠).

* بورهیده (خوا لیّی پازی بیّت) دهگیریته وه که پینه مبهری خوا (عَلَیْهُ) فهرموویه تی: ((من لعب بالنردشیر فکأنما صبغ یده فی لحم خنزیر ودمه)) .

واته: ههر کهسیک به نهردهشیر یاری بکات وهك شهوه وایه دهستی خستبیته ناو گوشتو خوینی بهرازهوه.

* أبوموسى الاشعرى (خوا ليّى رازى بيّت) دهگيريّته وه كه پيّغه مبه رى خوا (عَلَيْهُ) فهرموويه تى: ((من لعب بالنردشير فقد عصى الله ورسوله)) واته: ئه و كهسهى يارى نهرده شيّر بكات سهرييّچى خواو پيّغه مبه رى كردووه.

* نافع (رمحمه تی خوای لی بینت) دم لی: عبدالله ی کوری عومه ر (خوا لینی رازی بینت) هه ر کاتیک که سیکی خوی بدیایه یاری به نه رده شیر (تاوله) یان چوارده خانه دمکات لیی دمدان و یاریه که شی ده شکاندن ."

٦-شەترەنج:

* نافع له عبداللهی کوپی عومهر (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّتهوه که پرسیاری لیّکرا دهربارهی شهترهنج؟ فهرمووی: له تاوله خراپتره. أ

* بِيْشەوا مالك (رەحمەتى خواى لى بينت) دەفەرموينت: شەترەنج بەشيكە لە تاولە.

* هەروەها پرسیارکرا له ابن مسیبو الزهری (رەحمەتی خوایان لی بیّت) دەربارەی حوکمی شەترەنج؟ فەرمووى: شتى بەتال و پروپوچەو خوایش بەتال و پروپوچى خوش ناویّت. "

ههروهها دهربارهی قهده غهکردنی شهترهنج (یهزیدی کوپی ابن حبیب)و (محمدی کوپی سیرین)و (ابراهیم النخعی)و (مالك بن انس)و (أحمد بن حنبل) (رهحمهتی خوایان لی بیّت همان پای پیشوویان ههیه.

۱ رواه مسلم (۸۹۹۸).

٢ رواه مالك في الوطأ (٩٥٨/٢) والبخاري في الادب المفرد (١٢٦٩) إسناده حسن

٣ رواه الاجري في (تحريم النرد) (٣٥) واسناده صحيح.

٤ رواه ابن أبي الدنيا في (دم الملاهي) (١٠٢).

٥ رواه البيهقي في (الكبرى) (۲۱۲/۱۰).

به لام زانایانی تری وه ک نیمام شافعی و آبو حنیفه و آوزاعی و که سانی تر شه تره نج جیاده که نه وه ارو تاوله، پیگهیان پیداوه و ده لین نه خشه ی سه ربازی و به هیزکردنی زیهن و میشکی تیدایه. (

٧- کوچه:

- پن الاعرابی: واته مندالان پهرێ دههێننو خـری دهکـهنو وهك تـێپی لێ دهکـهنو
 پاشان قوماری پێ دهکهن.
- * عبداللهی کوپی دینار ده لیّ: عبداللهی کوپی عومهر (خوا لیّی پازی بیّت) دای به لای کوّمه لیّك مندالدا به کوّجه یاریان ده کرد له چالیّکدا که داری لیّ بوو، نهیهیّشت به و یاریه بکه نو شویّنه بشی په رژین کرد. ٔ

۸ - یاریکردن به گیانداران به سزادان و بهشهردانیان:

* إبن عمر (خوا لني رازی بنت) چوو بن لای یه حیای کوری سه عیدو له وی مندالنکی بینی مریشکنکی به ستبوویه وه و له دووره وه کردبووی به نیشانه و به ردی تی ده گرت، خیرا (ابن عمر) چوو به ره و رووی مریشکه که و کردیه وه و به ره لای کرد و پاشان رووی کرده که سوکاری منداله که و فه رمووی: مه هیلان منداله کانتان شهم بالندانه به هیواشی بکوژن (واته به رد باران کردن) چونکه من خیرم له پیغه مبه ری خوام بیستووه (میستوده و می کیانله به ربی کردووه له وه ی گیانله به ربی به له سه رخو و ماوه ی دریژ بکوژریت و به نیشانه بنریته وه. آ

پێنجهم: ههڵوێستهیهك لهگهل ههندێك له یاریهكانی نهم سهردهمه:

۱– تۆپى پێ:

ئەمرۆ زۆرترین مندال یاری پی دەكەن وگەورە و بچوك پیوهى خەریكن و توش بوون، واى لیهاتووه مندالی لەگەلدا پیر دەبیت و بچوك لەسەر خەزو ئارەزووى گەورە

اوتهی وهرگیّر.

۲ رواه البيهقي في الكبرى (۲۱۷/۱۰).

٣ رواه البخاري (١٤٥٥).

دەبئِت، ئەم ياريە لە ئەسلّدا ھەرام نيە ئەگەر ئەم خالانەى تئدا نەيەتەدى كە زۆربەى ئەم خالانە ئەمرۆ تيايدا ھاتۆتەدىو باش وايە مندال فئىرى چۆنيەتيە دروستەكەى بكريّت:

- ١-له زيكرو يادى خوا مرۆڤهكان غافلو بى ئاگا دەكات.
 - ۲-له نویزکردن له کاتهکانی خوی دوایان دهخات.
 - ٣-له نويّري به كۆمەل و له مزگهوتدا دوايان دهخات.
- ٤-دەبنته هۆی ئەوەی هاورنیهتی بەدرەوشت دوور لەخواو دواتىر لەوانەو
 فنری جۆرەها جننوو لەعنەتكردن و شتی خراپی تریش دەبنت
- الهم یاریه دا پقو کینه و دووبه ره کی و جنیو و قسه ی سوك و تن به یه کتری و به تیپه چاکه که ی یه کتری و به تیپه چاکه که ی یه کتری ده ده ن و هه ندیک کات ده گات ه جنیو و شه پیش له ناو موسلماناندا په نا به خوا.
- ٦-مندالی موسلمان والنده کات که چاو بکات له و یاریزانانه ی که له زور شتیاندا پیچه وانه ی شهرعیشه له قرو جلوبه رگی هه لسی که و تیاندا.
- ٧- بكريّته هۆكارى بردنهوهو قازانج واته قومارى پى بكريّت وهك له زۆريّك لـه ولاته ئيسلاميهكاندا دهكريّت يهنا بهخوا.
- ۸−چاوکردنو لاسایی کردنهوی ولاتانی کافرو بی باوه وه، نهمه و چهندان
 زیانی تر که باسکردنی دریژه دهکیشیت!! خوا پهنامات بدات.

٢-فيلم كارتزن:

ئهم یاریه لای مندالی ئهم روّژگاره ههر بهوهنده وه نهوهستاوه که مندالآن گیّل دهکات و دووچاری سستی بیرکردنه وه و داهیّنانیان دهکات، به لکو لهوهش لایداوه و کاریگهری خراپی کردوّته سهر بیروباوه پی مندالی موسلّمانان و پهوشتیان، بوّیه یه کیّك له زاناکانی پورثاوا دهلّیت: مندالانی ئهم پو تهنها بینه ری ئهم جوّره فیلمانه نین به لکو خوّیان تیّکه لی پووداوه کانی بوون و له گهلیدا ده ژین، به شداری تیایداو کاریگه ریه کی زیندووی کردوّته سهر میّشك و ههناویان.

* ئەم فىلمە كارتۆنيە جولاوانە ھەلدەستىت بە كورانەودى تروسكايى (فىترەتى پاك) لىەناخى مندالدا بەلام بەشىيوازىكى خىقشو بەلەزەتو سەرنج راكىيشو لەم بارەيەود پزيشكە دەرونناسەكان دەلىن: (ئەگەر زىندان زانكى بىت بى فىربوونى تاوان ئەود تەلەفزىرنىش قوتابخانەيەكى ئامادەييە بى لادانى مندالى).

له بواری بیرویاوه پدا: چه ندان مندالّی کو پو کچ تیّروانین و هاوکیشه کانیان تیّکچووه، به هنری نه و دیمه نانه ی که له نه فلام کارتزنه کاندا دهیانبینیّت، نه وه تا دهبینی پیاویّك به همه وادا ده فریّت، یان کیّوه کان ته خت ده کات، یان مانگ له تده کات به دهسته کانی و پاشان دهیان داته وه له یه کا یک هه و نه وه نده به لکو له چاویه وه تیشك ده رده کات و همو و هه والیّکی ناشکرا و نهینی ده زانی !!

ئافرهتنك بزى گنرامهوه كه مندالهكهى لنى پرسيوه: دايهگيان راسته خواى گهوره يهك چاوى ههيه؟ ئهويش وتبووى: كورى شيرينم (پهنا بهخوا) لهو قسه ههلهيه، خواى گهوره يهك چاوى ههيه من له فيلم كارتوننيكدا بينيومه كه لهسهر ههورهكانو لهسهر كورسيهك دانيشتبوو بهو جوره بوو!!.

ئەمە مىشتىكە لە خەروارىك، چونكە زۆرى لە ئەفلام كارتۆنەكان پىپن لە كارى سىحرو جادوگەرى، وەك بلىنى سىحر لىھاتووپيە... نەك يەكىك بىنت لە گوناھە گەورە لەناوبەرەكان (الموبقات) ئىتر با ئەوەش بووەسىتىت كە چەندان نىشانەى سەلىبى خاچ پەرستانى تىدايه!!!.

لهلایهنی پهوشتیهوه: نهم فیلمانه پۆلێکی ترسناکیان ههیه له جوانکردنی درۆو دهلهسه و فیرو فیدل و ساخته کاری و گۆلدان و پیشاندانیان به شیوهی ئازایه تی و لیّها توویی و وریایی!!

که لهگه لیدا حه یا و شهرم له دلی منداله که دا نامیننیت، بن نا؟ له کاتیک دا پاله وانانی ئهم فیلمانه دهبینن به جل و به رگی کورت یان رووت، قسهی ناشیرین و پروپوچ ده که ن فیری چه ندان فیل و ساخته کاری ده که ن، ئاره ق ده خونه و ه جگه ره ده کیشن به روژی

رۆشندا، قسه دەربارەى ئەرەى كە مندالانمان فيرى جۆرەھا جنيو قسەى سووك دەبن ليبانەوە...'

سهیری کتیبی (بصمات علی ولدي) بکه که چهندان سهرپیچی شهرع فیری مندالهکانمان دهکهن له ریگهی فیلم کارتزنهوه،

٣-ياريه ئەلىكترۆنيەكان (ئەتارى):

زیانهکانی شهم یاریه ههر لهوهدا نیه که مندال کاتهکانی تهمهنی لهبهردهمی شاشهیهکدا بهزایه دهدات به لکو لهمهش زیاتر چهندان زیانی ترسناکی لی دهکهوینتهوه که پهروهردهکاران و پسپوران خه لکیان لی ناگادار کردونه و لهوانه:

یه که م/ یاریزانه که پاده هیننیت له سه ر درنده یی و توندوتییژی و کوشتار، چونکه زوریه ی شه یاریانه خوشیه کانیان له پیاو کوشتن و ده ست گرتن به سه ر مال و ساماندایه .

له ولاتی کهنه دا لیکولینه و ه یه کرا له سه ر (۳۰۰۰۰) له و یاریانه و له ناکام دا د مرکه و تا (۲۳۰) هه زاریان راسته و خو باس له کوشتن و تاوان و خوینرشتن ده کات ...

دووهم/ بلاوپوونه وه بهدره وشتی رهگهزی (جنسی):

۱- زۆربەی ياريەكانى زۆرانبازى بە ئافرەتى بى جلوبەرگ ئەنجام دەدەن كە (كاسيات عاريات)ن.

۲ له یاری پیشبرکیکاندا هـهر کـه سـهردهکهویّت بـێ قوناغیٚکی تـر یهکسهر
 کچیٚکی رووتترو جوانتری بێ دهردهچیّتو روّلهکه دهبینیّت.

سێیهم/ خووگرتنو فێربوون به و یاریانه وه وای لێ دهکات که ئه رك و واجباته کانی یشتگوێ بخات:

ئەم ياريانە وايان لە ھەندىك لە مندالاق مىرمنداللەكان كىردوۋە كە تەۋاق خوۋيان پىۋە گرتوۋەو لەرادەبەدەر ھىقگرى بوۋن، ئەمەش ۋاى كىردۇۋە لە ھەندىك دەۋللەت ناچارىن تەمەن دىيارى بكەن بىق يارىكىردنى ئەق جىقىرە ئەتاريانىەى كە لە شىوينە

١ أطفالنا والترفيه لا (١٤،١٣).

گشتیه کاندا ههن، ئهمهش له ترسی ئهوهی نهوهك مندالان هـ وگری بـبنو بویان تـهرك نه کریّت.

چوارهم التاوان و رهوشتى ناشرين:

له لیکوّلینه و ه یه یرو ناموّدا ده رکه و تووه که پیّژه ی تاوان له ناو نه و مندالانه دا که هوّگری یاری نه تاریه کانن زیاتره له وانه: مندال گهلیّك هه لاه ستن به سوتاندنی خه لکانی تر، مندالانیکیش دایك و با و کی خوّیان ده کوژن و مندالانیکیش ده ستدریّژی جنسی ده که نه سه رکوانی مندال.

پێنجهم/ دڵی مندالهکه له سهر حهزی گوناه ڕادێت:

منداله که له گه لا به رده وامی له سه رئه میاریانه دا که تیایدا گوی بن موسیقا و گورانیه کانی ده گریت، دواتر ئاسان ده بیت له لای گوی گرتن بن شتی حه رام، ئاسایی ده بیت له لای سه یری کچی بی جلوبه رگ و لاشه پرووته کانیان، له سه رهه موو نه مانه رادیت و ئاسایی ده بیت له لای، نه مه سه ره رای به فیرودانی پاره و پوله کانی له کرینی شریت و چه ندان سیدی جورا و جوری نه تاریه کان، به رده وام به دوای نه و یاریانه دا بگه ریت که تازه ن و روز گرانن.

٤- ياريه جادوويهكان (الالعاب السمرية):

له و یاریانه ی که له ناو مندالاندا بلاوبوته و له ناو ولاتانی موسلماندا (یاری سیحریازی)یه له شوینی پارك شاری یاریه کان و هوله داخراوه کاندا که زیاتر ناوی نراوه (سیرك) که تیایدا مندالی موسلمان سهیری پیاویك ده که ن که یاری به چاویان ده کات و شوشه والی ده کات له به رچاویان بغریت و بالنده ده کات به وه ره قه ، نه وانیش زور خوشحال ده بن به م دیمه نه و چه پله و فیکه یان بو لیده ده ن!! نه م کاره ش یه کیکه له و حه وت له ناویه ره ی که پیغه میه ی خوا (سیسی به داری دوون و میان داوه له و که سه ی به م کارانه هه ستاوه .

ه- چير قکي مندالان:

ههر له و شتانه ی که مندالی موسلمانان خویانی پیوه خهریك دهکهن (چیروکی وینه داری مندالانه یه) و نهم چیروکانه لهم دواییانه دا زیاتر بالاوبوویه و و له لای مندلان ره واجی پهیداکرد.

که سهیر لهوهدایه زوربهی پووداوهکانی لهسهر پالهوانه تی و توندوتیژی و کوشتن و که سایه تی خمه یالی و خورافی یان پالهوانه گیانله به رهکانن یان پیاوانی تاسمانی (فضائی) نووسراون.

که تیایدا دهبینی مندالهکه روّچووه لهگهل کوّمهلی تهفسانهی پروپوچی وهك (سوپرمان)و (باتمان)و (میکی)و (سهندریّلا).

ههمور ئهمانه چیروک گهلیکی سهیرو سهمهرهن به وینهوه و ئهوهی وهریگیراوه به ههمور عهیبو عارو بی ماناییه که یه وه که مترین و ته ده رباره یان بوتریّت: ئهوه یه که ماناو مه به ستی به رزی تیدانیه، مه به ستی چاندنی ره و شت و قیه می به رزی تیدانیه، مه به ستی چاندنی ره و شت و قیه می به رزی جوان نیه.

لهمانهش ترسناکتر ئه وه یه که ته واوی بوونی خوای تیدا فه رامو شکراوه، بگره به پیچه وانه وه همه موو ئه و کارانه ی که ته نها له په روه ردگار ده وه شینته و داویانه به پاله وانه کانی نه م چیر و کانه و له به رچاوی منداله کانمان باران ده بارینن و خه لکی نوغر و ده که نوغرو شاریک ده به ناخی زه ویدا به خه لکه کانیشیه وه!!

هه ندیک له و چیر قکانه پووداوه کانی له دهوری جنق که و شهیتانه کاندا نمایش ده کریت، که نهمه ش زور زیان ده دات له منداله که له وهی ترسو بیم ده خاته دلیانه و نهمه ش سه ره رای خالیبوونی نه و چیر قکانه له مانای به رزو ناکاری جوان.

٦-يارى دوو گۆلى سەرميز:

پرسیار کرا له لیزنهی ههمیشه یی ولاتی عهره بستانی سعودی ده رباره ی نه و یاریه ی که له بازاره کاندا داها تووه و گهنج و مندال پیوه ی خهریکن، که بریتیه له میزید و کومه لیک یاریزانی ته خته یان ناسن دروستکراوه و به ده ست ده جو لینرین و توپیک له

نیوانیاندایه و یاری پیده که ن و له دوای یاریه که دوراوه که پاره ده دات به خاوه نی یاریه که و نایا له شه ریعه تی نیسلامدا دروسته ؟

له وه لامدا وتیان: ئهگهر به و جـ قره بیّـت کـه باسـی دهکـهن و پهیکـهری تیّـدابیّت و دقراوهکه پارهی یاریهکه بدات ئه وه حه رامه له چهند روویهکه وه له وانه:

\— خهریکبوون بهم یاریهوه کاتهکان دهکوژیّت له شتی لههو لهعبو بی سوودداو لهو پیناوهدا زوّریّك له کارو ئهرکهکانی دنیاو دینی بی دهفهوتیّنیّت، ئهم یاریه دهکاته خوو، بهرهبوره دهیبات بهرهو قومارکردن لهسهری، بوّیه ههر له سهرهتاوه بهری لی بگیریّتو دروست نیه له شهریعهتدا.

۲—دروسـتکردنی پهیکـهرو وینـهو کرینـی لـه گوناهـه زوّر گهورهکانـه کـه فـهرموودهی (صـحیح) حـهرامی کـردووه و هه پهشـهی سـه ختی خـوایی لهسـهره و سنزای ئاگری به ئیشی بو ههیه.

۳—ههر بهوهی که دۆراوه که پارهکهی دهدات حهرام دهبیّت، چونکه فهوتو رهوتکردنی ماله له شتی پروپوچدا، کاسبی کردن بهسهر ئهو ئامیرهوه دروست نیهو ئه پارهیه حهرامه و (سحت) ه که له و ریّگایه وه دهستی خوی دهخات و خواردنی مالی خهلکه به نارهواو له گوناهه گهورهکانه و قوماره و حهرامه (ویالله التوفیق). در میستی درامه التوفیق). در میستی دو به درامه درامه التوفیق). در میستی دو به درامه درا

۷ مهموو یاریه کانی تری وه ك: بیست و یه ك و پۆكه رو چ ۆ که رو شه تره نج و هتد.. پرسیار له هه مان لیژنه ی پیشوو کرا ده رباره ی نه م یاریانه نایا حه رامن یان هه ر مه کروه ن؟

له وه لامدا وتيان:

ئهگەر ئەو ياريانىە لەسەر پارەو بەرامبەر بكرينت ئەۋە قومارە و خەرامە و (ابن عبدالبر) دەلى: ھەمۇو زانايان لەسەر ئەۋەن كە شەترەنچ خەرامىە ئەگەر لەسەر شىت بكرينتو قومارە و دروست نيە كردنى.

۱ فهتوای ژماره ۲۲۰۹ (۲۰۹/۲۰۷–۲۰۷).

ههروهها لهو پووهشهوه حهرام دهبیّت که زوّری له نهرك واجباتی بوّ دهفهوتیندیت له کاتهکانی خوّی وهك نویّر بوّ نمونه و فهوتاندنی مافی خیّزان یان دایك باوك و کهسانی تری ژیّردهستی، یان سهردهکیّشیّت بوّ حهرامی وهك ناکوّکی و دووبه ره کی و پی و کینه و جنیّو و قسهوتن به یه کتری که نهوه ش حهرامه، به لام نهگهر نهم یاریانه لهم شتانهی پیشو به دوور بیّت، ههر باش وایه خوّمانی نی به دوور بگرین چونکه له پیشه وا (علی کوپی نه بوطالب) هوه ده گیّرنه و ه که داویه تی به لای کوّمه لیّکدا یاری شه تره نجیان کردووه فه رموویه تی: (مَا هَذِه التّمَاثِیل التی آنتُم لَهَا عَاکِفُون)؟ واته: نهمه چیه سه رتان داخستوه بو نه م بتانه؟

هەرودها (ابن عمر)و هاودلانى تریش حەرامیان كردوونو هەرودها (أبوحنیفه)و (أحمد)و (مالیك) (رەحمەتى خوایان لى بیّت) حەرامیان كردوون، چونكه هرٚكاریّكه بیّ سەركیّشان بەردو قوماركردن لەسەریان، ههر لەبەر ئهو هرّیهشه كه پیّغهمبهرمان ههردشه لهو كهسانه دەكات كه تاوله دەكهنو به سەرپیّچیكارى پهرودردگار ناویان دەباتو دەنهرموییّت ((من لعب بالنرد نقد عصى الله ورسوله)).

۸ یاری دمرهچی کردن:

ههروهها پرسیار کرا له ههمان لیّژنه دهربارهی (شختك بختك)و دهرهچیّو بهختی خوّت که شیّوهکهشی قوتویهکی مهقهبا دهکریّت و لهناویدا شـتت بـق دهردهچیّت ئیتر جاری وا ههیه نوّر بی نرخه ؟

له وه لامدا فه رموویانه: ئهم یاریه دروست نیه چونکه ده چیّته ریزی کرین و فرقشتنی نادیار (بیع الغرر)و ده چیّته ریزی قوماره وه حه رامه.

شهشهم: ئهو كاتانهى كه دروست نيه بوار به مندالان بدريّت يارى بكهن تياياندا:

۱ – دەبیّت لەکاتى نویْژەکاندا یارى نەکەن تا رابیّن لەسـەر پاریّزگارى لـەکاتى نویّژەکانیان بە کۆمەل و لە مزگەوتدا ئەنجامیان بدەن.

٢-له كاتى خۆر نيشتندا كه وهختى باللوبوونه وهى جنزكه و شهيتانه كانه.

* جابر (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریته وه له پیغه مبه ری خواوه (عَلَیْ که فهرموویه تی: ((اکتفوا صببیانکم العشاء، فان للجن انتشاراً أو خطفةً)) واته: منداله کانتان به دوور بگرن له یاریکردن له دهره وه له دوای خور نیشتنو له کاتی عیشادا چونکه له و کاته دا جنو که کان بلاوده بنه وه و دهست ده به ن بو خه لکی.

۳-هەروەها نەھنۆن لەدواى عیشاى درەنگ یارى بكەن چونكە گومانى ئەوەى
 تیدایه كه خەبەریان نەبیتەوە بق نویژى بەیانى.

(ابي البدرة) (خوا ليّی رازی بيّت) دەفەرمويّت: پيّغەمبەری خوا (عَلَيْهُ) پيّی ناخوّش بووه لهپيّش نويّژی عيشا بخهوينو لهدوای عيشايش قسه و باس بكهين).

* موعاویهی کوپی قه پره (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: باوکم له دوای نویّش عیشا به هه موو منداله کانی ده ووت: منداله کانم بخه ون به لکو خوای گه وره له م شه و ه دا خیر بیّنیّته پیّگه تان)."

منیش دهلّیّم: شهو درهنگ خهوتن هرّکاره بـق فهوتانـدنی نویّیژی بـهیانیو ئهگـهر بیشی کات به تهمهلّیو قورسی ههلّدهستیّت بق کردنی چونکه تهواو شهکهت بووه.

ھەرتەم:

ههر له فهرموودهکه دا گهمه و شوخی و سوعبه تی پیفه مبه رمان بو دهرده که ویت که له گه لا ندا کردوویه تی نه مه ش سوزو خوشه ویستی بووه بویان:

* تُهنه س (خوا ليّى رازى بيّت) دهفه رمويّت: (كان رسول الله (عَلِيْكُ) من أفكه الناس مع الصبي) أ.

١ رواه البخاري (٣٢١٦).

٢ رواه البخاري (٥٤٧).

٣ رواه أبونعيم (٢٩٩/٢).

٤ رواه ابن النسي في (عمل اليوم والليلة) (٤١٩)دا.

واته: پێغهمبهری خوا (عَنِّ) خۆشترینو سوعبهتچی ترین کهس بووه لهگهلا مندالدا.

* ئەنەس (خوا لىنى رازى بىنت) دەفەرمويىت: كورىكى (أم سُلىم) ھەبوو ناوى (أبو عمیر)بوو، بالندەيەكى ھەبوو، پىغەمبەر (عَلَيْكُ) ھەر كاتىك بھاتايە بىزلاى دەيكىدە پىنكەنىن، لە رىوايەتىكدا ھاتووە (وكان يناغيە) واتە: نەغنەغەى بىل دەكىدو ئغەى بىل دەكىدد.

* محمودی کوپی ربیع (خوا لیّی پازی بیّت) دهلیّ: تهمهنم پیّنج سالان بوو لهبیرمه پیّغهمبهری خوا (عَلِیْ) دهمی پر دهکرد له ناو تیّی دهگرتم یان به دولّچه)

* ئەنەسى كورى مالىك (خوا لىي رازى بىت) دەفەرمويىت: (بىنغەمبەر (عَلَيْكُ) گالتەو شىخى لەگەل زەينەبى كچى (أم سىلىم) دەكىردو پىيى دەفەرموو: ((يا زوينب، يا زوينب)) واتە: زەينەبولكە—زەينەبولكە، يان زەينەبە گچكە—زەينەبە گچكە!.

* دیسان ئەنەسى كورى ماليك (خوا لێى ړازى بێت) دەڧەرموێت: (پێڧەمبەرى خوا مئالله) پێى دەگووتم ((يا ذا الاذنين)) واته ئەى خاوەنى دوو گوێ–ئەى گوێدار.

هه شته م: له سوعبه تو شۆخپه كانى له گه ل مندالاندا ئه وه بوو له سه ر پشتى ياريان ده كردو ئه ويش قسه ي نه ده كرد:

** (أم خالد)ی کچی (خالدی کوپی سه عید) ده لیّ: له گه لاّ باوکمدا هاتمه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (عَلِیْ کراسیّکی زه ردم له به ردابوو پیغه مبه ری خوا (عَلِیْ فه رمووی: ((سنة، سنة)) واته: چه ند جوانه چه ند جوانه جله کانت) و منیش به موری پیغه مبه رایه تیه که ی یاریم ده کرد و ده ستاکریم ده کرد و با و کم لیّم تو پره بو ، پیغه مبه ریش (عَلِیْ) فه رمووی: ((دعها)) واته: وازی لیّ بینه . نا

۱ رواه البخاري (۷۷).

٢ رواه الضبياء في المختاره (١٠٩/٥) ١٥٣٣– إسناده صحيح.

٣رواه أحمد (٣/١١٧).

٤ رواه البخاري (٥٩٩٣).

تۆيەم: ھەر بەم جۆرە ھاوەلانىش (خوايان لى پازى بىت) لەناو مال و خىزانى خۇياندا گرنگيان داوه بە شۆخى كالتەكردن:

* ابراهیم التمیمی ده لی: عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) دهیفه رموو: پیاو له مالهوه دهبیّت وابیّت، به لام له کاتی پیویستدا دهبینی پیاوه.

* سفیان الثوری (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: زهیدی کوپی ثابت (خوا لیّی پازی بیّت) له ناو مال منداله که یدا سوعبه تچی ترین که س بووه به لام که له ناو خه لکدا دابنیشتایه جدی ترین پیاو بوو)

* عەقەبەی كورى حارث دەلىن: ئەبوبەكرى صىدىقم بىنى (خوا لىلى رازى بىلت) حەسەنى كورى عەلى دەگرت بە باوەشىيەرە و ھەلىدەقوناند دەيفەرمور:

بابى شببه النبي ليسس شبيها بعلي

واته: ههموو گیانی له پیخهمبهر دهکاتو هیچی له عهلی ناکات. عـهلیش (خـوا لیّـی رازی بیّت) گویّی لهو شیعره بوو له پالیدابوو پیّ دهکهنی.

دهیهم:زانایان زوّر گرنگیان داوه به و سودو که لکانه ی له فهرمووده که ی نهنه س (خوا لیّی پازی بیّت) وه رده گیریّت و ته نانه ت أحمدی کوپی أبی أحمدی (الطبری) به شیّکی تاییه ت کردووه و ناوی ناوه (ئه و که لکانه ی له فه رموه ده که ی (أبی عمیر) و ه رده گیریّت) و له پیشه کیه که یدا و توویه تی:

(بەسەرھاتى عومـەير، كـە رپوايەتـەكانيم) ھێنـاوە، بەكورتيەكـەى چـەندان كـﻪڵكى فقهىو سوننەتىو حيكمەتى تێدايە كـﻪ شەسـت لايـﻪنى فيقهـى لـﻪخۆ گرتـووە ئـﻪوەى پەيوەندى بە مندالەوە ھەيە:

۱- له فهرموودکه دا هاتروه هه رکاتیک بهاتایه بن لای، سوعبه تو شنخی لهگه ن ده کرد که به نگه یه له سه رئه وهی زور شوخی لهگه ن کردووه و نهمه ش دوو شت دهگه یه نیت:

یه که م/ شتیکی دروست و ریگه پیدراوه سوعبه تکردن له گه ل مندالاندا.

دووهم/ ئـهم رێگهپێدانـه بهڵگـهی سـوننهتیهتی نـهك بهڵگـهی دروسـتی ئهگـهر وانهبووایه زوّر جار دوویـارهی نـهدهکردهوه وهك لـه باسـی نوێژگـهر دهسـتکاری ورده

١ رواه الدينوري في (المجالسة) (١٠٣٨).

بەردى بەردەمى دەكاتو دەفەرمويّت: ((فان كنت لابد فاعلاً فمرة)) واتە ئەگەر چارت نەبوو تەنھا يەك جار نەبيّت قەيناكات يەكجار.

۲-سوعبهتو شۆخيەكانى لەگەل مندالاندا بەلگەيە لەسەر بى فىزى خۆبەزل نەزانىنى بىغەمبەرمان (عَلِيَّةُ).

٣-بەلگەيە لەسەر رەوشتى بەرزو جوان.

٤- به لگه یه له سه ر ئه وه ی دروسته پیاو له ماله وه که سینکی جیابیت وه ک ئه وه ی ده ده ره وه یه اله وه ماله وه سوعبه تچی بیت له گه ل منداله کانی و به لام له ده ره وه خاوه نی ویقار و که سایه تی بیت به لام له به ر ریا و خود مرخست نه بیت.

٥-مهبهست له وشهى (ما بال أبا عمير) به لكه په لهسه رئهوهى كه سوننه ته برايه كت بينى، له حالى برا يان منداله بچوكه كانى بيرسى.

۱- له فهرمووده که دا (بالنده که ی یاری پی ده کرد مرد) و پیغه مبه ریش (بالنده که ی ی ده کرد مرد) و پیغه مبه ریش (بالنده که ی دروسته با و کان کی دروسته با و کان کی دروسته با و کان کین که دروسته با کین بالنده بی منداله کانیان بکین.

۷− به لگه شه له سهر ئه وه ی که باوك و دایکان دهبیّت بوار به منداله کانیان بده ن به ئاره زووی خزیان یاری بکه ن ئهگه ریاریه که حه رام و به در دوشتی لی نه که ویّته و ه .

۸- به لگه یه له سه رئه وه ی که خه رجکردنی پاره له پیناو کرینی بوك و یاری به منداله کانیان به ئیسراف و پاره به فیر قدان دانانریت ئه گه رحه رام نهبن.

٩-به لكه يه له سهر ئه وه ي كه كرتني بالنده و راكرتني له ناو قه فه زدا دروسته.

۱۰-ههر کاتیک پیخهمبهری خوا (سیکی سوعبهتی لهگهل (أبا عمیر)دا بکردایه (أبا عمیر)دا بکردایه (أبا عمیر) دهستی دهکرد به گریان، به لگهیه لهسهر نهوهی که ههموو گریانیکی ههتیو عهرشی پهروهردگار نالهرزینیت وهك پیخهمبهر (سیکی الیتیم اهتز العرش)). بی ههموو گریانیک نههاتووهو دوو جوّره گریان هاتووه:

يهكهم/ گرياني ناز لهدواي شرخي كردن و گهمهكردن لهگهل ههتيوهكه.

دووهم / گریانی ستهملیّکردن و نهبوونی خهفه تباری به لام نهگهر سوعبه تت لهگه ل هه تیویّکدا کردو گریاندت نه وه گوناه نیه و عهرشی خوا ناله رزیّنیّت.

۱۱- بەلگەيـە لەسـەر ئـەوەى كـە مرۆڤـى عاقــلو ژيرمەنـد لەگـەل خەلكىـدا دەجولايتەرە بەينى عەقلى خۆيان نەك بەينى عەقلو ژيرى خۆي.

فەرموودەی سىو ھەشتەم بەرگرى كردن ئە سەرتاشىنى نيوەچل

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: ان النبي (عَلَيْكُ) رأى صبياً حلق بعض شعره وتَركَ بَعضه، فَنَهَاهُم عن ذلِكَ وقَال: ((أحلقُوا كُلهُ أو أتركُوه كُلُّه)).

دمرهيناني فهرموودمكه:

عبدالرزاق له (۱۹۰۸)داو أبوداود له (۱۹۹۵)داو النسائی له (۵۰۶۸)و ابن حبان له (۵۰۰۸)دا پیوایهتیان کردووه،

ئەو ئەحكامو فەرمانانەي لەم فەرموودەيە وەردەگيريت:

یه که م: فه رمووده که به لگه یه له سه ر ئه وه ی نابیّت هه ندیّك له سه ر بتا شریّت و هه ندیّکی به جیّ بهیّلریّت که پیّی ده لیّن (القزع) و پیّغه مبه ر (عَلِیْهُ) به رگری لیّکردووه :

* عبداللهی کوپی عمر (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّته وه که پیّغه مبه ری خوا (عَلِیْهُ) به رگری کردووه له سهرتاشینی مندال به شیّوهی (القرع) ده لّی ویم به نافع: (قرع) چیه؟ فه رمووی: هه ندیّکی سهر ده تاشریّت و هه ندیّکی به جیّ ده هیّلریّت ا

دووهم: فهرموودهکه به لگهیه له سه رئه وهی هه رکاریّکی ناشایسته و ناشه رعی به مندال بکریّت، باوك و دایك و سه رپه رشتیاره که ی به رپرسیار و گوناهبارن.

سێيەم: جۆرەكانى قەزەع:

ابن قیم (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهلیّ: چوار جوّر قهزه ع ههیه:

١- ليره ههنديكي بتاشريت ولهوئ ههنديكي بهيلريته وه واته پينهپينه.

۲-ناوه راستی سه ری بتاشینت و ئه ملاو ئه ولاکه ی بهیلیریته و ه و گاوره کان
 وایان ده کرد.

١ رواه البخاري (٥٩٢٠) ومسلم (٥٦١٠). پراو پر وهك (حهفر) لهم رۆژگارهدا.

۳-ئەملاولاكەى بتاشريختو ناوەراستەكەى بهيلريختەو، وەك ئەوباشو نزمەكان وايان دەكرد، (ئەمرق پيى دەلين (حەفر) وەرگيني).

٤ پیشی سهر بتاشیت و دواکهی بهیلیته وه، ئه مانه هه مووی قه زه عه و به رگری لیکراوه له ئیسلامدا (والله أعلم).

چوارهم: دروسته قری کور دریژ بکریت و بکریت به پهلکه بزی:

- * ابن عباس (خوا لیّی پازی بیّت) ده رباره ی نه و شه وه ی له مالّی پوره مهیمونه ی مایه مالّی پوره مهیمونه ی مایه و ده گیریّته و ه و ده لیّن پیغه مبه ری خوا (عَرَاهُ الله علی به مستام له لای چه پیدا و ه ستام و نه ویش دو و په لکه که ی قدی گرم و خستمیه لای پاستی خریه و ه . ا
- تەنەسى كورى مالىك (خوا لىنى رازى بىنت) دەفەرمويىت: پەلكەم ھەبوو، دايكم
 پنى وتم: نايبرم، پىغەمبەرى خوا (عَلِيْكُ) درينى دەكردو رايدەكىشت. ¹

پێنجهم: سوننهته له رۆژى حەوتەمى لەدايكبوونى مندالدا سەرى بتاشرێت.

شەشەم: پێغەمبەرى خوا (عَلِيُكُ) لەپاش سى ٚپۆژ مردنى باوكيان سەرى كورەكانى جەعفەرى كورى ئەبوطالبى تاشى:

* عبداللهی کوری جهعفه (خوا لنی رازی بنت) ده لن: پنغهمبه ری خوا (عَلَیْ الله) سن پوژ له که سو کاری جهعفه روه ستا له دوای شه هیدبوونی و پاشان هات بولایان فه رمووی: ((لاتبکوا علی أخي بعد الیوم)) واته له مربق به دواوه بق براکه م مهگرین و

١ رواه البخاري له (كتاب اللباس)دا (٥٩١٩).

۲ رواه أبوداود (٤١٩٦) واستاده حسن.

٣ رواه النسائي (٥٠٦٤) وأصله في الصحيحين.

پاشان فهرمووی: ((ادعوا اليَّ بَني أَخي)) واته: برازاكانم بن بانگ بكهنو دهلّی: ههموومان هاتین سهرمان وهك جوجهلهی لی هاتبوو فهرمانی به سهرتاشینمانداو فهرمووی: ((ادعوا الیَّ الحلاق)) ا

حه و ته م نه م نه م نه م نه م نه داللی موسلمانان و ه نه نه و ه ی پیخه مبه ری خوا (ایکنی که و ایکنی داوه چاو له جوله که و گاور ده که ن و جوری قر تاشینه کانیان له کرمه لگه کافرو بی باوه په کانه و ه درگرتووه و منداله داماوه که له سه رئه م چاولیکردنه گه و ره ده بیت و تا وای لی دیت خوشیشی بوین و شوینیان بکه ویت له گه و ره بووندا.

پێغەمبەرى خوايش (ﷺ) دەڧەرموێت: ((من تشبه بقوم ڧهو منهم)) واته: ههر كەسێك چاو له ههر گەلێك بكات ئەوە لەگەلا ئەواندايه. كەواتا لەسەر باوكو دايكان پێويسته ئاگادارى مندالهكانيان بنو نههێلان له شـێوازى سەرتاشـيندا چاو لـه بـێ باوەڕان بكەنو لەسەر ئـەو شـێوازە گـەورە بـبنو ئـەوان لـه ڕۆژى قيامەتـدا بەرپرسـن لێيان:

ابی سلام ده لیّ: چووم بوّلای عائیشه (خوا لیّی رازی بیّت) و سهرم به شیّوازی
 (قهزه ع) تاشرابوو، فهرمانی دهرکرد ههموویان بو تاشیم. "

١ رواه النسائي (٢٢٧٥).

٢ رواه أبوداود (٤٠٣١).

٣ رواه ابن أبي شيبه (٣٢٦٥).

٤ الايضاح والتبين لا (٧٥–٧٧).

زوریّك له نهفامانی ئهم سهردهمهی خوّمان قرّی منداله کانیان به جوّریّك ده تاشن که لسه پیّسه وه هه ندیّکی ده هیّلنه وه وه ك پاپوکی که له شسیّر، ده لّ یّن نهمه کاری جوله که کانه و به گشتی نهمه شیّواندنی خه لقی خوایه و حه رامه):

* أبوداود ریوایهتی کردووه له ئهنهسی کوری مالیکهوه (خوا لیّی رازی بیّت) دهگیریّتهوه که دوو مندالّی بینی که به جوّریّك قریان تاشیبوو که ههندیّکی تاشرابوو ههندیّکیشی وهك پهلك شوّر کرابوویهوه، فهرمووی: بیانبرن یان کورتیان بکهنهوه ئهمه شیّوه سهرتاشینی جولهکهکانه. ا

* صفیهی کچی أبی عبید ده لیّت: ابن عمر (خوا لیّی رازی بیّت) مندالیّکی بینی سهری به شیّوه ی پچرپچر تاشرابوو (قهزهع) فهرمووی: نهوه نازانی که پیّفه مبهری خوا میرای به میرگری کردووه لهوهی که سهری مندالان به م جزره بتاشریّت. ا

* المروزی ده لی: پرسیارم کرد له أبو عبدالله واته: أحمدی کوپی حه نبه ل (ره حمه تی خوای لی بیّت) ده ریاره ی مندال پشتی سه ری و قه نافزی بتاشریّت؟ له وه لامدا فه رمووی: نه وه کاری فارسه مهجوسیه کانه و هه رکه سیّك چاویان لی بكات له وانه.

۱ سنن أبوداود (٤١٩٧).

٢ مسند امام أحمد (١٠٦/٢).

فەرموودەی سیو نۆيەم فەرمان پیکردنو بەرگری کردنی مندالان

عن ابي هريرة (﴿ عَلَى قَالَ: كنا عند رسول الله (عَلَيْكَ) وَهُو يقسمُ تَمراً مِن تمر الصدقة، والحسن بن علي في حجره، فلما فرغ حمله النبي (عَلَيْكَ) على عاتقة، فسال لعابة على النبي (عَلَيْكَ) فرفع النبي (عَلَيْكَ) رأسه، فإذا تَمرة في فيه، فَحَرك خده، وَقَالَ: ((القها يَا بنيَّ كِحْ كِحْ أَرْمِ بِهَا)) فادخل النبي (عَلَيْكَ) يده في فيه فانتزعها مِنهُ ثُم قال: ((أمًا عَلَمْتَ انَّ الصَّدَقَةُ لاتحلُّ لأل مُحمد)).

دەرھىنانى فەرموودەكە:

عبدالرزاق (۱۹۶۰)و أحمد (۲۷۹/۲)و البضاري (۱۶۸۰)و (۱۶۹۱)و (۳۰۷۲)و مسلم (۱۰۱۹)و النسائي (۸۶۶۵)و الدارمي (۱۸۸۲) پيوايه تيان کردووه .

ئەو ئەحكامو فەرمانانەي ئە فەرموودىكە وەردەگىرىت:

یه که م: ده قه کانی قورنان و سوننه ت نه وه ده گهیه نن که سه رپه رشتاری مندالا له سه ریه تران و سوننه ت نه وه ده گهیه نن که سه رپه رشتاری مندال له سه ریه تی دردن و به روه رده کردنیان له سه رحی به جی کردنی فه رمانه کانی خوال دوور که و تنه وه مه مو و شتانه ی یه روه ردگار قه ده فه ی کردووه .

ئەمەش مافێكى منداڭە بەسەر باوكو دايكيەودو لـە ڕۆژى قيامەتـدا پرسـينەودى لەگەل دەكرێت لەسەرى:

* وهك خواى كەورە دەفەرمونىت: ﴿يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فُوَّا أَنفُسَكُو وَأَهْلِيكُو نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَتَهِكَةً غِلاظٌ شِدَادُّ لَا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَاۤ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ ا

١ سوروتي التحريم ثايهتي (٦).

- * ئیمام عهلی (خوا لیّی رازی بیّت) لهسهر مانهای شهو تایه ته ده فهرمویّت: واته لهسهر دایك باوکانه فیّریان بکهن و پهروه ده یان بکهن. ا
- * قىەتادە (رەحمەتى خىواى ئى بىلت) ئەسسەر وشسەى (قُلۇ) دەفەرمويىت: واتە فەرمانيان پىى بكات بە گويزايەلى خواو بەرگريان ئى بكات ئە قەدەغەكراوەكانى، فەرمانى خوايان بەسەردا جى بەجى بكاتو ھاوكاريان بىت ئەم بارەيەۋەو ئەگەر بىنى سەرپىچى پەروەردگاريان كرد بەرگريان ئى بكاتو دووريان بخاتەۋە ئىلى.
- پان پێغهمبهری خوا (عَالِيَهُ) به عبداللهی کوپی عهمری فهرموو (خوا لێی ڕازی
 بێت) ((وان لولدك عليك حقاً))⁷

واته: كوردكهت مافى ههيه بهسهرتهوهو دهبيّت بهرامبهرى جيّبهجيّ بكهيت.

* له و فهرمووده یه یکه (ابن عمر) (خوا لنی رازی بننت) که له پنغه مبه ری خواوه بیستوویه تی تیایدا هاتووه: ((والرجل فی أهله راع وهو مسؤل عن رعیته..)) واته: پیاو لهناو خنزانه که یدا به رپرسیاره لنیان و لنپرسینه وهی لهگه ندا ده کرنت له سه ریان.

* ههروه ها ابن عمر (خوا ليني رازي بينت) له پيغه مبه ري خواوه (عَلَيْكُ)ده گيرينته وه كه فهرموويه تي: ((لايسترعي الله تبارك و تعالى عبداً رعية قلت او كثرت الاساله الله تبارك و تعالى عنها يوم القيامة، أقام فيهم امر الله تبارك و تعالى ام أضاعه ؟ حتى يسأله عن أهل بيته خاصة)) "

١ رواه الطبري في تفسيره (٢٨/١٦٥).

٢ رواه الطبري في تفسيره (٢٨/٢٨).

۲ رواه مسلم (۲۷۰۱).

٤ مسلم (٤٧٥١) والبخاري (٨٩٣).

٥ رواه أحمد (١٥/٢).

واته: هیچ بهنده یه کی خوا نیه که خوای ته باره کو ته عالا کومه لیک که سی خست بیته رخید دهستی جا فه رقی نیه که م بن یان زور، مه گهر له روزی قیامه تندا خوای ته باره کو ته عالا لیپرسینه وه ی له گه لندا ده کات له سه ریان که نایا حوکم و فه رمانه کانی خوای به سه ردا جی به جی کردوون یان فه و تانیدوونی ؟ ته نانسه ت ده رباره ی خیران و منداله کانیشی به تاییه تی پرسیاری لی ده کات.

* (فُضیل)ی کوپی (عیاض)یش (رهجمهتی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: هه موو شوانیّك به رپرسیاره له ژیرده سته کانی و پیاو ده ریاره ی خیّزان و منداله کانی پرسیاری لی ده کریّت، ده ی له خوا بترسن و ناگاتان له مال و مندالتان بیّت و نیّوه به هه وانته و بی مه به ست دروست نه کراون. \
مه به ست دروست نه کراون . \

دووهم: هه پهشه ی زور توند هاتووه له فه رمووده کانی پینه مبه ردا (عَلَیْهُ) بی نه و که سانه ی که له ژیر ده ستی پیاویکدان و ده یانفه و تینیت و فه رمانیان پی نادات به گویپایه نی په روه ردگار و به رگریان نی ناکات له سه رپیهی کردنی و نه نجامدانی حه رام و قه ده غه کراوه کان:

* عبداللهی کوری عهمر (خوا لیّی پازی بیّت) له پیّغهمبهری خواوه (عَلَیْهُ) دهگیریّتهوه که فهرموویهتی: ((کفی بالمرء اثما ان یضیع من یقوت)) واته: بهسه بیّ مروّف نهوهنده گوناه که نهو کهسانه بفهوتیّنیّت که قوتو خواردنیان لهژیر دهستی نهودایه.

* معقهلی کوپی یهسار (خوا لیّی پازی بیّت) دهفه رمویّت: له پیّغه مبه ری خوام بیست (مَالِیَّهُ) که فه رموویه تی: ((ما من عبر یسترعیه الله رعیة، یموت یوم یموت وهو غاشِ لرعیته الاحرّم الله علیه الجنة))

واته: ههر بهندهیهك خوای گهوره خه لکی خستبیّته ژیّر دهستی و نه و پیّرژه ی دهمریّت غهشو دزی لی کردبن نهوه خوا به هه شتی لی حه رام ده کات.

١ رواه السلقي في (الطيوريات) (٢٩٩).

٢ رواه مسلم (٢٢٧٥) و أبوداود (١٦٩٢) واللفظ له.

۳ رواه مسلم (۲۸۰).

* عثمان الحائطی ده لین: گویم له (ابن عمر) بوو (خوا لینی رازی بینت) به پیاویکی دهووت: ئهده بو رهوشتی منداله کهت دابده چونکه به رپرسیاری له کوره کهت که نایا چنن پهروه رده ت کرد؟ وه چیت فیر کرد؟ ئهویش به رپرسیاره له چاکه کردن له گویداو گویرایه لی کردنت. ا

* سفیان الثوري (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: له روّژی قیامهتدا فهرمان دهدریّت کهسیّك بخریّته ناو ناگرهوه و پیّی دهلیّن: مال و مندالهکهی ههمو و چاکه کایان خواردووه.

۱- ئەو فەرموودەيەى كە فەرمان بە باوكان دەدات لە تەمەنى دە سالىدا بدەن لە مندالەكانيان لەسەر نويْژ نەكردن.

۲-بوار نەدەیت مندالهکەت لاسایی کافرو بی باوەران بکاتەوە له قرداهیندانو سەرتاشینو جلوبهرگ لەبەرکردنو جوانکاریەك که پیغهمبهر بهرگری لیکردووهو به باوکان دەلیّت نهمیّلن مندالهکانیان لایهکی قـریان بتاشنو لایهکی تـری بهیّلنهوه.

۳-بەرگریکردنی پیّغهمبهری خوا (عَرَاقَهُ) لهوهی مندالان لهکاتی خوّر نیشتندا بچنه دهرهوه که لهو ساتهدا شهیتانهکان بلاودهبنهوه بهسهر زهویدا.

٤—نەھێشتنى ئەرەى كە بهێڵرێت مندال ئادابەكانى خواردن فەرامۆش بكات وەك لە فەرموودەكەدا ھاتبوو كە پێغەمبەر (ﷺ) بەرگرى كرد لەوەى عمرى كرپى أبى سلمە دەست ببات بۆ ئەملار ئەولاى قاچى خواردنەكە و فێرى كرد دەست بۆ بەردەمى خۆى ببات.

١ رواه أبونعيم في تأريخ أصبهان (١/٥٦٥–٤٦٦).

۱ - فهرمانی پیدراوه له سی کاندا مزلهت وهربگرینت نهوجا بپواته ژوورهوه بی لای دایك باوکی که پیش نوییژی بهیانی و لهکاتی نیوه پوداو له پاش نوییژی عیشایه.

۳-هەروەها فەرمانى پيدراوە كە لە تەمەنى ھەرت سالىدا نويىڭ بكاتو باوكو دايكى نوينى يى بكەن.

ئەمەر چەندان فەرمانى تركە لەم كتيبەدا ھيناومانە.

يينجهم

سهله فی صالحی نهم نوممه ته (ره حمه تی خوایان لی بینت) له سه ر نهم پرزگرامه جوانه ی پیغه مبه ری خوا (عَلِیْ) رؤیشتوون و منداله کانیان له سه ر په روه رده کردووه، له سه ر گویزایه لی و به ندایه تی گوش کردبو، له سه ر دوورکه و تنه و له گوناه و قه ده غه کراوه کان و به گهوره سه یرکردنی سنوره کانی په روه ردگارو نه شکاندنیان، له م باره یه وه نموونه زورن له وانه:

* له (ابن عمر)هوه (خوا لنی رازی بنت) دهگنرنهوه که جارنکیان ده روات بن مالی یه حیای کوری سه عیدو له و کاته دا کورنکی یه حیا مریشکنکی به ستبوویه وه و نابوویه وه به نیشانه!

(ابن عمر)یش خیرا رؤیشت مریشکه که ی کرده وه و منداله که شی برد بن لای یه حیای باوکی و پنی وت: ته منی منداله که تان بکه ن با بالنده نه کاته نیشانه و به له سه رخزیی نه یانکوژیت من له پیغه مبه ری خوام بیستووه (سیسی که به رگری کردووه له وه ی گیانله به ربه منی بکوژریت. ا

* عهلی کوپی سههلی کوپی زوبید ده لی: خزمه تکاریکیان کچیکی زوبیدی بردبووه خزمه ت عمری کوپی خطاب (خوا لینی پازی بیت) و چهند زهنگلهیه ک له قاچیدا بوو، عمر که بینی خیرا پچپاندی و پاشان فه رمووی: (له پینه مبه ری خوام بیستووه (اینی که فه رموویه تی: ((ان مع کل جرس شیطاناً)) واته: لهگه ل هه موو زهنگلهیه کدا شهیتانیک ناماده یه.

نافع له ابن عمرهوه دهگیریشهوه (خوا لینی رازی بیش) که له مندالهکانی داوه
 لهسهر ههلهی (زمانهوانی) له قورئان خویندنیاندا یان قسهکردنی ئاسایی. آ

* سه عدی کوری ئیبراهیم له باوکیه وه ده گیرینته وه و ده لین: عبدالرحمنی کوری عهوف (خوا لینی رازی بینت) له گه ل کوریکیدا که کراسینکی ناوریشمی له به ردابو و چوونه خزمه ت عمری کوری خطاب (خوا لینی رازی بینت) و نه ویش هه ستا و کراسه که ی له به ری کوره که یدا دراند. نا

* جابر (خوا لێی ڕازی بێت) دهڵێ: لهبهری کوڕاندا جلی ناوریشمان بدیایه دامان دهکهندو لهبهری کچاندا دهمانهێشتهوه. و

۱ رواه البخاری (۱۶۵۵).

۲ رواه أبوداود (٤٢٣٠).

٣ رواه البخاري في الادب المفرد (٨٨٠) وابن ابي الدنيا في (العيال) (٣٣٥).

٤ رواه ابن ابي شيبه (٤٧٠٩).

ه رواه أبوداود (٤٠٥٩).

* محمدی کوری زوبیر (الحنظلی) ده لّیّ: عمری کوری عبدالعزیزم بینی دای له کوریّکی لهسهر ئهوهی بینی لهسهر دیواریّك نووسیبووی (بسم الله) ا

* محمدی کوری سوقه ده لی: سه عیدی کوری جوبه یرم بینی (ره حمه تی خوای لی بینت) عهره بینکی ده شته کی بینی ملوانکه یه کی له ملدابو و، له ملی رایکیشا و قرتاندنی. آ

* ئەسماى كوپى عوبەيد دەلىّى: بە محمدى كوپى سىرىنم وت: چەند ھەتيويّكم لەلايە واتە چۆن ھەلسوكەوتيان لەگەل بكەم، فەرمووى: بە منداللەكانى خىّوت چى دەكەيت بەرانىشى بكە، چۆن دەدىت لە مندالى خۆت ئاواش لەران بدە. آ

* شومهیسه (العتکیه) ده لی: باسی تهمیکردن و لیدانی مندالی ههتیو کرا له خزمه تعانیشه دا (خوا لیی پازی بیت) و تهویش فهرمووی: من جاری وابووه تهوهندهم داوه له ههتیو له چواریه لی کیشاوه . أ

* ئىبراھىم (النخعى) دەڭى: ئەسەر پاراستنى پەيمانو شايەتىدان دروست لىيان دەداين. °

شهشهم: سهرپهرشتی مندال دهبیت زور ژیرانه ههموو شیوازهکانی بهکاربهینیت، دهبیت زور سوور بیت لهسه پهروهردهکردن تهمی کردنیان و نابیت په حمو به زهیی وای لی بکات که توپه نهبیت لییان لییان نهدات نهگه ربینی سهرپیچی شهرعی کاری نابه جی دهکه نهوهش وایان لی دهکات ورده ورده لهگه لی گوناهدا پابیت و لهپاش نهوه دهبنه هی زهرومهندی خویان و نهوانیش:

۱ رواه ابن ابی شبیه (۲/۲۶–٤۷).

٢ رواه الفاكهي في اخبار مكة (٤٤٢).

٣ رواه البخاري في الادب المفرد (١٤٠).

٤ پێشتر دراوه٠

٥ رواه البخاري في صحيحه (٣٦٥١).

* ابن قیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده فه رمویّت: نه و که سه ی منداله که ی پشتگوی بخات و نه و زانستانه ی فیّرنه کات که سودی هه یه بیّری نه وه لهگه از منداله که یدا به نه ویه پری خراب بووه ، خراب بوونی زوّریه ی مندالان به هوّی باول و دایکیانه وه یه که داواکاریه کانی نیسسلام و سوننه ته کانی پینه مبریان فیّرناکه ن ، به مندالی فه و تاندونیان ، نیتر به گه و ره یی نه سودیان بی خوّیان ده بیّت و نه سودیان بی نه و نه و نه و نه و نه و نه و نه ده بیّت و نه و نه ده بیّت و نه ده بیّت و نه ده بیّت .

ههروهك باوكيك گلهيى له كورهكهى دهكات وده لنى زور خراپيت له گه لمدا، ئهويش جوان وه لامى دايه وه و و تى: به مندالى له گه ل من خراپ بوويت و منيش به گهورهيى له گه ل تن خراپم، به مندالى منت فه و تاند و منيش به گهوره يى تنم فه و تاند . آ

حەوتەم: فەرموودەكە ئەوە دەگەيەنىت كە دەبىت قۇناغ قۇناغ بەرگرى لە مندالا بكرىت نابىنى پىغەمبەرى خواردنى دەنكە خورماكەى لە حەسەن كرد،و پىلى فەرموو: ((كخ كخ))و پاشان ھەر بەوھوە نەوھستاو

١ سياسة الصبيان لا(١١٤).

٢ تحفة المودود لا (٣٨٧).

قزناغی دووهمی لهگه لدا به کاره ننا که گزرینی سه رپینچیه که یه ده ست و هه ستا ده ست ده می به زور خورماکه ی له ده می ده ره ننا به لیکه که یه وه .

ههشتهم: خوشهویستی و په حمو سوز نابیّت وا له باوك و دایكان بكات كه واز له منداله كهیان بهیّنن به ناره زووی خوّی چی بویّت بیكات، نه وه تا پینه مبه ری خوا (عَلَیْهُ) كه به به زهیترین كه س بووه له گه ل مال و منداله كه یدا كه چی نا به و جوزه ش توند و تیژه له گه ل حه سه نداو ناهیّلیّت ته نانه ت ده نكه خورمایه كیش بخوات چونكه خورمای زه كاته و زه كاتیش به بنه ماله ی پینه مبه ر (عَلَیْهُ) ناشیّت و پیّی ده فه رمویّت: نایا نازانی زه كات به نالی محمد ناشیّت و دروست نیه بوّیان، كه واته نه مه یه په حمو به زهیی راسته قینه به مندالدا.

نوکتهیهك/ زوریك له باوكو دایكان له ریگهی تینهگهیشتنهوه وادهزانن مندالهكانیان خوش دهویت سوزیان ههیه بویان که ههالیان ناسینن بو نویژی بهیانی!! یان دلیان نایه روزوریان پی بگرن!

نزیهم: فهرمووده کهش ئه وه دهگه یه نیت که کاتیت باوك و دایکان به رگری له کاریکی ناشایسته ده که ن بخچی ناشایسته ده که ن بخه بخچی ناشایسته ده که نامین نه منداله کانیان ده بیت هری نه وه یان بخ روون بکه نه وه که بخی بخ ناهین نه و کاره بکه ن وه ک پیغه مبه ر (سیسی کی که دوره که بخی بخ حد مه ن روون کرده و ه .

ده یه م نه رمووده که به لگه یه له سه رئه وه ی که زه کات وه ک بن گه وره کانی که سو کاری پیخه مبه دروست نیه هه روایش بن منداله کانیان دروست نیه ، (که واته هه ندیک له باوکان واده زانن گوناهکردن و حه رام خواردن بن گه وره و به سالاچوان حه رامه و ئیتر منداله کانیان دزی له باخی خه لکی و دوکانه کان بکه ن سه رزه نشتیان ناکه نیان جنید و و

۱ وتهی وهرکیږ.

شەپو قسەى سوك بلنن بە ھاوپنكانيان بەرگريان لى ناكەنو دەلنى قەيدى چىيە مندالله جارى!!)\

یازده یه م: فه رموده که نه وه ده گه یه نیت که لیکی مندال پاکه ، نه وه تا پیخه مبه ری خوا (سیال یا که که ده می خوا (سیالی ده رهینایه وه به لیکه که وه و مهایدایه و ه ناو خورماکانی ترو فه رمانی شوّردنی نه دا.

* ابن قیم (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: ئهم مهسه له شتیّکی گشتیه و که س ناتوانیّت خوّی لی بپاریّزیّت و مندال هه رهه لده گیریّت و ئه ویش لیك و تفی هه یه ، بوّیه شهرع وای داوا نه کردووه جل بشوریّت له پیّره درانی لیك و به دروستی داناوه نویّری پیّره بکریّت . ۲

دوازدهیهم: فهرموودهکه به لگهیه لهسه رئهوهی که دروسته لهناو کۆپو کۆمه لدا پیاو مندالی له گه لدابیّت و دروستیشه بیخاته سه رکوشی یان له پال خویدا دایبنیّت.

سيزدهيهم: له فهرموودهكه دا ئهوه دروسته كه پياو مندال بخاته سهرشاني يان وهك دهليّن بيگريّت به قه لادوشكانيهوه.

چوارده یه م: دروسته کاتیک مندال شتیکی خراپ یان حه رام بخوات پینی بلّیی – کخ – کخ – واته: پیسه، کخه یه، بیتفه وه: وه ک نه وه ی حه سه ن (خوا لیّی رازی بیّت) خورماکه ی برد بی ده می و پینفه مبه ری خوا (اللّی پیّی فه رموو: ((کخ کخ ارم بها...)) فه رمووده که.

۱ وتهی وهرگیږ.

٢ تحفة المودود (٣٦٢).

که نهم وشهیه بن مندال به کارده هیندیت کاتیک شتیکی پیس ببات بن دهمی، ههندیک ده لین وشه یه کی عهره بیه و ههندیکی تر ده لین فارسیه و بوخاری (ره حمه تی خوای لی بیت) له باسی قسه کردن به فارسیدا هیناویه تی (والله أعلم).

فەرموودەي چل ھەم نیشانەكانی بالفبوونی مندال

عن عبدالله بن عمر (رضى الله عنهما) قال: عرضني رسول الله (عَيَّا) يَومَ أُحُد فِي الْقَتَال، وأَنَا ابنُ أَربَعَ عَشْرَةَ سَنَة فَلَم يُجِزنِي، وعرَضَنِي يَومَ الْخَنْدَقِ، وَأَنَا إبنُ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَني.

قَالَ نَافِعِ: فَقَدَمْتُ عَلَى عُمَر بْنِ عَبدالْعَزِيزِ وهِوَ يَوْمَنْ نِ خَلِيفَة، فَحَدَّثْتُهُ هَـذَا الْحَدِيث، فَقَالَ إِنَّ هَذَا لَحَدٌ بَينَ الْكَبِيرِ والصَّغِيرِ، فَكَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ أَن يَفْرِضُوا لِمَن كَانَ ابْنَ خَمس عَشْرَةَ سَنَة، وَمَن كَانَ دُونَ ذَلكَ فَاجعَلُوهُ فِي الْعِيَالِ.

أحمد له (۱۷/۲)و البخاری له (۴۰۹۷) (۲۲۹۶)داو مسلم له (۴۸۷۰)داو وشه که ش هی نه وه، أبو داود (۲۹۰۷) له باسی (کهی موچهی گهوره به موجاهید ده دریّت؟)دا (۴۶۰۱)و الترمذی له (۱۷۱۱)و (۱۳۳۱)و النسائی له (۳۶۳۱) له باسی کهی ته لاقی مندال ده که ویّت، و ابن ماجه (۲۰۶۳) له باسی نه و که سه ی حه دی لی نادریّت.

ئەو ئەحكام و فەرمانانەي ئەم فەرموودەيە ومردمگيريّت:

يهكهم: فهرموودهكه بهلگهيه لهسهر جياكردنهوهي گهوره له مندال.

دووهم: زاناکان شهش نیشانه یان داناوه بق دهرکه وتنی بالقبوون و بوون به پیاو که چواریان ژنو پیاو دهگریته وه و دوانیان تایبه ته به نافره تانه وه .

سنیهم: یه کهمیان ئه وه یه به سال بالقوون دیاری بکریت که فه رمووده که به ناشکرا ئه و مانایه ده گه یه نیّت و بوخاریش له صحیحه که یدا باسیّکی ناوناوه کاتی بالقبوونی مندالان.

* یان فهرموودهکهی ابن عمر (خوا لئی رازی بننت) که بن جهنگی تُوحود رینگهیان پیّ نهدا بهشداری بکات چونکه (۱۶) سالان بوو بهلام ههر که بوو به (۱۰) سالان وهك پیاویّکی موجاهید حیسابی بن کردو ریّگهی پیّدا. ا

١ صحيح البخاري (٤٧٢٨)،

* ئەوەيىشى كە عمىرى كوپى عبىدالعزيز ياسىاى دىيارىكردنى گەورەبوونى لەسەر بنيات ناو لە ھەموو ولاتى ئىسلامدا ھەموارى كرد بەلگەيە لەسەر (١٥) سىالان بەلگەى گەورەبوون بالق بوونه.

* الترمذي (رهحمه تى خواى ئى بينت) ده فه رموينت: (زانايانى وه ك سفيان الشورى و النمادي و الشافعى و أحمدو اسحاق پييان وايه مندال پينى نايه (١٥) سالى حوكمى گهورهى به سهردا دهدرينت، به لام نهگهر پيشتر نيشانهى گهورهبوونى به بالقبوون (احتلام) ئى دهركه وت حوكمى گهورهى بى دهكرينت) .

* ابن منذر (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: نوعمان ده لیّت: (ئاستی گهورهبوونی تهمه نی (۱۸) سالیه به لام کچ له (۱۷) سالیدایه)و ئهمه ش به لگهیه کمان له سهر ئهم تهمه نانه ده ست نه کهورت و ههر کارکردن له سهر فهرموده که ی ابن عمر شایانتره و به لگهیه کی ناشکرایه.

چوارهم: دووهم نیشانهی بالق بوون (احتلام)ه واته حهزی شوکردن یان ژن هیّنانو دهرکهوتنی ناوی مهنیه:

* خواى كەورەيش دەفەرمويت: ﴿وَإِذَا بَكَغَ ٱلْأَطْفَـٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُـٰلُمَ فَلْيَسْتَقْذِنُوا كَمَا ٱسْتَقْذَنَ ٱلَّذِيرَ مِن قَبْلِهِمْ ﴾ "

* أبوسعید الخدری (خوا لیّی رازی بیّت) دهفه رمویّت: پیّغه مبه ری خوا (عَلِیّهُ) فه رموویه تی: ((غسل یوم الجمعة واجب علی کل محتلم)) واته خوّشوردنی روّش ههینی لهسه رهه موو که سیّکی پیّگه یشتووه.

۱ السنن (۲/۲۶).

٢ الاوسط (٤/٣٨٩).

۳ النور (۹۹)،

٤ رواه البخارى (٢٦٦٥) له باسى بالق بووني مندالاندا.

- * یان ئه و فهرمودهیهی پیغهمبه ر (مَنْ الله عن شلاث)): واته گوناه له سهر سی کهس نانووسریت یه کیکیان فهرمووی: ((الفلام حتی یحتلم)) واته مندال تا بالق دهبیت ئه ویش به دهرکه و تنی ناوی مهنی.
- * ابن قدامه (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لّی: یه که مین نیشانه ی گه وره بووون هاتنه ده ره وه ی ناوی مه نیه له عه وره ته وه ناوه ی که مروّفی لی دروست ده بیّت نیتر له خه و دا یان له کاتی به ناگاییدا و به چوونه لای خیّزان یان هه ر خوی بیّته وه ، له مه دا هیچ جیا وازیه کمان نه بینیوه . ا
- * البغوی (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: نهگهر کوپ یان کچ پیش ته مه نی (۱۰) سالّی نیشانه ی ناو هاتنه وه ی لی ده رکه و ت حوکمی گهوره ی ده دریّت به سه ردا، یان کچ له دوای (۹) سالّی بکه ویّته حه یزه و ه حوکمی گهوره ی هه یه و پیّش (۹) سالّی نه ناو نه حه یز ده وریان نیه .
- * موغیرهی کوری مهقسهمی الکوفی ده لی: من له تهمهنی (۱۲) سالیدا نیشانهی تاو هاتنه و می دهرکه وت). آ

پێنجهم: له نیشانه کانی تری گهوره بوون ده رهاتنی مووه له جهسته ی مرؤه:

* ابن قدامه (رمحمهتی خوای لی بیّت) دهلیّ: مووی زبر لـه دهوروبـه ری شـهرمگهی کور یان کچ دهرهات و شایانی نهوهبوو لاببریّت نهوه نیشانهی گهورهبوونه، به لام مـووه ورد یان زهردهموو هیچ نیه چونکه مندالیش ههیهتی . ا

* عطیة القرضی (خوا لیّی پازی بیّت) ده لّی: له پوّژی قورهیزه دا فهرمانی کوشتنمان له لایه ن پیّغه مبهره وه (عَلِیه الله علی مودی که دوری که دور

۱ المغنى (۱/۹۷/).

٢ شرح السنة (٩/٣٣٨).

٣ رواه البخاري معلقاً (٢٥٧/٢).

٤ المفنى (٦/٩٧).

بهری ببوایه ده کوژراو ههر کهسیش دهرنه هاتبایه به په لا ده کراو منیش یه کیک بووم له و به په لاکراوانه . ۱

* الترمذي (په حمه تی خوای لی بینت) ده لی: فه رمووده یه کی (حسن صحیح)ه و له لای هه ندیک له زاناکان کاری پی ده کرینت نه گه رسالی له دایکبوون یان هاتنه وه ی ناوی مه نی دیار نه بوو نه مه ش و ته ی أحمد و اسحاقه . "

* عبدالهی کوپی عبیدی کوپی عومهیر ده لین: مندالیّك له سه رده می عثمانی کوپی عهفاندا (خوا لیّی پازی بیّت) دری کردو هیّنایانه خرمه تی د مویی شهرموی: سهیری شهرمگهی بکه نو بهوانیش سهیریان کرد مووی لی نه ها تبوو، نهویش ده ستی نه بری. آ

* ابن منذر (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: خوای عز وجل فهرمانی داوه به جهنگ کردن لهگه ل بی باوه پانو کوشتنیان و پیفهمبه ریش (می بارگری کردووه لهوهی ژن یان مندال بکوژریّت، سوننه تیش به ده رها تنی موو مندالی له گهوره جیاکرد و ته وه. ا

شەشەم: نیشانەی چوارەمی گەورەبوون، مندالەكە شەش بست (شبر) درێژبێت:

* نُهنهس (خوا لیّی پازی بیّت) دهگیریته وه که مندالیّکیان هیّنایه خزمه ت نُهبوبه کری صدیق که دزی کردبوو، نهیانزانی تهمه نی چهنده و نهشیانده زانی نایا بالق بووه یان نا، برّیه نُهبوبه کر به بست پیّوای نُهوهنده ی پهنجه یه کورتتر بوو له شهش بست برّیه به پهلای کردو دهستی نهبری. °

* عبداللهی کوپی ئهبی موله یکه ده لیّ: خزمه تکاریّکی عمری کوپی عبداللهی کوپی ئهبی رهبیعه یان هیّنایه خزمه ت عبدالله ی کوپی زوبیّر که دزی کردبوو، (ابن الزبیر)یش

١ رواه أحمد (٤١/٤)، أبوداود (٤٤٠٤) والنسائي (٣٤٢٩).

۲ السنن (۹٤٥/٤).

٣ رواه البيهقي في السنن الكبري (٦/٥٥).

ع الاوسط (٤/٨٨٨).

٥ رواه ابن ابي شيبه (٨٢٠٤).

پێوای دهبینی شهش بسته، دهستی بری، له و کاته دا ابن الـزبیر (خوا لێی پازی بێت) فهرمووی: عمری کوری خطاب (خوا لێی پازی بێت) نامه ی نووسی بی عیّراقیه کان دهرباره ی مندالێکی به نی عامر که ناوی (نومه یله)بوو، دزی کردبوو، عمر بیّی نووسین: بیپێوون ئه گهر شهش بست بوو، ئه وا دهستی ببین، ئه وانیش پێوایان به ئه ندازه ی په نجه یه که م بوو، وازیان کی هیّنا و ناویان لیّنا (نومه یله) واته په نجه بچکوله، له پاشه پوژدا بوو به سه رگه و ره ی عیّراق (

* إبن منذر (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لیّ: له نهبوبه کری صدیق عمری کوپی خطاب (إبن الزبیر) وه (خوایان لیّ رازی بیّت) گیّراومانه ته وه ناستی بالیّ بوونیان به شهش بست دیاریکردووه و (إسحاق)یش ههمان رای ههیه.

حەرتەم: پیننجەم نیشانەی بالقبوونی تایبەت به ئافرەتان، كەرتنە عادەی مانگانەيە (الحیض):

* عائیے شه (خوا لیکی پازی بیک الله پیغه مبه رهوه (عَلَیْ الله که وه که فه رموویه تی: ((لایقبل الله صلاة حائض الا بخمار)) واته: خوای گهوره نوییژی شهو نافره تهی گهیشتزته حهدی حهیز قهبول ناکات مهگهر به سهرپوشهوه.

* إبن منذر (رهحمهتی خوای لی بیّت) ده لیّ: ههموو زانایان لهسه ر تهوهن که هه ر کاتیّك ئافرهت کهوته حهیزهوه ئیتر بالق بووه و فهرزه کانی لهسه ر واجبه . أ

نوکته په کې گرنگ:

* ابن قدامه (رهحمه تی خوای لی بیّت) ده لی: که مترین تهمه ن که نافره ت تیایدا بکه ویّته حهیزه و می الانه، به به لگه بینینی نه و دیارده یه به چه ندان

١ رواه عبدالرزاق (١٨٧٣٧) بإسناد صحيح.

٢ الاشراف (٢/٣١٤).

٣ رواه أحمد (٢١٨/٦) و أبوداود (٦٤١) وإبن ماجة (٥٥٥).

ع الاوسط (٤/٨٨٨).

ئافرهت ههبووه له (۹) سالیدا کهوتوته حهیزهوه، له نیمام شافعیهوه دهگیّرنهوه که نهنهیهکی به چاوی خوّی بینیوه تهمهنی (۲۱) سال بووه.

هه شتهم: شه شهم نیشانهی بالقبوون که تایبه ته با فره تان (مندالبوون)ه

* ابن قدامه (رهحمه تى خواى لى بيت) ده لى: سكپربوون نيشانهى بالقبوونى مافره ته چونكه خوا واى بريارداوه مندال نهبيت مه گهر له يه كگرتنى تاوى پياوو ئاوى ژنهوه وهك ده فه رمويت: ﴿ فَليَنظُرِ الانسَانُ مِمَ خُلِق خُلِقَ مِن مَاءٍ دَافِق يَخرُجُ مِن بَينِ المَثْلِ وَالتَّرَائِبِ ﴾.

پێغەمبەر (عَرِّالِلَّهُ) ھەوالى داوە لە فەرمودەكانىدا كە ھەر كاتێك ئافرەت حامىلــە بــوو ئەوە حوكمى گەورەبوونى بەسەردا دەدرێت:

* ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەحمەتى خواى لى بىيت) دەفەرمويىت: ئافرەت پوودەدات ناكەويىتە حەيزەوە كەچى سكى پر دەبىيت. ا

* هەروەها دەفەرمويت: ئافرەت له (۱۰) سالىدا سكى بر دەبيت.

* الشافعی (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: نافره تیك له یه مه ن له (۹) سالیدا یان (۱۰) سالیدا سكی پرپوو) نه م گومانه له (ابن عبدالحكم) ه وه یه .

نزیهم: فهرموودهکه به لگهیه لهسهر نهوهی که جیهاد لهسهر مندال واجب نیه تا بالق نهبیّت:

* المروزی (رهحمه تی خوای لی بینت) ده فه رموینت: هیچ که س له زانایان گومانیان له وه دا نیه که پیغه مبه ری خوا (مینیه که بالق نه بووبینت فه رز نه کرد بوو. "

١ المسائل لابي داود (١١١٥).

٢ مناقب الشافعي لابن أبي حاتم لاپهره (٤٩).

۲ السنه (۱۲۵–۱۳۲).

دەيەم: فەرموودەكە بەلگەيە ئەسەر ئەوەى كە سالانە باوكان كوپەكانيان پيشانى بەرپرسانى دەوللەتى ئيسلام دەدەن بە مەبەستى جيهادپيكردنيانو وەرنـەگرتنى ئەوانەى لە (١٥) سال تەمەنيان كەمترە:-

* سهمورهی کوری جوندوب (خوا لیّی رازی بیّت) ده نه رمویّت: پیّغه مبه ری خوا (خُواتُنَیْ) مهموو سالیّك ته نصاریه کانی ریز ده کرد بی ته وه ی کامیان گهوره و بالق بوون به شداری جیهادیان پی بکات. ا

* عـروهی کـوری زوبینـر (خـوا لینـی رازی بینـت) دهفـهرموینت: لـه رووی نوحـوددا پینههمبهری خوا (عَالِی کرمهالیک له مندالانی هاوهالانی گیرایهوه و به شداری جهنگی پـی نهکرد لهبهر مندالیان له وانه:

عبداللهی کوپی عمری کوپی خطاب، که چوارده سالان بوو، ئوسامهی کوپی زهیدو بهرائی کوپی عازب، عهرابهی کوپی ئهوس، پیاویکی بهنی حارسه، زهیدی کوپی ئهرقهم، زهیدی کوپی ثابتو رافع ده لی خوی هه لبری و پیغهمبه ریش ریگای جیهادی پیدا، ئه وانی تری له شاری مه دینه هیشته وه بو پاریزگاری و پاسه وانی ژن و مندالی موجاهیده کان.

یازده یه م: بوخاری (ره حمه تی خوای لی بیّت) له (صحیح)ه که یدا باسیّکی ناوناوه ئه و منداله ی ده بریّت بی جیهاد بی به رده ستی و خزمه تکردن:

* ئەنەسى كورى مالىك (خوا لىلى رازى بىت) دەفەرمويىت: پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) به (أبوطلحة)ى فەرموو: ((التمس غلاماً من غلمانكم يخدمني حتى اخرج الى خيبر))

١ رواه الحاكم (٢٠/٢) والطبراني في المعجم الكبير (١٧٧/٧) (١٧٤٩).

۲ رواه ابن عساكر في تأريخه (۱۹/۲۹۶).

واته: ئهی ئهبوطه لحه مندالیّك له منداله كانتانم بی پهیدابکه تبا دهرده چم بی جه نگی خهیبه ر خزمه تم بکات)و (ابوطلحه)یش منی هیّناو له و کاته دا من مندال بووم و بالق نهبووم و خزمه تی پیّغه مبه ری خوام ده کرد له هه ر شویّنیّك که داده به زی بیّ حه وانه وه . دوازده یه م: و ته که ی عمری کوری عبدالعزیز (ره حمه تی خوای لی بیّت) به لگهیه له سه ر نه وه ی بی اوان و نه وه ی نهگاته له سه ر نه وه ی بی اوان و نه وه ی نهگاته دوان له ناوی ده نووسریّت.

سوودێك:

خەلىفە راشىدەكان (خوا لىيان رازى بىت) مووچەيان برىبوويەو، بىق مندال ھەر لەكاتى لەدايكبوونيەوە:

* ابن عمر (خوا لیّی پانی بیّت) دهگیپیتهوه و دهلیّ: کوّمه لیّک بازرگان هاتن و له لای مزگه و تدابه در شه و مانه و ه مری کوپی خطاب به عبدالرحمن ی کوپی عهونی فهرموو: چوّنه نهم شه و پیکه و ه پاسه وانیان بین نهوه کو دز پهنیکیان پیّدا بدات، ههردووکیان نه و شه و موونه پاسه وان شه و به نوّره شه و نویّن ده کرد.

عمر (خوا لنی پازی بنت) گونی له گریانی مندالایکی ساوا بوو، چوو به ره و ماله که یان و به دایکی فه رموو: له خوا بترسه و چاکبه له گه لا منداله که ت، پاشان گه پایه وه بن شه و نویزی خزی و دیسان منداله که گریایه و ه و به هه مان شیوه پزیشته و ه بن طاله یا دی پاشان گه پایه و ه بن جینگاکه ی خزی.

دیسان لهکوتایی شهودا گریانه کهی بیسته وه، نهم جاره ش رؤیشته وه به رهو ماله که به دایکه کهی وت: بی قه زابی، من واده زانم دایکیکی خراپی، نه وه چیه به دریدژی شهو گویم له گریانی منداله که ت بووه ؟!

١ رواه البخاري (٣٨٩٣) ومسلم (٣٣٠٠).

نافرهته که ش وتی: نهی به نده ی خوا (نه پناسی که عومه ره) به پاستی نهم شه و منت هه راسان کرد، من ده مه ویّت له شیری ببرینمه وه که چی نایه لی، عمر فه رمووی: بوچی ؟! نافره ته که ش وتی: چونکه عمر (خوا لیّی پازی بیّت) مووچه به مندال نادات هه تا له شیر نه بریّته وه.

عمر (خوا لێـی ڕازی بێـت) فـهرمووی: تهمـهنی چـهنده؟ ژنهکـهش وتـی: ئهوهنـدهو ئهوهنده مانگه. بۆیه فهرمووی پێی: پـهلهی لێ مهکه!.

نویدژی بهیانی کرد بر موسلمانان و بهده مگریانه وه قورشانی دهخویند که له قورئانه که ی حالی نه دهبووین، کاتیک سه لامی دایه وه فه رمووی: نای نه گبهتی بی عمر چهند مندالی موسلمانانی کوشتبیت؟! پاشان فه رمانی دا جا پر بده ن له شاردا: که په له مهکه نو منداله کانتان له شیر مهبریننه وه، چونکه لهمری به دواوه موچه دهبرینینه وه بی ههر مندالیک له دایک دهبیت له ئیسلامدا، به هه مان شیوه نامه ی نووسی بی سه رجه مهریمه کان و پیی فه رموون: هه ر مندالیک له دایک ببیت مووچه ی بی دهبرینه وه ا

^{*} سهعیدی کوری موسهیب (رهحمهتی خوای لی بیّت) دهفهرمویّت: عمری کوری خطاب (خوا لیّی رازی بیّت) مووچهی بریبوویهوه بی مندال لهو ساتهوهی لهدایك دهبیّت و دهنگی گریانی دهبیستریّت (استهلال).

^{*} عمری کوری محمدی کوری یه زید له باوکیه وه شهویش له باپیریه وه دهگیریّته وه و ده لیّ: کاتیّك له دایکبووم عمر مووچهی (۱۰۰) دیناری بی بریمه وه . آ

رواه ابن سعد في الطبقات لكبرى (٣٠١/٣) وعبدالرزاق (٩٧١٧) وابن عساكر في تأريخ دمشق (٣٥٧).

۲ رواه ابن ابي شيبه (۱۲۹۳۶) وعبدالرزاق (۲۹۰۷).

۳ رواه ابن ابی شیبه (۱۲۹۳۳).

* هـهروهها لـه عـهلى كـورى ئـهبوطاليبـهوه (خـوا لننـى پازى بنـِت) هـهمان حـوكم دهگنرنهوه. \

ئهم کتیبه ته واو بوو له خوا داواکارم به که رهم و به خشنده یی خوی ئه م کاره م لی و دربگریت و لیم پینه مبه ر (عربیت می بینه مبه دروستی له سه ر پیره وی پینه مبه ر (عربیت می بینه مبه و جیهان .

نوسهر أبوعبدالله عادل بن عبدالله ال حمدان وهرگێڕ عمر توفيق الخطاط

۱ ابن ابی شیبه (۱۲۹۳۷).

ناومرۆك

لاپاره	بابهت
٥	پێشەكى وەرگێڕ
4	پێشەكى نووسەر
\Y	چل فەرموودە لەبارەي مندالانەوە
هدایك دمبيّت:	فەرموودەى يەكەم: كۆرپە بە سروشتى باومرەوە ا
TY	دەرھێنانى فەرموودەكە:
ان دهکهویّت:	ئەو ئەحكامو ئادابانەي لەم فەرموودەيەوە دەستم
مالله يەكتاپەرستىو سوننەتەكانى پۆھەمبەر (عَلِيْتُك)؛ . ٤٩	
£4	
قيريّت:	
	فەرموودەى سێيەم؛ صاڵح بوونى مندالان
٦٩	
34	
AY	
AY	
	فهرموودهی پێنجهم: مندالانو زانست فێرگردنيان
40	
4 0	
····	

دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئەو ئەحكامو ئادابانەي ئەو ھەرموودە وەردەگىرىت:
فەرموودەى حەوتەم؛ خەتەنەكردنى مندالان
دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئەو ئەحكام و ئادابانەى لە ھەرموودەكە وەردەگىرىّت:
فەرموودەى ھەشتەم: مندالانو نوێژگردنيان
دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئەو حوكمانەى پەيوەسىن بەم فەرموودەيەوە:
فەرموودەى نۆيەم: ھەلگرتنى مندال لە نوێژدا
دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئەو ھەرمانو وانانەي ئەم ھەرموودە وەردەگيرێت:
فهرموودهی دهیهم: نوێژکردن لهسهر مندائی مردوو
دمرهێنانی فمرموودهکه:
ئهو همرمانو وانانهی لهم همرمووددیه ومردمگیریّت:
نەرموودەى يازدەيەم: مندالانو رۆژووگرتن
نەرھيّنانى فەرموودەكە:
ئەو ھەرمانو وانانەى ئەم ھەرموودەيە وەردەگىرىّت:
نەرموودەى دوازدەيەم: سەرفيىرە ئەسەر مىندالان
نەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ھەرمانو ئادابانەى لەم ھەرموودەيە وەردەگىرىّت:
نه رمه و دهې سياز ده په م نيدالان و حه حکر دن

دەرھێنانى شەرموودەكە:
ئهو فهرمانو ئادابانهی لهم فهرموودهیه وهردهگیریّت:
فەرموودەى چواردەيەم؛ كوشتنى مندالى كافران ئە جەنگدا
دەرھێنانى ھەرموودەكە:٧٢
ئەو ھەرمانو وانانەي لەم ھەرموودەيە وەردەگيريّت:
فەرموودەى پازدەيەم: ھاوسەرگىرى مندالان
دەرھێنانى فەرموودەكە:٧٩
ئهو فهرمانو ئادابانهی له فهرموودهکه وهردهگیریّت:٧٩
فەرموودەى شازدەيەم؛ مندال دارى حەدى ئى نادريّت
دەرھێنانى فەرموودمكە:
شهو غهرمانو ثادابانهی له غهرموودهکه وهردهگیریّت: ۸۵
قەرموودەي حەقدەيەم: مندال كەي ميراتي دەكەويت
دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئهو ههرمانو ئادابانهی له ههرموودهکه ومردهگیریّت:۹۱
غەرموودەي ھەۋدەيەم: خەرجى مندالان
دهرهێنانی فهرموودهکه:
ئەو ھەرمانو ئادابانەي ئەم ھەرموودەيە وەردەگىرىّت: 90
فەرموودەي نۆزدەھەم: شىر پێدانى مندالان:۱۰۰
دەرھێنانى قەرموودەكە:٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
ئەو فەرمان،و ئادابانەي فەرموودەكە دەيبەخشىت:
فەرمووددى بىستەم: كى شايەنە مندال ئەلاى ئەو گۆش بكريّت؟

دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو فەرمانو ئادابانەي فەرموودەگە دەبەخشێت:
فهرموودهی بیستو یهکهم: دادپهرومری لهنێوان مندالآندا:۲۵
دەرھێنانى فەرموودەكە:٢٢٥
ئەو و ئادابو ھەرمانانەي ھەرموودەكە دەيبەخشىّت:٢٢٥
ههرموودهی بیستو دووهم؛ ناونانی مندالآن۳۳۰
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئهو و ئادابو ههرمانانهی ههرموودهکه دهیبهخشیّت:۲۳۳
فەرموودەى بىستو سێيەم: تەحنىكى مندال بە دەمەجوى خورما٢٤٧
دەرھێنانى فەرموودمگە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەي ئەم ھەرموودەكە وەردەگىرىّت:
فمرمووددی بیستو چواردم: ((العقیقه)) سهربرینی حمیوان له رِوْژی حموتهمدا۲٥٩
دەرھێتانى فەرموودەكە:
ئهو ههرمانو ئادابانهی له ههرموودمکهوه ومردمگیریّت:
فهرموودهی بیستو پینجهم: بهزهیی هاتنهوه به مندالدا
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەي لەم فەرموودەيە وەردەگىرىت:
فەرموودەى بىستو شەشەم: گەوەرىي چاكە لەگەل كچان
دەرھێنانى فەرموودمكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەي ئەم فەرموودە وەردەگىريّت:
فەرموودەى بىستو حەوتەم: گەروەيى ئەئەستۆگرتنى ھەتيوو

دمرهيّناني فهرموودهكه: ١٨٥٠
ئەو ئەحكامو ئادابانەى لە فەرموودەكەوە وەردەگىرێت:
همرموودهی بیستو همشتهم: خوْگرتنو ئارامی لهکاتی مندالّ مردندا ۲۹۳
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەى لە فەرموودەكە وەردەگىرىت:٢٩٣
قەرموودەى بىستو نۆيەم: خێرو گەورەيى ئارامىو خۆگرى لەسەر مردنى مندال:٣٠٣
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەى ئە فەرموودەكە وەردەگىرىت:
فەرموودەى سى يەم: ماچكردنى مندالان
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەى لە فەرموودەكە وەردەگىرىت:
غەرموودەى سىء يەكەم: سلاوكردن لە مندالان
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەي فەرموودەكە دەيبەخشىت:
فهرموودهی سیو دووهم: دووعا نهکردن له مندالآن۳۲۵
دەرھێنانى فەرموودەكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەى ئە ھەرموودەكە وەردەگىرىت:
فەرموودەی سیو سێیهم؛ مندالان فێری ئادابی نان خواردن بکرێن۳۳۱
دەرھێنانى غەرموودمكە:
ئەو ئەحكامو ئادابانەى لەم ھەرموودەيە وەردەگىرىت:
فهرموودهی سیو چوارهم: پهنادانی مندال له خراپه۳۳۵

ى فەرموودەكە:	دمرهێنانہ
کام و ئادابانهی له همرموودهکه وهردهگیرێن:	ئەو ئەحا
هی سیو پێنجهم: چارهسهرکردنی مندالان	فمرموود
ى فەرموودەكە:	دمرهێنانہ
كامو ثادابانهى لهم فهرموودهيه وهردهگيريّت:	ئەو ئەحا
هی سیو شهشهم: جلوبهرگو جوانی مندالان	فمرموود
ى فەرموودەكە:	دمرهێنانه
كامو ئادابانهى لهم فهرموودهیه وهردهگیریّت:	ئەو ئەحا
مى سىو حموتهم: يارى كردن شۆخى كردن لەگەل مندالدا	فهرموود
ى فەرموودەكە:ىى فەرموودەكە:	دمرهێنانه
كامو ئادابانهى لهم فهرموودهيه وهردهگيريّت:	ئەو ئەھ
هی سیو همشتهم: بمرگری کردن له سمرتاشینی نیوهچل	فهرموود
ي فەرموودەكە:	دمرهێنانه
كام و فهرمانانهى لهم فهرموودهیه وهردهگیریّت:	ئەو ئەحا
هی سیو نقیهم: همرمان پیکردنو بمرگری کردنی مندالان	شارموود
ي فەرموودەكە:	دەرھينان
کامو فهرمانانهی له فهرموودهکه وهردهگیریّت:	ئەو ئەحا
هى چل ههم: نيشانهكانى بالغبوونى مندالّ	فادموود
كامو فمرمانانهى لهم فمرموودهيه ومردهگيريّت:	ئەو ئەحا
£14	ناومرۆك.